ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΣ

Καὶ

Εἰς αὐτὴν σχόλια

ΔΙΔΥΜΟΥ.

Ἐκ ΘΕΑΤΡΟΥ ἐν ΟΞΟΝΙΑ,
Ἐν τῷ Ἔτει ͵α χ ο ϛ.

1676

ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΣ
σὺν τοῖς τοῦ
Διδύμου
Σχολίοις

ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΣ

Καὶ

Εἰς αὐτὴν σχόλια

ΔΙΔΥΜΟΥ.

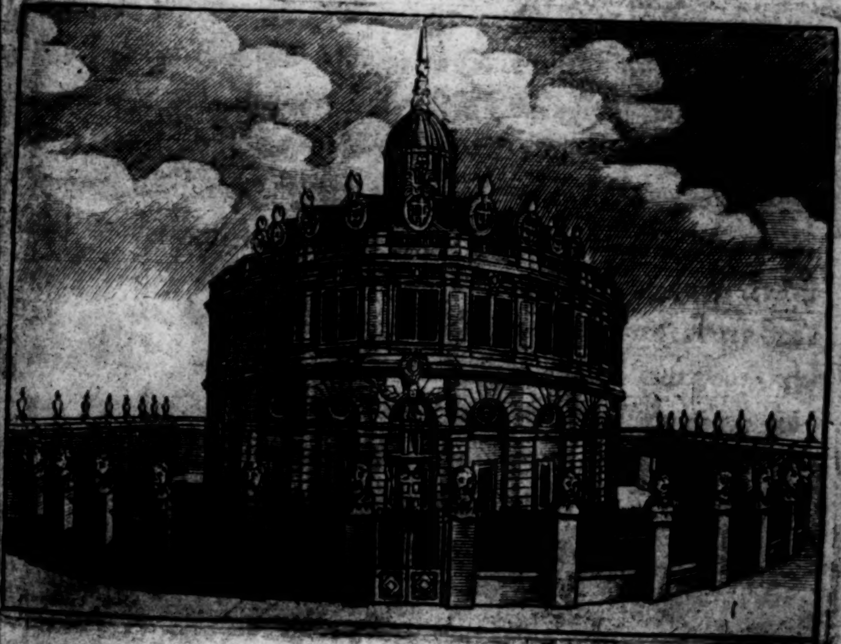

Εκ ΘΕΑΤΡΟΥ ἐν ΟΞΟΝΙΑ,
Εν τῷ Ετει ᾳχοϛ.

1676

881
H8i.di
1676

ΗΡΟΔΟΤΟΥ
ΤΟΥ
ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΗΟΣ ΕΞΗΓΗΣΙΣ περὶ τῆς τοῦ Ομήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς.

13 Apr. 39 Harman

ΗΡΟΔΟΤΟΣ ὁ Αλικαρνασσεὺς περὶ Ομήρου γενέσιος καὶ ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστόρηκε, ζητήσας ἐπεξελθεῖν εἰς τὸ ἀτρεκέστατον. ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτίζετο, συνῆλθον ἐν ταὐτῷ παντοδαπὰ ἔθνεα Ελληνικὰ, καὶ δὴ καὶ ἐκ Μαγνησίας, ἄλλοι τέ τινες, καὶ Μελάνωπος ὁ Ἰθαγένεος τοῦ Κρήθωνος, οὐ πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων. οὗτος δὲ ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κυμῃ τὴν θυγατέρα Ομάρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ᾧ τὸ ὄνομα τίθεται Κρηθηΐς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελάνωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγατέρα ἐπιτρέπει ἀνδρὶ ᾧ ἐχρῆτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Αργείῳ. Χρόνου δὲ προϊόντος, συνέβη τὴν παῖδα μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως, ἐν γαστρὶ σχεῖν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν. ἐπεὶ δὲ ᾔσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ, καὶ καλεσάμενος τὴν Κρηθηΐδα χωρὶς πάντων, ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην τὴν πρὸς τοὺς πολίτας, προβουλεύεται δὲ περὶ αὐτῆς τάδε. ἔτυχον οἱ Κυμαῖοι κτίζοντες τοῦ Ερμείου κόλπου τὸν μυχόν· κτιζόμενοι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν ἔθετο τὸ ὄνομα Θησεὺς, μνημεῖον ἐθέλων καταστῆσαι τῆς ἑωϋτοῦ γυναικὸς ἐπώνυμον. ἦν γὰρ αὐτῇ τοὔνομα Σμύρνη. ὁ δὲ Θησεὺς ἦν, τῶν τὴν Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπὸ Εὐ-

μήλου

E. F. A. Pease
APR 23 '36
962913

μύλου τοῦ Ἀδμήτου, κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. ἐνταῦθα ὑπεκτίθεται ὁ Κλεάναξ τὴν Κρηθηΐδα πρὸς Ἰσμηνίην τὸν Βοιώτιον τῶν ἀποίκων λελογχότα, ὃς ἔτυχεν αὐτῷ ἐὼν ἑταῖρος τὰ μάλιστα. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθηῒς μετ' ἄλλων γυναικῶν πρὸς ἑορτήν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν καλεόμενον Μέλητα, ἤδη ἐπίτοκος ἐοῦσα, τίκτει τὸν Ὅμηρον, οὐ τυφλὸν, ἀλλὰ δεδορκότα· καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδὶ Μελησιγένεα, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. τέως μὲν οὖν ἡ Κρηθηῒς ἦν παρὰ τῷ Ἰσμηνίᾳ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐξῆλθε, καὶ ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ὡρμημένη ἔτρεφε τό τε παιδίον καὶ ἑωυτὴν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα· καὶ ἐπαίδευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἐδύνατο. Ην δέ τις ἐν Σμύρνῃ τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος τοὔνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν. οὗτος μισθοῦται τὴν Κρηθηΐδα, ὢν μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἔριά τινα ἃ παρὰ τῶν παίδων εἰς μισθοὺς ἐλάμβανεν. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῷ κοσμίῳ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ τῷ Φημίῳ κάρτα ἠρέσκετο. τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους, πείθων ἑωυτῷ συνοικεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων οἷς μιν ᾤετο προσάξεσθαι, καὶ ἔτι περὶ τοῦ παιδὸς, υἱὸν ποιεύμενος· καὶ ὅτι τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς παρ' αὐτοῦ, ἄξιος λόγου ἔσται· (ἑώρα γὰρ τὸν παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφυέα) ἔστ' ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα. Ο παῖς δὲ ἦν τε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμελίης τε καὶ παιδεύσιος προσγινομένης, αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε. χρόνου δὲ ἐπιγινομένου ἀνδρεύμενος, οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. καὶ οὕτως ὁ Φήμιος ἐτελεύτησε τὸν βίον, καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί. οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον καὶ Κρηθηῒς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ

κα-

καθεστήκει. καθ' ἑωϋτὸν δὲ γινόμενος, μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐθεωρεῖτο· καὶ αὐτοῦ θωϋμάζειν καθεστήκεισαν οἵ τε ἐγχώριοι καὶ τῶν ξένων οἱ ἐσαπικνεόμενοι. ἐμπόριον γὰρ ἦν ἡ Σμύρνη, καὶ σῖτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθι ἐκ τῆς ἐπικειμένης χώρας, δαψιλέως κάρτα ἐσαγόμενος ἐς αὐτήν. οἱ οὖν ξένοι, ὁκότε παύσοιντο τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μελησιγένει ἐγκαθίζοντες. Ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς τότε καὶ Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπεπλευκὼς ἐπὶ σῖτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τε ἀνὴρ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυΐστωρ· ὃς μιν ἔπεισε τὸν Μελησιγένη μεθ' ἑωϋτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μισθόν τε λαμβάνοντα, καὶ τὰ δέοντα πάντα, καὶ ὅτι χώρας καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως νέος ἐστί. καί μιν οἴομαι μάλιστα τούτοισι προσαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τῇ ποιήσει τότε ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι. καταλύσας δὲ τὴν διδασκαλίην, ἐναυτίλλετο μετὰ τοῦ Μέντεω. καὶ ὅπου ἑκάστοτε ἀφίκοιτο, πάντα τὰ ἐπιχώρια διεωρᾶτο, καὶ ἱστορέων ἐπυνθάνετο. εἰκὸς δέ μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων γράφεσθαι. Ἀνακομιζόμενοι δὲ ἐκ Τυρσηνίας καὶ τῆς Ἰβηρίης, ἀπικνέονται εἰς Ἰθάκην· καὶ τῷ Μελησιγένει συνέβη, νοσήσαντι τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν, θεραπείης εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα, καταλιπεῖν ὁ Μέντης παρ' ἀνδρὶ φίλῳ ἑωϋτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι τῷ Ἀλκίμου Ἰθακησίῳ, πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν· ἐπαναπλώσας δὲ, ἀναλήψεσθαι αὐτόν. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως. καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, καὶ ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. ἐνταῦθα συνέβη τῷ Μελησιγένει περὶ Ὀδυσέως ἐξιστορῆσαι πυθέσθαι. οἱ μὲν δὴ Ἰθακήσιοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἑωϋτοῖς τυφλωθῆναι·

ὡς

ὡς δὲ ἐγώ φημι, τότε μὲν ὑγιῆ γενέσθαι, ὕστερον δὲ ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ Κολοφώνιοι τούτοις. Ὁ δὲ Μέντης, ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν εἰς τὴν Ιθάκην, καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγενέα· χρόνον τε ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ. ἀποκομιζομένῳ δὲ ἐς Κολοφῶνα συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς, μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνταῦθα. ἐκ δὲ τοῦ Κολοφῶνος τυφλὸς ἐὼν ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν, καὶ οὕτως ἐπεχείρει τῇ ποιήσει. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορος ἐὼν τοῦ βίου, διενοήθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην· πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ερμου πεδίου, ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχος, ἀποικίην Κυμαίων. ᾠκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ. ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάντα ἐπὶ σκυτεῖόν τι, εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε,

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην Εριώπιδα κούρην
Ναίετε, Σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο·
Αμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο
Ερμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

ἡ δὲ Σαρδήνη, ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ερμου ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τείχους. τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τύχιος· ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἄνθρωπον. ἠλέησε γὰρ ἀλγέοντα τυφλὸν, καὶ μεθέξειν ἔφη τῶν παρεόντων. ὁ δὲ ἐσῆλθε. κατήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτείῳ, παρεόντων καὶ ἄλλων, τήν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Αμφιάρεω τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας, καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ· καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος, θωύματος ἄξιος ἐφαίνετο εἶναι τοῖς ἀκούουσι. Τέως μὲν οὖν κα-

τεῖχεν

ἔτυχεν ὁ Μελησιγένης περὶ τὸ Νέον τεῖχος, ἀπὸ τῆς ποιήσιός γε τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων. ἐδείκνυον δὲ οἱ Νεοτειχεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ τὸν χῶρον ἐν ᾧ καθίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο. καὶ κάρτα ἐσέβοντο τὸν τόπον. ἐν ᾧ καὶ αἴγειρος ἐπεφύκει, ἣν ἐκεῖνοι ἔφασαν, ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν, αὐτοῖς πεφυκέναι. Χρόνου δὲ περιϊόντος, ἀπόρως κείμενος, καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων, ἐπενοήθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, ὅτι βέλτιον πρήξει. μέλλων δὲ πορεύεσθαι, τάδε τὰ ἔπεα λέγει,

Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τείχεος πορευόμενος, ἀπίκετο εἰς τὴν Κύμην, διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος. ἦν γὰρ οὕτως αὐτῷ εὐπορώτατον. καὶ, ὡς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρυγίης βασιλῆϊ Μίδῃ τῷ Γορδίεω, δεηθέντων πενθερῶν αὐτοῦ, ποιεῖ καὶ ἐπίγραμμα τόδε, ὃ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος τοῦ Γορδίεω ἐπιγέγραπται,

Χαλκῆ παρθένος εἰμὶ, Μίδου δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·
Ἐστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
Ηέλιός τ' ἀνιὼν λάμποι, λαμπρά τε σελήνη,
Καὶ ποταμοὶ ῥέωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα,
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα, πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Αγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

Καθίζων δὲ ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμῃ ὁ Μελησιγένης τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας· καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ καθειστήκεσαν. γνοὺς δὲ ὅτι ἀποδέκονται αὐτοῦ τὴν ποίησιν οἱ Κυμαῖοι, καὶ εἰς συνήθειαν ἕλκων τοὺς ἀκούοντας, λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε, λέγων ὡς εἰ θέλοιεν αὐτὸν δημοσίῃ τρέφειν, ἐπικλεεστάτην αὐτῶν τὴν

πόλιν

πόλιν ποιήσει. τοῖς δὲ ἀκούουσι, βουλομένοις τε ἦν ταῦτα, καὶ αὐτοὶ παρῄνεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν δεηθῆναι τῶν βουλευτέων· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν. ὁ δὲ ἐπείθετο αὐτοῖς, καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλεῖον, ἐδέετο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστεῶτος, ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε, καὶ, ἐπεὶ καιρὸς ἦν, ἀπήγαγε. καταστὰς δὲ ὁ Μελησιγένης ἔλεξε περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν. ὡς δὲ εἶπεν, ἐξελθὼν ἐκάθητο. Οἱ δὲ ἐβουλεύοντο ὅ, τι χρεὼν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. προθυμουμένου δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν, καὶ ἄλλων ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, τῶν βουλευτέων ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντα, καὶ ὡς εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς, ὅμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἕξουσιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοὔνομα Ομηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένει ἀπὸ τῆς συμφορῆς· οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν· ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένεος, τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα Ομηρος· καὶ οἱ ξένοι διεμίμνησκον, ὅτε μνήμην αὐτοῦ ἐποιοῦντο. ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι μὴ τρέφειν τὸν Ομηρον, ἔδοξε δέ πως τῇ ἄλλῃ βουλῇ. ἐπελθὼν δὲ ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεζόμενος αὐτῷ διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ. Ο δὲ, ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφόρησέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε,

Οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων,
Ην ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων·

Οπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Αρηα
Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα ποντιάνακτον·
Ην τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος,
Ενθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διός, ἀγλαὰ τέκνα,
Ηθελέτην κληῖσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀπεμηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φημὶ ἀοιδήν.
Αφραδίην τῶν μέν τε παθών τις φράσσεται αὖθις,
Ος σφιν ὀνειδείῃσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
Κῆρα δ' ἐγὼ τὴν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
Τλήσομαι ἀκράαντον φέρων τετληότι θυμῷ.
Οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
Δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἰέναι ὀλίγον περ ἐόντα.

Μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἐς Φώκαιαν, Κυμαίοις ἐπαρησάμενος μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ γενέσθαι, ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαϊεῖ. ἀπικόμενος δὲ ἐς Φώκαιαν, τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσεν, ἔπεα ἐνδεικνύμενος ἐν ταῖς λέσχαις καθίζων. ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ κρήγυος· κατανοήσας δὲ τοῦ Ομήρου τὴν ποίησιν, λόγους τοιούσδε αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς ἕτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβὼν, εἰ ἐθέλοι ἅ τε πεποιημένα εἴη αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψασθαι, καὶ ἄλλα ποιῶν, πρὸς ἑωϋτὸν ἀναφέρειν αἰεί. Τῷ δὲ Ομήρῳ ἀκούσαντι, ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης. Διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ, ποιεῖ Ιλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἡ ἀρχὴ,

Ιλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον,
Ης πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ, θεράποντες Αρηος.

καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ο-

* *

μηρου

μηρον παρ᾽ αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τήν τε Φωκαΐδα καὶ τἄλλα πάντα παρὰ τοῦ Ομήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενοήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ομήρου ἐξιδιώσασθαι· καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ομηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε,

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ,
Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον, καὶ τὸ διδασκαλεῖον κατεσκευάζετο· καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος ὡς ἑωυτοῦ ἐόντα, ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ δὲ Ομηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διῃτᾶτο ἐν τῇ Φωκαίῃ, ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων. Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες Χῖοι ἔμποροι ἀπικνέονται ἐς τὴν Φωκαίην· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ομήρου ἃ πρότερον ἀκηκόεσαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστορίδεω, ἐξήγγελλον ὅτι ἐν τῇ Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων διδάσκαλος, κάρτα πολλὸν ἔχει. ὁ δὲ Ομηρος κατενόησεν ὅτι Θεστορίδης ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. καταβὰς δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, ἐς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλέον, ἐς δὲ τὴν Ερυθραίην τινὲς ἐπὶ ξύλα παρεσκευάζοντο πλεῖν. καλῶς δὲ εἶχε τῷ Ομήρῳ δι᾽ Ερυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι· καὶ προσελθὼν ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, πολλά τε προσαγωγὰ λέγων οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. τοῖς δὲ ἔδοξε δέξασθαι αὐτόν· καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. ὁ δὲ Ομηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς, ἐσέβη· καὶ ἐπεὶ ἕζετο, λέγει τὰ ἔπεα τάδε,

Κλῦθι Ποσείδαον μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ελικῶνος.

Δὸς

Δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
Ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.
Δὸς δ' ἐς ὑπωρείαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
Αἰδοῖόν μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι.
Φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας,
Ωδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τραπέζην.

Επεὶ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ερυθραίην, τότε Ομηρος τὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο· τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ συνέπεμψαν ἕνα αὐτῷ. πορευόμενος δὲ Ομηρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ερυθραίης, τρηχείης καὶ ὀρεινῆς ἐούσης, φθέγγεται τάδε ἔπεα,

Πότνια γῆ, πανδώρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
Ως ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ' οἷς ἐχολώθης.

ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν πόλιν τῶν Ερυθραίων ἐπηρώτησε περὶ τοῦ ἐς τὴν Χίον πλοῦ· καί τινος προσελθόντος αὐτῷ τῶν ἑωρακότων ἐν τῇ Φωκαίῃ, καὶ ἀσπασαμένου, ἔχρηζεν αὐτοῦ συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς τὴν Χίον διαβαίη. Εκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, ἄγει δὲ αὐτὸν ἔνθα τῶν ἁλιέων τὰ πλοῖα ὁρμίζεται. καί πως ἐντυγχάνει μέλλουσι τισὶ διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ομηρον. οἱ δὲ, οὐδένα λόγον ποιησάμενοι, ἀνήγοντο· ὁ δὲ Ομηρος φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα,

Ναῦται ποντοπόροι στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
Πτωχάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος.
Δεινοὶ γὰρ μέτοπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

ἀναχθεῖσι δὲ αὐτοῖς συνέβη, ἐνδοτίου ἀνέμου γενομένου, πάλιν λινδρομῆσαι, καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅθεν ἀνήγαγοντο, καὶ τὸν Ομηρον ἀναλαβεῖν καθήμενον ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. μαθὼν δὲ αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας, ἔλεξε τάδε, Υμᾶς ὦ ξένοι ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμενος. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. οἱ δ' ἁλιεῖς, ἐν μεταμελείῃ γενόμενοι ὅτι οὐ πρότερον ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι οὐ καταλιμπάνουσιν ἢν ἐθέλοι συμπλεῖν, ἐκέλευον ἐσβαίνειν· καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν, καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς. Οἱ μὲν δὴ ἁλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράποντο· ὁ δὲ Ομηρος τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δὲ ἡμέρην πορευόμενος, καὶ πλανώμενος, ἀπίκετο εἰς τὸ χωρίον ὃ Πίτυς καλεῖται. κἀνταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα, ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. ὁ δὲ Ομηρος φθέγγεται τὰ ἔπη τάδε,

Αλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν
Ιδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης,
Ενθα σίδηρος Αρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Εσσεται εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον τὸν χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρεσκευάζοντο πρὸς τῇ Ιδῃ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος. Εντεῦθεν ἀναστὰς Ομηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνήν τινα αἰγῶν νεμομένων. ὡς δὲ ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες, ἀνέκραγεν. ὁ δὲ Γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς, (ἦν γὰρ τοῦτο ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἶγας) ἐπέδραμεν ὀτραλέως, τάς τε κύνας ἀνεκαλέετο, καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ομήρου. ἐπὶ πολλὸν δὲ χρόνον ἐν θωύματι ἦν, ὅκως τυφλὸς ὢν, μόνος ἀπίκοιτο ἐς τοιούτους χώρους, καὶ ὅ, τι θέλων· προσελθών τέ μιν ἱστόρεεν ὅστις τε ἦν, καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους ἀοικήτους καὶ ἀστιβέα χωρία, καὶ τίνος κεχρημένος εἴη. ὁ δὲ Ομηρος, αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωϋτοῦ πάθην καταλεγόμενος, εἰς οἶκτον προηγάγετο. ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος. ἀναλαβὼν δὲ αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμόν· πῦρ δὲ ἀνακαύσας, δεῖπνον παρασκευάζει, καὶ παραθεὶς, δειπνεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος. Τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων καὶ ὑλακτεόντων δειπνοῦντα, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει πρὸς τὸν Γλαῦκον Ομηρος τὰ ἔπεα τάδε,

Γλαῦκε πέπων, ἐπιὼν τοι ἔπος τι ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
Δοῦναι. ὡς γὰρ ἄμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
Ανδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος, ἥσθη τῇ παραινέσει, καὶ ἐν θωύματι εἶχεν αὐτόν. δειπνήσαντες δὲ, διὰ λόγων εἰστιῶντο. ἀπηγεομένου δὲ Ομήρου, τήν τε πλάνην τὴν ἑωϋτοῦ καὶ τὰς πόλιας ἃς ἐσαπίκετο, ἔκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. καὶ τότε μὲν, ἐπεὶ ὥρη κοίτου ἦν, ἀνεπαύετο. Τῇ δ' ὑστεραίῃ διενοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορευθῆναι, σημανέων τὰ περὶ Ομήρου. ἐπιτρέψας δὲ τῷ συνδούλῳ νέμειν τὰς αἶγας, τὸν Ομηρον καταλείπει ἔνδον, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι. καταβὰς δὲ ἐς Βολισσὸν, (ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου) καὶ συγγενόμενος τῷ δεσπότῃ, ἀπηγέετο ὑπὲρ Ομήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, περί τε αὐτοῦ τῆς ἀφίξιος, ἐν θωύματι ποιεύμενος· ἠρώτα τε ὅ, τι χρὴ ποιέειν περὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ ὀλίγα μὲν προσίετο τῶν λόγων, κατεγίνωσκε δὲ τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφρονος ἐόντος, καὶ τοὺς ἀναπήρους δεχομένου καὶ τρέφοντος. ἐκέλευσε δὲ ὅμως τὸν ξεῖνον ἄγειν πρὸς ἑαυτόν. Ελθὼν δὲ πρὸς τὸν Ομηρον διηγήσατο ταῦτα ὁ Γλαῦκος, καὶ ἐκέλευσε πορεύεσθαι τοῦτον· οὕτω γὰρ εὖ πρήξειν. ὁ δὲ Ομηρος ἤθελε πορεύεσθαι. ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην. ἐκ λόγων δὲ ἰὼν τῷ Ομήρῳ ὁ Χῖος, εὑρίσκει ἐόντα δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον· ἔπειθέ τε αὐτὸν μένειν, καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλικίῃ. τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθησι παιδεύειν. ὁ δὲ ἐποίησε ταῦτα· καὶ τοὺς Κέρκωπας, καὶ Βατραχομυομαχίαν, καὶ Ἐπικιχλίδας, καὶ τἆλλα πάντα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ομήρου, ἐνταῦθα ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ. ὥστε καὶ ἐν τῇ πόλει περιβόητος ἤδη ἐγένετο ἐν τῇ ποιήσει. ὁ μὲν Θεστορίδης, ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα, ᾤχετο ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου. Χρόνου δὲ προϊόντος, δεηθεὶς τοῦ Χίου πορεύσασθαι αὐτὸν εἰς τὴν Χίον, ἀπίκετο εἰς τὴν πόλιν· καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. καὶ κάρτα δεξιὸς ἐδόκεεν εἶναι τοῖς Χίοις, καὶ πολλοὶ θωυμασταὶ αὐτοῦ καθεστήκεσαν. συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανόν, γυναῖκα ἔγημεν ἐξ ἧς αὐτῷ θυγατέρες δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτελεύτησε, τὴν δὲ συνῴκισεν ἀνδρὶ Χίῳ. Ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει, ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε, πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ Ιθακησίῳ ἐν τῇ Οδυσσείᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν Ιθάκῃ ἐνοσήλευσεν ἐκτενέως, τοὔνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς τὴν ποίησιν, Οδυσσέως τε ἑταῖρον φὰς εἶναι· ποιήσας, Οδυσσέα, ὡς ἐς Τροίην ἔπλεε, Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον, ἐόντι Ιθακησίων ἀρίστῳ καὶ δικαιοτάτῳ. πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτόν, τὴν Αθηνᾶν, ὁπότε ἐς λόγον τινὶ καθίσταται, τῷ Μέντορι εἰκυῖαν ποιεῖ. ἀπέδωκε δὲ καὶ Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφεῖα καὶ διδασκαλεῖα ἐν τῇ Οδυσσείᾳ, μάλιστα ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι,

Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε
Φημίῳ, ὅστις πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων.

καὶ πάλιν,

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου, μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσεν, καὶ εἶδε πόλιάς τε πολλὰς καὶ χώρας, (ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης) ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε,

Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν ἐν τῷ Νέῳ τείχει, προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς ἔπεσι καταζεύξας ἐν τῇ Ιλιάδι τοῖσδε,

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠΰτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον· ὅ οἱ Τύχιος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Υλῃ ἔνι οἰκία ναίων.

Απὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης εὐδοκιμεῖ Ομηρος περί τε τὴν Ιωνίην, καὶ ἐς τὴν Ελλάδα ἤδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀναφέρεται· καὶ οἰκέων δὲ ἐν τῇ Χίῳ, καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν ποίησιν, ἀπικεομένων πολλῶν, συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ελλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προσεδέξατο τὸν λόγον, καὶ κάρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι. Κατανοήσας δὲ ὅτι ἐς μὲν Αργος πολλαὶ καὶ μεγάλαι εἶεν εὐλογίαι πεποιημέναι, ἐς δὲ τὰς Αθήνας οὔ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν ποίησιν, ἐς μὲν Ιλιάδα τὴν μεγάλην, Ερεχθέα μεγαλύνων ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπεα τάδε,

Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Αθήνη
Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τίκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα.

καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα, ὡς πάντων εἴη ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἱππότας, ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν εἶπε,

Τῶν

Τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευ᾽ υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
Τῷ δ᾽ οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ᾽ ἀνὴρ
Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμινίους ἐν νεῶν καταλόγῳ ἔταξε πρὸς Αθηναίους, λέγων τάδε,

Αἴας δ᾽ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
Στῆσε δ᾽ ἄγων ἵν᾽ Αθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

ἐς δὲ τὴν Οδυσσείην τάδε ἐποίησεν, ὡς Αθηνᾶ ἐς λόγους ἐλθοῦσα τῷ Οδυσσεῖ ἐς τὴν Αθηναίων πόλιν ἀπίκετο, τιμῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολλῷ μάλιστα,

Ικετο δ᾽ ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Αθήνας·
Δῦνε δ᾽ Ερεχθῆος πυκινὸν δόμον.

Εμποιήσας δὲ ἐς τὴν ποίησιν ταῦτα, καὶ παρασκευασάμενος, ἐς Ελλάδα βουλόμενος ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν, προσίσχει τῇ Σάμῳ. ἔτυχον δὲ οἱ ἐκεῖσε τὸν τότε καιρὸν ἄγοντες ἑορτὴν Απατούρια· καί τις τῶν Σαμίων ἰδὼν τὸν Ομηρον ἀπιγμένον, πρότερον αὐτὸν ἐπιστάμενος ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐς τοὺς φράτορας διηγήσατο, ἐν ἐπαίνῳ μεγάλῳ ποιούμενος αὐτόν. οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν αὐτόν. ὁ δὲ, ἐντυχὼν τῷ Ομήρῳ, ἔλεξεν, Ω ξένε, Απατούρια ἀγούσης τῆς πόλιος, καλοῦσί σε οἱ φράτορες οἱ ἡμέτεροι συνεορτάσοντα. ὁ δὲ Ομηρος ἔφη ταῦτα ποιήσειν, καὶ ἤει μετὰ τοῦ καλέσαντος. Πορευόμενος δὲ ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ κουροτρόφῳ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ. ἡ δὲ ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν, δυσχεράνασα τῇ ὄψει, Ανερ ἀπὸ τῶν ἱερῶν. ὁ δὲ Ομηρος ἐς θυμόν τε ἔβαλε τὸ ῥηθὲν, καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα τίς τε εἴη ὁ φθεγξάμενος, καὶ τίνι θεῶν ἱερὰ θύεται. ὁ δὲ αὐτῷ διηγήσατο ὅτι γυνὴ εἴη κουροτρόφῳ θύουσα. ὁ δὲ, ἀκούσας, λέγει τάδε τὰ ἔπεα,

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,
Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
Ων ὥρη μὲν ἀπαμβλυώνεται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρην, καὶ τοῦ οἴκου ἔνθα δὴ ἐδαίνυντο, ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, οἱ μὲν λέγουσι, καιομένου πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δέ φασι τότε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ Ομηρος τὰ ἔπεα εἶπεν,

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος, παῖδες· πύργοι δὲ, πόληος·
Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος· νῆες δὲ, θαλάσσης·
Χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

εἰσελθὼν δὲ, κατακλιθεὶς ἐδαίνυτο μετὰ τῶν φρατόρων· καὶ αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ἐν θαύματι εἶχον· καὶ τότε μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ομηρος. Τῇ δὲ εἰσαύριον ἀποπορευόμενον ἰδόντες κεραμέες τινὲς, κάμινον ἐγκαίοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτὸν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευόν σφιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου, καὶ ὅ, τι ἂν ἄλλο ἔχωσιν. ὁ δὲ Ομηρος ἀείδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται κάμινος,

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω ὦ κεραμῆες,
Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα μάλ' ἱερά·
Φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
Ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε,
Συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον, ἠδὲ Σαβάκτην,

* * *

Ωμό-

Ωμόδαμόν θ' ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει.
Πεῖθε πυραίθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος.
Πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
Ως γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
Πάντ' ἐντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα.
Δεῦρο καὶ ἠελίου θυγάτηρ πολυφάρμακε Κίρκη,
Αγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους·
Οἵ θ' Ηρακλέους χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο,
Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος.
Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά.
Γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
Ος δὲ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
Φλεχθείη· ὡς πάντες ἐπίστωντ' αἴσιμα ῥέζειν.

Παραχειμάζων δὲ ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νουμηνίαις προσπορευόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ τι, ἀείδων τὰ ἔπεα τάδε ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη, (ὡδήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων)

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
Ος μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεί.
Αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
Πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
Εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρπεο μάζα.
Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὔμμιν·
Ημίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.
Αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
Νεῦμαί τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών.
Εστηκ' ἐν προθύροισι· καὶ εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μή,

Οὐχ

Οὐχ ἱστήξομεν· οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδε ἤλθομεν. ἤδετο δὲ τάδε ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν παίδων, ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Απόλλωνος. Αρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος, ἐπεχείρησε πλεῖν Ομηρος εἰς τὰς Αθήνας ἐκ τῆς Σάμου. καὶ ἀναχθεὶς μετά τινων ἐγχωρίων, ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ιον· καὶ ὡρμίσθησαν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς. συνέβη δὲ τῷ Ομήρῳ κατὰ πολύ τι ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν· ἐκβὰς δὲ ἐκ τοῦ πλοίου, ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἀδυνάτως ἔχων. πλείους δὲ ἡμέρας ὁρμεόντων αὐτῶν δι' ἀπλοΐην, καταβαίνοντες αἰεί τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ομήρῳ, καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτὸν, ἀκούοντες αὐτοῦ. Τῶν δὲ ναυτέων, καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμένων παρὰ τῷ Ομήρῳ, κατέπλωσαν παῖδες ἁλιῆες τὸν τόπον, καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου, προσελθόντες αὐτοῖς τάδε εἶπον, Αγετε ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρα δύνησθε διαγνῶναι ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν· οἱ δὲ εἶπον, Ημεῖς ἅσσα εἵλομεν, κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἵλομεν, φέρομεν. οἱ δέ φασιν μέτρῳ εἰπεῖν αὐτοὺς,

Ασσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες, οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν· καθήμενοι δὲ ἐν γῇ, ἐφθειρίζοντο. καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κατέλιπον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο, ἐς οἴκους ἀπεφέροντο. ὁ δὲ Ομηρος, ἀκούσας ταῦτα, ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε,

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

Εκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ομηρον τελευτῆσαι ἐν Ιῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥηθὲν (ὡς οἴονταί τινες) ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. τελευτήσας δὲ ἐν τῇ Ιῳ, αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπό τε τῶν συμπλεόντων καὶ τῶν πολιτέων ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγίνοντο αὐτῷ. καὶ τὸ ἐλεγεῖον τόδε ἐπέγραψαν Ιῆται ὕστερον χρόνῳ πολλῷ, ὡς ἤδη ἥτε ποίησις ἐξεπεπτώκεε, καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων· οὐδὲ Ομήρου ἐστίν.

Ενθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ανδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ομηρον.

Οτι δὲ ἦν Αἰολεὺς Ομηρος, καὶ οὔτε Ιων, οὔτε Δωριεὺς, τοῖς τε εἰρημένοις δεδήλωταί μοι, καὶ δὴ καὶ τοῖσδε τεκμαίρεσθαι παρέχει· ἄνδρα ποιητὴν τηλικοῦτον εἰκός ἐστι τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιοῦντα ἐς τὴν ποίησιν, ἤτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιέειν, ἢ τὰ ἑωϋτοῦ, πάτρια ἐόντα. ἤδη τοίνυν τὸ ἐνθένδε αὐτοὶ τῶν ἐπέων ἀκούοντες κρινεῖτε. ἱεροποιΐην γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευρὼν ἐποίησεν, ἢ τὴν ἑωϋτοῦ πατρίδα προσήκουσαν. λέγει γὰρ ὧδε,

Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηροὺς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

ἐν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος οὐδὲν εἴρηται, ᾗ ἐς τὰ ἱερὰ χρέονται· μουνώτατον γὰρ τῶν Ελλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει ὀσφύν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ὤν, τοῖς νόμοις τοῖς τούτων ἐχρῆτο,

Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν, οἱ δὲ ἄλλοι Ελληνες ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομάζουσιν οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε, πέμπε. Τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενέσιος καὶ τελευτῆς καὶ βίου δεδήλωταί μοι. Περὶ δὲ ἡλικίης τῆς Ομήρου, ἐκ τῶνδ' ἄν τις ἐπισκεπτόμενος, ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λογίζοιτο. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ιλιον στρατείας, ἣν Αγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἤγειραν, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα Λέσβος ᾠκίσθη κατὰ πόλεις, πρότερον ἐοῦσα ἄπολις. μετὰ δὲ Λέσβον οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον εἴκοσι Κύμη ἡ Αἰολιῶτις καὶ Φρικῶτις καλεομένη ᾠκίσθη. μετὰ δὲ Κύμην, ὀκτωκαίδεκα ἔτεσιν ὕστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων κατῳκίσθη· καὶ ἐν τούτῳ γίνεται Ομηρος. ἀφ' οὗ δὲ Ομηρος ἐγένετο, ἔτεά ἐστιν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ξέρξεω διαβάσεως, ἣν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ελληνας, καὶ ζεύξας τὸν Ελλήσποντον, διέβη ἐκ τῆς Ασίας ἐς τὴν Εὐρώπην. ἀπὸ δὲ τούτου ῥηϊδίως ἐστὶν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων Αθήνησι. τῶν δὲ Τρωϊκῶν ὕστερον γέγονεν Ομηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἑξηκονταοκτώ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηΐδα· οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων· λοιμοῦ δὲ γενομένου, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς, διελέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε, τὴν Βρισηΐδα· ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἕλλησι, Θέτις δὲ τοῦ υἱοῦ δεηθέντος εἰς Ὄλυμπον ἀνελθοῦσα, ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦσα τοῦτο, διελέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσείῳ· οἱ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α
ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Αλφα λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε Θεὰ Πηληϊάδεω Αχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί᾽ Αχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκε·
Πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν

1 ΜΗΝΙΝ. Ὀργὴν, χόλον ἐπίμονον. ἐζήτηται δὲ εὐθὺς, διὰ τί ἀπὸ τῶν τελευταίων ἤρξατο τοῦ πολέμου ὁ Ποιητής. καὶ φαμὲν, ὅτι ἅπας μὲν χρόνος ὁ πρὸ τοῦ δεκάτου ἔτους, οὐκ ἔσχεν οὕτω συνεχεῖς τὰς μάχας, διὰ τὸ τοὺς Τρῶας φόβῳ τοῦ Αχιλλέως ἔνδος κατακεκλεῖσθαι τοῦ τείχους. τὸ δὲ δέκατον ἔτος πλείονας ἔσχε τὰς πράξεις, καὶ τοὺς πολέμους ἰσοπαλεῖς, τοῦ Αχιλλέως ὀργιζομένου. ὁ δὲ Ποιητὴς, οἰκονομικῶς κατὰ τοῦτο ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων· διὰ δὲ τῶν σποράδην αὐτῷ λεχθέντων, περιέλαβε καὶ τὰ πρὸ τούτων πραχθέντα. αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ τῶν μέσων ἄρξασθαι, περιϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγεῖσθαι κατὰ μέρος. ΑΕΙ. ᾆδε, λέγε. ΘΕΑ. Κοινῷ μὲν ὀνόματι προσηγόρευσε τὴν Μοῦσαν· τῇ δὲ ἰδιότητι τῆς πράξεως, προεδήλωσεν ὡς οὐχ ἑτέραν λέγει θεάν· μόναι γὰρ ᾄδουσιν αἱ μοῦσαι. οὐ προσέθηκε δὲ, οὐδὲ ὄνομα Μούσης, πάσας διὰ τῆς μιᾶς καλῶν. ΘΕΑ. Μοῦσα. λέγει δὲ τὴν Καλλιόπην. ΠΗΛ. Τοῦ Πηλέως παιδός. ΑΧΙ. Αναγνωστέον δι᾽ ἑνὸς λ, διὰ τὸ μέτρον. λέγεται δὲ Αχιλλεὺς, παρὰ τὸ ἄχος, τουτέστι λύπην ἐπενεγκεῖν τοῖς Ιλεεῦσιν. οἱ δὲ παρὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς. ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος.

2 ΟΥΛ. Ὀλεθρίαν. Η. ἥ τις ὀργή. ΜΥΡ. Ἀορίστως, ἀντὶ τοῦ πολλά. ΑΧΑΙ. Τοῖς Ελλησιν. Ξοῦθος ὁ Αἰόλου παῖς, ἀγόμενος Κρέουσαν τὴν Ερεχθέως θυγατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ιωνα καὶ Αχαιόν. ὧν ὁ μὲν Ιων ᾤκησεν Αθήνας. ὁ δὲ Αχαιὸς, φόνον ἐμφύλιον δράσας, παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν· καὶ κυριεύσας τῆς χώρας, τοὺς ὑποτεταγμένους ἀφ᾽ ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Αχαιούς. Ελληνες δὲ κοινῶς πάντες οἱ τῆς Ελλάδος ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ελληνος τοῦ Διός. πρότερόν τε οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἄνθρωποι. οὐ μὴν ἅπαντες, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν Ελλάδι τῇ πόλει. ἔπειτα μεγάλα δυνηθέντος τοῦ Ελληνος, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ᾽ αὐτοῦ πάντες ἐκλήθησαν Ελληνες. ΑΛΓ. Κακὰ, ἢ λύπας. ΕΘΗ. Ἐποίησεν, εἰργάσατο.

3 ΠΟΛ. Παμπόλλους. ΙΦΘ. Ἰσχυρὰς, γενναίας. ΑΙΔ. Τῷ ᾅδῃ. ἀπὸ εὐθείας τῆς ἄϊς, ὡς Πάρις. ΠΡΟ. Πρὸ τῆς εἱμαρμένης ἔπεμψεν.

Ηρώων, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
5 Οἰωνοῖσί τε πᾶσι, (Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,)
Εξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ατρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Αχιλλεύς.

4 ΗΡΩ. Τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν. ἥρωας δὲ φασὶ κληθῆναι, ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν Ησίοδος ἐν [illegible]ς καὶ ταῖς ἡμέραις· Ηερα ἑσ[illegible] πάντη φοιτῶσιν ἐπ' αἶαν. ἢ [illegible] ἐρώσεως, τουτέστι μίξεως τῶν [illegible] γὰρ θεοί, θνηταῖς γυναιξὶ [illegible]μενοι, ἐποίουν τὸ τῶν Ηρώων [illegible] ἀπὸ τῆς ἔρας. ἔρα δὲ ἡ γῆ, [illegible]άλεκτον. ἐκ δὲ τῆς γῆς ἐπλά[illegible] τῶν ἀνθρώπων. ΑΥ. Αὐτὰ [illegible] σώματα αὐτῶν. ΕΛΩ. Ελ[illegible], σπαράγματα. ΤΕΥ. Εποίει. ΚΥΝ. Κυσίν. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος.

5 ΟΙ. Τοῖς σαρκοφάγοις ὄρνισι. λέγει δὲ γυψὶ καὶ κόραξι. ΠΑ. Απασι. ΔΙ. ἡ δὲ τοῦ Διός. ΕΤΕ. Ετελειοῦτο, ἐπληροῦτο. ΒΟΥ. Γνώμη. ΔΙ Διὸς βουλήν, οἱ μὲν τὴν εἱμαρμένην ἀπέδοσαν. ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο, δρῦν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διὸς ἐν Δωδωναίᾳ ὄρει τῆς Θεσπρωτίας, ὡς αὐτὸς Ομηρος λέγει ἐν Οδυσσείᾳ· Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο Εκ δρυὸς ὑψικόμοιο, Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ. ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ομηρον. φασὶ γὰρ τὴν Γῆν βαρουμένην ὑπὸ ἀνθρώπων πολυπληθείας, μηδεμιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους. τὸν δὲ Δία, πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον, δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν. ὕστερον δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μώμῳ ἐχρήσατο. ἣν Διὸς βουλὴν Ομηρός φησιν. ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς καὶ κατακλυσμοῖς πάντας διαφθεῖραι, τοῦτο τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθεμένου δὲ αὐτῷ γνώμας δύο, τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν, καὶ θυγατρὸς καλὴν γένναν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ελλησί τε καὶ Βαρβάροις ἐγένετο, οὕτω συμβῆναι κουφισθῆναι τὴν γῆν, πολλῶν ἀναιρεθέντων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Σπασίμῳ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι, εἰπόντι οὕτως·

Ην ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμενα
Βαθυστέρνου πλάτος αἴης.
Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι
Σύνθετο κουφίσαι, ἀνθρώπων παμβώτορα γαῖαν,
Ριπίσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ιλιακοῖο.
Οφρα κενώσειεν θανάτῳ βάρος. οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
Ηρῶες κτείνοντο. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῖς νεωτέροις ἱστορούμενα περὶ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς, ἐστὶ τάδε. ἡμεῖς δέ φαμεν κατὰ τὴν Αριστάρχου καὶ Αριστοφάνους δόξαν, τὴν Θέτιδος εἶναι βουλήν, ἣν ἐν τοῖς ἑξῆς φησι λιτανεύουσαν τὸν Δία ἐκδικῆσαι τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν. καθάπερ καὶ τὰ κεφάλαια ἐν τῷ προοιμίῳ κεῖται τῆς ποιήσεως.

6 ΕΞ. Αφ' οὗ δὴ χρόνου. ΤΑ. Τὸ πρῶτον, καὶ τὴν ἀρχήν. ΔΙ. Διεχωρίσθησαν. ΕΡΙ. Φιλονεικήσαντες.

7 ΑΤΡ. Ο Ατρέως παῖς. Αγαμέμνων δέ, κατὰ μὲν Ομηρον, Ατρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Αερόπης. κατὰ δὲ Ησίοδον, Πλεισθένους. τὸ γένος, Μυκηναῖος. ὃς ἤγαγε ναῦς εἰς Ιλιον. ἐκπορθήσας δὲ τὴν Ιλιον, καὶ ὑποστρέψας οἴκαδε, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ Θυέστου δόλῳ εὐωχίας ἔπι. οὗτος γὰρ παρὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Αγαμέμνονος γυναῖκα Κλυταιμνήστραν. κατὰ δὲ τοὺς τραγικούς, αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτὸν χιτῶνι μὴ ἔχοντι

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
10 Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακὴν, (ὀλέκοντο δὲ λαοὶ)
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ατρείδης. ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,

ἔχουσαν ἔνδυσιν τραχήλου. ἐξ αὐτῆς δὲ ἔσχεν υἱὸν τὸν Ορέστην, καὶ θυγατέρας τέσσαρας· Λαοδίκην, Χρυσόθεμιν, Ιφιγένειαν, καὶ Ηλέκτραν. ΑΝ. Βασιλεύς. ΔΙ. Θεῖος, εὐγενής· ἢ ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος, ἔντιμος. ἀπὸ γὰρ Αἰγίνης τῆς Ασωποῦ τοῦ ποταμοῦ Θηβῶν, Αἰακός· Αἰακοῦ δὲ, Τελαμὼν καὶ Πηλεύς. Πηλέως δὲ, Αχιλλεύς.

8 ΤΙΣ. Τίς δὴ αὐτοὺς τοὺς δύο, Αγαμέμνονα, καὶ Αχιλλέα. πάλιν δὲ, τοῦτο ὁ Ποιητὴς ἐρωτᾷ τὴν Μοῦσαν. ΕΡΙ. Φιλονεικίᾳ. ΞΥΝ. Συνέβαλε, συνέμιξε.

9 ΛΗ. Ο τῆς Λητοῦς καὶ Διὸς παῖς Απόλλων. πάλιν δὲ τοῦτο ὡς ἀπὸ τῆς Μούσης. Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κοίου θυγατρὸς ἑνὸς τῶν Τιτάνων, καὶ Φοίβης, ἔγκυον αὐτὴν ἐποίησεν. ἥτις, δεκαμηνιαίου χρόνου διαγενομένου, ἠπείγετο διὰ θαλάσσης πρὸς Αστερίαν τὴν νῆσον, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων. ἐκεῖσε δὲ ἐλθοῦσα, δρεψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους ἀπεκύησε παῖδας, Αρτεμιν καὶ Απόλλωνα· καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Δῆλον, ὅτι ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐῤῥιζώθη. Ο. Οὗτος γάρ. ΒΑ. Τῷ βασιλεῖ. ΧΟ. Οργισθείς.

10 ΝΟΥ. Νόσον λοιμικήν. ΣΤΡ. Κατὰ τὸ στρατόπεδον. ΩΡ. Διήγειρεν, ἐνέβαλε. ΚΑ. Κακωτικήν. ΟΛΕ. Απώλλοντο. ΛΑ. Οχλοι. λάες κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται. Προμηθέως παῖς Δευκαλίων γίγνεται. οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύῤῥαν τὴν Επιμηθέως καὶ Πανδώρης, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. καὶ ἐπειδὴ Ζεὺς ἠθέλησε τὸ χαλκοῦν γένος ἀπολέσαι, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύῤῥας ἀνέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑ[illegible] οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ελλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι [illegible] τας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρίς· οἵτινες συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν στενώμα[illegible] τέμπη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ισθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει. κἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς, ἔθυσε Διῒ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ερμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτήσασθαι ὅ, τι βούλεται. ὁ δὲ αἰτεῖται, ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλὴν ἔβαλλεν αἴρων λάας, τουτέστι λίθους. καὶ οὓς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ ἡ Πύῤῥα, γυναῖκες. ἡ ἱστορία παρὰ Απολλοδώρῳ.

11 ΟΥΝ. Ενεκα. ἐπειδὴ τὸν Χρύσην ΗΤΙ. Ατίμως ὕβρισεν. ΑΡΗ. Ιερέα. παρὰ τὸ ἀρᾶσθαι, ὅ ἐστιν εὔχεσθαι.

12 Ο. Οὗτος γάρ. ΗΛ. Παρεγένετο. ΘΟ. Ταχείας. σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας. ὡς ἐν ἐκείνοις· Ενθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπὶ προέηκε θοῇσιν. ΝΗ. Επὶ τὰς ναῦς, ὅ ἐστι τὰ πλοῖα.

13 ΛΥ. Λυτρωσόμενος. ΘΥ. Τὴν θυγατέρα. ΦΕ. Κομίζων, ἄγων. ΑΠΕ Απειρα τῷ πλήθει, πολλά. ΑΠ. Δῶρα, λύτρα, ἄποινα τινὰ ὄντα τὰ ἕνεκεν φόνου διδόμενα.

Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Απόλλωνος,
15 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Αχαιοὺς,
Ατρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν·
Ατρεῖδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Αχαιοὶ,
Υμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Εκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι.
20 Παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε·
Αζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Απόλλωνα.
Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Αχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Αλλ' οὐκ Ατρείδῃ Αγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

14 ΣΤΕΜ. Στεφανώματα. Λάδωνος τοῦ ἐν Αρκαδίᾳ ποταμοῦ, Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη. ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς Απόλλων, καὶ βουλόμενος συγγενέσθαι, ἐδίωκε· καταλαμβανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, εὔξατο τῇ μητρὶ Γῇ, χάσματι αὐτὴν δεχθῆναι. γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτὸν, Απόλλων θεασάμενος, ἐξεπλάγη· καὶ τὸ μὲν δένδρον, ἀπὸ τῆς παρθένου Δάφνην προσηγόρευσεν ὁμωνύμως. λαβὼν δὲ κλάδον αὐτῆς, ἐστέψατο. ΕΧ. Κατέχων, κρατῶν. ΧΕΡ. Εν ταῖς χερσίν. ΕΚΗ. Εκαθεν, ὅ ἐστι πόῤῥωθεν βάλλοντος, εὐστόχου τοξότου.

15 ΧΡΥ. Περὶ τῷ κεχρυσωμένῳ σκήπτρῳ, ὅ ἐστι τῇ χρυσῇ ῥάβδῳ τῇ βασιλικῇ. ΕΛΙΣ. Ελιτάνευε· παρεκάλει. ΑΧ. Πάντας τοὺς Ελληνας.

16 ΑΤΡΕΙ. Μάλιστα δὲ τοὺς Ατρέως παῖδας, Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον. ΜΑ. Εξαιρέτως. ΔΥ. Δισσούς. ΚΟΣ. Διατάκτορας, ἡγεμόνας. ΛΑ. Τῶν ὄχλων.

17 ΑΤΡΕΙ. Ω Ατρέως παῖδες, Αγάμεμνον, καὶ Μενέλαε. ΑΛ. Οἱ λοιποί.

18 ΔΟ. Υμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν. ΟΛΥ. Οἱ τὸν Ολυμπον κατοικοῦντες. Ολυμπος δὲ, κατὰ μὲν Ομηρον, ὄρος τῆς Μακεδονίας μέγιστον, ἱερὸν τῶν θεῶν. κατὰ δὲ ἀλληγορίαν, ὄλυμπός ἐστιν ὁ οὐρανός. παρὰ τὸ, ὁλολαμπὴς εἶναι.

19 ΕΚ. Εκπορθῆσαι, καταστρέψαι. ΠΟΛ. Τὴν Ιλιον. περιφραστικῶς. ΕΥ. Καλῶς δέ. διατί δὲ ὁ Χρύσης κατὰ τῶν οἰκείων ηὔχετο; λέγομεν, ὅτι πρότερον μὲν ἔδει κολακεύειν τὸν τύραννον, καὶ τοιαῦτα λέγειν, ἅπερ ἐπεθύμει δρᾶσαι. δεύτερον δὲ, ὅτι διὰ τοὺς Τρῶας ἀπωλωλέκει τὴν θυγατέρα· ὅθεν εὐλόγως κέχρηται ταῖς ἀραῖς κατ' αὐτῶν. ΟΙ. Εἰς τὰ οἰκεῖα. ΙΚΕ. Παραγενέσθαι.

20 ΠΑΙ. Τὴν θυγατέρα μου. ΛΥ. Λύτρα λαβόντες, ἀπόδοτε. ΦΙ. Προσφιλεστάτην. ΑΠ. Τάδε τὰ δῶρα. ΔΕ. Λαμβάνετε.

21 ΑΖΟ. Εντρεπόμενοι, σεβόμενοι. ΔΙ. Τὸν Διὸς παῖδα Απόλλωνα.

22 ΕΝΘ. Τότε χρονικὸν ἐπίῤῥημα. ἐνταῦθα δὲ, τοπικόν. ΕΠ. Μετ' εὐφημίας ἐβόησαν.

23 ΑΙ. Εντρέπεσθαι. ΙΕ. Τὸν ἱερέα. ΑΓ. Καλά. ΔΕΧ. Δέξασθαι, λαμβάνειν.

24 ΑΤΡ. Αλλ' οὐ τῷ Ατρέως παιδὶ Αγαμέμνονι. ΗΝ. Ηρεσκε. ΘΥ. Εν τῇ ψυχῇ. Διὰ τὴν ὀργήν.

25 ΑΛ.

25 Αλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μή σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
Η νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖθις ἰόντα,
Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
30 Ημετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Αργεϊ τηλόθι πάτρης
Ιστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
Αλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ως ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
35 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς

25 ΚΑ. Αλλὰ μεθ' ὕβρεως. ΑΦΙ. Απέπεμπε. ΚΡΑ. Ισχυρὸν, ἀπειλητικόν. ΜΥ. Λόγον. ΕΤΕΛ. Επέτελλεν, ἔλεγε.

26 ΓΕΡ. Μή σε, ὦ πρεσβῦτα. ΚΟΙ. Κοίλαις, βαθείαις. ΝΗ. Παρὰ ταῖς ναυσί. ΚΙ. Καταλάβω.

27 ΝΥΝ. Η ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. ΔΗΘ. ἐγχρονίζοντα. ΥΣΤ. ἐκ δευτέρου. ΑΥ. Πάλιν. ΙΟ. Παραγινόμενον.

28 ΜΗ. Μὴ οὐκ ἂν σοι. ΧΡΑΙ. Οὐ βοηθήσῃ. ΣΚΗ. Η βασιλικὴ ῥάβδος. ΣΤΕΜ. Στεφάνωμα. ΘΕ. Τοῦ θεοῦ.

29 ΤΗΝ. Ταύτην δέ. ΛΥ. Οὐκ ἀπολύσω. ΠΡΙΝ. Πρὸ τοῦ αὐτήν. ΓΗ. Τὸ γῆρας καταλάβῃ.

30 ΗΜΕ. Εν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. ΑΡ. Εν τῷ Αργει· ὅ ἐστι, τῇ Πελοποννήσῳ νῦν καλουμένῃ. ὁ δὲ Αγαμέμνων, βασιλεὺς ἦν Μυκήνης πόλεως ἀργολικῆς. Ιστέον δὲ, ὅτι ἡ Πελοπόννησος τὸ ἀρχαῖον Αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ινάχου, τοῦ ἐν Αργει ποταμοῦ, καὶ Μελίας, τῆς Ωκεανοῦ. ὕστερον δὲ πάλιν, Απία ἐκλήθη, ἀπὸ Απιδος τοῦ Φορωνέως παιδός. εἶθ' οὕτως Αργος, ἀπὸ Αργου τοῦ Πανόπτου. τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα. ΤΗ. Πόρρω τῆς πατρίδος.

31 ΙΣΤ. Ιστουργοῦσαν, καὶ ὑφαίνουσαν. Διατί ἐπάγει τῇ γαμετῇ καὶ τοῖς τέκνοις τὴν αἰχμάλωτον; ῥητέον οὖν, ὅτι οὐ δι' ἐπιθυμίαν αὐτὴν τοσοῦτον ἐπάγει, ἀλλὰ πρὸς στρατιωτικὴν ὕβριν. ἵνα ἅπερ Μενέλαος ἐπεπόνθει, ταῦτα καὶ αὐτὸς δράσῃ. ὡς καὶ ὁ Νέστωρ φησί. τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι· Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι. ΛΕΧ. Καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης ἀντιλαμβανομένην, καὶ μετέχουσαν.

32 ΙΘ. Αλλ' ἄπιθι. ΕΡ. Μή με παρόξυνε. ΣΑΩ. Σῶος, ὑγιής. ΩΣΚ. Οπως ἄν. ΝΕ. Πορευθῇς, ἐπανέλθῃς.

33 ΕΦ. Οὕτως εἶπεν. ΕΔ. Εφοβήθη, εὐλαβήθη. ΓΕ. Ο πρεσβύτης. ΕΠ. Καὶ ἐπείσθη. ΜΥ. Τῷ λόγῳ.

34 ΒΗ. Επορεύθη δέ. τὸ σχῆμα ἀφαίρεσις. ΑΚΕ. Ησυχάζων, σιωπῶν. ΘΙ. Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. ὃς οὕτω κέκληται ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι, ὅ ἐστι τύπτεσθαι τῇ προσρήξει τῶν κυμάτων. ΠΟ. Πολυήχου, Πολυταράχου.

35 ΠΟΛ. Πλεῖστα. ΕΠΕΙ. Μεταταῦτα.. ΑΠΑ. Απωθεν, χωρίς. ΚΙ. Παραγινόμενος, πορευθείς. ΗΡΑ. Ηὔχετο. ΓΕΡ. Ο πρεσβύτης.

Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ·
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ· εἴποτε τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,

36 ΑΝ. Τῷ βασιλεῖ. νῦν δὲ θεῷ τῷ Ἀπόλλωνι. ΤΟΝ. Ὄντινα. ΗΥ. Εὔκομος. ἀπὸ μέρους, καλή. ΤΕ. Ἔτεκεν, ἐγέννησεν. ΛΗ. Λητὼ Κοίου καὶ Φοίβης θυγάτηρ.

37 ΚΛΥ. Ἐπάκουσόν μου. ΑΡ. Λαμπρότοξε, καλλίτοξε. ΟΣ. Ὅστις τὴν Χρύσαν. Χρύσα δὲ πόλις Τρωϊκή. ΑΜ. Περιβέβηκας, ὑπερμαχεῖς.

38 ΚΙΛ. Καὶ τὴν Κίλλαν. ἔστι δὲ πολίχνιον τῆς Τρωάδος. ΖΑ. Ἀγαθέαν, ὅ ἐστι πάνυ. Πέλοψ ὁ Ταντάλου κατὰ μισθὸν παιδικῆς ὥρας, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἵππους ἀδαμάστους σὺν τῷ ὀχήματι, ἔσπευσεν εἰς Πίσαν τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τὸν Ἱπποδαμείας γάμον, τὸν μνηστηροκτόνον αὐτῆς πατέρα Οἰνόμαον καταγωνίσασθαι ἐπιθυμῶν. γενομένῳ δὲ αὐτῷ περὶ Λέσβον, Κίλλος ὁ ἡνίοχος τελευτᾷ τὸν βίον. ὃς καὶ καθ' ὕπνον ἐπιστὰς τῷ Πέλοπι σφόδρα ὀδυνηρῶς ἐπ' αὐτῷ ἔχοντι, ἀπωδύρετό τε τὴν αὐτοῦ ἀπώλειαν, καὶ περὶ κηδείας ἠξίου. διόπερ ἀναστὰς, ἐξερυπάρου τὸ εἴδωλον διὰ πυρός. εἶθ' οὕτως ἔθαψε τὴν τέφραν, ἐπιφανῶς τοῦ Κίλλου ἠρίον ἐπ' αὐτῷ ἐγείρας, καὶ πρὸς τῷ ἠρίῳ αὐτοῦ, ἐδείματο ἱερὸν, Κιλλαίου Ἀπόλλωνος προσαγορεύσας, διὰ τὸ, αἰφνιδίως τὸν Κίλλον ἀποθανεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πόλιν κτίσας, Κίλλαν κέκληκεν. ὁ μέντοι Κίλλος καὶ μετὰ θάνατον τῷ Πέλοπι δοκεῖ συλλαβέσθαι, ὅπως περιγένηται τοῦ Οἰνομάου ἐν τῷ ἀγῶνι. ἡ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ. ΤΕ. Καὶ τῆς Τενέδου. ἡ δὲ Τένεδος, νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Τροίας κειμένη, οὔπω δὲ πρότερον τοῦτο εἶχε τὸ ὄνομα. Κύκνου γὰρ τοῦ Ποσειδῶνος Τέννης ἦν καὶ Λευκοθέας παῖδες, καὶ ἡ τε μήτηρ αὐτῶν οὐκ ἔτι ἦν. ἐπιγήμας δὲ ὁ Κύκνος Φυλονόμην, ἢ, ὥς ἔνιοι, Πολύβοιαν. ἡ Φυλονόμη δὲ (καὶ γὰρ εἰς ἄνδρας ἐτέλει ἤδη ὁ Τέννης) ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, λόγους περὶ συνουσίας ἠνέγκατο πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ τὰ πρὸς τὴν φύσιν δίκαια τηρήσαντος, κατηγορήσατο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι τεθελήκοι αὐτὴν βιάσασθαι. ὁ δὲ πιστεύσας τῇ κατηγορίᾳ, συλλαβὼν τὸν παῖδα, ἐνέβαλεν εἰς λάρνακα, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν. ὃν διὰ σωφροσύνην, καὶ διὰ τὸ εἶναι ἐγγονὸν ἔσωσεν ὁ Ποσειδῶν. τὴν γὰρ λάρνακα προσενεχθῆναι τῇ Λυκόφρῃ νήσῳ ἐποίησεν. ἣν οἱ ἐπιχώριοι θεασάμενοι, καὶ ἀφελόντες τὸ ἐπίθεμα, μαθόντες τὸ γεγονὸς, οὐ μόνον ἑαυτῶν βασιλέα τὸν Τέννην κατεστήσαντο, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτοῦ Τένεδον τὴν νῆσον προσηγόρευσαν. ΙΦ. Ἰσχυρῶς, γενναίως. ΑΝ. Βασιλεύεις.

39 ΣΜΙΝ. Ὦ Σμινθεῦ. ἔστι δὲ ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος. Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρωάδος, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθίου, ἀπὸ αἰτίας τοιᾶσδε. ἐν Χρύσῃ πόλει τῆς Μυσίας Κρίνις τις ἱερεὺς ἦν τοῦ 'κεῖσε Ἀπόλλωνος. τούτῳ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, ἔπεμψεν αὐτοῦ τοῖς ἀγροῖς μύας, οἵτινες τοὺς καρποὺς ἐλυμαίνοντο. βουληθεὶς δέ ποτε ὁ θεὸς αὐτῷ καταλλαγῆναι, πρὸς Ὄρδην τὸν ἀρχιβουκόλον αὐτοῦ παρεγένετο, παρ' ᾧ ξενισθεὶς ὁ θεὸς, ὑπέσχετο κακῶν ἀπαλλάξαι. καὶ δὴ παραχρῆμα τοξεύσας τοὺς μῦς, διέφθειρεν. ἀπαλλασσόμενος οὖν, ἐνετείλατο τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ δηλῶσαι τῷ Κρίνιδι. οὗ γενομένου, Κρίνις ἱερὸν ἱδρύσατο τῷ θεῷ, Σμινθέως ἱερὸν αὐτὸ καλέσας. ἐπειδήπερ, κατὰ τὴν ἐγχώριον αὐτῶν διάλεκτον, οἱ μύες, σμίνθοι καλοῦνται. ἡ ἱστορία παρὰ Πολέμωνι.

40 Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,

λίμωνι. ἄλλοι δὲ οὕτως εἶπον, ὅτι Κρῆτες ἀποικίαν στέλλοντες, χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπου αὐτοῖς ἐναντιωθῶσι γηγενεῖς, ἐκεῖ κτίσαι τὴν πόλιν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν τοὺς ἀποίκους. ἐλθόντων δὲ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης, μύες ἔκοψαν αὐτῶν τοὺς τελαμῶνας τῶν ὅπλων. πρωῒ δὲ ἀναστάντες, καὶ θεασάμενοι τοῦτο, σοφισάμενοί τε καθ' ἑαυτοὺς, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν, ἥν τινα καὶ ἐκάλουν Σμινθίαν. οἱ γὰρ Κρῆτες τοὺς μύας, σμίνθους καλοῦσιν. ἐκ τούτου καὶ Ἀπόλλων Σμίνθιος ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπερασπίζειν αὐτῆς. ΕΙ. Ἐάν ποτέ σοι. ΧΑ. Εὔχαριν, καλόν. ΝΗ. Ναόν. ΕΡΕ. Ἐπέρεψα, ὠρόφωσα, ἐστεφάνωσα.

40 Η. Ἢ εἰ πώποτέ σοι. ΠΙ. Πιμελῆ, λιπαρά. ΜΗ. Τὰ μηρεαῖα ὀστᾶ. ΕΚ. Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἔκαυσα, τουτέστιν ἐκάρπωσα.

41 ΤΑΥ. Ἤτοι, ταύρων καὶ αἰγῶν. ΤΟΔ. Τοῦτό μοι. ΚΡΗ. Ἐπιτέλεσον. ΕΕΛ. Ἐπιθύμημα.

42 ΤΙ. Τιμωρίαν δοῖεν, ὅ ἐστι, παράσχοιεν. ΔΑ. Οἱ Ἕλληνες. ἀπὸ Δαναοῦ τοῦ Βήλου. Βῆλος δὲ Ἀγήνορος μὲν ἦν ἀδελφὸς, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης, ἀφ' ἧς ἡ χώρα ὀνομάσθη Λιβύη. βασιλεύων δὲ Αἰγυπτίων, γαμεῖ Ἀγχινόην τὴν Νείλου θυγατέρα. καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ δίδυμοι, Αἴγυπτος, καὶ Δαναός. Δαναὸν μὲν οὖν ὁ Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατοικίζει, Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὃς καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αἰγύπτῳ μὲν πεντήκοντα παῖδες, Δαναῷ δὲ θυγατέρες πεντήκοντα. στασιασάντων δὲ πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς τοῦ Αἰγύπτου παῖδας, πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν, διὰ τῶν θυγατέρων ἀνεῖλε· δεδοικὼς, καθότι καὶ ἐκ χρησμοῦ ἠκηκόει, ὅτι φονευθήσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐτῶν. καὶ ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν πρῶτος κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Πεντηκόντορον, ἐν ᾗ τὰς κόρας ἐνθέμενος ἔφυγε. προσσχὼν δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο. ἐντεῦθεν δὲ ἧκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσιν Ελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας, ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας, Δαναοὺς ὠνόμασεν. ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ. ΔΑ. Ἀντὶ τοῦ, τῶν ἐμῶν δακρύων. Διατί δὲ ὁ Χρύσης, οὐ κατὰ Ἀγαμέμνονος ηὔχετο τοῦ ὑβρίσαντος αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων. φαμὲν δὴ, ὅτι Ἀγαμέμνονος ἀποθανόντος ὁ στρατὸς ἐλύετο, καὶ Χρυσηῒς εἰς Ἑλλάδα ἀπήγετο. ἀναιρουμένων δὲ τῶν ὄχλων, ζήτησις ἦν τοῦ πάθους. ἀπόδοσις δὲ τῆς κόρης. καὶ ἀποθανὼν μὲν Ἀγαμέμνων, ἄλυπος ἦν. ζῶν δὲ, βασανίζεται, βλέπων ἅτε βασιλεὺς ἀπολλυμένους τοὺς ὄχλους. ἢ, ὅτι πᾶσιν ἠρέσατο, ἀνθ' ὧν πάντες ὁμοῦ γενόμενοι, οὐκ ἐπέσχον τὴν τοῦ βασιλέως ὕβριν. δικαίως οὖν αὐτοὶ ἔπαθον. καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησί· Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα.

43 ΕΦ. Οὕτως εἶπεν. ΕΚΛ. Τούτου δὲ ὑπήκουσε. ΦΟΙ. Καθαρὸς, ἀμίαντος, ἢ μαντικός. Φοῖβον γὰρ τὸν καθαρόν. Ἡσίοδος δὲ, μετωνυμικῶς Φοῖβον αὐτὸν καλεῖ, ἀπὸ Φοίβης.

44 ΒΗ. Κατέβη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἐξοχῶν, ὅ ἐστιν ἀκρωτηρίων.

45 Τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
Εκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς.
Εζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
50 Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἀφιεὶς,
Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

ΧΩ. Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. ΚΗΡ. Οξυτόνως μὲν, ἡ ψυχή. Προπερισπωμένως δὲ ἡ θανατηφόρος μοῖρα.

45 ΤΟΞ. Ἀντὶ τοῦ, τὸ τόξον ἐπὶ τοῖς ὤμοις ἔχων. ΑΜ. Τὴν ἑκατέρωθεν ἐσκεπασμένην φαρέτραν, ἤγουν βελοθήκην.

46 ΕΚ. Ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν. ΟΙ. Τὰ βέλη. ΩΜ Επὶ τῶν ὤμων. ΧΩ. Οργιζομένου.

47 ΚΙΝ. Κινηθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τόπον. Ο. Οὗτος δέ. ΗΙ. Παρεγένετο. ΝΥ. Σκότει παραπλήσιος, φοβερὸς καὶ ἀόρατος.

48 ΕΖΕ. Εκαθέζετο. ΕΠΕΙ. Μετὰ ταῦτα. ΑΠΑΝ. Απωθεν, χωρίς. ΝΕ. Τῶν νηῶν, τῶν πλοίων. ΜΕ. Μετὰ ταῦτα δέ. ΙΟΝ. Βέλος. ΕΗ. Αφῆκεν, ἔπεμψε.

49 ΔΕΙ. Φοβερὸς δὲ ἦχος. ΓΕΝ. Εγένετο. ΑΡ. Αργυροῦ, καλοῦ. ΒΙ. Τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς.

50 ΟΥ. Ορεῖς, ὑποζύγια. ΕΠΩ. Επῄει, ἐπήρχετο. ΑΡ. Ταχεῖς, ἢ λευκούς. Διατὶ δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν, καὶ τῶν ἡμιόνων, ὁ λοιμὸς ἤρξατο, οὐκ ἀπὸ τῶν Ελλήνων δὲ, οὐδὲ ἀπ' ἄλλου τινὸς ζώου; καὶ οἱ μὲν ῥητορικοὶ λύοντες, φασίν· ὅτι φιλάνθρωπον ὂν τὸ θεῖον, ἐβούλετο παιδεῦσαι τοὺς Ελληνας, καὶ μὴ παντάπασιν ἀπολέσαι. καὶ διὰ τοῦτο πρότερον ἀπὸ τῶν τοιούτων ζώων ἤρξατο, μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτάνουσι διδούς. οἱ δὲ ἀληθέστερον καὶ φιλοσοφώτερον λύοντες, φασὶν, ὅτι ἅπας μὲν λοιμὸς ἀπὸ ἐκφλογώσεως γίγνεται, γῆθεν ἀναφερόμενος ἐξ ἀναθυμιάσεως. διὸ καὶ τὸν Απόλλωνα φασὶν αἴτιον, ἐπεὶ ὁ αὐτὸς εἶναι λέγεται τῷ ἡλίῳ τῷ καταφλέγοντι τὴν γῆν. ἐκ γῆς δὲ γινομένης τῆς νόσου, ἀναγκαῖον τοὺς κύνας πρῶτον ᾐσθῆσθαι τῆς βλάβης, ὅτι τε καὶ αἰσθητικώτερά εἰσι τὰ ἄλογα ζῶα φύσει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι καταναδύουσι πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἀνιχνεύουσι. τοὺς δὲ ἡμιόνους οὐ διὰ τὸ κάτω νεύειν, ἀλλὰ τῷ ἐκ διαφόρων σωμάτων εἰληχέναι τὴν γένεσιν. πᾶν γὰρ εὐδιάφθαρτον τὸ τοιοῦτον. δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ φανερὸν γενέσθαι τὸ νοσῶδες, κατ' αὐτὸν τὸν Ποιητὴν τὸ θεώρημα εὔλογον, τοῦ ἀέρος ἐν ταύτῃ πάντως καθισταμένου. ἡ Ηρα, φησὶν, ἐπὶ φρεσὶ θῆκε τῷ Αχιλλεῖ. Αχιλλεὺς γὰρ Χείρωνος ὢν μαθητὴς, καὶ τὴν ἰατρικὴν τέχνην σαφῶς ἐπιστάμενος, ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος καταστάσεως ἐπέγνω γινόμενον τὸ κακόν. τὸ γὰρ τῆς Ηρας ὄνομα παρὰ τὸν ἀέρα πεποίηται. Καὶ τούτου ἕνεκεν Νέστωρ, ἢ Οδυσσεὺς, ἢ Μενέλαος, οὐδενὸς ἔλαττον τῶν Ελλήνων φροντίζοντες, οὐ ζητοῦσι τὸ αἴτιον τῆς νόσου.

51 ΑΥ. Μετὰ ταῦτα δέ. ΑΥ. Αὐτοῖς, δηλονότι τοῖς Ελλησιν. ΕΧΕ. Εχον πικρίαν. ἀπὸ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά. καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαστόν. καὶ τὸ δάκρυον αὐτῆς ἐστι πικρὸν, ἡ πίσσα. ΑΦΙ. Επιπέμπων.

52 ΒΑΛ. Εβαλλεν, ἐκ βολῆς ἀνήρει,

Εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Αχιλλεύς·
55 Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ηρη·
Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς·
Ατρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω

νήρει, ἐτίτρωσκεν. ΑΙ. Διαπαντὸς δέ. ΠΥ. Πυρκαϊαί. τὸ γὰρ παλαιὸν, τὰ σώματα τῶν θνησκόντων πρότερον ἐκαίετο, διὰ τὸ ἀπείρατα γίγνεσθαι. εἶθ' οὕτως ἐθάπτετο ὑπὸ γῆν. ἡ δὲ αἰτία τοῦ καίεσθαι τὰ σώματα παρὰ τοῖς Ελλησιν αὕτη. πρῶτος, φασὶν, οὕτως ἐτάφη Αργεῖος ὁ Λικυμνίου δι' ἀνάγκην ὑπὸ Ηρακλέους. συναγαγὼν γὰρ στρατιὰν ἐπὶ Ιλιον Ηρακλῆς, διὰ τὸ, τὸν Λαομέδοντα παρὰ σύνταξιν ποιῆσαι αὐτῷ σώσαντι τοῦ κήτους τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ησιόνην, καὶ μὴ δοῦναι τοὺς ἵππους οὓς ὑποσχόμενος ἦν αὐτῷ, ὑπὲρ τῆς τοσαύτης εὐεργεσίας, ἐζήτει καὶ τὸν Αργεῖον ὡσανεὶ οἰκεῖον. Λικυμνίου δέ φασι τοῦ πατρὸς Αργείου φοβουμένου, ὅτι καὶ τὸν πρότερον αὐτοῦ υἱὸν ὀνόματι Υἰωνὸν ἀποστείλας εἰς Λακεδαίμονα μεθ' Ηρακλέους ἀπέβαλεν, καὶ μὴ διδόντος, Ηρακλῆς ὤμοσεν ἀπάξειν πάλιν αὐτόν· τότε δ' οὖν συμπεσούσης Αργείῳ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, διαπορηθεὶς ὁ Ηρακλῆς πῶς ἂν διατηρήσοι τὸν ὅρκον, ἔκαυσεν αὐτόν. καὶ πρῶτόν φασι τοῦτον τοιαύτης ἐπιμελείας τυχεῖν. ἡ ἱστορία παρὰ Ανδρωνι. ΝΕ. Τῶν νεκρῶν. ΚΑΙ. Εκαίοντο. ΘΑ. Πυκναὶ, συνεχεῖς. πῶς, φασὶν, ὁ Ποιητὴς ἐναντία ἑαυτῷ λέγει; πρότερον γὰρ εἰπὼν, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι· νῦν ἐπάγει, αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο. ἐροῦμεν, ὅτι ὁ λοιμὸς ηὖξε τὴν μῆνιν. ἡ μῆνις δὲ τὰς μετὰ ταῦτα μάχας. καὶ οἱ ἐν ταύταις πίπτοντες, ἑλώρια κυνῶν ἐγίγνοντο. οἱ δὲ, ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ φθειρόμενοι ἐκαίοντο.

53 ΕΝΝΗ. Επὶ ἐννέα ἡμέρας. ΑΝΑ. Κατὰ τὸ στρατόπεδον. ΩΧΕ. Επήει, ἐπήρχετο. ΚΗ. Βέλη. ὅτε δὲ σημεῖα.

54 ΔΕ. Προσυπακουστέον, ἡμέρα. ΑΓΟ. Εκκλησίαν, συνέδριον. ΚΑ. Συνεκαλέσατο, συνήγαγε.

55 ΤΩ. Τούτῳ γάρ. ΦΡΕ. Κατὰ νοῦν ἐποίησε. ΛΕΥ. Λευκοβραχίων, ἀπὸ μέρους, καλή. ὁ δὲ τρόπος, σωματοποιΐα· ὠλέναι γὰρ αἱ χεῖρες.

56 ΚΗΔ. Εφρόντιζεν ἡ Ηρα. εὐλόγως δὲ φροντίζει τῶν Ελλήνων ἡ Ηρα, ὅτι τὸ Αργος ὅλον ἱερὸν αὐτῆς. ἄλλως τε, καὶ ἦν ὑβρισθεῖσα ὑπὸ Αλεξάνδρου, ὡς καὶ ἡ Αθηνᾶ, ἐν τῇ τοῦ μήλου κρίσει. ἤθελεν οὖν σώζεσθαι τοὺς Ελληνας, ἵνα γένηται τοῖς Τρωσὶν ὄλεθρος. ΡΑ. Οὖν δή. ΘΝΗ. Αποθνήσκοντας. ΟΡΑ. Εώρα, ἔβλεπεν.

57 ΕΠ. Επειδὴ δὲ οὗτοι. ΗΓΕ. Συνηθροίσθησαν. ΟΜΗ. Ομοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο.

58 ΤΟΙ. Εν αὐτοῖς δέ. ΑΝΙ. Αναστάς. τὸ γὰρ παλαιὸν, κἂν βασιλεὺς ἦν, κἂν ἄλλης οἵας δή ποτε τύχης, ἐδημηγόρει ὀρθὸς ἱστάμενος. ΜΕ. Εν αὐτοῖς εἶπεν, ἐδημηγόρησε. ΠΟ. Ο ταχὺς τοῖς ποσί. διὰ δὲ τούτου δηλοῖ ἡμῖν τὸ εὐκίνητον τοῦ Ηρωος.

59 ΝΥΝ. Αρτι. χρονικὸν ἐπίρρημα. ΑΜ. Ημᾶς, Αἰολικῶς. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας. ΟΙΩ. Οἴομαι, ὑπολαμβάνω.

60 Αψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν·
Ει δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Αχαιούς.
Αλλ᾽ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
Η καὶ ὀνειροπόλον, (καὶ γάρ τ᾽ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν)
Ος κ᾽ εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Απόλλων·
65 Εἴτ᾽ ἄρ᾽ ὅγ᾽ εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ᾽ ἑκατόμβης·
Αἴκέν πως ἀρνειῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
Βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ητοι ὅγ᾽ ὣς εἰπὼν, κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριστος,
70 Ος ᾔδη τά τ᾽ ἐόντα, τά τ᾽ ἐσσόμενα, πρό τ᾽ ἐόντα,
Καὶ νήεσσ᾽ ἡγήσατ᾽ Αχαιῶν Ιλιον εἴσω,
Ην διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Απόλλων·

60 ΑΨ. Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. ΑΠΟ. Επανελθεῖν, ὑποστρέψειν. νόστος γὰρ ἡ εἰς οἶκον ὑποστροφὴ, διὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. ΕΙ. Εὰν τὸν θάνατον ὅλως διαφύγωμεν.

61 ΟΜ. Επειδὴ ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ καιρόν. ΔΑ. Δαμάζει, καταπονεῖ.

62 ΜΑΝ. Αλλὰ δεῦρο μάντιν τινὰ ἐρωτήσομεν. ἔστι γὰρ γένος τι τῆς μαντικῆς, διαιρούμενον εἰς εἴδη τρία. εἰς οἰωνοσκοπίαν, ἱεροσκοπίαν, καὶ τὴν διὰ τῶν ὀνειράτων μαντείαν. ΕΡ. Ερωτήσωμεν. ΙΕ. Θύτην.

63 ΟΝΕΙ. Τὸν δι᾽ ὀνείρων μαντευόμενον. ΟΝ. Ο ὄνειρος, καὶ ἡ δι᾽ ὀνείρου ἀποκάλυψις. ΔΙ. Απὸ τοῦ Διός.

64 ΕΙ. Οστις ἂν ἡμῖν εἴποι. ΤΟΣ. Οτι τοσοῦτον. ΕΧΩ. Ωργίσθη.

65 ΕΙ. Εἴτε δή. ΟΓ. Οὗτος. ΕΥΧ. Εὐχῆς, δεήσεως. ΕΠΙ. Επαιτιᾶται, ἐπιζητεῖ. ΕΚΑ. Τελείας θυσίας, ἤτοι τῆς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν βοῶν, ἢ τῆς ἀπὸ ἑκατὸν βάσεων· ὅ ἐστιν, ἐξ εἰκοσιπέντε ζώων.

66 ΠΩΣ. Εάν πως. ΚΝΙ. Επίπλου, λίπους. ἀφ᾽ οὗ θυσίαι. ΑΓ. Καὶ αἰγῶν. ΤΕ. Ητοι τὴν ἡλικίαν ὁλοκλήρων· λελωβημένον γὰρ οὐ θύεται, ἀλλ᾽ ὑγιὲς ἡ τῶν τελουμένων θυσία.

67 ΑΝΤ. Απαντήσας, μεταλαχών. ΑΠΟ. Απὸ καὶ χωρὶς ἀποστρέψαι ἡμῶν ποιῆσαι τὸν λοιμόν. ΛΟΙ. Ολεθρον. ΑΜΥ. Απεῖρξαι.

68 ΕΙ. Οὗτος μὲν οὕτως εἰπών. ΕΖΕ. Εκαθέσθη. ΤΟΙ. Εν αὐτοῖς δέ. ΑΝ. Ορθὸς ἔστη.

69 ΘΕ. Ο Θέστορος παῖς Κάλχας. ὁ δὲ τύπος, πατρωνυμικός. ΟΙ. Ορνεοσκόπων, μάντεων. ΟΧ. Εξόχως ἄριστος.

70 ΟΣ. Οστις ἠπίστατο. ΕΟΝ. Καὶ τὰ ἐνεστῶτα. ΕΣ. Καὶ τὰ γενησόμενα. ΕΟΝ. Καὶ τὰ προγεγονότα. ἔστι γὰρ τελείου μάντεως, τὸ ἐπίστασθαι τοὺς τρεῖς χρόνους ἀκριβῶς.

71 ΝΗΕ. Καὶ ταῖς ναυσίν. ΗΓΗ. Ηγεμὼν ἐγένετο. ΙΛΙ. Εἰς τὴν Ιλιον.

72 ΜΑΝ. Διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν. ΤΗΝ. Ηντινα αὐτῷ. ΠΟ. Παρέχειν, ἐδωρήσατο.

Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ω Αχιλεῦ, κέλεαί με Διῒ φίλε μυθήσασθαι
75 Μῆνιν Απόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον,
Η μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Η γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Αργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Αχαιοί.
80 Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
Αλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ
Εν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς·
85 Θαρσήσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ,τι οἶσθα.
Οὐ μὰ γὰρ Απόλλωνα Διῒ φίλον, ᾧτε σὺ Κάλχαν

73 ΣΦΙΝ. Ος ἐν αὐτοῖς. ΕΥ. Καλῶς νοῶν. ΑΓΟ. Εδημηγόρησε καὶ εἶπε.

74 ΚΕ. Κελεύεις με. ΔΙΙ. Τῷ Διῒ προσφιλέστατε. ΜΥ. Εἰπεῖν, καὶ ἀπαγγεῖλαι.

75 ΜΗ. Τὴν ὀργὴν τοῦ Απόλλωνος. ΕΚΑ. Πόῤῥωθεν βάλλοντος, εὐστόχου τοξότου. ΑΝ. Βασιλέως· νῦν δὲ θεοῦ.

76 ΕΡΕ. Εγὼ μὲν οὖν εἴπω. ΣΥΝ. Σὺ δὲ σύνθου, καὶ κατάνευσον. κατὰ διάλυσιν· ΟΜΟ. Καὶ ὄμοσόν μοι.

77 ΜΟΙ. Οντως δή μοι. ΕΠΕ. Λόγοις, καὶ ἔργοις. ΑΡΗ. Βοηθήσειν.

78 ΟΙΟ. Αληθῶς ὑπολαμβάνω. ΧΟ. Εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ΜΕ. Οστις μεγάλως.

79 ΑΡ. Τῶν Ελλήνων. ΚΡΑ. Βασιλεύει. ΠΕΙ. Καὶ αὐτῷ ὑπακούουσιν οἱ Ελληνες.

80 ΚΡΕΙ. Επικρατέστερος. ΧΩ. Οταν ὀργισθῇ. ΧΕ. Ανδρὶ χείρονι, ἐλάττονι.

81 ΕΙ. Εάνπερ γὰρ, ἢ ἵνα. ΧΟ. Τὴν ὀργήν. ΑΥ. Αὐθημερὸν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ΚΑ. Κατάχῃ, καταδαπανήσῃ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ πλείονι χρόνῳ κατεχομένων σιτίων, διὰ τὴν πέψιν τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην.

82 ΜΕ. Μετὰ ταῦτα, ἐκ δευτέρου. ΕΧ. Κατέχει, φυλάττει. ΚΟ. Οργήν. ΤΕ. Οπως πληρώσῃ.

83 ΕΟΙ. Ιδίοις. ΦΡΑ. Λόγισαι. σκέψαι. ΣΑ. Οπως με σώσῃς.

84 ΤΟΝ. Τοῦτον δέ. ΑΠΑ. Εξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος. ΠΡΟ. Προσεῖπεν. ΩΚ. Ταχὺς ἐν τῷ τρέχειν.

85 ΘΑΡ. Εὐθαρσὴς καὶ ἄφοβος γενόμενος. ΜΑ. Λίαν, πάνυ. ΘΕ. Τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα, ἢ τὸ τοῖς θεοῖς ἀρέσκον. οὗτοι γὰρ τὰ τοῖς θεοῖς ἀρέσκοντα λέγουσιν. ΟΙ. Οπερ ἐπίστασαι.

86 ΜΑ. Ομνυμι γάρ σοι. ἢ οὐκ ἀπομωτικῶς. πεπλεόνακε γὰρ τὸ οὐ, κατὰ ἀττικὴν συνήθειαν. ΦΙ. Τὸν τῷ Διῒ προσφιλέστατον. Ω. Ωτινι σὺ ὦ Κάλχαν.

Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
90 Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπης,
Ος νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων·
Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης·
Αλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
95 Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
Απριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
100 Ες Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
Ητοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη

87 ΘΕ. Τὰς ἐκ θεῶν μαντείας. ΑΝΑ. Φανερὰς ποιεῖς, προσημαίνεις.

88 ΟΥ. Οὐδείς. ΕΜ. Ἐμοῦ. ΧΘΟ. Ἐπὶ τῆς γῆς. ΔΕΡ. Ὁρῶντος, ἢ ὁρωμένου.

89 ΚΟΙ. Κοίλαις, βαθείαις. ΒΑ. Ὑβριστικὰς, φονικάς. ΕΠ. Ἐπιβαλεῖ, ἐπενέγξοι.

90 ΣΥΜ. Ὁμοῦ πάντων τῶν Ἑλλήνων. ΟΥΔ. Οὐδ' ἂν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα ὀνομάσῃς. ὁ δὲ τρόπος ἐξοχή.

91 ΝΥΝ. Ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. ΠΟΛ. Κατὰ πολύ. ΑΡΙ. Ἐξοχώτατος. ΣΤΡ. Ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ΕΥ. Καυχᾶται.

92 ΘΑΡ. Ἐθάρσησεν, ἀνεζωπυρήθη. ΗΥ. Καὶ εἶπεν. ΑΜΥ. Ἄμωμος, ἀγαθὸς καὶ ἄψογος.

93 ΟΥΤ. Οὔτε δή. ΟΓ. Οὗτος ὁ Ἀπόλλων. ΕΥ. Εὐχῆς, δεήσεως.

94 ΑΡΗ. Τοῦ ἱερέως.

95 ΑΠΕ. Οὐκ ἀπελυτρώσατο. ΑΠΕ. Οὐκ ἐδέξατο.

96 ΤΟΥ. Τούτου ἕνεκα, τούτου χάριν. ΑΡ. Δή. ΗΔ. Καὶ ἔτι. ΔΩ. παράσχῃ.

97 ΟΓΕ. Οὐδὲ οὗτος. ΠΡΙΝ. Πρότερον. ΛΟΙ. Τοῦ λοιμοῦ. ΒΑ. Βλαβερὰς, κακωτικάς. ΑΦΕ. Ἐπίσχοι, παύσει.

98 ΠΡΙΝ. Ὑπερβατόν. ΦΙ. Προσφιλεῖ. ΔΟ. Δοῦναι. ΕΛΙ. Μελανόφθαλμον. ἀφ' οὗ, εὐπρεπῆ. ἑλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον καλεῖται τὸ μέλαν. ΚΟΥ. Κόρην, θυγατέρα.

99 ΑΠΡ. Ἄνευ πράσεως καὶ δώρων. ἐπιρρηματικῶς. ΑΓ. Καὶ ἀπάγειν. παράληψις ὁ τρόπος. ΙΕ. Εἰς τὴν ἱερὰν Χρύσην. ΕΚΑ. Τελείαν θυσίαν.

100 ΤΟ. Τότε ἂν αὐτόν. ΙΛ. Ἐξιλεωσάμενοι, ἐξευμενίσαντες. ΠΕ. Πείσαιμεν.

101 ΕΖΕ. Ἐκαθέσθη.

Ηρως Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων
Αχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
105 Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε·
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Εσθλὸν δ' οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας.
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
110 Ως δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει
Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἕθεν ἐστὶ χερείων

102 ΕΥ. Μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων.

103 ΑΧ. Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. ΜΕ. Οργῆς, θυμοῦ. ΑΜ. Αἱ ἐν βάθει κείμεναι καὶ συνετικαὶ διάνοιαι αὐτοῦ. ἢ τεταραγμέναι, διὰ τὴν ὀργήν.

104 ΠΙΜ. Επληροῦντο. ΟΣ. Ομματα, ὀφθαλμοί. ΟΙ. Αὐτοῦ. ΛΑΜ. Πυρὶ λάμποντι. ΕΙ. Ωμοίωντο.

105 ΠΡΩ. Πρὸ πάντων. ΚΑΚ. Δεινὸν καὶ ὀργίλον ὑποβλεπόμενος. ΠΡΟ. Προσεῖπεν αὐτῷ.

106 ΜΑΝ. Ω κακῶν μάντι. συντείνει δὲ τοῦτο εἰς τὸ δέκα ἔτη μαντεύσασθαι αὐτὸν ἐν Αὐλίδι τὸν πόλεμον, ὅσον ἀπὸ τοῦ συμβόλου τῶν στρουθῶν. ΠΟ. Οὐδέ ποτέ μοι. ΚΡΗ. Τὸ ἀληθές. νῦν δὲ τὸ ἀγαθόν. ΕΙ. Εἶπας, ἔλεξας.

107 ΑΙ. Αεί σοι, διαπαντός. ΦΙ. Τὰ κακά ἐστι προσφιλῆ. ΦΡΕ. ταῖς διανοίαις.

108 ΕΣ. Αγαθὸν δέ. ΟΥ. Οὐδέποτε. ΕΠ. Λόγον. ΕΤΕ. Οὐδ' εἶπες, οὐδὲ ἐπλήρωσας.

109 ΝΥΝ. Εν τῷ παρόντι καιρῷ. ΔΑ. Εν τοῖς Ελλησιν. ΘΕ. Μαντευόμενος. ΑΓΟ. Δημηγορεῖς, λέγεις.

110 ΩΣ. Ως ὅτι τούτου χάριν. ΣΦ. Αὐτοῖς τοῖς Ελλησιν. ΤΕΥ. Παρέχει, ποιεῖ.

111 ΟΥ. Οὗ ἕνεκα, διότι.

112 ΕΘΕ. Οὐκ ἐβουλόμην. ΔΕ. Λαβεῖν.

113 ΟΙ. Εν τῷ οἴκῳ κατέχειν. ΚΑΙ. Καὶ γὰρ δή. ΚΛΥ. Τῆς Κλυταιμνήστρας, γυναικός μου. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα Αγαμέμνονος γυνὴ, Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας τοῦ Θεστίου θυγάτηρ, Ελένης δὲ ἀδελφή. ΠΡΟ. Προκέκρικα, προτιμῶ.

114 ΚΟΥ. Παρθενικῆς γυναικός. Διατί δὲ ὁ Αγαμέμνων τὴν αἰχμάλωτον τῆς γαμετῆς προκρίνει; λέγει γὰρ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι ἕνεκεν τοῦ μὴ δοκεῖν τοῖς Ελλησιν ἐφ' ὕβρει κατέχεσθαι τὴν κόρην. οἱ δὲ ὅτι ἐπαινεῖ τὴν Χρυσηΐδα, ἵνα μὴ τὰ τυχόντα τοῖς Ελλησιν, ἀλλὰ τὰ μέγιστα δοκῇ χαρίζεσθαι. ἔνιοι δὲ ὅτι ψευδόμενον ἀποδείκνυσι τὸν Κάλχαντα. πῶς γὰρ ὀργίζοιτο ἂν ὁ θεὸς, τῆς αἰχμαλώτου μηδὲν ἐφύβριστον παθούσης; ΕΠ. Επεὶ κατ' οὐδὲν αὐτῆς. ΧΕ. Χείρων, ἐλάσσων.

115 Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ᾽ ἄρ᾽ φρένας, οὔτ᾽ ἔτι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ᾽ ἄμεινον.
Βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ᾽ ἑτοιμάσατ᾽, ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
120 Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
Οὐδέ τι πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά.
125 Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,

115 ΔΕ. Κατὰ τὸ σῶμα. δέμας δὲ ὁ Ποιητὴς τὸ ἔμψυχον εἴωθε λέγειν. παρὰ τὸ, δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι. οἷον, οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν. καὶ πάλιν, δέμας δὲ εἰκυῖα γυναικὶ καλῇ τε μεγάλῃ τε. καὶ ἀλλαχοῦ, οὐδὲ ἔοικε θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας. σῶμα δὲ καλεῖ, τὸ ἄψυχον. ἐπεὶ σῆμά τι ἐστὶ τοῦ ποτε ζῶντος. οἷον· σῶμα δὲ οἴκαδ᾽ ἐμὸν· καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐλπήνορος πάλιν· σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης κατελίπομεν. καὶ ἔτι· σώματ᾽ ἀκηδέα κεῖται. Εὐελπίδης μέντοι ἐνηλλαγμένως λέγων· ἔχων δὲ δὴ τόδ᾽ ἦμαρ, ἐξότου σφαγαῖς Θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγνισται δέμας. Δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ᾽ αἰσχύνομαι. ΦΥ. Οὐ δὴ τὴν τοῦ σώματος εὐφυΐαν καὶ ἀρετήν. ΦΡΕ. Οὔτε κατὰ τὰς φρένας ΕΡ. Οὔτε κατὰ τὰ ἔργα.

116 ΩΣ. Ἀλλὰ καὶ ὅμως. ΕΘΕ. Θέλω, βούλομαι. ΔΟ. Δοῦναι. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω. ΑΜΕΙ. Εἰ τοῦτο βέλτιον.

117 ΣΟ. Σῶον εἶναι, καὶ σώζεσθαι, ὁ δὲ λόγος, Θέλω γάρ φησιν ἐγὼ τὸν ὄχλον μᾶλλον σώζεσθαι, καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι. ὁ γὰρ ἢ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ καὶ, παρείληπται τῷ Ποιητῇ. ΛΑ. Ὄχλον, πλῆθος. ΑΠΟ Η ἀπολέσθαι ἐμέ.

18 ΑΥ. Ἐμοὶ δέ. ΓΕ. Τιμήν. ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΕΤΟΙ. Ἑτοιμάσατε, ἕτοιμον ποιήσατε. ΟΙ. Ὅπως μὴ μόνος.

119 ΑΡ. Τῶν Ἑλλήνων. ΑΓΕ. Ἄνευ γερῶν, ἄνευ τιμῆς. ΕΩ. Ὑπάρχω. ΕΟΙ. Οὐδὲ γὰρ πρέπει.

120 ΛΕΥΣ. Ὁρᾶτε, βλέπετε. ΤΟ. Τοῦτο. Ο. Ὅ μοι. ΕΡ. Ἀπέρχεται. ΑΛ. Ἀλλαχοῦ.

121 ΗΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνατο. ΕΠ. Μετὰ ταῦτα. ΠΟ. Ἤτοι ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς, ἢ ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος, ἰσχυρός. ΔΙ. Θεῖος, εὐγενής.

122 ΚΥ. Ἐνδοξότατε. ΦΙ. Φιλοχρηματώτατε.

123 ΤΟΙ. Πῶς γάρ σοι. ΜΕ. Μεγαλόψυχοι, γενναῖοι. ΑΧΑΙ. Οἱ Ἕλληνες· Ἀχαιοὺς δὲ, καὶ Δαναοὺς, καὶ Ἀργείους, ὁ Ποιητὴς καλεῖ τοὺς Ἕλληνας. Δαναοὺς μὲν, ἀπὸ Δαναοῦ τοῦ Βήλου τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀχαιοὺς δὲ, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Ξούθου, καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως. Ἀργείους δὲ, ἀπὸ Ἄργου τοῦ Ἄπιδος καὶ Νιόβης τῆς Φορωνέως. Ἕλληνας δὲ, ψιλῶς, καλεῖ τοὺς ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ, λέγων. Μυρμιδόνες δὲ καλοῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.

124 ΙΔ. Οὐδὲ ἐπιστάμεθα. ΞΥ. Κοινὰ χρήματα. ΚΕΙ. Ἀποκείμενα.

125 ΤΑ. Ἅτινα. ΠΟ. Πόλεων.

Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δευόμενον; κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
135 Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος.

ΕΞ. Ἐξεπορθήσαμεν. ΔΕ. Ταῦτα μεμέρισται.

126 ΛΑ. Τοὺς ὄχλους δέ. ΕΠΕ. Οὐ προσῆκόν ἐστιν. ΠΑ. Παλισύλλεκτα. ἀντὶ τοῦ, οὐ δίκαιόν ἐστιν εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν συναγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας τὰ ἅπαξ φθάσαντα αὐτοῖς διαμερισθῆναι χρήματα. ΕΠΑ. Ἐπισυναθροίζειν.

127 ΝΥΝ. Ἀλλὰ σὺ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὦ Ἀγάμεμνον. ΠΡΟ. Πρόπεμψον. ΘΕΩ. Τῷ Ἀπόλλωνι. ΑΥ. Οἱ δὲ Ἕλληνες.

128 ΤΡΙ. Τριπλασίονα καὶ τετραπλασίονα. ΑΙ. Ἐὰν ποτε ὁ Ζεύς.

129 ΔΩ. Παράσχῃ. τὸ, σι, ἐπέκτασις. ΤΡΟ Τρωϊκὴν πόλιν. λέγει δὲ τὴν Ἴλιον. ΕΥ. Καλῶς τετειχισμένην. διὰ τὸ, ὑπὸ θεῶν τετειχίσθαι καθ' Ὅμηρον Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος. ΕΧ. Ἐκπορθῆσαι.

130 ΚΡΕΙ. Βασιλεὺς, ἄναξ.

131 ΜΗΔ. Μηδὲ οὕτως. ΑΓΑ. Καίτοι γενναῖος ὑπάρχων. ΘΕ. Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιε. ὅ ἐστι τὸ κάλλος. διειδὴς γὰρ παρὰ πάντας τοὺς ἥρωας Ἀχιλλεὺς, καὶ γυναικοπρόσωπος· ὡς καὶ ἐν Λυκομήδους παρθενῶνι ἀγνοηθῆναι ὅτι εἴη ἀνήρ.

132 ΚΛΕ. Παραλογίζου τῇ διανοίᾳ. ΕΠ. Ἐπειδή. ΠΑ. Οὐ παρέλθῃς, οὐ νικήσεις με. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δρόμου, ἐν ᾧ παρελθὼν νικᾷ.

133 ΗΕ. Ἡ βούλει. ΟΦΡ. Ὅπως αὐτός. ΓΕ. Τιμήν. ΑΥ. Ἐμὲ δὲ ματαίως.

134 ΗΣ. Καθέζεσθαι. ΔΕΥ. Ἐνδεόμενον, χρήζοντα. ΚΕ. Κελεύεις δέ με.

135 ΑΛΛ. Ἀλλ' ἐὰν μέν. ΔΩ. Παράσχωσιν. ΜΕ. Μεγαλόψυχοι, γενναῖοι.

136 ΘΥ. Ἁρμόσαντες κατὰ τὴν ψυχήν. τουτέστιν, ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες ποιήσαντες. ΑΝ. Ἴσον τῇ τιμῇ, ἄξιον, ἰσότιμον. ΕΣ. Γένεται.

137 ΔΩ. Εἰ δὲ μὴ παράσχωσιν ΚΕΝ. Ἐγὼ δ' ἄν. ΕΛΩ. Αὐτὸς ἀφέλωμαι.

138 Η. Ἢ τὸ σὸν, ὅ ἐστι τὴν Βρισηΐδα. ΑΙ. Τέκμησσαν λέγει τὴν Τελεύταντος θυγατέρα. ΙΩΝ. Παραγενόμενος. Η. Λαοδίκην λέγει τὴν

Αξω ἑλών· ὁ δὲ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι.
140 Αλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ες δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
145 Η Αἴας, ἢ Ιδομενεὺς, ἢ δῖος Οδυσσεὺς,
Ηὲ σὺ Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Οφρ' ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς·
Ω μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
150 Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Αχαιῶν,
Η ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων

Κύκνου θυγατέρα. ταῦτα δὲ αἰνιγματωδῶς φησι. τὸ δὲ ὅλον ἀποτείνεται πρὸς Αχιλλέα.

139 ΑΞΩ. Απάξω. ΕΛ. Λαβών. Ο. Οὗτος δὲ ἄν. ΚΕ. Οργισθήσεται. ΚΕΝ. Εφ' ὃν ἂν παραγένωμαι, ἐφ' ὃν ἔλθω.

140 ΤΑΥ. Αλλὰ περὶ μὲν τούτων. ΜΕ. Καὶ ἐν ὑστέρῳ βουλευσόμεθα. ΑΥ. Καὶ πάλιν.

141 ΑΓΕ. Νῦν δὲ ἄγε δή. ΝΗ. Ναῦν. ΜΕ. Βαθεῖαν, ἢ πίσσῃ κεχρισμένην. ΕΡΥΣ. Καθελκύσωμεν, ἐμβάλωμεν. ΑΛΑ. Εἰς τὴν θάλασσαν. ΔΙ. Θείαν, ἢ θαυμαστήν.

142 ΕΡΕ. Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας. ΕΠΙ. Επιτηδείους. ΑΓΕΙ. Συναθροίσωμεν.

143 ΑΝ. Καὶ αὐτὴν δέ. ΚΑΛ. Καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, ἀπὸ μέρους καλήν.

144 ΒΗ. Αναβιβάσωμεν, ἐμβάλωμεν. ΑΡ. Αρχηγὸς, ἡγεμών. νῦν δὲ, ναύαρχος. ΒΟΥ. Βουλευτής. ΕΣΤΩ. Γινέσθω.

146 ΗΕ. Η σύ. ΠΗ. Πηλέως παῖ Αχιλλεῦ. ΕΚ. Εκπληκτικώτατε, φοβερὲ, ἢ ἐξοχώτατε.

147 ΟΦΡ. Οπως ἡμῖν. ΕΚ. Πόρρωθεν εἴργοντα, ἢ πόρρωθεν ἐργαζόμενον, τοξότην. ΙΛΑΣ. Εξιλεώσῃς, λιτανεύσῃς. ΙΕ. Ιερεῖα, θυσίας. ΡΕΞ. Ιερουργήσας, θύσας.

148 ΑΡ. Τοῦτον δὲ δή. ΥΠΟ. Δεινὸν ὑποβλεψάμενος. ΠΡΟ. Προσεῖπε, προσεφθέγξατο.

149 ΩΜΟΙ. Φεῦ μοι. ἔστι δὲ ἀναφώνημα, καὶ ἐπίρρημα λύπης δηλωτικόν. ΑΝ. Αναισχυντίαν. ΕΠΙ. Ημφιεσμένε, περιβεβλημένε. ΚΕΡ. Πανοῦργε τὸ φρόνημα, ἢ περικερδῆ τὸν νοῦν ἔχων, τουτέστι κερδαίνειν φρονῶν:

150 ΤΟΙ. Πῶς τίς σοι. ΠΡΟ. Προθύμως. ΕΠΕ Λόγοις. ΠΕΙ. Πεισθείη.

151 ΟΔΟΝ. ἢ εἰς ὁδὸν παραγγελθεῖσαν. ὅ ἐστιν εἰς ἐνέδραν κατελθεῖν. ΙΦΙ. Ισχυρῶς, γενναίως. ΜΑ. Πολεμῆσαι.

152 ΟΥ. Οὐδαμῶς γὰρ ἐγώ. ΤΡΩ. Ενεκα τῶν Τρώων. ΗΛΥ. Παρεγενόμην. ΑΙ. Πολεμικῶν.

Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γάρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
155 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
Αλλά σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε κυνῶπα,
160 Πρὸς Τρώων, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις·
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ω ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
165 Αλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο

153 ΔΕΥ. Ἐνταῦθα. ΜΑ. Μαχούμενος, πολεμήσων. ΑΙ. Ἐπειδὴ οὐδαμῶς, καὶ κατ' οὐδὲν μοι αἴτιοι ὑπάρχουσιν.

154 ΟΥ. Οὐδέ ποτε γάρ. ΗΛΑ. Τὰς ἐμὰς ἤλασαν βοῦς.

155 ΟΥ. Οὐδαμῶς, οὐδέ ποτε. ΦΘ. Φθίῃ πόλις Θεσσαλίας παραθαλασσία, πατρὶς Ἀχιλλέως. ΕΡΙ. Μεγαλοβώλῳ, εὐγείῳ. ΒΩ. Ἄνδρας βοσκούσῃ, ἢ τρεφούσῃ.

156 ΕΔΗ. Ἔβλαψαν. ΜΑ. Ἐπειδὴ πάνυ. ΜΕ. Ἀναμέσον.

157 ΟΥ. Καὶ ὄρη. Ἰὰς ἡ διάλεκτος. ΣΚΙ. Σύσκια, σκιὰν ἀποτελοῦντα. ΗΧΗ. Ἠχητική, ἀπὸ τῆς τῶν κυμάτων κινήσεως. ὁ δὲ λόγος, οὐδέ ποτε ἠδίκησάν με οἱ Τρῶες, ἐπειδὴ μεταξὺ Φθίας καὶ Ἰλίου, πολλά ἐστι μέγιστα ὄρη, καὶ πολλὴ θάλασσα, ὡς μὴ εἶναί με αὐτῶν ἀστυγείτονα.

158 ΑΝ. Ὦ μεγάλως ἀναιδέστατε. ΑΜ. Ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἠκολουθήσαμεν. ΧΑΙ. Ὅπως σὺ εὐφραίνῃ.

159 ΤΙ. Τιμωρίαν τῶν Τρώων ὑπὲρ Μενελάου. ΑΡ. Ἀντικαταλλασσόμενοι, λαμβάνοντες. ΣΟΙ. Ἀντὶ σοῦ, ὑπὲρ σοῦ ὦ ἀναιδέστατε.

160 ΠΡ. Παρὰ τῶν Τρώων. ΤΩΝ. Ὧν, εὐεργεσιῶν δηλαδή, οὐδέν. ΜΕ. Ἐπιστροφὴν ποιῇ, ἢ φροντίζεις. ΑΛΕ. Οὐδὲ λόγον ποιῇ τινά.

161 ΑΦ. Ἀφελέσθαι. ΑΠΕΙ. Ὑπισχνῇ, λέγεις.

162 Ω. Ἐφ' ᾧ. ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. ἀναστροφὴ δέ ἐστι δύο λέξεων τάξις ἐνηλλαγμένη, οἷον· λέων ὥς, ὡς λέων. ὄρνιθες ὥς, ὡς ὄρνιθες· ᾧ ἔπι, ἐφ' ᾧ. ΕΜΟ. Ἐκοπίασα, ἐκακοπάθησα. ΔΟ. Παρέσχον δέ μοι αὐτό. ΥΙ. Περιφραστικῶς, οἱ Ἕλληνες.

163 ΟΥ. Οὐδέ ποτε μέν σοι. ΙΣΟΝ. Ἐξίσου, ὅμοιον. ΟΠ. Ὁπόταν οἱ Ἕλληνες.

164 ΕΚ. Ἐκπορθήσωσι, καταστρέψωσιν. ΕΥ. Καλῶς οἰκούμενον. ΠΤΟ. Πόλισμα, πόλιν.

165 ΠΛΕΙ. Πλεῖστον. ΠΟ. Πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος, ἀστάτου. ΠΟ. Τοῦ πολέμου.

Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἢν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ερχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπήν κε κάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
170 Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὀΐω
Ενθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
175 Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
Εχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων·

166 ΧΕΙ. Αἱ ἐμαὶ χεῖρες διοικοῦσιν. ΔΑΣ. Μερισμὸς, τῶν λαφύρων δηλονότι. ΙΚΗ. Παραγένηται.

167 ΠΟ. Καταπολὺ μεῖζον. ΟΛΙ. Εμοὶ ἐλάχιστόν τι ἔρχεται, καὶ τοῦτο προσφιλὲς ἡγοῦμαι.

168 ΠΟ. Καὶ ταῦτα, ἐπειδὰν κακοπαθήσω πολεμῶν.

169 ΦΘΙ. Νῦν οὖν πορεύομαι εἰς τὴν Φθίαν. ΕΠΕΙ. Επειδή. ΦΕΡ. Κατὰ πολὺ κρεῖσσον, βέλτιον. ΕΣΤ. Ὑπάρχει.

170 ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκον παραγενέσθαι. ΝΗΥ. Σὺν ταῖς ναυσί. ΚΟ. Επικαμπεῖς τὰς ἄκρας ἐχούσαις, ὅ ἐστι τὰς πρύμνας. ἢ μελαίνας. κορὸν γὰρ, τὸ μέλαν. ΟΥ. Οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε.

171 ΑΤΙ. Ενταῦθα ἀτιμαζόμενος. ἐνήλλακται δὲ ἡ πτῶσις. ἀντὶ γὰρ γενικῆς, κέχρηται ὀνομαστικῇ. ὅ ἐστι σχῆμα. ΑΦΕ. Πλοῦτον. κυρίως δὲ ἄφενος λέγεται, ἡ ἀφ' ἑνὸς ἐνιαυτοῦ περιουσία· πλοῦτος δὲ, ἡ ἀπὸ πολλῶν. ΑΦΥ. Απαντλήσειν, περισωρεύσειν. τὸ δὲ ὅλον, οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε, φησὶν, ἐμοῦ ἀπόντος, καταστρέψαι τὴν Ιλιον, καὶ πολὺν πλοῦτον λαβεῖν.

173 ΜΑ. Λίαν, πάνυ. ΘΥ. Εἰ ἡ ψυχή σου. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τῷ Ποιητῇ σημαίνει, πέντε. τὴν ὀργήν. ὡς τὸ, θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων. τὴν ψυχήν· ὡς ὅταν εἴπῃ, μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. τὴν ἐπιθυμίαν· ὡς τὸ, ᾧ θυμῷ εἴξας μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ. τὸν ἐπιλογισμόν· ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκε. καὶ τὴν ὁμόνοιαν· ὡς ἐπὶ τοῦ, ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ. ΕΠΕ. Εφορμᾶται, ἐπέρχεται, ἐπιθυμεῖ. ΟΥ. Οὐ γὰρ ἐγώ σε.

174 ΛΙΣ. Λιτανεύω, παρακαλῶ. ΕΙ. Ενεκα ἐμοῦ. ΠΑΡ. Πάρεισι γάρ μοι.

175 ΚΕ. Οἵτινες ἂν ἐμέ. ΤΙ. Τιμῆς ἀξιώσουσι. ΜΑ. Εξαιρέτως δὲ ΜΗ. Αντὶ τοῦ μητιέτης, ὅ ἐστι βουλευτικός. Βοιωτῶν δὲ καὶ Αἰολέων, ὁ μητιέτης, τῶν ὀνομάτων μετασχηματισμός. οἷον· αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστα· ἀντὶ τοῦ, ὁ Θυέστης. καὶ ἱππηλάτα, ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτης. καὶ Νεφεληγερέτα, ἀντὶ τοῦ Νεφεληγερέτης. καὶ Κυανοχαῖτα, ἀντὶ τοῦ Κυανοχαίτης. παρ' ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀρσενικὸν ὄνομα, ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς α λήγει.

176 ΕΧ. Ὁ ἐχθρότατος. ΕΣ. Ὑπάρχεις. ΔΙΟ. Τῶν σὺν Διὸς τῇ γνώμῃ τεθραμμένων. ἐπεὶ τῆς αὐτῆς σφέας εἰσίν. ὡς καὶ Ἡσίοδός φησιν· Εκ γάρ τοι

Μουσάων

Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς καὶ σοῖς ἑτάροισι,
180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος. ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
185 Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Οσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ισον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.

Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Απόλλωνος Ανδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ, καὶ κιθαρισταὶ, Εκ δὲ διὸς βασιλῆες. ΒΑ. Βασιλέων. Ιὰς ἡ διάλεκτος.

177 ΑΙ. Διαπαντὸς γάρ σοι. ΕΡ. Φιλονεικία. ΦΙ. Προσφιλής. ΠΟ. Καὶ οἱ πόλεμοι. εἴρηται δὲ πόλεμος, οἱονεὶ πολύαιμός τις ὤν. ΜΑ. Καὶ μάχαι.

178 ΜΑ. Εὰν πάνυ. ΚΑΡ. Ισχυρὸς, γενναῖος. ΠΟΥ. Θεὸς δή σοί. ΕΔΩ. Τοῦτο παρέσχεν.

179 ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκόν σου παραγενόμενος. ΝΗΥ. Σὺν ταῖς σαῖς ναυσί. ΕΤΑ. Καὶ τοῖς σοῖς ἑταίροις, τοῖς Μυρμιδόσι λέγει.

180 ΑΝΑ. Τῶν Μυρμιδόνων βασίλευε. Αἴγιναν τὴν τοῦ Ασωποῦ τοῦ ποταμοῦ Θηβῶν θυγατέρα ἁρπάσας ὁ Ζεὺς, κατῆλθεν εἰς Φλιοῦντα, καὶ φθείρας τὴν προειρημένην ἔγκυον ἐποίησεν· ἥτις Αἰακὸν ἐγέννησεν. Ασωπὸς δὲ τὴν θυγατέρα ζητῶν, ἔμαθε παρὰ Σισύφου καὶ τὸν ἁρπάσαντα, καὶ τὸν τόπον, εἰς ὃν κατεληλύθει· μὴ μελλήσας οὖν, ἐπεδίωξεν. μέλλων δὲ ὁ Ζεὺς ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβάνεσθαι, τὴν μὲν Αἴγιναν μετεμόρφωσεν εἰς ὁμώνυμον νῆσον, αὐτὸς δὲ μετεβλήθη εἰς λίθον. ἐλθὼν δὲ ὁ Ασωπὸς, καὶ μηδ' ὄντα τινὰ καταλαβὼν, ἔμπαλιν εἰς τὰς ἰδίας ὑπέστρεψε πηγάς. βουλόμενος δὲ ὁ Ζεὺς τιμωρῆσαι τὸν μηνύσαντα, ἠνάγκασεν αὐτὸν ἐν τοῖς ὑποχθονίοις τοσοῦτον μέγεθος πέτρον ἀναθεῖν, εἰς ὅσον αὐτὸς μετεβλήθη. Αἰακοῦ δὲ ἐν τῇ νήσῳ μόνου ὄντος, ὁ Ζεὺς κατοικτείρας, τοὺς αὐτόθι μύρμηκας μετέβαλεν εἰς ἀνθρώπους, ἀφ' ἧς αἰτίας Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν. ΣΕ. Σοῦ δὲ ἐγώ. ΑΛΕ. Λόγον οὐ ποιοῦμαι, οὐ φροντίζω.

181 ΟΘΟ. Οὐδὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι. ΚΟ. Οργιζομένου. ΤΟΙ. Απειλήσω δέ σοι. ΩΔΕ. Οὕτως.

182 ΑΦΑΙ. Ωσπερ ἐμοῦ λαμβάνει.

183 ΤΗΝ. Ταύτην μὲν ἐγώ. ΝΗΙ. Σὺν τῇ ἐμῇ νηΐ.

184 ΠΕΜ. Αποπέμψω. ΑΓΩ. Εγὼ δὲ ἀπαγάγω.

185 ΑΥ. Δι' ἐμαυτοῦ παραγενόμενος. ΚΛΙ. Εἰς τὴν σκηνήν. ΓΕ. Τὴν σὴν τιμήν. ΕΙ. Οπως σαφῶς μάθῃς.

186 ΟΣ. Οπόσον. ΦΕΡ. Κρείσσων. ΕΙ. Υπάρχω. ΣΕ. Σοῦ. ΣΤΥ. Μισήσῃ, εὐλαβηθῇ.

187 ΦΑΣ. Ισηγορῆσαί μοι, τουτέστιν ἐξίσου πρὸς ἐμὲ λέγειν. ΟΜΟΙ. Καὶ ἐξισωθῆναι. ΑΝ. Εξεναντίας.

Ως φάτο. Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
190 Η ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ατρείδην ἐναρίζοι,
Ηὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Εως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ελκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' Αθήνη
195 Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Αμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο·
Θάμβησεν δ' Αχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω

188 ΦΑ. Οὕτως εἶπεν. ΠΗ. Τῷ Πηλέως παιδὶ Αχιλλεῖ. ΑΧ. Λύπη ἐγένετο. ΘΙ. Η δὲ ψυχὴ αὐτοῦ.

189 ΛΑ. Εν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς. νῦν δὲ περὶ τοῦ θυμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησι, ἀφ' οὗ λέγει στήθεσιν. ὑπὸ γὰρ τὰ στέρνα κεῖται ἡ καρδία, ἐν ᾗ τὸ πυρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. ΔΙ. Διχῶς. ΜΕΡ. Εμερίμνησεν, ἐνεθυμήθη.

190 ΟΓΕ. Ηπερ οὗτος. ΦΑΣ. Ξίφος. ΕΡΥΣ. Σπασάμενος, ἑλκύσας.

191 ΜΕΝ. Αντὶ τοῦ, τοὺς μὲν Ελληνας. ΑΝΑ. Αναστάτους, καὶ ἐν ταραχῇ ποιήσειε, τοῦτ' ἔστι φυγάδας καταστήσειεν. ΕΝΑ. Φονεύσοι.

192 ΧΟ. Η τὴν μανίαν παύσειεν. ΘΥ. Καὶ ἐπίσχῃ τὴν ὀργήν.

193 Ο. Εως οὗτος. ΩΡ. Ενεθυμεῖτο, διενοεῖτο. ΦΡΕ. Κατὰ τὸν νοῦν. ΘΥ. Καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν.

194 ΕΛ. Εἷλκεν. ΚΟ. Εκ τῆς ξιφοθήκης.

195 ΟΥ. Εκ τοῦ οὐρανοῦ φησι παρεγένετο ἡ Αθηνᾶ· ὅ ἐστιν ἡ φρόνησις. δεῖ γὰρ οὕτως αὐτὴν καταβαίνειν. Ως καὶ τῆς κόμης αὐτὸν κρατεῖ, καὶ οὐκ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος, ἀλλ' ἔνθα ἵδρυται τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος. εὐλόγως δὲ καὶ οἱ μυθογράφοι φασίν, ὅτι ἔγκυος οὖσα ἡ μῆτις τὴν Αθηνᾶν κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διός. καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ ὡρισμένῳ τῆς ἀποκυήσεως χρόνῳ, ἐξέθορεν ἡ Θεὸς σὺν ὅπλοις. Απολλόδωρος ἱστορεῖ. ΗΚΕ. Προέπεμψε γὰρ αὐτήν.

196 ΑΜ. Αμφοτέρους. ΟΜ. Ομοίως. ΘΥ. Τῇ ψυχῇ. ΦΙ. Φιλοῦσα. ΚΗ. Καὶ φροντίζουσα.

197 ΣΤΗ. Εστη δέ. ΞΑΝ. Καλῆς, πυῤῥᾶς. καὶ διὰ τούτου δέ φασιν αἰνίττεται τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος. οἱ γὰρ ξανθόχολοι τοιοῦτοι. ΚΟ. Τῆς τριχώσεως. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σώματος. ΕΛΕ. Ελαβεν.

198 ΦΑΙ. Μόνῳ αὐτῷ φαινομένη, καὶ ὁρωμένη. μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκεῖον δαίμονα καὶ τὴν ἐν αὐτῷ φρόνησιν ἑώρα. ΑΛ. Τῶν δὲ λοιπῶν. ΟΡΑ. Οὐδεὶς ἑώρα καὶ ἔβλεπε.

199 ΘΑΜ. Εφοβήθη, ἐξεπλάγη. ΜΕ. Καὶ περιεστράφη. ΑΥ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέγνω.

Παλλάδ' Αθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτ' αὖτ' Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλυθας;
Η ἵνα ὕβριν ἴδῃ Αγαμέμνονος Ατρείδαο;
Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀΐω,
Ἧς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·
Ηλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Αμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
Αλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί·
Αλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
Ωδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,

200 ΠΑΛ. Τὴν Αθηνᾶν, ἐπιθετικῶς. ἤτοι γε ἀπὸ τοῦ πάλλειν, καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ. πολεμικὴ γὰρ ἡ Θεός. ἢ ὅτι Πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀπέκτεινεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναπαλθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Διός. ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διΐ. ΔΕΙ. Φοβερῶ δὲ αὐτῷ δεινῶς. ΟΣ. Ομματα, ὀφθαλμοί. ΦΑ. Εφάνησαν.

201 ΜΙΝ. Καὶ αὐτήν. ΦΩ. Προσφωνῶν, καλέσας. ΠΤΕ. Λόγους ταχεῖς. λόγου γὰρ οὐδὲν ταχύτερον. ΠΡΟ. Προσεῖπεν.

202 ΑΥ. Τί δή ποτε. συγκοπὴ ὁ τρόπος. ΑΙ. Αἰγίδα ἔχοντος. Αἰγὶς δέ ἐστιν ὅπλον Διὸς ἡφαιστότευκτον. ΕΙ. Ελήλυθας, παρεγένου. ἡ δὲ διάλεκτος Ιώνων.

203 ΙΝΑ. Η ὅπως. ΥΒΡ. Νῦν τὸν φόνον, ἢ μᾶλλον τὴν ἀλαζονείαν.

204 ΕΡΕ. Αλλ' ἐρῶ δή σοι. ΤΕ. Οπερ καὶ πληρωθήσεσθαι ὑπολαμβάνω.

205 ΥΠΕ. Ταῖς ἰδίαις ὑπερηφανίαις. ΠΟ. Ταχέως ἂν ποτε. ΟΛΕΣ. Απολέσῃ.

206 ΑΥ. Τοῦτον δὲ πάλιν. ΠΡΟ. Προσεῖπεν. ΓΛΑΥ. Η γλαυκόφθαλμος, ἢ γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς ὦπας ἔχουσα.

207 ΗΛ. Παρεγενόμην. ΠΑΥ. Καταπαύσουσα. ΜΕΝ. τὴν σὴν ὀργήν. ΑΙ. Εαν πεισθῇς ἐμοί.

208 ΗΚΕ. Προέπεμψε δέ με.

209 ΑΜ. Αμφοτέρους ὁμοίως. ΦΙ. Φιλοῦσα. ΚΗ. καὶ φροντίζουσα.

210 ΑΓΕ. Αλλὰ φέρε. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παρακελεύσεως, ἢ ἐπιρρηματικὸν μόριον. ΛΗ. Παῦε. ΕΡΙ. Φιλονεικίας. ΕΛ. Εἷλκεν.

211 ΑΛΛ. Διὰ μὲν λόγων. ΟΝΕΙ. Υβρισον. ΕΣΕ. Ωσπερ καὶ γενήσεται.

212 ΩΔΕ. Οὕτως γάρ. ΕΞΕ. Ερῶ, λέξω. ΤΕ. Οπερ καὶ πληρωθήσεται.

213 ΤΟΙ. Καί σοι ποτέ. προσαναφώνησις ὁ τρόπος. ΤΟΣ. Πολλάκις τοσαῦτα. οὐ γὰρ τριπλάσια αὐτῷ πα-

ρεχέθη

Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς·
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Οσκε Θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
Η, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
220 Αψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
Μύθῳ Αθηναίης· ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,
Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ατρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
225 Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,

ρεχέθη παρὰ Αγαμέμνονος, ἀλλὰ σὺν τῇ Βρισηΐδι πολλὰ ἄλλα, ὡς αὐτὸς φησιν ἐν τῇ ι΄. ΠΑ. Δοθήσεται. ΑΓ. Καλά.

214 ΤΗΣ. Ὑπὲρ ταύτης τῆς ὕβρεως. ἡ διάλεκτος Ἰάς. ΙΣ. Σὺ δὲ παύου. ΠΕΙ. Καὶ πείθου ἡμῖν.

215 ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχύς.

216 ΧΡΗ. Προσῆκόν ἐστι, πρέπει. ΣΦΩ. Ὑμέτερον. ΕΙ. Φυλάξαι.

217 ΜΑ. Καὶ πάνυ. ΚΕ. Ὠργισμένον. ΑΜΕΙ. Οὕτω γὰρ βέλτιον.

218 ΟΣ. Ος ἄν. ΕΠΙ. Πείθηται, ἀκούσῃ. ΕΧ. Λίαν ἐπακούουσιν αὐτοῦ.

219 Η. Εφη, εἶπεν. ΑΡ. Αργυρᾷ, καλῇ. ΚΩ. Τῇ λαβίδι τοῦ ξίφους. ΣΧΕ. Επέσχεν, ἐπέβαλεν. ΒΑ. Ισχυρὰν, μεγάλην.

220 ΑΨ. Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. ΚΟΥ Τὴν ξιφοθήκην. ΩΣ. Απέωσατο, ἐνέβαλεν. ΑΠΙ. Οὐδ' ἠπίθησεν, ἀλλ' ἐπείσθη.

221 ΜΥ. Τῷ λόγῳ. ΑΘΗ. Τῆς Αθηνᾶς. Η. Αὕτη δέ. ΟΥ. Εἰς τὸν ὄλυμπον. ΒΕ. Απεληλύθει, ἐπορεύθη.

222 ΔΑΙ. Επὶ τοὺς θεούς. Οὕτως δὲ δαίμονας καλεῖ τοὺς θεοὺς, ἤτοι δαήμονας· ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδριες πάντων αὐτοί εἰσιν, ἢ ὅτι διαιτηταί εἰσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων. Αλκμὰν ὁ λυρικὸς φησιν, ὃς ἔθεν πάλοις ἔπαλε, δαίμονάς τ' ἐδάσσατο, τοὺς μερισμοὺς τὰς διαιτήσεις αὐτῶν. Ησίοδος δὲ δαίμονάς φησι τοὺς ἐκ τοῦ ζῆν μεταστάντας· ὄντας δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ Κρόνου βασιλείας τοῦ χρυσοῦ γένους, λέγων αὐτοὺς δαίμονας φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων.

223 ΕΞ. Εκ δευτέρου, εὐθέως, παραυτά. ΑΤΑΡ. Ατηροῖς, χαλεποῖς. ΕΠΕ. Επεσι, λόγοις.

224 ΛΗ. Επαύετο. ΧΟ. Τῆς ὀργῆς.

225 ΟΙ. Οἰνοβεβαρημένε, μέθυσε. ΚΥ. Αντὶ τοῦ, ἀναιδέστατε ὡς κύων. ΕΛ. Τὴν καρδίαν ἐλάφου, τοῦτ' ἔστι, δειλὲ ὡς ἔλαφος. ΚΡΑ. Καρδίαν. τὸ δὲ πάθος τῆς λέξεως, μετάθεσις. καὶ κραδίη δὲ ἐλελίχθη. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι καὶ πάλλεσθαι ἀεὶ τὸ τῆς καρδίας σπλάγχνον.

226 ΛΑ. Αμα τῷ ὄχλῳ. ΘΩ. Καθωπλισθῆναι.

Ουτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Αχαιῶν
Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι.
Η πολὺ λωϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν
230 Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴποι·
Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις.
Η γὰρ ἂν Ατρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο·
Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
235 Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Αχαιῶν
Εν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας

227 ΛΟ. Ενέδραν. ΙΕ. Παραγενέσθαι. ΑΡΙ. Σὺν τοῖς ἀρίστοις ἡγεμόσι.

228 ΤΕ. Κεκαρτέρηκας, ὑπομεμένηκας. ΘΥ. Τῇ ψυχῇ. ΤΟΙ. Δειλικώτερον καὶ ἀναφορικώτερον. ΚΗΡ. Θάνατος. τοῦτο γάρ φησι τὸ ἐν πολέμῳ ἢ λόχῳ εὑρεθῆναι, ὡς θάνατος μισητόν σοι φαίνεται. ΕΙ. φαίνεται, δοκεῖ.

229 ΛΩΙ. Αλλ' ὄντως δή σοι τοῦτο καλὸν εἶναι νομίζεται. ΚΑ. Κατὰ τὸ στρατόπεδον. ΕΥ. Πλατὺ καὶ μέγιστον.

230 ΑΠΟ. Τὰ παρ' ἄλλῳ τινι δεδομένα δῶρα ἀφαιρεῖσθαι. ΣΕ. Οστις σοῦ. ΑΝ. Εξ ἐναντίας.

231 ΔΗ. Ο τὰ δημόσια κατεσθίων. ΟΥ. Οὐδενὸς λόγου ἀξίοις, ἀσθενέσιν. ΑΝΑΣ. Βασιλεύεις.

232 ΑΤΡ. Οντως γὰρ δὴ υἱὲ τοῦ Ατρέως Αγάμεμνον. ΛΩ. Υστάτην ἂν ταύτην τὴν ὕβριν εἰργάσω, φονευθεὶς ἐν αὐτῇ ὑπὸ πάντων, βλαβεὶς, ὑβρισθείς.

233 ΤΟΙ. Αλλ' ἐρῶ δή σοι. ΟΜ. Ομόσω. ἐπόμνυσθαί ἐστι, τὸ, ὑπισχνούμενον ὀμόσαι. ἀπομνύναι δὲ, τὸ ἀποφάσκειν.

234 ΤΟ. Ναὶ μὰ τοῦτο τὸ σκῆπτρον. πεπλεόνακε τὸ μὰ ἀρνητικὸν, ἤγουν ἀπομοτικὸν μόριον κατὰ Αττικὸν ἔθος. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον. ἰστέον δὲ, ὅτι διὰ τοῦ σκήπτρου ὄμνυσιν αὐτὸν τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν. ΠΟ. Οὔπω οὐδέ ποτε αὖ. παραβολὴ ὁ τρόπος. ΟΖ. Κλάδους.

235 ΦΥ. Αναβλαστήσει. Διατί ὁ Αχιλλεὺς σκῆπτρον ἔχει; καὶ λέγομεν, ὅτι εἰ καὶ μὴ πάντων τῶν Ελλήνων ἐβασίλευε, τῶν μέντοι Μυρμιδόνων ἦρχεν. ΠΡΩ. Επειδὴ ἅπαξ τὸ πρῶτον καὶ τὴν ἀρχήν. ΛΕ. Τὴν τμῆσιν. ὅ ἐστι, τὴν ῥίζαν αὐτοῦ τμηθὲν ἐν τῷ ὄρει κατέλειψε.

236 ΑΝΑ. Οὐδ' ἀναβλαστήσει. ΧΑΛ. Περιελέπισε γὰρ αὐτὸ ὁ σίδηρος, ὅ ἐστιν, ἔγλυψε.

137 ΦΥΛ. Τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοιόν. φλοιὸς δέ ἐστι τὸ καλούμενον λέπος. ΜΙΝ. Νῦν αὐτὸ πάλιν. ΥΙ. Περιφραστικῶς οἱ Ελληνες.

238 ΠΑ. Εν ταῖς χερσί. ΦΟ. Φοροῦσι, βαστάζουσι. ΔΙ. Οἱ περὶ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι βασιλεῖς καὶ νόμους. ΘΕ. Δικαιοσύνας. νόμους.

Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
240 Η ποτ' Αχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Αχαιῶν
Ξύμπαντας· τοῖς δ' οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Εκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Αχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.
245 Ως φάτο Πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἕζετο δ' αὐτός.
Ατρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ηδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητὴς,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

239 ΔΙ. Παρὰ τοῦ Διός. ΕΙ. Ῥύονται, φυλάσσουσι. τὸ δὲ ὅλον, οἵτινες τὰς δίκας, καὶ τοὺς νόμους παραλαβόντες φυλάττουσιν. ΤΟΙ. Οὗτος δέ σοι. ΕΣ. Γενήσεται.

240 ΑΧΙΛ. Οντως δή ποτε ἐμοῦ τοῦ Αχιλλέως. ΠΟ. Πόθησις, ἐπιζήτησις. ΙΞΕ. Παραγενήσεται.

241 ΞΥΜ. Ομοῦ πάντας. ΟΥ. Τούτοις δὲ οὐδέν. ΔΥ. δυνήσῃ ΑΧ. Καίπερ λυπούμενος.

242 ΧΡΑ. Βοηθεῖν. ΑΝ. Οπότ' ἄν. ΠΟΛ. Πλεῖστοι. ΥΦ. Υπὸ τοῦ Εκτορος. ΑΝ. Ανδροφόνου, πολεμικοῦ. Διατί τὸν Εκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστὴν, ἢ ἱππόδαμον; ῥητέον, ὅτι ἀνδροφόνον αὐτὸν εἴρηκε, πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων. εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐστόχως· καὶ ἄλλως ῥητέον ὅτι ἐν ᾧ τις ἐστὶ μέγας ἀεὶ καὶ εὐδοκιμῶν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλους ἐπαινεῖ. καὶ γὰρ ὁ Αχιλλεὺς ἥδετο μὲν Διογενὴς καλούμενος. οὐχ ἧττον δὲ ἐπήχαιρε καὶ τῇ ἀνδροφονίᾳ. κἀκ τούτου λέγει τὸν Εκτορα ἀνδροφόνον.

243 ΘΝΗ. Αποθνήσκοντες, πίπτοντες, νεκροί. ΕΝ. Σὺ δὲ ἔσωθεν. ΘΥ. Τὴν ψυχήν. ΑΜΥ. Σπαράξεις, πληγήσῃ.

244 ΧΩ. Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. ΟΥ. Κατ' οὐδὲν ἐτίμησας.

245 ΣΚΗ. Προσέβαλε δὲ καὶ προσέρριψε τῇ γῇ τὸ σκῆπτρον διὰ τὴν ὀργήν. ἡ διάλεκτος Δωριέων.

246 ΠΕ. Χρυσοῦς ἥλους ἔχον, καὶ διαπεπερονημένων αὐτῶν ἠσφαλισμένον. ΕΖΕ. Εκαθέζετο.

247 ΕΤΕ. Εκ τοῦ ἑτέρου μέρους, ἐξεναντίας. ΕΜΗ. Ωργίζετο.

248 ΗΔΥ. Ο ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν. ΑΝΟ. Ανώρμησεν, ἀνέστη. πῶς οὖν τὸ ἀνόρουσεν ἐπὶ τοῦ Νέστορος ὁ Ποιητὴς τοῦ ἐξώρου ἤδη ἐχρήσατο; ἐπὶ νέων γὰρ εἰκὸς ἦν τοῦτο λέγεσθαι. καὶ ῥητέον, ὅτι τὸ προνοητικὸν τῶν ὁμοφύλων, νεανικὴν αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν. οὐδὲ γὰρ γέροντα κυβερνήτην μέμψοιτο ἄν τις, κινδυνεύοντος σκάφους ὑπὲρ τὸ δέον κινούμενον. καὶ ἄλλως. ῥητέον, ὅτι εἴωθεν ἀεὶ ἡ τῆς τιμῆς προσθήκη μὴ μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπείθειν πρὸς τὸ καὶ παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν τι ποιεῖν, μᾶλλον δὲ τὸν Νέστορα ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα τῶν λοιπῶν, καὶ εἰδότα μὴ ἀπαρεσκομένους τοὺς Ελληνας πρὸς τὰ λεγόμενα. ΛΙ. Ηδὺς, ἐν τῷ λέγειν ὀξύς· ΠΥ. Τῶν τὴν Πύλον κατοικούντων. ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους. ΑΓΟ. Δημηγόρος.

249 ΓΛ. Οὕτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης. ἡ γλῶσσα σημαίνει γ'. αὐτό

γε τὸ

250 Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Εφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
Εν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν.
Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ω πόποι, ἦ μέγα πένθος Αχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
255 Ηκεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Αλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
Αλλὰ πίθεσθ᾽· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
260 Ηδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν
Ανδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.
Ου γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,

γει τὸ σῶμα, καὶ τὴν διάλεκτον, καὶ τὸ ἀπεξενωμένον τῆς λέξεως. ΓΛΥ. Ηδίων, γλυκεῖα. ΡΕ. Ερρει, ἐφέρετο. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ῥέεν, ἐμφαίνει τὸ ῥητορικὸν τοῦ Νέστορος. ΑΥ. Φωνή.

250 ΑΝ. Ηρακλέους ἐς Πύλον στρατεύσαντος ἔτι νέου ὄντος τοῦ Νέστορος, καὶ ἀποκτείναντος τοὺς πρεσβυτέρους μίαν ὄντας γενεάν· καὶ τοὺς τῆς μέσης ἡλικίας, ἄλλην ὄντας γενεάν· ἧς καὶ ὁ Νέστωρ μόνος περισωθεὶς τῆς τρίτης γενεᾶς ἐβασίλευε, τῆς περὶ τοὺς παῖδας. ἰστέον ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφιζον ἕως ἐτῶν τριάκοντα. ΜΕ. Μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων. ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων. ὅ ἐστι, μεριζομένην εἰς συλλαβὰς, καὶ ἔναρθρον ἐχόντων τὴν ὄπα, τοῦτ' ἐστι, τὴν φωνήν.

251 ΕΦ. Εφθαρμέναι ἦσαν. ΤΡΑ. Τουτέστιν, οἱ πρὸ τούτου γενόμενοι, καὶ οἱ ἅμα αὐτῷ τραφέντες. ΗΔ. Καὶ ἐγένοντο.

252 ΗΓΑ. Πάνυ θεία.

253 ΣΦΙΝ. Ος ἐν αὐτοῖς. ΕΥ. Καλῶς φρονῶν. ΑΓΟ. Εδημηγόρησε. ΜΕ. Καὶ εἶπεν.

254 Ω ΠΟ. Φεῦ, παπαί. ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. ὅ ἐστι λύπης δηλωτικόν. ΠΕΝ. Οντως μεγάλη λύπη. ΓΑΙ. Τὴν Ελληνικὴν γῆν, τοὺς Ελληνας. ἔστι δὲ μετωνυμία ὁ τρόπος.

255 ΓΗ. Οντως ἂν χαρείη. ΠΡΙ. Καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες, ἅμα τοῖς λοιποῖς Τρωσί.

256 ΜΕ. Μεγάλως ἄν. ΚΕ. Χαρεῖεν.

257 ΣΦΩ. Εἰ ὑμῶν. ΤΑ. Ταῦτα πάντα. ΠΥ. Μάθοιεν. ΜΑΡ. Μαχομένοιν.

258 ΔΑ. Αντὶ τοῦ· οἵτινες διαφέρετε τῶν Ελλήνων καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι. ΜΑ. Περισσῶς δὲ καὶ ὑπερβαλόντως ἐστὲ καὶ ὑπερέχετε ἐν τῷ πολεμεῖν.

259 ΠΙ. Αλλὰ πείσθητε. ΑΜ. Αμφότεροι δέ. ΝΕ. Νεώτεροι, δυικῶς. ΕΣ. Εστὲ, ὑπάρχετε. ΕΜ. Εμοῦ.

260 ΑΡΕΙ. Βελτίοσι, κρείττοσιν. ΗΕ. Η ὑμῖν.

261 ΩΜΙ. Συνανεστράφην. ΜΟΙ. Καὶ οὐδέ ποτέ μοι. ΑΘΕ. Ηπίθουν, ἀπεδοκίμαζον.

262 ΠΩ. Ουδέποτε γάρ. ΤΟΙ.

Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
265 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν.
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
270 Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί.

Τοιούτους. ΙΔΟΝ. Ἐθεασάμην. ΑΝΕ. Ἄνδρας. ΙΔΩ. Οὐδὲ ἰδεῖν δυνήσομαι.

263 ΟΙ. Ὁποῖον. ΠΕΙ. Πειρίθουν. ὄνομα κύριον. Πειρίθους ὁ Ἰξίονος, φύσει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, ᾠκείωτο δὲ τοῖς Κενταύροις. πρὸς γάμον δὲ ἀγόμενος Ἱπποδάμειαν τὴν Βουτάδα, τοὺς Κενταύρους συνεκάλεσεν εἰς εὐωχίαν. οἵτινες οἰνωθέντες, ἐπεχείρουν ὑβρίζειν ὅσαι τῶν Ἑλληνίδων παρῆσαν γυναικῶν. ὅθεν οἱ Λαπίθαι συστάδην μαχεσάμενοι, διώκουσιν αὐτοὺς εἰς Μάλεον ὄρος τῆς Πελοποννήσου. ὁ δὲ Πειρίθους ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τοῦ περιθεῖν ἵππῳ ὁμοιωθέντα τὸν Δία ἐν τῷ μίγνυσθαι τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ΔΡΥ. Καὶ τὸν Δρύαντα. ΠΟΙ. Βασιλέα ὄχλων.

264 ΚΑΙ. Καὶ τὸν Καινέα. ὁ δὲ Καινεὺς Ἐλάτου μὲν παῖς, Λαπιθῶν δὲ βασιλεὺς πρότερον ἦν παρθένος εὐπρεπής. μιγέντος δὲ αὐτῇ Ποσειδῶνος, αἰτησαμένη μεταβαλεῖν εἰς ἄνδρα ἡ νεᾶνις, ἄτρωτος γίγνεται, γενναιότατος τῶν καθ' αὐτὸν ὑπάρξας. καὶ δή ποτε πήξας ἀκόντιον ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς ἀγορᾶς, θεοῖς τοῦτο προσέταξεν ἀριθμεῖν. δι' ἣν αἰτίαν ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς, τιμωρίαν τῆς ἀσεβείας παρ' αὐτοῦ εἰσεπράξατο. μαχόμενον γὰρ αὐτὸν τοῖς Κενταύροις καὶ ἄτρωτον ὄντα ὑποχείριον ἐποίησε. βάλλοντες γὰρ αὐτὸν οἱ προειρημένοι δρυσί τε καὶ ἐλάταις, ἤρεισαν εἰς γῆν. μεμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς λέγων οὕτως· Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων Ἤλασ' ἀριστήων. οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες, Οὔτε μιν ἀγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι. Ἀλλ' ἄρρηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης Θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν. ΕΞ. Καὶ τὸν Ἐξάδιον. ΑΝ. Ἰσόθεον.

266 ΚΑΡ. Ἰσχυρότατοι, γενναῖοι. ΚΕΙ. Ἐκεῖνοι. ΕΠΙ. Ἐπιγείων. ΤΡΑ. Ἐτράφησαν.

267 ΕΣΑΝ. Ἦσαν, ὑπῆρχον.

268 ΦΗΡ. Θηρσὶ, θηρίοις. λέγει δὲ τοῖς Κενταύροις. Ἰξίων ὁ Φλεγύου παῖς, Δίαν τὴν Δηϊονέως γήμας, ἐλθόντα τὸν κηδεστὴν ἐπὶ τὰ ἕδνα, δόλῳ καταπρήσας, μανεὶς, καὶ ὑπὸ θεῶν καθαρθεὶς τὸν φόνον, Ἥρας ὕστερον ἠράσθη. Ζεὺς δὲ βουλόμενος αὐτὸν δοκιμάσαι ἐν τῷ ὄντι, τολμᾷ τοιοῦτόν τι, νεφέλην ἀπεικάσας Ἥρᾳ, παρέκλινεν αὐτῷ. ὁ δὲ μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον. ἀφ' οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος. μετὰ δὲ ταῦτα ἔλαβε δίκας παρ' αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, ποιήσας αὐτὸν ἐν τοῖς καταχθονίοις στρέφεσθαι μετὰ πολλῆς βίας ἐπὶ τροχοῦ σιδηροῦ. ΟΡΕ. Τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις. ΕΚ. Ἐκπληκτικῶς. ὅ ἐστι, κατὰ κράτος αὐτοὺς ἐξαπώλεσαν.

269 ΤΟΙ. Καὶ τούτοις μὲν ἐγὼ τοῖς περὶ τὸν Πειρίθουν. ΜΕ. Συναναστρεφόμην, συνεμαχόμην.

270 ΤΗ. Πόρρωθεν, μακρόθεν ὢν

ἀπὸ

Καὶ μαχόμην κατ' ἐμαυτὸν ἐγώ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Αλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
275 Μήτε σὺ τόνδ', ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην,
Αλλ' ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Αχαιῶν·
Μήτε σὺ Πηλείδη ἤθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
Αντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ᾧτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
280 Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Αλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ατρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ' Αχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν

ἀπὸ τοῦ Πύλου. ΓΑΙ. Εκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.

271 ΜΑ. Καὶ ἐπολέμουν. ΕΜ. Κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν. ΚΕΙ. Πρὸς ἐκείνους δὲ οὐδεὶς ἴσχυε τῶν νῦν ὄντων ἀνθρώπων.

272 ΒΡΟ. Ανθρωποι φθαρτοί. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. ΕΠΙ. Επίγειοι. χθὼν γὰρ ἡ γῆ. ΤΩΝ. Τούτων. ΟΙ. Οποῖοι. ΜΑ. Μάχοιτο.

273 ΜΕΥ. Καὶ μὴν ἐμοῦ. ΒΟΥ. Συμβουλίων. ΞΥ. Ηκουον, ἐπείθοντο.

274 ΥΜ. Καὶ ὑμεῖς. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος.

275 ΑΓΑ. Καί τοι βασιλεὺς ὑπάρχων. ἢ ἀγαθὸς τὴν γνώμην, ἀμείνων, κρείττων. ΑΠΟ. Αφαιροῦ. ΚΟΥ. Κόρην. ἡ διάλεκτος Ιώνων.

276 ΕΑ. Συγχώρει. ΠΡΩ. ὡς αὐτῷ ἐξ ἀρχῆς. ΔΟ. Παρέσχον.

277 ΗΘΕ. Βούλου. ΕΡΙ. Ερίζειν, φιλονεικεῖν, ἐξισοῦσθαι.

278 ΑΝ. Εξ ἐναντίας. ΕΜ. Ελαχεν, ἔτυχεν. ΟΜ. Ισης καὶ τῆς αὐτῆς.

279 ΣΚΗ. Σκηπτροφόρος. Πῶς τοῦτο ὁ Νέστωρ εἴρηκεν; ἆρα δύναταί τις βασιλεῦσαι χωρὶς τῆς τοῦ Θεοῦ βουλῆς; καὶ ῥητέον, ὅτι καλῶς τοῦτο εἴρηκεν. οὐ γὰρ ἅπαντες παρὰ τοῦ Διὸς ἔχουσι τὸ σκῆπτρον, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην. ἀλλὰ μόνοι οἱ ἀγαθοί. εὐλόγως οὖν εἶπεν ὅτι τὸ μὲν ἄρχειν ἀπὸ Θεοῦ ἐστιν. οὐ μέν τοι καὶ πᾶς ἄρχων καταθύμιος Θεῷ, οὐδὲ ὁ βιαζόμενος τὴν ἀρχὴν θελητὸς τῷ Θεῷ, ὡς παραχρώμενος τῇ ἰδίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἀπρεπῶς, τοῦ Θείου παραχωροῦντος αὐτῷ, καὶ ἀφροντιστοῦντος τοῦ τοιούτου. ΩΙ. Καὶ ᾧτινι ὁ Ζεύς. ΚΥ. Δόξαν. ΕΔΩ. Παρέσχε.

280 ΚΑΡ. Ισχυρός. ΕΣ. Υπάρχεις. ΘΕΑ. Καὶ Θεά σε. ὅτι τῆς Θέτιδος ἦν υἱὸς τῆς Νηρέως θυγατρός. αὐτὴ δὲ ἀθάνατος.

281 ΟΓΕ. Αλλ' οὗτος. ΦΕΡ. Κρείσσων. ΠΛΕ. Πλείοσιν, ὅτι πλείονες.

282 ΜΕΝ. Τὴν σὴν ὀργήν. ΑΥ. Εγὼ δέ.

283 ΛΙΣ. Λιτανεύω, παρακαλῶ. ΜΕ. Μεθεῖναι, συγχωρῆσαι. ΧΟ. Οργήν. ΟΣ. Οστις μέγα.

Ερκος Αχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
285 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Αγαμέμνων·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Αλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων·
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν· ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω.
290 Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Αχιλλεύς·
Η γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κεν εἴποις.
295 Αλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀΐω.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης

284 ΕΡ. Περίφραγμα, τεῖχος. ΠΕ. Γίνεται, ἐστί. ΠΟ. Τοῦ κακωτικοῦ πολέμου.

285 ΚΡΕΙ. Μεγάλως κρατῶν.

286 ΜΟΙ. Κατὰ τὸ προσῆκον. κατὰ τὸ πρέπον. ΕΕΙ. Εἶπας, ἔλεξας.

287 ΟΔΕ. Αλλ' οὗτος. ΕΘΕ. Βούλεται. ΠΑΝ. Υπὲρ πάντας. ΕΜ. Εἶναι. τουτέστι, πάντων θέλει ὑπερέχειν.

288 ΚΡΑ. Κρατεῖν, βασιλεύειν. ΠΑΝ. Πᾶσι.

289 ΣΗ. Προστάσσειν. ΠΕΙ. Πρὸς ἃ οὐ πεισθήσεσθαι. ΟΙΩ. Οἶμαι, ὑπολαμβάνω.

290 ΜΙΝ. Εἰ δὲ αὐτόν. ΑΙ. Πολεμικόν. ΕΘΕ. Εποίησαν. ΕΟΝ. Διαπαντὸς ὄντες, ἀθάνατοι.

291 ΤΟΥ. Τούτου χάριν αὐτῷ. ΠΡΟ. Προτρέχουσι, σπουδιᾶσιν. ΟΝ. Ονείδη, ὕβρεις. ΜΥ. Εἰπεῖν. ὁ δὲ λόγος· εἰ πολεμιστής ἐστιν Αχιλλεὺς γνώμῃ τῶν Θεῶν, διὰ τοῦτο προπετής ἐστιν ἐπὶ τὸ ὀνειδίζειν, καὶ καλῶς λέγειν ἡμᾶς τοὺς βασιλεῖς;

292 ΑΡ. Τοῦτον δὲ δή. ΥΠΟ. Υποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον Αχιλλεύς, καὶ μεσολαβήσας τὸν Αγαμέμνονος, πρὶν ἢ σιωπήσει αὐτὸς εἰπών. ΗΜ. Εξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνατο.

293 ΚΕΝ. Οὕτως γὰρ ἄν. ΔΕΙ. Ασθενής. ΟΥ. Οὐδενὸς λόγου ἄξιος. ΚΑ. Κληθείην.

294 ΣΟΙ. Εὰν δή σοι. ΕΡ. Εἰς πᾶν πρᾶγμα. ΥΠ. Υποχωρήσω. ΚΕΝ. Οπερ ἄν.

295 ΕΠΙ. Επιτέλλου, πρόσταττε. ΕΜ. Εμοὶ γὰρ μή.

296 ΣΗ. Πρόσταττε. ἐγὼ γὰρ οὐ νομίζω πεισθῆναί σοι.

297 ΤΟΙ. Αλλο δέ σοι. ΕΡΕΩ. Ερῶ, λέξω. ΒΑΛ. Εμβάλλου, ἔνθου. ΣΗ. Σαῖς.

298 ΜΑ. Μαχοῦμαι.

Οὔτε σοι, οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
300 Τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
Εἰ δ', ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
Ὡς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
305 Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤϊε σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷς ἑτάροισιν.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
310 Βῆσε θεῷ· ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον

299 ΤΩ. Οὔτε τινὶ ἄλλῳ. τὸ τῳ σημαίνει πέντε· ὄνομα, ἄρθρον, ἀντωνυμίαν, σύνδεσμον αἰτιολογικὸν, ῥῆμα. ὄνομα μὲν οὕτως· οὔτε σοι οὔτε τῳ ἄλλῳ. ἔστι γὰρ, τινί. ῥῆμα δὲ, Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον· ἔστι γὰρ τὸ τῆ ἀντὶ τοῦ, λάβε. ἄρθρον δὲ οὕτως· ἤτοι μὲν τῷ γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε, τῷ Ἀσκληπιάδῃ. ἀντωνυμίαν δὲ ὡς ἐν τῷ, τῷ μιν εἰσάμενος. Σύνδεσμον αἰτιολογικὸν οὕτως, τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι. ἔστι γὰρ, διό. ὅταν μέντοι ἄρθρον σημαίνῃ ἑνικὸν, μόνης δοτικῆς ἐστι πτώσεως, καὶ περισπᾶται. δυϊκὸν δὲ, εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς· καὶ βαρύνεται. τὼ Αἴαντε. ΑΦΕ. Ἐπειδὴ δεδωκότες μοι αὐτὴν ἀφείλεσθε, καὶ ὑβρίσατε ἑαυτούς γε, οὐκ ἐμέ.

300 ΑΛ. Τῶν δὲ λοιπῶν. ΕΣΤΙ. Ἅτινά μοι ὑπάρχει. ΝΗΙ. Παρὰ τῇ ταχυτάτῃ νηΐ. ΜΕ. Βαθείᾳ, ἢ τῇ πίσσῃ κεχρισμένῃ.

301 ΤΩΝ. Τούτων. ΟΥΚ. Οὐδαμῶς ἄν τι. ΦΕ. Κομίσοις, λάβοις. ΕΛ. Λαβὼν, ἢ ἀφελόμενος. ΑΕ. Ἄκοντος, καὶ μὴ βουλομένου. ΕΜ. Ἐμοῦ.

302 ΕΙΔ. Εἰ γε μὴν βούλει. ΠΕΙ. Πειράθητι. ΓΝΩ. Ὅπως ἂν μάθωσι καὶ οὗτοι.

303 ΑΙ. Ταχέως σοι. ΚΕ. Μέλαν. ΕΡΩ. Περιῤῥυήσεται τῷ δόρατι.

304 ΤΩ. Οὕτως οὗτοι. ΑΝ. Ἐναντίοις. ὅ ἐστι στασιαστικοῖς λόγοις. ΜΑ. Μαχεσάμενοι. δυϊκῶς. ΕΠΕ. Λόγοις.

305 ΑΝ. Ἀνέστησαν. ΛΥ. Ἔλυσαν δέ. ΑΓΟ. Ἐκκλησίαν, συνέδριον.

306 ΚΛΙ. Ἐπὶ τὰς σκηνάς. ΕΙ. Ἰσοτοίχους.

307 ΗΙΕ. Παρεγένετο, ἐπορεύετο. ΜΕ. Σὺν τῷ Μενοιτίου υἱῷ Πατρόκλῳ, καὶ τοῖς Μυρμιδόσι. κεχώρικε δὲ τῶν λοιπῶν ἑταίρων τὸν Πάτροκλον, κατ' ἐξοχήν.

308 ΑΡΑ. Δή. ΝΗΑ. Ναῦν, πλοῖον. ΑΛ. Εἰς τὴν θάλασσαν. ΠΡΟ. Καθείλκυσεν.

309 ΕΡΕ. Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας. ΕΚ. Κατηρίθμησεν, ἐπελέξατο. ΕΕΙ. Εἴκοσι.

310 ΒΗ. Ἐνεβίβασε, ἀνέθηκεν. ΑΝΑ. Εἰς αὐτὴν δέ. ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον. ἀναγαγὼν δὲ καὶ τὴν καλοπρόσωπον Χρυσηΐδα εἰς τὴν ναῦν.

311 ΕΙ.

Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον.
315 Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ.
320 Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε.
Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
Εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
325 Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.

311 ΕΙ. Ἐκάθισεν ἄγων τῷ πατρί. ΕΒΗ. Ἀνέβη δέ. ΑΡ. Ἡγεμὼν, ναύαρχος. ΠΟ. Πολύβουλος, συνετός.

312 ΟΙ. Οὗτοι μέν. ΑΝΑ. Ἀνελθόντες, ἐπιβάντες. ΕΠΕ. Ἔπλεον. ΚΕΛ. Τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

313 ΑΠΟ. Ἀποκαθαίρεσθαι. ΑΝΩ. Ἐκέλευσε, προσέταξεν.

314 ΟΙ. Αὐτοὶ δέ. ΑΠΕ. Ἀπεκαθαίροντο. ΛΥ Καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρσια ἔβαλλον. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθαρτικόν ἐστιν.

315 ΕΡ. Ἐπετέλουν, ἔθυον. ΤΕ. Τελείας.

316 ΘΙΝ. Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. ΑΤΡ. Ἀκαταπονήτου, πολλῆς, ἢ ὡς ἔνιοί φασι, τοῦ ἀκάρπου.

317 ΚΝΙΣ. Ἡ δὲ κνίσσα, ὅ ἐστιν ἡ ἀναθυμίασις. ἡ δὲ λέξις τέσσαρα σημαίνει, ὡς τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ, αὐτό τε τὸ λίπος, καὶ τὸν ἐπίπλουν, καὶ τὸ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. ΙΚΕΝ. Παρεγένετο. ΕΛΙΣ. Παρειλουμένη τῷ καπνῷ.

318 ΩΣ. Οὕτως μὲν οὗτοι. ΤΑ. Ταῦτα. ΠΕ. Ἐνήργουν, ἔπραττον. ΣΤΡ. Κατὰ τὸ στρατόπεδον.

319 ΛΗ. Ἐπαύετο. ΕΡΙ. Φιλονεικείας. ΠΡΩ. Ἥν τινα πρῶτον ἠπείλει κατ' Ἀχιλλέως. ΕΠΗ. Τῷ Ἀχιλλεῖ ἠπείλησε.

320 ΤΑΛ. Ὀνόματα κύρια τῶν κηρύκων.

321 ΤΩ. Οἵτινες αὐτῷ ἦσαν. ΟΤΡ. Σπουδαῖοι. παρὰ τὸ ὀτρύνω. ΘΕ. Ὑπηρέται.

322 ΕΡ. Ἀπέρχεσθε. δυϊκῶς. ΚΛΙ. Εἰς τὴν σκηνήν.

323 ΕΛ. Λαβόντες. ΑΓΕ. Ἄγειν.

324 ΕΙ. Ἐὰν δέ. ΔΩ. Μὴ παράσχῃ. δεῖ λαμβάνειν δύο ἐπεκτάσεις. ΕΛΟ. Ἀφέλωμαι, λάβω.

325 ΠΛΕ. Τὸ δὲ σὺν πλεόνεσσιν, οὐ τῷ ἐλθὼν συντακτέον, ἀλλὰ τῷ ἕλωμαι. ἵν' ᾖ, μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων κτημάτων αὐτὴν ἀφαιρήσομαι. ΟΙ. Ὅπερ αὐτῷ.

Ως εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
330 Ημενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Αχιλλεύς.
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
Στήτην, οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
335 Ασσον ἴτ'· οὔ τι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Αγαμέμνων,
Ος σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
Αλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
Καὶ σφωϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων

αὐτῷ. ΡΙ. Φρικωδέστερον, καὶ χαλεπώτερον. ΕΣ. Γενήσεται.

326 ΠΡΟ. Προέπεμπε. ΚΡΑ. Ισχυρὸν, γενναῖον. ΕΤ. Επέτελλε, λόγον ἔλεγε.

327 ΤΩ. Οὗτοι δέ. δυϊκῶς. ΑΕ. Ακοντες, καὶ μὴ βουλόμενοι. ΒΑ. Εβησαν, ἐπορεύθησαν.

328 ΙΚΕ. Αφίκοντο, παρεγένοντο.

329 ΕΥ. Κατέλαβον. ΚΛΙ. Παρὰ τῇ σκηνῇ.

330 ΗΜΕ. Καθεζόμενον. ΓΗ. Εχάρη.

331 ΤΩ. Οὗτοι μέν. ΤΑΡ. Φοβηθέντες, δυϊκῶς, διὰ τὴν ξιφουλκίαν. ΑΙ. Αἰδεσθέντες.

332 ΣΤΗ Εστησαν. ΜΙΝ Οὐδὲ αὐτόν τι. ΠΡΟ. Προσεφθέγγοντο. ΕΡΕ. Οὐδὲ ἀνηρώτων.

333 ΑΥ. Οὗτος δὲ ΕΓ. Εστοχάσατο, ἐνόησεν. ΦΡΕ. Εν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις. ΦΩ. Εβόησε, καὶ εἶπεν.

334 ΑΝ. Ανθρώπων. ΚΗ Αξιοι καὶ θεῶν. ἄσυλον γὰρ καὶ θεῖον τὸ γένος τῶν κηρύκων. Ερμῆς γὰρ μιγεὶς Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ, ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν κηρύκων γένος, ὡς ἱστορεῖ Πτολεμαῖος. ἢ ὅτι τὰς ἑορτὰς τῶν Θεῶν ἀγγέλλουσιν. ἢ ὅτι ἀπὸ Ερμοῦ εἰσιν ὄντος ἀγγέλου Διός.

335 ΑΣ. Εγγὺς παραγένεσθε. ΥΜ. Κατ' οὐδὲν μοι ὑμεῖς. ψιλοῦται τὸ ὔμμες ὡς Αἰολικόν· αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων. ΕΠ. Αἴτιοι. πεπαιδευμένως δέ. οὐ γὰρ δεῖ τὰς ἰδίας ἐφ' ἑτέρους μετάγειν, ὡς κύνα κατὰ τοῦ βεβλημένου λίθου.

336 ΣΦΩ. Ος ὑμᾶς. ΠΡΟ. Επεμπε.

337 ΔΙ. Εὐγενέστατε. ΠΑ. Αντὶ τοῦ Πάτροκλε. ἐσχημάτισται γὰρ τὸ ὄνομα οὐκ ἀπὸ τοῦ Πάτροκλος εὐθείας, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Πατροκλῆς. ὡς Ηρακλες. ΕΞ. Εξω τῆς σκηνῆς κόμιζε.

338 ΣΦΩ. Καὶ αὐτοῖς. ΑΓ. Απάγειν. ΚΟΥ. Τὴν Βρισηΐδα. ΑΥ. Οὗτοι δ' αὐτοί. ΜΑΡ. Μάρτυρες. Ιὰς ἡ διάλεκτος. ΕΣ. Εστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
340 Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ' αὖτε
Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
345 Ὣς φάτο. Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
Δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,
350 Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.

339 ΘΕ. Καὶ πρὸς τοὺς Θεούς. ΜΑ. Μακαρισμοῦ ἀξίων, εὐδαιμόνων.

340 ΑΠ. Απηνοῦς, χαλεποῦ, σκληροῦ. ΑΥ. Εάν ποτε πάλιν.

341 ΧΡΕΙ. Χρεία. ΕΜ. Εμοῦ. ΑΕΙ. Αἰκιστικὸν, χαλεπόν. ΛΟΙ. Ολεθρον. ΑΜΥ. Αποσοβῆσαι, ἀποστρέψαι.

342 Η. Οντως γὰρ ἄν. ΟΓΕ. Οὗτος. ΟΛΟ. Ολεθρίαις. ΘΥ. Ενθουσιωδῶς ὁρμᾷ. ὅ ἐστι, μαίνεται.

343 ΝΟ. Προλογίσασθαι, ἐνθυμηθῆναι. ΟΠΙΣ. Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. τουτέστιν, οὐκ οἶδε προσκοπῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγματος.

344 ΟΠ. Οπως αὐτῷ. ΣΟ. Σῶοι, ὑγιεῖς. ΜΑ. Μαχῶνται, πολεμήσωσιν.

345 ΕΠΕ. Επείσθη.

346 ΕΚ. Εξήγαγε δέ.

347 ΤΩΔ. Οὗτοι δὲ πάλιν. ΙΤ. Παρεγένοντο.

348 ΚΙ. Η Βρισηῒς ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη ὁμοῦ τοῖς κήρυξιν ἐπορεύετο.

349 ΑΦ. Εὐθέως, ταχέως. ΕΤΑ. Εταίρων φίλων. ΝΟΣ. Χωρίς. ΛΙ. Χωρισθείς.

350 ΘΙΝ. Επὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. ΠΟ. Λευκῆς, διὰ τὸν ἀφρόν. ΟΡΟ. Ορῶν, βλέπων. ΟΙ. Επὶ τὸν μέλανα. ΠΟΝ. Τὴν θάλασσαν.

351 ΗΡΗ. Ηὔξατο. ΟΡΕ. Εκτείνας.

352 ΕΠ. Επειδή με. ΜΙ. Ολιγοχρόνιον. ΕΟΝ. Οντα, ὑπάρχοντα.

353 ΤΙ. Τὴν τιμὴν δή μοι. ΟΦ. Οφελεν. ΟΛΥ. Ο τὸν ὄλυμπον κατοικῶν Ζεύς. ὁ δὲ Ολυμπος ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν οἰκητήριον τῶν Θεῶν. ἀλληγορικῶς δὲ, ὁ οὐρανός. ΕΓ. Εγχειρίσαι παρασχεῖν.

354 ΥΨΙ. Ο ἐν ὕψει ἠχῶν, ὅ ἐστι, βροντῶν. βρόμος δὲ κυρίως ὁ ἐκ τοῦ

355 Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ὣς φάτο δακρυχέων. Τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη·
360 Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
365 Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
Ὠιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,

πυρὸς ἦχος. ΤΥ. Οὐδὲ ὀλίγον μοι. ΕΤΙ. Ἐτίμησεν.

355 ΑΤΡ. Ὁ Ἀγαμέμνων γάρ με.

356 ΕΛ. Ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμήν μου ἔχει. ΑΠ. Ἀφαιρέσας, ἀφελόμενος.

357 ΔΑ. Δάκρυα χέων, κλαίων. ΠΟ. Σεβασμία, ἔντιμος.

358 ΗΜΕ. Καθεζομένη. ΒΕΝ. Ἐν τοῖς βάθεσιν. ΓΕ. Τῷ Νηρεῖ. τὸν δὲ Νηρέα οἱ ποιηταὶ παριστῶσιν ἡμῖν δαίμονα θαλάσσιον· ἀφ' οὗ, καὶ Δωρίδος τοῦ Ὠκεανοῦ, αἱ Νηρηΐδες.

359 ΚΑΡ. Ταχέως. ΑΝΕ. Ἀνῆλθεν. ΟΜΙ. Ἔστι δὲ ὀμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ.

360 ΡΑ. Καὶ δή. ΠΑ. Ἔμπροσθεν. ΑΥ. Αὐτοῦ. ΚΑ. Ἐκαθέζετο. ΔΑ. Δάκρυα χέοντος.

361 ΜΙΝ. Καὶ τῇ χειρὶ αὐτόν. ΚΑ. Κατέψηξε, καθωμάλισεν. ΟΝΟ. Τόν τε λόγον εἶπε, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξῆλθε.

362 ΙΚΕ. Κατέλαβε. ΠΕΝ. Λύπη.

363 ΕΞ. Ἔξειπε, λέξον. ΚΕΥ. Μὴ κρύπτε. ΝΟΩ. Τῇ διανοίᾳ. ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, εἰδῶμεν, μάθωμεν. ΑΜ. Ἀμφότεροι, ἐγώ τε ἡ Θέτις, καὶ σὺ Ἀχιλλεύς.

364 ΒΑ. Βαρέως στενάζων.

365 ΟΙ. Οἶδας, ἐπίστασαι. ΤΙΗ. Τί δή σοι. ΑΓΟ. Λέγω.

366 ΩΙ. Παρεγενόμεθα εἰς τὰς Θήβας. νῦν δὲ λέγει τὰς Ὑποπλακίους, ὧν ἐβασίλευεν Ἠετίων ὁ Ἀνδρομάχης πατήρ. Κίλικες ἔθνος βάρβαρον τὸ ὑπὸ τὸ Πλάκιον ὄρος Θήβης· τούτων ἦρχε τῶν Κιλίκων Ἠετίων, ἔχων υἱοὺς ἑπτὰ, θυγατέρα δὲ τὴν Ἀνδρομάχην τὴν γαμηθεῖσαν Ἕκτορι τῷ υἱῷ Πριάμου. κατὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς πολέμους, ἐπιστρατεύσας Ἀχιλλεὺς τῇ Θήβῃ, καὶ τὴν πόλιν πορθήσας, τόν τε Ἠετίωνα ἀνεῖλε σὺν τοῖς τέκνοις. μεθ' οὓς Δυρνησὸν πορθήσας, καὶ τὴν πόλιν ἐξελὼν, αἰχμάλωτον ἤγεν, ἐκ Δυρνησοῦ μὲν, Βρισηΐδα, ἣν γέρας αὐτῷ ἐψηφίσαντο Ἕλληνες· ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης, Χρυσηΐδα τὴν Χρύσου τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα. ἣν Ἀγαμέμνων κλήρῳ λαχὼν, τῷ πατρὶ δεομένῳ οὐκ ἀπέδωκεν. ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ὁ Θεὸς, ἔπεμψε τοῖς Ἕλλησι λοιμὸν, ὅ ἐστι λοιμικὴν νόσον. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι ἡ Χρυσηῒς ἐκ Θηβῶν ἐλήφθη. τῆς γὰρ

Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Αχαιῶν,
Εκ δ' ἕλον Ατρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον·
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Απόλλωνος,
Ηλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Απόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Αχαιοὺς,
Ατρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν.
Ενθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Αχαιοὶ
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
Αλλ' οὐκ Ατρείδῃ Αγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ·
Αλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο. τοῖο δ' Απόλλων
Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
Ηκε δ' ἐπ' Αργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο·
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι.

Χρύσης φασὶν οὔσης πολιχνίου, ἀτειχίστου καὶ εὐτελοῦς, ὡς ἐν ἀσφαλεστάτῃ καὶ μείζονι τῇ Θήβῃ, οἱ ἀπ' αὐτῆς προσπεφευγότες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον. τρεῖς γάρ εἰσι Θῆβαι. αἱ Υποπλάκιοι, ὧν ἐνταῦθα μέμνηται καὶ ἐν τῇ ζ΄. καὶ αἱ Καδμεῖαι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ δ΄. καὶ ἐν τῇ ε΄. καὶ αἱ τοῦ Αἰγύπτου, ὧν μέμνηται ἐν τῇ ι΄. Θῆβαι δὲ αὐταί εἰσι τὸ νῦν Ατραμύττιον καλούμενον. ΙΕ. Ιερὰν, μεγάλην, καὶ θαυμαστήν.

367 ΔΙΕ. Εξεπορθήσαμεν. ΗΓΟ. Καὶ ἠγάγομεν.

368 ΤΑ. Καὶ ταῦτα μέν. ΔΑΣ. Καλῶς ἐμέρισαν. ΣΦΙ. Εν αὐτοῖς.

369 ΕΛ. Ως ἐξαίρετον ἔλαβον, καὶ ἔδωκαν.

380 ΤΟΙ. Τούτου.

381 ΜΑ. Επειδὴ πάνυ αὐτῷ προσφιλὴς ὑπῆρχεν.

382 ΗΚ. Εφῆκεν, ἔπεμψεν. ΛΑ. Οἱ δὲ δὴ ὄχλοι.

383 ΘΝΗ. Απέθνησκον. ΕΠ. Επάλληλοι, πυκνοί.

384 ΠΑΝ. Πανταχοῦ, εἰς ὅλον τὸ στράτευμα. ΑΜ. Ημῖν δέ.

385 ΕΙ. Ακριβῶς ἐπιστάμενος. ΕΚΑ. Απόλλωνος, τοῦ μακρόθεν βάλλοντος, τοῦ τοξικοῦ.

386 ΚΕ. Εκέλευον. ΙΛΑ. Εξιλεοῦσθαι, ἐξευμενίζεσθαι.

Ατρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς
Ηπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Αχαιοὶ
Ες Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι.
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Αχαιῶν.
Αλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.
Ελθοῦσ' οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
Η ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.
Πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι·
Οππότε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ηρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Αθήνη.

387 ΑΤΡ. Τὸν Αγαμέμνονα. ΛΑ. Οργὴ κατέλαβεν. ΑΙ. Ταχέως δέ.

388 ΗΠ. Επηγγείλατο.

389 ΕΛΙ. Μελανόφθαλμοι. ἑλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν. ἢ οἱ ἑλικοειδῶς τοὺς ὦπας κινοῦντες. τουτέστιν, οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐειδεῖς.

390 ΔΩ. Νῦν θυσίας.

391 ΝΕ. Νεωστί. ΚΛΙ. Απὸ τῆς σκηνῆς. ΕΒ. Εβησαν, ἐπορεύθησαν. ΑΓΟΝ. Αποφέροντες.

392 ΤΗΝ. Ην τινά μοι. ΚΟΥ. Τὴν Βρισέως θυγατέρα Βρισηίδα. ἔοικε δὲ πατρωνυμικῶς τὰ ὀνόματα αὐτῶν σχηματίζειν ὁ Ποιητὴς, καὶ οὐ κυρίως. ὡς γὰρ οἱ ἄλλοι ἀρχαῖοι ἱστοροῦσιν, ἡ μὲν, Αστυνόμη ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ, Ιπποδάμεια.

393 ΠΕ. Περιέχου, φρόντισον. ΕΗ. Αντὶ τοῦ, τοῦ σοῦ. οἱ δὲ, ἀγαθοῦ, προσηνοῦς. ἢ ἰδίου.

394 ΛΙ. Λιτάνευσον.

395 Η. Η λόγῳ. ΩΝΗ. Ωφέλησας. ΚΡΑ. Τὸν Δία. περιφραστικῶς. ΕΡ. Η αὐτῷ τῷ ἔργῳ.

396 ΣΕΟ. Πολλάκις γάρ σου. ΜΕ. Εν τοῖς τοῦ πατρός μου Πηλέως οἴκοις. ἐν θαλάσσῃ γὰρ Πηλεὺς κατοικεῖν οὐκ ἠδύνατο. ΑΚ. Ηκουσα.

397 ΕΥ. Καυχωμένης. ΕΦΗ. Οτε ἔλεγες. ΚΕ. Τῷ τὰς νεφέλας μελαίνοντι, ὀμβροποιῷ. ΚΡΟ. Τῷ τοῦ Κρόνου παιδί.

398 ΟΙΗ. Μόνη. ΑΘΑ. Εν τοῖς Θεοῖς. ΑΕΙ. Απεοικότα, χαλεπόν. ΛΟΙ. Ολεθρον, φθορόν. ΑΜΥ. Αποσοβῆσαι, ἀποστρέψαι.

399 ΜΙΝ. Οπηνίκα αὐτόν. ΞΥΝ. Συνδῆσαι. Ιὰς ἡ διάλεκτος. ΟΛΥΜ. Οἱ Τιτάνες. καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι, Οἵπερ νέρτεροί εἰσι Θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.

400 ΠΟ. Γράφεται, καὶ Φοῖβος Απόλλων. Ζεὺς γὰρ παραλαβὼν τὴν ἐν οὐρανῷ διοίκησιν, περισσῶς τῇ παῤῥησίᾳ ἐχρῆτο. πολλὰ αὐθάδη διαπραττόμενος. Ποσειδῶν δὲ καὶ Ηρα, καὶ Απόλλων, καὶ Αθηνᾶ ἐβούλοντο αὐτὸν δήσαντες ὑποτάξαι. Θέτις δὲ ἀκούσασα πα-

Αλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
Ωχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ολυμπον,
Ον Βριάρεων καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίη οὗ πατρὸς ἀμείνων,
Ος ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γούνων,
Αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Αχαιοὺς
Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
Γνῷ δὲ καὶ Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων
Ην ἄτην, ὅτ' ἄριστον Αχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.

ρὰ τοῦ πατρὸς Νηρέως, ἦν γὰρ μάντις, τὴν κατὰ Διὸς ἐπιβουλὴν, ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν, ἐπαγομένη Αἰγαίωνα φοβητρον τῶν ἐπιβουλευόντων Θεῶν. ἦν δὲ θαλάσσιος δαίμων οὗτος. καὶ τὸν πατέρα Ποσειδῶνα κατεβράβευεν. ἀκούσας δὲ ὁ Ζεὺς Θέτιδος, τὴν μὲν Ηραν ἐν τοῖς κατ' αὐτοῦ δεσμοῖς ἐκρέμασε. Ποσειδῶνι δὲ καὶ Απόλλωνι, τὴν παρὰ Λαομέδοντι θητείαν ἐψηφίσατο. τῇ δὲ Θέτιδι τὴν Αχιλλέως τιμὴν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα ἐπαμισύσατο. ἱστορεῖ Δίδυμος.

401 ΥΠΕ. Ἐξείλου, ἔλυσας.

402 ΩΚΑ. Ταχέως, σπουδαίως. ΕΚΑ. Εκατοντάχειρα. Αἰολικῶς. τοὺς ἑκατοντάχειρας δὲ, γράφει Ησίοδος, οὐρανοῦ καὶ γῆς γόνος. ΜΑ. Μέγαν.

403 ΒΡΙ. Τὸ πλῆρες, Αἰγαίωνα. τῶν δὲ διωνύμων, τὸ μὲν πρότερον ὄνομα Ομηρος εἰς θεοὺς ἀναφέρει, τὸ δὲ δεύτερον εἰς ἀνθρώπους. ὡς καὶ τὸ, Χαλκίδα κικλήσκουσι Θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν. καὶ περὶ τοῦ ποταμοῦ, ὃν Ξάνθον καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

404 ΑΥ. Οὗτος γὰρ δή. ΒΙΗ. Βίᾳ, δυνάμει. ΠΑ. Τοῦ ἰδίου πατρός. ΑΜ. Ισχυρότερος, βελτίων.

405 ΟΣ. Οστις δή. ΚΡΟ. Κρόνου παιδὶ, Διΐ. ΓΑΙ. Τῇ αὐτοῦ δόξῃ γαυριῶν, καὶ σεμνυνόμενος.

406 ΥΠ. Ἐφοβήθησαν. ΕΔΗ. Τὸ πλῆρες, οὐκ ἔτι ἔδησαν.

407 ΤΩΝ. Τούτων δὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐτόν. ΜΝΗ. Υπομνήσασα. ΠΑ. Παρακαθέζου. ΛΑ. Τῶν γονάτων κράτησον.

408 ΑΙ. Ἐάν πως. ΕΘΕ. Βουληθῇ, θελήσῃ. ΑΡ. Ἐπιβοηθῆσαι τοῖς Τρωσί.

409 ΔΕ. Τοὺς Ελληνας. ΠΡΥΜ. Τὰς ναῦς. ἀπὸ μέρους φησί. πρύμνα γάρ. μέρος τῆς νεὼς τὸ ἔσχατον. ΑΛΑ. Καὶ περὶ τὴν θάλασσαν. ΕΛ. Συνελάσαι, συγκλεῖσαι.

410 ΚΤΕΙ. Αναιρουμένους, φονευομένους. ΕΠ. Ιν' ἀπολαύσωσι πάντες τῆς ἀβουλίας τοῦ βασιλέως. τουτέστιν, ἵνα ἀπόλωνται δι' αὐτόν.

411 ΓΝΩ. Γνωρίσῃ, μάθῃ.

412 ΗΝ. Τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν καὶ βλάβην. ΑΡΙ. Οτι τὸν ἄριστον, ἀντὶ τοῦ, ἐμὲ τὸν Αχιλλέα. ΕΤΙ. Κατ' οὐδὲν ἐτίμησεν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
Ὤιμοι τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
415 Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
Ἧσθαι· ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·
Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
Ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
420 Εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

413 ΗΜ. Ἀπεκρίνατο. ΔΑ. Δακρύουσα, κλαίουσα.

414 ΝΥ. Διατί δή σε ἀνέτρεφον. ΤΕ. Ἐπὶ κακῷ γεννήσασα.

415 ΟΦΕ. Εἴθε ὄφελες. ἔστιν ἐπίρρημα εὐκτικόν. ΑΔΑ. Α ἄνευ δακρύων, ἄλυπος. ΑΠΗ. Ἀβλαβής.

416 ΤΟΙ. Ἐπειδή σοι. ΑΙ. Εἱμαρμένη, μοῖρα. ΜΙ. Ἐπ' ὀλίγον χρόνον.

417 ΑΜΑ. Ὁμοῦ. ΩΚΥ. Ταχυθάνατος. ΟΙ. Ἐπίπονος, ταλαίπωρος, ἄθλιος. ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους.

418 ΕΠ. Ἐγέννου. Λέγεται γὰρ τὴν Θέτιν παρὰ Διὸς μαθεῖν τὰ περὶ Ἀχιλλέως. Ὅτι εἰ μὲν μείνῃ ἐν τῇ Φθίᾳ, μὴ συμπλεύσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὴν Ἴλιον, πολλὴ μὲν ἔσται αὐτῷ ζωή, ἄδοξος δέ· εἰ δὲ συνέλθοι αὐτοῖς, ἔσται ὀλιγοχρόνιος μέν, ἀλλὰ ἀοίδιμος, καὶ εὐκλεής· ὅθεν ὡς προειδυῖα ἡ Θέτις τοῦτο, ἣν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὸν Λυκομήδους παρθενῶνα ὡς κόρην ἐν τῇ Σκύρῳ. ἡ δὲ Σκύρος μία ἐστὶ τῶν Κυκλάδων. ΤΩ. Διὸ δή σε. ΑΙ. Κακῇ μοίρᾳ. ΤΕ. Ἔτεκον, ἐγέννησα. ΜΕ. Ἐν τοῖς οἴκοις.

419 ΕΡΕ. Λέξουσα, ἀπαγγελοῦσα. ΤΕΡ. Τερπομένῳ κεραυνοῖς, ἢ καταγωνιζομένῳ τοὺς ἐναντίους, καὶ τρέποντι κεραυνοῖς.

420 ΕΙ. Ἄπειμι, πορεύομαι. Προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον· εἰ δὲ ὀξυτόνως, δηλοῖ τὸ ὑπάρχω ἡ λέξις. ΑΓ. Τὸν λίαν νιφόμενον τὰ ὑπὸ τοῖς νέφεσι μέρη. τὰ γὰρ ἄκρα τοῦ Ὀλύμπου, ὡς ὑπερφερῆ, καὶ ὑπερνεφῆ, οὔτε νίφεται, οὔτε καταμβρεῖται, κατ' αὐτὸν τὸν ποιητὴν λέγοντα· Οὔλυμπόν δ' ὅτι φασὶ Θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ Ἔμμεναι, οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτέ ποτ' ὄμβρῳ Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται. ἀλλὰ μάλ' αἴθρη Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. ἀγάννιφον οὖν ἤτοι τὸν πάνυ κατανιφόμενον, ἢ οὐδ' ὅλως. ΠΙ. Ἐὰν πεισθῇ.

421 ΩΚΥ. Ταχέως πλεούσαις.

422 ΜΗ. Ὀργίζου. ΠΑΜ. Παντελῶς, πάνυ.

423 ΩΚΕ. Παρὰ τὸν Ὠκεανόν. ὁ δὲ Ὠκεανός, ποταμός, ἐστι, καθ' Ὅμηρον. ΑΜΥ. Ἀμωμήτους, ἀγαθούς, ἢ ἀψόγους. ΑΙ. Αἰθίοπας.

424 ΧΘΙ. Χθές. ΔΑΙ. Ἐπὶ εὐωχίαν. ΕΠ. Ἠκολούθησαν.

425 ΛΕ.

425 Δωδεκάτῃ δέ τι αὖθις ἐλεύσεται Ολυμπόνδε·
Καί τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διός ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.
Ως ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσετο. τόν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
430 Τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Οδυσσεὺς
Ες Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ιστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Ιστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
435 Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς,
Εκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·

425 ΕΛ. Παραγενήσεται, ἔλθῃ. ΟΥ. Εἰς τὸν ὄλυμπον.

426 ΠΟ. Πρὸς τὸν τοῦ Διός. ΧΑΛ. Ἰσχυρῶς βεβηκὸς, στερεόν. ΔΩ. Δῶμα, οἰκίαν, τὸ δὲ πάθος, ἀποκοπή.

427 ΓΟΥ. Γονυπετήσω, λιτανεύσω. ΠΕΙ. Πεισθήσεσθαι. ὡς ἀμφίβολον δὲ αὐτό φησι. διότι ἤδει τὸ αὐτοπαθὲς τῆς Ηρας.

428 ΩΣ. Οὕτω δή. ΦΩ. Εἰποῦσα. ΑΠΕ. Απέβη, ἀπῆλθεν. ΕΛΙ. Κατέλιπεν. ΑΥ. Αντὶ τοῦ, αὐτόθι, ἐπὶ τὸν τόπον.

429 ΧΩ. Λυπούμενον, ὀργιζόμενον. ΕΥ. Εὐζώστου, καλῶς καὶ εὐστόλου. ἀφ' οὗ εὐειδοῦς, ἀπὸ μέρους.

430 ΤΗΝ. Ηντινα δή. ΒΙΗ· Βίᾳ, δυνάμει, μετὰ βίας. ΑΕ. Ακοντος, μὴ βουλομένου. ΑΠ. Αφείλοντο. ΑΥ. Ο δὲ Οδυσσεὺς ἐν τοσούτῳ.

431 ΧΡΥ. Εἰς Χρῦσαν. ΙΚΑ. Παρεγένετο, ἔφθασεν. ΙΕ. Ιερὰν, μεγάλην.

432 ΟΤΕ. Οὗτοι δὲ ὁπότε. ΛΙ. Τοῦ αἰγιαλοῦ. ΠΟ. Πολὺ βάθος ἔχοντος, βαθυτάτου.

433 ΙΣ. Τῆς νηὸς τὴν ὀθόνην. ὃ ἐστι τὸ ἄρμενον, ὃ ἱστίον λέγεται. ἱστὸς δὲ, τὸ μέγα ξύλον τὸ κατάρτιον λεγόμενον ὑπὸ τῶν ναυτικῶν. ΣΤΕΙ. Συνέστειλαν, καθεῖλον. ΘΕ. Εθηκαν.

434 ΙΣΤΟ. Τῇ ὑποδεχομένῃ τὸν ἱστὸν ἱστοδόκῃ. λέγει δὲ τῷ κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχοντι ξύλῳ, καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἱστός. ΠΕ. Προσεπέλασαν, προσήγαγον. μετωνυμία. τουτέστι, πελασθῆναι ἐποίησαν. ΠΡΟ. Τοῖς προτεταμένοις κάλως, οἵτινες τὸν ἱστὸν προτείνουσιν, ἵνα ᾖ ὀρθός. ΥΦ. Ενδόσαντες, χαλάσαντες.

435 ΚΑΡ. Ταχέως. ΟΡ. Εἰς τὸν λιμένα. ἀπὸ τοῦ ὁρμεῖν καὶ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰς ναῦς. ΠΡΟ. Προσείλκυσαν, προσήγαγον. ΕΡ. Εἰρεσίαις, κωπηλασίαις.

436 ΕΥ. Τὰς ἀγκύρας. νῦν λέγει τὰς σιδηρᾶς. Παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἵστασθαι. τρία δὲ σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ. τὴν κοίτην, ὡς ὅταν λέγῃ, εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ. τὴν ἄγκυραν, ὡς νῦν, ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον. τὴν διατριβὴν, ὡς τὸ, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. ΕΒΑ. Εξέβαλον, καὶ καθῆκαν. ΠΡΥ. Τὰ ἀπόγεια σχοινία, οἷς ἐκ τῆς πρύμνης προσδεσμεῖται ἡ ναῦς πρὸς τῇ γῇ.

Εκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Εκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
Εκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
440 Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Οδυσσεὺς,
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
Ω Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασσώμεθ' ἄνακτα,
445 Ος νῦν Αργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα Θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Εξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
450 Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀναχών.
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις.
Ηδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,

437 ΒΑΙ. Εξέβαινον δὲ καὶ αὐτοί. ΡΗ. Εἰς τὸν αἰγιαλόν. οὕτως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ παραῤῥήσσεσθαι αὐτῷ τὰ κύματα.

439 ΒΗ. Εξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηῒς τῆς νηός. ΠΟΝ. Τῆς τὸν πόντον περώσης, θαλασσοπλόου.

440 ΠΟ. Πολύβουλος συνετός.

441 ΤΙ. Εν ταῖς χερσὶ τοῦ πατρὸς ἐδίδου. ΜΙΝ. Καὶ αὐτόν.

442 ΕΠ. Προέπεμψέ με. ΑΝ. Ο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων.

443 ΠΑΙ. Καὶ τὴν θυγατέρα σοι. ΑΓΕ. Αγειν. ΦΟΙ. Καὶ τῷ Απόλλωνι.

444 ΡΕ. Επιτελέσαι θῦσαι, ἱερουργῆσαι. ΙΛ. Οπως ἐξιλεωσώμεθα. ΑΝΑ. Τὸν Απόλλωνα νῦν.

445 ΠΟ. Πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. ΚΗ. Κακά. ΕΦΗ. Επέπεμψε.

447 ΠΑΙ. Τὴν προσφιλῆ θυγατέρα. ΩΚΑ. Ταχέως. ΚΛΕΙ. Ενδοξον.

448 ΕΞ. Εφεξῆς. ΕΥΔ. Περὶ τὸν καλῶς ᾠκοδομημένον βωμόν.

449 ΧΕΡ. Τὰς χεῖρας ἐνίψαντο. ΟΥ. Οὐλάς. εἰσὶ δὲ κριθαὶ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι, ἃς ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις πρὸ τοῦ θύεσθαι, ἤτοι πολυπληθείας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως. ὡς γάρ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων, πρὶν ἢ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, οὕτω σώας αὐτὰς ἤσθιον. ὅθεν οὐλὰς αὐτάς φησιν ὁ Ποιητής.

450 ΕΥ. Μεγάλως ηὔχετο. ΑΝΑ. Ανατείνας.

453 ΠΑ. Εμπροσθεν. ἢ πρότερον. ΕΜ. Εμοῦ. ΕΚ. Επήκουες ἐμοῦ εὐχομένου.

Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.

---

454 ΤΙ. Τιμῆς ἠξίωσας, ἐτίμησας. ΙΨΑ. Μεγάλως ἔβλαψας.

455 ΜΟΙ. Καὶ νῦν δή μοι. ΕΠΙ. Ἐπιτέλεσον. ΕΕΛ. Ἐπιθύμημα.

456 ΛΟΙ. Αἰκιστικὸν, ἀπρεπῆ, καὶ χαλεπὸν ὄλεθρον. ΑΜΥ. Ἀπόστρεψον, κατάπαυσον.

458 ΑΥ. Ἐπειδὴ δέ. ΟΥ. Νῦν τὰ κανᾶ.

459 ΕΡΥ. Εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου. ὡς προσέχειν εἰς οὐρανὸν τοῖς Θεοῖς, οἷς καὶ ἔθυοντο. ὡς καὶ αὐτῶν ὄντων ἐν οὐρανῷ. πάλιν δὲ τοῖς ἥρωσιν ὡς κατοιχομένοις ἔντομα ἔθυον, ἀποβλέποντα κάτω εἰς γῆν. ΕΔΕΙ. Ἐξέδειραν.

460. ΜΗ. Τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ΕΞ. Ἐξέτεμον, ἐξέκοψαν. ΕΚΑ. Καὶ ἐκάλυψαν τὰ μηρία τῷ λίπει.

461 ΠΟΙ. Διπλώσαντες τὴν κνίσσαν. νῦν δὲ λέγει τὸν ἐπίπλουν. ΩΜΟ. Ἀπ' αὐτῶν δὲ ὠμῶν τῶν ἱερείων ἀπαρξάμενοι, ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἱερείου καρποῦσθαι.

462 ΚΑΙ. Ἔκαιε δέ. ΣΧΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ σχιζῶν. ΑΙ. Μέλανα, ἢ θερμόν.

463 ΛΕΙ. Ἐπέσπενδε. ΝΕ. Νεανίσκοι. ΕΧΟΝ. Κατεῖχον, ἐκράτουν. ΠΕΜ. Πέντε ὀβολοὺς ἔχοντα ἐκ μιᾶς λαβῆς κρατουμένης τριαινοειδῶς.

464 ΕΚΑ. Κατεκάη τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. ΣΠΛ. Ἥπατα. ΕΠΑ. Ἐγεύσαντο.

465 ΜΙ. Εἰς μικρὰ διέκοψαν. ΑΛ. Καὶ τὰ ἄλλα. ΑΜΦ. Καὶ τοῖς ὀβελίσκοις περιέπειραν.

466 ΠΕ. Πάνυ ἐμπείρως, καὶ ἐντέχνως. ΕΡΥ. Εἰς τοὐπίσω εἵλκυσαν τοῦ πυρός.

467 ΠΟ. Τῆς περὶ τὴν εὐωχίαν ἀσχολίας. ΤΕ. Κατεσκεύασαν, ηὐτρέπιζον. ΔΑΙ. Εὐωχίαν.

468 ΔΑΙ. Εὐωχοῦντο. ΕΔ. Ἐνδεὴς ἦν. ΔΑΙ. Εὐωχίας. ΕΙ. Ἴσης, πᾶσιν ὁμοίας, ἢ ἰσομοίρου καὶ μεριστῆς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
470 Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,
Καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν,
Μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
475 Ημος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
480 Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα

469 ΠΟ. Πότου. ΕΔΗ. Εὐωχίας, βρώσεως. ΕΝ. Ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα. ὅ ἐστιν, ἐκορέσθησαν. ἔρον δὲ τὸν ἔρωτα Αἰολικῶς λέγει.

470 ΚΟΥ. Οἱ νέοι. ΚΡΗ. Τοὺς κρατῆρας. ΕΠΕ. Ἄχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν. ὅ ἐστι μέχρι τέλους. ΠΟ. Ποτοῦ.

471 ΝΩ. Διεμέρισαν, διέδωκαν. ΕΠΑΡ. Ἤτοι τοῦ πίνειν ἀρχὴν ποιήσαντες, καὶ ἀπαρξάμενοι, καὶ σπείσαντες τοῖς Θεοῖς. ΔΕ. Ποτηρίοις, ἐκπώμασι.

472 ΠΑ. Δι' ὅλης ἡμέρας. ΜΟΛ. Ὕμνῳ, ᾠδῇ. ΘΕ. Τὸν Ἀπόλλωνα. ΙΛΑ. Ἐξευμενίζοντο, ἐξιλεοῦντο.

473 ΑΕΙ. Ἤτοι καλὸν ᾄδοντες. ἢ καλῶς τὸν παιᾶνα. παιὰν δέ ἐστι ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ᾀδόμενος. ΠΑΙ. Παιὰν, ᾠδῆς εἶδος. ΚΟΥ. Νέοι.

474 ΜΕΛ. Ὑμνοῦντες. ἀπὸ δὲ τοῦ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν τὸ, ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων, διδασκόμεθα, ὅτι πλέον τῶν θυσιῶν τέρπονται οἱ Θεοὶ τοῖς οἰκείοις ἑκάστου ὕμνοις. ΕΚΑ. Τὸν Ἀπόλλωνα, ἐπιθετικῶς.

475 ΗΜ. Ἡνίκα, ὅτι. ΗΕ. Ὁ ἥλιος. ΗΛ. Καὶ τὸ σκότος ἐγένετο. ὅ ἐστι νύξ.

476 ΔΗ. Τότε δή. ΚΟΙ. Ἐκοιμήθησαν. ΠΡΥ. Παρὰ τὰ ἀπόγεια σχοινία.

477 ΗΡΙ. Ἤτοι ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα ἡμέρα, ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη. ΦΑ. Ἐφάνη. ΡΟ. Ῥοδόχρους, διαυγής. πυρρώδης γὰρ ὁ ἀὴρ ὄρθρου γίνεται ἐν τῇ ἀνατολῇ. ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παρίστησι τὸ τῶν ἀκτίνων σχῆμα. ΗΩΣ. Ἡμέρα.

478 ΑΝΑ. Ἀνήγοντο, ἐπέπλεον. ΑΧ. Ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων.

479 ΙΚ. Ἤτοι πορευτικὸν, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. ἢ ὑγρὸν, ἀπὸ τῆς ἰκμάδος. καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησὶν, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. ΙΕΙ. Ἐφίει, ἐπέπεμπεν.

480 ΙΣΤ. Τὸ κατάρτιον. ἱστία δὲ πληθυντικῶς τὴν ὀθόνην. ΣΤΗ. Ἔστησαν. ΠΕ. Ἀνελκύσαντες δὲ καὶ τὰ τῆς νεὼς ὀθόνια ἥπλωσαν.

481 ΠΡΗ. Ἐνέπρησεν, ἐφύσησε. ΜΕ. Μέσην τὴν ὀθόνην. ΑΜ. Περὶ δὲ τὸ κῦμα.

Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
485 Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν·
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
Διογενὴς Πηλέος υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
490 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν Θεοὶ αἰὲν ἐόντες
495 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,

482 ΣΤΕΙ. Τῇ τρόπιδι τῆς νεώς, ἐπεὶ στερεωτέρα τῶν σανίδων ὑπάρχει. ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥσπερ ἐπὶ θεμελίῳ τινὶ ἐποικοδομεῖται τὰ ἄλλα ξύλα τῆς νεώς. ΠΟΡ. Μέλαν. ΙΑ. Μεγάλως ἤχει. ΙΟΥ. Τῆς νεὼς πορευομένης. ὅ ἐστι πλεούσης.

483 ΕΘΕ. Ἔπλει, νεῶν δὲ ἔτρεχε. ΚΥ. Κατὰ τὴν θάλασσαν. ΔΙΑ. Διαπερῶσα, διερχομένη. ΚΕ. Πλοῦν. ἄλλοτε δὲ διὰ τὰ τῆς γῆς ὁδόν.

484 ΑΥ. Ἐπειδὴ δέ. ΙΚΟΝ. Παρεγένοντο. ΕΥ. Πλατύν, μέγαν.

485 ΟΙ. Οὗτοι. ΕΠ. Ἐπὶ τῆς γῆς. ΕΡ. Ἀνείλκυσαν.

486 ΥΨΟΥ. Ἐφ' ὕψους. ΨΑ. Ἐπὶ τῆς ψάμμου. ΥΠΟ. Ὑποκάτω δέ. ΕΡ. Ἐρείσματα, στηρίγματα. δασύνεται. τὰ γὰρ βραχέα πρὸ τοῦ ρ ἑπομένου τοῦ μ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἄρμενον. ΜΑ. Μεγάλα. ΤΑ. Κατὰ μῆκος ὑπέθηκαν.

487 ΕΣ. Ἐσκιδάννυντο, ἐσκορπίζοντο. ΚΛΙ. Σκηνάς. ΝΕ. Τὰς ναῦς.

488 ΑΥ. Οὗτος δέ. ΜΗ. Ὠργίζετο. ΠΑ. Παρακαθήμενος. ΩΚΥ. Ταχείαις.

489 ΔΙΟ. Εὐγενέστατος.

490 ΠΩ. Ἀνεστρέφετο, παρεγένετο. ΚΥΔ. Ἐνδόξους ἄνδρας ἔχουσαν, ἢ ἐνδόξους τοὺς ἄνδρας ποιοῦσαν.

491 ΦΘΙ. Διέφθειρεν.

492 ΑΥ. Αὐτόθι, ἐπὶ τόπου. ΠΟ. Ἐπεπόθει. ΑΥ. Βοήν. ἀπὸ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος φησὶ τὴν μάχην.

493 ΤΟΙ. Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ΔΥ. Δωδεκάτη. ΓΕ. Ἐγένετο. τὸ πάθος ἀφαίρεσις.

494 ΙΣΑΝ. Ἐπορεύοντο. ΕΟΝ. Οἱ διὰ παντὸς ὄντες, ἀθάνατοι.

495 ΑΜΑ. Ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό. ΗΡ. Ἡγεῖτο ΛΗ. Οὐκ ἐπελάθετο. ΕΕΦ. Ἐντολῶν.

496 ΠΑΙ. Τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ. ΗΓΕ. Ἀλλ' αὕτη. ΑΝΕ. Ἀνέδυ, ἀνῆλθεν. ἀπὸ τοῦ δύω ἐνεστῶτος.

Ηερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόν τε·
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
Ακροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Η ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
Επλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Ητίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
Αλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον, Ολύμπιε μητίετα Ζεῦ.
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Αχαιοὶ
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
Ως φάτο. τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Αλλ' ἀκέων δὴν ἧστο. Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων,
Ως ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις·

497 ΗΕ. Εωθινὴ, ὀρθρινή.

498 ΕΥ. Κατέλαβεν. ΕΥ. Ηγοῦν μεγαλόφθαλμον. παρὰ τοὺς ὦπας. ἢ μεγαλόφωνον. παρὰ τὴν ὄπα, ὅ ἐστι τὴν φωνήν. ΚΡΟ. Κρόνου παῖδα, Δία. ΑΤΕΡ. Χωρὶς τῶν ἄλλων. ΗΜΕ. Καθήμενον.

499 ΚΟ. Επὶ τῆς ἀκρωρείας, ἐπὶ τῆς ὀξύτητος. ΠΟ. Πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, πολυαυχένου. ΟΥ. Ολύμπου.

500 ΡΑ. Καὶ δή. ΠΑ. Εμπροσθεν. ΑΥ. Αὐτοῦ. ΛΑ. Ελάβετο, ἐκράτησε.

501 ΣΚΑ. Αριστερᾷ. ΔΕΞ. Δεξιᾷ. ΑΝ. Τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον τόπου. παρὰ τὴν ἐξάνθησιν τῶν τριχῶν. ΕΛΟΥ. Λαβομένη, κατέχουσα.

502 ΛΙΣ. Παρακαλοῦσα.

503 ΠΟ. Εάν ποτέ σε. ΑΘΑ. Εν τοῖς Θεοῖς. ΟΝΗ. Ωφέλησα.

504 ΕΠΕΙ. Η λόγῳ.

505 ΩΚΥ. Ταχυθάνατος.

506 ΕΠ. Εγένετο. ΑΤ. Νῦν δὲ δὴ αὐτόν.

507 ΕΛ. Λαβὼν γὰρ ἔχει παρ' ἑαυτῷ. ΑΠΟΥ. Αφελόμενος.

508 ΤΙ. Τιμῆς ἀξίωσον, δόξασον. ΜΗ. Βουλευτικώτατε.

509 ΤΟ. Επὶ τοσοῦτον. ΤΙ. Παρέχε. τὸ ἑξῆς, ἕως τούτου παρέχε τοῖς Τρωσὶ δύναμιν. ΑΧΑΙ. Εως ἂν οἱ Ελλῆνες.

510 ΤΙ. Τιμήσωσιν. ΟΦΕΛ. Αὐξήσωσιν. Ε. Αὐτόν.

511 ΟΥ. Οὐδέν. ΝΕ. Νεφῶν ἀθροιστικός.

512 ΑΚΕ. Ησυχάζων. ΔΗΝ. Επὶ πολλὺν χρόνον. ΗΣ. Εκαθέζετο.

513 ΩΣ. Οὕτως. ΕΧΕΤ. Εἴχετο ἐκράτει. τῷ παθητικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἐν-

Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
515 Η ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Οσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Η δὴ λοίγια ἔργ' ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ηρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
520 Η δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Νεικεῖ, καί τε μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ηρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.
Εἰ δ', ἄγε, τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς.
525 Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ. οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,

ἐργηλικοῦ. ΕΜ. Εμπλέξασα τὰς χεῖρας. ἰσχυρῶς κρατήσασα. ΗΡΕ. Ανηρώτα. ΑΥ. Εκ δευτέρου πάλιν.

514 ΝΗ. Αληθές. ΚΑ. Δὶς τὸ αὐτὸ πέφρακεν, ἐπιτάσεως χάριν. ἀντὶ τοῦ, ὑπόσχου μοι.

515 ΑΠΟ. Η ἀπάρνησαι, καὶ ἀπείπον. ΤΟΙ. Επεὶ οὐδαμῶς σοι. ΕΠΙ. Επεστι. ΔΕ. Φόβος. τουτέστιν ἐπειδὴ οὐ φοβῇ τῶν Θεῶν τινα. ΕΙ. Οπως καλῶς μάθω.

516 ΟΣ. Οπόσον ἐγώ. ΠΑ. Αντὶ τοῦ, ἐν ἅπασι τοῖς ἀνθρώποις. ΕΙ. Ατιμος ὑπάρχω.

517 ΟΧ. Μέγα στενάξας, καὶ δεινοπαθήσας. ΝΕ. Νεφεληγερέτης. ὅ ἐστι νεφῶν ἀθροιστικός.

518 ΛΟΙ. Οντως δὴ ὀλέθρια. ΕΧ. Εχθρὸν καταστῆσαι. ΕΦΗ. Εποτρυνεῖς, ἐφορμήσεις, ὅ ἐστιν, ἀναγκάσεις.

519 ΕΡΕ. Ερεθίζει. ἐρεθίζειν δὲ, τὸ παροξύνειν. ΟΝΕΙ. Ονειδιστικοῖς, ὑβριστικοῖς. τὸ δὲ ὅλον. ὁπότ' ἂν με ἡ Ηρα, ὑπονοήσασά σοι παρέχειν χάριν, παροξύνῃ, χρωμένη λόγοις ἐρεθιστικοῖς. ΕΡΕ. Ζεὺς ἐρασθεὶς Θέτιδος τῆς τοῦ Νηρέως, ἐδίωκεν αὐτὴν, βουλόμενος βιάσασθαι. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος ἐκωλύθη ὑπὸ Προμηθέως, φήσαντος, τὸν ἐκ Θέτιδος γενόμενον ἀμείνονα ἔσεσθαι τοῦ ἰδίου πατρός. δείσας οὖν ὁ Ζεὺς περὶ τῆς ἐν οὐρανῷ ἐπικρατείας, αὐτὸς μὲν ἀπέσχετο τῆς προειρημένης. εἰς τιμὴν δὲ τοῦ παιδὸς Αἰακοῦ, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Πηλεῖ. ἐξ ἧς ἐγένετο ὁ Αχιλλεύς. ὃς οὐ μόνον ὑπερέβαλλε τῇ ἀνδρείᾳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατ' ἐκεῖνον γενομένους πάντας ἥρωας.

520 ΑΥ. Εἰκαίως, ματαίως. ΑΙ. Διαπαντός.

521 ΝΕΙ. Κακολογεῖ, λοιδορεῖ. ΦΗ. Καί ἐμέ λέγει. ΑΡΗ. Βοηθεῖν.

522 ΑΠΟ. Απαλλάσσου, ἀναχώρει. ΝΟ. Μή σε θεάσηται.

523 ΜΕ. Δι' ἐπιμελείας γενήσεται. ΤΕ. Τελειώσω, πληρώσω.

524 ΑΓΕ. Ιδοὺ δή σοι. ΚΑ. Επινεύσω. ΠΕ. Οπως ἀκριβῶς πιστεύσῃς μοι.

525 ΕΜΕ. Εξ ἐμοῦ.

526 ΤΕ. Τέλος, τεκμήριον. ΠΑ

Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ' ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Η, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Αμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
530 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ολυμπον.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἣ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ολύμπου·
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
535 Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Ως ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ηρη
Ηγνοίησεν· ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος,
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·
540 Τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα Θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πώ μοι

Παλισύλλεκτον, εἰς τοὐπίσω ληπτόν. ἐξ οὗ, ψευδές, ἢ μεταμελητόν. ΑΠΑ. Οὐδ' ἀπατητικὸν καὶ ψευδές.

527 ΑΤΕ. Οὐδ' ἀτελείωτον, ἀπλήρωτον. ΚΕΝ. Οπερ ἄν.

528 Η. Ἔφη, εἶπε. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὄντως. ὡς τὸ, ἦ μυρί' Αχαιοῖς. καὶ τὸ ἀληθῶς. ὡς ἐπὶ τοῦ, ἦ δὴ λοίγια ἔργα. τὸ γὰρ ὄντως ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. ΚΥ. Κυανέαις, μελαίναις. ΝΕΥ. Ταῖς ὀφρύσιν ἐπένευσεν. τμῆσις.

529 ΑΜ. Θεῖαι. ΧΑΙ. Τρίχες. ΕΠΕΡ. Επεσείσθησαν.

530 ΚΡΑ. Απὸ τῆς ἀθανάτου Κεφαλῆς. ΕΛΕ. Εκίνησεν, ἔσεισε.

531 ΩΣ. Οὗτοι μὲν δὴ οὕτως. ΒΟΥ. Βουλευσάμενοι. δυϊκῶς. ΔΙ. Διεχωρίσθησαν.

532 ΑΛ. Εἰς τὴν θάλασσαν κατήλατο, ἅτε δὴ οὖσα ἐνάλιος δαίμων. ΑΙ. Λαμπροῦ. παρὰ τὴν αἴγλην.

533 ΕΟΝ. Πρὸς τὸ ἴδιον. ΔΩ. Οἴκημα.

534 ΕΔΕ. Εκ τῶν καθεδρῶν. ΣΦ. Ἰδίου. ΕΝ. Εξεναντίας. ΕΤΛΗ. Υπέμεινεν.

535 ΕΠΕΡ. Ερχόμενον, ἥκοντα. ΑΝ. Εξεναντίας.

536 ΩΣ. Οὕτως μὲν δὴ οὗτος. ΘΡΟ. Καθέδρας.

537 ΗΓΝΟ. Ηγνόησεν ΟΙ. Οτι αὐτῷ. ΣΥΜ. Συνεβουλεύσατο.

538 ΑΡ. Λαμπρόπους, ἀπὸ μέρους. ὅλη καλή. πέζα γὰρ, ὁ πούς. ΓΕ. Τοῦ θαλασσίου Νηρέως.

539 ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΚΕΡ. Ερεθιστικοῖς. χλευαστικοῖς. νῦν δὲ, τοῖς τὸ κέαρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν, τέμνουσι καὶ λυποῦσι λόγοις.

540 ΤΟΙ. Τίς δή σοι. ΔΟ. Δόλια βουλευόμενε.

541 ΦΙ. Διαπαντὸς σοι προσφιλές. ΕΜ. Εμοῦ. ΝΟΣ Χωρίς. ΕΟΝ. Οντα, ὑπάρχοντα.

542 ΚΡΥ. Κρυφαῖα, λαθρίδια.

Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, τι νοήσῃς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
545 Ηρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοῦς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Αλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
Ον δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
550 Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας;
Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ.
Αλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι ἅσσ' ἐθέλῃσθα.
555 Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
Αργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ηερίη γὰρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων.
Τῇ σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Αχιλῆα
Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Αχαιῶν.
560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

ΦΡΟ. Διανοούμενον, φρονοῦντα. ΔΙ. Δικάζειν. ΜΟΙ. Οὐδέ ποτέ μοι.

543 ΠΡΟ. Προθύμως. ΤΕ. Υπομεμενήκας, κεκαρτέρηκας. ΝΟ. Ο περ ἂν ἐνθυμηθῇς.

544 ΠΑ. Ο Ζεύς.

545 ΕΠΙ. Ελπιζε. ΜΥ. Λόγους.

546 ΕΙ. Μαθήσεσθαι, γνῶναι. ΧΑ. Βλαβεροί σοι γενήσονται. ΑΛΟ. Γυναικί. ΕΟΥ. Υπαρχούσῃ.

547 ΑΛΛ. Αλλ' ὅν τινα μὲν λόγον προσήκει σε ἀκοῦσαι παρ' ἐμοῦ, τοῦτον οὐδεὶς πρὸ σοῦ μάθῃ οὔτε Θεῶν οὔτε ἀνθρώπων. ΕΠΙ Πρέπον.

548 ΕΙ. Γνώσεται. μάθῃ.

549 ΑΝ. Οντινα δ' ἂν ἐγώ. ΑΠΑ. Αποθεν, χωρὶς, ἰδίως. ΕΘΕ. Εθέλω. ΝΟ. Ενθυμηθῆναι.

550 ΜΗ. Μηδαμῶς σὺ ταῦτα. ΔΙ. Ανερώτα. ΜΕ. Πολυπραγμόνει.

551 ΒΟ. Εὐόφθαλμος, καλή. ΠΟ. Σεβασμία, ἔντιμος.

552 ΑΙ. Δεινότατε, ἐπίφοβε. ΜΥ. Λόγον. ΕΕΙ. Εἶπας, ἔλεξας.

553 ΛΙ. Καὶ πάνυ σε. ΠΑ. ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. ΕΙ. Οὔτε ἀνηρώτησα. ΜΕ. Επιζητῶ.

554 ΕΥ. Ησυχος. ἡ εὖ πρὸ ἀφώνου ψιλοῦται, πλὴν τοῦ εὔδω. ΦΡΑ. Διενοοῦ, ἐβουλεύου. ΑΣ. Ατινα. ΕΘΕ Ηθελες.

555 ΑΙ. Δεινῶς, χαλεπῶς. ΔΕΙ. Δέδοικα, εὐλαβοῦμαι.

557 ΗΕ. Ορθρινή.

558 ΟΙΩ. Ταύτῃ σε ὑπονοῶ. ΚΑ. Υποσχέσθαι. ἀντὶ τοῦ καταινενευκέναι καὶ ὑποσχέσθαι. ΕΤΗ. Αληθές.

559 ΟΛΕ. Απολέσῃς. ΠΟ. Πολλούς.

Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω.
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
565 Αλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ολύμπῳ
Ασσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
Ως ἔφατ'. ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ηρη,
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
570 Ωχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῖσιν δ' Ηφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ηρῃ.
Η δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά·
Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
575 Εν δὲ Θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς

561 ΔΑΙ. Νῦν, κακὴ κεφαλή. ὁτὲ δὲ εὐδαίμων, μακαρία. ΟΙ. Διαπαντὸς μὲν με ὑπονοεῖς, ἅπαντα ὀργῇ πράσσουσα, καὶ οὐ λογιζομένη. ΛΗ. Λανθάνω.

562 ΠΡΗ. Πρᾶξαι δὲ οὐδὲν δυνάσαι. ΕΜ. Ομως. ΔΥ. Οὐδὲν δυνηθήσῃ. ΘΥ. Αλλ' ἀπηθύμιός μοι πλέον καὶ ἐχθρὰ γενήσῃ.

563 ΡΙ. Φρικτὸν, φοβερόν.

564 ΕΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχον ἐστὶν, ἔοικε καὶ μοὶ προσφιλὲς εἶναι. λέγει δὲ, προϋπισχῆσθαι Θέτιδι τὴν Αχιλλέως τιμήν.. ΜΕΛ. Εοικεν.

565 ΑΚΕ. Ησυχάζουσα, σιωπῶσα. ΚΑ. Καθίζου. ΕΠΙ. Πείθου.

566 ΧΡΑΙ. Οὐκ ἐπιβοηθήσωσιν. ΟΛΥ. Υπάρχουσι. τὸ πλῆρες εἰσίν.

567 ΙΟΝ. Εγγὺς παραγινόμενον. ΚΕΝ. Οτε ἂν σοι. ΑΑΠ. Απροσίτους, ἀπροσπελάστους, διὰ μέγεθος. ἀπτοήτους, πρὸς δὲ καὶ ἀάπτους. ἵν' ἦν, ἀῤῥήτους, ἢ αἷς οὐ δυνατοί τις ἐπιάξ. ΕΦΕΙ. Επιβάλλω, ἐπινέγκω.

569 ΚΑΙ. Καὶ δή. ΚΑ. Εκαθέζετο. ΚΗΡ. Επικάμψασα τὴν αὐτῆς ψυχήν. ὅ ἐστι πραΰνασα.

570 ΩΧ. Ανεστέναξαν, ἐδυσπάθησαν διὰ τὴν Ηραν. ΔΩ. Κατὰ τὴν οἰκίαν. τὸ ω μέγα διὰ τὸ μέτρον. ΟΥ. Οἱ ἐν οὐρανῷ κατοικοῦντες.

571 ΤΟΙ. Εν τούτοις δὲ ὁ Ηφαιστος. ΚΛΥ. Ο περὶ τὴν χαλκευτικὴν ἔνδοξος. ΑΓΟ. Ηρξατο λέγειν.

572 ΕΠΙ. Τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν. ΛΕΥ. Λευκοβραχίονι, εὐπρεπεστάτῃ.

573 Η. Αληθῶς δὴ, ὄντως δή. ΛΟΙ Ολέθρια. ΑΝΕ. Οὐδ' ἔτι ἀνασχετὰ, καὶ ὑπομονῆς ἄξια.. ΕΣ. Γενήσεται.

574 ΣΦΩ. Εὰν δὴ ὑμεῖς οἱ Θεοὶ ΘΝΗ. Χάριν τῶν θνητῶν ἀνθρώπων. ΕΡΙ. Ερίζετε, φιλονεικεῖτε, τοῖς Θεοῖς θόρυβον ἐμποιεῖτε. ΩΔΕ. Οὕτως.

575 ΚΟ. Θόρυβον. ἡ μεταφορὰ

Εσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
580 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν, Ολύμπιος ἀστεροπητὴς
Εξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Αλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ολύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
Ως ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
585 Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει· καί μιν προσέειπε·
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην. τότε δ' οὔ τι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν. ἀργαλέος γὰρ Ολύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
590 Ηδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,

ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον. κολῳὸς, παρὰ τὸ κολοιός. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸ κλῶ, τὸ κλάζω, κατὰ παραγωγήν. οὐδὲ προσγράφεται τὸ ι. ΕΛ. Διεγείρετε· ἐλαύνετε. ΔΑΙ. Εὐωχίας.

576 ΕΣ. Αγαθῆς. ΗΔ. Ηδονὴ, ὠφέλεια. ΝΙ. Επειδὴ ὅλα τὰ χείρονα τῶν καλῶν πραγμάτων ἐπικρατέστερά ἐστι.

577 ΠΑ. Παραινῶ, συμβουλεύω. ΝΟ. Επισταμένῃ, φρονούσῃ.

578 ΑΥ. Οπως μὴ πάλιν.

579 ΝΕΙ. Κακολογῇ, ὀνειδίζῃ. ΤΑ. Συνταράξῃ ἡμῶν τὴν εὐωχίαν.

580 ΕΘΕ. Εὰν γὰρ ὅλως βουληθῇ. ΑΣΤΕ. Αστραπτικὸς, ἀστραπὰς ποιῶν.

581 ΕΔΕ. Εκ τῶν καθεδρῶν. ΣΤΥ. Αποκινῆσαι, ἀναστρέψαι. ΦΕΡ. Κατὰ πολὺ κρείττων, ἰσχυρότερος.

582 ΚΑ. Καταπραΰνειν, ἐπέχειν. ΜΑ. Μαλακτικοῖς, πραέσι.

583 ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΙΛΑ. Ιλεως, εὐμενής.

584 ΑΝ. Ανορμήσας, ἀναστάς. ΔΕ. Εκπωμα, ποτήριον. ΑΜ. Αμφοτέρωθεν κοῖλον καὶ περιφερές. ἢ κύπελλον, ἔνθα ὁ πηλὸς κεῖται.

585 ΤΙ. Εδίδου. ΜΙΝ. Καὶ αὐτήν.

586 ΤΕ. Καρτέρησον, ὑπόμεινον. ΑΝΑ Ανάσχου, ὑπόμεινον ΚΗ. Καίπερ λυπουμένη.

587 ΕΟΥ. Οὖσαν. ΙΔΩ. Θεάσωμαι.

588 ΘΕΙ. Πληττομένην, τυπτομένην. ΟΥ. Τότε δὲ οὐδέν. ΑΧ. Καίπερ λυπούμενος.

589 ΧΡΑ. Βοηθεῖν. ΑΡ. Χαλεπὸς γάρ ἐστιν ὁ Ζεὺς τῷ βουλομένῳ αὐτῷ ἀντιφέρεσθαι. ὅ ἐστιν, ἐναντιοῦσθαι καὶ φιλονεικεῖν.

590 ΜΕ. Εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διὸς λέγεται. Ηρακλῆς ἀνακομιζόμενος μετὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν τοῦ Ιλίου ἐπὶ τῇ τοῦ Λαομέδοντος ἀπάτῃ, παρ' ὅσον αὐτῷ ἀντὶ τῶν ἀθανάτων ἵππων, οὓς ὑπέσχετο, ἀντέδωκε θνητοὺς ἀπατήσας, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προσέσχε τῇ Κῷ τῆς Μεροπίδος χειμῶνι κατεχόμενος, κατὰ χόλον Ηρας μισούσης

Ρίψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ. ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν.
Ενθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
595 Ως φάτο. μείδησεν δὲ Θεὰ λευκώλενος Ηρη.
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι Θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ωἰνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
Ασβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι Θεοῖσιν,
600 Ως ἴδον Ηφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

σεύσης τὸν ἥρωα, καὶ διὰ τοῦτο πρότερον κατακοιμησάσης τὸν Δία. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κῶ θεασάμενοι αὐτὸν, καὶ ὡς ἄγριον θῆρα φοβηθέντες, ἐξήλασαν ἀπὸ τῆς πόλεως. ἐφ' ᾧ ἀγανακτήσας ὁ Ηρακλῆς, ἐξεπόρθησε τὴν Κῶ. ἐπὶ δὲ τῇ τῆς Ηρας κατακοιμήσει ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς, ἐν δεσμοῖς κατεῖχε τὴν Ηραν. ἣν ἐπιχειροῦντα τηνικαῦτα ὁ Ηφαιστος λύειν· καὶ φωραθεὶς, ἀπὸ τοῦ Ολύμπου ἐξερρίφη, καὶ, εἰς Λῆμνον περὶ τὴν Θρᾴκης νῆσον καταπεσὼν, χωλὸς ἐγένετο, ὡς φησιν ὁ Ποιητής. διὸ ἱερὰ τοῦ Θεοῦ ἡ Λῆμνος. ΑΛ. Καὶ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ. ΑΛΕ. Επιβοηθεῖν. ΜΕ. Προθυμούμενον.

591 ΡΙ. Ερριψε. ΤΕ. Λαμβάνων. ΒΗ. Απὸ τοῦ οὐρανοῦ. ἀπὸ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ ἐρρίφη. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι τοὺς Θεοὺς ἐπ' αὐτῷ. καὶ τοὺς ἀστέρας κεῖθι βαίνειν εἴρηται. τῷ δὲ τόνῳ, καθάπερ οἱ Αριστάρχειοι, βηλὸν ὡς χωλὸν καὶ πηλὸν, ἀποδιδόντες τὸν τῶν Θεῶν βαθμόν. ἕτεροι δὲ βηλὸν εἶπον τὸν ἀνωτάτω πάγον, καὶ περιέχοντα τὸν πάντα ἀέρα. Αλλοι τὴν περίοδον τοῦ αἰθέρος καὶ τῶν ἄστρων. κοινῶς δὲ σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν. ὁ δὲ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν οὐρανὸν πύλας ἔχοντα. Εἴρηται δὲ βηλὸς, ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι· ὡς καὶ ὀδὸς ἀπὸ τοῦ διοδεύεσθαι. ΘΕ. Θείου, θαυμαστοῦ.

592 ΦΕ. Δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ἤτοι διὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ διὰ τοῦ ἀέρος. ΚΑ. Αμα δὲ τῷ δῦναι τὸν ἥλιον.

593 ΚΑΠ. Κατηνέχθην, κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ. ἡ δὲ Λῆμνος, νῆσός ἐστι Θρᾴκης ἱερὰ Ηφαίστῳ, ἔχουσα δύο πόλεις, Ηφαιστιάδα καὶ Μύριναν. ΘΥ. Ενῆν, ἀντὶ τοῦ, ἐλειποψύχουν, βραχείας μοι τῆς ψυχῆς γινομένης.

594 ΕΝ. Τότε με. ΣΙΝ. Οἱ Λήμνιοι. ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι ὅ ἐστι βλάπτειν, ὄντες πειραταί. ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτοι ἐπινενοηκέναι τὰ πρὸς πόλεμον ὅπλα· ταῦτα γὰρ ὁμολογουμένως βλάπτει. ΑΦΑΡ. Εὐθέως, ταχέως. ΚΟ. Επιμελείας ἠξίωσαν, καὶ ἀνείλοντο.

595 ΜΕΙ. Εμειδίασεν, ἐγέλασε.

596 ΚΥ. Εκπωμα, ποτήριον. παρὰ κοιλότητα.

597 ΕΝ. Αντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενος.

598 ΩΙ. Αντὶ τοῦ, ἐνέχεε. τὸ νέκταρ ἐκίρνα. νέκταρ δέ ἐστι τὸ τῶν Θεῶν πόμα. ΚΡΗ. Απὸ τοῦ κρατῆρος. ΑΦ. Αρυόμενος, ἀπαντλῶν.

599 ΑΣ. Ακατάπαυστος, πολύς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ πυρός. ΕΝ. Διηγείρετο. ΜΑ. Τοῖς μακαρισμοῦ ἀξίοις, ἀθανάτοις.

600 ΔΩ. Διὰ τῶν οἴκων. ΠΟΙ. Ενεργοῦντα, διακονοῦντα.

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ', οὐδ' ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
605 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
610 Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.

601 ΠΡΟ. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. ΚΑ. Ἕως ἡλίου δυσμῶν.

602 ΔΑΙ. Εὐωχοῦντο.

603 ΦΟΡ. Κιθάρας. ΠΕ. Πάνυ καλῆς, ἐνδόξου. ΕΧ. Εἶχε. τέσσαρες γὰρ τέχναι ἀνατίθενται τῷ Ἀπόλλωνι, μουσική, τοξική, ἰατρική, μαντική.

604 ΜΟΥ. Μουσῶν τε. ὁ δὲ λόγος, ὥσπερ τῆς εὐωχίας ἐνδεεῖς οὐκ ἦσαν οἱ θεοί, οὔτε τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικῆς, ὁμοίως οὔτε τῆς τῶν μουσῶν ᾠδῆς, αἵ τινες καὶ αὐταὶ Ἀπόλλωνος κιθαρίζοντος ἐκ διαδοχῆς παραμέρος ἦδον. ΑΕΙ. Αἵτινες ᾖδον. ΑΜΕΙ. Ἐξαμοιβῆς καὶ διαδοχῆς ᾄδουσαι. ΟΠΙ. Φωνῇ.

605 ΗΕ. Περιφραστικῶς, τὸ τοῦ ἡλίου φῶς.

606 ΚΑΚ. Κατακοιμηθησόμενοι. ΕΒΑΝ. Ἐπορεύθησαν. πρῶτος δὲ Ὅμηρος ἀφορμὴν ἔδωκε τοῖς ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰρηκόσιν, ἕκαστον θεὸν ἴδιον οἶκον ἔχειν.

607 ΗΙ. Ἔνθα, ὅπου. ΠΕ. Ὁ πάνυ ἔνδοξος. ΑΜ. Ὁ ἀμφοτέροις τοῖς γυίοις, ὅ ἐστι τοῖς ποσί, χωλός. κλίνεται δὲ ὁ ἀμφιγυήεις, τοῦ ἀμφιγυήεντος ὅτι τὰ εἰς [εις] λήγοντα ἀρσενικά, διὰ τοῦ εντος κλίνονται, οἷον τολμήεις τολμήεντος, τελήεις τελήεντος, χαρίεις χαρίεντος. οὕτως οὖν καὶ ἀμφιγυήεις ἀμφιγυήεντος.

608 ΕΙ. Ἐπιστήμοσιν, ἐμπείροις. ΠΡΑ. Φρεσί, διανοίαις.

609 ΛΕ. Ὁ δὲ Ζεύς, φησὶν, εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην παρεγένετο. Κρόνου καὶ Ῥέας ἐγένοντο υἱοὶ ἄρρενες γ'. Ζεύς, Ποσειδῶν, καὶ Ἅδης· θυγατέρες τρεῖς· Ἑστία, Δημήτηρ, καὶ Ἥρα. λείπει. Τούτων φασὶν ἐπὶ τῆς Κρόνου δυναστείας ἠράσθησαν. τὸν δὲ Δία καὶ Ἥραν ἐπὶ ἐνιαυτοὺς τριακοσίους, ὥς φησι Καλλίμαχος ἐν β'. αἰτιῶν· ὥστε Ζεὺς ἐράπιζε τριηκοσίους ἐνιαυτούς. λάθρα δὲ τῶν γονέων ἀλλήλοις συνερχόμενοι, ἔσχον υἱὸν Ἥφαιστον, οὐχ ὁλόκληρον, ἑκατέρους δὲ τοὺς πόδας χωλόν, ὥς φησιν αὐτὸν εἶναι ἀμφιγυήεντα ὁ Ποιητής. ὅτι δὲ λάθρα τῶν γονέων συνήρχοντο ἀλλήλοις, μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ποιητής, λέγων· εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας. μετὰ δὲ τὴν τῶν Τιτάνων ὑπὸ Διὸς καθαίρεσιν, καταταρταρωθέντος Κρόνου, Ζεὺς καὶ Ἥρα διαδεξάμενοι τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν, μέχρι τοῦ νῦν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων βασιλεύουσιν, ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι, τῆς Ἥρας τελείας καὶ συζύγου προσαγορευομένης, παρ' ὅσον ἀδελφὴ μόνη ἀνδρὸς ἔτυχεν τοιούτου. ἔσχε δὲ Ἥβην θυγατέρα, ἣν οἰνοχόον θεῶν παρίστησιν ὁ Ποιητής.

610 ΠΑ. Ὅπου καὶ πρότερον. ΚΟΙ. Ἐκοιμᾶτο. ΜΙΝ. Ὅτε αὐτόν. ΓΛΥ. Ἡδύς. ΙΚΑ. Καταλάβοι.

611 ΕΝ.

Ενθα κάθευδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ηρη.

611 ΕΝ. Ενταῦθα. τοπικὸν ἐπίρρημα. ΚΑ. Εκοιμᾶτο. περισπαστέον δὲ, ὥστε μὴ προστακτικὸν εἶναι ἐνεργητικόν. ΑΝΑ. Ανελθών. ΔΕ. Παρ' αὐτὸν δή. ΧΡΥ. Χρυσοῦν θρόνον ἔχουσα, βασιλίς. μᾶλλον δὲ, ἐπειδὴ τὰ πρὸς τῷ αἰθέρι μέρη τοῦ ἀέρος γειτνιῶντα τῷ ἡλίῳ πυρώδη ἐστίν. ὁ γὰρ Ποιητὴς ἀλληγορῶν, τὸ χρυσὸν λαμβάνει ἀντὶ πυρός. ΗΡΗ. Ηρα. Ιστέον, ὅτι ἡ ῥαψῳδία αὕτη μόνη παραβολὴν οὐκ ἔχει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Αγαμέμνονι, παρακελεύεται τοὺς Ελληνας ἐξάγειν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ, πρότερον μετὰ τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν· ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. Κατέχει δὲ αὐτοὺς Οδυσσεὺς Αθηνᾶς προνοίᾳ, καὶ Νέστωρ δημηγορήσας. εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοί τε, καὶ οἱ ἡγεμόνες· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, Ιριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. Κατάλογον δὲ ὁ Ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νηῶν.

ΑΛΛΩΣ.

Ζεὺς (ἐμμέμνηται γὰρ Θέτιδος τῆς ἱκεσίας,) τῶν ἄλλων Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων, πρὸ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τιμῆσαι τὸν τοῦ Πηλέως, ὄνειρον Αγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτὸν ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ελληνας εἰς τὴν μάχην. καὶ συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Αχιλλέα παρακαλέσαι. ὁ δὲ οὐ συνιεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀριστεῦσιν αὐτὸ διηγεῖται, καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ελληνας, ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Αχιλλέα, ἐπιτιθέμενον αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ προσοικειοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει. οἱ δὲ οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν. Οδυσσεὺς δὲ, ὑποθεμένης αὐτῷ Αθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πειθοῖ κατέχει, τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς καθάπτεται. παύει δὲ καὶ Θερσίτην ἀμούσως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα, καὶ τοὺς Ελληνας μένειν, καὶ τὴν Ιλιον ἑλεῖν προτρέπει. Συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, Αγαμέμνων θύσας τῷ Διῒ, τοὺς γέροντας ἑστιᾷ. καὶ προτρεψάμενος τοὺς Ελληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει ἅπαντας. Εξῆς δέ ἐστιν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ελληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων καὶ τῶν ἐπικούρων.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει. ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

Αλλοι μέν ῥα Θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι. Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·

ΑΛΛΟΙ. Οἱ μὲν δὴ λοιποί. ἔστι δὲ σύνδεσμος παραπληρωματικός. ΑΝΕ. Ανδρες. ΙΠ. Εφ' ἵππων ὁπλιζόμενοι, ἢ ἵππους κορύσσοντες. τοῦτ' ἔστι, πολεμικοὶ, ἢ ἀφ' ἵππων μαχόμενοι.

2 ΕΥ. Εκάθευδον, ἐκοιμῶντο. ΠΑΝ. Δι' ὅλης τῆς νυκτός. Πῶς ἐν τῇ Α'. εἶπε τὸν Δία καθεύδειν, νῦν φησι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος; Λέγομεν δὲ ἡμεῖς ὅτι ἐκάθευδε μὲν, ἀλλ' ἐπ' ὀλί-

Αλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Αχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Αχαιῶν.
5 Ηδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Πέμψαι ἐπ' Ατρείδῃ Αγαμέμνονι οὖλον Ονειρον.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, οὖλε Ονειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,
Ελθὼν ἐς κλισίην Αγαμέμνονος Ατρείδαο,
10 Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας Αχαιοὺς
Πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
Αθάνατοι φράζονται. ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

γον ἐκαθεύδησε, καὶ οὐ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι καθεύδουσι. ΕΧΕ. Τὸν δὲ Δία οὐκ εἶχε. ΝΗ. Ηδύς.

3 ΟΓΕ. Αλλ' οὗτος ὁ Ζεύς. ΜΕΡ. Εμερίμνα. ΦΡΕ. Κατὰ τὴν διάνοιαν. ΩΣ. Οπως τὸν Αχιλλέα.

4 ΟΛΕ. Απολέσῃ, ἀφανίσῃ. ΠΟ. Πολλούς. ΝΗΥ. Επὶ τοῖς πλοίοις.

5 ΗΔΕ. Αὕτη δὲ αὐτῷ. ΘΥ. Κατὰ τὴν ψυχὴν. ἐν θυμῷ. ΑΡΙ. Καλλίστη. ΦΑΙ. Εφαίνετο, ἐδόκει.

6 ΑΤΡ. Πέμψαι τῷ υἱῷ τοῦ Ατρέως τῷ Αγαμέμνονι. ΟΥ. Νῦν τὸν ὀλέθριον. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸν προσηνῆ, καὶ τὸν ὁλόκληρον, ὡς ἐν Οδυσσείᾳ φησίν· οὖλον ἄρτον ἑλών. Δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν. οὖλον δὲ Ονειρον, οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον. Η, οὖλον, τὸν ὑγιῆ. ὥσπερ λέγεται, οὖλον τραῦμα, τουτέστιν, οὐλὴ τραύματος. Σημαίνει δὲ οὔλειν ἡ λέξις καὶ τὸ ὑγιαίνειν. ὡς ἐν ἐκείνῳ, οὖλέ τε, καὶ μάλα χαῖρε, Θεοί δέ τοι ὄλβια δοῖεν.

7 ΦΩ. Καὶ αὐτὸν προσκαλεσάμενος. ΠΤΕ. Λόγους ταχεῖς. οὐδὲν γὰρ λόγου ταχύτερον. ΠΡΟ. Προσεῖπε.

8 ΒΑΣ. Πορεύου, καὶ ἄπιθι. ἔστι γὰρ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ΟΥ. Ολέθριε. ΘΟ. ταχείας.

9 ΚΛΙ. Παραγενόμενος ἐς τὴν σκηνήν.

10 ΜΑ. Λίαν, πάνυ. ΑΤΡΕ. Αληθῶς. ΑΓΟ. Αγορεύειν, λέγειν. ΕΠΙ. Ως προστάσσω.

11 ΘΩ. Καθοπλίσαι αὐτόν. ΚΕ. Παραίνει, πρόστασσε. ΚΑ. Τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας, ἀνδρείας χάριν. Τῶν Ελλήνων τὸ παλαιὸν, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδρείας, κομώντων τὰς κεφαλάς. λόγος, πρῶτον Θησέα, ἀποκειράμενον τὴν ἐμπροσθίαν κόμην, εἰς Δῆλον ἀναθεῖναι τῷ Απόλλωνι. Απὸ δὲ τοῦ κομῶντας, ἐν διαιρέσει, ἤγουν ἐν ἐπενθέσει ποιητικῇ. κομόωντας.

12 ΠΑΝ. Πανστρατί. ΚΕ. Νῦν γὰρ ἄν. ΕΛΟΙ. Λάβοι, πορθήσοι. ΕΥ. Πλατυάμφοδον, μεγάλην. ἀγυιαὶ γὰρ, τὰ ἄμφοδα.

13 ΦΡΑ. Χωρὶς ἀλλήλων βουλεύονται. διχογνωμοῦσι περὶ τοῦ Ιλίου. τοῦτ' ἔστιν, οὐκ ἔτι γὰρ οἱ τὸν Ολυμπον κατοικοῦντες Θεοὶ διάφορα φρονοῦσιν, οἱ μὲν τὰ ὑπὲρ Τρώων, οἱ δὲ τὰ ὑπὲρ Ελλήνων.

14 ΕΠΕ. Επέκαμψεν, ἔπεισεν.

Ηρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε᾽ ἐφῆπται.
Ως φάτο. βῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
Καρπαλίμως δ᾽ ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν·
Βῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ Ατρείδην Αγαμέμνονα· τὸν δ᾽ ἐκίχανεν
Εὕδοντ᾽ ἐν κλισίῃ, περὶ δ᾽ ἀμβρόσιος κέχυθ᾽ ὕπνος.
Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληΐῳ υἷι ἐοικὼς
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ᾽ Αγαμέμνων.
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ονειρος·
Εὕδεις, Ατρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ω λαοί τ᾽ ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε·
Νῦν δ᾽ ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ος σεῦ, ἄνευθεν ἐών, μέγα κήδεται, ἠδ᾽ ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Αχαιοὺς
Πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες
Αθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας

15 ΗΡΗ. Η Ηρα. ΛΙΣ. Λιτανεύουσα, ἱκετεύουσα. ΤΡΩ. Τοῖς δὲ Τρωσί. ΚΗ. Κακά. ΕΦΗ. Επήρτηται, ἐπικρέμαται. τοῦτ᾽ ἔστιν, ἐπίκειται.

16 ΦΑ. Οὕτως εἶπε. ΒΗ. Επορεύθη δέ. ΑΚΟΥ. Ηκουσε.

17 ΚΑΡ. Ταχέως. ΙΚΑ. Παρεγένετο.

18 ΕΚΙ. Κατέλαβεν.

19 ΕΥ. Κοιμώμενον ἐν τῇ σκηνῇ. ΑΜ. Περιεκέχυτο αὐτῷ ὁ θεῖος ὕπνος.

20 ΣΤΗ. Εστη δέ. τὸ ἡγεμονικὸν γὰρ, τὰς αἰσθήσεις ἀνειμένον ἐστὶν αὐτόθι. ΝΗ. Τῷ Νηλέως παιδὶ Νέστορι ὁμοιωθείς. ὁ δὲ τύπος πατρωνυμικός.

21 ΤΟΝ. Οντινα δὴ Νέστορα. ΓΕ. Εντίμων πρεσβυτέρων. ΤΙΕ. Ετίμα.

22 ΤΩ. Τούτῳ. ΕΕΙ. Ομοιωθεὶς προσεφθέγγετο. ΘΕΙ. Θαυμαστός.

23 ΕΥ. Καθεύδεις. ΑΤΡΕ. Ω τοῦ Ατρέως παῖ Αγάμεμνον. ΔΑΙ. Πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος. ΙΠ. Ιππους δαμάζοντος, πολεμικοῦ.

24 ΧΡΗ: Οὐ προσῆκόν ἐστιν, οὐ δεῖ. ΠΑΝ. Δι᾽ ὅλης τῆς νυκτός. ΒΟΥ. Βουλευτικόν.

25 Ω. Ωτινι. ΕΠΙ. Επιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσί. ΤΟΣ. Καὶ τοσαῦτα. ΜΕ. Διὰ φροντίδος ἐστίν.

26 ΕΜΕ. Εμοῦ. ΞΥ. Συνιές, ἄκουσον. ἀντὶ τοῦ, τοῦτο τὸ παρ᾽ ἐμοῦ λεγόμενόν σοι νόησον. ΩΚΑ. Ταχέως. ΕΙ. Απὸ γὰρ τοῦ Διός σοι ἥκω φέρων τὰς ἀγγελίας.

27 ΕΩΝ. Οστις σοῦ ἄποθεν χωρὶς οἰκῶν. ΜΕ. Μεγάλως. ΚΗ. Φροντίζει. ΕΛΕ. Καὶ ἐλεεῖ.

Ηρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
35 Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
Φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
Νήπιος· οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
40 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου. θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
Ἕζετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καλόν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·

33 ΣΗ. Ταῖς σαῖς. ΦΡΕ. Ταῖς διανοίαις. τουτέστι, τὸ λεχθέν σοι κατὰ νοῦν ἔχε, καὶ μέμνησο.

34 ΑΙ. Καταλαμβανέτω. ΕΥΤ. Ὁπόταν σέ. ΜΕ. Ὁ ἡδύς. ΑΝΗ. Καταλίπῃ, ἐάσῃ.

35 ΦΩ. Οὕτως δὴ εἰπών. ΑΠΕ. Ἀπέβη, ἀνεχώρησε. ΛΙ. Τοῦτον δὲ κατέλιπεν. ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

36 ΦΡΟ. Ταῦτα λογιζόμενον. ΘΥ. Ψυχήν. ΑΡ. Ἅτινα δή. ΤΕ. Οὐ τελεσθήσεσθαι, οὐ πληρωθήσεσθαι. ΕΜΕΛ. Μέλλειν ἐῴκει.

37 ΦΗ. Ἔφη, εἶπεν, ἐλογίσατο. ΑΙ. Λαβεῖν, πορθήσειν. ΕΜΑ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

38 ΝΗ. Ἄφρων, ἀνόητος. ΟΥ. Οὐδὲ ταῦτα. ΗΔ. Ἠπίστατο. ΜΗ. Ἐβουλεύετο.

39 ΘΗ. Ποιήσειν. ΕΠ. Ἐπιθήσειν ἄλγεα. βάλλειν ἐπ' αὐτοὺς κακά. ΣΤΟ. Καὶ στεναγμούς.

40 ΚΡΑ. Κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας.

41 ΕΓΡ. Διηγέρθη, ἐξεγρηγόρησε. ΘΕΙ. Θεία δὲ αὐτὸν εἶχε κληδών. ὅ ἐστιν, ἀνεμνήσθη τὸ ὄναρ. ΑΜ. Περιεκέχυτο. ΟΜ. Θεία φήμη καὶ κληδών, ἡ τὸ ὂν φαίνουσα. Λέγει δὲ, ὅτι ἔναυλον εἶχε τὴν τοῦ ὀνείρου φωνήν. Ἐμφατικὸν δὲ τὸ, ἀμφέχυτο, πρὸς τὸ μηδὲν αὐτῆς ἐπιλελῆσθαι.

42 ΟΡ. Ἐκάθισε δὲ ἀναστάς. ΜΑ. Ἁπαλόν, τρυφερόν. εἴρηται δὲ χιτὼν τὸ ἱμάτιον, παρὰ τὸ οἱονεὶ περιχεῖσθαι αὐτὸν τῷ σώματι. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ μὲν ἀνδρὸς χιτῶνα λέγει, ἐπὶ γυναικὸς δὲ πέπλον. ΕΝ. Ἐνεδύσατο.

43 ΝΗ. Νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἢ νενησμένον. Γίνεται δὲ παρὰ τὸ γίγνω καὶ γέγαα, γατόν, καὶ ἐντεῦθεν νήγατον. ὑπερθέσει τοῦ ε, νηγάτεον, ἢ αἰγλύνητον, ἢ λεπτόν, ἢ νεήγατον, νεωστὶ γεγονός. Δηλοῖ δὲ ὁ χιτὼν παρ' αὐτῷ καὶ χιτῶνα σιδηροῦν. ΠΕΡΙ. Περιεβάλλετο δέ. ΦΑ. Ἱμάτιον.

44 ΛΙ. Λευκοῖς, καὶ εὐτραφέσιν, ἢ περιαλειφομένοις ἐν τῷ ὑποδεδέσθαι. ΕΔΗ. Ὑπεβάλετο, ἤτοι τμῆσις· ἵν' ᾖ, ὑπεδήσατο. ΠΕ. Ὑποδήματα. παρὰ τὸ περιελεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσὶν, ὅ ἐστι περιτίθεσθαι.

45 ΒΑ.

45 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον,
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
50 Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυλοιγενέος βασιλῆος.
55 Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύετο βουλήν·
Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
60 Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;

45 ΒΑ. Περιεβάλετο δὲ τοῖς ὤμοις. ΞΙ. Τὴν καλουμένην σπάθην. ἥτις εἴρηται παρὰ τὸ σπᾶσθαι αὐτὴν τῆς θήκης. ΑΡ. Ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένον.

46 ΕΙ Ἔλαβε δέ. ΣΚΗ. Τὴν βασιλικὴν ῥάβδον. ΠΑ. Προγονικόν. ΑΦ. Ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον. ὅτι οὐκ ἐδόθη ἐκ τοῦ γένους ἑτέρῳ.

47 ΕΒΗ. Σὺν τούτῳ ἐπορεύθη. ΧΑΛ. Σιδηροθωράκων.

48 ΗΩΣ. Ἡ ἡμέρα μὲν δή. ΠΡΟΣ. Προσῆλθε τῷ μεγάλῳ Ὀλύμπῳ. τοῦτ' ἔστιν, ἀνέτειλεν. ΜΑ. Μέγιστον.

49 ΖΗ. Τῷ Διΐ. ΦΟ. Φῶς. ΕΡΕ. Ἀπαγγελοῦσα, δείξουσα. ΑΘΑ. Τοῖς θεοῖς.

50 ΑΥ. Οὗτος δὲ ὁ Ἀγαμέμνων. ΚΗ. Τοῖς κήρυξι. ΛΙ. Ἡδυφώνοις. ΚΕ. Ἐκέλευσε.

51 ΚΗ. Βοᾶν, συγκαλεῖν εἰς τὸν πόλεμον. νῦν δὲ, εἰς τὸ συνέδριον.

52 ΗΓΕΙ. Συνηθροίζοντο. ΩΚΑ. Πάνυ σπουδαίως.

53 ΒΟΥ. Ἐνταῦθα τὸ προβούλευμα. ΜΕ. Μεγαλοψύχων, γενναίων. ΙΖΕΝ. Ἐκάθισε, καθίδρυσε. ΓΕ. Ἐντίμων πρεσβυτέρων.

54 ΝΕ. Παρὰ τῇ τοῦ Νέστορος νηΐ. ΠΥ. Τοῦ ἐν τῇ Πύλῳ γεγεννημένου.

55 ΠΥ. Συνετὴν, σώφρονα. ΗΡ. Παρεσκεύασεν, ἐποίησε.

56 ΚΛΥ. Ἀκούσατε. ΘΕΙ. Ἤτοι θαυμαστὸς, ἢ θεόπεμπτος. ΕΝΥ. Κατὰ τοὺς ὕπνους.

57 ΑΜ. Διὰ τῆς θείας νυκτός. Γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βροτὸς βροτίη. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, βροσίη, καὶ ἀμβροσίη, ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πορεύονται. ΜΑ. Ὑπερβαλλόντως, ἐξαιρέτως.

58 ΕΙ. Τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα. ΜΕ. Προσυπακουστέον τὸ, τοῦ σώματος. ΦΥ. Φύσιν, τρόπον. ΑΓ. Ἔγγιστα. ΕΩ. Ὡμοίωτο.

Ου χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ω λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξυνίες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ος σεῦ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
65 Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Αχαιοὺς
Πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
Αθάνατοι φράζονται. ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
70 Εκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν. Ως ὁ μὲν εἰπὼν
Ωχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Αλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Αχαιῶν.
Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστὶ,
Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω.
75 Υμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ητοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος·
Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ω φίλοι, Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
80 Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Αχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

70 ΩΣ. Οὕτως μὲν δὴ οὗτος.

71 ΩΧ. Απήρχετο. ΑΠΟ. Αποπτὰς, ταχέως ἀπελθών. ΓΛΥ. Γνήσιος, ἡδύς. ΑΝΗ. Κατέλιπεν, ἀφῆκεν.

72 ΑΙ. Οπως ἄν. ΘΩ. Οπλίσωμεν. Ιώνων ἡ συστολὴ, ἀντὶ τοῦ, θωρήξωμεν.

73 ΠΕΙ. Απόπειραν λήψομαι. ἀπόπειραν δὲ τοῦ πλήθους λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Αγαμέμνων, κατά τι παλαιὸν ἔθος βουλόμενος μαθεῖν, πότερον γνώμῃ οἰκείᾳ πολεμοῦσιν, ἢ ἀνάγκῃ. ΘΕ. Ως νενόμισται, ὡς προσῆκόν ἐστι.

74 ΠΟ. Πολυκαθέδροις. ἐξ οὗ πολυκώποις. κληΐδες γὰρ καλοῦνται αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι.

75 ΑΛ. Αλλος ἀλλαχόθεν. ΕΡΗ. Κατέχειν, κωλύειν.

77 ΗΝ. Υπῆρχεν. ΗΜΑ. Ψαμμώδους, τραχείας. ἄμαθος γὰρ ἡ ψάμμος.

79 ΗΓΗ. Ηγεμόνες. ΜΕ. Καὶ πρόβουλοι.

80 ΕΝΙ. Εἶπεν, ἔλεξε.

81 ΨΕΥ. Ψεῦδος ἄν. ΦΑΙ. Λογιζοίμεθα, καὶ ὑπολάβοιμεν. ΝΟ. Χωριζοίμεθα.

Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.
85 Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
90 Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
95 Τετρήχει δ' ἀγορή· ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
Λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας

82 ΙΔΕΝ. Ἐθεάσατο. ΜΕ. Μεγάλως ἄριστος. ΕΥ. Εὔχεται, καυχᾶται.

84 ΕΞ. Προηγεῖτο τῆς ἐκ τοῦ προβουλίου ἐξόδου. ΝΕ. Πορεύεσθαι, ἀπελθεῖν.

85 ΕΠ. Ὀρθοὶ ἔστησαν. ΠΕΙ. Καὶ ἐπείθοντο. ΠΟΙ. Βασιλεῖ.

86 ΣΚΗ. Σκηπτροφόροι βασιλεῖς. ΕΠ. Ἐπηκολούθουν.

87 ΗΥ. Καθάπερ, ὃν τρόπον. ΕΘ. Ἔθνη, πλήθη. Πρώτη δὲ αὕτη παραβολὴ τοῦ Ποιητοῦ. ΕΙ. Ἄπεισι, πορεύονται. ΜΕ. Μελισσῶν. Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ἐπέκτασις, ἴδιον Αἰολέων· καθάπερ τὸ μελισσέων, Ἰώνων. ΑΔΙ. Τῶν ἄδην καὶ ἀθρόως πετομένων. παρὰ τὸ ἄδην. διὸ καὶ δασύνεται.

88 ΠΕ. Ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. ΕΡ. Νέα τῇ πτήσει ἐρχομένων, ὡς νομίζειν, νεωστὶ ἀρχὴν πεποιηκέναι.

89 ΒΟ. Συνεστραμμέναι καὶ συνηγμέναι ὡς ἐν βότρυος σχήματι. ΕΙ. Ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γινομένοις.

90 ΕΝ. Καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα πέτονται, αἱ δὲ ἐκεῖσε. ΑΛΙΣ. Ἀθρόως, δαψιλῶς, πολλαὶ καὶ ἅμα. ΠΕ. Πέτονται.

91 ΝΕ. Ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν.

92 ΗΙ. Αἰγιαλοῦ. ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν. ΕΣΤΙ. Ἐν τάξει παρεγένοντο.

93 ΙΛΑ. Τουτέστι, κατὰ ἴλας καὶ συστροφάς. ΣΦΙ. Ἐν αὐτοῖς δέ. ΟΣ. Θεία φήμη καὶ κληδών. ΔΕ. Ἐξῆπτο, διεγήγερτο.

94 ΟΤΡ. Παρακελευομένη, παρορμῶσα. ΙΕ. Παραγενέσθαι. ΑΓΕ. Συνηθροίζοντο.

95 ΤΕ. Ἐτετάραχτο ὑπὸ θορύβου. θορυβώδης ἦν. ΕΣΤ. Ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ, καὶ ἦχον ἀπετέλει.

96 ΙΖΟΝ. Καθιζόντων. ΟΜΑ. Θόρυβος δὲ ἦν. ΣΦΕ. Ἐννέα δὲ αὐτούς.

Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' ἀϋτῆς
Σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
Σπουδῇ δ' ἕζετο λαός· ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,
100 Παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Αγαμέμνων
Εστη, σκῆπτρον ἔχων· (τὸ μὲν Ηφαιστος κάμε τεύχων·
Ηφαιστος μὲν δῶκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Αργειφόντῃ·
Ερμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·

97 ΒΟ. Βοῶντες. ΕΡΗ. Κατεῖχον. ΑΥ. Βοῆς.

98 ΣΧΟ. Απόσχοιντο, παύσοιντο. ΔΙΟ. Τῶν Διὸς γνώμῃ τεθραμμένων. ΒΑ. Βασιλέων.

99 ΣΠΟΥ. Μόλις, δυσχερῶς. ΕΡ. Ηρετύθησαν, τουτέστι, κατεῖχον, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ καθέδραν. Τὸ ἠρετύθησαν παθητικὸν, ἐνεργητικῶς ἀττικίζει.

100 ΚΛΑ. Βοῆς, κραυγῆς. ΑΝΑ. Ανέστη δέ. ἢ, ἀνέχων τὸ σκῆπτρον ἔστη. ΚΡΕΙ. Βασιλεύς.

101 ΚΑ. Εκαμε, κατεσκεύασε, καμὼν ἔτευξεν. ἀναστροφὴ δὲ ὁ τρόπος.

102 ΚΡΟ. Κρόνου παιδὶ Διΐ.

103 ΔΙΑ. Διάγοντι τὰς ἀγγελίας τὰς τῶν θεῶν. ἢ, διακτόρῳ, καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν. ἢ, τῷ διαγγέλλοντι τὰς ἐργασίας. ΑΡ. Αργῷ καὶ καθαρῷ φόνου. εἰρωνικὸς γὰρ ὁ Ερμῆς. Η, ὥς τινες, κατ' ἐπώνυμον. Ο ἐστιν ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Ιοῦς τῆς Ινάχου θυγατρὸς, τοῦ Αργείων βασιλέως, Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ γνοὺς αὐτὴν, μετέβαλεν εἰς βοῦν, διὰ τὸν τῆς Ηρας ζῆλον. Ηρα δὲ αἰτησαμένη ὡς βοῦν, καὶ λαβοῦσα παρὰ τοῦ Διὸς, ἐπέστησεν αὐτῇ φύλακα Αργον τὸν πανόπτην καλούμενον, ὅτι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος εἶχεν ὀφθαλμούς. Κελευσθεὶς δὲ ὁ Ερμῆς ὑπὸ τοῦ Διὸς κλέψαι τὴν βοῦν, ἐπειδὴ λαβεῖν οὐκ ἠδύνατο, τὸν Αργον, λίθῳ βαλὼν, ἀπέκτεινε. καὶ ἐντεῦθεν Αργειφόντης ἐκλήθη. Τῇ δὲ Ιοῖ ἡ Ηρα ὡσανεὶ βοῒ οἶστρον ἐμβάλλει. ἡ δὲ, ἐκ τῆς ὀδύνης, πρῶτον ἦλθεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ιόνιον κόλπον κληθέντα. ἔπειτα διὰ τοῦ καλουμένου πρότερον Θρακίου πόρου, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βοσπόρου, ἐλθοῦσα, καὶ ἄλλους δὲ διαφόρους τόπους πλανηθεῖσα, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, τίκτει παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ παῖδα Επαφον. Η δὲ ἱστορία πλατύτερον κεῖται παρὰ Απολλοδώρῳ ἐν τῇ α'.

104 ΠΛΗ. Ιππους πλήττοντι. Ιπποδάμεια ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Πέλοπος, Μυρτίλον τὸν Ερμοῦ υἱὸν, ἡνίοχον δὲ τοῦ ἑαυτῆς πατρὸς, ἔπεισε τῇ κατὰ τοῦ πατρὸς νίκῃ συνεργῆσαι, καὶ τοὺς ἵππους τῆς εἰς τὸ τρέχειν ὁρμῆς κατασχεῖν, βουλομένη τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἵππους λαβεῖν, καὶ τὸν ἑαυτῆς γάμον. ἔκειτο γὰρ τῷ νικήσαντι ἔπαθλον ὁ ταύτης γάμος, τῷ δὲ νικηθέντι θάνατος. Αγωνιζομένων δὲ αὐτῶν ὁ Οἰνόμαος ἐκπίπτει τοῦ ἅρματος. οὐ γὰρ αἱ χοινικίδες τοὺς ἐμβόλους κατεῖχον, τοῦτο πανουργήσαντος τοῦ Μυρτίλου. καὶ οὕτω νενίκηται καὶ ἀνῄρηται ὁ Οἰνόμαος, τοῦ Μυρτίλου ἐπαρασαμένου, ὅπως ἀπόληται ὑπὸ Πέλοπος. ὃ καὶ ἐγένετο. Διαβαινόντων γὰρ αὐτῶν διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου, καὶ διψησάσης τῆς Ιπποδαμείας, καταβὰς ἐκ τοῦ ἅρματος ὁ Πέλοψ, ἐζήτει ὕδωρ κατὰ τῆς ἐρήμου. Κατ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ ἡ Ιπποδάμεια, ἐρασθεῖσα Μυρτίλου, ἐδέετο μὴ ὑπερελθεῖν. ἀντίπορος δὲ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πέλοπος παραγενομένου, φθάνει ἡ Ιπποδάμεια, κατηγορήσασα τοῦ Μυρ-

105 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
Πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.)
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
110 Ω φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,

τίλου, ὡς βιάσασθαι βουληθέντος αὐτήν. καὶ Μυρτίλον Πέλοψ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ὠθεῖ εἰς τὸ πέλαγος, αὐτὸς δὲ ἡνιοχεῖ. ὅθεν τὸ μὲν πέλαγος Μυρτῷον ἀπὸ τοῦ Μυρτίλου, ὁ Πέλοψ δὲ πλήξιππος ἐκτότε ἐκλήθη, διὰ τὴν περὶ τοὺς ἵππους αὐτουργίαν.

105 ΑΥ. Πάλιν ἔδωκεν αὐτὸ τῷ Ἀτρεῖ. Πέλοψ ἐκ προτέρας γυναικὸς ἔχων παῖδα Χρύσιππον, ἔγημεν Ἱπποδάμειαν τὴν Οἰνομάου, ἐξ ἧς ἱκανῶς ἐπαιδοποίησεν. Ἀγαπωμένου δὲ ὑπ' αὐτοῦ σφόδρα τοῦ Χρυσίππου, ἐπιφθονήσαντες ἥ τε μητρυιὰ καὶ οἱ παῖδες, μή πως καὶ τὰ σκῆπτρα αὐτῷ καταλείψῃ, θάνατον ἐπεβούλευσαν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης οἱ πρεσβύτατοι τῶν παίδων αὐτοῦ. Ἀναιρεθέντος οὖν τοῦ Χρυσίππου, Πέλοψ ἐπιγνοὺς, ἐφυγάδευσε τοὺς αὐτόχειρας τῆς σφαγῆς γενομένους παῖδας, ἐπαρασάμενος αὐτοῖς, καὶ τῷ γένει, δι' αὐτῶν ἀναιρεθῆναι. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀλλαχῇ ἐκπίπτουσι τῆς Πίσης. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Ἀτρεὺς κατὰ τὸ πρεσβύτερον σὺν στρατῷ πολλῷ ἐλθὼν, ἐκράτησε τῶν τόπων. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος.

106 ΠΟ. Πολυθρέμμονι, πλουσίῳ. Ἀτρεὺς ὁ Πέλοπος, βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ηὔξατό ποτε, ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο Ἀρτέμιδι θῦσαι. Γεννηθείσης δὲ αὐτῷ χρυσῆς ἀρνὸς, τῆς εὐχῆς μετεμέλησεν, καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα ἐφύλαττε. Μέγα δέ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζει κατὰ τὴν ἀγοράν. Ἀνιώμενον δὲ ἐπὶ τούτῳ Θυέστην, φασὶν, ὑπελθόντα ὡς ἐρῶντα, πεῖσαι Ἀερόπην, ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα. λαβόντα δὲ, ἀντειπεῖν τῷ ἀδελφῷ, ὡς οὐ δεόντως περὶ τοῦ τοιούτου κομπάζει. Αὐτὸς δὲ ἔλεγεν, ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσῆν ἄρνα ἔχοντα. Τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος καὶ Ἀτρέως, Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς Ἀτρέα, συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλοῦν τὰ περὶ τῆς ἀνατολῆς, διότι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος. Συντιθεμένου δὲ περὶ τούτων, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὰς ἐποιήσατο. Ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέστου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε, καὶ Θυέστην ἐφυγάδευσεν.

107 ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, Θυέστης δὲ κατέλιπε θνήσκων Ἀγαμέμνονι τὸ σκῆπτρον. Ἀτρεὺς, βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ἔχων ἐκ Κρεούσης τῆς †, ἢ, ὥς τινες, Ἀερόπης τῆς †, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον. Μέλλων δὲ τελευτᾶν τὸν βίον, αἰδεσάμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἔχθραν, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι ἀποδῷ. ὁ δὲ πιστῶς ποιήσας ἀποδίδωσι. ΦΟ. Φέρειν, βαστάζειν.

108 ΠΟΛ. Πολλαῖς. ΝΗ. Νήσοις. νῆσος δέ ἐστι γῆ περιτετειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης πανταχόθεν. ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης. ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς ἐπὶ τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται. ΑΡ. Παντὸς Ἄργους, ὅλης τῆς Πελοποννήσου.

109 ΤΩ. Τούτῳ τῷ σκήπτρῳ οὗτος. τουτέστιν, ὁ Ἀγαμέμνων. ΕΡΕΙ. Ἐπερειδόμενος. ΕΠΕ. Λόγους. ΠΡΟ. Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

110 ΦΙ. Ω προσφιλέστατοι. ΘΕ. Ὑπηρέται τοῦ Ἄρεος. πολεμικοί.

111 ΜΕ.

Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ
Σχέτλιος· ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν,
Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
115 Δυσκλέα Αργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ος δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ηδ' ἔτι καὶ λύσει. τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
120 Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Αχαιῶν
Απρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ανδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὔπω τι πέφανται.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Αχαιοί τε Τρῶές τε
Ορκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,

111 ΜΕ. Μεγάλως. ΑΤΗ. Βλάβῃ. ΕΝΕ. Ενέβαλεν. ΒΑ. Μεγάλῃ, ἰσχυρᾷ.

112 ΣΧΕ. Ο τοῦ σχετλιάζειν καὶ δυσφημεῖν τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος, λύπας αὐτοῖς διδούς. ὁ γὰρ σχετλιασμὸς, ἐπίρρημα λύπης δηλωτικόν. ΠΡΙΝ. Πρότερον. ὅτε ἐν τῇ Αὐλίδι, ὡς ἑξῆς ἐρεῖ.

113 ΕΚ. Εκπορθήσαντα. ΕΥ. Καλῶς τετειχισμένην ὑπὸ Απόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος. ΑΠΟ. Απαλλάττεσθαι, ὑποχωρεῖν.

114 ΑΠΑ. Πλάνην. ΒΟΥ. Εβουλεύσατο, ἐσκέψατο.

115 ΔΥ. Αδοξον εἰς Πελοπόννησον ἀπελθεῖν. ΙΚΕ. Παραγενέσθαι. ΩΛΕ. Διότι ἐν τῷ πολέμῳ πολὺν ὄχλον ἀπώλεσα.

116 ΟΥ. Οὕτω δή. ΜΕΛ. Αρέσκει, ἔοικε. ΥΠ. Τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει πάντων θεῶν καὶ ἀνθρώπων. ΦΙ. Προσφιλές.

117 ΠΟΛ. Πολλῶν. Εστι δὲ ὁ τρόπος ἐπέκτασις, ἴδιος Αἰολέων. ΠΟ. Πόλεων. ΚΑ. Ακροπόλεις. ἐξ οὗ, βασίλεια.

118 ΗΔ. Καὶ ἔτι. ΚΡΑ. Ισχὺς, δύναμις.

119 ΑΙ. Αναιδὲς γὰρ τοῦτό ἐστιν. ΕΣ. Μεταγενεστέροις. ΠΥ. Ακοῦσαι, μαθεῖν.

120 ΜΑΨ. Μάτην. ΤΟΙ. Τοιοῦτον τῇ ἀρετῇ. ΤΟΣ. Καὶ τοσοῦτον πλήθει.

121 ΑΠΡ. Απρακτον, ἀτέλεστον. ΠΟ. Πολεμεῖν. Τὸ δὲ τοιοῦτον σχῆμα παρονομασία καλεῖται.

122 ΠΑΥ. Ολιγωτέροις. οἱ μὲν Τρῶες χωρὶς τῶν ἐπικούρων ἦσαν ἀριθμῷ μυριάδες ε'. Τῶν δὲ Ελλήνων τὸ πλῆθος, τινὲς μέν φασι, μυριάδες ιβ'. ἄλλοι δὲ ιδ'. ΠΕ. Εφάνη.

123 ΕΙ. Εάνπερ γάρ. ΕΘΕ. Βουληθῶμεν.

124 ΟΡ. Πιστοὺς ὅρκους. ΤΑ. Διὰ ἐντόμων ποιησάμενοι. ΑΡΙ. Αριθμηθῆναι. ΑΜ. Αμφότεροι· οἱ Τρῶες καὶ οἱ Ελληνες.

125 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
Ημεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Αχαιοὶ,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
Τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Αχαιῶν
130 Τρώων οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι
Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
Οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ιλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
Εννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοὶ,
135 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
Αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
Εἵαται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
Αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.

125 ΛΕ. Επιλέξασθαι, ἢ καταριθμήσασθαι. ΕΦΕ. Εποικοι. ὅ ἐστιν, αὐτόχθονες, πολῖται. ΟΣ. Οπόσοι. ΕΑ. Εἰσὶν, ὑπάρχουσι.

126 ΔΙΑ. Διαταχθείημεν. ΔΕ. Ανὰ δεκανίας.

127 ΕΛΟΙ. Λάβοιμεν. ΟΙ. Κερᾶν.

128 ΠΟΛ. Πολλαὶ ἄν. ΔΕΥ. Ενδεεῖς γένοιντο. ΟΙ. Οἰνοχόου.

129 ΤΟΣ. Τοσοῦτον. ΦΗ. Υπολαμβάνω. ΠΛΕ. Πλείονας. ΕΜ. Εἶναι.

130 ΝΑΙ. Οἵτινες οἰκοῦσιν Ιλιον. ΕΠΙ. Οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων, καὶ βοηθοί.

131 ΠΟΛ. Εκ πολλῶν πόλεων. ΕΓ. Οἱ τὰ ἔγχη πάλλοντες, καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα. πολεμικοί. Εστέον δὲ αὐτὰ περὶ τῆς ἀφέσεως, μή ποτε ἄρα εἶεν κλασθέντα.

132 ΜΕ. Μεγάλως. συγκοπὴ ὁ τρόπος. μᾶλλον δὲ, ἀποκοπή. καὶ μᾶλλον ἔτι, ὄνομα γένους οὐδετέρου ἐπιρρηματικῶς τεθέμενον. ΠΛΑ. Πλανῶσι, καὶ ἀπείργουσι τῆς πολλῆς προθυμίας. ΕΙ. Οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον. ὅ ἐστι, δυνάμενον. Ιὰς ἡ διάλεκτος.

133 ΕΥ. Καλῶς οἰκούμενον. ΠΤΟ. Πόλισμα, πόλιν.

134 ΒΕ. Παραβεβήκασι, παρεληλύθασι.

135 ΔΟΥ. Δόρατα, ξύλα. ΣΕ. Διασέσηπται ἐκ τοῦ χρόνου. ΣΠΑ. Σπαρτία, σχοινία. ΛΕ. Διαλέλυνται, σαπέντα δηλαδή.

136 ΑΛΟ. Γυναῖκες. ΝΗ. Μικρά.

137 ΕΙ. Καθέζονται. ΜΕ. Εν τοῖς οἴκοις. ΠΟ. Προσδεχόμεναι. ὀρθῶς κατ' ἐπικράτησιν τοῦ θήλεος. Τὸ δὲ ποτὶ, Δωρικόν. ΑΜ. Εν ἡμῖν δέ. Αἰολικῶς. ΕΡ. Νῦν ὁ πόλεμος.

138 ΑΥ. Ωσαύτως, ὁμοίως, ἢ, ματαίως. ΑΚΡ. Ατελείωτον, ἀπλήρωτον. ΕΙ. Οὗτινος χάριν. ΔΕΥ. Ενταῦθα. ΙΚΟ. Παρεγενόμεθα.

139 ΑΓΕ.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
140 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
Πᾶσι μετὰ πληθὺν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
145 Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' εὖρός τε νότος τε
Ὤρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
Ὡς δ' ὅτε κινήσει ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν,
Λάβρος, ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν·
Ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῷ
150 Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον

139 ΑΓΕ. Ἀλλὰ δεῦρο. ΠΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, πειθώμεθα.

141 ΑΙ. Ἑλοῦμεθα, πορθήσομεν, ληψόμεθα.

142 ΟΡΙ. Διετάραξε.

143 ΠΛΗ. Ἐν τῷ πλήθει. ΕΠΑ. Ὅσοι τοῦ προβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν τῶν ἡγεμόνων.

144 ΚΙ. Ἀντὶ τοῦ, μεγάλα. ἔστι δὲ παραβολὴ τὸ σχῆμα. παραβολὴ δέ ἐστιν, ὁμοιωματικὴ πράγματος τοῖς ὑποκειμένοις παράθεσις, πρὸς δήλωσιν ἐναργεστέραν. ΚΙ. Ἐκινήθη, ἐταράχθη.

145 ΠΟΝ. Τοῦ Ἰκαρίου πελάγους. κεκλημένου οὕτως ἀπὸ Ἰκάρου τοῦ Δαιδάλου παιδὸς, πεσόντος εἰς αὐτὸ, καὶ ἀπολομένου οὕτως. Μετὰ τὴν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον μίξιν, Δαίδαλος, εὐλαβούμενος τὴν Μίνωος ὀργὴν, πτερώσας, σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱεῖ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο. Καταπεσόντος δὲ τοῦ παιδὸς, τὸ ὑποκείμενον πέλαγος, Ἰκάριον μετωνομάσθη. ὁ μέντοι Δαίδαλος, διαπτὰς εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκδεχόμενος, ἔμενε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατράσιν. ὑφ' ὧν ὁ Μίνως, ἥκων ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ Δαιδάλου, ἀποθνήσκει, καταχυθέντος αὐτοῦ ζεστοῦ ὕδατος. Ἱστορεῖ Φιλοστέφανος, καὶ Καλλίμαχος ἐν αἰτίοις. ΕΥ. Ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς πνέων ἄνεμος, ὅστις καὶ ἀπηλιώτης καλεῖται. Νότος δὲ ὁ ἀπὸ μεσημβρίας.

146 ΩΡΟ. Διήγειρε, διετάραξε. ΕΠΑ. Ἐφορμήσας. ΝΕ. Νεφελῶν.

147 ΚΙ. Φυσήσει. ΖΕ. Ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ζόφος γὰρ καλεῖται ἡ δύσις. ΒΑ. Μέγα, εὔφορον. ΛΗ. Σιτοφόρον χωρίον.

148 ΛΑ. Σφοδρὸς, πνέων, μέγας. ΗΜ. Ἐπικατακλίνει τοὺς ἀστάχυας τοῖς στάχυσιν.

149 ΩΣ. Οὕτως τούτων. ΑΛΑ. Θορύβῳ. προσληπτέον τὴν, σὺν, ἵν' ᾖ, σὺν θορύβῳ.

150 ΝΗ. Ἐπήρχοντο πρὸς τὰς ναῦς. ἐπηκολούθουν ἐπὶ τὰ πλοῖα. ΥΠΕ. Ὑποκάτωθεν. ΚΟ. Κόνις.

151 ΙΣΤ. Ὑψοῦτο, ἠγείρετο. ΑΕΙ. Εἰς ὕψος ἐπαιρομένη. ΚΕ. Ἀλλήλοις παρεκελεύοντο. τουτέστιν, εἰς ἓν ἐπεσπούδαζον.

Απτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον. ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
Οἴκαδε ἱεμένων. ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
155 Ενθα κεν Αργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Αθηναίην Ηρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ω πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη
Οὕτω δὴ οἶκόν δε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αργεῖοι φεύξονται, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
160 Καδδέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν,
Αργείην Ελένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Αχαιῶν
Εν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Αλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

152 ΑΠ. Λαμβάνεσθαι. ΕΛ. Καὶ καθέλκειν. ΔΙ. Θείαν, φοβεράν.

153 ΕΞΕ. Εξέσκαπτον. ΟΥ Ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ τὰς ἀντλίας.

154 ΟΙ. Ορμωμένων, εἰς οἶκον ἀπιέναι προθυμουμένων. ΗΡΕ. Υφῄρουν δέ.

155 ΕΝ. Καὶ παρ' ὀλίγον τότε ἄν. ΥΠ. Υπὲρ τὸ προσῆκον, ὑπὲρ τὸ εἱμαρμένον. ΝΟ. Η εἰς οἶκον ἀνακομιδή. παρὰ τοῦτο, νόστος ἐστὶ τὸ ἡδὺ, μάλιστα δὲ τὸ ἡδὺ καὶ γνήσιον τῆς πατρίδος. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. ἐδέσματα γὰρ προσφέρεται τοῖς νοσοῦσιν. ΕΤΥ. Εγένετο.

156 ΕΕΙ. Προσεῖπε λόγον.

157 ΠΟ. Φεῦ. παπαί. Εστὶ δὲ ἐπίῤῥημα σχετλιαστικὸν, καὶ λύπης δηλωτικόν. ΑΙ. Τοῦ τὴν αἰγίδα ἔχοντος. Αἰγὶς δέ ἐστιν ὅπλον Διὸς ἡφαιστότευκτον. Ζεὺς, Κρόνου καὶ Ρέας γενόμενος, ἐν Κρήτῃ ἐπεκλήθη Αἰγίοχος, διὰ τὸ αὐτόθι ὑπὸ αἰγὸς τραφῆναι. ἢ, ὥς τινές φασι, διὰ τὸ, αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν δορὰν ἀμφιέσασθαι, τοῖς δὲ κέρασιν εἰς τόξον χρήσασθαι. ὅθεν καὶ Αἰγιδόκον τόπον τινὰ ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι. Ιστορεῖ Εὐφορίων. ΤΕ. Διὸς τέκνον. ΑΤΡ. Ατρυτε, ἀκαταπόνητε.

159 ΕΥ. Επὶ τὰ πλατέα καὶ μεγάλα. ΘΑ. Ητοι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἢ τὰ μεγέθη. Ιστέον δὲ, ὅτι οὐδετέρως τὸ νῶτον καὶ τὰ νῶτα λέγει ὁ ποιητὴς πανταχοῦ, καὶ Ησίοδος, καὶ οὐκ ἀῤῥενικῶς.

160 ΛΙ. Τὸ ἑξῆς, καταλίποιεν δ' ἂν καύχησιν οἱ Ελληνες τοῖς Τρωσὶ τὴν Ελένην ἐνταῦθα. ΕΥ. Εὐχὴν, καύχησιν.

161 ΑΡ. Τὴν Πελοποννησίαν. ἡ γὰρ Λακωνικὴ μέρος ἦν πέμπτον τῆς Πελοποννήσου. ΕΙ. Ης ἕνεκα, ἧς χάριν.

162 ΑΠΟ. Απώλοντο, ἠφανίσθησαν. ΦΙ. Πόῤῥωθεν τῆς προσφιλεστάτης πατρῴας αὐτῶν γῆς.

163 ΙΘΙ. Αλλ' ἄπιθι. ΜΕ. Επὶ τὸν τῶν Ελλήνων ὄχλον.

164 ΑΓΑ. Προσηνέσι, πρᾳοῖς. ΕΡΗ. Κώλυε, κάτεχε, ἡσύχαζε. ΦΩ. Ανδρα.

165 Μηδὲ ἔα νῆας ἄλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν.
Εὗρεν ἔπειτ' Οδυσῆα Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον
170 Εσταότ'· οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Απτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
Αγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Αθήνη·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Οδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
175 Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
Καδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε,
Αργείην Ελένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Αχαιῶν
Εν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Αλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Αχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
180 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἑλκέμεναι ἀμφιελίσσας.
Ως φάθ'. ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε

165 ΕΑ. Μηδὲ συγχώρει. ΕΛ. Εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν. ΑΜ. Αμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνομένας. ἢ εἰς ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφομένας.

166 ΑΠΙ. Οὐδὲ παρήκουσε. ΓΛΑΥ. Γλαυκόφθαλμος, καλὴ, φοβερὰ, ἢ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν.

167 ΑΙ. Ορμήσασα. ΚΑ. Ακρωτηρίων.

169 ΕΥ. Κατέλαβε. ΑΤΑ. Τῷ Διῒ τὴν βουλίαν ἴσον. ΕΠΕΙ. Μετὰ ταῦτα.

170 ΕΣΤΑ. Εστῶτα. ΕΥΣ. Εὐκαθέδρου. σέλματα γὰρ, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι.

171 ΑΠ. Ηπτετο. ΜΙΝ. Επειδὴ αὐτόν. ΑΧ. Λύπη. ΙΚΑ. Κατέλαβε.

172 ΑΓΧ. Εγγὺς, πλησίον. ΙΣΤΑ. Στᾶσα.

173 ΔΙΟ. Απὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος, εὐγενέστατε. ΛΑ. Λαέρτου παῖ Οδυσσεῦ. ΠΟ. Πολύβουλε, συνετέ.

175 ΝΗ. Εν ταῖς ναυσί. ΠΟ. Πολυκαθέδροις. Η παραλήγουσα κατ' ἔκτασιν διαστέλλεται. ΠΕ. Εμπεσόντες, εἰσελθόντες.

179 ΕΡΩ Μηδὲ συγχώρει.

180 ΕΡΗ. Ησύχαζε.

182 ΞΥ. Συνῆκεν, ἤκουσεν. ΟΠΑ. Φωνήν. ΦΩ. Εἰπούσης.

183 ΒΗ. Ωρμησε δὲ τρέχειν. ΒΑ. Απεδύσατο δὲ τὴν χλανίδα, διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν σπεύδοντα ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἱματίων. ΕΚΟ. Εκόμισεν,

Κῆρυξ Εὐρυβάτης Ιθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
185 Αὐτὸς δ', Ατρείδεω Αγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί.
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Οντινα μὲν, βασιλῆα, καὶ ἔξοχον ἄνδρα, κιχείη,
Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
190 Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι·
Αλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ατρείδαο.
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Αχαιῶν.
Εν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε,
195 Μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Αχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι· φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
Ον δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,

ἐβάστασεν. Ιστέον δὲ, ὅτι ἕτερος οὗτός ἐστιν Εὐρυβάτης· καὶ ἕτερος ὁ Αγαμέμνονος, οὗ ἐμνήσθη ἐν τῇ α. ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους κήρυκας.

184 ΟΠΗ. Ηκολούθει.

185 ΕΛ. Ο Οδυσσεύς, φησι, παρὰ τοῦ Αγαμέμνονος λαμβάνει τὸ σκῆπτρον. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' ἵνα δοκῇ, σὺν τῇ τοῦ βασιλέως γνώμῃ κρατεῖν αὐτούς. ΑΝ. Εξεναντίας.

186 ΑΦ. Ποιητικῶς τοῦτο πέπλασται. τὸ μὲν ἀθάνατον ἐπὶ ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τάσσουσι· τὸ δὲ ἄφθιτον ἐπὶ ἀψύχων.

187 ΣΥΝ. Σὺν τούτῳ τῷ σκήπτρῳ δηλονότι.

188 ΕΞΟ. Εξέχοντα, βασιλέα. ΚΙ. Καταλάβοι.

189 ΑΓΑ. Προσηνέσι, πρᾳόις. ΕΡΗ. Ηρήτυε, κατεῖχεν, ἐκώλυε.

190 ΔΑΙ. Ω βέλτιστε. Αὕτη ἡ λέξις τῶν μέσων ἐστί. Δηλοῖ δὲ ἀμφότερα. Οτὲ μὲν ἐπὶ ἐπαίνῳ λεγομένη· οἷον, θεῖε, μακάριε, μέγιστε, ἢ, ἀγαθὲ, καὶ ἄριστε. ὁτὲ δὲ ἐπὶ ψόγῳ· οἷον, ἄφρον, καὶ μάταιε, ἢ, χείριστε, καὶ φαῦλε. Οτὲ μὲν οὖν θεῷ προσφέρει, ἥσσονα δὲ λέγει ἢ κατὰ θεόν. ὁτὲ δὲ ἀνθρώπῳ, ὑπερέχοντα ἄνθρωπον. ὡς δηλοῦσθαι, ἥττονα μὲν θεοῦ, ὑπερέχοντα δὲ ἀνθρώπου. ΕΟΙ. Οὔ σε πρέπει, ὦ βέλτιστε, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ΚΑ. Ως κακὸν καὶ ἄνανδρον.

191 ΑΥ. Σύ. ΚΑ. Κάθου. ΙΔΡ. Καθέζεσθαι κέλευε.

192 ΣΑ. Σαφῶς, ἀκριβῶς. ΟΙ. Οποῖος. ΝΟ. Νοῦς, διάνοια. Αντὶ τοῦ, ἔτι οὐκ οἴδαμεν, τί βούλεται, περὶ φυγῆς ἡμῖν λέγων.

193 ΤΑ. Ταχέως δέ. ΙΨΕ. Βλάψει.

194 ΑΚΟΥ. Ηκούσαμεν.

195 ΡΕΞΗ. Ποιήσῃ, πράξῃ.

196 ΘΥ. Νοῦ ὀργή. ΔΙΟ. Τοῦ σὺν Διὸς τῇ γνώμῃ τεθραμμένου.

197 ΜΗ. Φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.

198 ΟΝ. Οντινα δὲ πάλιν. ΔΗ. Δημοτικὸν, τοῦ πλήθους. ΒΟ. Βοῶντα, κράζοντα. ΕΦ. Καταλάβοι.

199 ΕΛΑ.

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
200 Δαιμόνι', ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
Οἵ σεο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
Οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
205 Εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ.
Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν. οἱ δ' ἀγορήνδε
Αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἠχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
210 Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.

199 ΕΛΑ. Ἐπλήττεν. ΟΜΟ. Καὶ ἠπείλησε μεθ' ὕβρεως.

200 ΔΑΙ. Ἐνταῦθα ἐφ' ὕβρει, ἀντὶ τοῦ κακόδαιμον, φαυλότατε. ΑΤΡ. Μεθ' ἡσυχίας καθέζου.

201 ΟΙ. Οἵτινές σου. ΦΕΡ. Κρείσσονες. ΑΠ. Ἀπόλεμος πολέμου, ἄθλιος. ΑΝ. Ἀσθενής, ἀδύνατος.

202 ΕΝΑ. Καταριθμούμενος. ΒΟΥ. Τουτέστιν, ἐκκλησίᾳ.

203 ΠΩΣ. Οὐ μὴν, οὐδαμῶς πως.

204 ΟΥΚ. Ἀντὶ τοῦ, οὐ καλόν. ΠΟΛΥ. Πολυαρχία. ΚΟΙ. Βασιλεὺς, ἡγεμών. οὕτω γοῦν, ὅτι ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τῆς μοναρχίας μεγάλη ἐστί. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δὲ, ὁπότε πλείονας παρεῖχον τῷ στρατεύματι ἡγεμόνας, ὡς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς τοὺς ἐννέα, ἡττῶντο· ὁπότε δὲ δι' ἑνὸς ἐποιοῦντο τοὺς ἀγῶνας, ἐνίκων, ὥσπερ ἐν τῇ Κνίδῳ, ὁ Κόνων νικῶν τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον. Ὅπου γε καὶ τὰ σώματα ἡμῶν, εἰ ἦσαν ἐξ ἑνὸς στοιχείου, οὐδέποτε ἂν ἤλγουν. οὔτε γὰρ ἦν ὑφ' οὗ ἀλγήσειαν ἓν ὄντα, ὥς φησιν ὁ θεῖος Ἱπποκράτης. καὶ ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς ἀνήρ· πᾶν τὸ πολὺ, τῇ φύσει πολέμιον. τὰ γὰρ πολλὰ ἀλλήλοις ἀνθιστάμενα, ὥσπερ πόλεμον ἐπιφέρει, ἐφ' οὗ φθορά.

205 ΑΓ. Ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλήθη. ἤτοι ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν παίδων, ὥς φησιν Ἡσίοδος. τοῦ μὲν γὰρ τὰ αἰδοῖα τῇ ἅρπῃ ἀπέτεμε, τοὺς δὲ κατέπιεν. ἢ, ὁ τὰ ἀγκύλα καὶ δυσχερῆ πράγματα τῇ μήτι περιλαμβάνων, κρόνους τις ὢν καὶ τέλειος νοῦς, ὥς φησι καὶ ἡ Δημώ. Ἀγκυλομήτης, ὁ ἐν τοῖς σκολιοῖς πράγμασιν εὐμήχανος. Δηλοῖ δὲ τὸ ἀγκύλον παρὰ τῷ Ποιητῇ τρία. τὸ σκολιὸν κατὰ βούλευσιν· ὡς ὅταν λέγῃ ἀγκυλομήτην τὸν Κρόνον. καὶ τὸ περιφερὲς κατὰ σχῆμα· ὡς τὸ, ἀγκύλα κύκλα. καὶ τὸ ἰσχυρόν· ὡς τὸ, ἀγκύλον ἅρμα.

207 ΩΣ. Οὕτως μὲν δὴ οὗτος. ΚΟΙ. Διατάσσων, διερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ἔργον ἐπιτελῶν. ΔΙ. Διέτασσε, διῴκει.

208 ΕΠ. Ἤρχοντο, ἐπηκολούθουν. ΝΕ. Ἀπὸ τῶν πλοίων.

209 ΗΧΗ. Σὺν θορύβῳ, ἀλαλητῷ, μετὰ ἤχου καὶ κραυγῆς. ΚΥ. Τοῦτο πρὸς τὴν κίνησιν. τὸ δὲ βρόμον, πρὸς τὴν ἀπήχησιν.

210 ΒΡΕ. Ἠχεῖ, κτυπεῖ. ΣΜ. Ἠχεῖ.

Ἄλλοι μὲν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
Ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδη
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
215 Ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοίϊον Ἀργείοισιν
Ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε.
Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

212 ΘΕΡ. Ὁ δὲ Θερσίτης μόνος. Οἰνεῖ, ἀμελήσαντι τῆς Ἀρτέμιδος, θυσιῶν ἕνεκα ἡ θεὸς ὀργισθεῖσα, ἔπεμψε τῇ πόλει σῦν ἄγριον. ἐφ' ὃν ἦλθε στρατιὰ τῶν ἀρίστων τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ἐλυμαίνετο τὴν χώραν, ὥς φασιν αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ι. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Θερσίτης. Ὃς δειλωθεὶς κατέλειψε τὴν παραφυλακὴν ἐφ' ἧς ἦν, καὶ ἀπῆλθεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν, τὴν συντέλειαν θηρώμενος. Ὀνειδιζόμενος δὲ ὑπὸ Μελεάγρου, ἐδιώκετο. καὶ κατὰ κρημνῶν πεσὼν, τοιοῦτος ἐγένετο, οἷον Ὅμηρος αὐτὸν παρίστησιν. Ἱστορεῖ Εὐφορίων. Οἰνεὺς, καὶ Ἄγριος, ἀδελφοὶ, ὡς λέγει ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ο. Ἀλλ' ὁ μὲν Οἰνεὺς ἦν πατὴρ Μελεάγρου, ὁ δὲ Ἄγριος Θερσίτου. Μήτηρ δὲ Θερσίτου Δία. Ἐζήτηται δὲ, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Θερσίτης ἐστράτευσεν εἰς Τροίαν, τοιοῦτος ὤν. Ῥητέον οὖν, ὅτι, ἤτοι στασιώδης ὢν, οὐκ ἀπελείφθη ἐπὶ τῆς πατρίδος. ἢ ὅτι κατ' ἐπεισόδιον παρῆκται πρὸς τὸ ἐκ σκυθρωποῦ πρὸς ἱλαρότητα τὰς ψυχὰς ἀνακαλέσασθαι τῶν Ἑλλήνων. ὥσπερ εἴληπται καὶ Ἥφαιστος γέλωτος χάριν παρὰ τοῖς θεοῖς ἐν τῇ α. Λαμβάνεται δὲ πᾶν ἐπεισόδιον τῷ Ποιητῇ, ἢ πιθανότητος ἕνεκεν, ἢ χρείας, ὥσπερ τοῦτο νῦν, ἢ κόσμου καὶ ὑψώσεως χάριν. ΑΜΕ. Ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν, φλύαρος. ΕΚΟ. Ἐθορύβει.

213 ΟΣ. Ὅστις. ΗΣ. Ταῖς ἰδίαις, ταῖς ἑαυτοῦ. ΗΙ. Εἴδει, ἐπίστατο.

214 ΜΑΨ. Μάτην. ΚΟΣ. Οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἀτάκτως. τοῦτ' ἔστιν, οὐ δικαίως ἐφιλονείκει τοῖς βασιλεῦσιν.

215 ΕΙ. Ἀλλ', ὅπερ ἂν ἐνόμιζεν ὁ Θερσίτης φαίνεσθαι γέλωτος πολλοῦ ἄξιον τοῖς Ἕλλησιν.

216 ΑΙ. Αἰσχρότατος. ΥΠΟ. Εἰς τὴν Ἴλιον.

217 ΦΟΛ. Τὰς ὄψεις διάστροφος, στραβός. ΕΗΝ. Ἦν, ὑπῆρχε. ΕΤΕ. Χωλὸς δὲ ἦν τῷ ἑνὶ τῶν ποδῶν. ΤΩ. Οἱ δὲ ὦμοι αὐτοῦ.

218 ΚΥΡ. Κυρτοί. δυϊκῶς. ΣΥ. Συμπεπτωκότες, συνηγμένοι. ΑΥ. Ὑπεράνωθεν δέ.

219 ΦΟ. Ὀξυκέφαλος. ΨΕ. Ἀραιὰ, μαδαρά. ΕΠ. Ἐπήνθει, ἐπέκειτο. ΛΑ. Τρίχωσις. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτὸν ἀναιρεῖ, ὡς ἱστορεῖ Κόϊντος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον. Φησὶ γὰρ, ὅτι, ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἀνελὼν Ἀχιλλεὺς Πενθεσίλειαν τὴν τῶν Ἀμαζόνων βασίλισσαν, εἶτα ἰδὼν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπρεπὲς πάνυ, εἰς ἔρωτα ἦλθε τῆς προειρημένης. Βαρέως τε ἔφερεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς. ὁρῶν δὲ δυσφοροῦντα αὐτὸν Θερσίτης, συνήθως ἐλοιδόρει. ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, κονδύλῳ παίσας αὐτὸν ἀναιρεῖ, παραυτίκα τῶν ὀδόντων αὐτοῦ κατενεχθέντων χαμαί.

220 Εχθιστος δ' Αχιλλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Οδυσῆϊ·
Τὼ γὰρ νεικείεσκε. τότ' αὖ Αγαμέμνονι δίῳ,
Οξέα κεκληγὼς, λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Αχαιοὶ
Εκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Αγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
225 Ατρείδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἃς τοι Αχαιοὶ
Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Η ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
230 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ιλίου υἷος ἄποινα,
Ον κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Αχαιῶν;
Ηὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
Ηντ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν,
Αρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Αχαιῶν.
235 Ω πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Αχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Αχαιοί,

220 ΕΧ. Εχθρότατος. ΗΔΕ. Καί. σύνδεσμος συμπλεκτικός. ΟΔΥ. Καὶ τῷ Οδυσσεῖ.

221 ΝΕΙ. Τούτους γὰρ πρότερον ἐλοιδόρει κακολογῶν. εἶθ' οὕτως τὸν Αγαμέμνονα.

222 ΟΞΕ. Μεγάλα. ἐπιρρηματικῶς. ΚΕ. Κεκραγὼς, ἐκβοῶν. ΛΕ. Ελεγεν. ΟΝ. Ονείδη, ὕβρεις. ΤΩ. Τούτῳ δὲ δή.

223 ΕΚ. Εκπληκτικῶς, μεγάλως. ΚΟ. Ωργίζοντο. ΝΕ. Εμέμφοντο.

224 ΜΑ. Ανατεταμένως καὶ μεγάλως κράζων. ΝΕΙ. Εκακολόγει.

225 ΤΕ. Τίνος; τίνος πράγματος; ΕΠΙ. Επιμέμφῃ, ἐπιζητεῖς. ΧΑ. Χρήζεις.

226 ΠΛΕΙ. Πλήρεις, γέμουσαι. Διατί δὲ ὑπὲρ τὴν ἄλλην ὕλην τοῦ χαλκοῦ ἐμνήσθη; Οτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τίμιος ἦν ὁ χαλκός. ΚΛΙ. Σκηναί.

227 ΕΞΑΙ. Εὐειδεῖς, ἐπίλεκτοι. αἱ κατὰ τιμὴν διδόμεναι ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων.

228 ΠΡΩ. Πρώτῳ, ὡς βασιλεῖ.

229 ΕΠΙ. Ενδεὴς εἶ, χρήζεις. ΟΙ. Οντινά σοι ἄν τις κομίσῃ τῶν Τρώων ἀπὸ τῆς Ιλίου.

230 ΥΙ. Προσληπτέον τὴν, ὑπὲρ, πρόθεσιν, ἵν' ᾖ, ὑπὲρ υἱοῦ δῶρα.

231 ΑΧ. Απὸ κοινοῦ, τὸ, δήσας ἀγάγῃ.

232 ΝΕ. Νεωτέραν. ΜΙΣ. Μίσγῃ. ΦΙ. Συνουσίᾳ.

233 ΑΥ. Ηντινα αὐτός. ΝΟΣ. Αποθεν καὶ χωρὶς, μόνος. ΚΑ. Κατίσχῃς. ΟΥ. Οὐ μὲν οὖν πρέπει.

234 ΑΡ. Ηγεμόνα ὄντα. ΕΠΙ. Κακῶν ἐπιβαίνειν.

235 ΠΕ. Εκλυτοι, καὶ ἀσθενεῖς. ὅτε δὲ ἥδιστοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀκμαίων πεπόνων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ ἁφῇ μαλακὰ καὶ εὐένδοτα.

Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῶμεν
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
Ἤ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί.
Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
240 Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων.
Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὣς φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης. τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
245 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερσῖτ', ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητὴς,
Ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
Ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδῃς ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

ΚΑΚ. Κακὰ ὀνείδη. ΑΧ. Γυναῖκες, οὐκέτι ἄνδρες.

236 ΝΕ. Πορευώμεθα. ΤΟΝ. Τοῦτον δέ. ὅ ἐστι, τὸν Ἀγαμέμνονα καταλείψωμεν.

237 ΠΕΣ. Τὰ γέρα, ὅ ἐστι, τὰς τιμὰς, κατέχειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ σιτίων. ταῦτα γὰρ αὐτὰ, ἂν μὴ κρατηθῇ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἀσθενούσης τῆς καθολικῆς δυνάμεως, οὐ πέττεται. ΙΔΗ. Ὅπως μάθῃ.

238. ΗΜ. Ἦ ἄρα τί αὐτῷ καὶ ἡμεῖς. ΠΡΟ. Προσβοηθοῦμεν. ΗΕ. Ἢ καὶ οὐδαμῶς.

239 ΕΟ. Ἑαυτοῦ. ΑΜ. Μεγάλως βελτίονα. ΦΩ. Ἄνδρα.

241 ΦΡΕ. Ἀλλὰ πάνυ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄχολος καὶ ἀόργητος ὑπάρχει. ΜΕ. Ἀμελής.

243 ΝΕΙ. Ὀνειδίζων.

245 ΗΝΙ. Ἐκακολόγησεν, ἐπέπληξεν.

246 ΑΚΡ. Ἄκριτε περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτακτε. Τοῦτο δέ φησι σαρκαστικῶς. ΛΙ. Καίτοι ἡδὺς ὑπάρχων. ΑΓΟ. Δημηγόρος.

247 ΙΣ. Πέπαυσο. ΕΘΕ. Μηδὲ βούλου. ΟΙ. Μόνος. ΕΡΙ. Ἐρίζειν, φιλονεικεῖν.

248 ΣΕΟ. Σοῦ. ἐπέκτασις ὁ τρόπος. Μεταπλασμὸς οὗτος ἄλλοις γραμματικοῖς λέγεται συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἤτοι διάστασις· τῇ κράσει ἀντικείμενος. ΧΕ. Χείρονα. ΒΡΟ. Φθαρτὸν ἄνθρωπον. Βρότος δὲ παροξυτόνως, τὸ μετὰ κόνεως μιχθὲν τοῦ ἀνθρώπου αἷμα. ΦΗ. Ὑπονοῶ.

249 ΕΜ. Εἶναι. ΟΣ. Ὅσοι. ΑΤΡ. Ἅμα τοῖς Ἀτρέως παισίν. Οὗτοι δὲ ἦσαν, κατὰ μὲν τὸ συνήθες, Ἀερόπης καὶ Ἀτρέως παῖδες τοῦ Πέλοπος. τῇ δ' ἀληθείᾳ, Πλεισθένους, ὡς φασιν ἄλλοι τε πολλοί, καὶ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασιν. ἀλλ' ἐπειδὴ Πλεισθένης νέος τελευτᾷ, μηδὲν καταλείψας μνήμης ἄξιον, νέοι πάνυ ἀνατραφέντες ὑπὸ Ἀτρέως, αὐτοῦ παῖδες ἐκλήθησαν.

250 Τῷ οὐκ ἂν, βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων, ἀγορεύοις,
Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
Οὐδέ τι πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Η εὖ, ἠὲ κακῶς, νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τῷ νῦν Ατρείδῃ Αγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
255 Ησαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
Ηρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
Αλλ' ἔκ τοι ἐρέω, (τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,)
Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ὧδε,
Μηκέτ' ἔπειτ' Οδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
260 Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
Εἰ μὴ ἐγώ, σε λαβών, ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.

250 ΤΩ. Διὸ δή. ΑΝΑ. Διὰ στόματος ἔχων, λοιδορῶν. διὸ οὐκ ἐχρῆν ἀεί σε τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ στόματος ἔχειν, καὶ λοιδορεῖν. ΑΓΟ. Λέγοις.

251 ΚΑΙ. Καὶ αὐτοῖς. ΠΡΟ. Ονειδίζοις. ΦΥ. Καὶ ἐπιτηρείης τὸν καιρὸν τοῦ ἀπόπλου.

252 ΟΥ· Οὐδαμῶς δέ. ΙΔ. Επιστάμεθα. ΕΣ. Γενήσεται. ΕΡ. Τὰ παρόντα ἔργα.

253 Η. Ητοι καλῶς, ἢ δυστυχῶς. ΝΟ. Αναζεύξομεν, ὑποστρέψομεν.

255 ΗΣΑΙ. Καθέζῃ ὑβρίζων. ΟΙ. Οτι αὐτῷ. ΜΑ. Πάνυ πολλά. ΔΙ. Διδόασι.

256 ΚΕΡ. Ερεθίζων, χλευάζων.

257 ΕΡΕ. Ερῶ, λέξω. ΤΟ. Οπερ καὶ γενήσεται.

258 ΕΙ. Εὰν ἔτι σε. ΑΦ. Αφρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα. ΚΙ. Καταλάβω. ΩΣ. Οὕτως ὡς νῦν.

259 ΩΜΟΙ. Τοῖς ὤμοις. ΚΑ. Κεφαλή. Κατ' ἀποκοπὴν, ἐκ τοῦ κάρηνον. ΕΠ. Επῇ, ἐπιμένῃ.

260 ΚΕ. Κληθείην τοῦ λοιποῦ. ἀντὶ τοῦ, πλουτήσαντος τοῦ Τηλεμάχου. τὴν γὰρ δευτέραν ἀρχὴν κατ' αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἐποιήσατο.

261 ΕΙ. Εἰ μὴ ἀποδύσω σε τὰ προσφιλῆ ἱμάτια.

262 ΧΛ. Τήνδε χλανίδα, καὶ τὸν χιτῶνα. ΑΜ. Ατινά σοι τὰ αἰδοῖα περικαλύπτει.

263 ΑΥ. Αντὶ τοῦ, σὲ δέ. ΑΦΗ. Απολύσω, ἀποπέμψω.

264 ΠΕ. Πλήξας. Διὰ ποίαν αἰτίαν εἰπὼν, εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, καὶ τὰ ἑξῆς, εὐθὺς λέγει, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξε; Λέγομεν δὲ ἡμεῖς, ὅτι εἶπε τὸ τοιαῦτα, ἀποδύειν, καὶ οὕτως τύπτειν γυμνόν· νῦν δὲ ἁπλῶς, ἔπληξεν. ΑΓΟ. Απὸ τῆς ἀγορᾶς, ὅ ἐστι, τῆς ἐκκλησίας. ΑΕΙ. Αἰκιστικαῖς. ΠΛΗ. Πληγαῖς.

265 Ως ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξεν. ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
Σκήπτρου ὕπο χρυσέου. ὁ δ' ἄρ' ἕζετο, τάρβησέν τε·
Αλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
270 Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ω πόποι, ἦ δὴ μυρί' Οδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
Βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων.
Νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Αργείοισιν ἔρεξεν,
275 Ος τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
Οὐ θήν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ως φάσαν ἡ πληθύς. ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Οδυσσεὺς

265 ΩΣ. Οὕτως δὴ εἶπε. ΜΕ. Τὸν μεταξὺ τῶν ὤμων τόπον. ΗΔΕ. Καὶ τοὺς ὤμους, δυϊκῶς.

266 ΟΔ. Οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς ὀδύνης συνεκάμφθη. ΘΑ. Θερμὸν, ἀκμαῖον. ἤγουν ἁδρὸν, πολύ. ΕΚ. Εξέπεσε.

267 ΣΜΩ. Ο ἐκ πληγῆς ὕφαιμος μώλωψ. ΑΙ. Αἱματώδης. ΕΞΥ. Εξανέστη ἀπὸ τῆς πληγῆς τῆς χρυσῆς ῥάβδου.

268 ΕΖΕ. Ο δὲ Θερσίτης, φησὶν, ἐκαθέσθη ἄκων. ΤΑΡ. Καὶ ἐφοβήθη.

269 ΑΛ. Οδυνηθείς. ΑΧΡ. Απρεπὲς καταστήσας τὸ πρόσωπον. ΑΠΕ. Απεμάξατο, ἀπεψήσατο.

270 ΟΙ. Οἱ δὲ Ελληνες. Στικτέον δὲ μετὰ τὸ, ἀχνύμενοί περ. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἐπ' αὐτῷ. ἵν' ᾖ, οἱ δὲ Ελληνες, καίτοι λυπούμενοι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἶκον ἀνακομιδῆς, ἡδέως ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ Θερσίτου.

271 ΩΔΕ. Οὕτως δέ. ΕΙ. Εἶπεν. ΑΛ Αλλον τινὰ τῶν ἐγγὺς παρεστῶτα βλέψας.

272 Η. Αληθῶς δή. ΜΥ. Πάμπολλα ἀγαθά. ΕΟΡ. Εἴργασται.

273 ΒΟΥ. Συμβουλίας, γνώμας. ΚΟ. Καθοπλίζων, παρασκευάζων. ὅπερ Αττικοὶ κορύττω.

274 ΕΡΕ. Επραξε.

275 ΛΩ. Υβριστήν. ΕΠΕ. Επεσσιν, ὅ ἐστι, λόγοις, βάλλοντα. λοίδορον. ΕΣ. Επέσχεν, ἐκώλυσεν. ΑΓΟ. Νῦν οὐχὶ δημηγοριῶν, ἀλλὰ φλυαριῶν. ἀγοραὶ, φλυαρίαι, ἐν πληθυντικῷ.

276 ΜΙΝ. Οὐκ ἂν δὴ ἐπιπολὺ αὐτόν. ΠΑ. Εκ δευτέρου πάλιν. ΑΝΗ. Αναπείσει, παρορμήσει. ΘΥ. Ψυχή. νῦν δὲ, ἄλογος προθυμία, καὶ ὁρμή. ΑΓ. Αὐθάδης, ὑβριστὴς, καὶ θρασύς. Εστι δ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸν ἀνδρεῖον.

277 ΝΕΙ. Κακολογεῖν, ὑβρίζειν. ΟΝΕΙ. Ονειδιστικοῖς, ὑβριστικοῖς.

278 ΦΑ. Οὕτως εἶπον. ΠΛΗ. Τὸ πλῆθος. ΑΝΑ. Τὸ ἑξῆς· ἀνέστη δὲ ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ὁ πολεμικῶς διακείμενος Οδυσσεύς. ἵν' ᾖ ὑπερβατὸν ὁ τρόπος. προκατεσκεύασε δὲ αὐτῷ ὁ Ποιητὴς τὴν τοῦ Ιλίου πόρθησιν, ὡς ὀψέ

Εστη, σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Αθήνη,
280 Ειδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
Ως ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Αχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.
Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ατρείδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Αχαιοὶ
285 Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν·
Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν,
Ενθάδε τοι στείχοντες ἀπ' Αργεος ἱπποβότοιο,
Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
Ως τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,
290 Αλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι.
Η μὴν καὶ πόνος ἐστὶν, ἀνιηθέντα νέεσθαι.
Καὶ γάρ τις θ' ἕνα μῆνα μένων ἄπο ἧς ἀλόχοιο,
Ασχαλάᾳ σὺν νηῒ πολυζύγῳ, ἥνπερ ἄελλαι
Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα.

ποτε τοῦ Οδυσσέως ἐπινοήσαντος τὴν τοῦ δουρείου ἵππου κατασκευὴν, οὗ εἰσαχθέντος, ἐπορθήθη ἡ Ιλιος. ὡς καὶ ἀλλαχόθι τῆς ποιήσεώς φησι· Σῇ δ' ἥλω βουλῇ ἄστυ Πριάμοιο ἄνακτος.

279 ΠΑ. Παρ' αὐτὸν δέ.

280 ΕΙ. Ομοιωθεῖσα. ΑΝΩ. Εκέλευσεν.

281 ΩΣ. Οπως, ἵνα. ΑΜΑ. Ομοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό.

282 ΕΠΙ. Επισκέψαιντο, ἐπινοήσωσι.

284 ΝΥΝ. Επὶ τοῦ παρόντος δὴ βούλονται, ὦ βασιλεῦ.

285 ΕΛ. Επονείδιστον, ἐφύβριστον. ΘΕ. Ποιῆσαι. ΜΕ. Ανθρώποις τοῖς μεμερισμένην καὶ ἔναρθρον ἔχουσι τὴν φωνὴν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων.

286 ΟΥ· Οὐδαμῶς δέ σοι. ΕΚ. Εκτελοῦσι, πληροῦσιν. ΥΠΟ. Σύνταξιν. ΥΠΕ. Ηντινα ὑπέσχοντό σοι.

287 ΕΝ. Ενταῦθα. ΣΤΕΙ. Εν τάξει παραγγελλόμενοι. ΙΠ. Ιπποτρόφου. Απὸ δὲ Αγήνορος ἵππων ὠνομάσθη τὸ Αργος ἱππόβοτον.

288 ΕΥ. Καλῶς τετειχισμένην.

289 ΝΕ. Μικροί. ΧΗ. Ερημοι καὶ ἀνδρῶν μονωθεῖσαι.

290 ΑΛ. Πρὸς ἀλλήλους θρηνοῦσιν. ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκον πορεύεσθαι.

291 Η. Εστι δὲ ὄντως καὶ πόνος. ΑΝΙ. Τῇ ψυχῇ ὀδυνηθέντα, λυπηθέντα.

292 ΑΠΟ. Πόῤῥω, φησὶ τῆς ἰδίας γυναικός. ΗΣ. Ιδίας. ΑΛΟ. Γαμετῆς.

293 ΑΣ. Λυπεῖται, ἀσχάλλει. ΠΟ. Πολυκαθέδρῳ. Ζυγαὶ γὰρ, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. ΑΕΛ. Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί.

294 ΧΕΙ. Χειμεριναί. ΕΙ. Συνειλῶσι, συγκλείωσιν. ΟΡΙ. Διεγειρομένη, ταρασσομένη.

295 Ημῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
Ενθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομαι, Αχαιοὺς
Ασχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Αἰσχρόν τοι, δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
Τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
300 Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἠὲ καὶ οὐκί.
Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι,
Χθιζά τε καὶ πρώϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Αχαιῶν
Ηγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
305 Ημεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς
Ερδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ενθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων, ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς,
Σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ολύμπιος ἧκε φόωσδε,

---

295 ΕΙ. Ενναῖος. ΠΕ. Περιτρεπόμενος, ὁ ἔστι περιερχόμενος, πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μέλλων πλέξαι.

296 ΜΙ. Μένουσιν. ΤΩ. Διὸ δή. ΝΕ. Οὐ μέμφομαι, εἰ οὕτω ῥαθυμοῦσιν.

297 ΕΜ. Ομως.

298 ΑΙΣ. Εφύβριστον, ἀηδές. ΔΗ. Επὶ πολὺν χρόνον. ΚΕ. Κενὸν, ἄπρακτον.

299 ΤΛΗ. Καρτερήσατε, καὶ ὑπομείνατε χρόνον ὀλίγον δή τινα. ΔΑ. Μάθωμεν.

300 ΕΤΕ. Εἰ ἀληθές. ΟΥ. Η καὶ οὐδαμῶς.

301 ΙΔ. Ισμεν, οἴδαμεν.

302 ΜΑΡ. Μάρτυρες. ΦΕ. Ους παρακαθαρπάσας ὁ θάνατος μήπω προσῆλθεν. ΕΒ. Προσέβησαν. ΚΗ. Αἱ θανατηφόροι μοῖραι. ΦΕ. Αποφέρουσαι.

303 ΧΘΙ. Χθὲς καὶ πρώην. Κατεσμίκρυνε δὲ τὸν ἐνναετῆ χρόνον, ἵνα μὴ διὰ τῆς ἀναμνήσεως πλέον ποιήσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ελληνας. ΑΥ. Οἷς εἰς τὴν Αὐλίδα. Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας, κεκλημένη ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι, ὅ ἐστιν, ἀθροισθῆναι τὸν Ελληνικὸν στρατόν.

304 ΗΓΕ. Συνηθροίζοντο. συνηγείροντο.

305 ΑΜ. Περὶ τὴν κρήνην.

306 ΕΡ. Επετελοῦμεν, ἐθύομεν. ΤΕ. Τελείας θυσίας.

307 ΠΛΑ. Υπὸ τῇ ἱερᾷ πλατάνῳ. Τῇ μέντοι πίσῃ ἀναγνωστέον ὡς, κυπαρίσσῳ. ΡΕ. Ερρει, ἐφέρετο. ΑΓΛ. Καλόν.

308 ΕΝΘ. Οπου ἡμῖν ὤφθη ὁ δράκων. οὗτινος δράκοντος τὸ ὄνομα ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασί φησι, λέγων αὐτὸν Σθένιον. οὕτως γὰρ ἱστόρηται Διονυσίῳ ἐν τῇ ε΄. τῶν ἀπόρων. ΣΗ. Σημεῖον ὑμῖν ἐφάνη ὑπὸ Διὸς πεμφθέν. ΝΩ. Πυρρὸς κατὰ τὰ νῶτα. ἢ ὁ ἄγαν φόνιος.

309 ΣΜΕΡ. Καταπληκτικὸς. φοβερός.

310 Βωμοῦ ὑπαΐξας, πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν·
Ενθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
Οζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
Οκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
Ενθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας.
315 Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο, ὀδυρομένη φίλα τέκνα.
Τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνε.
Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
320 Ημεῖς δ', ἑσταότες, θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
Ως οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας.
Κάλχας δ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων, ἀγόρευε·
Τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Αχαιοί;
Ημῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
325 Οψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος ἔποτ' ὀλεῖται.

βερός. ΟΛΥ. Ο Ζεύς. ΗΚ. Αφῆκεν, ἔπεμψε. ΦΟ. Εἰς τὸ φῶς.

310 ΒΩ. Τοῦ βωμοῦ ὑπεξελθών. ΠΛΑ. Πρὸς τὴν πλάτανον δή. ΟΡ. Ανώρμησεν, ἀνῆλθεν.

311 ΕΣ. Ησαν, ὑπῆρχον. ΣΤΡ. Στρουθοῦ. ΝΕ. Πῶλοι. ΝΗ. Μικρά.

312 ΑΚΡ. Επὶ τῷ ὑψηλῷ ἀκροκλάδῳ. ΥΠΟ. Υποπεπτωκότες, ὑποκείμενοι, πεπτωκότες ὑπὸ φύλλοις, ἐν ᾠῷ τεχθέντες πρότερον. τὰ γὰρ ᾠὰ ἐν τῷ ὠοτοκεῖν πίπτει ἐκ πρωκτοῦ τῆς ὄρνιθος.

314 ΕΛΕ. Ελεεινῶς, οἰκτρῶς. ΚΑ. Κατηνήλισκε, κατέτρωγε. ΤΕ. Τρίζοντας, ποιάν τινα φωνὴν ἀποτελοῦντας.

315 ΑΜ. Περὶ αὐτοὺς ἐπέτετο.

316 ΕΛΕ. Πέριξ εἱλῶν. ΛΑ. Εκράτησεν. ΑΜ. Περὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θρηνοῦσαν.

317 ΚΑ. Κατέφαγε τὰ τέκνα. ΑΥ. Τὴν στρουθὸν δηλονότι.

318 ΤΟΝ. Τοῦτον μέν. ΑΡΙ. Διάδηλον, φανερόν. ΘΗ. Εθηκεν, ἐποίησε. ΘΕ. Οστις αὐτὸν φανῆναι ἐποίησεν ὁ Ζεύς.

319 ΛΑ. Λίθον.

320 ΕΣ. Εστηκότες. ΘΑΥ. Εξεπληττόμεθα. ΟΙ. Οπερ ἐγένετο. τὸ γεγονός.

321 ΔΕΙ. Ως οὖν φοβερά. ΠΕ. Μέγιστα σημεῖα.

322 ΘΕΟ. Μαντευόμενος.

323 ΤΙ. Τί δή ποτε. ΑΝΕ. Αφωνοι. κατὰ στέρησιν τῆς ἰωῆς, ὅ ἐστι, τῆς φωνῆς.

324 ΗΜ. Ημῖν μὲν οὖν. ΤΕ. Σημεῖον.

325 ΟΨΙ. Βραδυχρόνιον. ΟΨΙΤ. Οψὲ καὶ βραδέως τελεσθησόμενον. ΟΛΕΙ. Οὗ τινος οὐδέποτε, ἤ, οὐκ ἄν, ἡ δόξα ἀπολεῖται.

Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτήν,
Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
Ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,
Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
330 Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ'. Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, (ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,)
335 Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;

328 ΩΣ. Οὕτως ἡμεῖς. ΠΤΟ. Πολεμήσομεν. ΑΥ. Αὐτόθι ἐν τῇ Ἰλίῳ.

329 ΔΕ. Προσληπτέον, ἐνιαυτῷ. ΑΙ. Πορθήσομεν.

330 ΚΕΙ. Ἐκεῖνος. ΤΑ. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. ΤΕ. Τελειοῦται, πληροῦται.

331 ΜΙ. Μένετε.

332 ΕΙ. Ἕως ἄν. ΑΣ. Πόλιν.

333 ΩΣ. Τὸ ἑξῆς οὕτως· Ὣς ἔφατ'. Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν αἱ νῆες, ὅ ἐστι, πᾶσαι.

334 ΣΜΕΡ. Σμερδνόν, καταπληκτικῶς, φοβερῶς. ΚΟ. Ἐκονάβησαν. ἤχησαν. ΑΥ. Βοησάντων.

335 ΕΠ. Ἐπαινέσαντες. ΘΕΙ. Τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως.

336 ΓΕ. Ἔντιμος, παρὰ τὸ γέρας. Η, ὁ ἐν Γερήνῃ κώμῃ τραφείς. ΙΠ. Ἀντὶ τοῦ ἱππικός. νῦν δέ, φυγάς. ὁ γὰρ Ποιητὴς νῦν, ἀντὶ τοῦ φυγάδος κέχρηται. Ἡρακλέους ἐπιστρατευσάσης τῇ Πύλῳ, διὰ τὸ μὴ καθαρθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Νηλέως τοῦ Ἰφίτου φόνον, καὶ διὰ τὴν τῶν Νηλειδῶν ἀφροσύνην, πολὺς ἦν πορθῶν τὴν πόλιν. καὶ ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. ἀμφίβιος γὰρ ἐτύγχανεν ἐκεῖνος. καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους ἅρματος, Ἀθηνᾶ εἰκάσασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. τότε Νέστωρ ἐν Γερήνοις τρεφόμενος, πορθησείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἕνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη. διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη. Ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν καταλόγοις.

337 ΠΑΙ. Νηπίοις ἴσα φρονεῖτε. ΕΟΙ. Ὡμοιωμένοι. ΑΓΟ. Ἐκκλησιάζετε, δημηγορεῖτε.

338 ΟΙΣ. Οἷς οὐδέν. ΜΕ. Διὰ φροντίδος ἐστί. ΠΟ. Πολεμικὰ ἔργα.

339 ΠΟΥ. Ἤτοι, Ποῖ δή. ἤ, Πῶς δή. ΣΥ. Αἱ συνθῆκαι. ΟΡ. Ὅρκοι. ΒΗ. Ἀντὶ τοῦ, ἔβησαν, ἐπορεύθησαν. ἢ ἀντὶ τοῦ, πῶς ἐκπληρώσομεν τοὺς ὅρκους, οὓς ἐποιησάμεθα περὶ Ἑλένης. ΣΥ. Ποῦ δὴ καὶ αἱ συνθῆκαι τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόν-

340 Εν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.
Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ατρείδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν
345 Αρχευ' Αργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Τοὺς δὲ δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Αχαιῶν
Νόσφιν βουλεύωσ'· ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
Πρὶν Αργος δ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
Γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἦε καὶ οὐκί.
350 Φημὶ γὰρ οὖν, κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ηματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Αργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,

των διὰ γένος καὶ κάλλος; Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινές φασι, φυλασσόμενος, μή ποτε, ἕνα αὐτῶν προκρίνας, τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ὅρκον ἔλαβεν, ἦ μὴν τῷ ληψομένῳ τὴν παῖδα, ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν, σφόδρα ἐπαμυνεῖν. διόπερ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι. καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον, ἁρπαχθείσης ὑπὸ Αλεξάνδρου, ἐκοινώνησαν τῆς στρατείας διὰ τοὺς γενομένους ὅρκους. Η ἱστορία παρὰ Στησιχόρῳ. ΒΗ. Αποβήσεται.

340 ΕΝ. Ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἵ τε γνῶμαι ὑμῶν, καὶ τὰ βουλεύματα. ΜΗ. Βουλεύματα, σκέψεις. ΓΕ. Γένοιντο.

341 ΣΠΟΝ. Καὶ αἱ δι' ἀκράτου οἴνου γενόμεναι θυσίαι. ΔΕ. Δεξιώσεις, συνθῆκαι. ΕΠΕ. Αἷς ἐπιπιστεύκειμεν.

342 ΑΥ. Εἰκῇ, μάτην. ΕΠΕ. Λόγοις. ΕΡΙ. Ερίζομεν, φιλονεικοῦμεν. ΜΗ. Μηχάνημα, τέχνασμα.

343 ΕΥ. Εὑρεῖν. ΕΟΝ. Οντες, ὑπάρχοντες.

344 ΩΣ. Ως καὶ πρότερον. ΑΣ. Ασφαλῆ καὶ ἀμετακίνητον.

345 ΑΡ. Ηγοῦ τῶν Ελλήνων. ΚΡΑ. Ισχυράς. ΥΣ. Μάχας.

346 ΤΟΥΣ. Τούτους δὲ ἔα. ΦΘΙ. Φθείρεσθαι. ΕΝΑ. Εὐφυέστερον αἰνίττεται Αχιλλέα καὶ Πάτροκλον. ἕτεροι δὲ, ἕνα καὶ δύο, ἀντὶ τοῦ, Θερσίτην καὶ ἕτερον. ΤΟΙ. Οἵτινες ἄν.

347 ΝΟΣ. Ιδίᾳ, χωρίς. ΑΝΥ. Εντελὴς δὲ πρᾶξις οὐ γενήσεται αὐτῶν, ὥστε πρὸ τοῦ δέοντος χρόνου πορευθῆναι ἡμᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον τῇ Διὸς γνώμῃ. ΕΣ. Οὐ γενήσεται.

348 ΠΡΙΝ. Πρότερον. ΙΕ. Παραγενέσθαι.

349 ΓΝΩ. Γνῶναι. ΨΕΥ. Ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσις. ΗΕ. Η καὶ οὐδαμῶς.

350 ΦΗ. Ὑπολαμβάνω οὖν δή. ΚΑ. Επινεῦσαι. ΥΠ. Ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει πάντων. ΚΡΟ. Κρόνου παῖδα, Δία. εἰσὶ γὰρ ἕτεροι, ἄρρενες μὲν, Ποσειδῶν Αδης. θήλειαι δὲ, Εστία, Δημήτηρ, Ηρα.

351 ΗΜΑ. Εν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ΩΚΥ. Ταχείαις. ΕΒ. Ενέβαινον, εἰσίεσαν.

352 ΦΟ. Θανατηφόρον εἱμαρμένην.

Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόν δὲ νέεσθαι,
355 Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε, στοναχάς τε.
Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόν δε νέεσθαι,
Ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,
Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
360 Ἀλλά, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ·
Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅ, ττι κεν εἴπω.
Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον·
Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
Εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς, καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
365 Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,
Ἠδ' ὅσκ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται.
Γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,

353 ΑΣ. Ἀστραπὰς ποιῶν. ΕΠΙ. Ἐπιδεξίως, αἰσίως. ΕΝ. Καθήκοντα, συμφέροντα, ἀγαθά. ΣΗ. Σημεῖα. ΦΑΙ. Δεικνὺς, καὶ φανερὰ ποιῶν ἡμῖν.

354 ΤΩ. Διὸ μηδείς. ΕΠ. Σπουδαζέτω, σπουδέτω.

355 ΑΛΟ. Παρὰ Τρωϊκῇ γυναικί. ΚΑ. Συγκοιμηθῆναι. ΠΓ. Πρὶν ἄν.

356 ΤΙ. Πρὶν ἂν ἡμᾶς τιμωρίαν λαβεῖν, ἀντὶ τῶν γενομένων ἡμῖν δι' Ἑλένην στεναγμῶν καὶ κακῶν. ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. ΟΡ. Ἐνθυμήματα μᾶλλον δὲ ὧδε, ἁρπαγήν. ΣΤΟ. Καὶ στεναγμούς.

358 ΑΠ. Λαμβανέσθω. ΗΣ. Τῆς ἰδίας νηός. ΜΕ. Βαθείας, σκοτεινῆς, ἢ πίσσῃ κεχρισμένης.

359 ΑΛ. Πρότερον τῶν λοιπῶν. ἢ, ἔμπροσθεν. ΠΟΤ. Μόρον. ὅ ἐστιν, ἵν' αὐτὸς πρὸ πάντων ἐκεῖνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἱμαρμένην. ΕΠΙ. Ἐπιδιώξῃ, καταλάβῃ.

360 ΑΝ. Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ. Ἀποστρέφει δὲ τὸν λόγον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ καλεῖται τὸ σχῆμα ἀποστροφή. ΜΗ. Σὺ δὲ καλῶς βούλευε. ΠΕΙ. Καὶ πείθου ἄλλῳ. λείπει δὲ, τῷ καλῶς σοι συμβουλεύοντι.

361 ΑΠΟ. Ἀποβολῆς ἄξιον, ἀδόκιμον. ΕΣ. Ἔσται, γενήσεται. ΟΤΤ. Ὅ, τι ἂν εἴπω.

362 ΚΡΙ. Διάκρινε, διαχώρησον. ΦΥ. Κατὰ ἔθνη, ὅ ἐστιν, ἴδια πλήθη. ΦΡΗ. Κατὰ φρατρίας, ὅ ἐστι συγγενείας.

363 ΦΡΗ. Ὅπως ἡ ἰδία φρατρία τῇ ἑαυτῆς φρατρίᾳ βοηθῇ. ΦΥ. Τὰ δὲ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν.

364 ΕΡ. Πράξῃς.

365 ΓΝΩ. Μάθῃς. ΟΣ. Καὶ ὅστις. ΚΑ. Δειλὸς, ἀσθενής. ΝΥ. Δή.

366 ΟΣ. Καὶ ὅστις. ΕΣΘ. Ἀγαθὸς, ἀνδρεῖος. ΕΗ. Ὑπάρχοι. ΣΦΕ. Καθ' ἑαυτοὺς, ὑπὲρ ἑαυτῶν. ΜΑ. Οὕτω γὰρ ἂν προθύμως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος μαχήσεται.

367 ΓΝΩ. Ἐπιγνώσῃ, πότερον θεία γνώμη ἐστὶν ἡ ἐναντιουμένη σοι πρὸς

τὸ

Η ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Αγαμέμνων·
370 Η μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἷας Αχαιῶν.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναίη, καὶ Απολλον
Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Αχαιῶν·
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
375 Αλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
Ος με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
Καὶ γὰρ ἐγὼν, Αχιλεύς τε, μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
Αντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων.
Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἠβαιόν.

τὸ ἑλεῖν τὴν Ιλιον, ἢ ἡ τῶν ἀνδρῶν δειλία, καὶ ἀπόνοια τῶν πολεμικῶν ἔργων. ΘΕ. Θεία γνώμη. ΑΛΑ. Οὐκ ἐκπορθήσεις.

368 ΚΑ. Κακία, δειλία. ΑΦΡ. Απειρία. Εζήτηται δέ, διατί ταύτην τὴν τάξιν περὶ πολλοῦ μὴ ὑπετίθετο ὁ Νέστωρ· ἤτοι ὅτι πάλαι μὲν Αχιλλεύς, φίλος ὢν τῶν Ελλήνων, ἤρκει πρὸς τὸ συνέχειν τοὺς βαρβάρους· καὶ καλῶς ἐκείνῳ θαρρῶν, οὐκ ἐποίει τοῦτο. νῦν δὲ αὐτοῦ μηνίοντος, εἰκότως ἀσφαλεστέραν διάταξιν εἰσάγει.

370 Η. Οντως, ἀληθῶς δή. ΑΓΟ. Δημηγορία, συμβουλία. ΝΙ. Υπερβάλλεις.

371 ΑΙ. Εἴθε γάρ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. ἐντεῦθεν δέ τινες νομίζουσιν, Αθηναῖον γεγονέναι τὸν Ποιητήν. τὸ γὰρ Αθηναίη Αττικόν, καὶ ἴδιον εἶναι τὸν ὅρκον Αθηναίοις.

372 ΣΥΜ. Σύμβουλοι. ΕΙΕΝ. Ησαν, ὑπῆρχον.

373 ΤΩ. Οὕτως γ' ἄν. ΤΑ. Ταχέως. ΗΜΥ. Κλιθείη, πέσοι.

374 ΧΕΡ. Υπὸ τῶν ἡμετέρων χειρῶν. ΑΛ. Ληφθεῖσα. ΠΕΡ. Πορθηθεῖσα. Εζήτηται καὶ τοῦτο, διατί, Οδυσσέως καταχόντος διὰ λόγων τοὺς ὄχλους, καὶ τοιοῦτο πρᾶγμα συνετὸν καὶ σπουδαῖον ποιήσαντος, ὁ βασιλεὺς νῦν δύναμιν ἐν τῷ λέγειν τῷ Νέστορι προσμαρτυρεῖ. ἤτοι, ὡς δυναμικωτέρῳ. προκατειλημμένων γὰρ τῶν ἐπιχειρημάτων Αθηνᾷ, καὶ Οδυσσεῖ, ὅμως ηὐπόρησε λόγων. ἢ, ὅτι ὁ μὲν μόνον ὠνείδισε, Νέστωρ δὲ, καὶ τῇ διατάξει καὶ συμβουλίᾳ, καὶ τοὺς τρόπους εἶπε, νίκης φῶς βεβαιότερον.

376 ΑΠΡ. Πρὸς ἀπράκτους, περὶ ἃς οὐδὲν ἔστι πρᾶξαι φιλονεικίας. ΝΕΙ. Κακολογίας. ΒΑΛ. Εμβάλλει.

377 ΜΑ. Εφιλονεικήσαμεν. ΕΙ. Ενεκα.

378 ΑΝ. Εναντίοις. ΗΡ. Πρῶτος ἠρχόμην τῆς ὀργῆς. ΧΑ. Οργιζόμενος.

379 ΕΣ. Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν καὶ συμβουλίαν.

380 ΑΝΑ. Αναβολὴ, ὑπέρθεσις τοῦ κακοῦ. ΟΥΔ. Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον καὶ ὀλιγοχρόνιον.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
Εὖ δέ τις, ἅρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω·
385 Ως κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' ἄρηϊ.
Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἠβαιὸν,
Εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
390 Ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
Ον δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω

381 ΔΕΙ. Τὸ παρ' ἡμῖν νῦν ἄριστον λεγόμενον, τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα. δόρπος δὲ τὸ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ, ὃ ἡμεῖς δεῖπνον λέγομεν. Δεῖπνον τὸ πρωϊνὸν, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν, ὅ ἐστιν, ἐργάζεσθαι. δόρπον δὲ, ἡ ἑσπερινὴ τροφή· παρὰ τὸ οἱονεὶ παύεσθαι τὸ τηνικαῦτα λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. ΑΡΗ. Νῦν τὸν πόλεμον. Τετραχῶς γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται ὁ Ποιητής. ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὡς ἐνταῦθα· Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα. ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου. ὡς ἐκεῖ· Αἵματος ἆσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν. καὶ ἐνθάδε· ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄμβριμος ἄρης. ἐπὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ οὕτως· Καὶ δ' αὖθ' ἡ κινύμενα ἄγει βροτολοιγὸν Αρηα. καὶ πάλιν· ἐς δὲ Τρῶας ἄρης κορυθαίολος. ἐπὶ δὲ τῆς πληγῆς· ἔνθα μάλιστα Γίγνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.

382 ΕΥ. Ος μὲν καλῶς. ΔΟ. Ξίφος. ΘΗ. Ακονισάτω. ΘΕ. Καὶ εὐτρεπισάτω αὐτοῦ τὴν ἀσπίδα. ἤγουν, ὀρθῶς θέσθω τάγμα τῶν ἀσπιστῶν.

383 ΕΥ. Ος δὲ καλῶς.

384 ΕΥ. Ετερος δὲ περισκεψάμενος, καὶ ἀκριβῶς καταμαθών. ΜΕ. Επιμέλειαν ποιείσθω. καλὸν γὰρ, δυσχερῆ ἐλπίζειν. ἢ γὰρ ἀποβάντων, ῥάδιον ἠχθέσθημεν. ἢ τελευτηθέντων, ὑπεράγαν ἐχάρημεν. ΜΕ. Φροντιζέτω.

385 ΩΣ. Οπως ἄν. ΠΑ. Δὶ ὅλης ἡμέρας. ΣΤΥ. Μισητῷ, φοβερῷ. ΚΡΙ. Διακρινώμεθα, ἐνεργῶμεν. ΑΡΗΙ. Πολέμῳ.

386 ΠΑΥ. Κατάπαυσις. ΗΒ. Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον. ΜΕ. Εν ἡμῖν γενήσεται.

387 ΔΙΑ. Διαχωρίσει. ΜΕ. Περιφραστικῶς, ἄνδρας, τὴν ἑκάστου δύναμιν καὶ προθυμίαν.

388 ΙΔΡ. Υγρανθήσεται ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ πολεμοῦντος. ΤΕΥ. Τινός. ΤΕ. Ο ἀναφορεύς. νῦν τῆς ἀσπίδος. ὅ ἐστι, πλατὺς ἱμὰς, ἀφ' οὗ ἡ ἀσπὶς ἤρτηται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμὼν τοῦ ξίφους. ΑΜ. Περὶ τοῖς στήθεσιν.

389 ΑΜ. Τῆς πανταχόθεν τὸν βροτὸν, ὅ ἐστι, τὸν ἄνθρωπον, περιεχούσης καὶ σκεπούσης. ἀνδρομήκεσι γὰρ ἐχρῶντο ταῖς ἀσπίσιν οἱ παλαιοί. ΠΕ. Σύνταξις· Εγχεϊ δὲ καμεῖται περὶ χεῖρα. ἀπροσώπως. ἢ, καμεῖταί τις. καμεῖται στρατιώτης. κοπιάσει δὲ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαστάζουσα τὸ δόρυ.

390 ΕΥ. Τὸ καλῶς κατεσκευασμένον. ΤΙ. Τείνων, ἕλκων.

391 ΑΠΑ. Αποθεν, χωρίς. ΟΝ.

Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
Αρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.
Ως ἔφατ'. Αργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
395 Ακτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ, τὸν δ' οὔ ποτε κύματα λείπει
Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
Ανστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
400 Αλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν, καὶ μῶλον Αρηος.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν·
405 Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ Ιδομενῆα ἄνακτα,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέος υἱόν·
Εκτον δ' αὖτ' Οδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.

Ον δ' ἂν ἐγώ. ΕΘΕ. Θέλοντα, βουλόμενον. ΝΟ. Θεάσομαι, ἴδω.

392 ΜΙΜ. Μένειν. ΚΟ. Καμπυλοπρύμναις. ΟΥ. Οὐκ ἂν αὐτῷ εἰς τὸ μεταταῦτα.

393 ΑΡ. Ικανόν, ὠφέλιμον. ΕΣ. Εσται, γενήσεται. ΦΥ. Φυγεῖν. Ο δὲ λόγος· τῷ δὲ θέλοντι φεύγειν τὸν πόλεμον, οὐχ' ἱκανὸν οὐδὲ αὔταρκες γενήσεται πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ κυνῶν καὶ σαρκοφάγων ὀρνέων διασπαραχθῆναι.

394 ΙΑ. Ηχησαν, ἐβόησαν.

395 ΑΚ. Ακτὴ ὁ παραθαλάσσιος καὶ πετρώδης τόπος. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν ἄγνυσθαι, ὅ ἐστι, ῥήσσεσθαι, καὶ περικλᾶσθαι, τὰ κύματα.

396 ΠΡΟ. Προβεβλημένῳ, ἐκκειμένῳ. ὅ ἐστι, προέχοντι εἰς τὴν θάλασσαν. ΣΚΟ. Υψηλῷ τόπῳ, ἀφ' οὗ περισκοπῆσαι καὶ ἀπιδεῖν ἐστι πάντα. ΛΕΙ. Απολείπει, ἐᾷ.

397 ΠΑΝ Παντοδαπῶν.

398 ΑΝ. Αναστάντες. ΟΡΕ. Ωρμων. ΚΕ. Διαμερισθέντες, σκορπισθέντες.

399 ΚΑ. Πῦρ ἀνῆψαν, καὶ ὀψοποίησαν. ΕΛ Ελαβον.

400 ΕΡΕ. Επετέλει, ἔθυεν. ΑΙ. Διαπαντὸς ὄντων, ἀθανάτων.

401 ΜΩ. Μολυσμὸν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ πόνον.

402 ΙΕ. Εσφαξεν.

403 ΠΙ. Πιμελῆ, λιπαρόν. ΠΕΝ. Πενταέτη.

404 ΚΙ. Εκάλει. ΓΕΡ. Εντίμους βασιλεῖς. ΑΡΙ. Τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρίστους. ΠΑΝ. Πάντων τῶν Ελλήνων.

405 ΙΔΟ. Τὸν Ιδομενέα. ΑΙ. Τοὺς δύο Αἴαντας. ΤΥ. Τὸν Διομήδην.

407 ΔΙΙ. Τῷ Διῒ κατὰ βουλὴν ἶσον.

Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ηδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.
410 Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Αγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
415 Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα,
Εκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
Χαλκῷ, ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων·
420 Αλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.

408 ΑΥ. Ανευ τοῦ κληθῆναι. ΒΟ. Ο ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος. Η μὲν γὰρ δειλία θραύουσα τὸ πνεῦμα, βραχίστην ἀπεργάζεται τὴν φωνήν.

409 ΗΔ. Ηδει, ἠπίστατο. ΘΥ Κατὰ τὴν ψυχὴν, ἐν τῷ νοΐ. ΑΔ. Αδελφόν. ΕΠΟ. Ενήργει, ἔθυεν, ὑπὲρ αὐτοῦ.

410 ΒΟ. Περὶ δὲ τὸν βοῦν κύκλῳ ἔστησαν. ΟΥ. Τὰς κριθάς. ΑΝΕ. Εβάστασαν, ἀνέλαβον.

412 ΚΕ. Μελανονεφὲς, μέλανα νέφη συνάγων πρὸς κατάπληξιν. ΑΙ. Ο τὸν ὑπὲρ τὸν ἀέρα ὄντα αἰθέρα κατοικῶν. Ο γὰρ Ομηρος τοῦτο οἶδεν αἰθέρα.

413 ΕΠΙ. Καὶ σκότος ἐπιγενέσθαι, ἐπελθεῖν.

414 ΚΑ. Καταβαλεῖν, ὥστε καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πεσεῖν. ΜΕ. Οἶκον. Απὸ τοῦ ὑπὸ καπνοῦ μελαίνεσθαι. Απὸ δὲ τούτου φησὶ τὸ βασίλειον.

415 ΑΙ. Τὸ κατηθαλωμένον, καὶ κατακαυθῆναι δυνάμενον. ΠΡΗ. Εμπρῆσαι, καῦσαι. ΠΥ. Φλογὶ δηλαδή. ἤγουν, διὰ πυρός. ΔΗ. Καυστικοῦ, φθαρτικοῦ. Σύνταξις [ἄλλη αὐτή ἐστί. Δηΐοιο θύρετρα πρῆσαι πυρός. θύρετρα δηΐοιο, τοῦ Πριάμου. ΘΥ. Θύρας.

416 ΕΚ. Τὸν δὲ τοῦ Εκτορος χιτῶνα. ΣΤΗ. Περὶ τὰ στήθη αὐτοῦ. ΔΑΙ. Διακόψαι.

417 ΡΩ. Σιδήρῳ διακοφθησόμενον, ἢ διεσχισμένον. (Γέγονε δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω.) (Οὐχ οὕτως δέ. Ρωγαλέος εἶναι παραλαμβάνεται) ὁ χιτὼν ὁ σιδηροῦς, πρὶν σιδήρῳ διακοφθῆναι, ἢ χαλκῷ διεσχίσθαι. Διαστολὴ τοίνυν μεταξὺ ἀμφοῖν γίγνοιτ' ἄν. δαΐξαι χαλκῷ, ῥωγαλέον. ῥωγαλέον χιτῶνα δαΐξαι χαλκῷ.) ΠΟ. Πολλοί δέ. ΑΜΦ. Περὶ αὐτόν.

418 ΠΡΗ. Πρηνεῖς, ἐπὶ πρόσωπον. ΚΟ. Εν τῇ γῇ κείμενοι. ΟΔ. Τοῖς ὀδοῦσι. Γίγνεται δὲ ἀμφότερον ἐκ τοῦ δάκνω, δάξω, ὀδὰξ, ὀδοὺς. ἤγουν δάκνω, καὶ ὀδοὺς, ἐκ τοῦ ὀδάξ. Τοῦτο δὲ συμβαίνει αὐτοῖς ὀδυνωμένοις. ΓΑΙ. Αντὶ τοῦ, γαίης.

419 ΟΥΔ. Οὐδέπω δὲ αὐτῷ. ΕΠΕ. Επετέλει.

420 ΔΕΚ. Εδέξατο. ἐδέδεκτο.

ΙΡΑ.

Αὐτὰρ, ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
425 Καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον ἡφαίστοιο.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ωπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
430 Αὐτὰρ, ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ατρείδη, κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν, Αγαμέμνων,
435 Μηκέτι νῦν δηθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδέ τι δηρὸν
Αμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
Αλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν, Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λαὸν κηρύσσοντες, ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
Ημεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν
440 Ιομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·

ΙΡΑ. Ιερεῖα, θυσίας. ΠΟ. Κάματον δέ. ΑΜΕ. Αφθονον, ἁδρὸν, πολύν. ΟΦΕ. Ηὔξανεν.

421 ΠΡΟ. Επεβάλλοντο.

423 ΚΝΙΣ. Τῷ λίπει.

424 ΔΙΠ. Διπλᾶ. ΩΜΟ. Ωμὰ τὰ κρέα τοῖς βωμοῖς ἀπὸ ἑκάστου μέρους λαβόντες ἐπέθηκαν.

425 ΣΧΙ. Σχίζαις. ΑΦ. Φύλλα μὴ ἐχούσαις. ξηραῖς.

426 ΕΜ. Διαπείραντες. ΥΠ. Υπερεῖχον, ὑπεράνω εἶχον. ΗΦ. Τοῦ πυρός.

435 ΔΗ. Δηρὸν, δήν, ἐπὶ πολὺν χρόνον. ΑΥ. Ενταῦθα. ΛΕ. Ησυχάζωμεν, ἢ νυστάζωμεν. Στρατηγικὴ διδασκαλία, χρόνου φείδεσθαι. οὔτε γὰρ παρελθόντα ἀνακαλεῖσθαι, οὔτε αἰτήσαντες λαβεῖν αὐτὸν δυνάμεθα. ἐρωτηθεὶς γὰρ Αλέξανδρος, Πῶς τῆς Ελλάδος περιεγένου, Μηδὲν ἀναβαλλόμενος, εἶπεν.

436 ΑΜ. Αναβαλλώμεθα, ἀνατιθώμεθα. ΕΡ. Νῦν τὸν πόλεμον. Ο. Οπερ δή. ΕΓ. Εγχειρίσει, δώσει.

438 ΑΓ. Αθροιζόντων, ἀγειρέτωσαν.

439 ΑΘ. Συνηθροισμένοι ὁμοῦ.

440 ΙΟ. Απίωμεν, ἀπερχώμεθα. ΘΑΣ. Οπως ἂν τάχιον, διὰ τάχους. ΑΡΗ. Τομὸν, διαπρύσιον, πόλεμον.

Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν πόλεμόν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ᾽ ἠγείροντο μάλ᾽ ὦκα.
Οἱ δ᾽ ἀμφ᾽ Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες
Θῦνον κρίνοντες. μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Αἰγίδ᾽ ἔχουσ᾽ ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε,
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθοντο,
Πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος,
Σὺν τῇ παμφαίνουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
Ὀτρύνουσ᾽ ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστου
Καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ᾽ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ᾽, ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή·
Ὡς, τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι᾽ αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε.
Τῶν δ᾽ ὥστ᾽ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,

442 ΚΗ. Τοῖς κήρυξι. ΛΙ. Ὀξυφώνοις, ἡδυφώνοις.

445 ΑΤΡ. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀτρέως παῖδα Ἀγαμέμνονα.

446 ΘΥ. Ὥρμων. ΚΡΙ. Ἀγῶνι διακρινοῦντες. ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς δέ.

447 ΕΡΙ. Ἔντιμον, μεγαλότιμον. ΑΓΗ. Ἄφθαρτον.

448 ΘΥ. Κροσσοί. ΠΑΓ. Ὁλόχρυσοι. ΗΕ. Ἠωροῦντο, ἐκρέμαντο.

449 ΕΥ. Καλῶς πεπλεγμένοι. ΕΚΑ. Ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος, ὅ ἐστιν ἑκατὸν χρυσῶν νομισμάτων. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, τιμῶντες τὸ ζῶον τὸν βοῦν, διὰ πολλὰ μὲν, καὶ ὅτι δὲ ἱερόν ἐστιν, ἐνεχάραττον, τῷ μὲν ἑνὶ μέρει τοῦ νομίσματος, βοῦν, τῷ δὲ ἑτέρῳ, τὸ τοῦ βασιλέως πρόσωπον.

450 ΣΥΝ. Σὺν ταύτῃ τῇ αἰγίδι. ΠΑΙ. Ἐνθουσιῶσα, ὁρμῶσα. ΔΙ. Διῆξε, διήρχετο. διεθορύβει.

451 ΟΤΡ. Παρορμῶσα ἐς τὸν πόλεμον. ΣΘΕ. Δύναμιν.

452 ΑΛΗ. Ἀκατάπαυστον.

453 ΤΟΙ. Τοῖς δὲ Ἕλλησιν. ΑΦ. Εὐθέως, ταχέως. ΓΛΥ. Ἡδύτερος. ΝΕ. Ἤπερ πορεύεσθαι εἰς τὰς πατρίδας.

454 ΓΛΑ. Κοίλαις, βαθείαις.

455 ΑΙ. Ἀδηλοποιὸν, ἀφανιστικόν. ΕΠΙ. Καίει, ἐπικαίει. ΑΣ. Πολλήν.

456 ΟΥ. Ἐν ἀκραρείαις. ΕΚΑ. Πόῤῥωθεν. ΑΥ. Λαμπηδών.

457 ΩΣ. Οὕτως τούτων. ΘΕ. Θείου, θαυμαστοῦ.

458 ΑΙ. Λαμπρότης. ΙΚΕ. Παρεγένετο. ΑΙ. Διὰ τοῦ ἀέρος.

459 ΠΕ. Πετεινῶν. ΕΘ. Ἔθνη, πλήθη.

460 Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ασίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
Ενθα καὶ ἔνθα ποτῶνται, ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών·
Ως τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
465 Ες πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν, αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
Εσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
Ηὔτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
470 Αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν
Ωρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·

460 ΔΟΥ. Μακροτραχήλων.

461 ΑΣΙ. Εν τῷ τῆς Ασίας συμφύτῳ τόπῳ, ἢ, τῷ ἰλυώδει τόπῳ. ἄσις γὰρ κατὰ διάλεκτόν ἐστιν ἡ ἰλύς. Αλλοι δὲ, Ασίω γενικῶς, ἀπὸ Ασίου, τοῦ Λυδοῦ. Πιστότερον οὖν, τὸ κύριον αὐτῷ προστεθεῖναι. Εστιν οὖν ἀπὸ Ασίου, ὃς ἦρξε Λυδίας. Κατὰ δὲ τὰς προχοὰς, πηλώδη τὸν τόπον ὁ Κάϋστρος ἐργάζεται. οὗ δὲ ὕδωρ, καὶ βοτάνη. ἐκεῖ ἀφθονία ὀρνέων. Τὸ Ασίω ἐνταῦθα γενικῆς πτώσεώς ἐστιν. ὅθεν οὐκ ἔχει τὸ ι. Ην γάρ τις Ασίας ἥρως, οὗ ὁμώνυμος Ασίας λειμών. εἶτα Ασίεω, ὡς Ατρείδεω, καὶ Ασίω, κατὰ συγκοπήν. ὡς, ἐϋμμελίας. ἐϋμμελίω Πριάμοιο. καὶ, Αἰνείω ἑταίρω. καὶ. βορέω ὑπ' ἰωγῇ. Οὕτως Ωρος ἐν τῇ Ορθογραφίᾳ. ΚΑΥ. Καΰστρου ποταμοῦ Λυδίας. ΑΜ. Περὶ τὰ ῥεύματα.

462 ΕΝ. Ενταῦθα, κἀκεῖσε. ΠΟ. Πέτονται. ΑΓΑ. Χαίρουσαι. ΠΤΕ. Πτέρυξι.

463 ΚΛΑ. Μετὰ βοῆς. ΠΡΟ. Τὰ συναγελαστικὰ τῶν ὀρνέων, ὅτ' ἂν προλάβῃ τῇ πτήσει, ἀναμένειν εἴωθε τὰ ὑστεροῦντα. ΣΜΑ. Ηχεῖ. ΛΕΙ. Ο σύμφυτος καὶ ὑγρὸς τόπος.

465 ΣΚΑ. Τὸ τῷ Σκαμάνδρῳ ποταμῷ παρακείμενον πεδίον. Ο δὲ Σκάμανδρος, καταφερόμενος ἀπὸ τῆς Ιδης, καὶ μέσον τέμνων τὸ ὑπὸ τῇ Ιλίῳ κείμενον πεδίον, καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκδιδοὺς εἰς θάλασσαν. Καλεῖται καὶ Ξάνθος. ΧΘ. Η γῆ.

466 ΣΜΕ. Καταπληκτικῶς. ΚΟ. Ηχει. Ονοματοποιΐα ὁ τρόπος.

467 ΕΣ. Εστησαν. ΑΝ. Ανθη ἔχοντι, ἢ, ἄνθη φέροντι.

468 ΜΥ. Πολλοί.

469 ΜΥΙ. Μυιῶν. Βοιωτικὴ ἡ διάλεκτος. ΗΥ. Επὶ τοῦ, δεῦτε, ὑποστιζόμενον τῆς ἀνταποδιδομένης, ἤϋτε. λέξεως, ἀνακολούθως ἐχούσης. ὡς ἐν τῇ θ'. τῆς Ιλιάδος· Ως δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην· εἶτα ἐπιφέρει, τόσσα μεσσηγὺ νεῶν. ΑΔΙ. Αθρόως πετομένων.

470 ΑΙ. Αἵτινες. ΚΑ. Κατὰ τὴν ἔπαυλιν. ΠΟΙ. Ποιμενικόν. ΗΛΑ. Περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἱλοῦνται.

471 ΩΡΗ. Εν ἔαρος ὥρᾳ. τοῦτό φησι κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων ὡρῶν. ΟΤΕ. Οπότε. ΓΛΑ. Γάλα. ΑΓ. Τὰ γαλακτοδόχα ἀγγεῖα. ΔΕΥ. Βρέχει.

Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Αχαιοὶ
Εν πεδίῳ ἵσταντο, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
475 Ρεῖα διακρινέωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν·
Ως τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
Υσμίνην δ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Αγαμέμνων
Ομματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ,
Αρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
480 Ηΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος, (ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι,)
Τοῖον ἄρ' Ατρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ
Εκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
Εσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
485 (Υμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα·
Ημεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·)
Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.

472 ΤΟΣ. Τοσοῦτοι.

473 ΙΣΤ. Εἱστήκεισαν. ΔΙ. Διαφθεῖραι. ΜΕ. Προθυμούμενοι.

474 ΑΙ. Αἰγονόμια. Αἰπόλιον γὰρ λέγεται τὸ τῶν αἰγῶν πλῆθος. ποίμνιον δὲ, προβάτων. συβόσιον, τὸ τῶν χοίρων. βουκόλιον, τὸ τῶν βοῶν. ἱπποφόρβιον, τὸ τῶν ἵππων. ΠΛΑ. Μεγάλα. ὅτι ἐν διαστήματι καὶ πλάτει πλείονι νέμονται αἱ αἶγες. ΑΙ. Αἰγοβόσκοι.

475 ΡΕΙ. Ραδίως. εὐκόλως. ΔΙ. Διαχωρίσωσιν. ΕΠ. Επειδὴ ἄν, ὁπότ' ἄν. ΝΟ. Εν τῇ βοσκῇ. ΜΙ. Αναμιγῶσιν.

476 ΩΣ. Οὕτως καὶ τοὺς Ελληνας. ΔΙΕ. Διέτασσον.

477 ΥΣ. Εἰς τὴν μάχην. ΜΕ. Εν αὐτοῖς δέ. ΚΡΕΙ. Βασιλεύς.

478 ΙΚΕ. Ομοιος. Ισέον δὲ, ὅτι τὸ ὅμοιος καὶ τὸ ἶσος, καὶ τὸ ἴκελος, (δοτικῇ συντάσσονται) μόνα τῶν πρός τι.

479 ΑΡ. Τὸ κατὰ ζῶσμα μέρος, ἢ τὴν ὅπλισιν, ἀπὸ μέρους. ΣΤΕ. Στῆθος. ΠΟ. Ποσειδῶνι.

480 ΗΥ. Ωσπερ, καθάπερ. ΑΓΕ. Εν τῇ ἀγέλῃ, ἐν τῷ πλήθει. Τὸ γένος προθεὶς, τὸ εἶδος ἐπήνεγκε. γενικὸν μὲν γὰρ ὁ βοῦς ἐστιν, εἰδικὸν δὲ ὁ ταῦρος. ΕΠΛ. Εγένετο. ΕΧΟ. Εξοχώτατος.

481 ΒΟ. Βουσί. ΜΕ. Διαπρέπει. ΑΓΡ. Αγειρομέναις, ἠθροισμέναις.

482 ΤΟΙ. Τοιοῦτον. ΘΗ. Εποίησεν. ΗΜΑ. Εν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

483 ΕΚ. Εκπρεπῆ, διάδηλον.

484 ΕΣ. Λέγετέ μοι, ὦ Μοῦσαι. Διὸ τὸ ε. ψιλωτέον. Ο δὲ λόγος. Εἴπατε νῦν μοι, Μοῦσαι, οἵτινες ἡγεμόνες. ἀρχοὺς γὰρ νηῶν ἐρέω.

485 ΠΑ. Εν τοῖς πράγμασιν ἐστέ. ΙΣΤ. Καὶ ἐπίστασθε.

486 ΚΛΕ. Ητοι, μόνην τὴν δόξαν τῶν ἀνδρῶν. ἢ, μόνον φήμην τινὰ ἀνδρῶν ἀκούομεν. Παρὰ τὸ κλύειν ῥῆμα, ὅ ἐστιν, ἀκούειν. ΙΔ. Επιστάμεθα, οἴδαμεν.

487 ΗΓΕ. Βασιλεῖς.

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
490 Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
Εἰ μὴ ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
Αρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

488 ΜΥ. Τουτέστιν, εἴπω. οὐδ' εἰ δεκαπλασίων ἐμαυτοῦ γένωμαι. ὑμῶν γάρ ἐστι τὸ ἔργον. ΠΛΗ. Τὸ πλῆθος. ΜΥ. Μυθησαίμην, εἴποιμι.

490 ΦΩ. Καὶ διὰ τούτου δηλοῖ, ὅτι σῶμα, ἡ φωνή. Ζητοῦσι δέ τινες, διὰ ποίαν αἰτίαν, τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ἀρχόμενος ὁ Ποιητὴς, μίαν ἐπικαλέσαιτο τῶν Μουσῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ καταλόγου, τὰς πάσας. Λέγουσι δέ τινες τῶν γραμματικῶν, ἐπὶ τοῦ, Μῆνιν ἄειδε, τὸν τρόπον εἶναι συνεκδοχικὸν, ὡς ἀπὸ μιᾶς τῆς κυριωτάτης, νοεῖσθαι πάσας. Καὶ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Καλλιόπην κυριωτάτην φησὶν οὕτως· Καλλιόπη προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι, περὶ ἑνὸς προσώπου, καὶ τῆς ὀργῆς τούτου, τὸν λόγον ποιούμενος, δεόντως πρὸς μίαν τῶν Μουσῶν ἐποιήσατο τὸν λόγον. Μέλλων δὲ κατάλογον ἐρεῖν νεῶν καὶ βασιλέων, ἐθνῶν τε καὶ τόπων, πλήθους τε καὶ πραγμάτων, εὐλόγως πρὸς ἁπάσας τὰς Μούσας τὸν λόγον ἐπεξείδεται. ΑΡ. Ἀδιάρρηκτος, στερεά. ΕΙ. Ὑπάρχοιεν. ΧΑΛ. Στερεόν. ΗΤ. Φωνὴ, ψυχή. ΕΝ. Ἐνῆν.

491 ΟΛ. Εἰ μὴ αἱ τὸν ὄλυμπον κατοικοῦσαι Μοῦσαι.

492 ΜΝΗ. Ὑπομνήσειαν. ΥΠΟ. Εἰς τὴν Ἴλιον.

493 ΑΡ. Τοὺς ἄρχοντας. ὅ ἐστι, τοὺς ἡγεμόνας. ΠΡΟ. Πάσας, ὅλας. Περισσὴ ἡ πρό.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ,

Η ΤΟΙ, ΒΟΙΩΤΙΑ.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
Αρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλονίός τε·

ΒΟΙΩ. Ἄρξασθαι δέ φασί τινες ἀπὸ Βοιωτῶν τὸν Ὅμηρον τοῦ καταλόγου, χαριζόμενον ταῖς Μούσαις ἃς ἐπεκαλέσατο. Αὐτόθι γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ εἶναι τὸν Ἑλικῶνα τὸ ὄρος, ὅπου συνήθεις αὐταῖς διατρίβειν. Οἱ δὲ, τῆς Φωκίδος, λέγουσιν, εἶναι τὸν Ἑλικῶνα. μὴ οὖν ἀπὸ Βοιωτῶν τὴν ἀρχὴν διὰ τοῦτο γεγενῆσθαι. Τινὲς δὲ ἀνθ' ὧν οὗτοι πέντε εἶχον ἡγεμόνας. Ἄλλοι δέ φασιν, οὐ διὰ τοῦτο· ἀλλ' ἐπεὶ πολλὰς πόλεις εἶχεν ἡ Βοιωτία, διὰ τοῦτο ἐντεῦθεν ἄρξασθαι αὐτὸν τοῦ καταλόγου. Οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τοῦτο ὑγιές. Οὐ γὰρ ἀπὸ πλήθους πόλεων ὁ κατάλογος παραμεμέτρηται. Ἤρξατο γὰρ ἂν μᾶλλον ἀπὸ Κρητῶν, ἐχόντων ἑκατὸν πόλεις. Βέλτιον δὲ, λέγειν, αὐτὸν ἀπὸ Βοιωτῶν ἄρχεσθαι, ἐπείπερ ἐν Αὐλίδι, πόλει τῆς

Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνὸν,

Βοιωτίας, συνήχθη ἅπαν τὸ πλῆθος, τὸ ἐπὶ τὴν Ἴλιον μέλλον στρατεύεσθαι. Εἶχε δὲ αὕτη ἡ πόλις λιμένας, τοὺς μὲν βλέποντας ἐπὶ τὴν Ἴλιον, τοὺς δὲ καταγωγεῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης. Διὰ ταύτην αἰτίαν συνηθροίσθησαν αὐτόθι, καὶ ἐντεῦθεν ἀπέπλευσαν. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι, κατὰ ἐπιφορὰν αὐτὸν ἀπὸ Βοιωτῶν τὴν ἀρχὴν πεποιῆσθαι. Εἰ γὰρ καὶ ἀπ' ἄλλου ἔθνους ἤρξατο, ἐζητοῦμεν ἂν τὴν αἰτίαν τῆς ἀρχῆς. ΒΟΙ. Οὗτοι μὲν οἱ πέντε Βοιωτῶν στρατηγοί. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπέθεσαν πλεῖστοι τῶν παλαιῶν προληπτικῶς τὰς ὀνομασίας τοῖς παισὶν, ἀφ' ὧν ἔμελλον οἱ παῖδες ἐπιτηδεύειν πραγμάτων. Σφόδρα δὲ αὐτοῖς ἔμελε τὰ τοῦ πολέμου. Διὸ Πηνέλεως μὲν ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ πένεσθαι περὶ τῶν λεῶν, ὅ ἐστι, πονεῖν καὶ ἐργάζεσθαι κατὰ τὸν ὄχλον. Λήϊτος δὲ ἀπὸ τοῦ λείαν ἄγειν. λεία δὲ, ἡ ἀπὸ πολέμου κτῆσις. Ἀρκεσίλαος δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐπαρκέσαι καὶ βοηθῆσαι τοῖς λαοῖς, τουτέστι, τοῖς ὄχλοις. Προθοήνωρ δὲ, ὁ προθευσόμενος, προθρέξων καὶ προδραμούμενος ἠνορέῃ, τουτέστιν, ἀνδρείᾳ. Κλόνιος δὲ, ὁ γενναῖος καὶ μάχιμος γενησόμενος. Κλόνος γὰρ ἡ μάχη. ΒΟΙ. Ἡ Βοιωτία τὸ πρότερον Ἀονία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ Ἀόνων. Μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία κατὰ μέν τινας, ἀπὸ Βοιωτοῦ υἱοῦ Ἰτώνου, ἢ Ποσειδῶνος, καὶ Ἄρνης. Ἔτι δὲ Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάτορα αὐτῶν, Βοιωτὸν, υἱὸν Ποσειδῶνος. Καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ τῆς ἐλαθείσης κατὰ πυθόχρηστον ὑπὸ Κάδμου βοός. Εὐρώπης γὰρ τῆς Φοίνικος θυγατρὸς ἐκ Σιδῶνος ὑπὸ Διὸς ἁρπαγείσης, Κάδμος ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, κατὰ ζήτησιν πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὡς οὐχ εὑρήκει αὐτὴν, ἧκεν εἰς Δελφοὺς πρὸς θεόν. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ· περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῷ βοΐ. καὶ πόλιν ἐκεῖ κτίζειν, ἔνθα ἂν αὐτὴ εἰς τὰ δεξιὰ πέσῃ κάμνουσα. Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκέων ἐπορεύετο. Εἶτα, βοῒ συντυχὼν παρὰ τοῖς Πελάγοντος βουκολίοις, ταύτῃ πορευομένῃ κατόπιν εἵπετο. Ἡ δὲ διεξιοῦσα πᾶσαν Βοιωτίαν, ὀκνήσασα ἀνεκλίθη, ἔνθα νῦν ἡ πόλις εἰσὶ Θῆβαι. Βουλόμενος δὲ Ἀθηνᾷ τὴν βοῦν καταθῦσαι πέμπει τινὰς τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, ληψόμενος χέρνιβα ἀπὸ τῆς Ἀρητιάδος κρήνης. Ὁ δὲ φρουρῶν τὴν κρήνην δράκων, ὃν Ἄρεος ἔλεγον εἶναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν. Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῷ ὑποθεμένης, τοὺς τούτου ὀδόντας σπείρει, ἀφ' ὧν ἐγένοντο οἱ γηγενεῖς. Ὀργισθέντος δὲ Ἄρεος, καὶ μέλλοντος Κάδμον ἀναιρεῖν, ἐκώλυσεν ὁ Ζεύς. καὶ Ἁρμονίαν αὐτῷ συνῴκισε τὴν Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης. πρότερον δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ δράκοντος ἐνιαυτὸν θητεῦσαι, ἐν δὲ τῷ γάμῳ Μούσας ᾆσαι, καὶ τῶν θεῶν ἕκαστον Ἁρμονίᾳ δῶρον δοῦναι. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν Βοιωτιακοῖς, καὶ Ἀπολλόδωρος. ΗΓ. Ἐβασίλευον, ἡγοῦντο.

3 ΟΙΘ. Τὸ πλῆρες, Οἵ τε Ὑρίαν. Ὑρία δὲ, χωρίον πλησίον τῆς Αὐλίδος, ὃ ἔκτισεν Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης. ἢ, ὥς τινες εἶπον, Βοιωτὸς ὁ Ὠρίωνος πατήρ. ΕΝΕ. Κατῴκουν. ΑΥ. Αὐλὶς ὠνόμασται ἀπὸ Αὐλίδος τῆς εὐωνύμου, Κηφισοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι καὶ μεῖναι τοὺς Ἕλληνας. ΠΕ. Πετρώδη, τραχεῖαν.

4 ΣΧΟ. Πόλιν Βοιωτίας, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀθάμαντος τοῦ Ἀταλάντης πατρός. ΣΚΩ. Καὶ Σκῶλον. Ἔστι δὲ κώμη ἡ Σκῶλος ὑπὸ Κιθαιρῶνι ὄρει τῶν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Θηβῶν. οὕτω δὲ κέκληται διὰ τὸ δυσοίκητον τοῦ τόπου. ΠΟ. Πολλοὺς ἔχουσαν κνημούς. Κνημοὶ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων κνημῶν. Λέγονται δὲ αἱ τῶν ὀρῶν προβάσεις. καὶ

γὰρ

5 Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν·
Οἵ τ' ἀμφ' Αρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ερυθράς·
Οἵ τ' Ελεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην, καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας, Εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην·
10 Οἵ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Αλίαρτον,
Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσαντ' ἐνέμοντο·
Οἵ θ' Υποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ογχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος·

γὰρ αὕτη ὅσον ἀπὸ κεφαλῆς περὶ τῶν βασεῶν εἰσιν, ὅ ἐστι περὶ τῶν ποδῶν. ΕΤΕ. Ὠνόμασται ἀπὸ Ετεωνοῦ, ὃς ἦν ἀπόγονος Βοιωτοῦ. Καλεῖται δὲ νῦν Σκάρφη.

5 ΘΕΣ. Τὰς νῦν πληθυντικῶς Θεσπιὰς καλουμένας. ΓΡΑ. Τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην. ΕΥ. Πλατεῖαν, μεγάλην. ΜΥ. Οὕτως κληθεῖσαν ἀπὸ Μυκάλης τῆς ἐν Καρίᾳ, Περσέως ἐν αὐτῇ ἱδρυσαμένου τὸ τοῦ Μυκαλέως Διὸς ἱερόν.

6 ΟΙ. Καὶ οἵτινες. ΑΜΦ. Περὶ τὸ Αρμα. Τὸ δὲ Αρμα, πόλις τῆς Βοιωτίας, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ αὐτόθι καταποθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις τὸ Αμφιαράου τοῦ μάντεως ἅρμα σὺν αὐτῷ. ΕΙΛ. Εἰσὶ δὲ αὗται πόλεις Βοιωτίας. Καὶ οὕτω καλοῦνται, ἐπειδὴ ὑλώδεις οἱ τόποι. ΕΡΥ. Βαρυτόνως μὲν, πόλις Βοιωτίας· ὀξυτόνως δὲ, πόλις Ιωνίας. Ὠνομάσθησαν δὲ, ἤτοι ἀπὸ Ερυθροῦ τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Αμφιμεδούσης τῆς Δαναοῦ· ἢ, ὡς ἕτεροι, ἀπὸ Ερυθρᾶς τῆς Πορφυρίωνος τοῦ Σειρίφου.

7 ΕΙ. Κατῴκουν. ΥΛ. Τὸ ὑ. ἐνταῦθα ἐκτεταμένως. ὡς τό· Υλῃ ἐν οἰκία ναίων. ΠΕ. Ἀπὸ Πετεῶνος τοῦ Βοιωτοῦ.

8 ΩΚΑ. Ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ. Καλεῖται δὲ νῦν Ὠκάλεια. ΜΕ. Ἀπὸ Μεδεῶνος τοῦ Πυλάδου. ΕΥ. Καλῶς κεκτισμένον. ΠΤΟ. Κώμην.

9 ΚΩ. Πόλεις Βοιωτίας, ἀπὸ Κωπεῶνος τινὸς ἥρωος. παρ' ἣν καὶ ἡ λίμνη Κωπαΐς. ΠΟ. Πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν. Τρήρωνες δὲ καλοῦνται αἱ περιστεραὶ, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, καὶ εὐλαβεῖσθαι. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. ΘΙΣ. Αἱ νῦν πληθυντικῶς λεγόμεναι Θίσβαι.

10 ΚΟ. Ἀπὸ Κορώνου τοῦ Θερσάνδρου. ΠΟ. Βοτανηφόρον, σύμφυτον. πόα γὰρ, ἡ βοτάνη. Διὰ τοῦτο δὲ τὸ εὔγειον παρίστησιν αὐτῆς.

11 ΠΛΑ. Τὰς Πλαταιάς. Ἀπὸ Πλάτης τῆς Ογχηστοῦ. ΕΧ. Εἶχον, ᾤκουν.

12 ΥΠΟ. Θῆβαι ἀπὸ Θήβης, τῆς Ασωποῦ, τοῦ ἐντοπίου ποταμοῦ. Υποθήβας οὖν τὰς ἐλάττω Θήβας, ἠλαττωμένας ὕστερον ἐπὶ τῶν ἐπιγόνων. ἐπόρθησαν γὰρ αὐτὰς οἱ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων παῖδες, ἐκδικοῦντες πατρῴαν ὕβριν. Ετεροι δὲ φασιν, Υποθήβας λέγειν τὸν Ποιητὴν τὰς ὑποκειμένας ταῖς ἑπταπύλοις Θήβαις κώμας. αὗται γὰρ αἱ Θῆβαι ἐκπεπολιόρκηντο.

13 ΟΓΧ. Τόπος τῆς Βοιωτίας, ἱερὸς Ποσειδῶνος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ογχηστοῦ τοῦ Βοιωτοῦ. ΠΟ. Ποσειδῶνος ἱερόν. ΑΓΛ. Καλόν. ΑΛ. Πᾶς τόπος σύνδενδρος, ὕδωρ ἔχων, καὶ θεοῖς ἀφιερωμένος, ἄλσος καλεῖται.

Οἵ τε πολυστάφυλον Αρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν,
15 Νίσσαν τε ζαθέην, Ανθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
Οἳ δ' Ασπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ορχομενὸν Μινύειον,
Τῶν ἦρχ' Ασκάλαφος, καὶ Ιάλμενος, υἷες Αρηος,
20 Οὓς τέκεν Αστυόχη δόμῳ Ακτορος Αζείδαο,
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
Αρηϊ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη.
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Επίστροφος ἦρχον,
25 Υἱέες Ιφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·
Οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,

14 ΠΟ. Πολυάμπελον. ΑΡ. Πόλιν Βοιωτίας. ἀπὸ Αρνης, τῆς Ποσειδῶνος. Ενιοι δὲ, ὅτι οὐχ εὑρίσκεται κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους Αρνη πόλις Βοιωτίας, πιθανῶς μεταγράφουσι, οἵ τε πολυστάφυλον Τάρνην ἔχον.

15 ΝΙΣ. Βοιωτίας, οὐ Μεγαρίδος. Εστι δ' ἐν αὐτῇ Διονύσου ἐπιφανὲς ἱερόν. ΖΑ. Αγαν θείαν. ΑΝ. Ανθηδὼν πόλις Βοιωτίας. Εκ ταύτης ἦν Γλαῦκος θαλάσσιος. ΕΣ. Τὴν ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῆς Βοιωτίας κειμένην. Εστι δὲ καὶ Ανθηδὼν ἐν αὐτῇ Διονύσου ἐπιφανὲς ἱερόν.

16 ΤΩΝ. Τούτων μέν. ΝΕ. Πλοῖα.

17 ΒΑΙ. Εβαινον.

18 ΑΣ. Ωνόμασται ἀπὸ Ασπληδόνος τοῦ Πρέσβωνος. Εστι δὲ Βοιωτίας τῆς Ορχομενίων γῆς. Καλεῖται νῦν Εὐδείελος. ΝΑΙ. Εναιον. ᾤκουν. ΟΡ. Τὸν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ λέγει Ορχομενὸν, τὸν ὑπὸ Μινύου βασιλευθέντα, τὸν ὀνομασθέντα ἀπὸ Ορχομενοῦ τοῦ Διὸς υἱοῦ, καὶ Ερμίππης τῆς Βοιωτοῦ. Παραρρέει αὐτὸν ποταμὸς Μινύας, ἀφ' οὗ Μινύαι ἐκλήθησαν οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες. Εστι δὲ καὶ ἕτερος Ορχομενὸς τῆς Αρκαδίας, ὃν πολύμηλον καλεῖ ὁ ποιητής. καὶ ἕτερος τῆς Θεσσαλίας.

19 ΥΙ. Παῖδες Αρεος.

20 ΔΟ. Οἴκῳ. ΑΖ. Αζέως παιδός.

21 ΠΑΡ. Η ἔτι παρθένος νομιζομένη τοῖς γονεῦσιν. ΑΙ. Αἰδοῦς ἀξία καὶ τιμῆς. ΥΠ. Εἰς τὸ δίστεγον ἐλθοῦσα τὸ καλούμενον γυναικωνίτης. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῖς γυναιξὶν ὑπερῴους τοὺς θαλάμους κατεσκεύαζον, ὑπὲρ τοῦ δυσεντεύκτους αὐταῖς εἶναι.

22 ΠΑ. Παρεκοιμήθη, παρεκαθεύδησε. ΛΑ. Λαθραίως, κρυφίως. Ο. Οὗτος δὲ αὐτῇ. Ο δὲ, ἀντὶ τοῦ, γάρ.

23 ΓΛΑ. Βαθεῖαι, κοῖλαι. ΕΣΤ. Εν τάξει παρεγίνοντο.

24 ΑΥ. Τῶν δὲ Φωκέων. Διχῶς δὲ γράφεται, Φωκήων, καὶ Φωκέων. Τοὺς δὲ Φωκεῖς οἱ μὲν ἀπὸ Φώκου τοῦ Ψαμάθης καὶ Αἰακοῦ, οἱ δὲ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Προνόης τῆς Ασωποῦ. ΗΡ. Ηγοῦντο.

25 ΥΙΕ. Σχέδιος, καὶ Επίστροφος. ΝΑΥ. Ναυβόλου, παιδὸς Ιφίτου.

26 ΚΥ. Πόλιν Φωκίδος. Ωνομάσθη δὲ ἀπὸ Κυπαρίσσου τοῦ Ορχομενοῦ ἀδελφοῦ. ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων κυπαρίσσων. ΠΥ. Καὶ αὕτη πόλις Φωκίδος.

Κρίσαν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα·
Οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο·
Οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον·
30 Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἔπι Κηφισσοῖο.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
35 Μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,

κίδος. Τὸ πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Παρνασία νάπη, ὡς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὄρους. ἔπειτα Πυθών. ὕστερον δὲ Δελφοί. Καὶ Πυθὼν μὲν, ἐπεὶ κατεσάπη αὐτόθι ὁ δράκων, ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων, ὃν ἀπέκτεινε τοξεύσας ὁ Ἀπόλλων. πύθεσθαι γὰρ, τὸ σήπεσθαι ὡς τό· σεῖο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα. ἢ, ὡς ἔνιοί φασι, διὰ τὸ πυνθανομένους αὐτόθι πυθέσθαι τοὺς ἀνθρώπους περὶ ὧν ἐθέλουσι.

27 ΚΡΙΣ. Πεδίον ἐν Λοκρίδι, ἢ, ὡς οἱ πλείονές φασιν, ἐν Δελφοῖς, ὠνόμασται ἀπὸ Κρίσου τοῦ τυράννου, καὶ Ἀστεροδίας τῆς Δηϊονέως. ΔΑΥ. Δαυλὶς, πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Δαυλιέως ὀνομασθεῖσα τοῦ τυράννου, καὶ Κρησώνης. ἢ διὰ τὸ σύμφυτον, καὶ βοτανηφόρον. δαυλὸν γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. ΠΑ. Πόλις Φωκίδος, ῥηθεῖσα ἀπὸ Πανοπέως τοῦ Φώκου.

28 ΑΝΕ. Αὕτη μεταξὺ κεῖται Φωκίδος καὶ Δελφῶν, ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ὅθεν οὕτως ὠνόμασται παρὰ τὸ καταπνεῖσθαι αὐτὴν σφοδρῶς. ΥΑΜ. Οἵτινες ᾤκουν τὴν ὑπὸ Ὑάντων ἔθνους βαρβάρων οἰκισθεῖσαν πόλιν.

29 ΟΙ. Οὗτοι Ἐπικηφίσιοι λέγονται, ὑπὸ δέ τινων παραποτάμιοι. Ὁ δὲ Κηφισσὸς ποταμός ἐστι τῆς Φωκίδος, ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Λιλαίας. ὥς φησιν Ἡσίοδος· Ὅς τε Λιλαίησι προρέει καλλίρροον ὕδωρ. ΔΙ. Θαυμαστόν. ΕΝ. Ὤκουν.

30 ΛΙ. Πόλις Φωκίδος, παρακειμένη ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς.

31 ΕΠ. Ἠκολούθουν.

32 ΣΤΙ. Τάξεις. ΕΣ. Εἱστήκεισαν. ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦντες, καὶ ἐπιμέλειαν ἔχοντες.

33 ΕΠ. Ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους. ΕΜ. Πλησίον. ΘΩ. Καθωπλίζοντο.

34 ΛΟ. Λοκρῶν δὲ μέμνηται, τῶν ἐπικνημιδίων καλουμένων. οὗτοι γὰρ ἄντικρυ τῆς Εὐβοίας τὴν οἴκησιν πεποίηνται, οἱ ὑπὸ τῷ Αἴαντι ὄντες. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Λοκροὶ, ἐπικαλούμενοι Ὀζόλαι, περὶ τὴν Αἰτωλίαν, ἐπὶ τῆς ἑτέρας πλευρᾶς, οἰκοῦντες κατὰ τὸ Κρισσαῖον πεδίον· κεκλημένοι οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτόθι ῥέοντος Ὄζοντος ποταμοῦ, ὃν ἐποίησαν οἱ ἰχῶρες δυσώδη τοῦ κενταύρου τοῦ ὑπὸ Ἡρακλέους τρωθέντος, ὁπηνίκα διάγων Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως κατὰ τὸν Εὔηνον ποταμὸν ἐπεχείρει βιάζεσθαι· ἢ, ὅτι εἰσὶν αἰγονόμοι, καὶ τὰς δορὰς τῶν βοσκημάτων δυσώδεις οὔσας καὶ ἀβυρσεύτους ἀμφιέννυνται. Τούτων δὲ ἄποικοί εἰσιν ἕτεροι Λοκροὶ, οἱ ἐπιζεφύριοι καλούμενοι, διὰ τὸ ἐπὶ Ζεφυρίῳ ὄρει τῆς Ἰταλίας παροικεῖν. ΗΓΕ Ἡγεῖτο.

35 ΜΕΙ. Ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς οὗτοι στίχοι, ὡς μὴ γνήσιοι τοῦ ποιητοῦ. Πρῶτον μὲν, ὅτι οὐκ ἦν μικρότερος ὁ Οἰλέως Αἴας τοῦ Τελαμῶνος. Φησὶ γὰρ ἐν ἑτέροις τῆς ποιήσεως. Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν. Ἀλλ' ὡς ἐν νειῷ βόε οἴνοπε

Ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
Ἐγχείῃ δ᾽ ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς,
Οἳ Κῦνόν τ᾽ ἐνέμοντ᾽, Ὀπόεντά τε, Καλλίαρόν τε,
Βῆσσάν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς,
40 Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
Οἳ δ᾽ Εὔβοιαν ἔχον, μένεα πνείοντες, Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ᾽, Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλόν θ᾽ Ἱστίαιαν,
45 Κήρινθόν τ᾽ ἔφαλον, Δίου τ᾽ αἰπὺ πτολίεθρον·
Οἵ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ᾽ οἳ Στύρα ναιετάασκον·

πηκτὸν ἄροτρον Ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον. Ἔπειθ᾽, ὅτι οὐκ οἶδεν λινοῖς θώρηξι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας ὁ ποιητής. Ψεῦδος δὲ καὶ τὸ, Ἐγχείῃ δ᾽ ἐκέκαστο Πανέλληνας. ΜΕΙ. Μικρότερος, ἐλάττων. ΟΥ. Οὐ τηλικοῦτος τῷ μεγέθει τοῦ σώματος καὶ τῇ δυνάμει. ΟΣ. Ὁπόσος.

36 ΟΛΙ. Μικρός. ποσότης ἀντὶ πηλικότητος. ΛΙ. Λινοῦν θώρακα ἔχων. οἱ γὰρ τοξόται λινοῦς θώρακας φοροῦσιν.

37 ΕΓ. Τῇ διὰ δόρατος μάχῃ. ΕΚΕ. Ἐκεκόσμητο, ἐνίκα. ΠΑ. Ἀντὶ τοῦ, πάντας τοὺς Ἕλληνας.

38 ΚΥ. Κῦνος, καὶ Ὀποῦς, πόλεις τῆς Λοκρίδος. Εἴρηται δὲ, ἐκείνη μὲν ἀπὸ Κύνου τοῦ Λοκροῦ· αὕτη δὲ, διότι ὀπώδης, γαλακτώδης, γάλακτος εὐπορῶν. ΚΑ. Ἀπὸ Καλλιάρου τοῦ Ὀποῦντος.

39 ΒΗΣ. Οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὸ σύμφυτον εἶναι τὸ χωρίον. πάντες γὰρ οἱ σύνδενδροι τόποι, καὶ μάλιστα τῶν ὀρῶν, βῆσσαι λέγονται. ΣΚ. Οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ Σκάρφης τῆς Αἴσονος μητρός. ΑΥ. Ἀπὸ Αὐγέας τινὸς, ἐγχωρίου νύμφης. οὐκέτι δὲ οἰκεῖται. ΕΡΑ. Ἐπεράστους, καλὰς, καὶ ἐπιθυμίας ἀξίας.

40 ΤΑΡ. Οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὴν δασύτητα τῆς ὕλης. ταρφέα γὰρ, τὰ συνεχῆ ἄλση. ΘΡΟ. Ἀπὸ Θρονίας νύμφης οὕτως ὠνόμασται. ΒΟ. Περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα. Ὁ δὲ Βοάγριος, ποταμὸς τῆς Λοκρίδος.

42 ΠΕ. Πέραν. ΕΥ. Νῆσος παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ, καὶ Βοιωτίᾳ, καὶ Φωκίδι, καὶ Λοκρίδι. ἥτις καὶ Μάκρις ἐκαλεῖτο. ἤτοι διὰ τὸ εἰς μακρὸν κεῖσθαι. ἢ ἀπὸ Μακρίδος νύμφης, τῆς τροφοῦ Ἥρας. Ὠνομάσθη δὲ Εὔβοια ἀπὸ Εὐβοίας τῆς Ἀσωποῦ.

43 ΜΕ. Θυμοῦ καὶ δυνάμεως πνείοντες, τουτέστι, γέμοντες. Θαρσαλέοι. Ἄβαντες δὲ, οἱ ἀπὸ Εὐβοίας, ἀπὸ Ἄβαντος, τοῦ, Ποσειδῶνος, βασιλέως αὐτῶν.

44 ΧΑΛ. Χαλκὶς, πόλις Εὐβοίας. ΕΙ. Καὶ τὴν Ἐρέτριαν. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἐρετριέως τοῦ Φαέθοντος. ΙΣ. Αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ταλαντία, ὕστερον δὲ οὕτω προσηγορεύθη ἀπὸ Ἱστιαίας, τῆς Υριέως.

45 ΚΗ. Πόλις Εὐβοίας ἐπιθαλάσσιος. ΕΦΑ. Παραθαλάσσιον. ΔΙ. Τὸ ὑψηλὸν καὶ μέγιστον. Καλεῖται δὲ καὶ ἡ Δίων, τῆς Δίων, τῇ Δίων. ὅ ἐστι, ἡ τῶν Δίων. πόλις, Διόπολις, οὐχὶ δὲ Διόσπολις. ἥτις ἐν Αἰγύπτῳ. Οἱ Δῖοι δὲ, οἱ ἐπιχώριοι τῆς Δίων, καὶ τοῦ Δίου ἐπιγλυόμενοι, παιδὸς τοῦ Πανδώρου.

46 ΚΑ. Πόλιν Εὐβοίας. ΝΑΙ. Ὤκουν. Οἱ ἄπειροι πλανῶνται, ὑπολαμ-

βάνον-

Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευ' Ελεφήνωρ, ὄζος Αρηος,
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Αβάντων.
Τῷ δ' ἅμ' Αβαντες ἕποντο θοοὶ, ὄπιθεν κομόωντες,
50 Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι
Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' ἄρ' Αθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον Ερεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Αθήνη
55 Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος Αρουρα,
Κὰδ δ' ἐν Αθήνῃσ' εἷσεν ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·

βαίνοντες, τὸ ναιετάασκον ἀπὸ ῥήματος εἶναι τοῦ ναιετάσκω. Τὰ γὰρ ασκω, ἢ καὶ εσκω, συλλαβαὶ, κατ' Ιάδα, μόνον ἐν τοῖς παρατατικοῖς τε, καὶ ἀορίστοις, ἐπιτίθενται).

47 ΟΖ. Απόγονος Αρεος. πολεμικός.

48 ΧΑΛ. Χαλκώδοντος παῖς Ελεφήνωρ. Εἴρηται δὲ προληπτικῶς τὸ ὄνομα, ὡς ἔθος τοῖς παλαιοῖς τιθέναι τοῖς παισὶ, παρὰ τὸ ἐλεφαίρεσθαι αὐτὸν, καὶ βλάπτειν, τοὺς ἐναντίους. ΜΕ. Μεγαλοψύχων, γενναίων. ΑΡ. Αρχων, ἡγεμών.

49 ΟΠΙ. Τὰ ὀπίσω μέρη τῆς κεφαλῆς κομῶντες, ἀνδρείας χάριν. Ιδιον δὲ τοῦτο τῆς τῶν Εὐβοέων κουρᾶς τὰς ὄπισθεν τρίχας βαθείας ἔχειν.

50 ΑΙΧ. Πολεμικοὶ, μαχηταί. ΜΕ. Προθυμούμενοι. ΟΡΕ. Τοῖς ἐκ χειρῶν δόρασιν οἷς ὀρέγεσθαι ἐχρῶντο, συνιστάμενοι, καὶ ἐκτείνοντες αὐτά. ἐξ οὗ, θαρσαλέοι. ὀρέξασθαι γάρ ἐστι, τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι. ΜΕ Δόρασιν, ἀπὸ μελίας ξύλου γινομένοις.

51 ΡΗ. Διαῤῥήξειν. ΔΗ. Πολεμίων. ΑΜ. Περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν.

53 ΕΙ. Αντὶ τοῦ, ᾤκουν. Αθήνας δὲ νῦν κέκληκε τὴν πόλιν. τοὺς δὲ δήμους παρέλιπε, διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πάντας εἰς μετροποιΐαν καταταγῆναι. Εαν τις ἀναγινώσκοι. Αθήνας πτολίεθρον, ἄτερ διαστιγμῆς, πτῶσις ἔσται γενική, τῆς Παλλάδος, τῆς Αθήνης, τῆς Αθηνᾶς. Πρόσεστι τούτοις, τὸ πτολίεθρον, ὡς ὑποκοριστικῶς, κώμην σημαίνει. Ταυνῦν δὲ (καθάπερ ἄλλοτε καὶ τὸ κώμη) μεγάλην πόλιν τινὰ, ὡς ἐκεῖ τὴν Αθηνῶν, κατηγορεῖ.

54 ΔΗ. Οχλον. ΕΡΕ. Τοῦ βασιλέως τῶν Αθηναίων, τοῦ καὶ Εριχθονίου καλουμένου, γεννηθέντος ἐκ τοῦ Ηφαίστου. Οὗτος γὰρ ἐδίωκε τὴν Αθηνᾶν, ἐρῶν αὐτῆς· ἡ δὲ ἔφευγεν. Ως δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκῃ (ἦν γὰρ χωλὸς) ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. Η δὲ, ὡς σώφρων, καὶ παρθένος, ὡς οὐκ ἠνείχετο, ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεοῦ. Η δὲ μισαχθεῖσα, ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον, ἔρριψεν εἰς γῆν. ὅθεν Εριχθόνιος, ὁ ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθεὶς παῖς· κατά τινα ἐτυμολογίαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρίου, καὶ τῆς χθονός. Ιστορεῖ Καλλίμαχος ἐν Εκάλῃ. ΜΕ. Μεγαλοψύχου, γενναίου. ΑΘΗ. Αθηνᾶ.

55. ΖΕΙ. Η τὰ πρὸς ζωὴν δωρουμένη γῆ. ΑΡ. Η γῆ. παρὰ τὸ ἀροτριᾶσθαι.

56 ΚΑΔ. Καθίδρυσε δὲ αὐτὸν Αθήνησιν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἱερῷ ἡ θεὸς, καὶ ἔδωκε φυλάττειν ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ΕΩ. Εν τῷ ἰδίῳ. ΠΙ. Αντὶ

(Ενθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται)
Κοῦροι Αθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·)
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
60 Τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ,
Κοσμῆσαι ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας·
65 Στῆσε δ' ἄγων ἵν' Αθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.
Οἳ δ' Αργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ερμιόνην, Ασίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν', Ηϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Επίδαυρον,
Οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Αχαιῶν·
70 Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φώς,

τοῦ, πλουσίου, καὶ εὐδαίμονι. ΝΗ. Ναοῦ.

57 ΕΝ. Εκεῖ, ἐν ταῖς Αθήναις. ΜΙ. Αὐτὸν τὸν Ερεχθέα. ΑΡ. Αρνοῖς, κριοῖς. ΙΛΑ. Εξευμενίζονται, ἐξιλεοῦνται.

58 ΚΟ. Οἱ Αθηναῖοι. περιφραστικῶς. ΠΕΡ. Εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ περίοδον περιερχομένων, καὶ τελειουμένων.

60 ΕΠΙ. Επίγειος.

61 ΚΟΣ. Διατάξαι, καθοπλίσαι, ΑΣ. Ενόπλους.

62 ΟΙ. Μόνος. ΕΡΙ. Εφιλονείκει, ἐξισοῦτο. ΠΡΟ. Παλαιότερος ὑπῆρχεν.

64 ΣΑ. Σαλαμὶς, νῆσος περὶ τῆς Αττικῆς. ὅθεν ἦν Αἴας ὁ Τελαμώνιος. ΑΓ. Ηγεν, ἔφερε.

65 ΦΑ. Τάξεις.

66 ΑΡ. Τὴν Πελοπόννησον. ΤΙ. Πόλιν Αργους. ΤΕΙ. Τὴν καλῶς τετειχισμένην. ἐπεὶ δοκεῖ ὑπὸ Κυκλώπων τετειχίσθαι.

67 ΕΡ. Πόλεις τοῦ Αργους. Εστι δὲ ἡ Ερμιόνη ἱερὰ Περσεφόνης. ΒΑ. Τὰς βαθὺν κατέχουσας κόλπον. Κόλπος δὲ ἐστὶ θάλασσα ὑπὸ ἀκρωτηρίων περιεχομένη.

68 ΤΡΟ. Τροιζῆνα, ἀπὸ Τροιζῆνος υἱοῦ Πέλοπος. ΗΙ. Οἱ παλαιοὶ ἑνικῶς. ΑΜ. Πολυάμπελον, οἰνοφόρον. ΕΠΙ. Πόλιν Αργους, ἐν τοῖς παραθαλασσίοις μέρεσι κειμένην.

69 ΑΙ. Νῆσον περὶ τῆς Αττικῆς. Εκαλεῖτο δὲ πρότερον Οἰνώνη. ὕστερον δὲ Αἴγινα, ὑπὸ Αἰγίνης, τῆς Ασωποῦ μὲν θυγατρὸς, Αἰακοῦ δὲ μητρός.

71 ΑΓΑ. Πάνυ ἐνδόξου.

72 ΚΙ. Επορεύετο. ΙΣΟ. Ισόθεος ἀνήρ. Τὸ δὲ φὼς, ὀξυτονούμενον, τὸν ἄνθρωπον δηλοῖ. ὡς τὸ, ἰσόθεος φώς. καὶ, φῶτ' Ασκληπιοῦ υἱόν. Περισπώμενον

δὲ,

Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
75 Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Αφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτιμένας τε Κλεωνὰς,
Ορνειάς τ' ἐνέμοντο, Αραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν,
Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Αδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν·
80 Οἵ θ' Υπερησίην τε, καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ελίκην εὐρεῖαν·
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Αγαμέμνων
Ατρείδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
85 Λαοὶ ἕποντ'. ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν,
Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
Οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

δὲ, τὸ φέγγος. ἐστὶ, τροπικῶς, τὴν σωτηρίαν. συνῃρημένον ἐκ τοῦ φάος. Εἰκότως οὖν παραλαμβάνεται· Φάος δ' ἑταίροισιν ἔθηκε. Καὶ, Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλές. Ωσεὶ τὸ, πῶς, καὶ τὸ, ποῦ, ἐπιρρήματά ἐστι πευστικά. οἷον, Πῶς ἔθαν Ατρείδης· ποῦ Μενέλαος ἦεν; Οξυτονούμενα δὲ, καὶ ἐγκλιτικά ἐστιν. ὡς τὸ, Αλλ' οὔ πως ἅπαντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν. Αλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι.

73 ΜΗ. Εὐρύαλος. ΤΑ. Ταλαοῦ παιδὸς, Αδράστου.

75 ΟΓ. Ογδωήκοντα.

76 ΜΥ. Πόλιν Αργους, ἧς ἐβασίλευσεν Αγαμέμνων. ἀπὸ Μυκήνης, νύμφης Λακωνικῆς.

77 ΑΦ. Πλούσιον. ΕΥ. Καλῶς ἐκτισμένας.

78 ΟΡ. Κώμην Αργείας. ΑΡ. Αὕτη ὕστερον Φλιοῦς προσηγορεύθη. ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου. ΕΡΑ. Επιθυμητὴν, καλήν.

79 ΣΙΚ. Σικυὼν ἐστὶ πόλις Αργους. ΟΘ. Οπου δή.

80 ΑΙ. Υψηλήν. ΓΟ. Γονοῦσσαν. Εστὶ δὲ ἀκρωτήριον Πελλήνης.

81 ΠΕΛ. Διαφέρει Πελλήνη Παλλήνης. Παλλήνη μὲν γὰρ πόλις Θρᾴκης· Πελλήνη δὲ πολίχνιον τῆς Αχαΐας, ἥ ἐστι Πελοπόννησος.

82 ΑΙ. Αἰγιαλὸς ἐκαλεῖτο παραθαλασσία χώρα. ἤτοι πλευρὰ τῆς Πελοποννήσου, ἡ παρατείνουσα ἀπὸ Σικυῶνος μέχρις Ηλιδος. Αἰγιαλοὶ δὲ, τόποι πλεῖστοι. ὧν ἐστὶ ὁ κατὰ Παφλαγωνίαν. ΑΜΦ. Περὶ τὴν Ελίκην. ΕΥ. Πλατεῖαν.

83 ΤΩΝ. Καὶ τῶν ἑκατὸν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ Αγαμέμνων, καὶ ἦρχε πάντων τῶν προειρημένων. ΚΡ. Κρατῶν, ἄρχων.

85 ΕΝ. Ενεδύσατο δὲ αὐτός. ΝΩ. Λαμπρόν. ἀμαυροῦντα τοὺς ὦπας, τοὺς ὀφθαλμούς.

86 ΚΥ. Γαυρῶν τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ. ΜΕ. Διέπρεπε, ἐκδηλότατος ἦν.

Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φάρην τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην·
90 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς·
Οἵ τ' ἄρ' Αμύκλας εἶχον, Ελος τ', ἔφαλον πτολίεθρον·
Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο·
Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Εξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
95 Εν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
Οτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
Τίσασθαι Ελένης ὁρμήματά τε, στοναχάς τε.
Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Αρήνην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον, Αλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἶπυ·

88 ΚΟΙ. Τὴν ὑπὸ ὀρῶν περιεχομένην. Διὰ τὸ περικεῖσθαι αὐτῇ κύκλῳ τὸ Τηΰγετον ὄρος. Διὸ καὶ ἀτείχιστον αὐτὴν ᾤκισαν. Λακεδαίμονα δὲ, τὴν χώραν λέγουσι· τὴν δὲ πόλιν, Σπάρτην. Ετεροι δὲ καὶ αὐτῆς τῆς πόλεως τὸ μέντοι Λακεδαίμονα, τὸ δὲ Σπάρτην καλοῦσι. ΚΗ. Μεγάλην. Ηγουν, ἥτις ἔχει πολλὰ κήτη. Παρὰ τὸ κῆτος. ὅπερ δοκεῖ πάντων μεῖζον εἶναι τῶν ἐνύδρων ζώων. Τινὲς δὲ γράφουσι, καιετάεσσαν, πολλὰ καιάτα ἔχουσαν. ἤτοι παρὰ τὸ καίετον, ὅ ἐστι, θερμὸν, καὶ θερμαῖνον φυτὸν, τὸ ἐν πυρὶ καιόμενον καὶ φλεγόμενον· γλήχων ἄγριος, ἥτις καλαμίνθη. ἵν' ᾖ, τὴν καλαμινθώδη. κατὰ γὰρ αὐτοὺς ἡ καλαμίνθη ἐστὶ πολλὴ ἐν Σπάρτῃ.

89 ΜΕΣ. Τὴν καλουμένην Μεσσήνην.

90 ΒΡΥ. Πόλις τῆς Λακωνικῆς.

91 ΕΛ. Πόλις τῆς Λακωνικῆς παραθαλάσσιος. ἧς οἱ πολῖται Εἵλωτες.

92 ΛΑ. Πόλιν Λακωνικῆς. ἣν οἱ Διόσκουροι πορθήσαντες, Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. Διὰ δὲ τὸ μέτρον ἀναγνωστέον δισυλλάβως. χρὴ γὰρ λέγειν, μονοσυλλάβως, Λᾶν. ΟΙΤ. Εστι δὲ καὶ αὕτη πόλις Λακεδαιμονίας.

94 ΑΠ. Αποθεν, χωρὶς τῶν στρατευμάτων εἴπε φαλάγγων Αγαμέμνονος.

95 ΚΙ. Παρεγένετο. ΗΣ. Ταῖς ἑαυτοῦ προθυμίαις. ΠΕ. Πεπιστευκώς.

96 ΟΤΡ. Παρορμῶν. ΙΕ. Προεθυμεῖτο. ΘΥ. Τῇ ψυχῇ.

97 ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. ΟΡ. Μεριμνήματα. Μᾶλλον δὲ, ἁρπαγήν. ΣΤΟ. Καὶ στεναγμοὺς.

98 ΠΥ. Πύλος, ὁ ὑπὸ Νέστορι, τῆς Μεσσηνίας, τὸ καὶ Κορυφάσιον· ὁ δὲ τῆς Αρκαδίας, ἡ τοῦ Νέστορος πατρὶς· ὁ δὲ τῆς Ηλείας, παρὰ τὴν Ωλενίαν πέτραν.

99 ΘΡΥ. Πόλιν τῆς Ηλιδος, ἣν ἑτέρως Θρυόεσσαν λέγουσιν. ΑΛ. Καθ' Ομηρον ποσὶ διαβατός ἐστιν ὁ Αλφειὸς ποταμός. πόρον γὰρ, τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος φησίν. Εστι δὲ ὁ Αλφειὸς τῆς Ηλείας χώρας. ΑΙ. Βαρυτόνως λεκτέον. ὄνομα γὰρ ἐστὶ πόλεως. Τὸ δὲ ὀξυτονούμενον, ἐπίθετόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ ὑψηλόν. Τῶν μέντοι εἰς υ ληγόντων οὐδετέρων τριγενῶν τὰ θηλυκὰ εἰς α λή-

100 Καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἕλος, καὶ Δώριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
105 Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Αἱ δὲ, χολωσάμεναι, πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
110 Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταὶ,

γη, τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον· αἰπὺ, αἰπεῖα Κολώνη· ὀξὺ, ὀξεῖα· παχὺ, παχεῖα.

101 ΕΝ. Ὅπου. ἐν ᾧ Δωρίῳ. Ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

102 ΑΝ. Ἀπαντήσασαι. ΘΑ. Οὗτος παῖς ἦν Φιλάμμωνος, καὶ Ἀρσίν. τῆς νύμφης, τὸ γένος Θρᾷξ. Ὃς ἔσχεν αἰσχρὸν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾷν ἀῤῥένων. Οὗτος, καίπερ πολλῶν διενεγκὼν, καὶ κιθαρῳδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἐρίσας, ταῖς Μούσαις συνέθετο, ἂν μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσαι πάσαις· ἂν δὲ ἡττηθῇ, στερηθῆναι οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, τῶν ὀμμάτων αὐτὸν, καὶ τῆς κιθαρῳδίας, καὶ τοῦ νοῦ, ἐστέρησαν. ΑΟΙ. Θρᾷκα ἔπαυσαν ᾠδῆς. αὐτὸν ἐπέσχον τῆς ᾠδῆς.

103 ΙΟΝ. Πορευόμενον. ΟΙ. Ἀπὸ τῆς Οἰχαλίας, πόλεως τῆς Θεσσαλίας, ἧς ἐβασίλευσεν Εὔρυτος. ΟΙ. Τοῦ ἀπὸ τῆς Οἰχαλίας.

104 ΣΤΕ. Διεβεβαιοῦτο. ἔλεγεν. ἐστεύετο. Στεύω δὲ, ἀντὶ τοῦ στέω, ὅ ἐστι, στάω, ἵστημι. ΕΥ. Μεγαλαυχῶν. ΝΙ. Νικήσειν. ΕΙ. Εἰ αὐταὶ ᾄδοιεν αἱ Μοῦσαι.

105 ΚΟΥ. Αἱ τοῦ Διὸς θυγατέρες.

106 ΧΟ. Ὀργισθεῖσαι. ΠΗ. Ἤτοι, τῆς τέχνης ἔπαυσαν, καὶ ἔκφρονα αὐτὸν ἐποίησαν, ἢ περὶ τὴν φωνὴν ἔβλαψαν. Πηρὸς γὰρ καλεῖται, ὁ κατά τι μέρος τοῦ σώματος βεβλαμμένος.

107 ΘΕ. Θείαν, θαυμαστήν. ΑΦ. Ἀφείλοντο. ΚΙ. Καὶ ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν τὴν κιθαρῳδίαν. Ὁ δὲ σχηματισμὸς τῆς λέξεως Αἰολικός. ὁμοίως δὲ τοῦ κιθαριστοῦ καὶ ὀρχηστοῦ.

108 ΙΠ. Ἱππικός.

109 ΕΣ. Κατὰ τάξιν ἐπορεύοντο.

110 ΚΥΛ. Κυλλήνη, ὄρος ὑψηλὸν τῆς Ἀρκαδίας. καὶ πόλις οὖσα παρ' αὐτοῦ ὁμώνυμος. Ἐν ᾧ ὄρει δοκεῖ Ἑρμῆς γεγενῆσθαι ἐκ Μαίας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, καὶ Διός. ὅθεν καὶ Κυλλήνιον τὸν θεὸν φασιν. ΑΙ. Ὑψηλὸν, μέγα.

111 ΑΙ. Παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον. Ὁ δὲ Αἴπυτος ἀρχαιότατος ἥρως, Ἀρκὰς τὸ γένος. ΙΝΑ. Ὅπου. ΑΝΕ. Οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες. Προσληπτέον δὲ τὸ, εἰσί.

Οἱ Φένεόν τ' ἐνέμοντο, καὶ Ορχομενὸν πολύμηλον,
Ρίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ενίσπην,
Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στυμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παῤῥασίην ἐνέμοντο·
Τῶν ἦρχ' Αγκαίοιο πάϊς, κρείων Αγαπήνωρ,
Εξήκοντα νεῶν. πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ
Αρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολέμοιο.
Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ατρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ηλιδα δῖαν ἔναιον,
Οσσον ἐφ' Υρμίνη, καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' Ωλενίη, καὶ Αλείσιον, ἐντὸς ἐέργει,
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
Νῆες ἕποντο θοαὶ, πολέες δ' ἔμβαινον Επειοί.
Τῶν μὲν ἄρ' Αμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
Υἷες, ὁ μὲν, Κτεάτου, ὁ δ' Εὐρύτου Ακτορίωνος.

112 ΠΟ. Πολλὰ θρέμματα ἔχοντα.

113 ΡΙ. Πόλεις Αρκαδίας. ΗΝΕ. Υπὸ ἀνέμου καταπνεομένην, ὑψηλήν.

114 ΤΕΓ. Τέγεα, πόλις Αρκαδίας. ΜΑΝ. Καὶ Μαντίνειαν.

115 ΣΤΥ. Ην οἱ κατοικοῦντες Στυμφήλιοι λέγονται. ΠΑΡ. Πόλιν Αρκαδίας.

116 ΑΓ. Αγκαίου παῖς Αγαπήνωρ. ΚΡΕΙ. Καρτερὸς, ἰσχυρός.

118 ΕΠΙ. Επιστήμονες, εἰδότες.

119 ΑΥ. Τοῖς Αρκάσι, φησὶν, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Αγαμέμνων παρέσχε ναῦς, διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ τῆς Πελοποννήσου αὐτοὺς οἰκοῦντας ἀπείρους εἶναι τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων.

120 ΕΥ. Εὐκαθέδρους. ΠΕ. Διαπερᾶν, διϊέναι. ΟΙ. Μέλανα.

121 ΕΠ. Επεὶ ἄπειροι ἦσαν τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων, καὶ οὐδαμῶς ἔμελεν αὐτοῖς τούτων.

122 ΒΟΥ. Πόλιν τῆς Πελοποννήσου. ΗΛΙ. Ηλις, πόλις τῆς Ηλίας, χώρας ἐν Αρκαδίᾳ, καὶ αὐτὴ Πελοποννήσου. ΔΙ. Θαυμαστὴν, μεγάλην. ΕΝ. Ωκουν.

123 ΟΣ. Εφ' ὅσον ἥ τε Υρμίνη, καὶ ὁ Μύρσινος, καὶ τὸ Αλείσιον, καὶ ἡ Ωλενία πέτρα, ἐντὸς συνεῖχον, τοῦ παντὸς οἱ Ηλεῖοι ἐβασίλευον. ΜΥΡ. Πόλις.

124 ΠΕ. Ορος τῆς Ηλίας. ΕΝ. Εμπεριέχει, περιορίζει.

126 ΕΠ. Οἱ Ηλεῖοι. Επειὸς δὲ, τοῦ Ενδυμίωνος παῖς, ἦρχε τῶν Ηλείων.

127 ΗΓΗ. Ηγοῦντο.

128 ΑΚ. Ακτορος παῖδες Κτέατος, καὶ Εὔρυτος. Τετήρηκε δὲ τὴν σύνταξιν. Αμφίμαχος μὲν γὰρ ἦν Κτεάτου, Θάλπιος δὲ Εὐρύτου.

Τῶν δ᾽ Αμαρυγκείδης ἦρχε, κρατερὸς Διώρης.
130 Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος, θεοειδὴς,
Υἱὸς Αγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.
Οἱ δ᾽ ἐκ Δουλιχίοιο, Εχινάων θ᾽ ἱεράων
Νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ηλιδος ἄντα,
Τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Αρηϊ,
135 Φυλείδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεὺς,
Ος ποτε Δουλιχιόν δ᾽ ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς.
Τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αὐτὰρ Οδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
Οἵ ῥ᾽ Ιθάκην εἶχον, καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
140 Καὶ Κροκύλει᾽ ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν.
Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ᾽ οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ᾽ Ηπειρον ἔχον, ἠδ᾽ ἀντιπέραι᾽ ἐνέμοντο,
Των μὲν Οδυσσεὺς ἦρχε, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος.
Τῷ δ᾽ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
145 Αἰτωλῶν δ᾽ ἡγεῖτο Θόας Ανδραίμονος υἱός·

129 ΑΜΑ. Αμαρυγκέως παῖς Διώρης.

130 ΘΕ. Θεῷ τὸ εἶδος ὅμοιος.

131 ΥΙ. Πολύξεινος. ΑΥ. Ος Αγασθένης παῖς ἦν τοῦ Αὐγείου.

132 ΔΟΥ. Δουλιχίου. Εστι δὲ νῆσος περὶ τῆς Κεφαλληνίας. Οἱ δ᾽ ἐκ Δουλιχίου, φησὶ, καὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν Εχινάδων νήσων. Αἱ δὲ Εχινάδες, νῆσοι εἰσι τῆς Ακαρνανίας παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Αχελώου ποταμοῦ, ἐν αἷς οἱ κατοικοῦντες καλοῦνται Επειοί.

133 ΗΛΙ. Επὶ τὴν Ηλιδα βλέπουσαι.

134 ΑΤΑ. Αντὶ τοῦ, ἴσος τῷ Αρει. πολεμικός.

135 ΦΥ. Φυλέως παῖς Μέγης.

136 ΧΟ. Ος εἰς τὸ Δουλίχιον πόλιν ἀπῳκίσθη, διὰ τὸ καταμαρτυρῆσαι τοῦ πατρὸς Αὐγείου πρὸς Ηρακλέα περὶ τοῦ μισθοῦ, ὃν ὑπέσχετο παρέξειν τῷ Ηρακλεῖ ὁ Αὐγείας, εἰ καθαίροι αὐτοῦ τὰς ἐπαύλεις, μεστὰς οὔσας τῆς κόπρου τῶν βοῶν. Ιστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. ΑΠ. Απῳκίσθη. ΠΑ. Μισηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός. ἐν ὀργῇ, διὰ χολῆς, ἐχόμενος παρὰ πατρί.

139 ΝΗ. Ορος Ιθάκης. ΕΙ. Κινησίφυλλον, καὶ πολύδενδρον. Εξ οὗ, κατασειόμενον, καὶ ὑψηλον. Ενοσις γὰρ ἡ κίνησις.

140 ΚΡΟ. Πόλεις τῆς Κεφαλληνίας. ΤΡΗ. Τραχεῖαν.

141 Η. Καὶ οἵτινες. ΣΑ. Τὰ περὶ τὴν Σάμον ᾤκουν.

142 ΟΙ. Καὶ γὰρ τινῶν χωρῶν, τῶν ἀντικρὺς τῆς Ηπείρου, ἐβασίλευεν ὁ Οδυσσεύς. ΑΝ. Τὰ ἐξεναντίας τῆς Ηλιδος κείμενα χωρία.

143 ΜΗ. Βουλὴν, σύνεσιν.

144 ΜΙΛ. Μίλτῳ τὰς πρώρας ἐχούσαι βεβαμμένας.

Οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο, καὶ Ωλενον, ἠδὲ Πυλήνην,
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν.
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος.
150 Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο, ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ' Ιδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν·
Οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
155 Φαιστόν τε, Ρύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας·
Αλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
Τῶν μὲν ἄρ' Ιδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
Μηριόνης τ', ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
160 Τληπόλεμος δ' Ηρακλείδης, ἠΰς τε, μέγας τε,
Ἐκ Ρόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ροδίων ἀγερώχων·

146 ΠΛΕ. Πλευρών, Αἰτωλίας ἐστὶ πόλις. ΩΛΕ. Πόλεις Αἰτωλίας. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Καλυδών.

149 ΟΥΔ. Επελελοιπήκει δὲ καὶ αὐτὸς, ἤτοι ὁ Οἰνεὺς, ἢ ὁ Μελέαγρος. διάληπτον γάρ. Κεχώρηκε δὲ τῶν λοιπῶν τοῦ Οἰνέως παίδων τὸν Μελέαγρον κατ' ἐξοχήν. ΞΑΝ Καλός. ἢ, ὁ πυρρόκομος. ΜΕ. Οἰνέως παῖς, βασιλεὺς Αἰτωλῶν. ΘΑ. Απέθανεν, ἐτεθνήκει.

150 ΤΩΔ. Τούτῳ πάντα ἐπιτέταλτο, προστέτακτο, ἐνεχείριστο. ἐπὶ τούτῳ ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας. ΑΝ. Βασιλεύειν.

152 ΔΟΥ. Ενδοξος περὶ τὸ δόρυ, πολεμικός.

153 ΚΝΩ. Κνωσσὸς, πόλις Κρήτης.

154 ΑΡ. Λευκόγειον. ΛΥ. Πόλιν Κρήτης.

156 ΕΚΑ. Διατί ἐνταῦθα μὲν ἑκατόμπολιν εἴρηκε τὴν Κρήτην, ἐν δὲ τῇ Οδυσσείᾳ ἐνενηκοντάπολιν; Ρητέον οὖν, ἤτοι, ἑκατὸν φησιν, οὐ τοῦ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, πολλὰς ἔχουσαν πόλεις. Η, καὶ ἀληθέστερον, ὡς ἔχει ὅ, τι ἐξ ἱστορίας λέγεται. Λεύκος γὰρ, ὁ Κρητῶν ἐπικρατήσας, τὰς δέκα πόλεις ἐπόρθησε εἰς φόβον τῶν ἄλλων. Οθεν εὐλόγως ἐν τῇ Οδυσσείᾳ ἐνενήκοντα εἶπεν αὐτὴν ἔχειν.

158 ΕΝΥ. Ενυάλιος, προσηγορικῶς τε καὶ ἐπιθέτως λέγεται παῖς Ενυοῦς καὶ Αρεως, τουτέστι, πολεμικός. ἐνυάλιοι ἄνδρες, πολεμικοί. Κυρίως δὲ μόνον δύο εἰσὶν ἐνυάλιοι· ὁ πρῶτος, Αρης, ὃς καὶ χαλκοθώραξ· ἀνδριφόντης, ἀνδρειφόντης ὅ ἐστιν, ἄνδρας φονεύων· καὶ ὁ δεύτερος, Κυρῖνος, ὁ Ρωμύλος.

160 ΗΡΑ. Ηρακλέος παῖς Τληπόλεμος. ΗΥΣ. Εὐγενὴς, εἴτε γενναῖος, καὶ πλατύς.

161 ΑΓΕ. Νεῶν αὐθαδῶν, ὑβριστῶν, καὶ θρασέων. Δηλοῖ δὲ καὶ, τῶν λίαν ἐνδόξων.

Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο, διάτριχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν.
165 Ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος,
Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
170 Ἤδη γηράσκοντα, Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος.
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον. ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
Υἱέες, υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
175 Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διός, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

162 ΡΟ. Νῆσος περὶ τῆς Καρίας. ΔΙΑ. Τριχῶς διαταχθέντες.

165 ΑΣ. Ὄνομα κύριον. ΗΡΑ. Περιφραστικῶς· τῷ Ἡρακλεῖ.

166 ΤΗΝ. Ἥντινα πρὸς γάμον ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρας. Ἔφυραν τινὲς τὴν Θεσπρωτίαν οἴονται, ἢ μετωνομάσθη Κέρκυρα. Οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος.

167 ΠΕΡ. Πορθήσας. ΑΣ. Πόλεις. ΔΙΟ. Τῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς τραφέντων, ΑΙ. Νεανιῶν.

168 ΕΠ. Ἐπειδὴ οὖν. ΤΡΑ. Ἀνετράφη. ΕΥ. Καλῶς κατεσκευασμένῳ.

169 ΑΥ. Ἱστορεῖται, ὅτι Τληπόλεμος, θεασάμενος Λικύμνιον τὸν μήτρωα, ἤδη γεραιὸν ὑπάρχοντα, ὑπό τινος τῶν οἰκείων ἀμελῶς χειραγωγούμενον, ἀφῆκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ τὸν οἰκέτην. Καὶ τούτου μὲν ἥμαρτε. πλήξας δὲ τὸν Λικύμνιον, ἀκουσίως ἀπέκτεινε. Διὸ ἠναγκάσθη γενέσθαι φυγὰς τῆς πατρίδος. ΠΑ. Τοῦ ἰδίου πατρός. ΜΗ. Μητρὸς ἀδελφόν. ΚΑ. Ἀπέκτεινε.

170 ΓΗ. Γεγηρακότα. ΛΙ. Τὸν ἀδελφὸν Ἀλκμήνης. ΟΖ. Πολεμικόν.

171 ΝΗ. Ναῦς κατεσκεύασε. ΑΓ. Συναθροίσας.

173 ΥΙ. Οἱ τῶν υἱῶν υἱοί. ἔγγονοι.

174 ΙΞΕ. Παρεγένετο, ὥρμησεν. ΑΛΩ. Πλανώμενος.

175 ΤΡΙ. Τριχῶς δὲ οἰκισθέντες, ταῖς πατρῴαις ἐχρήσαντο φυλαῖς. ΕΦ. Καὶ ἐφιλήθησαν.

177 ΘΕ. Καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἀθρόον πλοῦτον κατέπεμψεν ὁ Ζεύς, καὶ πάνυ πλουσίους αὐτοὺς ἐποίησεν. Ἱστορεῖται γάρ, ὅτι τοῖς Ῥοδίοις χρυσὸν ἔβρεξεν ὁ Ζεύς, ἐπεὶ πρῶτοι γενόμενοι τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυσαν.

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας εἴσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
180 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην· παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε,
Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
185 Τῶν δ' αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτος.
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
Οἵ τ' Ἄλον, οἵ τ' Ἀλόπην, οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
190 Οἵ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
(Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοὶ,)
Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' οἵγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο.
Οὐ γὰρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο.
195 Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,

178 ΝΙ. Ἀπὸ Σύμης. Ἐνταῦθα δὲ τρεῖς ὀνομάσας τὸν Νιρέα οὐκ ἔτι αὐτοῦ ἐμνήσθη. καὶ τούτου αὐτὸς τὴν αἰτίαν παραδίδωσι, λέγων. Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην· παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. ΕΙ. Ἰσοστίχους.

179 ΧΑ. Τοῦ Χαρόπου.

180 ΥΠΟ. Εἰς τὴν Ἴλιον.

182 ΑΛΑ. Ἀσθενής. ΠΑΥ. Ὀλίγος. ΕΙ. Ἠκολούθει.

183 ΚΡΑ. Κάρπαθος καὶ Κάσος νῆσοι περὶ τὴν Κῶν. Κράπαθον δὲ, κατὰ μετάθεσιν.

184 ΕΥ. Τὴν Κῶν λέγει. ἐπεὶ Εὐρύπυλος ἦν Ἡρακλέους καὶ Χαλκιόπης παῖς, ὃς ἐβασίλευε τῆς Κῶ.

185 ΤΩΝ. Τούτων δή.

186 ΘΕΣ. Φείδιππος, καὶ Ἄντιφος. ΗΡΑ. Ἡρακλέους παιδός.

188 ΠΕ. Τὸ Θεσσαλικόν. Πελασγία γὰρ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο.

189 ΤΡΗ. Πόλιν Θεσσαλίας.

190 ΕΛ. Ἑλλὰς, ὄνομα πόλεως. ΚΑΛ. Καλὰς γυναῖκας ἐχούσαν.

191 ΚΑ. Ἐκαλοῦντο.

193 ΔΥ. Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. ΕΜ. Μνείαν ἐποιοῦντο.

194 ΟΣ. Ὅστις αὐτοῖς. ΕΠΙ. Ἐπὶ τὰς τάξεις. οὐκ ἦν γὰρ, φησιν, ὁ καθηγησόμενος.

195 ΚΕΙ. Νῦν ἀργῶς διετέλει. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐπὶ κλίνης ὄντων, καὶ ἀργῶς διατελούντων. ΠΟ. Ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς, καὶ ἐπαρκεῖν δυνάμενος.

Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης.
Κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν, καὶ Ἐπίστροφον, ἐγχεσιμώρους,
200 Υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος.
Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα, ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
205 Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
Ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο,
Καὶ δόμος ἡμιτελής. τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.

* 197 ΕΞ. Ὡς ἐξαίρετον ἔλαβε· ΜΟ. Κακοπαθήσας.

198 ΛΥ. Πόλιν τῶν ὑποπλακίων Θηβῶν.

199 ΚΑΔ. Κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα. ὅ ἐστιν, ἀπέκτεινεν. Ὁ δὲ Μύνης τῆς Βρισηΐδος ἦν ἀνήρ. ΕΓ. Τοὺς περὶ τὰ ἔγχεα μεμωρηκότας, καὶ ἠσχολημένους. πολεμικούς.

200 ΕΥ. Εὐηνοῦ. ΣΕ. Σεληπίου παιδός.

201 ΤΗΣ. Ταύτης ἕργω, Ταύτης ἕνεκεν. ΟΓΕ. Οὗτος. ΑΧ. Λυπούμενος. ΤΑ. Ταχέως. ΑΝ. Ἀναστήσεσθαι.

202 ΦΥ. Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας. ΑΝ. Ἄνθη φέροντα, φυτοῖς θαλερόν.

203 ΤΕ. Ἱερὸν χωρίον, ἀφωρισμένον θεῷ κατὰ τιμήν, ἢ ἥρωϊ. ΜΗ. Τροφὸν προβάτων.

204 ΑΓ. Πόλιν Θεσσαλίας. Διάφοροι καὶ ἄριστοι ὄνοι ἐν Ἀντρῶνι τῆς Θεσσαλίας γίγνονται. ὅθεν εἰς παροιμίαν μετῆλθε. ΛΕ. Βαθείας βοτάνας ἔχουσαν, ἀφ' ὧν ἣν καὶ λέχος καταστῆσαι, τοῦτ' ἔστι, κοίτην.

205 ΑΡΗ. Πολεμικός.

206 ΕΧΕ. Κατεῖχεν.

207 ΑΜ. Ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη, διὰ τὸν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θάνατον. ΑΛΟ. Γαμετή, γυνή. Καί ἐστι κατ' ἄθροισιν τὸ α ἐνταῦθα· οἱονεὶ ὁμόλεχός τις οὖσα. ΕΛΕ. Καταλέλειπτο.

208 ΔΟ. Ὁ οἶκος. ΗΜΙ. Ἤτοι ἄτεκνος, ἢ ἀφῃρημένος τοῦ ἑτέρου τῶν δεσποτῶν. Ἢ ἀτελείωτος. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς γήμασι, θάλαμον οἰκοδομεῖσθαι. Διὸ οἱ πολλοί φασιν, οἰκοδομῶν θάλαμον ἑαυτῷ ὁ Πρωτεσίλαος ἐπέπλευσεν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Βέλτιον δέ, εἰρῆσθαι, ἡμιτελῆ, διὰ τὸ μὴ γεγεννηκέναι παῖδας πλεῦσαι. Οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι νεωστὶ καὶ οὐδέπω τελείως τὰ κατὰ τοὺς γεγαμηκότας οἴκοι διεπράξατο, ἀλλὰ πρότερον ἐστράτευσε. ΔΑΡ. Οἱ μὲν τὸν Αἰνείαν ἀπέδοσαν, ὅτι βασιλεὺς ἦν Δαρδανίων· οἱ δὲ τὸν Εὔφορβον ἕτεροι τὸν Ἕκτορα. τινὲς δὲ Ἀχάτην λέγουσιν, ἑταῖρον τοῦ Αἰνείου, φονέα Πρωτεσιλάου. Δύναται δὲ καὶ ἀνωνύμως ἕνα τῶν Δαρδανίων λέγειν.

209 ΠΟ. Πάντων πρῶτον.

210 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν· πόθεόν γε μὲν ἀρχόν.
Ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς, πολυμήλου Φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος, καὶ ἀρείων,
215 Ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ Γλαφυρὰς, καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκὸν,
220 Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς, ἕνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος· τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
225 Τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα

210 ΟΥ. Οὐ μὴν οὐδὲ οὗτοι. ΑΝ. Ἄνευ ἡγεμόνων ἦσαν. ΠΟ. Ἐπόθουν, ἐζήτουν.

211 ΑΛ. Ἀλλ' αὐτούς. ΚΟΣ. Διέταξε, καθώπλισε. ΠΟ. Νῦν ὄνομα κύριον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Πρωτεσιλάου. ΟΖ. Ἀπόγονος Ἄρεος, πολεμικός.

212 ΠΟ. Πολυπροβάτου, πλουσίου. ΦΥ. Ἰφίτου, Φυλάκου παιδός.

213 ΑΥ. Ὁ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφός· Κασίγνητος δὲ λέγεται ὁ καθ' ἕτερον τῶν γονέων ἀδελφός. ΜΕ. Μεγαλοψύχου, γενναίου.

214 ΟΠ. Νεώτερος. ΓΕΝ. Τῇ ἡλικίᾳ, τῷ γένει.

216 ΔΕΥ. Ἐνδεεῖς ὑπῆρχον. ΕΣ. Ἀγαθὸν, γενναῖον.

218 ΦΕ. Ἥτις πόλις Θεσσαλίας. ΒΟΙ. Ἥτις λίμνη ἐν Θεσσαλίᾳ.

219 ΙΑ. Ἀντὶ τοῦ, Ἰωλκόν. κατ' ἐπένθεσιν.

220 ΑΔ. Ἀδμήτου υἱὸς Εὔμηλος.

221 ΥΠ. Συγγενομένη Ἀδμήτῳ. ΔΙΑ. Ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ, διοτάτη. ὅ ἐστι, θαυμαστὴ καὶ διαφέρουσα παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας. Καλεῖται δῖα, καὶ διὰ εὐγένειαν, καὶ διὰ σωφροσύνην.

222 ΠΕ. Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱὸς τοῦ Σαλμωνέως Πελίας, Νηλέως ἀδελφὸς, βασιλεὺς Ἰωλκοῦ. Ἡ δὲ Ἰωλκὸς πόλις Θεσσαλίας. ΘΥ. Θυγατέρων. ΕΙ. Τὴν μορφὴν εὐειδὴς, καὶ καλή.

223 ΟΙ. Οἵτινες δή. ΜΗ. Πόλεις Θεσσαλίας. ὅθεν ὁ Φιλοκτήτης ὁ Ποίαντος παῖς.

225 ΤΟ. Τῆς τοξικῆς ἔμπειρος.

226 ΕΡΕ. Κωπηλάται.

Εμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Αλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Αχαιῶν
230 Ελκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
Ενθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Αργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν. πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
Αλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οϊλῆος νόθος υἱός,
235 Τόν ῥ' ἔτεκεν Ρήνη ὑπ' Οϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ιθώμην κλωμακόεσσαν,
Οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ασκληπιοῦ δύο παῖδε,
Ιητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων.
240 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἵ τ' ἔχον Ορμένιον, οἵ τε κρήνην Υπέρειαν,
Οἵ τ' ἔχον Αστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.

227 ΕΜ. Εμβεβήκεισαν.

228 ΑΛΛ. Ιστόρηται, ὅτι Φιλοκτήτης ἐν Λήμνῳ καθαίρων τὸν βωμὸν τῆς χρυσῆς καλουμένης Αθηνᾶς, ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου, καὶ ἀνιάτῳ τραύματι περιπεσών, κατελείφθη αὐτόθι ὑπὸ τῶν Ελλήνων. ᾔδεισαν γὰρ, τοὺς Ηφαίστου ἱερεῖς θεραπεύειν τοὺς ὀφιοδήκτους.

229 ΗΓΑ. Πάνυ θείᾳ. ὅτι ἱερὰ τοῦ Ηφαίστου ἦν ἡ Λῆμνος. ΟΘΙ. Ενθα, ὅπου. ΛΙ. Κατέλιπον.

230 ΕΛ. Τραύματι κακωτικῷ. ΜΟ. Πονοῦντα, κάμνοντα. ΟΛ. Οφεως ὀλεθρίου.

231 ΑΧΕ. Λυπούμενος. ΤΑ. Ταχέως δὲ οἱ Ελληνες ἔμελλον μνημονεύειν, καὶ χρήζειν τοῦ Φιλοκτήτου ἐπειδὴ εἵμαρτο, χωρὶς τῶν Ηρακλέους τόξων μὴ ἁλῶναι τὴν Ιλιον. Εἶχε δὲ ταῦτα ὁ Φιλοκτήτης, ἐαθέντα αὐτῷ ὑπὸ Ηρακλέους, καθ' ὃ, μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου ὑφάψαι ἐν τῇ Οἴτῃ τὴν Ηρακλέους πυρὰν ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ, ὑφῆψεν ὁ Φιλοκτήτης.

234 ΚΟΣ. Διέταξεν. ΟΙ. Οϊλέως. ΝΟ. Ο μὴ ἐκ νομίμης γυναικὸς γεννηθεὶς, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος.

235 ΤΟΝ. Η Ρήνη (τοῦτο δὲ ἦν ὄνομα τῆς Οϊλέως γυναικὸς) συγγενομένη, φησὶ, τῷ Οϊλεῖ. ΠΤΟ. Πόλεις πορθοῦντι, πολεμικῷ.

236 ΤΡ. Πόλεις Θεσσαλίας. ΚΛΩ. Τραχεῖαν, ὀρεινὴν, ἢ κλίματα, ἀποκλίματα, κλώμακας, κλίμακας, βουνοὺς, γεωλόφους, ἔχουσαν.

238 ΗΓ, Ηγοῦντο. δυϊκῶς.

239 ΙΗ. Ιατροὶ ἀγαθοὶ, ἀνδρεῖοι.

242 ΤΙ. Αντὶ τοῦ, λευκόγεων χωρίον. Τιτάνου γὰρ, ὄρους Θεσσαλίας, λευκή ἐστι γῆ. ΚΑΡ. Ακρωτήρια.

245 Οἳ δ' Αργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ορθην, Ηλώνην τε, πόλιν τ' Ολοοσσόνα λευκήν.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.
Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ιπποδάμεια,
250 Ηματι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν.
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄζος Αρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο.
Τοῖσ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
255 Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.
Τῷ δ' Ενιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ,
Οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο.

---

245 ΑΡ. Πόλεις Θεσσαλίας.

246 ΟΡ. Βαρυτόνως ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ ὄνομα τόπου. ΛΕΥ. Λευκόγεων. ἢ, διὰ τὸ τιτάνῳ καὶ κονίᾳ κεχρίσθαι τὰς οἰκίας.

247 ΜΕ. Υπομενητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ. Ο δὲ Πολυποίτης ἦν τοῦ Πειρίθου παῖς, ὅν φασι Πολυποίτην ὀνομάσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οἱονεὶ πολυποινήτην, κατὰ συγκοπὴν, διὰ τὸ πολλοῖς τῶν κενταύρων ἐπιθεῖναι ποινὴν, ὅ ἐστι τιμωρίαν, ὁπότε εἰς τοὺς γάμους τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μελανίππης ὑβρίσαι ἐπεχείρησαν.

248 ΥΙ. Πειρίθου υἱὸς Πολυποίτης. ΤΕ. Εγέννησε.

249 ΚΛΥ. Εν σχήματι πέφρακεν, ἀντὶ τοῦ, κλυτὴ, ὅ ἐστιν ἐνδοξοτάτη. Καθ' ὃν τρόπον καὶ Ατλικοὶ τοῖς παραγώγοις τισὶ, καὶ ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς συνθέτοις ἐπιθέτων, χρῶνται κοινῶς. ΙΠ. Πειρίθου γυνή.

250 ΗΜΑ. Εν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ΦΗ. Οτε τοὺς φῆρας. Λέγει δὲ τοὺς κενταύρους. ΕΤΙ. Ετιμωρήσατο. ΛΑ. Βαθύτριχας, δασεῖς.

251 ΠΗ. Ορος Θεσσαλίας, ὅπου διῆγεν ὁ Χείρων κένταυρος. ΩΣ. Εξέωσεν, ἐδίωξε. ΑΙ. Αἴθικες, ἔθνος Θετταλικὸν, ὑπερκείμενον τῆς Ηπείρου, ἢ, ὥς τινες, τῆς Μακεδονίας. ἄλλοι δὲ εἶπον, Περαιβίας. Αντὶ τοῦ, εἰς Αἴθικας αὐτοὺς ἐδίωξε. ΑΙ. Εἰς Αἴθικας προσήγαγεν, ἔξωσεν.

252 ΟΥΚ. Οὐ μόνος. ΑΜΑ. Αμα αὐτῷ.

253 ΥΙ. Λεοντεύς. ΥΠ. Μεγαλοψύχου, γενναίου. ΚΑΙ. Καινέως, παιδὸς Κορώνου.

255 ΚΥ. Πόλεως περὶ τὴν Περαιβίαν.

256 ΕΝ. Εθνη περὶ τὴν Δωδώνην.

257 ΔΩ. Χωρίον ἐν ὑπερβορέῳ τῆς Θεσπρωτίας, ἱερὸν Διός. ἔνθα τὸ ἐκ τῆς δρυὸς μαντεῖον τοῦ Δωδωναίου Διός. ΔΥ. Κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν. ΟΙ. Τὴν οἴκησιν ἐποιήσαντο.

258 ΙΜ. Επιθυμητὸν, καλόν. ΤΙ.

Ος ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίῤῥοον ὕδωρ,
260 Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
Αλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει, ἠΰτ' ἔλαιον.
Ορκου γὰρ δεινοῦ, Στυγὸς ὕδατός, ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱὸς,
Οἳ περὶ Πηνειὸν, καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον,
265 Ναίεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ατρείδῃσιν ἕποντο.
270 Ιπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς·
Οτριχας, οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον ἐΐσας.
Τὰς ἐν Πιερίη θρέψ' ἀργυρότοξος Απόλλων,

Ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς ἀπὸ τῆς Στυγὸς ῥεῖν λέγεται. ἢ Ηπείρου. ΕΡ. Νῦν τὰ γεώργια, ἵν' ᾖ, ἐγεώργουν.

259 ΠΗ. Πηνειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας, πλησίον Φθίας, πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ δεχόμενος ποταμοὺς εἰς θάλασσαν ἐμβάλλει. ΠΡΟ. Προπέμπει, ἐκδίδωσι. ΚΑΛ. Καλῶς ῥέον.

260 ΑΡ. Λαμπρὰ καὶ καλὰ ῥεύματα ἔχοντι. δῖναι γὰρ, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί.

261 ΚΑ. Ανωθεν.

262 ΟΡ. Οπερ ὅρκος θεῶν νομίζεται. ΔΕΙ. Φοβεροῦ. ΣΤ. Κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν.

263 ΜΑ. Νῦν τῶν τὴν Θεσσαλικὴν Μαγνησίαν οἰκούντων.

265 ΠΡΟ. Τοῦτο τὸ σχῆμα, παρονομασία καλεῖται.

267 ΚΟΙ. Βασιλεῖς.

268 ΕΝ. Λέγε.

270 ΙΠ. Εξόχως καὶ μεγάλως ἄρισται, ὡς Θεσσαλικαί. Καὶ ὁ χρησμὸς φησίν· Ιππον Θεσσαλικὸν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα, Ανδρας τ' οἳ πίνουσ' ἱερὰν πηγὴν Αρεθούσης. ΦΗ. Τοῦ Φήρητος, παιδὸς Αδμήτου.

271 ΕΥ. Παῖς Αδμήτου. ΕΛ. Ηλαυνε. ΠΟ. Ταχύποδας. ΟΡ. Καθάπερ ὄρνιθας.

272 ΟΤ. Ομότριχας. ΟΙ. Ισοέτεις, ὁμήλικας. ΣΤΑ. Ουτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις ὥσπερ στάθμη. σταφύλη γὰρ, ὁ τεκτονικὸς διαβήτης. οἱ δὲ τὴν στάθμην λέγουσιν. ἔστι δὲ ἡ στάθμη, σχοινίον λεπτὸν χριόμενον μίλτῳ ἢ μέλανι, ᾧ σημειούμενοι, ἀπευθύνουσι τὰ ξύλα.

273 ΠΙΕ. Πόλις Θεσσαλίας. ΑΡ. Τὰς Αδμήτου ἵππους δύο. Επεὶ νόμιος ὁ θεὸς ἐξ ἐκείνου, ἀφ' οὗ ἐθήτευσε τῷ Αδμήτῳ. Ητοι, ὡς Καλλίμαχος· Ηϊθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Αδμήτοιο. Η, ὡς Ευριπίδης ἐν Αλκήστιδι, ἐξ ἀνάγκης τοῦ Διός· διὰ τὸ πεφονευκέναι αὐτὸν τοὺς κύκλωπας.

Αμφω θηλείας, φόβον Αρηος φορεούσας.
275 Ανδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
Οφρ' Αχιλεὺς μήνιεν, (ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,)
Ιπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
Αλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ', ἀπομηνίσας Αγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν
280 Ατρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
Εστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
285 Εν κλισίῃς· οἱ δ', ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες,
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο.
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσσῃ

274 ΑΜ. Αμφοτέρους. ΦΟ. Επισταμένας, ὁτὲ μὲν φεύγειν, ὁτὲ δὲ διώκειν πολέμιον.

275 ΑΝ. Ανδρῶν δὲ δή.

276 ΟΦ. Αντὶ τοῦ, μέχρις οὗ. ΜΗ. Ωργίζετο. ΠΟ Καταπολὺ κρείσσων. κράτιστος. ΕΗΝ. Ην, ὑπῆρχε.

277 ΦΟ. Εφερον.

278 ΠΟΝ. Θαλασσοπλόοις.

279 ΑΠΟ. Επιμόνως ὀργισθείς.

280 ΠΑ. Παρὰ τῷ αἰγιαλῷ.

281 ΔΙΣ. Δίσκος ἐστὶ βαρὺς λίθος, ὃν ἐρρίπτουν οἱ γυμναζόμενοι. Τὸν γὰρ σιδηροῦν, σόλον προσαγορεύουσι. παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐστι, κινῶ. ΤΕΡ. Ετέρποντο, ἔπαιζον. ΑΙ. Ακοντίοις. ἤτοι παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι. ἢ παρὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄγραν. ΙΕΝ. Αφίεντες, πέμποντες.

282 ΑΡ. Παρὰ τοῖς ἰδίοις ἅρμασι.

283 ΛΩ. Εἶδος βοτάνης. ΕΡΕ. Εσθίοντες. ΕΛΕ. Εν ἕλει τεθραμμένον, ὅ ἐστι φυόμενον.

284 ΠΕ. Εσκεπασμένα. ΑΝΑ. Νῶν, δεσποτῶν.

285 ΑΡΗ. Πολεμικόν. ΠΟ. Επιζητοῦντες.

286 ΦΟΙ. Περιήρχοντο.

287 ΟΙΔ. Οἱ δὲ δὴ Ελληνες. ΙΣ. Απήεσαν. ΩΣ. Ως ἂν εἰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν νέμοιτο καὶ κατεσθίοι τὸ πῦρ. χθὼν γὰρ, ἡ γῆ. ΝΕ. Περιεβόσκετο.

288 ΥΠΕ. Υπέστενε, ἤχει.

289 ΑΜ. Περὶ τῷ Τυφῶνι. Τυφὼν δὲ εἷς τῶν γιγάντων, Γῆς ὢν καὶ Ταρτάρου, πολέμιος τοῖς θεοῖς, ὥς φησιν Ησίοδος. ΙΜ. Μαστίζῃ. ὅ ἐστι, κεραυνοῖς πλήττῃ.

290 Εἰν Αρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
Ως ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Ερχομένων. μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ιρις,
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
295 Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι,
Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Αγχοῦ δ' ἱσταμένη, προσέφη πόδας ὠκέα Ιρις.
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
Ος Τρώων σκοπὸς ἷζε ποδωκείῃσι πεποιθὼς;
300 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Αχαιοί.
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ιρις.
Ω γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
Ως ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
305 Η μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
Αλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.

290 ΑΡΙ. Τὰ Αριμα, οἱ μὲν ὄρος τῆς Κιλικίας φασὶν, οἱ δὲ, Λυδίας. ΕΜ. Εἶναι, ὑπάρχειν. ΕΥ. Κοίτας. ἐξ οὗ, διατριβάς.

292 ΠΕ. Διὰ τοῦ πεδίου.

293 ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχεῖα. ΩΚ. Ωκεῖα. ταχεῖα.

294 ΠΑΡ. Παρὰ τοῦ Διός. ΑΓ. Επὶ ἀγγελίᾳ. ΑΛΕ. Αλγεινῇ, χαλεπῇ, καὶ φροντίδος ἀξίᾳ.

295 ΑΓΟ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, λόγους ἄκρους. ΑΓΟ. Εν ἐκκλησίαις ἐδημηγόρουν, καὶ ἔλεγον. ΕΠΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, παρά.

296 ΟΜΗ. Επὶ τὸ αὐτὸ συνηγμένοι.

297 ΑΓ. Εγγύς. ΙΣ. Στᾶσα.

298 ΕΙ. Ωμοιώθη. ΦΘΟ. Φωνήν.

299 ΣΚΟ. Κατάσκοπος. ΙΖ. Εκάθητο. ΠΟ. Τῇ τῶν ποδῶν ταχύτητι. ΠΕ. Πεπιστευκὼς, τεθαῤῥηκώς.

300 ΤΥΜ. Επὶ τῷ ἄκρῳ τάφῳ. ΑΙ. Αἰσυήτου.

301 ΔΕΓ. Εκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν. ΝΑΥ. Απὸ τῶν νεῶν. ΑΦΟ. Αφορμήσειαν. Τῇ πόλει. Αλλως· ναυσὶν ἀποχωρήσωσι, ἀναλύσωσιν, εἰς Ελλάδα. ἀναζεύξωσι. Καὶ δὴ ἀμφότερόν γε κατὰ πολεμίους στόλους σκοποῦσιν οἱ ἐν σκοπῇ διατελοῦντες.

302 ΤΩ. Εκείνῳ. ΕΕΙ. Ομοιωθεῖσα.

303 ΑΚ. Αδιάκριτοι. πολλοί.

304 ΕΙ. Ως ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης. ΑΛΙ. Ανέκκλιτος, πολύς. ΟΡΩ. Διήγερται.

305 Η. Οντως μὲν δή.

306 ΟΠΩ. Εώρακα.

Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδε γε ῥέξαι.
Πολλοὶ γὰρ κατ' ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι·
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.
Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει,
Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.
Ὣς ἔφαθ'. Ἕκτωρ δ' ἔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν.
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν, ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε. πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόληος αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν·
Ἀθάνατοι δέ τε, σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίννης.

307 ΛΙ. Λίαν, πάνυ. ΨΑ. Ψάμμοις. ΕΟΙ. Ὡμοιωμένοι τῷ πλήθει.

308 ΠΕ. Διὰ τοῦ πεδίου. ΑΣ. Τὴν πόλιν.

309 ΕΠΙ. Ἐπιτέλλω, προστάσσω. ΡΕ. Πρᾶξαι.

310 ΕΠΙ. Οἱ τῶν πολεμουμένων βοηθοί. Σύμμαχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούντων.

311 ΓΛΩ. Διάλεκτος, φωνή. ΠΟ. Ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων. πολυγλώσσων, ἢ πολυεθνῶν.

312 ΣΗ. Προστασσέτω, κελευέτω. ΟΙ. Αὐτῶν τούτων, ὧν ἄρχει.

313 ΤΩΝ. Τούτων. ΕΞΗ. Ἀφηγείσθω. ΚΟΣ. Διατάξας. ΠΟ. Πολίτας.

314 ΟΥ. Ἐποίησεν οὐκ ἀγνοηθῆναι. Οὐκ ἐξεθύμησε περὶ τῆς βουλῆς. Ἐκ νοὸς αὐτοῦ τὴν ὑπόμνησιν οὐ μεθῆκε.

315 ΑΙ. Ταχέως. ΤΕΥ. Ἐπὶ τὰ ὅπλα. ΕΣ. Ὥρμων.

316 ΠΑ. Αὐταὶ αὗται, ὅλαι. Μία γὰρ ἦν ἱππήλατος. ΩΙ. Ἀνεῴγνυντο. ΕΣ. Ἐξῄει δέ.

317 ΟΡΥ. Θόρυβος. ΟΡΩ. Διεγήγερτο.

318 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν. ΑΙ. Ὑψηλή. ΚΟ. Τόπος εἰς ὕψος ἀνήκων, οὕτω καλούμενος. ἔστι γὰρ γεώλοφος ἐξοχή.

319 ΑΠ. Ἔξω τῆς πόλεως. ΠΕ. Περιφερής. στρογγύλος. πανταχόθεν περιτρέχεσθαι δυνάμενος, ἔνθα καὶ ἔνθα, εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

320 ΒΑ. Πόλις Τρωϊκή. παρὰ τὸ περὶ αὐτὴν βάτων. ΚΙ. Ἀντὶ τοῦ, καλοῦσι.

321 ΣΗ. Νῦν τάφον. ἄλλοτε δὲ σημεῖον. ΠΟ. Πολυκινήτου, ταχείας. Διὰ τὸ πολλὰ αὐτὴν ἐνεργεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. σκαρθμὸς γὰρ, ἡ τῶν ποδῶν κίνησις. Μύριννα, ὄνομα κύριον Ἀμαζόνος.

Ενθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Εκτωρ
Πριαμίδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
325 Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείῃσι.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐῢς πάϊς Αγχίσαο
Αἰνείας· (τὸν δ' ὑπ' Αγχίσῃ τέκε δῖ' Αφροδίτη
Ιδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα.)
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω Αντήνορος υἷε,
330 Αρχίλοχός τ' Ακάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ιδης,
Αφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Απόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
335 Οἳ δ' Αδρήστειάν τ' εἶχον, καὶ δῆμον Απαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπὺ,

322 ΤΡΩ. Νῦν πάντες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ Τρῶες. ΔΙΕ. Διεχωρίσθησαν, διηλλάχθησαν. Η Δ. Καὶ οἱ σύμμαχοι.

323 ΤΡΩ. Αντὶ τοῦ, τῶν Τρώων ἡγεῖτο. ΚΟ. Ο αἰόλλων τὴν περικεφαλαίαν, ὅ ἐστι, κινῶν, διὰ τὰς ἐν πολέμῳ συνεχεῖς καὶ σφοδρὰς ἐνεργείας. Η, ὁ αἰόλον καὶ ποικίλην ἔχων τὴν περικεφαλαίαν. Η, ὁ εὐκίνητος ἐν τοῖς πολέμοις.

325 ΜΕ. Προθυμούμενοι. ΕΓ. Τοῖς δόρασι. Τῇ χρήσει τῆς λόγχης. Τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ χρῆσθαι τῷ ἔγχει.

326 ΔΑΡ. Τῶν τὴν Δαρδάνου πόλιν Τροίαν οἰκούντων. ΕΥΣ. Πλατύς, μέγας, ἀφ' οὗ, ἰσχυρός. ΑΓ. Αγχίσου.

327 ΔΙΑ. Θαυμαστὴ, θεία.

328 ΙΔ. Ορους Τροίας. Εστι δὲ καὶ ἑτέρα Ιδη τῆς Κρήτης. ΚΝΗ. Μέσαις περιβάσεσι τῶν ὀρῶν. Καθάπερ τὸ σκέλος ἀνθρώπου τρία μέρη ἔχει, πόδα, κνήμην, καὶ μηρόν· ὡσαύτως ἐν παντὶ ὄρει τρία τάδε λέγεται), ἐσχατιὰ, μέσον, καὶ κορυφή· ὁ ποῦς, ὁ κνημὸς, καὶ ἡ ἀκρώρεια.

329 ΑΝ. Αρχίλοχος καὶ Ακάμας.

330 ΜΑ. Πάσης μάχης ἐπιστήμονες.

331 ΖΕ. Πόλιν ἐν μεθορίοις τῆς Τροίας, οὖσαν ὑπὸ τῇ Ιδῃ, πατρίδα Πανδάρου. ΥΠ. Υπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ιδης. πόδα γὰρ τὸ κατώτατον μέρος, μεταφορικῶς. τουτέστιν, ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ὑπώρειαν. ΕΝ. Ωκουν.

332 ΜΕ. Βαθύ. ΑΙ. Ποταμὸς τῆς ὑπὸ τῇ Ιδῃ Λυκίας.

333 ΤΡΩ. Οἱ ἀπὸ Λυκίας, τῆς ἐν Τροίᾳ. οὗτοι Τρῶες ἐκαλοῦντο.

334 ΤΟ. Τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν. Τὸ γὰρ τόξον αὐτὸς κατεσκεύασε. Αλλως· Τόξον εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ, τὴν τοξικὴν ἀκριβῶς ἐπιστάμενος.

335 ΑΔΡ. Αδράστειαν. ΑΠ. Ονομα βασιλέως, ἀφ' οὗ πόλις ὠνομάσθη Απαισός.

336 ΤΗ. Τήρεια, ὄρος Τροίας.

337 ΑΙ.

Τῶν ἦρχ' Αδρηστός τε, καὶ Αμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ηδεε μαντοσύνας. οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
340 Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ ἔτι
Πειθέσθην. κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Αβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Αρίσβην,
Τῶν αὖθ' Υρτακίδης ἦρχ' Ασιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
345 Ασιος Υρτακίδης, ὃν Αρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Ιππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
Τῶν ἦρχ' Ιππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Αρηος,
350 Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ακάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Οσσους Ελλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,

337 ΛΙ. Λινοῦν θώρακα ἔχων.

338 ΠΕΡ. Τοῦ ἀπὸ Περκώσης, πόλεως Τρωίας. Οἱ δέ φησιν, Ελλησπόντου. ΠΕ. Υπὲρ πάντας.

339 ΗΔ. Ηδει. ἠπίστατο. ΜΑΝ. Μαντείας. ΟΥ. Οὐδὲ τοὺς ἰδίους. ΟΥ. Οὐδέν. ΕΑΣ. Εἴα, συνεχώρει.

340 ΣΤΕ. Πορεύεσθαι. ΦΘΙ. Τὸν φθείροντα τοὺς ἄνδρας. ΤΩ. Οὗτοι δὲ αὐτῷ.

341 ΠΕΙ. Επείθοντο. ΚΗ. Ανάγκη γὰρ ἔφερον αὐτοὺς αἱ θανατηφόροι μοῖραι.

342 ΠΕΡ. Πόλεις Ελλησπόντου.

343 ΣΗ. Πόλεις περὶ τὸν Ελλήσποντον, καθ' ἃς Ξέρξης, ἐπιστρατεύων τῇ Ελλάδι, συνέδησε ναῦς, καὶ ἐπλήρωσεν αὐταῖς γῆς, ὡς ποιῆσαι αὐτὸν τὸ στράτευμα ὅλον πεζὸν παρελθεῖν τὸν στενὸν ἐκεῖνον τῆς θαλάσσης πόρον. Ελλήσποντος δὲ λέγεται ὁ διείργων τὴν Θρᾴκην καὶ τὴν Τρωάδα πορθμός.

344 ΥΡ. Υρτάκου παῖς. ΟΡ. Ηγεμὼν, ἔξαρχος.

345 ΑΡΙ. Απὸ Αρίσβης, πόλεως Ελλησπόντου.

347 ΕΓ. Περὶ τὰ δόρατα μεμαρημένων. Τοῦ δόρατος ἐμπειρίᾳ μεμαώτων.

348 ΛΑ. Πόλιν Θετταλίας. ΕΡΙ. Εὔγειον, λιπαράν.

350 ΤΕΥ. Τευτάμου παιδός. ΛΙ. Λίθου.

351 ΠΕΙ. Πείρους. ΘΡ. Θρᾷκας.

352 ΟΣ. Οπόσους. ΑΓ. Σφοδρῶς ῥέων. ΕΝ. Εσωθεν αὐτοῦ. ΕΕΡ. Περικλείει.

353 ΑΙ. Πολεμικῶν. Εμπείρως ἐχόντων περὶ τὰς αἰχμὰς, τὰ δόρατα, λόγχας, ἔγχη.

Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος, Κεάδαο·
355 Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Αμυδῶνος, ἀπ' Αξίου εὐρὺ ῥέοντος,
Αξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴῃ.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Εξ Ενετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
360 Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Αμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ερυθίνους.
Αὐτὰρ Αλιζώνων ὁ Δίος καὶ Επίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ Αλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
365 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Εννομος οἰωνιστής·
Αλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Αλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Εν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε, καὶ ἄλλους.

354 ΚΕ. Κέου παιδός.

355 ΠΑΙ. Οὗτοι ὁμοροῦσι Θρᾳξί. Τούτων δὲ ἄποικοι Κίκονες ἔθνος Θρᾴκιον. ΑΓ. Επικαμπῆ τόξα ἔχοντας.

356 ΑΜΥ. Πόλεως Παιονίας. ΑΞ. Αξιὸς, ποταμὸς Παιονίας. ΕΥ. Εἰς πλάτος ῥέοντος.

357 ΚΑΛ. Γονιμώτατον. ΕΠΙ. Επικλύζεται, ἐπιῤῥεῖ. ΑΙΗ. Γῆ. ἢ, ὥς τινες εἶπον, κρήνῃ οὕτω λεγομένῃ, ἐκδιδούσῃ εἰς τὸν Αξιον ποταμόν.

358 ΠΑ. Παφλαγόνες, ἔθνος τοῦ Πόντου. ΠΥ. Περιφραστικῶς, ὁ Πυλαιμένης. ΛΑ. Πυκνὸν, συνετόν. ΚΗΡ. Ψυχή.

359 ΕΝΕ. Πόλεως Παφλαγονίας. Θ. Οπου τὸ τῶν ἡμιόνων γένος ἐπενοήθη πρῶτον, καὶ ἐξευρέθη. ΑΓΡ. Αγρίων καὶ δυσδαμάστων.

360 ΚΥ. Χωρίον Παφλαγονίας.

361 ΠΑΡ. Ποταμὸν τοῦτον ἔνιοι λέγουσι διὰ τὴν πραότητα οὕτω προσαγορευθῆναι. Η, ἐπειδὴ παρθένος ἡ Αρτεμις οὖσα ἐν αὐτῷ ἐλούσατο.

362 ΑΙ. Πάντα τὸν παραθαλάσσιον τόπον τῆς Παφλαγονίας λέγει. Αλλοι ἀναγινώσκουσι, Κρῶμναν, Κωβιαλόν. ΕΡ. Ορη Παφλαγονίας, ἢ Πόντου.

363 ΑΛΙ. Εθνους τοῦ Πόντου. Εἰσὶ δὲ οὗτοι Βοιωτοί. ὥς τινες Οἰνοπίας φασίν· οἱ δὲ, ἔθνος Αἰα.

364 ΑΛΥ. Χωρίου Βιθυνίας. ΑΡ. Οπου κάλλιστος ἄργυρος γεννᾶται. Γενέθλη γὰρ ἡ γέννησις.

365 ΟΙ. Οἰωνοσκόπος, ὁ διὰ ὀρνίθων, οἰωνῶν, μαντευόμενος.

366 ΜΕ. Αλλ' οὐκ ἐξέφυγε τὸν θάνατον διὰ τὴν οἰωνοσκοπίαν. ΕΡ. Εφυλάξατο.

367 ΕΔΑ. Ανῃρέθη, ἐδαμάσθη. ΠΟ. Ταχύποδος. ΑΙ. Απογόνου Αἰακοῦ, Αχιλλέως.

368 ΠΟ. Εν τῇ παρὰ τὸν Ξάνθον ποταμὸν μάχῃ. ΟΘΙ. Οπου. ΚΕ. Κα-

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ασκάνιος θεοειδὴς,
370 Τῆλ' ἐξ Ασκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Αντιφος ἡγησάσθην,
Υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη·
Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
375 Οἳ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ῥοὰς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Τῶν μὲν ἄρ' Αμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην·
Νάστης, Αμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα.
Ος καὶ, χρυσὸν ἔχων, πόλεμόνδ' ἴεν ἠΰτε κούρη,
380 Νήπιος· οὐδέ τι οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Αλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Εν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Αχιλλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.

τὰ κέρατος ἠφάνιζε καὶ ἀνήρει. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοῖς κέρασι μαχομένων ζώων.

369 ΦΡΥ. Ο ποιητὴς διαστέλλει Φρύγας καὶ Τρῶας. οἱ νεώτεροι δὲ συγχέουσι τὴν Φρυγίαν, καὶ τὴν Τρωάδα. ΘΕ. Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος.

370 ΤΗ. Πόρρω, μακράν. ΑΣ. Πόλεως Φρυγίας, καὶ λίμνης, ὁμοίως. ΜΕ. Προὐθυμοῦντο. ΥΣ. Μάχῃ, ἀντὶ τοῦ, ὑσμίνῃ.

371 ΜΗ. Τοῖς Μαίοσιν, ἢ τῶν Μαιόνων, τῶν Μαιονίας ἐπιχωρίων.

372 ΠΥ. Πυλαιμένους. ΤΩ. Οὕστινας δυϊκῶς. ΓΥ. Λίμνη Λυδίας, ὅπου καὶ Γυγαίης Αθηνᾶς ἱερόν.

373 ΜΗ. Μαίονας Λυδούς. ΤΜΩ. Τμῶλος, ὄρος Λυδίας, ἀφ' οὗ καταφέρεται ὁ Πακτωλὸς ποταμός.

374 ΒΑΡ. Αγελοφώνων, καὶ τὴν Ελλάδα φωνὴν ἠχρηστωκότων, ὅτι τὰ μὲν ἀρσενικὰ θηλυκῶς ἔλεγον, τὰ δὲ θηλυκὰ ἀρσενικῶς.

375 ΦΘΕΙ. Τῆς Καρείας, περὶ Μίλητον. Διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυς· οἱ δὲ τόποι τῶν πιτύων, φθεῖραι προσαγορεύονται, καὶ τὰ τῶν πιτύων μικρὰ στροβύλια οὕτως λέγονται), ἃ καὶ πιτυοκάμπας φασίν. Η, ἀπὸ Φθείρωνος τοῦ Ενδυμίωνος. Η, ὅτι τὰ ἐξανθήματα τῶν πιτύων ὅμοιά εἰσι φθειρσίν. ΑΚ. Πολύφυλλον, σύνδενδρον.

376 ΜΑΙ. Ποταμὸς, ἀρχόμενος ἀπὸ Φρυγίας, ῥέων δὲ διὰ Καρίας εἰς θάλασσαν, πλησίον Μιλήτου. ΡΟ. Ρεύματα. ΜΥ. Ορους Πελιώνης, ἀντικρὺ Σάμου τῆς νήσου. ΑΙ. Επὶ τὰς ὑψηλὰς κορυφάς.

379 ΧΡΥ. Νῦν χρυσοῦν κόσμον, καὶ εὐπ[illegible]ίαν χρημάτων.

380 ΝΗ. Ανόητος καὶ ἄφρων. ΕΠΗ. Αλλοτε μὲν, Εβοήθησε. νῦν δὲ, ἀπεῖρξεν, ἀπήλασε. ΛΥ. Χαλεπόν. ΟΛΕ. Λοιγόν.

382 ΕΚΟ. Επορίσατο, καὶ ἀφεῖλεν. ΔΑΙ. Πολεμικὸν φρόνημα ἔχων.

Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.

383 ΑΜΥ. Αμώμητος, ἀγαθὸς καὶ ἄψογος.

384 ΤΗ. Τῆς πόῤῥω διεστηκυίας τῆς κατὰ Σαρπηδόνα· ἔστι γὰρ καὶ ἐγγὺς Τρωίας Λυκία, ἧς ἦρχε Πάνδαρος. ΞΑΝ. Ποταμὸς Λυκίας. ΔΙ. Δίνας καὶ συστροφὰς ποιοῦντος ἐν τῷ καταφέρεσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Αλεξάνδρου προσκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν, ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει ὅρκοι γίγνονται, ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ελένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. Ητηθέντα δὲ Αλέξανδρον Αφροδίτη ἁρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ελένην. Οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΑΛΛΗ.

Τῶν ἡρώων οὐκ ἰδίᾳ μόνον ἑκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ, παρίστησιν ἡμῖν ὁ Ποιητὴς ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς ῥαψῳδίας. Εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν Τρῶας τοῖς θορυβωδεστάτοις ζώοις γεράνοις, ἄκοσμον φύσει εἰς τὸν πόλεμον αὐτῶν πρόοδον ἀφηγούμενος· τοὺς δὲ Ελληνας μετὰ σιωπῆς τὰς προόδους ποιεῖσθαι, καὶ λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν ἐπιδεικνυμένους. Καὶ ἡνίκα μὲν προῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν Αλέξανδρον προάγει τῶν Τρώων προμαχοῦντα, καὶ γαῦρον ὁρώμενον· ἐπειδὴ εἶδε τὸν πολέμιον, εἰς τὸ τῶν ἑταίρων πλῆθος ἀναχωροῦντα, αἰτιώμενον δὲ αὐτὸν, Εκτορα, καὶ ἐπιπλήσσοντα αὐτῷ, τόνδε ὑπισχνούμενον μαχέσασθαι τῷ Μενελάῳ περὶ τῆς Ελένης καὶ τῶν κτημάτων, ἐφ' ᾧ τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. Δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασιν Εκτορος, ὑφίσταται καὶ ὁ Μενέλαος. Μεταπεμψάμενοι δὲ Πρίαμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. Καὶ ἡ Ελένη Πριάμῳ, καὶ τοῖς περὶ Αντήνορα δημογέρουσι, περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ελλησιν ἀρίστων διηγεῖται. Μαχεσαμένων δὲ αὐτῶν, καὶ ἡττηθέντα Αλέξανδρον ἐξαρπάσασα Αφροδίτη, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν Ελένην. Η δὲ ἀνανδρίαν ὀνειδίζει τῷ Αλεξάνδρῳ. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται. Αγαμέμνων δὲ κατὰ τοὺς ὅρκους ἀπαιτεῖ τὴν Ελένην, καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἁρπαγέντα χρήματα. σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ελένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,

ΕΠΕΙΔΗ. Επειδὴ δέ. Αναστροφὴ ὁ τρόπος. Ο δὲ αὐτὰρ σύνδεσμος συμπλεκτικός, ἰσοδυναμῶν τῷ δέ. ταύτῃ δὲ διαφέρων αὐτοῦ, ὅτι ὁ μὲν, αὐτὰρ, προτάσσεται· ὁ δὲ, δὲ, ὑποτάσσεται. Ζητεῖται δὲ πρότερον, πῶς δεῖ τὸν αὐτὰρ σύνδεσμον προφέρεσθαι. ὀξυτόνως γὰρ ἀνεγνώκασί τινες, ὡς Καλλίμαχος.

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·
Ηΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό·
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον, καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ωκεανοῖο ῥοάων,
Ανδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
Ηέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ, μένεα πνείοντες, Αχαιοὶ,
Εν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,

μαχος. οἱ δὲ βαρυτόνως, λόγῳ τοιῷδε· Πᾶσα λέξις, εἰς αρ λήγουσα, βαρύνεται· οἷον, ἄφαρ, εἶθαρ, μάκαρ, στέαρ, οὖθαρ. Ρητέον δὲ, ὅτι οὐδεὶς συμπλεκτικὸς ἢ περισπᾶται, ἢ βαρύνεται, πάντες δὲ ὀξύνονται. ΚΟΣ. Διετάχθησαν, ἐκοσμήθησαν. Ο τρόπος μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ κόσμου. ὅθεν καὶ ἡ τοῦ κόσμου τάξις, κόσμος ὑπὸ Πυθαγόρου εἴρηται. Η διάλεκτος Δωριέων. ΗΓΕ. Υπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἢ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν. Εκαστοι δὲ, ἔν τε τοῖς Ελλησι δηλαδὴ, καὶ βαρβάροις, κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις. Εὐταξίᾳ γὰρ μάλιστα πόλεμος κατορθοῦται.

2 ΚΛΑ. Βοῇ, ἤχῳ. Προσληπτέον δὲ τὸ σύν. ἵν' ᾖ, σὺν κλαγγῇ. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κλῶ, κλάζω, κέκληγα, κλαγὴ, ἀνθ' οὗ, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ, κλαγγή. Καὶ ὁμοίως κραυγὴ, ἀντὶ τοῦ κραγὴ, ἐκ τοῦ κράζω, κέκραγα. ΕΝ. Κραυγῇ, φωνῇ. Καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἐνέπειν, ὅ ἐστι, λέγειν. ΙΣ. Επορεύοντο, ἀπήεσαν. ΟΡ. Ως ὄρνιθες. Ο δὲ τρόπος ἀναστροφή.

3 ΗΥ. Καθάπερ, ὃν τρόπον. Παραβολὴ τὸ σχῆμα. ΠΕ. Υπάρχει. ΟΥ. Πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, ὅ ἐστιν, ἐν τῷ ἀέρι.

4 ΑΙΤ. Αἵτινες ἐπειδή. ΧΕΙ. Χειμερινὸν τόπον. Λέγει δὲ τὴν Θρᾴκην, χειμερίαν οὖσαν. ΦΥ. Εφυγον. ΑΘΕ. Πολύν.

5 ΚΛΑ. Μετὰ βοῆς. ΤΑΙ. Αὗται. ΩΚΕ. Αντὶ τοῦ, ἐπὶ τὰς τοῦ Ωκεανοῦ ῥοὰς, καὶ τὰ Λιβύων κλίματα. οὐ γὰρ δὴ ἐν ὕδατι αἱ γέρανοι διάγουσι.

6 ΠΥΓ. Πυγονιμαίοις, πηχυαίοις. ἤτοι ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως οὕτω κεκλημένοις. ἢ εἰς πυγόνος μέτρον συνεσταλμένοις. Πυγὼν δὲ καλεῖται ὁ πῆχυς, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος ἕως δακτύλων τῆς χειρὸς διάστημα. Εστι δὲ ἔθνος γεωργικὸν, ἀνθρώπων μικρῶν, κατοικούντων εἰς τὰ ἀνώτατω μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς, πλησίον τοῦ Ωκεανοῦ, ὅπερ πολεμεῖ ταῖς γεράνοις, φασὶ, βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα, καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. ΚΗ. Θάνατον ἐπιφέρουσαι.

7 ΗΕ. Εναέριαι. Αλλοις, ἀέριοι. ΕΡΙ. Φιλονεικίαν. ΠΡΟ. Επιφέρουσιν.

8 ΑΧ. Οἱ δὲ Ελληνες. ΙΣ. Απήεσαν, ἐπορεύοντο. ΣΙ. Σιωπῇ. ΜΕ. Μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἢ ὀργῆς.

9 ΘΥ. Εν τῇ ψυχῇ. ΜΕ. Προθυμούμενοι, σπουδάζοντες. ΑΛΕ. Επιβοηθεῖν.

10 ΕΥ. Καθάπερ, ὃν τρόπον. ΟΡ. Επ' ἀκρωρείᾳ ὄρους. ΚΑ. Κατέχεε, κατέβαλεν. ΟΜ. Ομίχλη, ὁ παχὺς σκότος, καὶ ὑγρὸς ἀήρ.

11 ΠΟΙ. Τὴν ὁμίχλην φησὶ τοῖς μὲν ποιμέσιν ἀσύμφορον εἶναι, τοῖς δὲ

Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
15 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
20 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβάντα,
Ὥστε λέων ἐχάρη, μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,

κλέπταις καὶ νυκτὸς ὠφελιμωτέραν. ἐπεί, τῆς μὲν νυκτὸς ὡρισμένον ἐχούσης καιρόν, ἐν ἀσφαλείᾳ φυλάττεται τὰ βοσκήματα· τῆς δὲ ἡμέρας ἐσκεδασμένοις τοῖσδε κατὰ τὰς νομάς, ὁπόταν ἐξαίφνης ἐπέλθῃ ὁμίχλη, εὐκόλως αὐτὰ ἀφαιροῦνται. ΦΙ. Οὐδαμῶς προσφιλῆ.

12 ΤΟΣ. Ἐπὶ τοσοῦτον γάρ τις βλέπει. Ἀναστροφή. ΟΣ. Ὅσον ἐπὶ λίθου βολήν. ἐφ' ὅσον λᾶαν ἵησιν. Ἀναστρέφει τὸ ἐπί. ΛΑ. Λίθον. ΙΗ. Ἀφίησιν.

13 ΚΟ. Κονιορτός. ΩΡ. Διηγείρετο. ΑΕΛ. Ἀελλώδης, κονιορτώδης.

14 ΔΙΕ. Διήνυον, διεπέρων, διὰ τοῦ πεδιάδος.

15 ΟΙ. Οὗτοι δὲ ὁπότε. ΣΧΕ. Πλησίον, ἐγγύς. ΕΠ. Ἀλλήλοις ἐπερχόμενοι, ἐπιόντες. Τμῆσις.

16 ΤΡΩ. Ἀντὶ τοῦ, τῶν Τρώων. Πτωτικὸν τὸ σχῆμα, ἢ ἀντίπτωσις. Ταῖς δοτικαῖς ἀντὶ γενικῶν χρῶνται οἱ ποιηταί. ὅτι ἡ συγγένεια τῶν πτώσεων καὶ τὴν τοιαύτην ἐπιδέχεται σύνταξιν· οἷον, Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσεν, ἀντὶ τοῦ, τῶν Μυρμιδόνων. πάντεσσι δ' ἀνάσσειν, ἀντὶ τοῦ, πάντων. ΠΡΟ. Προεμάχει. ΘΕ. Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος, εὐπρεπής.

17 ΠΑΡ. Παρδάλεως δέρμα. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπικαμπὲς τόξον.

18 ΔΟΥ. Δόρατα. δυϊκῶς. ΚΕ. Ἐστομωμένα, ἠκονημένα. ΧΑΛ. Σιδήρῳ. ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου μετάλλου, φασὶ γάρ, πρῶτον χαλκὸν εὑρεθῆναι.

19 ΠΑΛ. Κινῶν, σείων. ΠΡΟ. Προεκαλεῖτο.

20 ΑΝ. Ἐξεναντίας. ΑΙ. Δεινῇ, χαλεπῇ. ΔΗ. Μάχῃ. Παρὰ τὸ δηϊοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς τιτρωσκομένους, ὅ ἐστι, διακόπτεσθαι.

21 ΤΟΝ. Ὡς οὖν τοῦτον. ΕΝΟ. Ἐθεάσατο. ΑΡΗ. Πολεμικός.

22 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους. Ἐζήτηται δέ, πῶς Ἀλέξανδρος προκαλεῖται τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, δειλὸς ὢν τὰ πάντα, καὶ οὐδὲ ὁπλίτης, ἀλλὰ τοξότης. Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ἀλαζονεύεσθαι αὐτὸν τὰ ἀδύνατα, φοβεῖσθαι δὲ τὰ τυχόντα. Οἱ δέ, ὅτι, συγκεκλεισμένοι ὑπὸ Ἀχιλλέως, οἱ Τρῶες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους οὐκ ᾔδεσαν. Καὶ ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὅτι, κωμῳδεῖν ἐπανῃρημένος ὁ Ποιητής, καὶ σχῆμα τῆς ὁπλίσεως, καὶ θράσος ἀλλότριον, τῶν ὅπλων αὐτοῦ περιτέθεικε, ἵν' ἐκ τοῦ μέλλοντος φόβου μείζονα προσοφλήσῃ τὸν γέλωτα.

23 ΩΣ. Καθάπερ λέων. ΜΕ. Με-

γάλῳ

Εὐρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,
25 Πεινάων· (μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί.)
Ως ἐχάρη Μενέλαος, Αλέξανδρον θεοειδέα
Οφθαλμοῖσιν ἰδών. φάτο γὰρ, τίσασθαι ἀλείτην.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
30 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Αλέξανδρος θεοειδὴς,
Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ.
Αψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ως δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
35 Αψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς·
Ως αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων,
Δείσας Ατρέος υἱὸν Αλέξανδρος θεοειδής.

γάλῳ ζώῳ ἐπιτυχών. νεκροῦ γάρ φασι σώματος μὴ ἅπτεσθαι λέοντα.

24 ΕΛ. Εὔκερων, μεγάλα κέρατα ἔχοντα, ἄῤῥενα. αἱ γὰρ θήλειαι τῶν ἐλάφων οὐ κερατοφυοῦσιν. Εἴρεται δὲ παρὰ τὸ, ἐλεῖν τοὺς ὄφεις, οἱονεὶ ἐλοφίς τις ὤν. Τούτους γὰρ ἐσθίων, καθαίρεται φυσικῶς. Οὕτως γοῦν, ὅτε ἀφανεῖς ὦσιν οἱ ὄφεις, αὐτὸς τὸ κέρας αὐτοῦ προσερείδει εἰς πέτραν, θερμαινόμενον δὲ ποιεῖ τὴν ἀναθυμίασιν, ἧς μεταλαμβανόμενοι οἱ ὄφεις, τῶν φωλεῶν ἐξίασιν. ΑΓ. Συνήθης γὰρ αὐτῷ, ταύτας θηρεύειν.

25 ΠΕΙ. Πεινῶν. ΚΑ. Κατατρώγει. ΕΙ. Κἂν αὐτόν.

26 ΣΕΥ. Διώκωσι. ΘΑ. Ακμαῖοι. Παρὰ τὸ θάλλειν, ὅ ἐστιν, αὔξειν τῇ ἡλικίῃ. ΑΙ. Νεανίαι.

28 ΟΦ. Περισσὸν τὸ ὀφθαλμοῖς. ἤρκει γὰρ τὸ ἰδών. ΦΑ. Ελογίσατο. ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. ΑΛ. Αμαρτωλὸν, ἐχθρόν.

29 ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΟΧΕ. Εκ τῶν ἁρμάτων. ΤΕΥ. Σὺν τοῖς ὅπλοις. ΑΛ. Καθήλατο. ΧΑ. Χαμαί, εἰς τὴν γῆν.

30 ΕΝΟ. Εθεάσατο.

31 ΠΡΟ. Εν τοῖς προαγωνισταῖς. ΦΑ. Οφθέντα. ΚΑ. Εφοβήθη, ἐδειλώθη. ΦΙ. Τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχὴν, τὴν ζωήν.

32 ΑΨ. Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. ΕΘ. Πλῆθος. ΕΧΑ. Ανεχώρει. ΑΛΕ. φυλασσόμενος, καὶ ἐκφεύγων τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

33 ΔΡΑ. Μέγαν ὄφιν. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ληπτέος. εἰς τοὐπίσω ὁρμήσας. ΑΠΕ. Υπεχώρησεν.

34 ΟΥ. Ορους. ΒΗΣ. Τοῖς γονιμωτάτοις καὶ βασιμωτάτοις τόποις τῶν ὀρῶν. ΤΡΟ. Φόβος. ΓΥΙ. Γόνατα, μέλη.

35 ΩΧ. Ωχρίασις δὲ αὐτόν. ΕΙ. Ελαβε. ΠΑ. Σιαγόνας. Απὸ μέρους δ' ἔφη ὅλον τὸ πρόσωπον.

36 ΕΔΥ. Υπεισῆλθε. Μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς φωλεοὺς καταδυνόντων ἑρπετῶν. ΑΓΕ. Αὐθαδῶν, ὑβριστῶν.

37 ΔΕ. Εὐλαβηθείς. ΑΤ. Μενέλαον.

Τόνδ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτά,
40 Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι·
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι, καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
Ἦ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Φάντες, ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
45 Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή.
Ἦ, τοιόσδε ἐὼν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες
Ἐξ Ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,

38 ΝΕΙ. Ὕβρισεν, ἐκακολόγησεν. ΑΙ. Ὀνειδιστικοῖς.

39 ΔΥ. Ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε Πάρι. κακὲ Πάρι. ΕΙ. Τὸ εἶδος βέλτιστε. ΓΥ. Ἤτοι, ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε. ἢ, γυναῖκας εἰς μανίαν φέρων διὰ τὸ κάλλος. ΗΠ. Ἀπατεὼν, ψεῦστα.

40 ΑΙΘ. Εἴθε ὤφελες. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. ΑΓΟ. Μὴ γεννηθῆναι. ΑΓΑ. Ἢ γεννηθεὶς πρὸ γάμου ἀπολέσθαι.

41 ΒΟΥ. Καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον μᾶλλον, προέβουλα, προαιροίμην. ΚΕΡ. Καὶ γὰρ οὕτω πολὺ βέλτιον ἦν ἡμῖν. ΗΕΝ. Ἦν, ὑπῆρχεν.

42 ΛΩ. Τοσιώδε ὕβριν, λύμην, ἀπλάσθα. ΕΠΟ. Καὶ ἔμπροσθεν τῶν λοιπῶν ὑποβλεπόμενον διὰ μῖσος.

43 ΗΠ. Ὄντως δή. ΚΑΓ. Χαίρουσιν, ὅ ἐστιν, ἐν χαλάσματι ποιοῦσι τὴν ψυχήν. ΚΑ. Ταῖς κεφαλαῖς κομῶντες, ἀνδρείας χάριν.

44 ΦΑΝ. Ὑπολογισάμενοι, ὑπολαβόντες. ΑΡΙ. Ἄριστον. ΠΡΟ. Πρόμαχον. ΟΥ. Διότι. ΚΑ. Χαρίεν, ἔνδοξον.

45 ΕΙ. Μορφή. ΕΠ. Ἔπεστί σοι. ΒΙΗ. Δύναμις. ΦΡΕ. Τῇ διανοίᾳ. τουτέστιν, οὐκ εἶ ἔμψυχος, καὶ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ἔχεις δύναμιν. ΑΛ. Ἡ τοῦ σώματος δύναμις.

46 ΤΟΙ. Ἦ, τοιοῦτος. φησιν, ὢν ἐπονείδιστος, οἷόν σε ὁρῶμεν νῦν δῆλον. ΕΩΝ. Ὢν, ὑπάρχων. ΠΟΝ. Ταῖς διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιουμέναις καὶ πλεούσαις. πόντος γὰρ, ἡ θάλασσα. ΝΕ. Ναυσίν.

47 ΕΠΙ. Ἐπιπλεύσας. ΕΡΙ. Ἄγαν εὐαρμόστους, ἢ ἐπεράστους φίλους, τουτέστιν, αὐτῷ ὁμοίους φίλους, καὶ ἅρπαγας, συναθροίσας. ΑΓ. Συναθροίσας.

48 ΜΙ. Παραγενόμενος, μιγείς. ΑΛ. Ἀλλοεθνέσι, ξένοις. ΕΥ. Εὐειδῆ, εὔμορφον. ΑΝΗ. Διὰ θαλάσσης πλέων ἔφερες.

49 ΑΠΙ. Ἀπόθεν οὔσης. ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς. ἢ, Ἀπίης τῆς Πελοποννήσου, οὕτω λεγομένης ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως. ΑΙΧ. Πολεμικῶν.

50 Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ.
Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
Γνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' Αφροδίτης,
55 Η τε κόμη, τὸ, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.
Αλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες. ἦ τέ κεν ἤδη
Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεκ' ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Αλέξανδρος θεοειδής·
Εκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
60 Αἰεί τοι κραδίη, πέλεκυς ὣς, ἐστὶν ἀτειρὴς,
Ος τ' εἶσιν διὰ δουρὸς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ
Νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
Ως σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Αφροδίτης.

---

50 ΠΗ. Κακόν. ΠΟ. Καὶ τῇ πόλει. ΠΑΝ. Καὶ ὅλῳ τῷ πλήθει τῶν Τρώων.

51 ΔΥ. Εχθροῖς, πολεμίοις. ΧΑΡ. Γέλωτα, χαράν. ΚΑ. Αἰσχύνην, ὄνειδος. Οἱ γὰρ αἰσχυνόμενοι, κατηφεῖς εἰσι.

52 ΜΕΙ. Υπομείνειας. ΑΡΗ. Πολεμικόν.

53 ΓΝΟ. Μάθοις ἄν. ΟΙ. Οποίου. ΦΩ. Ανδρός. ΘΑ. Ακμαίαν, νέαν. ΠΑ. Γυναῖκα, γαμετήν.

54 ΧΡΑ. Οὐκ ἄν σοι βοηθήσῃ. ΚΙ. Η κιθαρῳδία. ΔΩΡ. Η Ελένη, ἢ ὅπερ ἔχεις κάλλος.

55 ΚΟ. Οτ' ἂν ἀναιρεθῇς συστὰς εἰς μάχην τῷ Μενελάῳ. Κόνιν γὰρ ἔλεγον καὶ τὴν μάχην οἱ παλαιοί.

56 ΔΕΙ. Δειλοί. Ως πρὸς ἡμᾶς τοὺς βασιλέας. Η. Νῦν γὰρ ἀληθέως ἄν.

57 ΛΑΙ. Λίθινον. ΧΙ. Ενδύων τὸν θώρακά σου τὸν ὡς λᾶας σκληρὸν, καὶ στεγανὸν, ἄρρηκτον, ἄθραυστον. ΕΟΡ. Εἰργάσω. Παρὰ τὸ ἔῤῥογας, κατὰ μετάθεσιν. τοῦ ῥέζω.

59 ΑΙ. Κατὰ τὸ προσῆκον. ΕΝ. Ωνείδισας, ἐπέπληξας. ΑΙ. Οὐδ' ὑπὲρ τὸ προσῆκον.

60 ΑΙ. Διαπαντός σοι. ΚΡΑ. Η καρδία, Η ψυχή. ΠΕ. Ως πέλεκυς. ΑΤ. Ακαταπόνητος.

61 ΕΙ. Οστις πέλεκυς εἰσέρχεται. ΔΟΥ. Διὰ δόρατος, διὰ ξύλου. ΤΕ. Οστις μετὰ τέχνης. ΑΝΕ. Υπ' ἀνδρός. Προσληπτέον δὲ τὸ, καταφερόμενος.

62 ΝΗ. Ξύλον πρὸς νηῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον. ΕΚ. Εκκόπτει. ΟΦ. Αὔξει δὲ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν ὁ πέλεκυς, ὀξὺς ὑπάρχων καὶ διερχόμενος ἑτοίμως· ὥσπερ ὁ ἀμβλὺς τοὐναντίον ποιεῖ.

63 ΩΣ. Οὕτως σοι. ΑΤ. Ακατάπληκτος, ἄφοβος. ΝΟ. Νοῦς, ψυχή.

64 ΕΡΑ. Επέραστα, καλά. ΠΡΟ. Ονείδιζε. ΧΡΥ. Χρυσοφόρου, καλῆς. Εστιαία δὲ ἡ γραμματική φησιν, ὅτι πε-

65 Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
Οσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
Νῦν δ' αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Αλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς·
Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
70 Συμβάλετ' ἀμφ' Ελένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω.
Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
75 Αργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ως ἔφαθ'. Εκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας.
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.

δίον ἐστὶ χρυσοῦν καλούμενον, ἐν ᾧ χρυσῆν Ἀφροδίτην τιμᾶσθαι, καὶ εἶναι οὕτως χρυσῆς Ἀφροδίτης ἱερόν. καὶ οἱ μὲν, τὴν ἀπὸ τοῦ Πάφου· οἱ δὲ, τὴν καλήν. Κλεάνθης δὲ, καὶ ἐν Λέσβῳ οὕτω τιμᾶσθαι Ἀφροδίτην χρυσῆν.

65 ΟΥ. Οὐδαμῶς. ΑΠΟ. Ἀποβολῆς ἄξια. Τὰ ὑπὸ θεῶν, φησι, διδόμενα δῶρα οὐκ ἔστι μὲν ἀρνήσασθαι ὅταν εἰσί· μὴ διδόμενα δὲ παρ' αὐτῶν ἀδύνατόν τινα λαβεῖν οἰκείᾳ σπουδῇ. ΕΡΙ. Μεγάλα, ἔνδοξα.

66 ΟΣ. Οσσα ἄν. ΕΚ. Βουλόμενος δέ. ΕΛ. Οὐκ ἄν τις λάβοι.

67 ΑΥ. Νῦν δὲ δή. ΚΑ. Καθίδρυσον, καθεσθῆναι ποίησον.

69 ΑΥ. Ἐμὲ δέ.

70 ΑΜ. Περὶ τῆς Ἑλένης, καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς.

71 ΟΠ. Ὁποῖος δέ. Ὁ τρόπος διπλασιασμός. ἡ διάλεκτος Αἰολὶς, καὶ ποιητική. ΚΡΕ. Ἰσχυρότερος, ἐπικρατέστερος φανῇ.

72 ΕΛ. Λαβών.

73 ΤΑ. Φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς δι' ἐντόμων ποιήσαντες.

74 ΝΑΙ. Κατοικεῖτε. ΕΡΙ. Μεγαλόβωλον, εὔγεον. ΤΟΙ. Οὗτοι δὲ οἱ Ελληνες. ΝΕ. Πορευέσθωσαν.

75 ΑΡ. Εἰς τὸ Αργος. ΙΠ. Ἱπποτρόφον. Ιασος καὶ Πελασγὸς Τριόπα παῖδες, τελευτήσαντος αὐτοῖς τοῦ πατρὸς, διεῖλον τὴν βασιλείαν. Λαχὼν δὲ Πελασγὸς μὲν τὰ πρὸς Ερασῖνον ποταμὸν, ἔκτισε Λάρισσαν· Ιασος δὲ τὰ πρὸς Ηλιν. Τελευτησάντων δ' αὐτῶν, νεώτατος ἀδελφὸς Αγήνωρ ἐπεστράτευε τῇ χώρᾳ, πολλὴν ἵππον ἐπαγόμενος. Οθεν ἐκλήθη Ἱππόβοτον μὲν τὸ Αργος, τοῦ Αγήνορος ἵππου· ἀπὸ δὲ Ιασου Ιασον· καὶ Πελασγικὸν, ἀπὸ Πελασγοῦ. Ιστορεῖ Ελλάνικος ἐν Αργολικοῖς. ΑΧ. Τὴν Πελοπόννησον λέγει Ἀχαιΐαν. ΚΑΛ. Καλὰς γυναῖκας ἐχουσαν.

76 ΩΣ. Οὕτως εἶπεν. ΕΧΑ. Ἀντὶ τοῦ, μεγάλως ἐχάρη, τὸν λόγον τοῦτον Ἀλεξάνδρου ἀκούσας.

77 ΙΩΝ. Πορευθείς. ΑΝΕ. Ἀνεῖργεν, ἐκώλυε τοῦ πολέμου. ΦΑ. Τὰς στρατιωτικὰς τάξεις.

Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Αχαιοὶ,
Ιοῖσίν τε, τιτυσκόμενοι, λάεσσί τ', ἔβαλλον.
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
Ισχεσθ', Αργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Αχαιῶν·
Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Εκτωρ.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνεῴ τ' ἐγένοντο
Εσσυμένως. Εκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Αχαιοὶ,
Μῦθον Αλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
Αλλους μὲν κέλεται Τρῶας, καὶ πάντας Αχαιοὺς,
Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Οἴους ἀμφ' Ελένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

79 ΕΠΕ. Επ' αὐτῷ τὰ τόξα ἔβαλλον.

80 ΙΟΙ. Βέλεσι. ΤΙ. Καταστοχαζόμενοι. Σημαίνει καὶ τὸ, ἑτοιμάζειν. ὡς ἐκεῖ· Ως εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο. Ενιοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς στοχάζεσθαι· Τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἧσι. ΛΑ. Λίθοις. ΕΒ. Ηκόντιζον.

81 ΑΥ. Οὗτος δέ. ΜΑ. Μέγα. ΑΥ. Εβόησεν.

82 ΙΣ. Παύεσθε. ΚΟΥ. Περιφραστικῶς, ὦ Ελληνες.

83 ΣΤΕ. Διαβεβαιοῦται, ὑπισχνεῖται. ΕΠ. Λόγον. ΕΡΕ. Ερεῖν, λέξειν. ΚΟ. Ο αἰόλλων καὶ κινῶν τὴν περικεφαλαίαν, ἐξ οὗ, πολεμικός. Η, ὁ αἰόλον καὶ ποικίλην ἔχων τὴν περικεφαλαίαν.

84 ΕΣ. Επαύσαντο. ΑΝ. Ησυχοι, ἄνευ ἰωῆς, τουτέστι, φωνῆς καὶ θορύβου.

85 ΕΣ. Σπουδαίως. ΜΕΤ. Εν ἀμφοτέροις. Λέγει δὴ, Τρωσὶ καὶ Ελλησιν. Πρὸς ἀμφοτέρους ἔλεξεν. Η, μετὰ, ἀντὶ τῶν, ἐν, πρὸς, προθέσεων.

86 ΚΕ. Ακούσατε ἐξ ἐμοῦ λόγον.

87 ΤΟΥ. Οὗτινος χάριν. ΝΕΙ. Φιλονεικία. ΟΡΩ. Διεγήγερται.

88 ΚΕ. Κελεύει.

89 ΤΕΥ. Οπλα. ΧΘΟ. Επὶ τῇ γῇ. ΠΟ. Τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ.

90 ΜΕΣ. Τουτέστι, μεταξὺ Τρώων καὶ Αχαιῶν.

91 ΟΙ. Μόνους.

92 ΟΠ. Οστις δὲ πρότερος.

94 ΤΑ. Φιλίαν πιστωσώμεθα, ὅ ἐστι, δι' ἐνθέσμων ποιήσωμεν.

95 ΑΚ. Επ' ἄκρας ἡσυχίας ἐγένοντο. Ακὴ γὰρ καλεῖται ἡ ὀξύτης. Γραϊκῶς ταῦτα πάνυ. Ελληνικωτέρως μέντοι, ἀκὴν ἐγένοντο, στίχῳ τῷδε, ἔλεγεν ὁ ποιητής,

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο. μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
Θυμὸν ἐμόν. φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Αργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε,
100 Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Αλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.
Ημέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
Τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε, καὶ Ηελίῳ· Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
105 Αξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω

πῆς, ἄνεῳ τ' ἐγένοντο. Ακὴν, ἀκέων, ἐπιῤῥήματά ἐστιν ἐκ τοῦ χαίνειν συντεθέμενα. χωρὶς τοῦ χαίνειν ἐγένοντο.

97 ΚΕ. Ακούσατε νῦν καὶ ἐμοῦ. ΜΑ. Εξαιρέτως δέ. ΑΛ. Λύπη. ΙΚΑ. Καταλαμβάνει.

98 ΦΡΟ. Φρονῶ, βουλεύομαι, ἐλπίζω. ΔΙΑ. Διαχωρισθῆναι.

99 ΠΕ. Πεπόνθατε.

100 ΕΡΙ. Ενεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας, καὶ τῆς ὑπὸ Αλεξάνδρου γενομένης ἁρπαγῆς· αὕτη γὰρ ἀρχὴ κακῶν.

101 ΗΜΕ. Ημῶν. ΟΠ. Οποίῳ, ᾧτινι. ΘΑ. Τουτέστι, θανεῖν εἵμαρται.

102 ΤΕΘ. Αποθάνῃ. ΔΙΑ. Διαχωρισθείητε. ΤΑ. Διὰ τάχους, συντόμως.

103 ΟΙ. Κομίζετε, ἄγετε. Μᾶλλον δὲ, προσφέρετε. Πάντα προστακτικῶς. ἱερουργεῖτε. ΕΤΕ. Τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ θεῷ ἱερουργούμενα εἰσάγει. τῷ μὲν γὰρ Ηλίῳ, λαμπρῷ ὄντι, καὶ ἄῤῥενι, φησὶ λευκὸν ἱερουργηθῆναι ἄρνα· τῇ δὲ Γῇ μέλαιναν, καὶ θήλειαν, ἐπεὶ τοιαύτη ἡ θεός. ΑΡ. Αρνας, δυϊκῶς.

104 ΟΙ. Τῷ δὲ Διῒ ἡμεῖς ἄλλον, ὡς ξένοι, ἱερουργήσομεν, ἐπεὶ καὶ Ξένιος προσαγορεύεται.

105 ΑΞ. Αγάγετε. ΠΡΙ. Περιφραστικῶς. ὅ ἐστι, τὸν Πρίαμον. Διατί, Διὸς ὑποσχομένου τὴν ἅλωσιν τῆς Ιλίου, συνθήκας ποιεῖται πρὸς Τρῶας; Ρητέον οὖν, ὅτι, κατ' ἐνίους, οὐ πιστεύει τῷ ὀνείρῳ. κατὰ δὲ ἑτέρους, οὐδὲν διέφερε, καὶ δι' ἑνὸς μονομαχίαν, ἢ παντὶ τῷ στρατῷ, νικῆσαι. ἄλλως δὲ, καὶ ὅτι προστέτακτο αὐτῷ καθοπλίσαι τοὺς πάντας, οὐ μάχεσθαι. ΟΦΡ. Οπως τοὺς ὅρκους.

106 ΠΑΙ. Επειδὴ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. ΥΠ. Υπερήφανοι, ἄθεοι, καὶ παραβαίνοντες τοὺς ὅρκους, καὶ τὰς σπονδὰς τὰς διὰ φιαλῶν γιγνομένας.

107 ΥΠ. Παραβάσει, ἀδικίᾳ. ΟΡ. Τοὺς Διὸς ὅρκους. ΔΗ. Βλάψει τῷ παρελθεῖν αὐτούς.

108 ΟΠ. Νεωτέρων. ΗΕ. Απαιωροῦνται, κρέμανται· οἷον οὐκ εἰσὶν σταθεραὶ, ἀλλ' ἀβέβαιοι.

109 ΜΕ. Εν οἷς δ' ἂν ὁ γέρων παρῇ. ΠΡΟ. Εἰς τὸ παρὸν, καὶ εἰς τὸ μέλλον.

110 ΛΕΥ.

110 Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἐχάρησαν, Αχαιοί τε, Τρῶές τε,
Ελπόμενοι, παύσασθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.
Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
115 Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Εκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πρίαμόν τε καλέσσαι.
Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Αγαμέμνων
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
120 Οἰσέμεναι. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Αγαμέμνονι δίῳ.
Ιρις δ' αὖθ' Ελένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
Εἰδομένη γαλόῳ Αντηνορίδαο δάμαρτι,
Τὴν Αντηνορίδης εἶχε κρείων Ελικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
125 Τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,
Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους

110 ΛΕΥ. Ορᾷ, βλέπει. ΟΧ. Εξόχως ἄριστα.

112 ΕΛ. Ελπίζοντες. ΟΙ. Χαλεποῦ.

113 ΕΡΥ. Κατέσχον. ΣΤΙ. Επὶ τὰς τάξεις ἐφεξῆς. ΕΚ. Καὶ αὐτοὶ ἀπέβησαν ἐξ ἵππων, κατέβησαν ἀπὸ τῶν ἵππων.

114 ΤΕΥ. Οπλα. Παρὰ τὸ τεύχεσθαι, ὅ ἐστι, κατασκευάζεσθαι. ΕΞΕ. Απεδύοντο, ἀπετίθεντο.

115 ΠΛΗ. Εκ τοῦ σύνεγγυς. ΟΛΙ. Βραχὺ δ' ἦν τὸ μεταξὺ τῶν στρατευμάτων διεῖργον αὐτοὺς χωρίον. ΑΡ Γῆ. Παρὰ τὸ ἀροτρεύεσθαι.

116 ΠΡΟ. Πρὸς τὴν πόλιν.

117 ΚΑΡ. Ταχέως.

118 ΠΡΟ. Προέπεμψε.

119 ΓΛΑ. Κοίλας. ΙΕ. Παραγενέσθαι.

120 ΟΙ. Οἴσειν, κομίσειν.

121 ΙΡΙΣ. Καὶ μὴν ἡ Ιρις, ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος. Σημαίνει δὲ δύο, αὐτὴν τὴν σωματοειδῆ θεὰν, καὶ τὸ νεφελῶδες σύστημα. οἷον· Ιρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων Εν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

122 ΓΑ. Γαλόῳ. Γάλως δέ ἐστιν ἀνδρὸς ἀδελφή. ΑΝ. Αντήνορος παιδὸς, Ελικάονος. ΔΑ. Γυναικί. Παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, καὶ ὑποτετάχθαι τῷ ἀνδρί.

123 ΕΙ. Εγεγαμήκει. ΚΡ. Βασιλεύς.

124 ΕΙ. Ητις τὴν μορφὴν καλλίστη.

125 ΤΗΝ. Ταύτην κατέλαβε. Δέον εἰπεῖν, ἥν, ἄρθρον προτακτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. ΜΕ. Εν τῷ οἴκῳ.

126 ΔΙ. Διπλοΐδα, διπλοῦν ἱμάτιον, ὅ ἐστι, χλανίδα. ΜΑΡ. Λαμ-

Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις.
130 Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο.
Οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
135 Ἀσπίσι κεκλιμένοι· παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο.
Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις·
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
140 Ἀνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκήων.
Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,
Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·

ἄσπρον, λευκήν. ΠΟ. Πολλοὺς δέ. ΕΝΕ. Ἐνεποίκιλεν. Ὅθεν καὶ τὰ ποικίλα παραπετάσματα πασοὶ καλοῦνται, καὶ παστάδες. ΑΕΘ. Νῦν τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους.

128 ΕΘ. Οὕστινας ἕνεκα αὐτῆς. ΕΠ. Ὑπέμενον. ΑΡΗ. Ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν. Ὅτι δὲ, μηχανῶν, ὡς ἐκεῖ· Ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος.

129 ΑΓ. Πλησίον. ΙΣ. Στᾶσα. ΠΡΟ. Προσεῖπε. ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχεῖα.

130 ΝΥΜ. Νύμφη. ΘΕΣ. Θεῖα, θαυμαστά. ΙΔΗ. Θεάσῃ.

131 ΙΠ. Ἱππικῶν, πολεμικῶν. ΧΑΛ. Σιδηροθωράκων.

132 ΠΡ. Οἵτινες τὸ πρότερον. ΕΠ. Ἐπέφερον ἀλλήλοις. ΠΟ. Πολλῶν δακρύων καὶ στεναγμῶν αἴτιον, διὰ τοὺς ἀναιρουμένους ὑπ' αὐτοῦ.

133 ΟΛΟ. Ὀλεθρίου. ΛΙ. Ἐπιθυμοῦντες.

134 ΕΑ. Καθέζονται. ΣΙ. Σιωπῇ.

135 ΚΕ. Ταῖς ἀσπίσιν ἐπικείμενοι. ΠΑ. Παραπέπηγε δὲ αὐτοῖς, ὅ ἐστι, παράκειται τὰ μακρὰ δόρατα.

137 ΕΓ. Τοῖς μακροῖς δόρασι.

138 ΤΩ. Ἀντὶ τοῦ, τοῦ δὲ νικήσαντος. Γενικὴ Ἑβραϊκή. ΚΕ. Κληθήσῃ. ΑΚ. Γυνὴ, γαμετή.

139 ΙΜΕ. Γλυκὺν πόθον, ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν. ΕΜ. Ἐνέβαλε. ΘΥ. Τῇ ψυχῇ.

140 ΠΡΟ. Τοῦ πρώτου ἀνδρὸς, ἤγουν τοῦ Μενελάου. ΑΣ. Καὶ τῆς πόλεως. Λέγει δὲ, τῆς Σπάρτης. ΤΟ. Καὶ τῶν γονέων. Τυνδάρεω λέγει, καὶ Λήδας.

141 ΑΥ. Παραχρῆμα, εὐθέως. ΑΡ. Λευκαῖς, λαμπραῖς. ΚΑ. Σκεπασαμένη. ΟΘΟ. Ὀθόναις. Λέγει δὲ ὑφάσμασι λινοῖς.

142 ΩΡ. Ὥρμα, ἐξῄει. ΘΑ. Ἐκ τοῦ κοιτῶνος, ἐκ τοῦ οἴκου. ΤΕ. Τρυφερόν. Ἀντὶ τοῦ, ὑγρόν. ΔΑ. Δακρύουσα, κλαίουσα.

Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
145 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον, καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε, Κλυτιόν θ', Ικετάονά τ', ὄζον Αρηος,
Οὐκαλέγων τε, καὶ Αντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
150 Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
Εσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὕλην,
Δένδρεῳ ἐφεζόμενοι, ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι·
Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.

143 ΟΙΗ. Οὐ μόνη. ΑΜΑ. Σὺν αὐτῇ δέ. ΑΜ. Θεράπαιναι, δουλίδες.

144 ΑΙ. Καὶ μήτηρ Θησέως. Αἰσχρὸν ὑπάρχει, θεραπαίνης τρόπῳ ἀκολουθεῖν τῇ Ελένῃ τὴν Αἴθραν, ἑκυρὰν νομισθεῖσαν. Ως γὰρ ἱστορεῖ Ελλάνικος, Πειρίθους καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὤν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, συνέθεντο γαμῆσαι Διὸς θυγατέρας. Καὶ ἁρπάσαντες τὴν Ελένην κομιδῇ νέαν, παρέθεντο εἰς Αφυδναν τῆς Αττικῆς Αἴθρῃ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Οὕτως εἰς ᾅδου παραγίγνονται ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. Οἱ δὲ Διόσκουροι, μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφὴν, τὴν Αττικὴν σύμπασαν πορθοῦσιν, Αἴθραν δὲ αἰχμαλωτίζουσι. ΠΙΤ. Τοῦ Πιτθέως. ΚΛΥ. Καὶ ἡ Κλυμένη. ΒΟ. Εὐόφθαλμος, καλή.

145 ΑΙ. Ταχέως, συντόμως. ΙΚΑ. Παρεγένοντο. ΟΘΙ. Ενθα, ὅπου. ΣΚΑ. Αἱ τῆς Ιλίου. Αὗται δὲ καὶ Δαρδάνειαι προσαγορεύονται, δι' ὧν ἐξῄεσαν εἰς τὸ πεδίον οἱ Τρῶες. Σκαιαὶ δὲ εἴρηνται, ἤτοι ἀπὸ Σκαιοῦ τοῦ κατασκευάσαντος, ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς καὶ ἀριστεροῖς μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς Τρῶας· τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο τὰς πύλας.

146 ΑΜ. Οἱ δὲ περὶ τὸν Πρίαμον, τουτέστιν, ὁ Πρίαμος. ΠΑΝ. Πάνθουν. Καὶ τὰ ἐφεξῆς δὲ ὁμοίως τούτοις εἰσὶν ὀνόματα κύρια.

147 ΟΖ. Απόγονον Αρεος, πολεμικόν.

148 ΠΕ. Αμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί.

149 ΕΙΑ. Εκαθέζοντο. ΔΗ. Οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι παρὰ τὸ γῆρας.

150 ΓΗ. Διὰ γῆρας. ΑΓΟ. Δημηγόροι, σύμβουλοι.

151 ΕΣ. Αγαθοί. ΤΕΤ. Τέττιξι παραπλήσιοι. Τιθωνοῦ τοῦ Λαομέδοντος, Πριάμου δὲ ἀδελφοῦ, ἠράσθη Ημέρα, ἐξ οὗπερ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Μέμνονα. Μακρῷ δὲ βίῳ δαπανηθέντος ἐκείνου, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς τέττιγα ἡ θεός. Διὸ δὴ αὐτοῦ τοὺς συγγενεῖς δημογέροντας τέττιξιν εἰκάζει ὁ Ποιητής. Ιστορεῖ Ελλάνικος. ΕΟΙ. Ομοιοι. ΟΙ. Οἵτινες κατὰ τὴν ὕλην.

152 ΔΕΝ. Δένδρῳ. ΕΦΕ. Επικαθεζόμενοι. ΟΠΑ. Φωνήν. ΛΕΙ. Επιθυμητὴν, ἡδεῖαν· ὅτι οἱ ἄρρενες τῶν τεττίγων ᾄδουσιν. ΙΕΙ. Αφιᾶσι.

153 ΤΟΙ. Τοιοῦτοι δή. ΗΓΗ. Ηγεμόνες. ΗΝ. Εκαθέζοντο. ΠΥΡ. Επὶ τῷ τείχει.

Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
155 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν;
Αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.
Ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
190 Μηδ' ἡμῖν, τεκέεσσί τ', ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
Ὣς ἄρ' ἔφαν. Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τε·
(Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί· θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
165 Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·)
Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
Ὅς τις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ, ἠΰς τε, μέγας τε.
Ἤ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι.
Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼ οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
170 Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.

154 ΕΙ. Ἐθεάσαντο. ΙΟΥ. Παραγινομένην, ἐρχομένην.

155 ΗΚΑ. Ἠρέμα, ἡσύχως. ΑΛ. Πρὸς ἑαυτούς. ΑΓΟ. Ἔλεγον.

156 ΝΕ. Οὐ μέμψις; οὐχὶ δεινόν ἐστι;

157 ΤΟΙ. Περὶ τοιαύτης γυναικός.

158 ΑΙ. Λίαν, πάνυ. ΘΕ. Θεαῖς. ΩΠΑ. Τὴν πρόσοψιν, τῷ προσώπῳ, κατὰ τὸ πρόσωπον. ΕΟΙ. Ὁμοία ἐστίν.

159 ΩΣ. Ἀλλὰ καὶ οὕτως τοιαύτη εὐειδὴς ὑπάρχουσα. ΝΕ. Σὺν τοῖς Ἕλλησι πορευέσθω.

160 ΤΕ. Καὶ τοῖς τέκνοις. ΠΗ. Βλάβη, κακόν. ΛΙ. Καταλειφθείη.

161 ΩΣ. Οὕτως εἶπον. ΕΚΑ. Ἐκάλεσε. ΦΩ. Ἰδίῳ στόματι, οὐχὶ διὰ θεραπόντων.

162 ΠΑ. Τὸ ἑξῆς ἐστι· παρελθοῦσα εἰς τοὔμπροσθεν δεῦρο ἴθι. ΙΖ. Καθέζου μετ' ἐμοῦ.

163 ΙΔ. Ὅπως θεάσῃ. ΠΟ. Τὸν πρότερόν σου ἄνδρα. ΠΗ. Τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς.

164 ΟΥ. Κατ' οὐδέν μοι αἰτία ὑπάρχεις. ΝΥ. Οἱ θεοὶ δή μοι.

165 ΟΙ. Οἵτινές μοι. ΕΦ. Ἐπελθεῖν καὶ ἐφορμῆσαι ἐποίησαν.

166 ΩΣ. Ὅπως μοι. ΠΕ. Μέγιστον. ΕΞΟ. Ἐξ ὀνόματος εἴπῃς.

167 ΑΧ. Ἕλλην. ΗΥΣ. Πλατύς, καὶ μέγας.

168 ΚΕ. Τῷ εἰς ὕψος ἀναστήματι. ΜΕΙ. Ὑψηλότεροι. ΕΑ. Εἰσίν, ὑπάρχουσι.

170 ΓΕ. Ἔντιμον. ΕΟΙ. Ὅμοιός ἐστιν. Ἐζήτηται δέ, πῶς ὁ Πρίαμος τῷ δεκάτῳ ἔτει πυνθάνεται περὶ τῶν ἀρίστων. Ἐπειδὴ πρότερον περὶ τοὺς ἀστυγείτονας

Τόνδ' Ελένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν·
Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε.
Ως ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, ὁππότε δεῦρο
Υἱέϊ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
175 Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
Αλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς·
Οὗτός γ', Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων,
Αμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής·
180 Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.

πόλεις ἐπλακῶντος· ὥς που καὶ ὁ Ποιητής φησι κατὰ τὸ Ληΐδα, Οπη ἄρξειεν Αχιλλεύς. Νῦν δὲ προσκάθηται τῇ Ιλίῳ. Ενιοι λέγουσιν, ὅτι πρότερον μὲν οὐκ ἦγε σχολὴν πυθέσθαι περὶ αὐτῶν, τοῦ Αχιλλέως ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἐγκειμένου, καὶ μόνον ἑαυτὸν αὐτοῖς ἐπιδεικνῦντος, καὶ τῷ φόβῳ κατακλείστους ποιοῦντος. Εφρόντιζε γὰρ τὸ τηνικαῦτα Πρίαμος οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ περὶ τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν. Νῦν δὲ μηνίοντος ἐκείνου, καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γεγενημένης, ὡς καὶ τοῦ τείχους χωρὶς πολεμεῖν τοὺς Τρῶας, εἰκότως περὶ αὐτῶν πυνθάνεται. Ετεροι δέ φασιν, ὅτι ἀπὸ τῆς πανοπλίας, καὶ τῶν ἵππων, αὐτοὺς ἐγνώριζον· ὡς καὶ Πάνδαρον ἐπὶ τοῦ Διομήδους λέγειν. Ασπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ. Πρότερον δὲ οὐκ ἐπεθεάσατο οὕτω πάντας ἀόπλους, ὡς νῦν.

172 ΑΙ. Αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἄξιος. ΕΣ. Εἶ, ὑπάρχεις. ΕΚΥ. Πενθερέ. Εκυρὸς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ παρὰ τοῖς Αχαιοῖς, ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατήρ. ΔΕΙ. Καὶ φοβερός.

173 ΩΣ. Εἴθε ὄφειλέ μοι. ΑΔ. Αρέσαι. ΟΠ. Οτε. ΔΕΥ. Ενταῦθα.

174 ΥΙ. Αμα τῷ σῷ παιδί. ΕΠΟ. Ηκολούθησα. ΘΑ. Νῦν τὸν οἶκον. περιφραστικῶς. ΓΝΩ. Αδελφούς. Λέγει δὲ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην. ΛΙ. Καταλιποῦσα.

175 ΠΑΙ. Καὶ τὴν θυγατέρα. Λέγει δὲ τὴν Ερμιόνην. Ο δὲ Πορφύριος ἐν τοῖς Ομηρικοῖς ζητήμασιν οὕτως φησίν· Ελένης καὶ Μενελάου παῖδες Δίαιθος καὶ Μορραφίων, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Μορραφίων γένος ἐν Πέρσαις. Κιναίθης δέ, φησι Νικόστρατος, καὶ Αἰθιόλας, παρὰ Λακεδαιμονίοις Ελένης δύο παῖδες τιμῶνται. ΤΗ. Αγαπητὴν, μονογενῆ. Καταχρηστικῶς δὲ εἶπε. Κυρίως γὰρ τηλύγετοι καλοῦνται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὄντες παῖδες, ὅ ἐστιν ἐν γεροντικῇ ἡλικίᾳ σπαρέντες. Δοκεῖ γὰρ, τὰ μετὰ ἀπόγνωσιν παιδοποιΐας γινόμενα μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι. Οὐ μόνον δέ· Τηλυγέτης, καὶ τηλύγετος, λέγεται καὶ ὁ πατρὸς τηλοῦ ἀποδημοῦντος τεχθείς. ΟΜΗ. Καὶ τὰς ἐπεράστους μου ὁμήλικας.

176 ΤΑΓ. Αλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο. ΤΟ. Διόπερ καὶ κλαίουσα ἐκτίτηκα.

177 ΑΝ. Ο με ἀνερωτᾷς. ΜΕ. Πολυπραγμονεῖς, ἐπιζητεῖς.

179 ΑΜ. Κατὰ ἀμφότερα. ΑΓΑ. Ισχυρὸς, γενναῖος. ΑΙΧ. Πολεμιστής.

180 ΔΑ. Ανδρὸς ἀδελφός. ΕΣ. Ην, ὑπῆρχεν. ΚΥ. Αναιδεστάτης ἐμοῦ, ὡς κυνός. ΕΙ. Εάν ποτε ἦν.

Ως φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
Ω μάκαρ Ατρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον·
Η ῥα νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Αχαιῶν.
Ηδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν·
185 Ενθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους,
Λαοὺς Οτρῆος, καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
Ηματι τῷ, ὅτε ἦλθον Αμαζόνες ἀντιάνειραι.
190 Αλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Αχαιοί.

181 ΓΕ. Αντὶ τοῦ, ὁ Πρίαμος. ΗΓΑ. Εθαύμασε. ΦΩ. Εφώνησε, προσηγόρευκε, προσείρηκεν.

182 ΜΑ. Ω μακαριώτατε. ΑΤΡ. Υἱὲ τοῦ Ατρέως. ΜΟΙ. Αγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. ΟΛ. Εὐδαιμονέστατε.

183 Η. Εὐλόγως δή σοι. ΔΕ. Υποτεταγμένοι εἰσίν. Η μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων· δαμάζονται γὰρ κυρίως ταῦτα.

184 ΑΜ. Πάλαι ὡσαύτως εἰς τὴν Φρυγίαν παρεγενόμην, τὴν πολλὰς ἀμπέλους ἔχουσαν. Τοὺς δὲ περὶ Απάμειαν τόπους λέγει· οὗτοι γὰρ πολυάμπελοι ἦσαν, τῆς λοιπῆς Φρυγίας μόνον σιτοφόρου οὔσης.

185 ΑΝΕ. Ιπποκόμους κρατίστους. ΛΑ. Οτρεὺς καὶ Μυγδὼν παραδίδονται ἡμῖν παῖδες Δείμαντος, ἀδελφοὶ τῆς Εκάβης, βασιλεῖς Φρυγίας.

187 ΟΙ. Οἵτινες δή. ΕΣ. Εστρατοπέδευον. ΣΑΓ. Παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ. Ο δὲ Σαγγάριος ποταμὸς, πρότερον μὲν ἦν Φρυγίας, νῦν δὲ Γαλατίας.

188 ΕΠΙ. Απὸ ξένης χώρας σύμμαχος. Επίκουροι γὰρ λέγονται οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες· σύμμαχοι δὲ, οἱ τῶν πολεμούντων. ΕΩΝ. Ων, ὑπάρχων. Μελανίππη καὶ Ιππολύτη, θυγατέρες Αρεος, τῶν Αμαζονίδων προηγούμεναι τῆς στρατιᾶς, αὗται πειρώμεναι τὴν Φρυγίαν ὑφ' ἑαυτὰς ποιῆσαι, διὰ τὸ τὴν χώραν ἱπποτρόφον εἶναι καὶ ἀμπελώδη, παντὶ τῷ στρατεύματι παρασκευασθεῖσαι παρέτυχον εἰς τὴν προειρημένην χώραν, καὶ στρατόπεδον ἔθεντο πρὸς τὸν Σαγγάριον ποταμόν. Τῶν δὲ Φρυγῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡγεμόνες ἦσαν Μυγδὼν καὶ Οτρεὺς, οἵτινες τὴν σφῶν αὐτῶν στρατιὰν προσσυνέταξαν, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον παρεγένοντο, πρὸς τὸ κωλῦσαι αὐτὰς μὴ ἐπιβῆναι τοῖς αὐτῶν ὅροις. Καὶ ὁ Πρίαμος τῆς Τροίας βασιλεὺς ἐστρατεύσατο κατὰ τῶν Αμαζόνων σὺν αὐτοῖς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ΜΕ. Εν τούτοις. ΕΛΕ. Συγκατηριθμήθην, κατετάγην.

189 ΗΜΑ. Εν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ΑΝ. Αἱ ἴσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν, ἢ αἱ ἐναντιούμεναι ἀνδράσιν. ἐξ οὗ, πολεμικαί. Αἱ δὲ Αμαζόνες, λέγονται εἶναι Αρεος καὶ Αφροδίτης θυγατέρες, τραφεῖσαι παρὰ Θερμώδοντι ποταμῷ τῆς Σκυθίας. Εκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκτέμνεσθαι αὐτάς, ὡς ἐμποδίζοντα ἐν τῷ τοξεύειν.

190 ΟΙ. Αλλ' οὐδὲ οὗτοι. ΤΟΣ. Τοσοῦτοι. ΟΣ. Οπόσοι. ΕΛΙ. Μελανόφθαλμοι, καλοί. Μᾶλλον δὲ, κωπηλασίας, ἤγουν τῆς ναυτικῆς, ἔμπειροι· ἄνδρες ναυτικοί.

Δεύτερον αὖτ', Οδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός·
Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί·
Μείων μὲν κεφαλῇ Αγαμέμνονος Ατρείδαο,
Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν, ἰδέσθαι.
195 Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὥς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.
Αρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
Οστ' οἴων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ελένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
200 Οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Οδυσσεύς,
Ος τράφη ἐν δήμῳ Ιθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,
Εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μήδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὖτ' Αντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ω γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
205 Ηδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Οδυσσεύς,
Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.

191 ΕΡΕ. Ανηρώτα.

192 ΕΙΠ. Αγε εἰπέ μοι.

193 ΜΕΙ. Μικρότερος.

194 ΕΥ. Πλατύτερος. ΙΔΕ. Καὶ τοῖς στέρνοις. ΙΔΕ. Εν τῷ ὁρᾶσθαι. Ηγουν, ὡς ἔστιν ἰδεῖν.

195 ΟΙ. Αὐτῷ. ΧΘΟ. Επὶ τῇ γῇ. ΠΟΥ. Πολλοὺς τρεφούσῃ.

196 ΚΤΙ. Πρᾷος καὶ χειροήθης ὡσεὶ κριός, ἀφηγούμενος τῆς ποίμνης. Εἴρηται δὲ κτίλος ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ λοιπὰ θρέμματα· οἱονεὶ ἀκτίλος τις ὤν. παρὰ τὸ ἄγω· ἢ παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. ΕΠΙ. Επέρχεται. ΣΤΙ. Τὰς στρατιωτικὰς τάξεις.

197 ΑΡ. Κριῷ. Διὰ τοῦτο δὲ ἐπαινεῖ τὸ πρᾶον καὶ ἀτάραχον αὐτοῦ. ΕΙΣ. Ομοιῶ, ἀπεικάζω. ΠΗ. Βαθυμάλλῳ, δασυμάλλῳ, ἔριον πηγὸν ἔχοντι, ὅ ἐστι, πηκτόν, εἴτε μέλαν, εἴτε λευκόν.

198 ΟΙ. Προβάτων. ΠΩΥ. Ποίμνιον. ΑΡ. Λαμπρῶν, ἢ λευκῶν. Απὸ δὲ τοῦ πλείονος εἶπεν, οὐ γὰρ πάντα τὰ πρόβατα λευκά ἐστι.

199 ΕΚ. Η ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα.

200 ΟΥ. Οὗτος πάλιν. Οὑτόσδε λέγεται, καθάπερ Τοιόσδε. ΠΟ. Πολύβουλος, συνετός.

201 ΤΡΑ. Οστις ἀνετράφη. ΔΗ. Περιφραστικῶς, ἐν τῇ Ιθάκῃ. Εστι δὲ νῆσος περὶ τὴν Κεφαλληνίαν. Καὶ τόπος δὲ ἐστιν ἐν Ιθάκῃ, κυρίως Δῆμος λεγόμενος. Οτὲ δὲ ἡ λέξις δηλοῖ τὸ πολὺ σύστημα καὶ πλῆθος τῶν Ελλήνων, ἢ τῶν ἀνδρῶν. ΚΡ. Καίτοι τραχείας ὑπαρχούσης.

202 ΕΙ. Επιστάμενος, ἔμπειρος ὤν. ΠΑΝ. Παντοδαπούς. ΜΗ. Βουλεύματα. ΠΥΚ. Πολλά, συνετά.

203 ΤΗΝ. Ταύτην δή.

204 Η. Οντως δή. ΝΗ. Αληθές.

205 ΗΛΥ. Παρεγένετο.

206 ΣΕΥ. Σοῦ ἕνεκα, σοῦ χάριν. Πρὸ γὰρ τοῦ στρατεῦσαι τοὺς Ελληνας, εἰς Τροίαν ἦλθον πρέσβεις Οδυσσεὺς καὶ Μενε-

Τοὺς δ᾽ ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.
Αμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην, καὶ μήδεα πυκνά.
Αλλ᾽, ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,
210 Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους·
Αμφω δ᾽ ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Οδυσσεύς.
Αλλ᾽ ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
Η τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
215 Οὐδ᾽ ἀφαμαρτοεπὴς, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
Αλλ᾽, ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Οδυσσεὺς,
Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε, κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας·
Σκῆπτρον δ᾽ οὔτ᾽ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
Αλλ᾽ ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς.

Μενέλαος. ἀπαιτοῦντες τὴν Ελένην. Οὓς τῶν ἄλλων αὐτοὺς μεθ᾽ ὕβρεως διωξάντων, μόνος Αντήνωρ ξενίζει φιλοφρόνως. ΑΓ. Αγγελος, ἀγγελίας, πρεσβευτής. Ιὰς ἡ διάλεκτος.

207 ΕΞ. Εξενοδόχησα. ΜΕ. Εν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις. ΦΙ. Μετὰ φιλοφροσύνης ἀπεδεξάμην.

208 ΦΥ. Τὴν φύσιν. ΕΔΑ. Εμαθον.

209 ΑΓΕ. Αθροιζομένοις. ΕΜΙ. Εμίγησαν.

210 ΣΤΑ. Ισταμένων ὀρθῶν. ΥΠΕ. Υπερεῖχε, μακρότερος ἦν. ΕΥ. Πλατεῖς, μεγάλους κατ᾽ εὐρέας.

211 ΑΜ. Κατ᾽ ἄμφω ἑζομένω· ἐν ἀμφοῖν ἑζομένοιν, τουτέστιν, ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ καθεσθέντων. ΓΕ. Εντιμότερος πρὸς ὄψιν, δεινότερος, ΗΕΝ. Ην, ὑπῆρχεν.

212 ΥΦ. Φανερὰ ἐποίουν, ἔλεγον, ἔπλεκον.

213 ΕΠΙ. Συντόμως, ἐσπευσμένως. Βραχυλόγοι γὰρ οἱ Λάκωνες ἀεί. Δηλοῖ δὲ εὐφυέστερον ἐπὶ Μενελάου μὲν τὸν παρὰ τοῖς ῥήτορσι καλούμενον ἀνετὸν τρόπον, ἐπὶ δὲ Οδυσσέως τὸν σύντονον. ἐπ᾽ ἐκείνου μὲν γὰρ εἶπε παῦρα μέν· ἐπὶ δὲ Οδυσσέως προσέθηκε τὸ, καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα, τουτέστι, πολλὰ καὶ πυκνά. ΑΓΟ. Ελεγε.

214 ΠΑΥ. Ολίγα μέν. ΛΙ. Ηδέως, ὀξέως, εὐφυῶς. ΠΟ. Επεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος.

215 ΑΦΑ. Οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων. ΓΕ. Τῇ ἡλικίᾳ. ΥΣ. Νεώτερος ἦν.

216 ΑΛΛ. Οτε δέ. ΑΝ. Ανορμήσειεν ἀναστάς.

217 ΣΤΑ. Εἱστήκει. ΥΠ. Υπ᾽ αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε. ΧΘΟ. Κατὰ τῆς γῆς. ΟΜ. Οφθαλμούς. ΠΗ. Ερείσας.

218 ΣΚΗ. Σημειωτέον, ὅτι ἕκαστος τῶν ἡγεμόνων σκῆπτρον εἶχεν ἴδιον· ὡς καὶ Αχιλλεὺς ἐν τῇ α ὄμνυσι κατ᾽ αὐτοῦ. ΠΡΟ. Εἰς τοὔμπροσθεν. ΕΝΩ. Εκίνει.

219 ΑΣ. Ασφαλὲς, καὶ ἀμετακίνητον. ΕΧΕ. Εἶχεν. ΑΙ. Απείρῳ, ἀπειρίαν λόγων προσποιούμενος, ἕνεκα τοῦ μὴ ἀπάτης ὑπόνοιαν ἐμποιῆσαι τοῖς Τρωσί. ΦΩ. Ανδρί. ΕΟΙ. Ομοιος ὤν.

220 Φαίης κεν, ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὔτως·
Αλλ', ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Οδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
Οὐ τότε γ' ὧδ' Οδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
225 Τὸ τρίτον αὖτ', Αἴαντα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός·
Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Αχαιὸς, ἀνὴρ ἠΰς τε, μέγας τε,
Εξοχος Αργείων κεφαλὴν, ἠδ' εὐρέας ὤμους;
Τὸν δ' Ελένη τανύπεπλος ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Αχαιῶν.
230 Ιδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὣς,
Εστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Αχαιοὺς,

220 ΦΑΙ. Εἶπες ἂν, ἢ ὑπέλαβες. ΖΑ. Πάνυ ὀργίλον. ΕΜ. Εἶναι, ὑπάρχειν. ΑΥ. Εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, παραλόγως. Αλλοις, ὡσαύτως, ὁμοίως.

221 ΟΠΑ. Φωνήν. ΕΚ. Απὸ τοῦ στήθους. ΙΕΙ. Αφίει, ἀπέπεμπε.

222 ΝΙ. Καὶ λόγους πολλοὺς καὶ πυκνούς. Τὴν γὰρ συνεχῆ καὶ σύντονον φράσιν τοῦ Οδυσσέως νιφάδων βολῇ εἰκάζει, διὰ τὸ πυκνὸν αὐτῶν. Ο δὲ τρόπος μεταφορά. ΧΕΙ. Χειμεριναῖς.

223 ΕΡΙ. Φιλονεικήσειε, ἐξισωθείη. ΒΡΟ. Ανθρωπος.

224 ΟΥ. Οὐχ οὕτως τότε τοῦ Οδυσσέως ἐθαυμάσαμεν τὸ εἶδος ὡς τοὺς λόγους. Εστι δὲ σχῆμα. ἀπὸ γὰρ ἑνικοῦ μετῆλθεν εἰς πληθυντικόν.

225 ΤΡΙ. Τὸ τρίτον δὲ δή.

226 ΗΥΣ. Πλατὺς, μέγας. ἀφ' οὗ, γενναῖος.

227 ΕΞΟ. Εξοχώτατος καὶ ὑπερέχων.

228 ΤΑ. Περιτεταμένον ἔχουσα τὸν πέπλον ἕως ἄκρων ποδῶν καθειμένον, καὶ καθηκνούμενον μέγαν. Πέπλος δὲ, κυρίως, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον.

229 ΠΕ. Μέγας. ΕΡ. Τὸ περίφραγμα καὶ τεῖχος τῶν Ελλήνων.

230 ΕΤΕ. Εκ τοῦ ἑτέρου μέρους. ΘΕ. Ως θεός. ὁ τρόπος, ἀναστροφή. ΚΡΗ. Εν τοῖς Κρησὶν ἀνδράσιν.

231 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν δέ. ΗΓΕ. Αθροίζονται. ΚΡΗ. Οἱ τῶν Κρητῶν ἡγεμόνες. Παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους.

232 ΠΟΛ. Εκ τούτου καὶ τοὺς λοιποὺς Ελληνας ἐπεγίγνωσκεν ἡ Ελένη, ἐκ τοῦ ξενίζεσθαι αὐτοὺς παρὰ Μενελάῳ.

233 ΟΙ. Εν τῇ Σπάρτῃ. ΚΡΗ. Απὸ τῆς Κρήτης. ΙΚΟ. Παραγένοιτο.

234 ΝΥΝ. Επὶ τοῦ παρόντος. Εστι δὲ ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

235 ΟΥΣ.

235 Οὕς κεν ἐῢ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην.
Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
Αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
Η οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;
240 Η δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
Νῦν δ' αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
Αἴσχεα δειδιότες, καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν;
Ως φάτο. τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα

235 ΟΥΣ. Οὕστινας ἄν. ΕΥ. Ἀκριβῶς γνωρίσαιμι. ΜΥ. Εἴποιμι.

236 ΙΔΕ. Ιδεῖν. θεάσασθαι.

237 ΙΠ. Ιππους δαμάζοντα, ἱππικόν. ΑΓΑ. Εν πυγμῇ ἀνδρεῖον καὶ γενναῖον. Οὗτος γὰρ καὶ τὸν ἀφόρητον πύκτην Αμυκον ἀναιρεῖ, ὡς Απολλώνιός φησιν ἐν δευτέρῳ Αργοναυτικῶν. Εζήτηται δὲ, πῶς τοὺς ἀδελφοὺς πρότερον οὐκ ἐπιζητεῖ ἡ Ελένη. Ρητέον δὲ, ὅτι ἴσως μὲν ἐπεζήτησε. Εὐχερῶς δὲ, ὅτι ἔγραφεν Ομηρος, ἐπεμνήσθη.

238 ΑΥ. Τοὺς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων γνησίους ἀδελφούς. κασίγνητοι γὰρ λέγονται, οἱ καθ' ἕτερον τῶν γονέων ἀδελφοί. ΤΩ. Οὕστινάς μοι. ΓΕΙ. Εγέννησε.

239 ΕΣ. Οὐκ ἐπηκολούθησαν τοῖς Ελλησι.

240 ΔΕΥ. Ενταῦθα. ΕΠ. Ηκολούθησαν. ΝΕ. Εν ταῖς ναυσί. ΠΟΝ. Θαλασσοπλόοις.

241 ΝΥΝ. Νῦν δὲ δή. ΠΟ. Περιφραστικῶς τὸν πόλεμον λέγει, ὅς καὶ μάχη.

242 ΑΙ. Αἰσχύνας, ὕβρεις. Ελένη, ἁρπαγεῖσα ὑπ' Αλεξάνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακὸν, ὑπολαμβάνει, δι' αἰσχύνην αὐτῆς μὴ προσελθεῖν τούτους εἰς Ιλιον, ἐπειδὴ πρότερον ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται. Διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἁρπαγὴν Αφυδνα πόλις Αττικῆς πορθεῖται, καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπ' Αφύδνου, τοῦ τότε βασιλέως, κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. Οἱ δὲ Διόσκουροι, Θησέως μὴ τυχόντες, λαφυραγωγοῦσι τὰς Αφύδνας. Η ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις, ἤτοι Κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους παρ' Αλκμᾶνι τῷ Λυρικῷ. ΠΟΛ. Αντὶ τοῦ, πολλὰ ἐκεῖνα, ἃ δι' ἐμὲ αὐτοῖς ἐστιν.

243 ΚΑ. Οὗτοι δέ, φησιν, ἦσαν μεταστάντες ἐξ ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ γῆν διετέλουν, ὁτὲ μὲν ζῶντες, ὁτὲ δὲ τεθνηκότες, κατ' αὐτὸν τὸν Ποιητὴν, λέγοντα· Αλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τεθνᾶσι, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι. ΦΥ. Ητοι ἡ τὰ πρὸς ζωὴν φύουσα καὶ δωρουμένη. ἢ ὅτι τῷ ὄντι λέγεται χώρα ἐν Λακεδαίμονι οὕτω φυσίζωος, ἐπεὶ ἐκεῖ δοκοῦσιν οἱ Διόσκουροι καταποθέντες πάλιν ἀναδοθῆναι. ΤΟΥ. Ιδας καὶ Λυγκεὺς, Αφαρέως παῖδες, γάμους θύοντες τῶν Λευκίππου θυγατέρων, Φοίβης καὶ Ιλαείρας, ἐκάλεσαν τοὺς Διοσκούρους συγγενεῖς ὄντας· ὁ γὰρ Τυνδάρεως Αφαρέως ἀδελφὸς ἦν. Λέγεται δὲ, τοὺς Διοσκούρους ἐξαρπάσαι τὰς κόρας ἔτι παρθένους οὔσας. Μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τοῦ γάμου καρτερῶς, ἀνῄρηται Κάστωρ. Οθεν ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς, κεραυνῷ βάλλει τὸν Ιδαν. Παραμυθεῖται δὲ Πολυδεύκην, καὶ τίθεται αὐτῷ αἵρεσιν, πότερον θέλει ἀθάνατος εἶναι, ἢ σὺν τῷ ἀδελφῷ ἐξ ἡμισείας πλουτᾶν, καὶ τοὺς

ἴσους

Εν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
245 Κήρυκες δ᾽ ἀνὰ ἄστυ, θεῶν φέρον ὅρκια πιστὰ,
Αρνε δύω, καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
Ασκῷ ἐν αἰγείῳ. φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κήρυξ Ιδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.
Ωτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
250 Ορσεο, Λαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων, καὶ Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ες πεδίον καταβῆναι, ἵν᾽ ὅρκια πιστὰ τάμητε.
Αὐτὰρ Αλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Μακρῆς ἐγχείῃσι μαχήσοντ᾽ ἀμφὶ γυναικί.
255 Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ᾽ ἕποιτο.
Οἱ δ᾽ ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα. τοὶ δὲ νέονται
Αργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ Αχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ως φάτο. ῥίγησεν δ᾽ ὁ γέρων. ἐκέλευσε δ᾽ ἑταίρους
260 Ιππους ζευγνύμεναι. τοὶ δ᾽ ὀτραλέως ἐπίθοντο.
Αν δ᾽ ἄρ᾽ ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ᾽ ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·

ἴσους ζῆν. Ο δὲ μᾶλλον αἱρεῖται μετὰ Κάστορος ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν. Η ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. ΑΙΑ. Η γῆ.

244 ΑΥ. Αὐτόθι. ΦΙ. Εν τῇ προσφιλεστάτῃ πατρικῇ αὐτῶν γῇ.

245 ΑΣ. Ανὰ τὴν πόλιν. ΟΡ. Τοὺς πιστοὺς ὅρκους τῶν θεῶν.

246 ΑΡ. Δύο ἄρνας. ΕΥ. Καὶ τὸν εὖ τὰς φρένας διατιθέντα οἶνον, τὸν εὐφραντικόν. ΑΡ. Τῆς γῆς καρπόν. Παρὰ τὸ ἀροῦσθαι αὐτήν.

247 ΑΣ. Εν αἰγείῳ ἀσκῷ. ΦΕ. Εφερεν, ἐκόμιζε. ΚΡΗ. Κρατῆρα. ΦΑ. Αργυροῦν, λαμπρόν.

248 ΚΥ. Καὶ χρυσᾶ ποτήρια περιέφερε.

249 ΩΤΡ. Παρώρμησε. ΠΑ. Παραστάς.

250 ΛΑ. Λαομέδοντος παῖ, Πρίαμε. Μήτηρ δὲ Πριάμου, ὥς φησι Πορφύριος ἐν τῷ περὶ τῶν παραλελειμμένων τῷ Ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Αλκμᾶνα τὸν μελοποιὸν, Ζευξίππη· κατὰ δὲ Ελλάνικον, Τρυμώ· Σπέμεις δὲ ἐν τῷ περὶ Λέσβου φησὶ, Θοόσαν τὴν Τεύκρου. ΚΑ. Καλοῦσι.

252 ΚΑ. Κατελθεῖν· ἐφ᾽ ὕψους γάρ ἐστιν ἡ πόλις.

254 ΕΓ. Τοῖς μακροῖς δόρασι. ΜΑ. Μαχοῦνται, ἀγῶνι διακρινοῦσιν. ΑΜ. Περὶ τῆς γυναικός.

259 ΡΙ. Εφοβήθη. ΕΚΕ. Προσέταξε.

260 ΖΕΥ. Υπὸ ζυγὸν ἄγειν, ζευγνύειν. ΟΤΡ. Σπουδαίως, ταχέως.

261 ΑΝ. Ανέβη δέ. ΚΑ. Κατέτεινε δὲ, προσάγεται, ἐπισπᾶται, ἐφέλκεται, τὰς ἡνίας ἐπὶ τὰ ὀπίσω.

Πὰρ δέ οἱ Αντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Αχαιοὺς,
265 Εξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
Ες μέσσον Τρώων καὶ Αχαιῶν ἐστιχόωντο.
Ωρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Αν δ' Οδυσσεὺς πολύμητις. ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
Ορκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
270 Μίσγον. ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ατρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Η οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Αρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
Κήρυκες Τρώων καὶ Αχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
275 Τοῖσιν δ' Ατρείδης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ, Ιδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε·
Ηέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις·

262 ΠΑΡ. Παρ' αὐτὸν δέ. ΠΕ. Πάνυ καλόν. ΒΗ. Επέβη, ἀνῆλθεν, ἐβήσατο. ΔΙ. Τὸ ἅρμα. Δίφρος δὲ εἴρηται, ὅτι διφερήν ἐστι. δύο γὰρ φέρει. τὸν ὁπλίτην, καὶ τὸν ἡνίοχον.

263 ΤΩ. Οὗτοι. ΠΕ. Εἰς τὸ πεδίον. ΕΧ. Εἶχον, ἤλαυνον. ΩΚΕ. Ταχεῖς.

264 ΙΚ. Παρεγένοντο. ΜΕ. Επὶ τοὺς Τρῶας.

267 ΩΡ. Διηγέρθη, ἀνέστη.

268 ΑΝ. Καὶ ὁμοῦ, ὁ πολύβουλος καὶ συνετώτατος Οδυσσεύς. ΑΤ. Οὐμὴν ἀλλὰ οἱ κήρυκες. ΑΓ. Νῦν, θαυμαστοί, διὰ τὸ περισφιλὲς, καὶ τὴν σεμνότητα. Αλλοτε ἀγαυὸς λέγεται ὁ γαΐος, βουγάϊος. ὁ γαίων, τουτέστι, γαυριῶν.

269 ΟΡ. Τὰ περὶ τοὺς ὅρκους. ΣΥ. Συνῆγον, συνέφερον. ΚΡΗ. Ανεμίγνυον δὲ εἰς τὸν κρατῆρα τὸν κεκομισμένον οἶνον.

270 ΑΤ. Τοῖς βασιλεῦσι δέ. ΕΧ. Επέχεον, ἐπέβαλλον.

271 ΕΡ. Σπασάμενος. ΜΑ. Μάχαιραν νῦν τὸ παρὰ τὸ ξίφος μικρὸν μαχαίριον λέγει.

272 ΟΙ. Ητις αὐτῷ. ΚΟΥ. Παρὰ τὴν τοῦ ξίφους θήκην. ΑΩΡ. Διαπαντὸς ἐκρέματο. Απὸ τοῦ αἰωρέω, ἀντὶ τοῦ αἰώρητο, ἤγουν ἠώρητο.

273 ΚΕ. Απέτεμνε τῶν ἀρνῶν τοὺς κορυφαίους μαλλούς.

274 ΝΕΙ. Ενεῖμαν, διέδωκαν.

275 ΜΕ. Μεγάλως ηὔχετο. ΑΝΑ. Τὰς χεῖρας ἀνατείνας.

276 ΙΔΗ. Τῆς Ιδης βασιλεύων. Η, ὥς τινες, ὁ ἀπ' ἄκρων τῆς Ιδης ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς κυριεύων. Τὸ γὰρ, θεν, μόριον, ἤτοι παρέλκεται, ἢ ἀντὶ, ἐξ, ἀπὸ, προθέσεων λαμβάνεται.

277 ΗΕ. Αντὶ τοῦ, καὶ σὺ, ὦ ἥλιε. Παράπτωσις. ὀρθὴ ἀντὶ κλητικῆς, κατ' Αττικισμόν. ΕΦΟ. Επιβλέπεις.

278 ΥΠΕ.

Καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα· καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
Ἀνθρώπους τίννυσθον· ὅ, τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
280 Ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά.
Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω, καὶ κτήματα πάντα.
Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν.
Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
285 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι·
Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥν τιν' ἔοικεν,
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
290 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι εἵνεκα ποινῆς,
Αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ.
Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
Θυμοῦ δευομένους. ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός.

278 ΥΠΕ. Καὶ καταχθόνιοι δαίμονες. Λέγει δὲ Πλούτωνα, Περσεφόνην, καὶ τὰς Ἐριννύας. ΚΑ. Τελευτήσαντας, ἀποθανόντας.

279 ΤΙΝ. Τιμωρεῖσθε. ΟΤΙ. Ὅστις ἂν ἐπιορκήσῃ. Δυϊκῷ δὲ ἀριθμῷ κέχρηται, εἰπών, τίνυσθον· ἔστι γὰρ ὁ λόγος πρὸς Πλούτωνα, καὶ Περσεφόνην· ἀντὶ τοῦ, καὶ ὑμεῖς οἱ καταχθόνιοι δαίμονες οἵτινες τοὺς ἐν τῷ ζῆν παρορκήσαντας τιμωρεῖσθε καὶ μετὰ θάνατον.

280 ΦΥ. Τηρεῖτε.

281 ΕΙ. Ἐὰν μέν. ΚΑ. Φονεύσῃ.

284 ΚΤΕΙ. Ἀποκτείνῃ.

286 ΤΙ. Πρόστιμον τοῦ πολέμου. Λέγει δὲ τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων. ΑΠΟ. Ἀποδιδόναι. ΕΟΙ. Ἣν πρέπει, ἣν δεῖ.

287 ΕΣ. Καὶ ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσομένοις ἀνθρώποις, φανερὰ γίνεται, καὶ μένει, καθάπερ νόμος. ΠΕ. Γένηται.

289 ΤΙ. Ἐκτίνειν, ἀποδιδόναι. ΠΕ. Ἀναιρεθέντος.

290 ΑΥ. Ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα. ΠΟΙ. Ἀντεκτίσεως, τιμωρίας.

291 ΑΥ. Ἐνταῦθα μένων. ΕΙ. Ἕως ἄν. ΚΙ. Καταλάβω.

292 Η. Ἔφη, εἶπε. ΣΤΟ. Φάρυγγας, λαιμούς· ἐπεὶ συνέζευκται ὁ στόμαχος τῷ λαιμῷ. ΤΑ. Ἀπέκοψε. ΝΗ. Ἀνηλεεῖ, σκληρῷ. ΧΑΛ. Καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ, σιδήρῳ· ἐπεὶ πρότερος εὑρέθη ὁ χαλκὸς τοῦ σιδήρου.

293 ΑΣ. Ψυχορραγοῦντας, σκαρίζοντας.

294 ΘΥ. Ἐνδεομένους καὶ χρήζοντας τοῦ θυμοῦ, ὅ ἐστι τῆς ψυχῆς, τεθνηκότας.

295 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι, δεπάεσσιν
Εκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν.
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν Αχαιῶν τε, Τρώων τε·
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
300 Ωδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
Ως ἔφαν· οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Αχαιοί.
305 Ητοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ιλιον ἠνεμόεσσαν
Αψ, ἐπεὶ οὔ πως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Ζεὺς μέν που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Οπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
310 Η ῥα· καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς,
Αν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Αντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ιλιον ἀπονέοντο.

295 ΑΦ. Απαντλήσαντες. ΔΕ. Ποτηρίοις.

296 ΕΚ. Εξέχεον, ἔσπενδον. ΑΙ. Διαπαντὸς οὖσιν, ἀθανάτοις, ἤ, τοῖς ἀεὶ ποιοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν.

299 ΟΠ. Οἵτινες πρότεροι. ΠΗ. Βλάψειαν, διὰ τὸ παρελθεῖν αὐτούς.

300 ΩΔΕ. Οὕτως αὐτῶν ὁ ἐγκέφαλος. ΧΑ. Επὶ τῆς γῆς. ΟΔΕ. Ως οὗτος ὁ οἶνος.

301 ΑΥ. Αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων, καὶ τῶν τέκνων. ΑΛΟ. Καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, αἰχμαλωτισθεῖσαι. ἄλλοις μιγῶσιν ἐν συνουσίᾳ.

302 ΟΥΔ. Οὐδέπω δὲ αὐτοῖς. ΕΠΕ. Επετέλει.

303 ΤΟΙ. Τοῖσδε, πρὸς ταῦτα. ΔΑΡ. Δαρδάνου ἀπόγονος, Πρίαμος.

305 ΗΤ. Εγὼ μὲν οὖν, ἢ μὴν ἐγώ. ΕΙ. Απειμι, ἀπέρχομαι. ΠΡΟ. Επὶ τὴν Ιλιον. ΗΝΕ. Υψηλὴν, καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην.

306 ΕΠ. Επειδὴ οὐδαμῶς. ΤΛΗ. Καρτερήσω, ὑπομενῶ. ΟΡΑ. Ορᾷν.

307 ΜΑΡ. Μαχόμενον.

308 ΤΟ. Τοῦτο ἐπίσταται.

309 ΟΠ. Οποίῳ αὐτῶν τοῦ θανάτου τέλος. ΠΕ. Αντὶ τοῦ, πέπρωται, εἵμαρται.

310 Η. Εφη, εἶπε. ΘΕ. Κατέθηκε. ΙΣΟ. Θεοῖς ἴσος ἀνήρ.

311 ΑΝ. Ανέβαινε δὲ καὶ αὐτός.

313 ΤΩ. Οὗτοι μέν. ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ὁρμήσαντες. ΑΠΟ. Απηλάσαντο,

ἀνεχώ-

Εκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, καὶ δῖος Οδυσσεὺς,
315 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα
Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον, ἑλόντες,
Οππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον.
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν Αχαιῶν τε, Τρώων τε·
320 Ζεῦ, πάτερ, Ιδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Οππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε;
Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Αΐδος εἴσω·
Ημῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ως ἄρ' ἔφαν. πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Εκτωρ,
325 Αψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.

ἀνεχώρουν. Διατί χωρίζεται ὁ Πρίαμος; Καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι ἵνα ἀφ' ὕψους κρεῖσσον θεωρήσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως τὴν μονομαχίαν. Οἱ δὲ, ἵνα φυλάξῃ τὰ τείχη. Αλλοι δὲ τὴν Ομηρικὴν λύσιν παρέχονται τὸ, Οὔπω τλήσομαι ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι. Οπερ ἄμεινον.

314 ΠΡΙ. Τοῦ Πριάμου παῖς. Πορφύριος δὲ ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησὶν, ὅτι τὸν Εκτορα Απόλλωνος υἱὸν παραδίδωσιν Ιβυκος, Αλέξανδρος, Εὐφορίων, καὶ Λυκόφρων.

315 ΧΩ. Τὸν τόπον τῆς μονομαχίας. Αναγκαίως δὲ διεμέτρουν πᾶν τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ἔμελλον μονομαχήσειν, ὥστε μὴ μόνον τὸν διὰ τῶν ὅπλων ἡττηθέντα νενικῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπολιπόντα τὸ ἀποδεδειγμένον χωρίον· ὅπερ γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν. Αλλοι δὲ φασιν, ὅτι, ἵνα μὴ πρὸς τὰ ἑαυτῶν πλήθη χωρισθῶσιν· ἀλλ' ἵνα, ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ, τῇ περιγραφῇ μένωσιν. ΚΛΗ. Μετὰ δὲ ταῦτα δεόντως καὶ κλῆρον ἐποιήσαντο περὶ τῆς ἀφέσεως τοῦ δόρατος, ὥστε μὴ θόρυβον ἐμπεσεῖν, τοῦ ἑτέρου φθάσαντος διὰ τῆς πρώτης βολῆς ἀνελεῖν τὸν πολέμιον.

316 ΚΥ. Εν τῇ περικεφαλαίᾳ. ΧΑΛ. Χαλκῷ ἡρμοσμένῃ, χαλκῇ. ΠΑΛ. Εκίνουν, ἔσειον, ἔπαλλον. ΕΛ. Καταληψόμενοι.

317 ΟΠ. Οστις δὴ πρῶτος.

318 ΗΡΗ. Ηὔξαντο. ΑΝΕ. Ανέτειναν.

320 ΙΔΗ. Ω Ζεῦ, ὁ τῆς Ιδης βασιλεύς. Τιμᾶται γὰρ ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ιδης Ζεὺς, καὶ βωμὸς αὐτοῦ ἐστιν, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ποιητής φησι· Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις.

321 ΕΡ. Ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. ΕΘΗ. Εποίησε.

322 ΔΟΣ. Τοῦτον παράσχε. ΑΠΟ. Αναιρεθέντα, φθαρέντα. ΔΥ. Καταδῦναι, κατελθεῖν. ΔΟ. Περιφραστικῶς, ἔσω τοῦ ᾅδου.

323 ΦΙ. Φιλίαν.

324 ΚΟ. Ητοι, ποικίλος τὸν ὁπλισμόν· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Η, εὐκίνητος· ἀπὸ τοῦ παρεπομένου. Αἰόλλειν γὰρ, τὸ κινεῖν.

325 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω βλέπων, ἵνα μὴ ἀντιπανουργεῖν δόξῃ. ΠΑ. Ιωνες οὕτως· ἡμεῖς δὲ, Πάριδος. Πάρις δὲ Αλέξανδρος ἐκλήθη, παρὰ τὸ ἐκπεθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ Ιδῃ εὐθὺς τεχθέντα, καὶ αὐξηθῆναι, καὶ παρελθεῖν τὸν μόρον. οὕτως

Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
Ιπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
Δῖος Αλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠϋκόμοιο.
330 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
Αμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
335 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ιππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ως δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.

κατὰ γαστρὸς αὐτὸν ἔχουσα ἡ Εκάβη, ἐνόμισε κατ' ὄναρ καιόμενον δαλὸν τεκεῖν, ὅστις κατέφλεξε πᾶσαν τε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν τῇ Ιδῃ ὕλην ἐξῶσαν. Τοῦτο δὲ τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις, καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοὶ, εἶπον, τὸ τεχθὲν παιδίον εὐθέως, μικρὸν ὄν, ῥιφῆναι θηρσὶ βορὰν. Τεχθέντα δὲ τὸν Αλέξανδρον, ἐξέθηκαν ἐν τῇ Ιδῃ, ὃν ποιμὴν ἑωρακὼς, ὄντα εὐειδέστατον, ἀνελόμενος ἀνέθρεψε. ΘΟ. Ταχέως. ΕΚ. Εξεπήδησεν ὁ κλῆρος.

326 ΙΖ. Εκαθέζοντο. ΣΤΙ. Κατὰ τὰς τάξεις. ΗΧΙ. Ενθα, ὅπου.

327 ΑΕΡ. Αἴροντες εἰς ὕψος τοὺς πόδας. κουφίζοντες τοὺς πόδας. Ζωγραφικῶς δὲ ἐκτετύπωκε τοῦτο. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ κωλυόμενοι τρέχειν ἵπποι. Καί ἐστιν ἰδίωμα.

328 ΑΜΦ. Αμφιεδύσατο, ἐνεδύσατο τοῖς ὤμοις.

330 ΚΝΗ. Περὶ τὰς κνήμας. ΕΘΗ. Περιέθηκε, περιέβαλεν.

331 ΑΡ. Αργυροῖς, καλοῖς. ΕΠ. Ταῖς τῶν σφυρῶν πόρπαις. ΑΡΑ. Ηρμοσμένας.

332 ΕΔ. Ενεδύσατο.

333 ΟΙΟ. Τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. ΗΡ. Αρήρει, καὶ ἥρμοστο, καὶ συνέπεσεν οὕτως, ὥστε μὴ ἐμποδίζειν.

334 ΒΑ. Εβάλετο· ἐπεὶ καὶ τὰς ἀσπίδας διὰ τελαμώνων ἐφόρουν, ὡς καὶ τὰ ξίφη.

335 ΣΑ. Τὴν ἀσπίδα. Εἴρηται δὲ σάκος ἐπειδὴ παρὰ πρώτοις Σάκαις εὕρηται. Σάκαι δὲ ἔθνος Θρᾴκης. ΣΤΙ. Ισχυρόν.

336 ΚΡΑ. Επὶ δὲ τῆς κεφαλῆς. ΕΥ. Καλῶς κατεσκευασμένον. ΕΘΗ. Επέθηκεν.

337 ΙΠ. Εξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν. ΛΟ. Τὸ προνεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα, κόσμου καὶ καταπλήξεως χάριν, ἱππείαις θριξὶν αὐτοῦ ἐνιεμέναις. ΚΑ. Ανωθεν. ΕΝ. Εσείετο.

338 ΕΙ. Ελαβεν. ΑΛ. Ισχυρόν. Ο. Οπερ αὐτοῦ. ΠΑ. Τῇ χειρί. Η λέξις παράγωγος. Αἰολικῶς. ΑΡΗ. Ηρμοστο.

339 ΩΣ. Ομοίως, ὡσαύτως. ΑΡ. Πολεμικός. ΕΝ. Οπλα. Εἴρηται δὲ ἀπὸ

340 Οἵ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Καί ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
345 Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
350 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
Ὄφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.

τοῦ ἐνδῦς περιέχειν καὶ σκέπειν τὸ σῶμα. Λέγεται δὲ καὶ τὰ πρὸς τὴν εὐωχίαν σκευή, ὡς ἐκεῖ· Μνηστῆρες δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός. ΕΔΥ. Ἐνεδύετο, ὡπλίζετο.

340 ΟΙΔ. Ἐπειδὴ τοίνυν οὗτοι. ΕΚ. Ἐξ ἑκατέρου πλήθους. ΘΩ. Καθωπλίσθησαν.

342 ΔΕΡ. Βλέποντες. ΘΑΜ. Ἔκπληξις εἶχεν. ΕΙ. Ὁρῶντας, βλέποντας.

344 ΕΓ. Συσταδὴν, συσταδόν· οὐκ εἰς μακρὰν, ἀλλ' εἰς χεῖρας, καὶ ὁμόσε. ΣΤΗ. Ἔστησαν. Δυϊκῶς. ΔΙ. Ἐν τῷ διαμεμετρημένῳ εἰς τὴν μονομαχίαν χωρίῳ.

345 ΣΕΙ. Κινοῦντες. ΕΓ. Τὰ δόρατα. ΚΟ. Ὀργιζόμενοι.

346 ΠΡΟ. Νῦν, πρῶτος. ΠΡΟ. Προέπεμπε. ΔΟ. Μέγα, μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν, ἢ μακρὰν πορευόμενον.

347 ΙΣ. Πανταχόθεν ἴσην κυκλοτερῆ, οὗ κατὰ τοὺς γεωμέτρας κύκλου φανέντος ἀρχὴ οὐχ εὑρέθη.

348 ΕΡ. Οὐδὲ διέκοψεν. ΑΝΕ. Ἀνεκάμφθη. ΑΙ. Ἡ ἐπιδορατίς.

349 ΚΡΑ. Ἐν τῇ ἰσχυρᾷ ἀσπίδι. ΩΡ. Ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντίσαι.

350 ΕΠΕΥ. Εὐξάμενος.

351 ΑΝΑ. Βασιλεῦ. ἀποκοπὴ τὸ πάθος παρὰ τὸ ἄναξ. ΔΟΣ. Παράσχε. ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. Ο. Ὅστις ἐμέ. ΠΡΟ. Πρῶτος κακὰ εἰργάσατο.

352 ΔΙ. Σχέτλιον, δαιμόνιον, κατάρατον, κακοδαίμονα. Θεὸς, θεῖος, δαίμων, δαιμόνιος, δῖος, ἀρὰ, τῶν μέσων ἐστί. ΔΑ. Καὶ ὑπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν φονευθῆναι ποίησον.

353 ΕΡ. Εὐλαβηθῇ, φοβηθῇ. ΟΨ. Τῶν βραδέως καὶ μετὰ ταῦτα ἐσομένων ἀνθρώπων.

354 ΞΕΙ. Ξενοδόχον. ΡΕ. Κακὰ πρᾶξαι. ΟΚ. Ὅστις. ΦΙ. Φιλίαν, ξενίαν. Ἀπελθόντα γὰρ ὡς πρέσβυν εἰς τὸ Ἄργος Ἀλέξανδρον, ἐξενοδόχησεν ὁ Μενέλαος. Διὸ καὶ εὔχεται τῷ ξενίῳ Διῒ, τῷ ὑπ' αὐτοῦ καταφρονηθέντι.

355 Η ῥα. καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Αντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
360 Εγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ατρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Πλῆξεν, ἀνασχόμενος, κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ατρείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
365 Ζεῦ, πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
Η τ' ἐφάμην τίσασθαι Αλέξανδρον κακότητος·
Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
Ηΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.

355 ΑΜ. Ανατείνας, ἀνασείσας.

356 ΠΡΙ. Πριάμου παιδὸς Αλεξάνδρου.

357 ΔΙΑ. Διῆλθε μὲν διὰ τῆς ἀσπίδος. ΦΑ. Λαμπρᾶς. ΟΜ. Οβριμον, βριαρὸν, ἰσχυρόν.

358 ΠΟ. Πολυκατασκευάστου, ποικίλου.

359 ΑΝ. Εξ ἐναντίας. Διαφέρει δὲ τὸ ἀντικρὺ, τοῦ ἄντικρυς παροξυτόνως. τὸ μὲν γὰρ ἀντικρὺ δηλοῖ τὸ ἐξ ἐναντίας· τὸ δὲ ἄντικρυς, τὸ φανερῶς. ΛΑ. Παρὰ τὴν λαγόνα. ΔΙΑ. Διήμησε, διημήσατο, διέκοψε, διέτεμε. ΧΙ. Τὸν θώρακα.

306 ΕΚ. Ο δὲ ἀνέκλινεν τὸ πλευρόν. ΑΛ. Εξέκλινεν, ἐφυλάξατο. ΚΗ. Θάνατον.

361 ΑΡ. Αργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένον.

362 ΑΝΑ. Τὸ ξίφος ἀνασχὼν, ἀνατείνας. ΚΟ. Τὸ προμετωπίδιον, τὸ ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. Εστι δὲ προκόσμημα. Γίνονται γὰρ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρότατοί τινες ἧλοι ἕνεκα προκοσμήματος. Φάλιον δὲ, καὶ φαλὸν, τὸ λαμπρόν. Εντεῦθεν δὲ καὶ φαλακρὸς, ὁ ἔχων φάλιον καὶ λευκὸν τὸ κάρα. Εστι καὶ φαληριῶσι πέτραι, καὶ φαληριόωντα κύματα. ΑΜ. Καὶ περὶ τοῦτον.

363 ΤΡΙ. Εἰς τρία καὶ τέσσαρα θραύσματα, ἢ κλάσματα. ΔΙ. Διακλασθέν. ΕΚ. Εξέπεσεν.

364 ΩΜ. Εστέναξεν.

365 ΟΥ. Οὐδείς σου. ΟΛΟ. Ολεθριώτερος, ἐμοὶ τῷ Μενελάῳ δηλαδή. Ενόμισαν γάρ τινες, διὰ τούτου βλασφημεῖν τὸν Μενέλαον. Ρητέον οὖν, ὅτι οὐ βλασφημεῖ ὁ ἥρως, ἀλλὰ νεμεσᾷ. ἀρετῇ γὰρ οἰκεία νέμεσις. οἶδε τι πάσχειν ἅπερ οὐκ ἔδει. Καὶ νεμεσᾷ δικαίως ἐπὶ τῷ παρ' ἀξίαν σωζομένῳ. (Οὕτως σωφρονοῦσιν οἱ ἐθνικοὶ, οἱ ἄθεοι, καὶ ἡ ψευδώνυμος καὶ εἰδωλολατροῦσα σοφία.)

366 ΕΦΑ. Ελογισάμην γὰρ δή. ΤΙ. Τιμωρήσασθαι. ΚΑ. Κακίας, ἀδικίας.

367 ΕΑ. Κατεάγη, συνετρίβη.

368 ΗΙ. Εξέδραμεν, ἠνέχθη. ΠΑ.

Εκ

Η, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
370 Ελκε δ', ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Αχαιούς.
Αγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
Ος οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη.
375 Η οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο.
Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας Αχαιοὺς
Ρίψ', ἐπιδινήσας· κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων
380 Εγχεϊ χαλκείῳ. τὸν δ' ἐξήρπαξ' Αφροδίτη

Εκ παλάμης, ἐκ τῆς χειρός. ΕΤ. Μάταιον, ματαίως, μάτην. ἐτὸς, ἐτωσίως. ΕΒΑ. Οὐδὲ ἀπέκτεινα αὐτόν.

369 Η. Εφη, εἶπεν. ΕΠ. Επιδραμὼν, ἐφορμήσας. ΚΟ. Τῆς περικεφαλαίας. Διατί ὁ Μενέλαος, συγκλασθέντος αὐτῷ τοῦ ξίφους, οὐκ ἐπεσπάσατο τὸ τοῦ Αλεξάνδρου; Ρητέον οὖν, ὅτι ἢ ἔκφρων ἐγένετο τοῦ κινδύνου, τὸν λογισμὸν ἐκπλαγείς, ἢ πάντως οὐκ ἠθέλησεν, αὔξων τὸ κατόρθωμα. Η δὶ οἰκονομίαν ὁ Ποιητὴς ἐσεσώκει δὶ Αφροδίτης τὸν Πάριν. Ελέλυτο γὰρ ἂν τὰ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐκείνου θανάτῳ. ΛΑ. Ελαβεν, ἐκράτησε.

370 ΜΕΤ. Επὶ τοὺς Ελληνας.

371 ΑΓ. Ηγχεν, ἔπνιγε. ΠΟ. Πολυκέντητος, πολύρραφος, ποικίλος. Εντεῦθεν καὶ ὁ τῆς Αφροδίτης ἱμὰς, ὠνομάσθη κεστός. ΙΜ. Λῶρος, ἅμμα. ΑΠΑ. Τρυφερόν. Αἰνίττεται δὲ διὰ τῆς λέξεως τὸ ἀσθενὲς τοῦ Αλεξάνδρου. ΔΕΙ. Υπὸ τὸν τράχηλον.

372 ΟΣ. Οστις αὐτῷ. ΑΝ. Ανθερεὼν, ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρότερον ἐξανθεῖν τὸ γένειον. ΟΧ. Ο συνέχων καὶ συσφίγγων τὴν περικεφαλαίαν ἱμάς. ΤΕ. Υπετέτατο, ἐσφίγγετο. ΤΡΥ. Τῆς περικεφαλαίας, τρεῖς φάλους ἐχούσης.

373 ΚΑΙ. Παρ' ὀλίγον. ΕΙ. Εἵλκυσεν ἄν. ΑΣ. Καὶ πολύ. ΗΡΑ. Απηνέγκατο, ἐκτήσατο. ΚΥ. Δόξαν.

374 ΕΙ. Εἰ μὴ δή. ΟΞΥ. Οξέως καὶ ταχέως ἐθεάσατο. Ιστέον δὲ, ὅτι, κατὰ Ησίοδον, ἡ Αφροδίτη γίγνεται ἐκ του Ουρανοῦ τῶν αἰδοίων, καὶ τῆς θαλάσσης· κατὰ δὲ Ομηρον, ἐκ Διώνης καὶ Διός.

375 ΟΙ. Ητις αὐτῷ. ΕΡ. Διέρριψεν, ἔκοψεν. ΙΦΙ. Ισχυρῶς καὶ μετὰ βίας ἀναιρεθέντος, τουτέστι, σφαγέντος· τὰ γὰρ τῶν θνησιμαίων ζώων δέρματα ἀσθενῆ ἐστιν, ὡς ἂν προδιαφθαρέντα ὑπὸ τῆς νόσου.

376 ΚΕΙ. Κενή. Δίχα τῆς Αλεξάνδρου κεφαλῆς. ΕΣ. Ηκολούθει. ΠΑ. Ισχυρᾷ.

378 ΡΙ. Ερριψεν. ΕΠΙ. Δινήσας, ἐπιστρέψας. ΚΟ. Ηραν, ἐβάστασαν. ΕΡ. Εὐάρμοστοι, σπουδαῖοι, ὁμόψυχοι.

379 ΑΨ. Εκ δευτέρου ἐφόρμησε. ΚΑ. Αποκτεῖναι. ΜΕ. Προθυμούμενος.

380 ΕΞΗ. Αφανῆ ἐποίησε.

381 ΡΕΙΑ,

Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός. ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.
Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε. τὴν δ' ἐκίχανε
Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἅλις ἦσαν.
385 Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα.
Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
Ἤσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
390 Δεῦρ' ἴτ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι.
Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ, καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
Κάλλεΐ τε στίλβων, καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης,
Ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
395 Ὣς φάτο. τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,

381 ΡΕΙΑ. Ῥαδίως, εὐκόλως. ΩΣ. Ὡς θεός. ΗΕ. Ἀορασίᾳ, σκοτίᾳ.

382 ΚΑΔ. Ἐκάθισε δέ. ΕΥ. Εὐόδμῳ. ΚΗ. Τεθυμιασμένῳ, ἤ, παρὰ τὸ κεῖν, τουτέστι, κοιμᾶσθαι, εὐτρεπισμένῳ.

383 ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, καλέσουσα. ΙΕ. Παρεγένετο, ἐπορεύετο. ΚΙ. Κατέλαβεν, εὗρε.

384 ΠΥΡ. Ἐπὶ τῷ τείχει. ΠΕ. Περὶ αὐτὴν δέ. ΤΡΩ. Τρωικαὶ γυναῖκες, Τρωάδες. ΑΛ. Ὁμοῦ πολλαί.

385 ΝΕΚ. Εὐόσμου. ΕΑΝ. Λεπτοῦ ἱματίου. Παρὰ τὸ ἕννυσθαι. ΕΤΙ. Ἔσεισεν, ἔσπα.

386 ΓΡΗ. Γραΐδι, πρεσβύτιδι. ΜΙΝ. Αὐτήν. ΕΙ. Ὁμοιωθεῖσα. ΠΑ. Πολλοῦ χρόνου γεγενημένῃ.

387 ΕΙ. Ἐρίων ἐπιμελουμένῃ, ἐριουργῷ. Εἴρια γάρ, τὰ ἔρια. ΟΙ. Ἥτις αὐτῇ. ΝΑΙ. Κατοικούσῃ.

388 ΗΣ. Εἰργάζετο. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. ΦΙ. Ἐξαιρέτως δὲ αὐτὴν ἐφίλει.

389 ΤΗ. Ταύτῃ δὴ τῇ γραΐδι. ΕΕΙ. Ὡμοιωμένη.

390 ΔΕΥ. Δεῦρο ἄπιθι. ΟΙ. Εἰς τὸν οἶκον.

391 ΚΕΙ. Ἐκεῖνος. ΔΙ. Ἤτοι, πεποικιλμέναις· ἤ, κατὰ συστροφὴν, τετορνευμέναις.

392 ΚΑΛ. Κάλλει. ΣΤΙ. Λάμπων. ΕΙ. Καὶ τοῖς ἱματίοις. ΦΑΙ. Οὐδ' ἂν εἴποις.

393 ΜΑ. Μαχεσθέντα. ΧΟ. Ἐς χορὸν ἀπέρχεσθαι.

294 ΗΕ. Ἢ χοροῦ. ΝΕ. Νεωστί. ΛΗ. Πεπαυμένον.

395 ΤΗ. Ταύτῃ δέ. ΘΥ. Τὴν ψυχήν. ΟΡΙ. Διετάραξε, τουτέστιν, εἰς ἔρωτα αὐτὴν ἤγαγε. Τὸ ὀ μικρὸν διὰ τὸ μέτρον.

396 ΕΝ. Καὶ δὴ ὡς ἐθεάσατο. ΠΕ. Τὸν πάνυ καλόν. ΔΕΙ. Τράχηλον.

Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
400 Ἢ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
Ἄξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
Εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
Οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
405 Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους·
Μηδέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον·
Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε,
Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.
410 Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι (νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη)
Κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·

397 ΙΜΕ. Ἐπιθυμητὸν, ἐράσμιον. ΜΑΡ. Λάμποντα.

399 ΔΑΙ. Μακαρία. ΤΑΥ. Ἐπιῤῥηματικῶς, ἀντὶ τοῦ, τοσοῦτον. ΛΙ. Ἐπιθυμεῖς. ΗΠ. Ἀπατᾷν.

400 ΠΗ. Ἢ πάλιν ποῦ ποτέ με. ΠΡ. Πορρωτέρω, ἐσωτέρω. ΕΥ. Καλῶς οἰκουμένων.

401 ΑΞ. Ἀπάξεις. ΜΗ. Λυδίας. Μῄονες γὰρ, καὶ Μαίονες, ἐκαλοῦντο οἱ Λυδοὶ τὸ παλαιόν.

402 ΚΑ. Κἀκεῖ.

404 ΣΤΥ. Μισητήν. ΑΓΕ. Ἀπαγαγεῖν.

405 ΔΟ. Δόλια φρονοῦσα.

406 ΗΣΟ. Κάθησο. ΠΑΡ. Ἀντὶ τοῦ, ἐγγὺς αὐτοῦ. ΙΟΥ. Πορευθεῖσα. ΑΠΟ. Ἀπάρνησαι δὲ καὶ ἐπιλάθου δι' αὐτὸν τὴν σὴν διαγωγὴν μετὰ τῶν θεῶν. ΚΕΛ. Τὰς ὁδοὺς.

407 ΜΗ. Καὶ μηκέτι τοῖς ποσί σου ὑπόστρεφε εἰς τὸν Ὄλυμπον.

408 ΚΕΙ. Περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον. ΟΙ. Κακοπάθει, ταλαιπώρει. Ε. Καὶ φύλασσε αὐτόν.

409 ΕΙ. Ἕως ἂν.

410 ΚΕΙ. Εἰς ἐκεῖνον δὲ τὸν τόπον, ὅπου ἐκεῖνός ἐστιν, οὐκ ἄπειμι. ἀντὶ τοῦ, ἐκεῖσε· τὸ δὲ πάθος ἀφαίρεσις. ΕΙ. Οὐ παραγίγνομαι. ΝΕ. Μέμψεως γάρ μοι τοῦτο ἄξιον γενήσεται.

411 ΠΟΡ. Ἑτοιμάσουσα, παρασκευάσουσα. Ἄλλοι ἀναγινώσκουσι, πορσυνέουσα. ΟΠ. Εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον.

412 ΠΑ. Ὅλαι. ΜΩ. Ψέξουσι, μέμψονται. ΑΧΕ. Λύπας. ΑΚΡ. Ἀδιαχώριστα, πολλά.

Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω·
415 Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα,
Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
Τρώων καὶ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
Ως ἔφατ'. ἔδδεισεν δ' Ελένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι, φαεινῷ,
420 Σιγῇ· πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
Αἱ δ' ὅτ' Αλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
Αμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
Η δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Αφροδίτη,
425 Αντί' Αλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα.
Ενθα κάθιζ' Ελένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Οσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
Ηλυθες ἐκ πολέμου. ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Ανδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
430 Η μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου

414 ΕΡΕ. Μή με ἐρέθιζε, παρόξυνε. ΣΧΕ. Σχετλιασμοῦ καὶ μίσους ἀξία. ΧΩ. Οργισθεῖσα. ΜΕ. Αμελήσω, καταλείψω.

415 ΤΩΣ. Οὕτως δέ σε. ΑΠΕ. Μισήσω. ΕΚ. Εκπληκτικῶς, ἐξόχως.

416 ΜΗ. Βουλεύσομαι, μηχανήσομαι. ΕΧ. Εχθρας, μίση. ΛΥ. Χαλεπά.

417 ΟΙ. Κακὸν θάνατον, μόρον. ΟΛΗ. Απόλῃ.

419 ΚΑ. Κατακαλυψαμένη. ΕΑ. Λαμπρῷ ἱματίῳ. ΑΡ. Λαμπρῷ, λευκῷ. ΦΑ. Στιλπνῷ.

420 ΤΡΩ. Τρωϊκὰς γυναῖκας, Τρωάδας. ΛΑ. Ελαθεν. ΗΡ. Προηγεῖτο.

422 ΑΜ. Θεραπαινίδες. ΘΟ. Ταχέως. ΤΡΑ. Ετράπησαν, ὥρμησαν. ΕΡ. Επὶ τὴν ἱστουργίαν, ἐπὶ τὸ ἔργον.

423 ΥΨΟ. Υψηλόν. ΚΙΕ. Επορεύετο.

424 ΦΙ. Η φιλόγελως, καὶ ἱλαρά, καθ' Ομηρον· κατὰ δὲ Ησίοδον, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη· ὅ ἐστι, τῶν αἰδοίων.

425 ΑΝ. Εξ ἐναντίας. ΚΑ. Εθηκε. ΦΕ. Ενεγκοῦσα.

427 ΠΑ. Τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τοὐπίσω ἀποκλίνασα, καὶ ἀποβλέψασα. ΟΣ. Δυϊκῶς. ΠΟ. Τὸν ἄνδρα. ΗΝΙ. Εκακολόγησεν, ὕβρισεν.

428 ΗΛΥ. Ηλθες, παρεγένου. ΩΣ. Εὐκτικῶς, εἴθ' ὄφελες. ΑΥ. Εκεῖσε. ΟΛ. Αποθανεῖν.

429 ΔΑ. Δαμασθεὶς, ἀναιρεθείς. ΑΝ. Αντὶ τοῦ, ὑπὸ ἀνδρός.

430 ΕΥ. Ηὔχου, ἐπηύχου, ἐκαυχῶ.

431 ΒΙΗ.

Σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι.
Αλλ' ἴθι νῦν προκάλεσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Εξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλά σ' ἔγωγε
Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
435 Αντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Αφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνισπε.
Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Αθήνῃ·
440 Κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
Αλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
Οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
(Οὐδ', ὅτε σε πρότερον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
Επλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
445 Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,)

431 ΒΙΗ. Τῇ σῇ δυνάμει.

433 ΕΞ. Εκ δευτέρου.

434 ΚΕ. Κελεύω. Ηγουν, παρακαλῶ, προτρέπομαι.

435 ΜΕΝ. Αντὶ, καὶ ἐξ ἐναντίας, τοῦ ξανθοῦ Μενελάου. Γενικὴ Δωρική. καὶ πρόθεσις ἀναστρέφουσα· ἀντίβιον ξανθῷ Μενελάῳ.

436 ΑΦ. Απροόπτως, ἀπείρως, ἀπρονοήτως, δι' ἄγνοιαν. ΔΑ. Δαμασθῇς, ἀναιρεθῇς.

438 ΜΕ. Κατ' ἐμοῦ, ἐν ἐμοί. ΧΑ. Δεινοῖς. ΕΝΙ. Αλλοι, ἔνιπτε. Ο ἐστιν, ἐπίπληττε, κακολόγει, ὀνείδιζε.

439 ΑΘ. Σὺν τῇ γνώμῃ τῆς Αθηνᾶς.

440 ΠΑ. Πάρεισι καὶ ἡμῖν θεοὶ συμμαχοῦντες καὶ συναγωνιζόμενοι.

441 ΦΙ. Εἰς εὐφροσύνην τραπώμεν. ΕΥ. Κοιμηθέντες, κατακλιθέντες, συγκαθεύδοντες, συνουσιάζοντες.

442 ΑΜ. Περιέλαβε, κατέσχεν.

443 ΟΥΔ. Οὐδ', ὁπότε σε τὴν ἀρχήν. Αλέξανδρος, υἱὸς Πριάμου, Τροίας βασιλέως, ὁ καὶ Πάρις ἐπικαλούμενος, Αφροδίτης ἐπιταγὴν ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Αρμονίδου, ἢ, κατά τινας τῶν νεωτέρων, Φερέκλου τοῦ τέκτονος, μετὰ Αφροδίτης ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα τὴν Μενελάου πόλιν. Ενταῦθα δὲ, τὴν Ελένην ὀφθαλμοβολήσας Αφροδίτης αἱρέσει, καὶ βληθεῖσαν δι' ἀλληλομαχίαν ἔρωτος, ἀναλαβὼν σὺν τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν, ἦλθεν εἰς Σιδῶνα τῆς Φοινίκης. Κἀκεῖ γάμου κοινωνίαν ποιησάμενος, ἧκεν ἔχων αὐτὴν εἰς Ιλιον. Μητρόπολις δὲ αὕτη Τροίας. Εκ τε τῆς ἐνταῦθα διὰ τῶν ὅρκων καὶ συνθηκῶν ἀδικίας, αὐτῆς πάλιν Αφροδίτης αἱρέσει, κομίσας οἴκαδε, συνεκοιμήθη ἀπροσδοκήτως, πάλιν σύνδυνον παρειληφὼς, ὡς δηλοῖ ὁ Ποιητὴς, διὰ τῶν ἑαυτοῦ λόγων. ΛΑ. Εκ τῆς Λακεδαίμονος.

445 ΚΡΑ. Παροξυτόνως· ἵνα κύριον ὄνομα γένηται. Δοκεῖ δὲ ἡ νῆσος τῆς Αττικῆς εἶναι, ὅθεν καὶ οὕτως πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Κραναοῦ, βασιλέως τῆς Αττικῆς·

Ως σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Η ῥα. καὶ ἄρχε λέχος δὲ κιών· ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις.
Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.
Ατρείδης δ' ἀν' ὅμιλον φοίτα θηρὶ ἐοικὼς,
Εἴ που ἐσαθρήσειεν Αλέξανδρον θεοειδέα.
Αλλ' οὔτις δύνατο Τρώων, κλειτῶν τ' ἐπικούρων,
Δεῖξαι Αλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Ου μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
Ισον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
Κέκλυτέ μοι, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλου Μενελάου·
Υμεῖς δ' Αργείην Ελένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Εκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἥντιν' ἔοικεν,
Η τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται·
Ως ἔφατ' Ατρείδης, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι Αχαιοί.

κῆς· νῦν ἀπὸ τοιαύτης μίξεως Ελένη καλεῖται. ΦΙ. Φιλίᾳ καὶ συνουσίᾳ.

446 ΣΕΟ. Ως σοῦ. ΕΡΑ. Ερῶ, ἐπιθυμοῦμαι. ΙΜΕ. Πόθος. ΑΙ. Καταλαμβάνει, κρατεῖ.

447 ΑΡ. Προηγεῖτο τῆς ἐπὶ τὴν κοίτην ὁδοῦ. ΕΙ. Ηκολούθει. ΑΚΟ. Παράκοιτις, σύγκοιτος. Τούτων δέ τινες, παλλακαί, καὶ παλλακίδες· τινὲς δὲ σύγγαμοι, καὶ γαμεταί, ἢ γαμεταὶ γυναῖκες.

448 ΤΡΗ. Τετρυπημένοις πρὸς τὴν τῶν σχοινίων δέσιν. ΚΑ. Κατεκοιμήθησαν.

449 ΟΜΙ. Κατὰ τὸ πλῆθος. ΕΦ. Ενθουσιαστικῶς περιήρχετο. ΘΗ. Λέοντι παραπλήσιος. Κατ' ἐξοχήν, εἴτε συνεκδοχικῶς.

450 ΕΣΑ. Ιδοι, θεάσηται.

451 ΚΛΕΙ. Ενδόξων.

453 ΕΚ. Οὐ γὰρ ἂν διὰ φιλίαν αὐτὸν ἔκρυπτον. ΕΙ. Εἴ τις αὐτὸν ἐθεάσατο.

454 ΜΕ. Πάντες γὰρ αὐτὸν ἐμίσουν ὡς τὴν θανατηφόρον μοῖραν. ΙΣ. Εξίσης. ΣΦ. Αὐτοῖς. ΑΠ. Εμισεῖτο.

459 ΕΚ. Απόδοτε. ΤΙ. Πρόστιμον τοῦ πολέμου. ὅ ἐστι, φόρον τινὰ, καὶ συντέλειαν. ΑΠΟ. Εκταννύειν. ἀποδιδόναι. ΗΝ. Ηντινα προσήκει.

460 Η. Ηστινος μνήμη. ΠΕ. Γένηται. μείνῃ.

461 ΕΠΙ. Καὶ ἐπῄνουν. καὶ συγκατετίθεντο τῇ γνώμῃ αὐτοῦ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΕΔοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ιλιον ἀλῶναι. Διὸ Αθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. Καὶ οὕτως συγχυθέντων τῶν ὅρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον. Αγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν, τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον. Συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

ΤΟῦ Αλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Αγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τήν τε Ελένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἁρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλεύονται περὶ τῆς Ιλίου. Καὶ Ζεὺς προτραπεὶς ὑπὸ τῆς Ηρας, ἀποστέλλει τὴν Αθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα, σύγχυσιν τῶν ὅρκων ἐργαζομένην. Η δὲ παραγενομένη, πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελείτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον. Καὶ, βληθέντος αὐτοῦ, Αγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται. Καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίασιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις. Αγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παρατασσομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ, τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων ἐπιπλήσσει. καὶ οὕτως, συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἑκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

Δέλτα, θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

ΟΙ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ. μετὰ δέ σφισι πότνια Ηβη

ΖΗΝΙ. Παρὰ τῷ Διί. Παρεσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ Ζεὺς ὁ Ζὴν, καὶ ὁ Ζάν. Ιωνικῶς, καὶ Δωρικῶς. ΗΓ. Διελέγοντο ἐς τὸ κοινὸν ἐκκλησιάζοντο. Απὸ τοῦ, ἀγορεύειν. Εξ οὗ, ἠθροίζοντο.

2 ΧΡΥ. Αντὶ τοῦ, ἐν τῷ κεχρυσωμένῳ καὶ καλῷ τόπῳ. Ιστέον δὲ, ὅτι, ὅταν μὲν στερεὸν λέγειν βούληται, τότε πολύχαλκόν φησιν· ὅταν δὲ, καλὸν, χρυσοῦν λέγει οὐρανόν. ΜΕ. Εν αὐτοῖς δέ. ΠΟΤ. Σεβασμία, ἔντιμος. ΗΒΗ. Ηρας θυγάτηρ, Ηρακλέους δὲ γυνή. Εζήτηται, διὰ τὴν αἰτίαν ὁ Γανυμήδης, οἰνοχόος ὢν τοῦ Διὸς, οὐ πᾶσιν ὑπηρετεῖ. Ενιοι μὲν οὖν φασιν, ὅτι Διὸς μόνον ἦν διάκονος, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτῷ πᾶσιν οἰνοχοεῖν. ἡ δὲ Ηβη εὐλόγως, ὅτι κοινὴ πάντων ἐστίν. Αλλοι δὲ, ὅτι, σκέψεως περὶ τῆς Ιλίου πορθήσεως

Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
5 Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεναι Ηρην,
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ηρη τ' Αργείη, καὶ Ἀλαλκομενηῒς Αθήνη·
Αλλ' ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
10 Τέρπεσθον. τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Αφροδίτη
Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει.
Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Αλλ' ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
Ημεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

θήσεως γιγνομένης, εὐοικονομήτως ἄπεισι τοῦ συνεδρίου, ἵνα μηδὲν ἐναντίον γένηται, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν, ἢ μὴ μόνος δόξῃ τι οἰκτίζεσθαι. Διὰ τί δὲ μόνῳ τῷ Διὶ Γανυμήδης ὑπηρετεῖ; Ρητέον, ὅτι ἅπασιν ἡ Ηβη διακονεῖ, ἐπειδὴ τὸ θεῖον πᾶν ἀεὶ νεάζει τε καὶ ἡβᾷ. Τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτοῖς ἥ τε ἀμβροσία, ἀβροσία τις οὖσα, καὶ τὸ νέκταρ, παρὰ τὸ νεάζειν, ἢ, τὸ οὐ μὴ κλείνεσθαι, λεχθέν. Γανυμήδης δὲ ὑπηρετεῖ μόνῳ τῷ Διὶ, ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς πρῶτός ἐστι νοῦς, μόνος δὲ ὁ νοῦς ἔχει οἰκεῖον τὸ, τοῖς μήδεσι γάνυσθαι. τοῦτο γὰρ ὁ Γανυμήδης.

3 ΝΕΚ. Τὸ τῶν θεῶν πόμα. ΕΩ. Αντὶ τοῦ, ᾠνόχει, ἐκίρνα. Εστι δὲ ὁ τρόπος καταχρήσεως. κυρίως γὰρ τὸ οἰνοχοεῖν ἐπὶ οἴνου λεχθῆναί ἐστι. ΤΟΙ. Οὗτοι δή. ΔΕ. Εκπώμασι, ποτηρίοις.

4 ΔΕΙ. Εδεξιοῦντο. ΤΡΩ. Τὴν Ιλιον. ΕΙ. Ορῶντες, βλέποντες.

5 ΕΠ. Απόπειραν ἐποιεῖτο. ΕΡΕ. Ερεθίζειν, παροξύνειν.

6 ΚΕΡ. Ερεθιστικοῖς, χλευαστικοῖς, ἢ ἀποτόμοις. τὸ κέαρ τέμνουσιν, ὅ ἐστι, τὴν ψυχήν. ΠΑ. Παραβολήδην. παραβολάδην. παραβεβλημένως. ἀπατητικῶς. ἢ, παραβαλὼν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, πρὶν ἐκείνην ἀποσιωπῆσαι. ἐξ ἀντιβολῆς, ἐξ ἀντιπροβολῆς. κατ' ἀπόκρισιν. προφάσει. ἀναβαλλόμενος.

7 ΔΟΙ. Δύο. ΑΡΗ. Βοηθοί. ΘΕ. Τῶν θεαινῶν.

8 ΑΡ. Η ἐν Αργει τῆς Πελοποννήσου πόλει τιμωμένη. ΑΛΑ. Η ἀλαλκοῦσα τῷ μένει. ὅ ἐστι βοηθοῦσα. Η ἐν Αλαλκομεναῖς, πόλει τῆς Βοιωτίας, τιμωμένη, ἔνθα καὶ Αλαλκομένειον Αθηνᾶς ἱερόν. Η, ἀπὸ τοῦ Αλαλκομενίου ὄρους τῆς Αττικῆς. Η, ἡ παρὰ Αλαλκομενεῖ τραφεῖσα τῷ Βοιωτῷ.

9 ΗΤ. Αλλὰ γὰρ αὗται μέν. ΝΟΣ. Χωρίς. ΕΙ. Ορῶσαι, βλέπουσαι.

10 ΤΕΡ. Τέρπονται. δυϊκῶς. ΑΥ. Τούτῳ δή. ΦΙ. Φιλογέλως καθ' Ησίοδον, φιλομμειδὴς ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Κρόνου μηδέων (αἰδοίων) ἐξεφαάνθη.

11 ΠΑ. Παραμένει, πάρεστιν. ΑΜ. Αποτρέπει, ἀποσοβεῖ.

12 ΕΞΕ. Εσωσεν. ΟΙ. Υπολαμβάνοντα,] προσδοκοῦντα. ΘΑ. Αποθανεῖν.

13 ΑΛΛ. Αλλ' ἡ μὲν νίκη.

14 ΦΡΑ. Βουλευώμεθα, σκεπτώμεθα. ΟΠ. Ον τρόπον.

15 Η ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Ορσωμεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Ητοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Αὖτις δ' Αργείην Ελένην Μενέλαος ἄγοιτο.
20 Ως ἔφαθ'. αἱ δ' ἐπέμυξαν, Αθηναίη τε, καὶ Ηρη.
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Η τοι Αθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἥρει·
Ηρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
25 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
Ιδρῶθ', ὃν ἵδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
Λαὸν ἀγειρέσῃ Πριάμῳ κακὰ, τοῖό τε παισὶν,
Ερδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες

15 ΑΥ. Η ἐκ δευτέρου. ΦΥ. Μάχην τὴν κατὰ πλήθη, δημώδη. ΑΙ. Δεινὴν, χαλεπήν.

16 ΟΡ. Διεγείρωμεν, ἐμβάλωμεν. ΑΜ. Εν ἀμφοτέροις, Τρωσὶ καὶ Ελλησιν.

17 ΑΥ. Εἰ δὲ οὕτως. Ηγουν, εἰ δ' ἴσα.

18 ΟΙ. Οντως γὰρ οἰκοῖτο.

19 ΑΓ. Επαναγάγοιτο εἰς πατρίδα.

20 ΕΠΕ. Μεμυκόσι τοῖς χείλεσιν ἐπιστέναξαν. Ο πάσχουσιν οἱ ὀργιζόμενοι, καὶ μηδὲν ποιεῖν δυνάμενοι.

21 ΠΛΗ. Εγγύς. ΑΙ. Αὗται. ΗΣ. Εκαθέζοντο. δυϊκῶς. ΜΕ. Εβουλεύοντο, διενοοῦντο.

22 ΑΘ. Η μὲν Αθηνᾶ. ΑΚΕ. Επίρρημα, κατ' Ιωνικὴν διάλυσιν ἐκ τοῦ ἀκήν. Ακὴν ἦσαν, ἀκέων ἦσαν, ἥσυχοι ἦσαν. ΟΥ. Καὶ οὐδὲν ἐφθέγξατο.

23 ΣΚΥ. Οργιζομένη. ΑΓΡ. Χαλεπὸς, ἀπηνής. ΗΡ. Κατελάμβανεν.

24 ΕΧΑ. Οὐκ ἐχώρησε. διὰ τὸ μέγεθος. ΣΤΗ. Κατὰ στῆθος. ΧΟ. Αγριον ὀργήν.

26 ΑΛΙ. Μάταιον, ἄπρακτον. ΘΕ. Ποιῆσαι. ΠΟ. Κάματον. ΑΤΕ. Καὶ ἀπλήρωτον.

27 ΙΔΡ. Τὸ τέλειον, ἱδρῶτα. ΜΟ. Ταλαιπωρίᾳ, καμάτῳ. ΚΑ. Εκοπίασαν. δυϊκῶς.

28 ΑΓ. Αθροιζούσῃ. ΠΑΙ. Καὶ τοῖς τούτου παισίν.

29 ΕΡ. Πρᾶττε. ΕΠ. Οὐ μὴν συναινοῦμέν σοι οἱ λοιποὶ θεοί. Ο ἐστιν, οὐκ ἐπαινοῦμέν σε τοῦτο ποιοῦντα.

30 ΟΧ. Στενάξας.

31 ΤΙ. Τὶ δὴ κατὰ σε. κατὰ σοῦ,

Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
Ιλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
Εἰ δὲ σύ γ', εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
Ωμὸν βεβρώθοις Πρίαμον, Πριάμοιό τε παῖδας,
Αλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Ερξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι
Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
Μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶσαι.
Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ.
Αἲ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

32 ΤΟΣ. Τοσαῦτα. ΡΕ. Πράττουσιν. ΑΣ. Οτι ἀδιαλείπτως. ὅτι τοσοῦτον σπέρχουσα, σπεύδουσα. ΜΕ. Προθυμῇ.

33 ΠΤΟ. Υποκοριστικὰ παρὰ τοῖς Ελλησιν ἰδίαν ἔχει χρῆσιν παρὰ τὴν ἑτέρων ἰδιότητα γλωσσῶν. Εκείνοις μὲν γὰρ πόλεις μέγισται πτολίεθρα λέγονται κατ' ὑποκορισμόν.

35 ΒΕ. Ωμὸν φάγοις.

36 ΤΟ. Τότε ἄν. ΕΞΑ. Ιάσαιο.

37 ΕΡ. Πράξον ὅπως ἂν βούλῃ. ΝΕΙ. Μὴ αὕτη ἡ φιλονεικία. ΟΠ. Εν τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ. Τὸ δὲ ὅλον· μὴ αὕτη ἡ ἔρις μεγάλης ἔχθρας ἐν ὑστέρῳ ὑμῖν αἰτία γένηται.

40 ΟΠ. Οπότε ἄν. ΜΕ. Προθυμούμενος, ἐφιέμενος. ΕΞΑ. Εκπορθῆσαι, καταστρέψαι.

41 ΤΗΝ. Ταύτην τὴν πόλιν ἂν βουληθῶ. ΟΘΙ. Ενθα, ὅπου. ΕΚ. Εκγεγένηνται, κατοικοῦσι.

42 ΜΗ. Μή. μηδαμῶς. ΔΙ. Παρέλκειν, ἀναβάλλεσθαι. ΕΑ. Αλλὰ συγχωρῆσαί με.

43 ΔΩ. Εδωκα θέλων. Δοκεῖ δὲ πως ἐναντίον εἶναι τὸ ἑκὼν, τῷ, ἀέκοντί γε θυμῷ. Διὸ καλῶς ὁ Τρύφων, συναλείψας καὶ ἀποστρέφων τὸ α ἐν τῷ δῶκα, συνάπτει τὸ ἀέκων. Ιν' ᾖ, δῶκ' ἀέκων, ἀέκοντί γε θυμῷ. Η, ἑκὼν ἐγώ σοι ἔδωκα, ἀεκούσης μου τῆς διανοίας. ὅ ἐστι, καίπερ μὴ βουλόμενος. καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ. Ζητεῖται, πῶς ὁ Ζεὺς ἅμα μὲν ἑκὼν λέγει τῇ Ηρᾳ χαρίσασθαι, ἅμα δὲ ἀέκων. Εστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἑκὼν μὲν δίδωσιν, ὡς ἂν ἀδελφῇ, καὶ γυναικί· ἀέκων δὲ, ὅτι τοὺς φιλτάτους πρὸς ἀπώλειαν δίδωσι. Καὶ γὰρ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες, ὁπότ' ἂν περιπέσωσι κινδύνῳ, ἐκβάλλουσι τὸν φόρτον εἰς τὴν θάλασσαν, ἑκόντες τε, καὶ ἀέκοντες· ἑκόντες μὲν, ἵνα σωθῆναι δυνηθῶσιν· ἀέκοντες δὲ, ὅτι τὸν φόρτον ἀπολλῦσιν, δι' ὃν πλέουσιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτων οὐδεμία χρεία ἐστὶ πρὸς τὴν γραμματικήν· Εκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ· καὶ τὸ, εἴτε ἑκὼν, εἴτε ἄκων· καὶ τὸ, εἴτε ἑκόντα, εἴτε ἄκοντί γε θυμῷ· ταὐτὸν λέγει.

44 ΑΣΤ. Οσα γὰρ ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ τὸν τοὺς ἀστέρας ἔχοντα οὐρανόν.

45 Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ιλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Λοιβῆς τε, κνίσσης τε. τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
50 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη·
Ητοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
Αργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι.
Τάων οὔτι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
55 Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
Οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Αλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.
Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί.
Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
60 Αμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις,

45 ΝΑΙ. Κατοικοῦνται. Τῷ ναιετάειν ὧδε παθητικῶς χρῆται.

46 ΤΑ. Υπὲρ τούτων ὑπ' ἐμοῦ. ΚΗ. Εκ ψυχῆς. ἐν καρδίᾳ. ΤΙΕ. Ετιμᾶτο. ΙΡΗ. Ιερὰ, μεγάλη.

47 ΕΥΜ. Τοῦ εὖ ποτε τῇ μελίᾳ χρησαμένου. πολεμικοῦ. Μελία δὲ εἶδος δένδρου εὐθέτου εἰς δόρατος κατασκευήν.

49 ΛΟΙ. Σπονδῆς. Κυρίως δὲ τῆς ἀναφερομένης ἐκ τῶν θυμιάτων ἀναθυμιάσεως. ΛΑ. Ταύτης γὰρ τῆς τιμῆς κατηξιώθημεν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

50 ΒΟ. Μελανόφθαλμος, καλὴ τὸ πρόσωπον. λίαν εὔμορφος, σφόδρα εὐειδής.

51 ΗΤ. Εμοὶ μὲν δή. ΠΟ. Προσφιλέσταται. ΠΟ. Πόλεις. Τὸ, λη, διὰ τὸ μέτρον.

53 ΤΑΣ. Ταύτας. ΔΙΑ. Εκπόρθησον. ΟΤ. Οτ' ἂν σοι. ΑΠΕ. Μισηθῶσι.

54 ΠΡΟ. Προΐσταμαι, ὑπερμαχῶ. ΟΥ. Οὐδὲ φθονῶ, οὐδὲ ἀντιπράττω.

55 ΕΙ. Οὐ συγχωρῶ. ΔΙΑ. Νῦν ἐν ἀπαρεμφάτῳ ἐνεργητικῷ. Τὸ πρότερον δὲ διάπερσαι, προστακτικῶς, ἐν γένει τῶν μέσων, ὥσπερ, ποίησαι.

56 ΟΥΚ. Οὐδὲν ὠφελῶ, οὐδὲν πράσσω, οὐδὲν περιποιοῦμαι. ΕΠ. Επειδή.

57 ΧΡΗ. Προσῆκόν ἐστι. ΘΕ. Θεῖναι, ποιῆσαι. ΑΤΕ. Οὐκ ἀπλήρωτον.

58 ΕΝ. Εντεῦθεν. ΟΘΕ. Εκ τῶν αὐτῶν γονέων.

59 ΠΡΕΣ. Εντιμοτάτην. ΤΕΚΕ. γέννησεν. ΑΓ. Αγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευόμενος. ἢ ὁ περὶ τῶν δυσευρέτων καὶ σκολιῶν εὐχερῶς δυνάμενος βουλεύσασθαι. συνετός.

60 ΑΜ. Κατ' ἀμφότερα, διὰ τὸ καὶ ἀδελφὴν εἶναί σου, καὶ γυναῖκα. ΓΕ. Τῇ γενεᾷ. ΟΥ. Καὶ ὅτι. ΠΑ. Γαμετή.

Κέκλημαι. σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
Ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
65 Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
Πειρᾶν θ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
70 Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
75 Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
Λαμπρὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ εἰκυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη.
Κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον. θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
80 Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

61 ΚΕ. Εἰμὶ, ὑπάρχω.

62 ΑΛΛ. Ἀλλὰ μὲν γάρ. ΤΑΥ. Κατὰ ταῦτα. ἐν τούτοις. ΥΠΟ. Εἴξομεν, συγχωρήσομεν.

63 ΕΠΙ. Επακολουθήσουσι δὲ τῇ ἡμῶν γνώμῃ καὶ οἱ λοιποὶ θεοί.

64 ΘΑΣ. Τάχιον. ΕΠΙ. Επίτειλον. ὅ ἐστι, πρόσταξον. Καθάπερ πρὸ ὀλίγου τὸ διάταξαι.

66 ΠΕΙ. Απόπειραν λαβεῖν. ΩΣ. Οπως ἄν. ΥΠ. Υπερέχοντας τῇ δόξῃ, διὰ τὴν Μενελάου νίκην.

67 ΑΡ. Αρξωσι, προλάβωσι. ΔΗ. Βλάψαι.

71 ΠΕΙ. Εἰς τὸ πειρᾶν.

73 ΠΑ. Καὶ πρότερον προθυμουμένην.

74 ΑΙ. Ορμήσασα.

75 ΟΙ. Τὸν λεγόμενον κομήτην· Αστὴρ δὲ ἄστρου διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν ἀστὴρ ἕν τι ἐστί· τὸ δὲ ἄστρον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν ἀστέρων, ζώδιον ὄν. ὃ καὶ ἀστροθέτημα καλεῖται. ΗΚ. Επεμψε, πέμπειν εἴωθε.

76 ΤΕ. Σημεῖον.

77 ΤΟΥ. Τούτου δὲ τοῦ ἀστέρος. ΙΕ. Αφίενται, ἀποπηδῶσιν, ὅς λιγέες.

78 ΕΙ. Ομοία. Αλλοι, Ικέλη. ΗΙ. Ωρμησε.

79 ΕΘΟ. Καθεπήδησε. ΘΑΜ. Εκπληξις, φόβος.

Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
Ἔσσεται· ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
85 Ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
90 Ἑσταότ'. ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰσήποιο ῥοάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;

81 ΕΙ. Εἶπεν.

82 ΑΥ. Ἢ πάλιν.

83 ΤΙ. Ποιεῖ.

84 ΤΑ. Ταμίας, διατάκτωρ. ὅ ἐστι δεσπότης. ΤΕ. Ὑπάρχει.

86 ΚΑ. Κατῆλθεν.

87 ΑΝ. Ἀντήνορος παιδὶ Λαοδόκῳ. ΑΙ Πολεμιστῇ.

88 ΔΙ. Ζητοῦσα. Ζητεῖν δὲ προσποιεῖται ἡ θεὸς τὸν Πάνδαρον, ἐπειδὴ μορφήν τε καὶ εἶδος ἀνθρώπου προσειλήφει. ΕΦ. Εἴπου εὕροι. Οὐκ ἀσεβεῖ δέ, φασιν, ὁ Πάνδαρος, εἰ ἡ Ἀθηνᾶ συνεβούλευσε, καὶ Ζεὺς ἀπέσταλκε; Ῥητέον οὖν, ὅτι ὁ μὲν Ζεύς, εἰδώς, οὐ καλῶς τοὺς ὅρκους γεγενημένους, (οὐδὲ γὰρ ἔπερον Τρῶες ἢ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ὤμοσαν,) διὰ τοῦτο ἐσπούδασε λυθῆναι τὰς ἀδίκους συνθήκας. Ἀθηνᾶν δὲ νῦν ὑποληπτέον τὸν λογισμὸν αὐτοῦ Πανδάρου. αὐτὸς γὰρ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα διελογίζετο. ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. Ἄλλοι δέ, καὶ τοῖς Ὁμήρου λύοντες, φασὶ, προειρηκέναι τὸν Ποιητὴν, πειρᾶν, αἴκε θέλησιν οὐχὶ πείθειν.

89 ΕΥ. Κατέλαβε. ΛΥ. Τὸν Πάνδαρον. ΑΜΥ. Ἀγαθὸν καὶ ἄψογον τῇ τοξικῇ.

90 ΕΣ. Ἑστηκότα. ΚΡΑ. Ἰσχυραί. ΑΣ. Πεζῶν, ὁπλιτῶν.

91 ΕΠ. Ἠκολούθουν. ΑΙ. Ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰσήπου ῥευμάτων καὶ ῥείθρων. Ὁ δὲ Αἴσηπος, ποταμὸς τῆς ὑπὸ Ἴδην Λυκίας.

93 ΗΡΑ. Ἆρα ἄν μοι. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα διαπορητικόν, ἤγουν πευστικόν. ΠΙ. Πεισθείης. Διατί δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, εἰς σύγχυσιν τῶν ὅρκων, οὐ τῶν Τρώων τινὰ, ἀλλὰ τῶν ἐπικούρων, καίτοι κεχαρισμένος ἂν τις ἐγένετο Ἀλεξάνδρῳ μᾶλλον ἢ τῶν οἰκείων, καὶ διὰ τί τῶν ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον, ἐπελέξατο; Καί φησι ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι τῶν μὲν Τρώων οὐδένα, διότι πάντες αὐτὸν ἐμίσουν, ὡς ὁ Ποιητής φησιν· Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ. Τῶν δὲ ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο, ὡς φιλοχρήματον. Σημεῖον δὲ, ἡ τῶν ἵππων αὐτοῦ ἐπ' οἴκου κατάλειψις, ἵνα μὴ δαπανᾷ, καὶ ὅτι φύσει ἐπίορκος. Τὸ γοῦν ἔθνος ἔτι καὶ νῦν δοκεῖ εἶναι, ὅθεν ἦν, ἐπίορκον. Οἱ

Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν;
95 Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
Ἐκ πρώτων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·
Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱὸν,
Σῷ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
100 Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο·
Εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ κλυτοτόξῳ
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη. τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
105 Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον (ἰξάλου αἰγὸς

δέ τινες οὕτως λύουσιν, ὅτι ἀρίστου ἦν χρεία, τοῦ δυναμένου τρῶσαι καὶ καταστοχάσασθαι. Οὐκ ἦν δὲ ἐν τῷ Τρωϊκῷ μέρει τις, ἢ Ἀλέξανδρος καὶ Πάνδαρος, εὐφυεῖς οὕτως, ὡς καὶ ἐπιφωνῆσαι τὸν Ποιητήν· Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. Ὁ σημαίνει τὴν τοξικήν. Καὶ ὡς ἄριστον αὐτὸν ἐπελέξατο τοξότην. ΔΑΙ. Πολεμικὸν φρόνημα ἔχων.

94 ΤΛ. Καρτερήσειας ἄν. ὑπομείνειας. ΕΠΙ. Ἐπιπέμψαι τῷ Μενελάῳ. ΤΑ. Τὸν ταχέως φερόμενον.

95 ΚΥ. Δόξαν. ΑΡ. Φέροις ἄν· ἐπιφέροις. ἐπικομίσῃς. παραφορήσῃς.

97 ΤΟΥ. Παρὰ τούτου δὴ πάντων πρῶτον. Πρόσκαιρον δὲ ἡ Ἀθηνᾶ βασιλέα κέκληκε τὸν Ἀλέξανδρον, ἕνεκα τοῦ πεῖσαι αὐτὸν τὸν Πάνδαρον ἐλπίδι μείζονος δωρεᾶς. ΦΕ. Ἀπενέγκοις, λάβοις.

98 ΑΙ. Ἐὰν θεάσηται.

99 ΔΜΗ. Δαμασθέντα. ΠΥ. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ σώματα οὐκ ἔθαπτον ἐπὶ γῆν, εἰ μὴ πρότερον ἔκαυσαν. Εἶθ' οὕτως τὴν τέφραν σὺν τοῖς ὀστέοις ἐχώννυον, ἐν ἀγγείῳ τινὶ ἀποθέμενοι. ΕΠΙ. Ἐπιβιβασθέντα. ἐπιτεθέντα. ΑΛΕ. Χαλεπῆς.

100 ΟΙ. Τόξευσον. ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦ Μενελάου. ΚΥ. Ἐνδόξου.

101 ΕΥ. Εὔχου. ΛΥ. Τῷ ἐν Λυκίᾳ τιμωμένῳ, γεγεννημένῳ. Φασὶ γὰρ, ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα, ἡ Λητὼ τὴν Ἥρας ζηλοτυπίαν, εἰς Λυκίαν ἀπιοῦσα, ἐγέννησεν ἐκεῖ τὸν Ἀπόλλωνα. ΚΛ. Ἐνδόξῳ περὶ τοξικὴν τέχνην. Τεσσάρων γὰρ τεχνῶν ἔφορος ὁ θεός. τοξικῆς, ἰατρικῆς, μουσικῆς, καὶ μαντικῆς.

102 ΠΡΩ. Πρωτογεννήτων, πρωΐμων. ΡΕ. Ἱερουργήσειν, θύσειν.

103 ΝΟ. Ὑποστρέψας, ἐπανελθὼν εἰς τὴν θαυμαστὴν Ζέλειαν. Ἡ γὰρ ὑπὸ τῇ Ἴδῃ Λυκία, Ζέλεια ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ τὸν Ἀπόλλωνα ἐν αὐτῇ λίαν εὐσεβεῖσθαι, ΑΣ. Πόλιν. Ἔνθα καὶ τοῦτον τὸν πολίτην ἐφέστιον φαμέν.

104 ΑΦ. Ἀνοήτῳ, ἀσυνέτῳ.

105 ΕΣΥ. Ἐγύμνου, ἐξέλαβε τῆς θήκης. ΕΥ. Καλῶς ἐξεσμένον. ΙΞΑ. Ἤτοι τελείου, ἢ πηδητικοῦ καὶ ὁρμητικοῦ. Παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. Ἢ, ὡς ὁ Πορφύριος λέγει, τὸν τομίαν. Συμβαίνει γὰρ πολλάκις, τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς τελείους, διωκομένους ἐν ταῖς θήραις, κατὰ παράτριψιν ἀποβάλλειν τὰ γεννητικὰ μόρια.

106 ΣΤΕ.

Αγρίου, ὄν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι,
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει.
110 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων·
Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.)
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
Αγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκη σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Αχαιῶν,
115 Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Αχαιῶν.
Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Αβλῆτα, πτερόεντα, μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων·
Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστόν.
Εὔχετο δ' Απόλλωνι Λυκηγενέϊ κλυτοτόξῳ,
120 Αρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης·
Ελκε δ' ὁμοῦ, γλυφίδας τε λαβών, καὶ νεῦρα βόεια·

106 ΣΤΕ. Υπὸ τὸ στῆθος. Επιτυχὼν δὲ ἔβαλε.

107 ΔΕ. Επιτηρήσας. ἐκδεχόμενος. ΕΝ. Εν τόποις πρὸς ἐνέδραν ἐπιτηδείοις προσκοπεύουσι. Από τοῦ δοκᾶν.

109 ΚΕ. Κέρατα. ΕΚ. Εκκαίδεκα παλαιστῶν. Δῶρον γὰρ καλεῖται ἡ παλαιστή. ἥ ἐστιν ἔκτασις τῆς χειρὸς τῶν τεσσάρων δακτύλων. Οἱ δὲ, ἑκκαίδεκα ἐνιαυτῶν. ὧρος γὰρ, ὁ ἐνιαυτός. Ὅπερ ἄτοπον. ΠΕ. Εβεβλαστήκει.

110 ΑΣ. Κοσμήσας. ἐργασάμενος. ΚΕ. Κερατουργὸς, κερατογλύφος. ΗΡ. Προσήρμοσε. ΤΕ. Ο καλούμενος τοξοποιός. Η κοινῶς, πᾶς τεχνίτης τέκτων λέγεται. Από τοῦ τεύχειν, ὅ ἐστι, κατασκευάζειν τι.

111 ΛΕΙ. Ξέσας, λεῖα ποιήσας. ΚΟ. Νῦν τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον τοῦ τόξου λέγει, ὅθεν ἀπήρτηται ἡ νευρά.

112 ΤΑ. Εκτείνας. ΠΟ. Πρὸς τῇ γῇ ἐπέρεισεν ἑαυτόν. δηλαδὴ ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν Ελλήνων.

113 ΠΡΟ. Εμπροσθεν αὐτοῦ. ΣΑ. Τὰς ἀσπίδας. ΣΧΕ. Εσχον.

114 ΜΗ. Μὴ πρότερον. ΑΝ. Ανορμήσειαν.

115 ΒΛΗ. Βληθῆναι.

116 ΣΥ. Αφῄρει τῆς βελοθήκης τὸ πῶμα. ΕΛΕ. Εἵλετο, ἔλαβεν.

117 ΑΒ. Μή πώποτε βεβλημένον. καινόν. ΠΤΕ. Επτερωμένον, ἢ ταχέως φερόμενον. ΜΕ. Εἰς βάθος δικνουμένων, ἤγουν διϊκνουμένων. δεινῶν. ΕΡΜ. Ερεισμα τὸ ἐνερεῖδον τὰς ὀδύνας.

118 ΚΑ Κατετίθει, κατέταττε, ἥρμοζε τῇ νευρᾷ. ΠΙ. Οδυνηρὸν, χαλεπόν.

122 ΓΛΥ. Τὰς παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομὰς τοῦ βέλους. τὴν χηλὴν, ὅπου ἐντίθεται ἡ νευρά.

Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
125 Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ᾽ ἴαχεν, ἆλτο δ᾽ ὀϊστὸς
Οξυβελὴς, καθ᾽ ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Αθάνατοι· πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελαίη.
Η τοι, πρόσθεν στᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
130 Η δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ᾽ ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ.
Αὐτὴ δ᾽ αὖτ᾽ ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
Εν δ᾽ ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός.
135 Διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Μίτρης θ᾽, ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων·

123 ΜΑ. Τῷ μαστῷ. ΠΕ. Προσήγαγε. ΣΙ. Τὸ βέλος.

124 ΚΥΚ. Εὔκυκλον. Επὶ τοσοῦτον, φησιν, ἔτεινε τὸ τόξον, ὡς κυκλοτερὲς γενέσθαι.

125 ΛΙΓ. Ποιόν τινα ἦχον ἀπετέλεσε. ΒΙ. Οξυτόνως, τὸ τόξον. Ενταῦθα δὲ, βολὴ τοῦ ἀκοντίου, τοῦ βέλους. ΙΑ. Ηχον ἀπετέλεσεν. ΑΛ. Αφήλατο.

126 ΟΞΥ. Ητοι, ὁ ταχέως βάλλων. ἢ, ὁ ταχέως βαλλόμενος. ἤγουν, βέλος ὀξεῖαν ἔχον ἀκμήν. ΟΜΙ. Κατὰ τὸ πλῆθος. ΕΠΙ. Επιπετασθῆναι, ἐφάψασθαι. ΜΕ. Προθυμούμενος. Ο τρόπος μεταφορὰ, ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα.

127 ΟΥ. Σοῦ δὲ, ὦ Μενέλαε, οἱ θεοὶ, οἱ μακαρισμοῦ ἄξιοι, οὐκ ἐπελάθοντο. Καλεῖται δὲ ὁ τρόπος οὗτος ἀποστροφή.

128 ΑΓΕ. Η Αθηνᾶ, ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τῶν πολεμίων. ὅ ἐστι, λαφυραγωγός. ἢ ἡγεμονικὴ τοῦ λεὼ, καὶ τοῦ νοός.

129 ΗΤ. Ητις τὸν ὀϊστὸν, τὸ τόξευμα, ἀπέωσεν ἀπὸ σοῦ. ΠΡΟ. Προσταθεῖσά σοι, καὶ ὑπερασπίσασα. ἐξ οὗ, ῥυσαμένη.

130 ΤΟ. Τοσοῦτον. ΕΕΡ. Απεῖργεν, ἐκώλυεν. ΧΡΟ. Απὸ τοῦ χρωτὸς, ἀπὸ τοῦ σώματος. ΩΣ. Δίκην μητρός.

131 ΕΕΡ. Απείργει, κωλύει. ΟΤΕ. Οπότε. ΗΔΕ. Οπότ᾽ ἂν τῷ ἡδυτάτῳ ὕπνῳ κρατηθὲν ἀποκοιμηθῇ.

132 ΑΥ. Αὐτὴ δὲ ἡ δαίμων. ΑΥ. Επ᾽ εὐθείας συνεχθῆναι ἐποίησε. ΖΩ. Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες.

133 ΧΡΥ. Χρυσοῖ. ΣΥ. Συνεῖχον, ἔσφιγγον. ΔΙ. Διπλοῦς. ΗΝ. Απήντα, ὑπέκειτο.

134 ΕΝ. Ενέπεσε δή. ΑΡΗ. Εὖ ἡρμοσμένῳ.

135 ΕΛΗ. Διεληλύθει, ἐπέπηκτο. ΔΑΙ. Πολυκατεργάστου, ποικίλου.

136 ΗΡΗ. Ηρμοστο, συνεπάγη.

137 ΜΙ. Ζώνης. Μίτρα δὲ ἐλέ-

γετο

Η οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Ακρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός.
140 Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
Ως δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μηονὶς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
Ιππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
145 Αμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ
Εὐφέες, κνῆμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
Ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Ως εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς.
150 Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Ως δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,

γεῖον τὸ ἐσώτερον τοῦ λαγόνος εἴλημμα ἐρεοῦν, χαλκῷ ἔξωθεν περιειλημμένον. ΕΡ. Φύλαγμα καὶ ἀσφάλεια τοῦ σώματος. ΕΡ. Τειχίον καὶ περίφραγμα τῶν ἀκοντίων.

138 ΟΙ. Ἥτις αὐτῷ. ΠΛΕ. Πολὺ ἐβοήθησε. ΔΙΑ. Διῆλθε δὲ καὶ διὰ ταύτης.

139 ΑΚΡ. Τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. ΕΠΕ. Ἐπέξεσεν.

140 ΕΡ. Ἐρρύη, ἐφέρετο. ΜΕ. Μέλαν ὡς νέφος. ΕΞ. Ἐκ τοῦ τραύματος. Ἀπὸ τοῦ οὐτάσαι δὲ γίγνεται, ὅ ἐστι, τρῶσαι. Διαφέρει ὠτειλῆς οὐλή. Ὠτειλὴ μὲν λέγεται αὐτὸ τὸ τραῦμα. οὐλὴ δὲ ὁ τύλος τοῦ θεραπευθέντος τραύματος.

141 ΕΛΕ. Ἐλεφάντινον ὀστοῦν. ΦΟΙ. Φοινικῷ χρώματι, ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ. ΜΙ. Χαρίσῃ, βάψῃ.

142 ΜΗ. Λυδή. ΚΑ. Καρίνη ἀπὸ Καρίας. ὡς τῶν χωρίων τούτων τὸ παλαιὸν καλαῖς βαφαῖς χρωμένων. ΠΑ. Παραγναθίδιον, τὸν νῦν χαλινάριον καλούμενον.

143 ΘΑ. Ἐν τῷ οἴκῳ. ΠΟ. Πολλοὶ δὲ αὐτόν. ΗΡΗ. Ηὔξαντο.

144 ΑΓΑ. Εἰς ἄγαλμα. ὅπως ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐλεφαντίνου ὀστοῦ πεποίηται εἰκὼν, ἢ εἴδωλόν τι. Ἐστι δὲ ἄγαλμα, καλλώπισμά τι, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται καὶ χαίρει. Οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ ἄγαλμα εἶπον τὸ ξόανον.

145 ΕΛΑ. Τῷ ἡνιόχῳ.

146 ΤΟΙ. Οὕτως σοι. ΜΙ. Ἐμιάνθησαν, ἐμολύνθησαν.

147 ΕΥ. Εὐφυεῖς, καλοί. ἰσχυροί. ΣΦΥ. Τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ ἀστραγάλῳ, καὶ ἐκ πλαγίων ἐξέχοντα τῆς κνήμης καὶ τῆς πτέρνης. Εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν χαλκευτικῶν σφυρῶν. ΥΠΕ. Ὑποκάτωθεν.

184 ΡΙ. Ἐφοβήθη, ἔφριξεν.

149 ΩΣ. Ὡς ἐθεάσατο.

151 ΝΕΥ. Νεῦρον μὲν, ἐν ᾧ δέδεται τὸ σίδηρον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον. Ὄγκους δὲ τὰς ἀκίδας, καὶ ἐξοχὰς τοῦ βέλους. ΕΚ. Ἔξωθεν τοῦ βέλους ὁρωμένας.

Αψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη·
Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Αγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
155 Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
Οἶον προστήσας πρὸ Αχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
Ως σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν;
Οὐ μὴν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν.
160 Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ολύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Εκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
Σὺν σφῇσι κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Εσσεται ἦμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ιλιος ἱρὴ,
165 Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο,
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι,

152 ΑΨΟ. Εἰς τοὐπίσω πάλιν αὐτῷ ἡ ψυχή. ΑΓΕ. Τουτέστιν, ἐπισυνηθροίσθη, ἐπισυνήχθη.

153 ΒΑ. Μεγάλα στενάζων.

154 ΕΧ. Κρατῶν.

155 ΚΑ. Αδελφέ. ΘΑ. Πευστικῶς ἀναγνωστέον ταῦτα· Μὴ τοὺς ὅρκους ἐποίησα, τοῦ εἶναί σοι θάνατον, καὶ οὐχὶ τοῦ, ἀνακωχὴν ἔχειν καὶ μέλλησιν τοῖς ἀντιπάλοις, ἀλλ' ὅπως οἱ Τροιανοὶ βάλωσί σε, καὶ τραυματίζωσι, τοὺς ὅρκους δὲ καταπατήσωσι, τουτέστι, καταφρονήσωσιν;

156 ΟΙ. Μόνον σε ὑπὲρ τῶν Ελλήνων μάχεσθαι προστήσας.

158 ΟΥ. Οὐδαμῶς μέν. ΑΛΙ. Μάταιον. ΠΕ. Γενήσεται.

159 ΑΚΡ. Ατέλεστοι, ἀπλήρωτοι. Παρὰ τὸ κραίνω, κράω, τὸ ἐκτελέω. Η, αἱ δι' ἀκράτου οἴνου γινόμεναι. ΔΕ. Δεξιώσεις, πίστεις. ΗΣ. Αἷς ἐπεπιστεύκειμεν.

160 ΕΤΕ. Οὐκ εἰς τέλος ἐπήγαγεν. οὐκ ἐπλήρωσεν.

161 ΟΨΕ. Μεταπολὺ, βραδέως. ΤΕ. Τελειώσει. ΣΥΝ. Αποτίσουσιν. ἀποδώσουσι. Λείπει δὲ τὸ, χόλῳ. ἵν' ᾖ, σὺν μεγάλῳ χόλῳ, ἢ τόκῳ, ἤτοι ποινῇ περισίμῳ. Καὶ ὁ ἀόριστος χρείαν παρέχει τοῦ μέλλοντος.

162 ΣΦΗ. Ιδίαις. ΓΥ. Αντὶ τοῦ, μετὰ γυναικῶν, καὶ τέκνων.

194 ΗΜ. Ημέρα.

166 ΣΦΙΝ. Αὐτοῖς. ΥΨΙ. Ο ἐπὶ ὑψηλοῦ θρόνου καθεζόμενος. ὁ τὴν ἀνωτάτω ἔχων καθέδραν. Η μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ναυσὶ ζυγῶν, ἐφ' ὧν καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. Η, ὁ ἐν ὕψει ζυγοστατῶν, καὶ ἀπονέμων ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον. ΑΙ. Εν τῷ αἰθέρι. ΝΑΙ. Κατοικῶν.

167 ΕΠΙ. Επισείσει. περιστρίψεται. ΕΡΕ. Σκοτεινὴν, φοβεράν. μετωνυμικῶς.

168 ΤΗΣ.

Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
Αλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο,
Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Αργος ἱκοίμην.
Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Αχαιοὶ πατρίδος αἴης,
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Αργείην Ελένην· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα
Κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο,
Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Αγαμέμνων,
Ως καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Αχαιῶν.
Καὶ δὴ ἔβη οἶκόν δε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.

168 ΤΗΣ. Ὑπὲρ ταύτης τῆς πλάνης. τῆσδε ἀπάτης εἵνεκα. ΚΟ. Οργιζόμενος. ΑΤΕ. Οὐκ ἀπλήρωτα.

169 ΑΙ. Δεινὴ λύπη.

170 ΑΙ. Εὰν ἀποθάνῃς. ΜΟΙ. Τὴν πεπρωμένην. ΑΝΑ. Αναπληρώσῃς. ΒΙ. Τοῦ βίου. τῆς ζωῆς.

171 ΚΑΙ. Καὶ δὴ ἄν. ΕΛ. Επονείδιστος. ἐφύβριστος. ΠΟ. Πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν. Ανυδρον γὰρ οὖσαν τὴν Πελοπόννησον, ἔνυδρον ἐποίησε Δαναὸς, ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ οἰκήσας αὐτήν. Τῶν δὲ θυγατέρων αὐτοῦ ζητουσῶν ὑδρεύσασθαι, μιᾶς αὐτῶν, τῆς Αμυμώνης, ἠράσθη Ποσειδῶν, καὶ ἔδειξεν αὐτῇ, τριαίνῃ πλήξας τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς. Οἶδεν, ὅτι τὸ Αργος Αθηνᾶς ὑποθήκαις διὰ τῶν Δαναοῦ θυγατέρων ἔνυδρον ἐγένετο. Εκεῖναι γὰρ ὄρυξιν φρεάτων ἐπενόησαν. Παραγενομένων δὲ τῶν Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν τῶν θυγατέρων Δαναοῦ γάμον, αἱ Δαναΐδες κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθήκας ἐδολοφόνησαν τοὺς νυμφίους. Εκεῖνος γὰρ αὐταῖς συνεβούλευσε, τοὺς τὴν παρθενίαν ἀφαιρουμένους ἀμύνασθαι. Ὑπερμνήστρα οὖν μόνη Λυγκέα περιέσωσεν. Οθεν καὶ γυναῖκα λαβὼν αὐτὴν ὕστερον, συνετήρησε. Πολυδίψιον οὖν, ἤτοι πολυδιάφθορον, διὰ πολέμους. Η, πολυπόθητον. ἀπὸ τῶν διψώντων, μεταφορικῶς, καὶ ἐπιθυμούντων ποτόν. ἐξ οὗ ἄνυδρον. Η βλαβερόν. ἀπὸ τοῦ, ἴψιον. ΙΚ. Παραγενοίμην.

172 ΜΝΗ. Μνείαν ποιήσονται. ὅ ἐστι, σοῦ τελευτήσαντος, εὐθὺς οἱ Ελληνες θελήσουσιν ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰς πατρίδας.

174 ΠΥ. Σήψει.

175 ΑΤΕ. Ασυντελεύτῳ. ἀπληρώτῳ. ΕΡ. Πολέμῳ, νῦν.

176 ΚΑΙ. Καὶ δή τις. ΥΠ. Ητοι, ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ. τοῦτ' ἔστιν, ἀνδρείων. Νῦν δὲ τῶν ὑπὲρ δύναμιν φρονούντων, ὑπερηφάνων.

177 ΤΥΜ. Τῷ τάφῳ. ΕΠΙ. Εφαλλόμενος. ἐπιπηδῶν.

178 ΑΙΘ. Εἴθε οὕτως. ἐπίρρημα εὐκτικόν. ΤΕ. Πληρώσει.

179 ΑΛΙ. Μάταιον.

181 ΚΕΙ. Σὺν κεναῖς ναυσίν. Κε-

Ως ποτέ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τόνδ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Θάρσει, μηδέ τι πω δειδίσσεο λαὸν Αχαιῶν.
185 Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
Ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Αγαμέμνων·
Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε.
190 Ελκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
Φάρμαχ' ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Η, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα,
Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
Φῶτ', Ασκληπιοῦ υἱὸν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
195 Οφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Αχαιῶν,
Ον τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Τρώων ἢ Λυκίων. τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

νὴς δὲ εἴπῃ, διότι Μενέλαος, ἀποθανὼν, οὐκ ἔμελλε πλεῖν ἐν αὐταῖς.

182 ΕΡΕ. Λέξει. ΤΟ. Τότε με γῆ χάσματι δεχθείη. Οὐ γὰρ ἐπιθετικῶς λέγει αὐτὴν τὴν γῆν εὐρεῖαν, ἀλλὰ τὴν εὐρὺ τῇ διαστάσει χάσμα ποιοῦσαν.

183 ΕΠΙ. Εὐθαρσέστερον ποιῶν εὔψυχον.

184 ΜΗ. Μηδέ πω. ΔΕΙ. Εἰς δέος καὶ φόβον ἄγε.

185 ΟΥΚ. Οὐκ ἐν τῷ πρὸς ἀναίρεσιν τόπῳ τοῦ σώματος. ὅ ἐστιν, οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ. ΠΑ. Εμπροσθεν.

186 ΕΙ. Εφύλαξε. ΠΑ. Παμποίκιλος.

187 ΖΩ. Ο ζωστὸς χιτών. ΜΙ. Χαλκῆ λεπὶς, ἣν ζώννυνται περὶ τὸν κενεῶνα, χάριν πλείονος ἀσφαλείας. ΚΑ. Εκαμον. κατεσκεύασαν.

189 ΑΙ. Εἴθε γάρ. ΦΙ. Αντὶ τοῦ, προσφιλέστατε.

190 ΕΛ. Τραῦμα. ΙΗ. Ιατρός. ΕΠΙ. Εφάψεται, ψηλαφήσει.

191 ΦΑΡ. Ιάματα. Φάρμακα γὰρ κυρίως ἐκεῖνα λέγονται, τὰ οἱονεὶ ἐπιφέροντα ἄκος. ὅ ἐστιν, ἴασιν. ΑΚ. Απερ δή. ΠΑΥ. Παύσῃ. θεραπεύσῃ ἀπό.

192 Η. Εφη. εἶπε. ΘΕΙ. Ητοι, ἐκ θεῶν τὸ γένος ἔχοντα. ἢ, θαυμαστόν. Η δὲ τῶν κηρύκων ἱστορία προείρηται ἐν τῇ Α.

193 ΟΤΙ. Ως τάχος. ΜΑ. Τὸν Ασκληπιοῦ καὶ Αρσινόης, ἢ Κορωνίδος· κατὰ δέ τινας Ηπιόνης τῆς Μέροπος· κατὰ δὲ Ησίοδον, Ξανθινόης. ΔΕΥ. Ενταῦθα, εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

194 ΑΣ. Ασκληπιοῦ παῖδα. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσκεῖν, καὶ ἤπια τὰ μέλη ποιεῖν. ΑΜΥ. Αγαθοῦ, ἀψόγου. ΙΗ. Ιατροῦ. ἀπὸ τοῦ ἰᾶσθαι τὰ πάθη.

195 ΟΦ. Οπως θεάσηται.

Ὡς ἔφατ'. οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
200 Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσ', Ἀσκληπιάδη· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
205 Ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον, ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν,
Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Τρώων, ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὡς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
210 Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς.
Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος εἷλκεν ὀϊστόν.
Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
215 Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστός,

---

200 ΠΑ. Περιβλέπων, ἐρευνῶν. ΕΝΟ. Ἐθεάσατο, εἶδεν.

201 ΕΣ. Ἑστῶτα. ΑΜ. Περὶ αὐτὸν δέ. ΚΡΑ. Ἰσχυραί. ΣΤΙ. Τάξεις.

202 ΟΙ. Οἵτινες αὐτῷ ἠκολούθουν. ΤΡΙ. Ἀπὸ Τρίκης, πόλεως Θεσσαλίας.

204 ΟΡ. Διεγείρου, ἀνίστασο σπεῦδε. σπέρχου. ΑΣΚ. Ἀσκληπιοῦ παῖ, Μαχάων. ΚΑ. Καλεῖ. Ο μεσοπλασμὸς ἀνάλυσις τῆς διφθόγγου.

206 ΟΙ. Τοξεύσας. ΕΒΑ. Ἔτρωσε. ΤΟΞ. Τῆς τοξικῆς ἔμπειρος.

207 ΑΜ. Ἡμῖν δὲ λύπην.

208 ΟΡΙ. Διεσάραξε. διήγειρεν. Τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον.

209 ΒΑΝ. Ἐπορεύθησαν δέ.

210 ΙΚΑ. Παρεγένοντο.

211 ΒΛΗ. Βεβλημένος. ΑΓΗ. Συνηθροισμένοι ἦσαν.

212 ΚΥ. Ἐν κύκλῳ. πέριξ.

213 ΑΡΗ. Εὐηρμοσμένου. ΕΙ. Ἔξω εἵλκεν.

214 ΕΞΕ. Τούτου δὲ ὀπίσω ἑλκομένου. ΑΓ. Κατεάγησαν. συνεθλίβησαν, αἱ γωνίαι. Ἤγουν, πάλιν ἄγεν, τουτέστιν, ἀνεκάμφθησαν. ΟΞΕ. Ὀξεῖς. ΟΓ. Αἱ γωνίαι καὶ ἐξοχαὶ τῶν ἀκίδων τοῦ βέλους.

Αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα, εἰδὼς,
Πάσσε, τά οἱ, ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων, πόρε Χείρων.
220 Ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων.
Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
225 Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
(Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο.
Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
230 Γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διακοιρανέοντα·)
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε, παριστάμενος ἐπέεσσιν·
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς.

---

218 ΕΚ. Ἐκπιέσας, ἐκθλίψας. Η, τοῖς χείλεσιν ἀνήγαγεν, ἐξέσπακεν. ΗΠ. Τὸ ἑξῆς. ἐπέπασεν αὐτῷ πρᾶα καὶ προσηνῆ φάρμακα, παυστικὰ τῶν ὀδυνῶν.

219 ΤΑ. Ἅπερ αὐτῷ. ΠΟ. Παρέσχεν, ἐδωρήσατο. ΧΕΙ. Εἷς τῶν Κενταύρων, εὑρετὴς ἰατρικῆς καὶ λυρικῆς, υἱὸς Κρόνου καὶ Φιλύρας· ἢ, ὡς ἔνιοι, Ποσειδῶνος.

220 ΟΦ. Ἕως οὗτοι. ΑΜ. Περὶ τὸν Μενέλαον ἐνήργουν, καὶ ἠσχολοῦντο.

221 ΤΟ. Ἐπὶ τοσοῦτον δέ. Καὶ ἔστιν ἀνταποδοτικὸν τοῦ ὄφρα. Καὶ τὸ, δὲ, παρέλκει, καθὼς πολλάκις. ΕΠΙ. Τὸ ἑξῆς, ἐπῆλθον.

222 ΚΑ. Ἐνεδύσαντο τὰ τεύχη. Τμῆσις τὸ πάθος. ΜΝΗ. Μνήμην ἐποιοῦντο τοῦ πολέμου. Χάρμη γὰρ ἡ μάχη, ἤτοι κατὰ ἐναντιότητα, ἢ ἡ χαρὰν ἐμποιοῦσα τοῖς νικῶσιν.

223 ΕΝ. Τότε. ὧδε. ΒΡΙ. Νυστάζοντα καὶ ἠρεμοῦντα. ἐξ οὗ ἀμελοῦντα. Βρίξαι γὰρ κυρίως ἐστὶ, μετὰ βάρους τροφῆς ἀπονυστάξαι.

224 ΚΑ. Ἀποδειλιῶντα. Φεύγοντα.

226 ΕΑ. Κατέλειψε.

227 ΦΥ. Πνευσιῶντας, ἀσθμαίνοντας.

229 ΠΕ. Περισχεῖν.

230 ΓΥΙ. Μέλη. ΔΙΑ. Διατάσσοντα, ἐπερχόμενον.

231 ΕΠΕ. Ἐπήρχετο. Τὸ ω διὰ τὸ μέτρον.

232 ΙΔΟ. Θεάσοιτο. ΤΑ. Ἱππικῶν, πολεμικῶν. ἱππαζόντων ἵππους πώλους ταχεῖς.

233 ΘΑΡ. Εὐθαρσεστέρους ἐποίει, προέτρεπε.

234 ΜΕ. Ἀμελεῖτε. ΘΟΥ. Ὁρμητικῆς, πολεμικῆς. ΑΛ. Δυνάμεως.

235 Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσι πατὴρ Ζεὺς ἔσετ᾽ ἀρωγός·
Αλλ᾽ οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται.
Ημεῖς δ᾽ αὖτ᾽ ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
Αξομεν ἐν νήεσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
240 Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσιν·
Αργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
Τί φθ᾽ οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί;
Αἵτ᾽ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
245 Εστᾶσ᾽, οὐδ᾽ ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.
Ως ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
Η μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
Εἰρύατ᾽ εὔπρυμνοι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Οφρα ἴδητ᾽, αἴ κ᾽ ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;
250 Ως ῥ᾽ ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
Ηλθε δ᾽ ἐπὶ Κρήτεσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.

235 ΑΡΩ. Βοηθός. Ο δὲ νοῦς· οὐδὲ γὰρ ἐπιβοηθήσει ὁ Ζεὺς τοῖς ψεύσταις.

237 ΕΔΟ. Φάγωσι.

240 ΜΕ. Αμελοῦντας. ΣΤΥ. Μισητοῦ, φοβεροῦ.

241 ΝΕΙ. Εκακολόγει. ΧΟ. Οργιστικοῖς.

242 ΙΟ. Ιόμωροι. οἱ περὶ ἰοὺς καὶ τόξα μεμορημένοι, ὅ ἐστι, πεπονημένοι, κάμνοντες, καὶ κακοπαθῶς ἔχοντες. Οἱ μόρον, κάματον, πόνον, καὶ θάνατον ἐμποιοῦντες ἐν ἰοῖς. Επεῖται δὲ καὶ, ἰόμωροι, ἄξιοι τεθνάναι, ἤτοι τιμωρεῖσθαι, ἰοῖς. Ιόμωροι δὲ, οἱ ἰόμαργοι, εἰς ἰῶν χρῆσιν μαργαίνοντες καὶ μωραίνοντες. Πάντες οὖν Ιόμωροι τῶν ἰῶν ὤραν εἰσὶν ἔχοντες, ἢ μὴ ἔχοντες. ΕΛ. Επονείδιστοι. ΟΥ. Οὐκ ἐντρέπεσθε;

243 ΤΙ. Τί δή ποτε οὕτως ἀργοί; ΤΕ. Εκπεπληγμένοι, δειλωθέντες. ΝΕ. Ελάφων βρέφη.

244 ΘΕ. Τρέχουσαι.

245 ΟΥΔ. Οὐδεμίαν ἔννοιαν ἀλκῆς καὶ σωτηρίας ποιοῦνται. δειλιῶσι. ΑΛ. Δύναμις. ἀνδρεία.

247 ΜΕ. Προσμένετε.

248 ΕΙ. Εἱλκυσμέναι εἰσίν. ΕΥ. Καλὰς πρύμνας ἔχουσαι. Πρύμναι δὲ καλοῦνται τὰ ὄπισθεν μέρη τῶν νεῶν. ΕΠΙ. Επὶ τῷ αἰγιαλῷ.

251 ΚΙ. Παραγινόμενος. ΑΝΑ. Ανὰ τὸν θόρυβον. κατὰ τὴν συνέλευσιν καὶ ἄθροισιν τῶν ἀνδρῶν. Οὐλαμὸς δὲ τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν. Η δὲ φάλαγξ τάξις ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνδρῶν.

Οἵδ' ἀμφ' Ιδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο.
Ιδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συῒ ἴκελος ἀλκήν·
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
255 Τούσδε ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
Αὐτίκα δ' Ιδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
Ιδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
Η μὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Ηδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
260 Αργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Αχαιοὶ
Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
Εστηχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Αλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεο εἶναι.
265 Τὸν δ' αὖ Ιδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ατρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
Εσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην, καὶ κατένευσα.
Αλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Αχαιοὺς,
Οφρα τάχιστα μαχώμεθ'. ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευαν

252 ΙΔΟ. Περὶ τοῦ Ιδομενέα.

254 ΠΥ. Εσχάτας. ΩΤΡ. Εσπούδαζε, παρώρμα. ΦΑ. Τάξεις στρατιωτῶν εἶπεν ὁ Ποιητὴς, ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο, φάλαγγας δὲ ξύλα κυλινδρώδη ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. Ετι γοῦν καὶ ἡμεῖς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων ξύλων ῥηπάς τε καὶ οἰκοδομήματα φάλαγγας καλοῦμεν.

256 ΜΕΙ. Προσηνέσι, πρᾴοις.

257 ΠΕ. Η σύνταξις· Τίω σε περὶ Δαναῶν. τιμῶ σε ὑπὲρ πάντας Δαναούς.

258 ΑΛ. Αλλῳ τῳ οἱῳδήποτε. ΕΡ. Πράξει. Λέγει δὲ, τῇ ἕδρᾳ.

259 ΓΕ. Εντιμον, κατὰ τὴν τιμὴν διδόμενον γέρας. ΑΙ. Πυῤῥόν. πυρόεντα. ὑπομέλανα.

260 ΚΕ. Κιρνῶσι.

262 ΔΑΙ. Μεμερισμένον. διαιρετόν. ἡμιπλήρωτον. δέπας δηλαδή. ΠΛ. Πλῆρες. πλέον.

263 ΑΝ. Κελεύοι.

264 ΟΡ. Διεγείρου. σπεῦδε. σπέρχου. ΠΑ. Πρότερον. ΕΥ. Αντὶ τοῦ, καυχᾶσαι ὑπάρχειν.

265 ΑΓ. Ηγεμών. Παρὰ τὸ, ἄγω, ῥῆμα.

266 ΕΡΙ. Αγαν εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος.

267 ΕΣ. Γενήσομαι. ἢ, εἰμί. ΤΟ. Πρότερον. ἐξ ἀρχῆς. ΥΠΕ. Υπεσχόμην.

268 ΟΤΡ. Προτρέπου, παρόρμα.

269 ΕΠ. Επειδὴ συνέχεαν τοὺς ὅρκους. ἐπιόρκησαν.

270 ΚΗ.

270 Τρῶες, τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
Εσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.
Ως ἔφατ'. Ατρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
Ηλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Τὼ δὲ κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν·
275 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ,
Ερχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ ζεφύροιο ἰωῆς,
Τῷδέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠΰτε πίσσα
Φαίνετ', ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
Ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
280 Τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Αγαμέμνων,
Καί σφεας, φωνήσας ἔπεα πτερόεντα, προσηύδα·
285 Αἴαντ', Αργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
Σφῶϊ μὲν (οὐ γὰρ ἔοικ') ὀτρυνέμεν ἔτι κελεύω.

---

270 ΚΗ. Κακὰ, λῦπαι. ΟΠ. Μετὰ ταῦτα.

272 ΠΑ. Παρῆλθεν. ΓΗ. Χαίρων τῇ ψυχῇ.

273 ΟΥ. Τὸ πλῆθος.

274 ΤΩ. Οὗτοι δύο. ΚΟ. Καθωπλίζοντο. ΝΕ. Πύκνωμα, πλῆθος. Ο τρόπος μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τῶν νεφῶν. ΕΙ. Ηκολούθει.

275 ΣΚΟ. Απὸ ὑψηλοῦ τόπου, ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν. ΝΕ. Αχλύν. ΑΙ. Αἰγονόμος. Ωδὲ ἀντὶ τοῦ, οἰοπόλος, μηλοβότης.

276 ΚΑ. Διὰ τῆς θαλάσσης. ΖΕ. Υπὸ τῆς τοῦ ζεφύρου πνοῆς. Εἴρηται δὲ ζέφυρος, ὅτι ἀπὸ ζόφου πνεῖ. ζόφον δὲ τὴν δύσιν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.

277 ΑΝ. Πόῤῥωθεν. ΕΟΝ. Οντι. Αλλοις, ἰόντι. ἐρχομένῳ. ΜΕ. Αντὶ, τοῦ, μέλαν. συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ.

278 ΛΑΙ. Συστροφὴν ἀνέμου. καταφορὰν μετὰ ὄμβρου.

279 ΡΙ. Εφοβήθη. ΣΠΕ. Υπὸ τὸ σπήλαιον. ΗΛΑ. Εἰσήλασεν, ἤγαγε. ΜΗ. Τὰ πρόβατα.

280 ΤΟΙ. Τοσαῦται καὶ τοιαῦται. ΑΜ. Ομοῦ τοῖς Αἴασιν. ΑΙ. Νεανιῶν.

281 ΠΥ. Πυκναὶ, πολλαί. ΚΙ. Εκινοῦντο.

282 ΚΥ. Μέλαιναι, κυανέῳ χρώματι παραπλήσιαι. ἢ πυκναί. ΣΑΚ. Ταῖς ἀσπίσιν. ΕΓ. Δόρασι. ΠΕ. Τῇ ἀναβάσει τῶν δοράτων πεπυκνωμέναι.

283 ΤΟΥΣ. Τούτους μέν.

284 ΣΦ. Καὶ αὐτούς.

285 ΗΓΗ. Ηγεμόνες, διαπρεπεῖς.

286 ΣΦ. Υμᾶς. ΟΥ. Οὐ πρέπει γάρ. ΟΤΡ. Παρορμᾶν. Ο δὲ νοῦς· ὑμᾶς μὲν οὐ παρορμῶ. οὐ γὰρ προσήκει.

287 ΑΝΩ.

Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο.
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
Ἔνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
Οὓς ἑτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρομίον τε,
Αἵμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν, πολέας τε, καὶ ἐσθλοὺς,
Ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο. τοὺς γὰρ ἀνώγει
Σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
Μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς,

287 ΑΝΩ. Κελεύετε.

288 ΑΙ. Εἴθε γὰρ, ὦ Ζεῦ πάτερ. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐχῆς σημαντικόν.

289 ΤΟΙ. Τοιαύτη πᾶσι προθυμία.

290 ΤΩ. Οὕτως ἄν· τῷδε τῷ τρόπῳ. ΗΜ. Κλιθείη, κλινθείη. πορθηθείη.

291 ΑΛ. Ληφθεῖσα.

292 ΛΙ. Κατέλιπεν. ΜΕΤ. Πρὸς τοὺς ἄλλους.

293 ΕΤΕ. Κατέλαβε. ἐν ἐπιτομῇ καὶ συντόμως ἔλαβε. ΛΙ. Ἡδὺν, τὸν συμβουλεύειν προσηνῆ.

294 ΟΥΣ. Τοὺς ἰδίους. ΣΤ. Ἑτοιμάζοντα, διατάσσοντα.

295 ΑΜ. Οὗτοι ταξίαρχοι ὑπῆρχον. βασιλεὺς δὲ πάντων τῶν Πυλίων Νέστωρ.

297 ΙΠ. Τοὺς μὲν ἱππέας ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους. ΠΡ. Πρώτως εἰκὸς, εἰρῆσθαι τοὺς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἑστῶτας. ὄπισθε δὲ, τοὺς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ. ὡς εἰκὸς. μεταξὺ τετάχθαι τοὺς δειλούς. Οὐ γὰρ ἂν λόγον εἶχε τὸ, Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.

298 ΠΕ. Τοὺς δὲ πεζοὺς ἐξ εὐωνύμων. ΕΣ. Ἀγαθοὺς, γενναίους.

299 ΚΑ. Τοὺς δὲ ἀσθενεῖς καὶ δειλοὺς κατὰ τὸ μέσον συνέλασε καὶ συνέκλεισεν. ἐπὶ γὰρ μετώπου τάσσει τὴν φάλαγγα, οὐ κατὰ βάθους. τουτέστι, μεταξὺ δύο ἀνδρείων ἕνα κακὸν ἔβαλλεν.

300 ΟΦ. Ὅπως καὶ μὴ βουλόμενος τις, τῇ ἀνάγκῃ προσέχων πολεμῇ.

301 ΕΠΕ. Προσέτασσεν. ΑΝΩ. Ἐκέλευε.

302 ΣΦ. Τοὺς ἰδίους. ΕΧΕ. Κατέχειν. ΚΛΟ. Ταράσσεσθαι.

303 ΙΠ. Τῇ ἱππικῇ ἀνδρείᾳ. ΗΝ. Τῇ ἑαυτοῦ ἀνδρείᾳ. ΠΕ. Πεπιστευκὼς, τεθαῤῥηκώς.

Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
305 Μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
Ος δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
Εγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
Ωδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
310 Ως ὁ γέρων ὤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Αγαμέμνων,
Καί μιν, φωνήσας ἔπεα πτερόεντα, προσηύδα·
Ω γέρον, εἴθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Ως τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
315 Αλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον. ὡς ὄφελέν τις
Ανδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ατρείδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς

304 ΠΡΟ. Εμπροσθεν τῶν ἄλλων. ΜΕ. Προθυμείτω.

305 ΑΛΑ. Ασθενέστεροι γὰρ καὶ δυσχείρωτοι ἔσεσθε.

306 ΑΠΟ. Απὸ τῶν ἰδίων ἁρμάτων. ΕΤ. Εἰς ἑτέρου ἅρμα παραγένηται.

307 ΕΓ. Τῷ δόρατι ἐκτεινάσθω, πολεμησάτω. ΟΡΕ. Τοῦτο τὸ ῥῆμα κατὰ τὴν ἑρμηνείαν αὐτὴν ζητεῖται. Καὶ οἱ μὲν φασι, παραγγέλλειν αὐτὸν, ἵνα, ὃς ἂν πολεμίου ἅρματος ἐπιβῇ, μάχηται, καὶ μὴ ἐξελαύνειν σπουδάζῃ. Οἱ δὲ οὕτως· ὅστις δ' ἄν, φησι, ἀποπέσῃ τοῦ ἰδίου ἅρματος, καὶ ἐπὶ τοῦ πλησίον παραγένηται, μὴ ἡνιοχείτω, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἤθους τῶν ἵππων· δόρατι δὲ μᾶλλον ἀμυνάσθω τοὺς πολεμίους, ὅ ἐστι, πολεμείτω. ΕΠ. Επειδή. ΠΟ. Κατὰ πολὺ κρεῖττον.

308 ΩΔΕ. Οὕτως. ΠΡΟ. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι, οἱ πρὸ ἡμῶν. ΠΟ. Πόλεις. ΕΠ. Κατέστρεφον.

309 ΤΟΝ. Ταύτῃ τῇ διανοίᾳ χρώμενοι.

310 ΠΑ. Εκ πολλοῦ χρόνου ἀσκηθεὶς τὸ πολεμεῖν. τουτέστι, πολλάκις πολεμήσας, καὶ τούτου πεῖραν ἱκανὴν ἔχων.

311 ΚΑΙ. Καὶ τοῦτον μέν.

313 ΕΙΘ. Εἴθε σου τῇ τῆς ψυχῆς προθυμίᾳ ἐπῆρχεν ἡ τοῦ σώματος δύναμις.

314 ΕΠ. Ακολουθείη. ΒΙΗ. Δύναμις. ΕΜ. Εδραία, ἀσφαλής. ΕΙΗ. Υπάρχοι.

315 ΤΕΙ. Δαπανᾷ, καταπονεῖ. ΟΜ. Τὸ ὁμοίως πᾶσι χαλεπόν. Ιστέον δὲ, ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ ὁμοίϊον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει. οἷον ὡς ἐνταῦθα. Αλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον. καὶ· Αλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίϊον οὐδὲ θεοί περ Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν. Η. καὶ τέλος ἔλθη ὁμοιίου πτολέμοιο.

316 ΚΟΥ. Νεωτέροις. ΜΕ. Συναναστρέφεσθαι.

Ως ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ερευθαλίωνα κατέκταν.
320 Αλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει.
Αλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
Βουλῇ καὶ μύθοισι. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
325 Οπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφι.
Ως ἔφατ'. Ατρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
Εσταότ'· ἀμφὶ δ' Αθηναῖοι μήστωρες ἀϋτῆς·
Αὐτὰρ ὃ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Οδυσσεύς,
330 Πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
Εστασαν. οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς·

319 ΩΣ. Οὕτως εἶναι, οὕτως ἀκμάζειν. ΕΡ. Απέκτεινα, ἐφόνευσα. Πύλιοι καὶ Αρκάδες περὶ γῆς ὅρων ἐπολέμουν περὶ τὸ καλούμενον ὄρος Ακαῖον. Νέστωρ δὲ, μονομαχήσας ἐκ προκλήσεως, Ερευθαλίωνα τὸν Ιππομέδοντος, ἢ, ὡς ἔνιοι, Αφείδαντος, ἀνεῖλε. καὶ ὑπὸ χαρᾶς τὸ περιορισθὲν χωρίον παρεξῆλθεν. Οἱ δὲ Αρκάδες, ἐπισκελίζοντες τοῦ Ερευθαλίωνος, ἐφορμήσαντες, τοῖς Πυλίοις συνέβαλον, καὶ οὕτως ἐνίκησαν. Θάψαντες δὲ τοὺς νεκροὺς, καὶ τὸν Ερευθαλίωνα ἐπέγραψαν· Ενθάδ' Ερευθαλίωνα φίλους τ' ἐπὶ τύμβον ἔθηκαν Αρκάδιης βασιλεῖς, γένος ἔξοχον Ιππομέδοντος, Οἵ ποτε Νέστορα καὶ λαοὺς πολέμῳ δαμάσαντο.

320 ΑΛΛ. Αλλ' οὐδαμῶς. ΑΜΑ. Πάντα ὁμοῦ. ΔΟ. Εδωκαν. παρέσχον.

321 ΚΟΥ. Νέος. ΕΑ. Αντὶ τοῦ, ἦν ἐγώ.

322 ΑΛ. Αλλὰ καὶ οὕτως. ΙΠ. Αμα τοῖς ἱππεῦσιν ἔσομαι. ΗΔΕ. Καὶ προστάξω. ὅ ἐστιν, ἀφηγήσομαι.

323 ΤΟ. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τῶν πρεσβυτῶν γνώμη καὶ τιμὴ, τὸ καλῶς συμβουλεύειν.

324 ΑΙΧ. Απὸ μέρους τὰ δόρατα. ΑΙΧ. Ανακινήσουσιν. ὅ ἐστι πολεμήσουσιν. ΟΙ. Οἵτινες ἐμοῦ.

325 ΟΠΛ. Νεώτεροι. ὅπλα φέρειν δυνάμενοι. ΓΕ. Γεγένηνται.

326 ΠΑ. Παρῆλθεν.

327 ΕΥΡ. Ιστέον, ὅτι τούτου τοῦ ὀνόματος ἡ ἀνάλογος εὐθεῖά ἐστιν ὁ Πετεὸς, τοῦ Πετεοῦ, ὡς ἐννεὸς, ἐννεοῦ. καὶ Αττικῶς, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ Ο εἰς τὸ Ω, γέγονε Πετεώς. Ως ἀπὸ τοῦ Μενέλαος, Μενέλεως, Μενέλεω, γίγνεται κατὰ Αττικοὺς, καὶ ἀπὸ τοῦ λαὸς. λεώς· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ Πετεὸς Πετεώς· Εἶτα ἡ γενικὴ τοῦ Πετεῶ, κατὰ προσχηματισμὸν τοῦ Ο, γέγονε Πετεῶο.

328 ΜΗ. Δυνάμενοι κατὰ μάχην μήσασθαι. ὅ ἐστι, βουλεύσασθαι. ἐξ οὗ, ἐπιστήμονες μάχης.

330 ΑΛΑ. Ασθενεῖς.

331 ΟΥ. Οὐδέ πω γὰρ ἤκουον τῆς κατὰ τὸν πόλεμον τῶν λαῶν κραυγῆς. τοῦτ' ἔστιν, οὐδέ πω ᾔδεισαν, διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι, εἰ ὁ πόλεμος κεκίνηται. ΑΚ. Αντὶ τοῦ, ἤκουον.

Ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
Ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος, ἐπελθὼν
Τρώων, ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας, φωνήσας ἔπεα πτερόεντα, προσηύδα·
Ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.
Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
Ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν Ἀχαιοί·
Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον.
Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόῳτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
Ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

332 ΝΕ. Νεωστί. ΣΥ. Συνταρασσόμεναι. ΚΙ. Ἐκινοῦντο.

334 ΠΥΡ. Τάξις. φάλαγξ. στίξ. στράτευμα. Μεταφορά. ΕΠ. Ἐλθὼν ἐπὶ Τρῶας. Ἄλλοις αὕτη σύνταξις.

335 ΤΡΩ. Προσληπτέον τὸ, κατά. ἵν' ᾖ, κατὰ Τρώων.

336 ΝΕΙ. Ἐλοιδόρησεν, ἐπέπληξε.

339 ΚΕ. Κεκοσμημένε. ΚΕΡ. Πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε. Ἤγουν, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλωπεκώδης. κερδαλῆ γὰρ ἀλώπηξ.

340 ΑΦΕ. Ἄποθεν καὶ χωρὶς ἑστήκατε. ΜΕΜ. Περιμένετε.

341 ΣΦΩ. Ὑμῖν. ΜΕ. Ἐν πρώτοις ὄντας.

342 ΚΑΥ. Δεινῆς, καυστικῆς, διαπύρου. ΑΝ. Ἀπαντῆσαι, μεταχεῖν.

343 ΠΡΩ. Πρῶτοι. δυϊκῶς. ΔΑΙ. Ἐπὶ δαῖτα καλεῖσθε ἀπὸ τοῦ παρεπομένου. Ὁ τρόπος, συνεκδοχή. Ὁ δὲ λόγος· πρῶτοι γὰρ καὶ ἐπὶ εὐωχίαν καλεῖσθε ὑπ' ἐμοῦ.

344 ΓΕ. Τοῖς ἐντίμοις. ΕΦΟ. Παρασκευάζοιμεν.

345 ΦΙ. Προσφιλῆ. ἡδεῖ. ΟΠ. Ὀπτά. ΕΔ. Προσληπτέον τὸ, ἐστὶν, ἢ, ἔξεστιν ἔδειν καὶ πίνειν.

346 ΜΕ. Ἡδέος ὡς μέλιτος. καλοῦ. ΟΦΡ. Ἕως οὗ θέλητε.

347 ΝΥΝ. Νῦν δὲ ἡδέως ἂν, καὶ ἀσμένως, ἴδοιτε.

348 ΜΑ. Μάχοιντο.

350 Ατρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν, ὁππότ' Αχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα;
Οψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
355 Τρώων ἱπποδάμων. σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Αγαμέμνων,
Ως γνῶ χωομένοιο, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Οδυσσεῦ,
Οὔ τέ σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
360 Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ηπια δήνεα οἶδε. τὰ γὰρ φρονέεις ἅτ' ἐγώ περ.
Αλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ'. εἴ τι κακὸν νῦν
Εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
Ως εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
365 Εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
Εσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·

350 ΠΟΙ. Οποῖον τοῦτον τὸν λόγον ἐτόλμησας τῷ στόματί σου εἰπεῖν; Ερκος γάρ φησι τὸ περίφραγμα τῶν ὀδόντων, τὰ χείλη. περιφραστικῶς.

351 ΠΩΣ. Πῶς δὴ λέγεις τοιαῦτα; ΜΕ. Αμελεῖν.

352 ΟΞ. Τὸν ταχεῖαν ἔχοντα τὴν ἐν τοῖς φόνοις κρίσιν. ΑΡΗ. Νεῶ, τὸν πόλεμον.

353 ΟΨΕ. Ιδῃς, θεάσῃ. ΗΝ. Εὰν βούλῃ. ΑΙ. Εὰν περὶ τούτου ἀσχολήσῃς. ἐάν σοι ταῦτά ᾖ διὰ φροντίδος.

354 ΠΡΟ. Εν τοῖς προαγωνισταῖς γενόμενον.

355 ΑΝΕ. Ανεμόφθορα, ἀνέμοις ἐοικότα. ἐξ οὗ, ἀφανῆ. ΒΑ. Λέγεις.

356 ΕΠΙ. Επιμειδιάσας, γελάσας.

357 ΩΣ. Ως ἐπέγνω αὐτὸν ὀργισθέντα. ΠΑ. Αντὶ τοῦ, εἰς τὸ ἐναντίον ἔτρεψε, μετέστρεφε, τὸν λόγον. Ψόγον γὰρ εἰπὼν, νῦν ἔπαινον λέγει. ΠΑ. Εμπαλιν, εἰς τὸ ἀνάπαλιν. ἐξ ἐναντίας. ἄλλοτε, Εκ δευτέρου. ΛΑ. Ελάζετο. Επελάβετο. ΜΥ. Τὸν λόγον του Οδυσσέως.

359 ΝΕΙ. Κακολογῶ. ΠΕ. Περισσῶς. παρὰ τὸ προσῆκον.

361 ΗΠΙ. Πρᾶα, προσηνῆ. ΔΗ. Βουλεύματα. ΑΤ. Απερ καὶ ἐγώ.

362 ΟΠΙ. Εν τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ. ΑΡΕ. Εξιλεωσόμεθα, θεραπεύσομεν.

363 ΜΕ. Ανεμώλια. ὡσεὶ, μετανεμώλια. ΘΕΙ. Ποιήσειαν.

364 ΜΕΤ. Επὶ τοὺς ἄλλους.

365 ΥΠ. Μεγαλόψυχον, ἀνδρεῖον.

366 ΚΟΛ. Καλῶς συνηρμοσμένοις, εὐσυμπήκτοις.

Πὰρ δέ οἱ ἕστηκει Σθένελος Καπανήϊος υἱός.
Καὶ μὲν τὸν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Αγαμέμνων,
Καί μιν, φωνήσας ἔπεα πτερόεντα, προσηύδα·
370 Ωμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο,
Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
Αλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοισι μάχεσθαι.
Ως φάσαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον. οὐ γὰρ ἔγωγε
375 Ηντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
Η τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας

370 ΩΜ. Οἴμοι. Οἴ. Επιρρήματι, λύπης δηλωτικόν. Διαφέρει τὸ, Οἴμοι, καὶ οἴ μοι. Τὸ οἴμοι, ταὐτὸ σὺν τῷ οἴ, καὶ ὤμοι. Οἴ μοι, δοτικὴν ἔχει τὴν μοί. Αμφότερα δὲ καὶ τὰς ἑτέρας ἔχει πτώσεις. Οἴ ἐγώ. οἴμοι τάλας. ὤμοι τάλας. ὤμοι ἐγὼ δειλός. ὤμοι κακοδαίμων. Οἴμοι τῶν κακῶν.. ὤμοι ἐμῆς ἄτης. Οἴ ἐμὲ δειλήν. ὤμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε.

371 ΤΙ. Επίρρημα ἀπορρηματικόν. ΠΤΩ. Κατέπληχας, ἀποδειλιᾷς. ΟΠΙ. Επαθρεῖς. περισκοπεῖς. ΠΟ. Τὰς διεξόδους τοῦ πολέμου. τὸ μεταξὺ τῶν στρατευμάτων. Μεταφορὰ ὁ τρόπος.

372 ΩΔΕ. Οὕτως. ΠΤΩ. Καταπτώσσειν, δειλιᾷν.

373 ΠΟ. Επίρρημα, μεσότητος δηλωτικόν. ΠΡΟ. Εμπροσθεν τῶν προσφιλῶν ἑταίρων. ΔΗΙ. Πολεμίοις.

374 ΟΙ. Οἵτινες αὐτὸν εἶδον. ΠΟ. Πονούμενον, διαπονοῦντα, καὶ διαπονούμενον. ἐμπονοῦντα, ἐπιπονοῦντα, διαμαχόμενον.

375 ΗΝ. Συνέτυχον. ΠΕ. Αντὶ τοῦ, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους αὐτὸν γεγονέναι ἀνδρεῖον. Αλλὰ τμῆσίς ἐστιν, ἄλλων περιγενέσθαι, τῶν ἄλλων κρείττονα γενέσθαι, καὶ νικῶντα τοὺς ἄλλους.

376 ΑΤ. Χωρὶς πολεμικῆς παρατάξεως. Οἰδίπους, ἀποβαλὼν Ιοκάστην, ἐπέγημεν Αστυμέδουσαν. Ητις διέβαλε τοὺς προγόνους, ὡς πειράσαντας αὐτήν. Αγανακτήσας δὲ ἐκεῖνος, ἐπηράσατο, αὐτῶν δι' αἵματος παραλαβεῖν τὴν χώραν. Καὶ παρέδωκε τὴν βασιλείαν τῷ Ετεοκλεῖ. ὃς ἐξέβαλε Πολυνείκην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὡς πρεσβύτερος. Παραγενόμενος δὲ οὗτος εἰς Αργος, εὗρε Τυδέα φυγάδα. βοηθῶν γὰρ κἀκεῖνος τῷ πατρὶ, καὶ τὸν ἐναντιούμενον ἀποκτείνας ἀνεψιὸν, ἔφυγεν. Αδραστος δὲ, θεασάμενος αὐτοὺς ἠμφιεσμένους θηρῶν δοραῖς, Τυδέα μὲν συὸς, Πολυνείκην δὲ λέοντος, συνέβαλε τὸν χρησμόν. ἦν γὰρ αὐτῷ δεδομένος, κάπρῳ καὶ λέοντι ζεῦξαι τὰς θυγατέρας. Καὶ δίδωσι Τυδεῖ μὲν Διϊπύλην, Αργείαν δὲ Πολυνείκει. Πέμψας δὲ εἰς Μυκήνας, συμμαχίαν ᾔτει ἐπὶ Θηβαίους. Θυέστης μὲν οὖν ἑτοίμως ἐδίδου, σημεῖα δὲ αὐτὸν ἐκώλυσε φαῦλα. Επελθόντες οὖν ἐς τὰς Θήβας Αργεῖοι πέμπουσι πρεσβευτὴν Τυδέα. Ος καταβαλὼν γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ συμμαχούσης Αθηνᾶς, νικᾷ τὰ πάντα. Υποστρέφων δὲ, πεντήκοντα νεανίας, ἐνεδρεύοντας συλλαβεῖν αὐτὸν, ἀναιρεῖ.

Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ λαὸν ἀγείρων,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
380 Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον.
Αλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ασωπὸν δ' ἵκοντο, βαθύσχοινον, λεχεποίην.
Ενθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Αχαιοί.
385 Αὐτὰρ ὁ βῆ· πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ετεοκληείης.
Ενθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς,
Τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσι μετὰ Καδμείοισιν.
Αλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
390 Ρηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.

377 ΑΝ. Ισοθέῳ.

378 ΤΟ. Επίρρημα, χρόνου δηλωτικόν. ΕΣΤ. Εστρατοπεδεύοντο. ΙΕ. Περιφραστικῶς, τὰς Θήβας. Θῆβαι δέ εἰσιν αἱ πᾶσαι τρεῖς, ὧν μέμνηται ὁ ποιητής. Μία, ἧς νῦν ποιεῖται λόγον. Καὶ αἱ Υποπλάκιοι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ Α καὶ Ζ. Καὶ αἱ Αἰγύπτιαι, περὶ ὧν φησιν ἐν τῇ Ι.

379 ΚΛ. Ενδόξους. ΕΠΙ. Βοηθοὺς, συμμάχους. (Αλλοθι παρέδωκε Δίδυμος ὁ ἡμέτερος, συμμάχους εἶναι συστρατιώτας τῶν πολιορκούντων· βοηθοὺς δὲ, τοὺς βοηθοῦντας τοῖς πολιορκουμένοις.)

380 ΔΟ. Δοῦναι. ΕΠΗ. Συγκατετίθεντο, συνήνουν.

381 ΕΤΡ. Εκώλυσε. ΠΑ. Εναντία. παρεκτὸς τοῦ αἰσίου. ὅ ἐστιν, ἄπαισι χαλεπά. ΣΗ. Σημεῖα. ΦΑΙ. Φανερὰ ποιῶν. δεικνύς.

382 ΩΧ. Επορεύοντο. ΙΔ. Καὶ προῆλθον, προεγένοντο, τῆς ἐπὶ Θήβας ὁδοῦ.

383 ΑΣΩ. Ποταμὸν Βοιωτίας. ΒΑ. Βαθεῖαν σχοῖνον ἔχοντα. ΛΕ. Βαθεῖαν πόαν ἔχοντα, ἐξ ἧς ἐστι καὶ λέχος ποιῆσαι, ὅ ἐστι, κοίτην. Κλίνεται, ὁ λεχεποίης, τοῦ λεχεποίου.

384 ΑΓ. Αντὶ τοῦ, τότε δὴ τὸν Τυδέα ἄγγελον, ὅ ἐστι πρεσβευτὴν, ἔπεμψαν οἱ Ελληνες. Κλίσις· ὁ ἀγγελίας, τοῦ ἀγγελίου. ΣΤΕ. Απέστειλαν.

385 ΚΙ. Κατέλαβε. ΚΑΔ. Τοὺς Θηβαίους. Απὸ Κάδμου, τοῦ κλήσαντος τὰς Θήβας.

386 ΔΑΙ. Εὐωχουμένους. ΚΑ. Κατὰ τὴν οἰκίαν. ἐν οικίᾳ ΒΙ. Τοῦ Εποκλέους. περιφραστικῶς

387 ΞΕΙ. Καίπερ ἐξωτερικὸς ἀνὴρ ὑπάρχων. ΙΠ. Αντὶ τοῦ, ἱππηλάτης. τοῖς Αιολεῦσι.

388 ΤΑΡ. Εφοβεῖτο, εὐλαβεῖτο.

389 ΑΕΘ. Αγωνίζεσθαι. ΠΡΟ. Προεκαλεῖτο. ΠΑΝ. Αντὶ τοῦ, ἐν παντὶ ἀγωνίσματι ἐνίκα.

390 ΡΗ. Εὐκόλως, ῥᾳδίως. ΤΟΙ. Τοιαύτη αὐτῷ. ΕΠ. Βοηθός.

Οἳ δὲ, χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
Αψ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν, ἄγοντες
Κούρους πεντήκοντα. δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
395 Υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος, Λυκοφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
Πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
400 Γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὣς φάτο. τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
405 Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.

391 ΧΟ. Ὀργισθέντες. ΚΕΝ. Ἵππους κεντοῦντες, πλήξιπποι, ἱππικοί.

392 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἐρχομένῳ. ἐπανερχομένῳ. ΠΥ. Πυκνόν. συχνόν. μέγαν. πολυάνορα. ΛΟ. Ἐνέδραν. ΕΙ. Ἐκάθισαν λεληθότως. ΑΓ. Ἐπισυναγαγόντες. προσμισθώσαντες.

394 ΜΑΙ. Τὸν Μαίονά τινες στοχάζονται κήρυκα γεγονέναι, διὰ τὸ μόνον αὐτὸν σωθῆναι. Ἱερὸν γὰρ ἦν τὸ γένος τῶν κηρύκων. Διὸ φοβερὸν ἦν, ὑβρίζειν αὐτούς. Ὅθεν καὶ παροιμία ἐλέχθη· τὸ, Πρέσβυς οὐ τύπτεται, οὐδὲ ὑβρίζεται. ΑΙ. Αἵμονος παῖς. ΕΠΙ. Ὅμοιος.

395 ΜΕ. Ὑπομονητικὸς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ γενναῖος. Διατελῶν. ὑπομείνας εἰς τέλος. εὐσταθής.

396 ΑΕΙ. Σκληρόν. χαλεπόν. ΠΟ. Μόρον. θάνατον. ΕΦΗ. Ἐπέβαλεν.

397 ΕΠΕ. Ἀνεῖλεν. Ἐφόνευσεν. ΙΕΙ. Ἀφίησι. Ἀπέλυσε.

398 ΘΕ. Τοῖς τῶν θεῶν σημείοις πεισθείς.

399 ΤΟΙ. Τοιοῦτος ἦν. ΑΙ. Ἀπὸ τῆς Αἰτωλίας ἀνήρ. ΑΛΛ. Ἀλλὰ τὸν παῖδα.

400 ΓΕΙ. Ἐγέννησεν. ΕΙΟ. Ἑαυτοῦ. ΧΕ. Χείρονα. ΜΑ. Ἐν τῷ πολέμῳ. ΑΓΟ. Ἐν δὲ τῷ δημηγορεῖν. Πάνυ γὰρ συνετὸν πανταχοῦ ὑποτίθεται τὸν Διομήδη ὁ Ποιητὴς ἐν τοῖς νέοις.

401 ΟΥ. Οὐδαμῶς. Ἤτοι, οὐδέν. πρὸς τόνδε οὐδὲν ἔφη.

402 ΕΝΙ. Ἐπίπληξιν, μέμψιν. ΑΙ. Αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἀξίου.

403 ΥΙ. Ὁ Σθένελος.

404 ΜΗ. Μὴ ψεύδου. ΕΠΙ. Εἰδώς. δυνάμενος. ΣΑ Ἀκριβῶς. σαφῶς.

405 ΗΜ. Περὶ ἑαυτοῦ λέγει Σθένελος, καὶ Διομήδους. οὗτοι γὰρ μόνοι τῶν ἐπιγόνων ἐστρατεύκεισαν ἐπὶ Ἴλιον. Ἐπίγονοι δὲ ἐκλήθησαν τῶν ἐπὶ Θήβας στρατευσαμένων οἱ παῖδες. ΜΕΓ. Κατὰ πολὺ κρείσσονες, βελτίονες. ΕΥ. Καυχώμεθα.

Ημεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ᾽ ὑπὸ τεῖχος Αρειον,
Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ.
Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Τῷ μή μοι πατέρας ποθ᾽ ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽, ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Τέττα, σιωπῇ ἧσο ἐμῷ δ᾽ ἐπιπείθεο μύθῳ.
Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Αγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Οτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Αχαιούς.
Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ᾽ ἕψεται, εἴ κεν Αχαιοὶ
Τρῶας δηώσωσιν, ἕλωσί τε Ιλιον ἱρήν.
Τούτῳ δ᾽ αὖ μέγα πένθος, Αχαιῶν δηωθέντων.
Αλλ᾽ ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Η ῥα. καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Δεινὸν δ᾽ ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσιν ἄνακτος
Ορνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.

406 ΘΗ. Περιφραστικῶς, τὰς Θήβας. ΕΔ. Ιδρυμα. ἔδαφος. ΕΙ. Ελάβομεν. ἐπορθήσαμεν.

407 ΠΑΥ. Ολιγώτερον. ΑΡ. Αρεος ἱερόν.

408 ΤΕ. Σημείοις. ΑΡΩ. Βοηθείᾳ.

409 ΚΕΙ. Εκεῖνοι. Τὸ πάθος ἀφαίρεσις. ΣΦΕ. Ιδίαις ἁμαρτίαις. ἀνοίαις. τοῖς ἀνοσιουργήμασιν αὐτῶν. ΟΛ. Απώλοντο.

410 ΤΩ. Διοδή. ΕΝ. Συγκαταρίθμει.

412 ΤΕΤ. Προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου φίλου πρὸς παλαιότερον. ΗΣΟ. Καθέζου. Οὐκ ἔπρεπε δὲ εἰς πόλεμον προερχόμενον αὐτὸν καθέζεσθαι. Βέλτιον οὖν, λέγει, τὸ, μετὰ σιωπῆς ἧσο, ἤτοι, μένε.

413 ΝΕ. Μέμφομαι.

415 ΑΜ. Ακολουθήσει. ΕΙ. Εάν.

416 ΔΗ. Φονεύσωσιν. ΕΛΟ. Λάβωσι, πορθήσωσι.

417 ΜΕ. Μεγίστη λύπη. ΔΗ. Φονευθέντων.

418 ΝΩΙ. Ημεῖς δύο. ΜΕ. Φροντίδα ποιησώμεθα. ΘΟΥ. Τῆς ἐνθουσιαστικῆς καὶ ὁρμητικῆς δυνάμεως.

419 ΗΡΑ. Εφη δή. Καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ, ἄρα. Εὰν δὲ ἓν μέρος λόγου ᾖ, ἦρα, τὰ κεχαρισμένα ἀντὶ τοῦ ἤρανα, δηλοῖ τὴν μετ᾽ ἐπικουρίας χάριν. καθὼς ὁ ἤρανος τὸν κοίρανον, τὸν ἐπίκουρον· καὶ τὸ ἠρανεῖν, ἐπικουρεῖν, καὶ χαρίσασθαι. ΟΧ. Τῶν ἁρμάτων. ΑΛ. Καθήλατο. ΧΑ. Χαμαί. ἐπὶ γῆς

420 ΔΕΙ. Εκπληκτικῶς. φρικτῶς. ΕΒ. Ηχησεν. Ονοματοποιΐα ὁ τρόπος. ΧΑΛ. Περιφραστικῶς, τὰ ὅπλα.

421 ΟΡ. Διεγειρομένου. ΥΠΟ. Ο φόβος ὑφεῖλεν ἂν καὶ τὸν πάνυ καρτερικόν, γενναῖον. καίτοι ἀνίκητόν τινα κα-

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
Ορνυτ' ἐπασσύτερον, ζεφύρου ὑποκινήσαντος,
Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
425 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
Ὡς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
Νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ηγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, (οὐδέ κε φαίης,
430 Τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν,)
Σιγῇ δειδιότες σημάντορας. ἀμφὶ δὲ πᾶσι
Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο·
Τρῶες δ' ὥστ' ὄϊες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
Μυρίαι ἑστήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
435 Αζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούσασαι ὄπα ἀρνῶν·

πέβαλεν ἂν τοῦ φρονήματος τὸ δεῖμα.

422 ΠΟ. Πολυταράχῳ. μεγάλως ἠχοῦντι.

423 ΟΡ. Διεγείρεται. ὁρμᾷ. ΕΠΑ. Συνεχές. πυκνόν.

424 ΤΑ. Τὸ πρῶτον. τὴν ἀρχήν. ΚΟ. Κορυφοῦται, αὔξεται, εἰς ὕψος ἐπαίρεται.

425 ΧΕΡ. Τῇ γῇ. ΡΗ. Προσρησσόμενον. ΒΡΕ. Ηχεῖ. Βρόμος δὲ κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. ΑΜ. Περὶ δὲ τὰ ἀκρωτήρια.

426 ΚΥ. Μετέωρον, ὑψηλόν. ΕΟΝ. Ον. ὑπάρχον. ΑΠΟ. Αποῤῥίπτει, ἐκβάλλει. Ο τρόπος μεταφορά. ΑΛ. Τὸ χερσῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. τὸν ἀφρόν. ὅπερ καὶ φῦκός φασι.

428 ΝΩ. Αδιαλείπτως. ἀπαύστως. ΚΕ. Εκέλευεν. ΟΙ. Εκαστος ἡγεμὼν τοῖς ἰδίοις.

429 ΑΚ. Ησύχως καὶ χωρὶς θορύβου παρήρχοντο, παρῆλθον, παρείποντο, συμπαρείποντο.. ΟΥ. Καὶ οὐκ ἂν λέγοις, ὑπολάβοις, εἴποις, τοσοῦτον στρατὸν ἑπόμενον ἔχειν ἐν ἑαυτῷ φωνήν.

430 ΕΠΕ. Παρέπεσθαι. συμπαρέπεσθαι. ὁμαρτεῖν. ὁμαρτῇ καὶ ὁμαρτήδην ἰέναι. ἐφομαρτεῖν. παρομαρτεῖν. συμπαρομαρτεῖν. συνομαρτεῖν. ΕΧ. Κατεῖχον γὰρ ἐν αὐτοῖς τὴν φωνήν. Εκ τούτου παρίστησιν αὐτῶν τὸ ἥσυχον.

431 ΣΙ. Σιωπῇ. ΔΕΙ. Φοβούμενοι. ΣΗ. Τοὺς ἡγεμόνας. τοὺς διάκτορας. τοὺς διόπους.

432 ΠΟΙ. Διάφορα, καὶ πολύχρωμα. ΕΙ. Αναδεδυμένοι, ἠμφιεσμένοι.

433 ΟΙ. Πρόβατα. ΠΟ. Πολυθρέμμονος, πλουσίου. Πάμματα γὰρ καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα. ἐκ τοῦ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι.

435 ΑΖΗ. Αδιαλείπτως, συνεχῶς. Αζ ἔστιν ἐξ ἀδήν, ἢ ἀδεῶς, ἢ ἀθρόως, ἤτοι ἄγαν. ἵν' ᾖ ὡσανεὶ, ἄγαν ἐχομένως. ΜΕ. Μηκώμεναι. Μηκὴ μέν ἐστιν ἡ αἰγῶν βοή. Οθεν καὶ τὸ, μηκάδας αἶγας. Βληχὴ δὲ ἡ τῶν προβάτων. Νυνὶ δὲ μηκασμὸς καὶ περὶ τῶν οἰῶν, τουτέστι προβάτων, κατηγορεῖται.

Ως Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Αλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες·
Ωρσε δὲ τοὺς μὲν Αρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Αθήνη·
440 Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος· καὶ Ερις ἄμοτον μεμαυῖα,
Αρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἑτάρη τε,
Η τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
Η σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίϊον ἔμβαλε μέσσῳ,
445 Ερχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Επληντ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

436 ΑΛΑ. Θόρυβος. Κατ' ἀντίφρασιν. ἢ κατ' ἄλφα ἐπιτατικόν. Τὸ γὰρ ἀλαλάζειν, ἐστὶν, ἄγαν λαλεῖν. ΟΡΩ. Διεγήγερται. Τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον.

437 ΟΜ. Ομοιος, ὁ αὐτός. ΘΡ. Θροῦς, θόρυβος. ΟΥΔ. Οὐδεμία καὶ αὐτή. ΓΗ. Φωνή.

438 ΠΟ. Οἱ ἐκ πολλῶν τόπων συγκεκλημένοι, καὶ συναγερθέντες.

439 ΩΡ. Διήγειρε. παρώρμα εἰς τὸ πολεμεῖν. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· ὦρσε δὲ τοὺς μὲν, Τρῶας δηλονότι, ὁ Αρης, τοὺς δὲ Ελληνας ἡ Αθηνᾶ.

440 ΔΕΙ. Αρεος καὶ Αφροδίτης παῖδες. Κατὰ δέ τινας, οὐχ υἱοὶ, ἀλλ' ἵπποι. ΑΡ. Η προθυμία τοῦ πολέμου. Η, ὁ σωματοειδὴς θεός. Αῤῥην. ΑΜΟ. Αμότως, ἀπληρώτως. ὅτι τὰ μοτὰ, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς κοίλοις τραύμασιν ὀθόνια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός:

441 ΚΑ. Αδελφὴ γνησία. ΕΤΑ. Φίλη. (Οὐκ ἔστι δὲ συνώνυμα ταῦτα.)

442 ΗΤΕ. Ητις Ερις. ΟΛΙ. Εξ ὀλίγου καὶ ἐκ μικροῦ πράγματος. μικρά. Καὶ ἔστι ποσότης ἀντὶ πηλικότητος. ΠΡ. Τὴν ἀρχήν. ΚΟ. Μετεωρίζεται, αὔξεται. Η μεταφορὰ ἀπὸ τῆς κόρυθος.

443 ΕΣΤ. Προσεπέλασεν, ἤγγισε. ΚΑ. Τὴν κεφαλήν.

444 Η. Ητις αὐτοῖς. ΤΟ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ΝΕΙ. Φιλονεικίαν. ΟΜ. Ομοίως πᾶσι χαλεπόν. ΜΕΣ. Μεταξὺ Τρώων καὶ Ελλήνων.

445 ΟΦ. Αὔξουσα. ΣΤΟ. Στεναγμὸν, λύπην.

446 ΕΣ. Εἰς τὸ ὡρισμένον χωρίον. ΞΥ. Συνερχόμενοι.

447 ΣΥΝ. Συνέβαλον δή. ὁ δὲ, ῥα, σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ δή. ΡΙ. Τὰς ἀσπίδας, τὰς βύρσας. ΜΕ. Τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν, περιφραστικῶς.

448 ΟΜ. Ομφαλοὺς ἔχουσαι. περιφερεῖς.

449 ΕΠ. Επλησίαζον, ἤγγιζον. ΠΟ. Μέγας. ΟΡΥ. Θόρυβος.

Ενθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ολλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ως δ' ὅτε χείμαῤῥοι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
Ες μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
Τῶνδέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
Ως τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε, φόβος τε.
Πρῶτος δ' Αντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν,
Εσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Εχέπωλον·
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
Εν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη. τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ηριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ελεφήνωρ

450 ΟΙ. Στεναγμὸς, ὀλοφυρμὸς τῶν ἡττωμένων δηλονότι. ΕΥ. Καύχησις, δηλονότι τῶν νικώντων. ΠΕ. Εγένετο.

451 ΟΛ. Τῶν τε φονευόντων, καὶ τῶν φονευομένων. ΡΕ. Αντὶ τοῦ, ἐχεῖτο. Ελαβε δὲ διάθεσιν ἐνεργητικοῦ. Ηγουν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ, ῥέεται. Η καὶ, ὑπαλλαγὴ, ἀντὶ τοῦ, ἐῤῥύη τὸ αἷμα ἐν πεδίῳ.

452 ΧΕΙ. Οἱ χειμῶνος ῥέοντες ποταμοὶ, καὶ πληρούμενοι ἀπὸ μεγάλων ὄμβρων. ΚΑΤ. Κατὰ τῶν ὀρῶν.

453 ΕΣ. Εἰς κοῖλον τόπον, ἔνθα ὁμοῦ συμμίσγεται τὸ ὕδωρ ἀπὸ διαφόρων τόπων. ΣΥΜ. Συμβάλλουσι, συμμίσγουσιν. ΟΒ. Πολύχρονον, ἢ ἰσχυρόν.

454 ΚΟΙ. Βαθείας. ΕΝ. Εσωθεν. ΧΑ. Τῆς ἐγχαράξεως τοῦ ἐδάφους, γινομένης ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οἱονεῖ ἐγκεχαράχθαι τῇ φορᾷ τοῦ ὕδατος.

455 ΤΩΝ. Τούτων δὲ τῶν ποταμῶν. ΤΗ. Πόῤῥω. μακράν. ΔΟΥ. Ηχον, ψόφον. ΕΚ. Ηκουσε.

456 ΜΙΣ. Συνερχομένων. ΙΑ Φωνὴ, βοή.

457 ΠΡΩ. Αντὶ τοῦ, ἐφόνευσε. Πῶς οὐκ Αἴας ἢ Διομήδης ἀριστεὺς πρῶτος; Καί φασιν, ὅτι, Πύλιοι πρῶτον συνεῤῥήσαν. Αλλοι δὲ, ὅτι, ἐπεὶ ὁ Αντίλοχος ἄλκιμός τε καὶ ταχὺς ὑπόκειται, εἰκότως καὶ φονεὺς πρῶτος. Εμοὶ δὲ δοκεῖ, ἀπ' ἐλάσσονος ἄρχεσθαι τὸν Ποιητὴν τὸ τῆς τύχης αἰνισσόμενον κράτος. ΚΟ. Πολεμιστὴν, ἢ πεζὸν, καὶ ὁπλίτην.

458 ΕΣ. Αγαθὸν, γενναῖον. ΘΑ. Θαλυσίου παῖδα. ΕΧΕ. Ονομα κύριον.

459 ΚΟ. Κατὰ φάλον. Εἰς τὸ ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας.

460 ΠΗ. Ενέρεισε. καταπέπηκται. ΠΕ. Διεπέρασε, διῆλθεν. ΟΣΤ. Ενδοθεν τῶν ὀστέων.

461 ΟΣ. Κατ' ὄμματα. ἐν ὀφθαλμοῖς.

462 ΗΡΙ. Επεσεν.

463 ΕΛΑ. Κατείληφε.

Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
Ελκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Τεύχεα συλήσειε. μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
Ως τὸν μὲν λίπε θυμός. ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν. οἱ δέ, λύκοι ὥς,
Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν. ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
Ενθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
Ἠΐθεον θαλερόν, Σιμοείσιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθῃσιν Σιμόεντος
Γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο, μῆλα ἰδέσθαι.
Τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον. οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε. μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν

464 ΧΑΛ. Χαλκώδοντος παῖς. ΜΕ. Μεγαλοψύχων, γενναίων. ΑΒ. Τῶν Εὐβοέων.

465 ΕΛ. Καὶ ὑφεῖλκεν αὐτὸν ἔξωθεν τῶν βελῶν. Τμῆσις. καὶ ἀναστροφή. Βέλος δὲ καλεῖται τὸ ἐκ χειρὸς βαλλόμενον. ΛΕ. Προθυμούμενος, ἐσπουδακώς. Ἐθελούσιος. Λάω, λῶ. λιάω. θέλω. ΤΑ. Ταχέως. Ο τρόπος ὑπερβολή.

466 ΣΥ. Σκυλεύσαι. ὅ ἐστι, τὰ ὅπλα ἀποδύσῃ. ΜΙ. Ἐπ' ὀλίγον.

467 ΕΡΥ. Ελκοῦντα.

468 ΚΥ. Ἐπινεύσαντι. ΠΑΡ. Ἀπὸ τῆς ἀσπίδος. ΕΞΕ. Ἐξεφάνη.

469 ΟΥ. Ἐκ χειρὸς ἔτρωσε. ΞΥ. Ἐξεσμένῳ δόρατι. ΧΑΛ. Ο σιδήρῳ ἡρμοσμένον. ΛΥ. Λυθῆναι δὲ ἐποίησεν.

470 ΕΠ. Ἐπ' αὐτῷ χρόνῳ. ΕΡ. Ἡ μάχη. ΕΤΥ. Κατεσκευάσθη, ἐγένετο.

471 ΑΡ. Χαλεπὸν, δεινόν. ΛΥ. Οἱ δὲ δίκην λύκων. Διὰ τὸ ἁρπακτικὸν τοῦ ζώου. Ο δὲ τρόπος ἀναστροφή.

472 ΑΛ. Ἐφώρμησαν ἀλλήλοις. ΕΔ. Ἀνὴρ δὲ ἐφόνευεν.

474 ΗΙ. Μέλεον. μακρόν. ΘΑ. Ἀκμαῖον, ἄγαν νέον.

475 ΙΔΗ. Ἐκ τῆς Ἴδης. Ἴδη δὲ ὄρος ὑψηλότατον Τροίας. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ἴδη τῆς Κρήτης. ἀπὸ τῆς διαθρεψάσης τὸν Δία νύμφης. Δίδυμος δὲ πάντα τὰ ὄρη Ἴδας λέγει. ἀπὸ τοῦ δύνασθαι ἀπ' αὐτῶν πλεῖστα καθορᾶν, καὶ καθιδεῖν. ΚΑ. Κατερχομένη. ΠΑΡ. Παρὰ ταῖς ὄχθαις, ὅ ἐστι, τοῖς χείλεσι τοῦ Σιμόεντος ποταμοῦ.

476 ΓΕΙ. Ἀπεκύησεν, ἔτεκεν. ΕΠ. Ἐπεὶ δή. ΤΟ. Γονεῦσι, πατράσιν. ΕΣ. Ἠκολούθει. ΜΗ. Πρόβατα. ΙΔΕ. Θεάσασθαι.

477 ΤΟΥ. Τούτου χάριν αὐτόν. ΚΑ. Ἐκάλουν.

478 ΘΡΕ. Θρέπτρα. θρεπτήρια. τὰ ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς χαριστήρια. ΑΙ. Ο τοῦ ζῆν χρόνος.

Επλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
480 Πρῶτον γάρ νιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
Δεξιόν. ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ηλθεν. ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὥς,
Η ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει
Λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
485 Τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Εξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ·
Η μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
Τοῖον ἄρ' Ανθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ' Αντιφος αἰολοθώρηξ
490 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί.
Τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον Οδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα.
Ηριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

479 ΕΠ. Ἐγένετο. ΔΑ. Δαμασθέντι, ἀναιρεθέντι.

480 ΙΟΝ. Ἐπιόντα.

481 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας, διαμπάξ, διὰ παντὸς, καθόλου, διαμπερὲς, διαμπερέως.

482 ΕΝ. Ἐν τῇ γῇ. ΑΙ. Ὡς αἴγειρος. Αναστροφὴ ὁ τρόπος. Ἐστι δὲ εἶδος δένδρου. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως αὐτῶν, καὶ ἀναδόσεως. Ἤτοι παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας ἀΐσσειν καὶ ἀναδοῦναι.

483 ΡΑ. Ἤπερ δή. ΕΝ. Ἐν καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ. ΕΛΕ. Ἕλους. Ἕλος δὲ καλεῖται ὁ ὁμαλὸς καὶ κάθυδρος τόπος. ΠΕ. Ηὔξηθη, ἀναδίδοται.

484 ΛΕΙ. Λεία. ὁμαλή. ΑΤ. Οἱ δὲ κλάδοι αὐτῆς. ΕΠ. Κορυφῇ δηλαδή. ΠΕ. Πεφύκασιν.

485 ΑΡ. Αρματα συμπηγνύων. τέκτων. ΑΙ. Λαμπρῷ. ὀξεῖ. Ἐπ' ἂν γὰρ ὁ σίδηρος ὀξυνθῇ, λαμπρότερος γίνεται.

486 ΕΞΕ. Ἐξέτεμεν. ἔκοψεν. ΙΤ. Αψίδα. Λέγει δὲ τὴν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ. ΔΙ. Τῷ ἅρματι. ΠΕ. Πάνυ καλῷ.

487 ΑΖΟ. Ξηραινομένη. Ψιλῶς ἀναγνωστέον. Ἐσχημάτισται γὰρ παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ζῆν.

489 ΤΟΥΔ. Κατὰ τούτου, εἰς τοῦτον, διὰ, τοῦ πλήθους, ἐν τῷ πλήθει, ἠκόντισεν. ΑΙ. Ποικίλον θώρακα ἔχων.

490 ΠΡΙ. Πριάμου παῖς Αντιφος.

491 ΤΟΥ. Οὗτινος διήμαρτε μὲν καὶ ἀπέτυχε. ΛΕΥ. Νῦν περισπωμένως ἀναγνωστέον.

492 ΒΕ. Σχῆμα χρονικόν. Ἔλαβε γὰρ ὑπερσυντέλικον ἀντὶ ἀορίστου. ΝΕ. Νεκρόν. Εἴρηται δὲ ὡσανεὶ νήκηρος, ὁ μὴ ἔχων κέαρ, ὅ ἐστι, ψυχήν. ΕΤΕ. Εἰς τὸ ἕτερον μέρος. ΕΡΥ. Ἕλκοντα.

493 ΗΡΙ. Κατηνέχθη, ἔπεσεν. ΕΚ. Ἐξέπεσεν.

494 ΤΟΥ.

Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.
495 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὁ δ' οὐχ' ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
500 Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων.
Τόν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἑταίροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
Αἰχμὴ χαλκείη. τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
505 Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐρρύσαντο δὲ νεκρούς.
Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκκατιδών. Τρώεσσι δὲ κέκλετ', ἀΰσας·

494 ΤΟΥ. Ἕνεκα τούτου. ΑΠΟ. Ἀναιρεθέντος. ΘΥ. Ἐλυπήθη, ὠργίσθη, κατὰ θυμὸν, ἐν θυμῷ.

495 ΚΕ. Καθωπλισμένος. Ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ΑΙ. Τῷ λαμπρῷ.

497 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν περιβλεψάμενος. ΚΕ. Ταρασσόμενοι ἐσκορπίζοντο, ἔφευγον.

498 ΟΥΧ. Οὐ μάταιον. ΗΚ. Ἔπεμψε.

499 ΝΟ. Τὸν οὐ γνήσιον, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος ὄντα. Αἱ γὰρ παιδοποιΐαι παρὰ τῷ Ποιητῇ τετραχῶς λέγονται. ὁ μὲν γὰρ γνήσιος, ὁ δὲ νόθος καλεῖται παῖς· ὁ δὲ σκότιος, καὶ ἄλλος παρθένιος. Γνήσιος μὲν οὖν καλεῖται, ὁ ἐκ νομίμων γάμων. Νόθος δὲ, ὁ ἐκ παλλακίδος. Σκότιος, ὁ τὸν πατέρα ἀγνοῶν. σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ. Παρθένιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος. ὡς τό· Παρθένιον τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη. ΔΗ. Ὄνομα κύριον.

500 ΟΣ. Ὅστις αὐτῷ ἐκ τῆς Ἀβύδου παρεγεγόνει πόλεως Ἑλλησποντίου. ΠΑΡ. Ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἵπποι ἐγίνοντο ταχεῖς. Εἶπε δὲ, ὅτι ἐκεῖ ἐτρέφοντο καὶ οἱ ἵπποι τοῦ Πριάμου.

502 ΚΟΡ. Κατὰ τὸν κρόταφον. ΠΕ. Διεπέρασε, διῆλθεν.

503 ΑΙΧ. Ἡ ἐπιδορατίς. ΟΣ. Κατ' ὄσσε. ἐν ὀφθαλμοῖς. ΕΚΑ. Ἀμφεκάλυψε. περιέστη.

504 ΑΡΑ. Ἤχησε δέ. ΤΕΥ. Τὰ ὅπλα.

505 ΧΩ. Ὑπεχώρησαν, ἔφυγον. ΠΡ. Πρωταγωνισταί. ΦΑΙ, Ἐπιφανὴς, λαμπρὸς ἐν ταῖς πράξεσι.

506 ΜΕΓ. Λίαν ἐβόησαν. ΕΡ. Εἵλκυσαν.

507 ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ὥρμησαν. ΝΕ. Ἐφθόνησεν, ἐβάσκηνε.

508 ΠΕΡ. Ἐκ τῆς ἀκροπόλεως προσχών. Ὅμηρος δὲ μόνην τὴν Ἴλιον ἀκρόπολιν, Πέργαμον καλεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι πάσας τὰς ἀκροπόλεις. Ἰστέον

δὲ,

Ορνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
510 Αργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς, οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα, βαλλομένοισιν.
Οὐ μὴν οὐδ' Αχιλλεὺς Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ως φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός. αὐτὰρ Αχαιοὺς
515 Ωρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
Ερχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ενθ' Αμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκρυόεντι
Κνήμην δεξιτερήν. βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν.
520 Πείρως Ιμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει.
Αμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Αχρις ἀπηλοίησεν. ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,

δὲ, ὅτι οἱ κτίζοντες τὰς πόλεις, ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις τόποις ἀκροπόλεις ἐποίουν, διὰ τὸ ἐκεῖσε προσφεύγειν ἀπὸ τῶν κοιλοτέρων τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν τοῖς κατακλυσμοῖς. ΚΕ. Παρεκελεύσατο. ΑΥ. Βοήσας.

509 ΟΡ. Ορμᾶτε, διεγείρεσθε, μηδ' ὑποχωρεῖτε. ΧΑΡ. Μάχης. κατὰ ἀντίφρασιν. οὐδεὶς γὰρ ἐν αὐτῇ χαίρει.

510 ΕΠΕΙ. Οὐδὲ γὰρ ἔχουσι χρῶτα ὡς λίθον καὶ σίδηρον. οὐ λίθινον, οὐ σιδηροῦν. οὐκ εἰσὶ τὸ σῶμα ἀναίσθητοι. Μεταφορά.

511 ΑΝΑ. Αναδέξασθαι, ὑπομεῖναι. ΤΑ. Τέμνοντα τὸν χρῶτα.

512 ΟΥ. Οὐ μὴν οὖν. ΗΥ. Εὐκόμου.

513 ΜΑΡ. Μάχεται. ΘΥ. Τὸν τὴν ψυχὴν ἀλγοῦντα. ΠΕΣ. Καταδαπανᾷ, ἢ πραΰνει. Ο τρόπος μεταφορά.

514 ΔΕΙ. Φρικτὸς, φοβερός.

515 ΚΥ. Ενδοξοτάτη. ΤΡΙ. Η Αθηνᾶ, ἡ τὸ τρεῖν καὶ φοβεῖσθαι γεννῶσα τοῖς πολεμίοις. ἢ ἡ ἐπὶ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ τῆς Λιβύης γεννηθεῖσα.

517 ΑΜ. Αμαρυγκέως παῖδα Διώρην. ΕΠΕ. Κατέσχε.

518 ΧΕΡ. Χειροπληθεῖ λίθῳ. ΒΛΗ. Εβέβλητο. ΟΚΡ. Τραχεῖ.

519 ΚΝΗ. Κατὰ κνήμην δεξιάν. ΑΓ. Ηγεμών.

520 ΙΜ. Ιμβράσου παῖς Πείρως. ΑΙ. Απὸ Αἴνου πόλεως Θρᾴκης. ΕΙ. Παρεγεγόνει, ἐληλύθει.

521 ΑΜ. Αμφότερα δὲ αὐτοῦ τὰ κατατείνοντα νεῦρα. ΛΑ. Λίθος. ΑΝ. Παχὺς, τραχύς.

522 ΑΧΡ. Νῦν, καθόλου. ΑΠΗ. Απέκοψε.

523 ΚΑΠ. Κατέπεσεν. ΑΜ. Αμφοτέρας τὰς χεῖρας. ΠΕ. Εκπετάσας. ἐκτείνας.

Θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
525 Πείρως. οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο. πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
Αγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
530 Εσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ·
Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν,
535 Ωσαν ἀπὸ σφείων. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ως τώγ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην·
Η τοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Επειῶν χαλκοχιτώνων,
Ηγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ενθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,

524 ΘΥ. Περιφραστικῶς, τὴν ψυχὴν ἐκπνέων. ΟΣ. Οσπερ δὴ, ὅστις ἄρα τέτυφεν.

525 ΟΥ. Ετρωσε. Εκ τοῦ οὔτω, καὶ ἀποκοπήν.

526 ΧΥΝ. Αθρόως ἐξεχύθησαν. ΧΟ. Τὰ ἔντερα. ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συῤῥεῖ ἡ ξανθὴ χολή· τοῦτο μηχανησαμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι, καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν περιττῶν. ἔμελλε γὰρ, ψυχρὰ ὄντα τῇ κράσει, ἀργὰ μένειν, καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν. τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη πάντα. Οἱ δὲ ἐτυμολόγησαν παρὰ τὸ χεῖσθαι οὐ καλῶς.

527 ΑΠΕ. Απαλλασσόμενον. ἀπερχόμενον.

528 ΣΤΕ. Κατὰ στέρνον. ΠΑ. Ενεπάγη, εἰσῆλθεν.

529 ΑΓ. Οἷς μέν· ἐκ τοῦ σύνεγγυς. οἷς δέ· μετ' οὐ πολύ.

531 ΤΥ. Επέπληξεν. ΕΚ. Αφῃρεῖτο δέ.

532 ΟΥΚ. Οὐκ ἐσκύλευσε. ΠΕ. Περιέστησαν κύκλῳ.

533 ΑΚΡ. Ηγουν, ἄκρως κομῶντες. εἰς ἄκρον, τελείως, καὶ ὅλως. Η οἱ μὴ κομῶντες ἄγαν, μήτε εἰς ἄκρον τῆς κεφαλῆς, μόνον δὲ κατ' ἀκρότητα, μήτε πάλιν ἐψιλωμένοι τὴν κεφαλήν. ΔΟ. Τὰ μακρὰ δόρατα.

534 ΟΙ. Οἵτινες αὐτόν. ΜΕ. Καίπερ ἰσχυρὸν ὑπάρχοντα. ΙΦ. Ισχυρόν. ΑΓ. Λαμπρόν.

535 ΩΣ. Απώσαντο, ἀπέκρουσαν. ΑΠΟ. Αφ' ἑαυτῶν. ΧΑΣ. Αναχωρήσας. ΠΕ. Διεσείσθη, ἀνεκινήθη.

536 ΩΣ. Οὕτως γοῦν. ΠΑΡ. Εγγὺς ἀλλήλων ἔκειντο ἐκτεταμένοι.

537 ΕΠ. Ηλείων. Απὸ Επειοῦ τοῦ Ηλείου, βασιλέως αὐτῶν.

538 ΠΕ. Περὶ αὐτοὺς ἀνῃροῦντο.

539 ΕΝ. Τότε. Μᾶλλον δὲ, ἐκεῖ. ΕΡ. Νῦν, τὸν πόλεμον. ΟΝΟ. Εκφαυ-

540 Οστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

φαυλίσειε μέμψαιτο. ΜΕ. Εἰς αὐτοὺς παραγινόμενος.

540 ΑΒΛ. Ἀνούτατος λέγεται, ὁ ἔτι μήτε ἀπὸ διαστήματος τρωθεὶς δόρατι ἢ ὀϊστῷ, μήτε δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς ξίφει. Τοῦτο γὰρ διαφέρει βολὴ τρώσεως.

541 ΔΙ. Περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφοιτο. Ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων, δῖναι λέγονται.

542 ΑΠΕ. Ἀπείργοι, κωλύοι. ΕΡ. Ὁρμήν.

543 ΗΜΑ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

544 ΠΡΗ. Πρηνεῖς. ΤΕ. Ἐκτεταμένοι ἦσαν. ἀνήρηντο. ἀνῃρημένοι ἔκειντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Διομήδης, Αθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων. Τιτρώσκει δὲ Αφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ Αρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ πεπληγότα ὑπ' αὐτοῦ λίθῳ, Απόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. Τῷ δὲ Αρει Ζεὺς ἐπιπλήττει. Ιᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

Απαγαγὼν τὸν τοῦ Πηλέως ὁ Ποιητὴς πρόμαχον, ἕτερον τῶν Ελλήνων προστῆσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ἑρμηνεῦσαι, τὴν Τυδέως ἵστησιν. καὶ διότι οὐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν, αὐτὸν ὑπὸ τῆς Αθηνᾶς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαιρέτῳ τιμῇ τετιμῆσθαι. Ορᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας, καταπλαγέντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ, καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Αχιλλέως νομίζοντας. Λέγει οὖν· Οὐδ' Αχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν. Ονπέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι. ἀλλὰ δὲ λίην Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. Τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Αθηνᾶς βοηθούμενος, πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ, καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Αφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ. Ομοίως δὲ καὶ Αρεα. Τὴν μὲν οὖν Αφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται. τὸν δὲ Αρεα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

Εἰ, βάλλει Κυθέρειαν, Αρηά τε, Τυδέος υἱός.

ΕΝΘ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Αθήνη
Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν

ΕΝΘ' Τότε δή. Επίρρημα χρονικόν. ἄλλως δὲ, ἐνταῦθα, τοπικόν. ΠΑ. Εὐκίνητος, πολεμική. Παρὰ τὸ πάλλεσθαι, ὅ ἐστι, κινεῖσθαι. Η παρὰ τὰς αἰτίας, ὡς εἶπεν ἐν τῇ Α'. στίχῳ σ'.

2 ΔΩ. Εδωκε, παρέσχε. ΜΕ. Δύναμιν. ΘΑΡ. Καὶ ψυχῆς ἀνδρείαν, καὶ πεποίθησιν. Τὸ μένος ἐστὶ τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς. Ινα οὖν καὶ δύνηται, καὶ θαρρῇ, ἀμφότερα αὐτῷ ἔδωκε. Πολλοὶ γὰρ δύνανται μὲν, οὐ θαρροῦσι δέ. Θάρσος δέ ἐστι, κατὰ μὲν τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους, τὸ ἀσφαλῶς πεποιθέναι αὐτῷ, ὅτι οὐδενὶ ἂν δεινῷ περιπέσοι.

Αργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
5 Αστέρ᾽ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ωκεανοῖο.
Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων.
Ωρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ην δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς, ἀμύμων,

σοις. Κατὰ δὲ τοὺς ἐξ Ακαδημίας, καὶ τοὺς Ερετρικοὺς, ἐπίτασις θαῤῥαλέα. Κατὰ δὲ τοὺς Κυρηναϊκοὺς, καὶ Επικουρείους, εὐσταθεῖν κατὰ διάνοιαν καὶ λόγον ἐν δεινῶν ὑπομοναῖς. ὥς φησιν ὁ Ποιητής· Καί οἱ μνήης θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἔθηκε. Θάρσος οὖν ἐστι τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς· θράσος δὲ, τοὐναντίον. ΕΚ. Διάδηλος, φανερός. ΜΕ. Εν πᾶσιν. Η γὰρ, μετὰ, πρόθεσις ἀντὶ τῆς, ἐν, κεῖται.

3 ΚΛΕ. Δόξαν ἀγαθήν. ΑΡ. Απενέγκοιτο, λάβοι.

4 ΔΑΙ. Εκαιεν, ἔλαμπεν. ΕΚ. Αντὶ τοῦ, φαντασίαν πυρὸς ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐποίει φαίνεσθαι, ὥστε πλέον αὐτὸν εἶναι ἐπίφοβον τοῖς Τρωσίν. ΑΚΑ. Πολύ. Ζωΐλος δὲ ὁ Εφέσιος κατηγορεῖ τοῦ τόπου τούτου, καὶ μέμφεται τὸν Ποιητὴν, ὅτι λίαν γελοίως πεποίηκεν ἐκ τῶν ὤμων τοῦ Διομήδους καιόμενον πῦρ. ἐκινδύνευε γάρ, φησι, καταφλεχθῆναι ὁ ἥρως. Ενιοι μὲν οὖν παρειλῆφθαί φασι τὸ ὡς, κατὰ συνήθειαν τῷ Ποιητῇ. ὡς καὶ ἐν ἑτέροις. Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός. ὡς πυρὸς φαντασίαν, οὐκ εἰδικῶς πῦρ.

5 ΑΣ. Τῷ κατὰ τὸν καιρὸν ὀπώρας ἀνατέλλοντι ἀστέρι. Λέγει δὲ τῷ κυνὶ, ἢ θερινῷ, καὶ ὀπώρας κατασκευαστικῷ. Οπώρα δὲ καλεῖται ὁ μεταξὺ θέρους καὶ φθινοπώρου καιρός. Ιστέον, ὅτι, διαφέρει ἀστὴρ ἄστρου ταύτῃ. Οτι, ὁ μὲν ἀστήρ ἐστιν ἓν σῶμα φύσεως, θειοτέρας ἐννοίας ποιούμενον, ἄστρον δὲ τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον ἀστροθέτημα, ὅπερ μιᾷ φαντασίᾳ ὄψεως ὑποπίπτει, μετά τινος ἱστορίας τὴν ἀπόδοσιν ἔχον. Οἷα τὰ ἐν τῷ ζωδιακῷ, δράκων, αἱ δύο ἄρκτοι, καὶ τὰ λοιπά. Ταῦτα δὲ κεῖται ἐν τῷ ἀρκτικῷ, ὃς καὶ βόρειος καὶ ἀειφανὴς προσαγορεύεται. Ο δὲ ἀντικείμενος τούτῳ κύκλος, ἀνταρκτικὸς καὶ ἀφανὴς καὶ νότιος λέγεται). ΕΝΑ. Παραπλήσιον, ὅμοιον, τῇ αὐγῇ δῆτα.

6 ΠΑΜ. Πανταχοῦ φαίνει. (Αλλ᾽ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πᾶν καὶ φαίνω. κατ᾽ ἀναδίπλωσιν δὲ παμφαίνημι λεκτέον, ἀντὶ τοῦ φαιφαίνημι, εἴτε φαμφαίνημι.) ΛΕ. Νεωστὶ ἀνατέλλων ἐξ Ωκεανοῦ. Τὰς γὰρ ἀνατολὰς τῶν ἄστρων ἐντεῦθεν ὁ ποιητὴς συνιστᾷ. Ωκεανὸς δὲ ποταμὸς, καθ᾽ Ομηρον, περιῤῥέων κύκλῳ τὴν γῆν, ποταμῶν πάντων πατὴρ ὤν.

7 ΤΟΙ. Τοιοῦτον αὐτοῦ πῦρ ἀνῆπτε. Απὸ δὲ τούτων, ὅ ἐστι τῆς περικεφαλαίας καὶ τῆς ἀσπίδος, ὡς προεῖπε, τὴν τῶν ὅπλων στιλπνότητα δηλοῖ. Οὐ γὰρ δὴ πυρὶ ὡμοίωσεν αὐτοῦ τὸ σῶμα, οὐδὲ ὕλῃ τινὶ καιομένῃ, ἀλλὰ λαμπρῷ ἀστέρι, οὗ αἱ αὐγαί εἰσι πυρώδεις. Φησὶ γάρ· Αστέρ᾽ ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα Λαμπρὸν παμφαίνῃσιν.

8 ΩΡ. Διήγειρε δὲ αὐτόν. ΚΑ. Κατὰ τὸ μέσον τῆς μάχης. ΚΛΟ. Διεταράσσοντο.

9 ΗΝ. Τοῦτο τὸ εἶδος, διήγησις. Τρεῖς γὰρ ἀρεταὶ διηγήσεως, σαφήνεια, συντομία, καὶ πιθανότης. ἅπερ ἐνέθηκε τὸ ἔθνος, τὸ ὄνομα, τὴν τύχην, τὸν τρόπον, τὴν ἀρχὴν, τῶν παίδων τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἀρετήν. ΔΑ. Ονομα κύριον. ΑΦ. Πλούσιος, Οἷον ἀπινεὸς, ὁ μὴ πενόμενος.

Ιρεὺς Ηφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς, Ιδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τώ οἱ ἀποκρινθέντε, ἐναντίον ὁρμηθήτην.
Τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιϊν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Εγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης, τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός·
Αλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ιδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν.

νόμενος. Αλλοις παρὰ τὸ ἄφνος, ἄφενος, ὅ ἐστιν ἑνὸς ἔνου περίσοδοι.

10 ΙΡ. Ιερεὺς, θύτης. ΗΣ. Ησαν. δυϊκῶς.

11 ΜΑ. Πάσης μάχης ἐπιστήμονες.

12 ΤΩ. Οἵτινος αὐτῷ. Μᾶλλον δὲ ἡ οἱ δοτικὴ παρέλκει. Η ἀντὶ τοῦ, αὐτοῦ, ἀπ' ἐκείνου. ΑΠΟ. Αποχωρισθέντες· τοῦ οἰκείου πλήθους δηλονότι. Η, ἀποχωροῦντες ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρός. ΕΝ. Εξεναντίας. Αλλοις δυϊκῶς, ἐναντίω. ΟΡ. Ωρμήθησαν.

13 ΤΩ. Οὗτοι μέν. ΑΦ. Απὸ τῶν ἵππων. τοῦτ' ἔστιν, ἅρματος. Ο. Διομήδης. ΩΡ. Ωρμησεν.

14 ΟΙΔ. Επειδὴ δὲ οὗτοι. ΣΧΕ. Εγγύς. ΕΠ. Αλλήλοις ἐπερχόμενοι.

15 ΠΡΟ. Εξέβαλε. προέπεμψεν.

16 ΑΚΩ. Η ἐπιδορατίς.

17 ΕΓ. Τὸ δόρυ. ΥΣ. Δεύτερος.

18 ΤΟΥ. Οὐδὲ τούτου μάταιον· ΕΚΦΥ. Εξεπέμφθη, ἐξέπτη. ἐφέρετο ἐκ.

19 ΜΕ. Μεταξὺ τῶν μαζῶν. ΩΣ. Απώσατο, κατέβαλεν. ΑΦ. Απὸ τοῦ ἅρματος.

20 ΑΠ. Αφώρμησε. Κατηγορεῖ καὶ τούτου τοῦ τόπου Ζωΐλος. ὅτι λίαν, φησὶ, γελοίως πεποίηκεν ὁ Ποιητὴς τὸν Ιδαῖον, ἀπολιπόντα τοὺς ἵππους καὶ τὸ ἅρμα, φεύγειν. Εδύνατο γὰρ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἵπποις (τῷ ἅρματι) φυγεῖν. Αλλὰ ῥητέον, ὅτι κατέθορε μὲν τοῦ ἅρματος, ὡς ὑπερασπίσων τοῦ ἀδελφοῦ. Εὐλαβηθεὶς δὲ τὸν πόλεμον, εἰς φυγὴν ὥρμησεν. Οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι, εἰδὼς τὸ Διομήδους φίλιππον, διὰ τοῦτο ἐᾷ τοὺς ἵππους, ὅπως περὶ αὐτοὺς γένηται. Η, ὅτι οὐκ ἐπέστησε τῷ συμφέροντι. Αἱ γὰρ φρένας ταραχθεῖσαι παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. Τοιοῦτος εὑρίσκεται παρ' αὐτῷ καὶ Αλέξανδρος, ἑλκόμενος ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀγχόμενος ὑπὸ τῆς κόρυθος, καὶ τῆς παρούσης συμφορᾶς, καὶ ἀγνοῶν χρήσασθαι τῷ παρόντι ξίφει κατὰ τοῦ πολεμίου. ΛΙ. Καταλιπών. ΔΙ. Τὸ ἅρμα.

21 ΟΥΔ. Οὐδὲ ἐκαρτέρησε. ΠΕΡΙ. Υπερμαχῆσαι. ΑΔ. Αδελφοῦ. ΚΤΑ. Αναιρεθέντος.

22 ΟΥ. Οὐδὲ γὰρ δὴ ἂν αὐτός. Η μία περισσὴ ἀπόφασις. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος. Καί ἐστι μία μὲν ἐπὶ τοῦ πράγματος, θατέρα δ' ἐπὶ τοῦ προσώ-

Αλλ' Ηφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ως δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἴη.
25 Ιππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
Τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ γλαυκῶπις Αθήνη
30 Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Αρηα·
Αρες Αρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Αχαιοὺς
Μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ·
Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
35 Ως εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Αρηα.
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ·
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ηγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων

προσώπου. ΥΠΕ. Εξέφυγεν. ΚΗ. Τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

23 ΕΡΥ. Ερύσατο, ἐφύλαξε. ΝΥ. Σκότει. ΚΑ. Περιβαλὼν, σκεπάσας.

24 ΩΣ. Οπως μὴ αὐτῷ (Ιδαίῳ) παντελῶς ὁ πρεσβύτης, ὁ γέρων Δάρης, ΑΚΑ. Λυπηθείη. Ως, τιθήμενος, ὀνήμενος, Αἰολικῶς, μένοντος χαρακτηριστικοῦ τοῦ μακροῦ. Αλλοι, ἀκαχημένος.

26 ΚΑ. Αγειν. Διὰ τούτου ἐμφαίνει, ὅτι ἐν κοιλοτέρῳ τόπῳ ἦν τὸ ναύσταθμον.

27 ΥΙΕ. Αντὶ τοῦ, τὼ υἱὼ Δάρητος. Επιφέρει γὰρ, τὸν μέν.

28 ΑΛ. Εκκλίνοντα, φεύγοντα. ΚΤΑ. Ανῃρημένον. ΠΑΡ. Παρὰ τοῖς ἅρμασι.

29 ΠΑ, Αντὶ τοῦ, πάντων. Πτωτικὸν τὸ σχῆμα. συνήθως γὰρ τῇ δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς χρῆται ὁ Ποιητής. Γενικὴ Εβραϊκή. ΟΡ. Διεταράχθη.

30 ΕΛ. Λαβοῦσα, κρατήσασα. ΘΟΥ. Ενθουσιαστικὸν, εὐκίνητον ἐν τῷ πολέμῳ.

31 ΑΡ. Αντὶ τοῦ Αρη. Τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα παλιλλογία καλεῖται, καὶ ἐπίζευξις. ΒΡΟ. Ανθρωποφθόρε. ΜΙ. Μιαινόμενε φόνοις. ΤΕΙ. Τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά. Εὰν δὲ διὰ τοῦ β, γράφηται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων.

32 ΕΑ. Εάσωμεν.

33 ΜΑΡ. Μάχεσθαι. ΟΠ. Οποίοις αὐτῶν. ΟΡΕ. Δώσει. παράσχοι. Εστι δὲ κυρίως, ἐκτείνει. ἀφ' οὗ καὶ ὀργυιὰ ἐκλήθη ἡ ἀφ' ἑκατέρων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἔκτασις.

34 ΝΩΙ. Ημεῖς οἱ δύο. ΧΑ. Εκφύγωμεν.

36 ΚΑ. Καθεσθῆναι ἐποίησε, καθίδρυσεν. ΕΠ. Επὶ τῷ αἰγιαλοὺς καὶ ὄχθας ἔχοντι.

37 ΕΚ. Εἰς φυγὴν ἔτρεψαν. ΕΛ. Νικῶν, ἀνεῖλεν.

Αρχὸν Αλιζώνων Οδιον μέγαν ἔκβαλε δίφρου.
40 Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ωμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ιδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
45 Τὸν μὲν ἄρ' Ιδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε
Τὸν μὲν ἄρ' Ιδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.
Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
50 Ατρεΐδης Μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Εσθλὸν θηρητῆρα. δίδαξε γὰρ Αρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
Αλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' Αρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο.
55 Αλλά μιν Ατρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
Ωμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

39 ΑΛΙ. Εθνους Θρακῶν. Αλλοι δὲ εἶπον, αὐτὸ ἓν εἶναι τῶν περὶ τὴν Καρκὴν θάλασσαν οἰκούντων ἐθνῶν.

40 ΣΤΡ. Εἰς φυγὴν τραπέντι, φεύγοντι. ΜΕ. Νώτῳ.

41 ΜΕΣ. Αναμέσον, μεταξύ. ΕΛ. Διήλασεν, ἔπληξεν.

43 ΕΝΗ. Εφόνευσε. ΜΗ. Μαίονος. Λυδοῦ. Εστι δὲ τὸ ὄνομα ἐθνικόν.

44 ΤΑΡ. Τάρνη, πόλις Λυδίας, ἡ νῦν Σάρδις λεγομένη.

46 ΝΥ. Ενυξεν, ἔπληξε.

47 ΣΤΥ. Μισητὸς, φρικτὸς. ΕΙ. Ελαβεν.

48 ΕΣΥ. Εσύλουν, ἐσκύλευον, ἐγύμνουν.

49 ΑΙΜΟ. Επιστήμονα κυνηγετικῆς.

50 ΟΞΥ. Οξεῖ. Η ἀπὸ ὀξύας, εἴδους δένδρου, κατεσκευασμένῳ.

51 ΘΗ. Θηρευτήν. κυνηγόν.

52 ΑΓΡ. Θηρία.

53 ΧΡ. Εβοήθησεν. Χραῖσμαι, Ιακὸν, ἀντὶ τοῦ, χραισμέω. ΙΟ. Η ἰοῖς καὶ βέλεσι χαίρουσα, τοξότις.

54 ΕΚΗ. Εὐστοχίαι ἀπὸ μακρῶν. ἐμπειρία τοῦ βάλλειν ἀπὸ μακρῶν. ΗΣ. Αἷς. ΕΚΕ. Εκεκόσμητο.

55 ΔΟΥ. Περὶ τὸ δόρυ ἔνδοξος. πολεμικός.

56 ΠΡΟ. Εμπροσθεν αὐτοῦ.

57 ΔΙΑ. Διὰ τοῦ στήθους.

Ηριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
60 Αρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Αθήνη·
Ος καὶ Αλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας,
Αρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
Οἷ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκθέσφατα ᾔδη.
65 Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἣ δὲ διαπρὸ
Αντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Αντήνορος υἱὸν,

58 ΗΡΙ. Επεσε. ΠΡΗ. Επὶ στόμα, ἐπὶ πρόσωπον, ἐπὶ κεφαλήν. ΑΡΑ. Ηχησεν. Ονοματοποιΐα ὁ τρόπος.

60 ΑΡ. Αρμονίδου. τουτέστιν, υἱοῦ τοῦ Αρμονος. Οἰκεῖον δὲ ὄνομα τέκτονος. παρὰ τὸ συναρμόζειν. ΔΑΙ. Ποικίλα.

61 ΤΕΥ. Κατασκευάζειν, ποιεῖν. ΕΞΟ. Εξόχως, ὑπερβαλλόντως. ΕΦΙ. Εφίλησε.

62 ΤΕΚ. Κατεσκεύασεν. ΕΙ. Ισας. ὁμαλάς.

63 ΑΡ. Αρχὴν τῶν κακῶν παρασχούσας.

64 ΟΙ. Καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ κατασκευάσαντι. δηλονότι, Φερέκλῳ. ΕΓΕ. Πέλοντο. ἐγενήθησαν. ΕΠ. Λακεδαιμόνιοι λιμῷ κρατηθέντες, ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ο δὲ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ἐξιλάσκεσθαι τοὺς Τεύκρων δαίμονας. Οὕτως δὲ πρότερον οἱ Ιλιεῖς ἐκαλοῦντο. Μενέλαος οὖν ἀφικόμενος εἰς Ιλιον, τὸ προσταχθὲν ἔπραττε. Κἀκεῖθεν εἰς Δελφοὺς παρεγένετο, περὶ παίδων γενέσεως χρησμὸν ληψόμενος.. Συνέπετο δὲ τούτῳ καὶ Αλέξανδρος, περὶ γυναικὸς μαντευσόμενος. Γενομένων οὖν ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ μαντεῖον, λέγεται χρῆσαι τὴν Πυθίαν τάδε· Τί πτε δύω βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Αχαιῶν, Οὐκ ἔθ' ὁμοφρονέοντες, ἐμὸν δόμον εἰσανέβητε; Η τοι ὁ μὲν πώλοιο γόνον διζήμενον εὑρεῖν. Αὐτὰρ ὁ πῶλον ἑλεῖν. Τί νυ μήσεαι, ὦ μεγάλε Ζεῦ; Τοὺς δὲ μὴ νοήσαντας τὸ λόγιον, χωρισθῆναι. Ο δὲ λόγος, ἐπεὶ οὐκ ᾔδει τὰ ἐκ θεῶν μαντεύματα. Ελλάνικος δέ φησι, χρησμὸν δοθῆναι τοῖς Τρωσὶν, ἀπέχεσθαι μὲν ναυτιλίας, γεωργίᾳ δὲ προσανέχειν· μὴ, τῇ θαλάσσῃ χρώμενοι, ἀπολέσωσιν αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν. ΟΥ. Οὐδαμῶς. ΕΚΘ. Θεόφατα. τὰ ἐκ θεῶν μαντευόμενα.

65 ΚΑ. Κατελάμβανε.

66 ΓΛΟ. Γλουτὸς, τὸ περὶ τοῖς σφαιρώμασιν ἰσχίον. ἡ κοτύλη. Γλουτοὶ, τὰ σκάφια τὰ ἔχοντα τοὺς καθημένους.

67 ΚΑ. Κατὰ τὴν φύσκην. ὅπερ ἐστὶν οὐροδόχον ἀγγεῖον.

68 ΓΝ. Επὶ γόνυ πεσών. ΟΙ. Στενάξας, βοήσας. ΘΑ. Περιφραστικῶς, ἀπέθανεν.

69 ΕΠΕ. Εφόνευσε.

70 ΝΟ.

70 Ος ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ
Ισα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατ' ἰνίον ὀξέϊ δουρί.
Αντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
75 Ηριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
Αρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ.
Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
80 Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον,
Φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν,
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ελλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Ως οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,
Ηὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Αχαιοῖς.
Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς

70 ΝΟ. Ο μὴ ἐκ νομίμης γυναικὸς ὤν. ΠΥ. Επιμελῶς.

71 ΙΣΑ. Επίσης τοῖς προσφιλεστάτοις τέκνοις. ΧΑ. Χάριν ποιοῦσα. ΠΟ. Τῷ ἰδίῳ ἀνδρί.

72 ΦΥ. Ο Φυλέως παῖς Μέγης. ΕΓ. Εγγὺς παραγενόμενος.

73 ΙΝΙ. Τὸ κοῖλον τοῦ τένοντος. Κέκληται δὲ οὕτως διὰ τὸ νευρῶδες εἶναι. Η, πλατὺ καὶ παχὺ νεῦρον, τὸ καθῆκον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὸν αὐχένα.

74 ΑΝ. Κατὰ τῶν ὀδόντων. ΤΑ. Απέτεμεν.

75 ΨΥ. Ητοι κυρίως, διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ ἄθερμον εἶναι τὸν σίδηρον· ἢ τὸν τοῦ ψύχους ποιητικὸν, διὰ τὸ ἀποψύχεσθαι τοὺς ἀναιρουμένους ὑπ' αὐτοῦ. Τὸν γοῦν ψυχροποιὸν σίδηρον τοῖς ὀδοῦσιν ἔλαβεν.

76 ΕΥ. Εὐαίμονος παῖς Εὐρύπυλος.

78 ΑΡΗ. Ιερεύς. ΕΤΕ. Κατεσκεύαστο. ἦν. ΘΕ. Ως θεός, Ο τρόπος ἀναστροφή. ΤΙ. Ετιμᾶτο.

80 ΜΕ. Επιδραμών. ἐπιδιώξας. ΕΛΑ. Επληξε.

81 ΦΑΣ. Τῷ ξίφει. ΑΙ. Ορμήσας. ΑΠΟ. Απέξεσεν, ἀπέκοψε.

83 ΠΟΡ. Μέλας. ἤ, ὁ δι' αἵματος. ΚΡΑ. Ισχυρά.

84 ΠΟ. Ενήργουν.

85 ΓΝΟ. Επέγνως. ΠΟ. Εν ποτέροις ἦν, ἐν ποίοις ὑπῆρχε, ποίων εἴη μέτοχος καὶ σύμμαχος.

86 ΟΜΙ. Αναστρέφοιτο. συστρατεύοι.

87 ΘΥ. Εμμανῶς ὥρμα. ΑΜ. Διὰ τοῦ πεδίου. ΠΛΗ. Πεπληρωμένῳ. πλημμυροῦντι.

Χειμάῤῥῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
90 Οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων· οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἐόντες.
95 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,
Αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνετο καμπύλα τόξα·
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστὸς,
100 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων.
Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν. οὐδέ ἑ φημὶ

88 ΧΕΙ. Χείμαῤῥοι λέγονται οἱ μὴ ἀέναον τὸ ὕδωρ ἔχοντες, διὰ δὲ χειμῶνος πληρούμενοι ὑπὸ τῶν συνεχῶν ὄμβρων. ΩΚΑ. Ὀξέως. ΕΚΕ. Ἐσκέδασε, διεσκόρπισε. ΓΕ. Τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν.

89 ΤΟΝ. Ὃν. ΕΕΡ. Περιπεφραγμέναι, ἠσφαλισμέναι. ΙΣ. Ἐπέχουσι, λύουσιν.

90 ΑΛΩ. Χωρίων ἀμπελοφύτων, ἢ δενδροφύτων. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἅλων, ἐν ᾗ ὁ σῖτος, καὶ τὸν καρπὸν ἀρουρῶν. ΕΡΙ. Μεγάλως θαλλουσῶν, αὐξανομένων.

91 ΕΞΑ. Ἐξαίφνης. ΕΠΙ. Ἐπιβαρήσει, ἢ σφοδρὸς ἐπελεύσεται. ΟΜ. Μέγας ὑετός. βροχή.

9· ΕΡ. Νεῶν τὰ γεώργια. ΚΑ. Καταβέβληται. ΑΙ. Νέων.

94 ΜΙΜ. Ἔμενον ὑπέστησαν. ἐδέξαντο τὴν ἐπέλασιν. ἀντεῖχον πρὸς τὴν ἐπιφοράν.

96 ΘΥ. Ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶντα. ΠΡΟ. Πρὸ αὐτοῦ. ΚΛΟ. Ταράσσοντα πορθοῦντα τὰς περὶ αὐτοῦ τάξεις.

97 ΕΤΙ. Ἔτεινεν, εἷλκε. ΚΑΜ. Ἐπικαμπῆ.

98 ΕΠ. Ἐφορμῶντα. ΤΥ. Ἐπιτυχών.

99 ΘΩ. Κατὰ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. ΔΙΑ. Διέπτη ὁ δέ. ὅ ἐστι, διῆλθε. ΠΙ. Τὸ πικροποιὸν καὶ ἐπίπονον βέλος.

100 ΑΝ Καὶ διαπρὸ, διόλου, καθόλου, διὰ παντὸς, κατὰ παντὸς, διαμπὰξ, διαμπερέως, διαμπερὲς διῆλθε. ΠΑ. Ἐβρέχετο, ἐμολύνετο. ἈΦ' οὗ καὶ πηλὸς, ἡ βεβρεγμένη γῆ.

101 ΜΑ. Μέγα ἀνέκραγεν.

102 ΟΡ. Ὁρμᾶτε. διεγείρεσθε. ΚΕ. Ἱππικοὶ, ἵππους πλήσσοντες.

103 ΒΕ. Τέτρωται παρὰ τὸ βέλος. ΟΥ. Οὐδὲ ὑπολαμβάνω, αὐτόν.

Δῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
105 Ωρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος. τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
Αλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
Εστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱόν·
Ορσεο, πέπον, Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
110 Οφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσῃς πικρὸν ὀϊστόν.
Ως ἄρ' ἔφη. Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Πὰρ δὲ στὰς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου.
Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
115 Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
Δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ, φίλαι Αθήνη.
Δὸς δέ τε, μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
Ος μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶ

104 ΔΗ. Ἐπιπολύ. δαρόν. δηρόν. δὴν. γράφουσι καὶ, δηθά. Τὸ δὲ δῆτα, σημαίνει, οὖν ποτε, τέλος. οἷον· Τί δῆτα ὁρᾷς; Τί δῆθ' ὁρᾷς; Τί τέλος ὁρᾷς; ΑΝ. Ανσχήσεσθαι, ἀνθέξειν πρὸς τὴν βολήν. ΕΙ. Εἰ ἀληθῶς. εἰ κατὰ καιρόν.

105 ΩΡ. Ἐφώρμησε, διήγειρεν. ΑΠ. Ἀφορμῶντα. ΛΥ. Ἐκ τῆς Λυκίας χώρας. ἧς ἐβασίλευε Σαρπηδών. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τῆς Τρωάδος πόλις, ἧς ἐβασίλευε Πάνδαρος.

106 ΕΥ. Αὐχῶν.

107 ΑΝΑ. Εἰς τοὐπίσω ἀναπηδήσας. ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν τῶν ἵππων, καὶ τοῦ ἅρματος.

108 ΚΑ. Τὸν Καπανέως παῖδα, Σθένελον.

109 ΟΡ. Διεγείρου. ΠΕ. Προσηνέστατε, προσφιλέστατε, νεῶ. ΚΑ. Κατάβηθι. Καταβήσομαι, ἐνεστὼς ἐσχηματισμένος ἐκ τοῦ μέλλοντος.

110 ΕΡΥ. Ἑλκύσῃς. ΕΞ. Ἐκ τοῦ ὤμου.

111 ΚΑΘ. Ἀπὸ τοῦ ἅρματος. ΑΛ. Καθήλατο εἰς τὴν γῆν.

112 ΠΑΡ. Παραστὰς δὲ, καὶ ἐπικουρίαν ποιησάμενος. ΔΙΑ. Διαμπάξ, διόλου.

113 ΑΝ. Ἀθρόως ἀνεφέρετο. ΣΤ. Τοῦ ἁλυσιδωτοῦ σιδήρου κρικωτοῦ θώρακος.

114 ΔΗ. Ἀντὶ τοῦ, δηλαδή.

115 ΚΛΥ. Ἄκουσον ἐμοῦ. ΑΤΡ. Ἀκαταπόνητος θεά.

116 ΦΙ. Ἀγαθὰ φρονοῦσα.

117 ΔΗ. Καυστικῷ. φθαρτικῷ. ΦΙ. Ἀντὶ τοῦ, φίλησον.

118 ΕΛ. Ἐν χερσὶν ἔχειν. Ἐπιφέρεται γὰρ, εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν.

119 ΦΘ. Φθάσας. προκαταλαβών. ΚΑΙ. Καὶ μεγαλαυχεῖ.

120 ΔΗ.

120 Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Αθήνη,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν·
Αγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
125 Εν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα
Ατρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς.
Αχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
Οφρ' εὖ γινώσκῃς, ἠμὲν θεόν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
Τῷ νῦν αἴ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
130 Μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη
Ελθῃσ' ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.

120 ΔΗ. Επιπολύ. ΦΑ. Φῶς. Ο τρόπος διαστολή.

122 ΓΥΙ. Μέλη. ΕΛΑ. Κοῦφα, εὐκίνητα.

124 ΘΑΡ. Απαρέμφατος ἀντὶ τῆς προστακτικῆς, μάχου. κατ' Ελληνισμόν. Ηγουν οὕτω· Θαρσῶν ἴσθι μάχεσθαι. θάρρει μάχεσθαι, πρὸς τὸ μάχεσθαι.

125 ΜΕ. Δύναμιν. ΠΑ. Πατρικόν. ΗΚΑ. Ενέθηκα, ἐνέβαλον.

126 ΑΤΡ. Αδεές, ἄφοβον. ΣΑ. Πολεμικός. Απὸ τοῦ πάλλειν τὸ σάκος, καὶ κινεῖν. Εἴρηται δέ, ἐπειδὴ παρὰ πρώτοις εὑρέθη Σάκαις. Σάκαι δέ εἰσιν οἱ Θρᾶκες. ΑΤΡ. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ ὑπὸ Μελανίππου τοῦ Αστακοῦ ἐτρώθη. Αμφιάρεως δὲ κτείνας τὸν Μελάνιππον, τὴν κεφαλὴν ἐκόμισε. καί, ἀνοίξας αὐτὴν ὁ Τυδεύς, τὸν ἐγκέφαλον ἐρρόφει ὑπὸ θυμοῦ. Αθηνᾶ δὲ κομίζουσα Τυδεῖ ἀθανασίαν, ἰδοῦσα τὸ μίασμα, ἀπεστράφη αὐτόν. Τυδεὺς δὲ γνοὺς, ἐδεήθη τῆς θεοῦ, ἵνα κἂν τῷ παιδὶ αὐτοῦ παράσχῃ τὴν ἀθανασίαν.

127 ΑΧ. Καὶ τὴν ἀορασίαν δή σου τῶν ὀφθαλμῶν ἀφειλόμην. Πῶς οὖν ἐν τοῖς ἑξῆς ἀγνοεῖ τὸν Γλαῦκον ὁ Διομήδης, λέγων τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε; Καί φαμεν, ὅτι πρὸς καιρὸν ἀφῄρηται τὴν ἀχλὺν ὑπὸ τῆς Αθηνᾶς, ἵνα τρώσῃ τὴν Αφροδίτην, καὶ Αρεα. Τρωθέντων δὲ τούτων, πάλιν κατὰ τὰ σιωπώμενα ἀποδίδοται ἡ οἰκεία ἀχλύς. Δι' ἣν αἰτίαν ἀγνοεῖ καὶ τὸν Γλαῦκον. ΕΠΗ. Επῆν, ἐπέκειτο.

128 ΓΙ. Επιγιγνώσκοις. Η. Τόν τε αὐτοπρόσωπον θεὸν, καὶ μεταβαλλόμενον εἰς ἄνδρα τὴν ἰδέαν.

129 ΠΕΙ. Απόπειραν περί σου ποιούμενος. Η, πειρώμενος λανθάνειν ἐν ἀνθρώπου μορφῇ.

131 ΑΤ. Εὰν δέ. Μόνην βούλεται τρωθῆναι τὴν Αφροδίτην, διὰ τὸ προειρηκέναι τὸν Δία, τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Αφροδίτη Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει.

132 ΕΛ. Ελθῃ. Υποτακτικὸν ῥῆμα. ΤΗ. Ταύτην τρῶσαι. Διὰ τί κατὰ τῆς χειρὸς τιτρώσκεται ἡ Αφροδίτη; Οτι χειρὶ λαβομένη παρῄνει τῇ Ελένῃ, καὶ κακῶς ἠρέθισεν, αὐτῆς ἀκοῦσαι

Η μὲν ἄρ', ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη γλαυκῶπις Αθήνη·
Τυδείδης δ', ἐξαῦτις ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη,
135 Καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι·
Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥστε λέοντα
Ον ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσι
Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ,
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
140 Αλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται,
Αἱ μέν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
Ως μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
Ενθ' ἕλεν Αστύνοον, καὶ Ὑπείνορα ποιμένα λαῶν.
145 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
Τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Αβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος.
150 Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,

---

133 ΑΠΕ. Απῆλθεν, ἐχωρίσθη.

134 ΕΞ. Εκ δευτέρου. ΙΩΝ. Πορευθείς.

135 ΚΑΙ. Καίπερ τὸ πρότερον.

136 ΤΡ. Τρὶς τοσοῦτον. ΕΛ. Νῦν, ἔλαβεν.

137 ΟΝ. Οντινα δή. ΑΓΡ. Αγροικίᾳ. ΕΙ. Ερια ἐχούσαις. ΟΙ. Προβάτοις.

138 ΧΡΑ. Αμύξῃ ἐπ' ὀλίγον, τὸν χρῶτα ἐπιξύσῃ. ΥΠ. Υπεραλλόμενον.

139 ΟΥ. Οὐ προσαπωθεῖ, οὐκ ἔτι ἀπείργει.

140 ΣΤΑ. Τὰς ἐπαύλεις. ΔΥΕ. Καταδύεται εἰς τὴν ἔπαυλιν ὁ λέων. ΤΑ. Τὰ δὲ βοσκήματα, πρόβατα, μῆλα, θρέμματα αἱ οἶες, ἠρημωμέναι τοῦ ποιμένος βοηθείας, πτήσσουσιν, ὀῤῥωδοῦσιν, ἐκφοβοῦνται.

141 ΑΓ. Επάλληλοι, πυκναί, πλησίον, ἅμα ἀλλήλοις. ΚΕ. Κεῖνται ἀθρόαι, συγκέχυνται.

142 ΒΑ. Προβάτων ἁρπάξας.

143 ΜΕ. Προθυμούμενος.

146 ΚΛΗ. Τὴν κατακλεῖδα. Παρὰ τὸ κατακλείεσθαι ὑπ' αὐτῆς τόν τε αὐχένα, καὶ τὸν ὦμον. Καὶ Δημοσθένης φησί· τὴν κλεῖν κατεαγότα.

147 ΕΕΡ. Εχώρισεν, ἀπέκοψε.

148 ΜΕ. Μετήρχετο, ἐπορεύετο εἰς.

149 ΟΝ. Ονειροκρίτου, περὶ τὴν ὀνειράτων κρίσιν ἀναστρεφομένου.

150 ΟΥΚ. Οὐχ ὑποστρέψουσι. Τὸ δὲ ὅλον· οἷστισι μὴ ἐπανήξουσι τοῦ πολέμου ὁ γέρων ἔκρινε τοὺς ὀνείρους. Εστι γὰρ ἕν τι τῶν ἀμφιβόλων. Ητοι γε ἐμαντεύσατο ὡς οὐκ ἐπανελευσομένοις, ἢ ἐν ἤθει λέλεκται.

Αλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
Αμφω τηλυγέτω. ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ.
Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
155 Ενθ' ὅγε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
Αμφοτέροιν· πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
Δέξατο. χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
Ενθ' υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο
160 Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Εχέμονά τε, Χρόμιόν τε.
Ως δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
Πόρτιος, ἠὲ βοὸς, ξύλοχον κατὰ βοσκομενάων,
Ως τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
165 Ιππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·
Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,

ται, καὶ οὐ προεῖπε διὰ τῶν ὀνείρων ὅτι ἀναιρεθήσονται. οὐχ' ὅτι οὐδαμῶς ἔκρινεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ τοὺς ὀνείρους, καὶ τὰ συμβησόμενα ἐμαντεύσατο· ἀλλ', ὅτι οὐκ ἐπανήξουσιν ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἔκρινεν αὐτοῖς τοὺς ὀνείρους. ΟΝ. Ενύπνια.

151 ΣΦΕ. Αὐτούς.

152 ΜΕ. Επὶ τὸν Ξάνθον.

153 ΑΜ. Αμφότεροι. ΤΗ. Εν γήρᾳ γεννηθέντας. μονογενεῖς, ἀγαπητούς. ΕΤ. Κατεπονεῖτο. ΛΥ. Χαλεπῷ.

154 ΕΠΙ. Επὶ τοῖς κτήμασι. ΛΙ. Καταλιπεῖν.

155 ΕΞ. Αφείλετο.

156 ΠΑ. Τῷ δὲ πατρί. ΓΟ. Θρῆνον.

157 ΛΕΙ. Κατέλιπε. ΖΩ. Ζῶντας.

158 ΧΗ. Οἱ κατὰ κλῆρον διαιτηταὶ, ταῖς εὐθύναις ἐνεχόμενοι. Οὗτοι ἦσαν κληρονόμοι χήρου καὶ ἄπαιδος οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ τῶν πάντων μὴ κληρονόμον ἐχόντων. ΔΙΑ. Διεμερίζοντο τὴν οὐσίαν. Τμῆσις. Επορεύοντο εἰς τὰ κτήματα.

160 ΕΟΝ. Οντας.

161 ΘΟ. Εφορμήσας. ΕΞ. Κατάξῃ. Συντρίψῃ. καταγνύει.

162 ΠΟΡ. Δαμάλεως, μόσχου. Προτάξας τὸ εἶδος, γένος ἐπήγαγε. ΞΥ. Κατά τινα ὑλώδη καὶ σύνδενδρον τόπον. ΒΟ. Βοσκομένων. Ο τρόπος ἐπέκτασις Αἰολική.

164 ΒΗ. Κατεβίβασεν. ΕΣΥ. Εσκύλευε.

165 ΜΕ. Επὶ τὰς ναῦς.

166 ΑΛΑ. Κενοῦντα, πορθοῦντα, φθείροντα. κυρίως δὲ κενοῦντα. Διὸ καὶ Αθηναῖοι τὰ κενώματα λάπαθα καλοῦσιν.

167 ΑΝ. Κατὰ τὴν μάχην. Αν,

ἀντὶ

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
170 Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί,
Καὶ κλέος; ᾧ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
Οὐδέ τις ἐν Λυκίη σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
Ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, (Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,)
175 Οστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Εἰ μή τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
Ιρῶν μηνίσας, χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
180 Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδη μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείη,
Ιππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεός ἐστιν,
Εἰ δ', ὅγ', ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός.
185 Οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι

ἀντὶ τοῦ ἀνά. ΑΝΑ. Κατὰ τὸν θόρυβον, καὶ κατὰ τὴν ταραχήν. ΕΓ. Δοράτων.

170 ΠΡΟ. Ἐμπροσθεν αὐτοῦ. ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας.

171 ΠΟΥ. Ποῦ σοι ἡ διὰ τῶν τόξων τέχνη. ΙΔΕ. Καὶ τὰ ταχέα ἤτοι ἐπτερωμένα βέλη.

172 ΕΡΙ. Ἐρίζει, ἁμιλλᾶται.

173 ΣΕΟ. Σοῦ. ΕΥ. Καυχᾶται.

174 ΕΦ. Ἐπίπεμψον. ΔΙΙ. Εὐξάμενος τῷ Διΐ.

175 ΟΣ. Οστις ποτέ ἐστιν οὗτος. Ἐστω δὲ στιγμὴ μετὰ τὸ ὅδε. ΚΡΑ. Κρατεῖ, ἄρχει.

176 ΕΠ. Σύνδεσμος παραπληρωματικὸς, δηλῶν τὸ ἐπειδή. ΓΟΥ. Περιφραστικῶς, ἀνεῖλε.

177 Κ Ὀργισθείς.

178 ΙΡ. Ἱερείων, θυσιῶν. ΜΗ. Ὀργισθείς. ΕΠΙ. Ἐπίμονος ὀργή. Η ἐπὶ περισσὴ, ὡς τὸ, βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. Ἄλλως· Ἐπι· ἔπεστιν, ἐπιμένει.

181 ΠΑΝ. Κατὰ πάντα. ΕΙ. Εἰκάζω, ὁμοιῶ.

182 ΑΣ. Ἀπὸ τῆς ἀσπίδος γνωρίζων. ΑΥ. Αὐλίσκον ἐχούσῃ, καθ' οὗ πήγνυται ὁ λόφος. Ἢ ἡ περικεφαλαίας εἶδος, λόφον εἰς ὀξὺ ἀνατεταμένον ἐχούσης. ΤΡΥ. Φάλους ἐχούσῃ τρεῖς. Φάλοι δέ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας χρυσοῖ ἧλοι, ἢ ἀστερίσκοι.

183 ΣΑ. Σαφῶς, ἀληθῶς, ἀσφαλῶς.

184 ΕΙ. Εἰ δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ἀνήρ. ΟΝ. Ον ἐγὼ ἀπεικάζω.

185 ΟΥΧ. Οὐχ οὗτος. ΤΑ. Ταῦτα. ΑΓ. Ἐγγύς.

Εϛηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
Ος τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
Ηδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
Δεξιὸν, ἀντικρὺ, διὰ θώρηκος γυάλοιο.
190 Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αϊδωνῆϊ προϊάψειν,
Εμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα. θεός νύ τις ἐστὶ κοτήεις.
Ιπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.
Αλλά που, ἐν μεγάροισι Λυκάονος, ἕνδεκα δίφροι
Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
195 Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
Εϛᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
Η μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
Ερχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
Ιπποισί μ' ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
200 Αρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Αλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, (ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν)

186 ΕΙ. Κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.

187 ΚΙ. Καταλαμβάνον, ἢ ὡρμημένον. ΕΤΡ. Ετρεψεν. ΑΛ. Αλλαχόσε.

188 ΕΦΗ. Επέπεμψα.

189 ΔΙΑ. Διὰ τοῦ κοίλου θώρακος, διὰ τοῦ κύτους, διὰ τοῦ μέσου τοῦ θώρακος.

190 ΕΦΑ. Ελογισάμην. ΑΙ. Τῷ Αδῃ.

191 ΘΕ. Θεὸς δή τις. ΚΟ. Οργιζόμενος.

192 ΟΥ. Οὐ πάρεισιν. ΤΩΝ. Ων ἂν ἐπιβῶ.

193 ΕΝ. Εν τοῖς οἴκοις.

194 ΠΡΩ. Πρώτως πεπηγότες, πρὸ πάντων κατεσκευασμένοι. ΝΕ. Νεοκατασκευάϛοι. ΑΜ. Περὶ αὐτοὺς δὲ πέπλοι. Πέπλοι δὲ, λεπτὰ ὑφάσματα, ἢ σινδόνες. Εϛι δὲ γυναικεῖον ἱμάτιον. ὡς ἐκεῖ· Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει. καί· Πέπλος τ' ὅϛις τοι χαριέϛατος ἠδὲ μέγιϛος.

195 ΠΕ. Περιβέβληνται. ΠΑ. Περὶ ἑνὶ δὲ ἑκάϛῳ αὐτῶν. ΔΙ. Διττοὶ, ἀνὰ δύο ἐζευγμένοι.

196 ΚΡΙ. Κριθάς. ἢ κρίμνον. Αποκοπὴ, τὸ πάθος. ΕΡΕ. Κυρίως μὲν, ἐκ τοῦ ἔρας, ὅ ἐϛι, τῆς γῆς, ἀναιρούμενοι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, καὶ ἁπλῶς, ἐσθίοντες. ΟΛΥ. Εἶδος κριθώδους καρποῦ. τισὶ μὲν βικία, καὶ βικίον· τισὶ δὲ ζειά, καὶ ζέα.

197 ΑΙ. Αἰχμητὴς, πολεμικός.

198 ΕΠΕ. Προσέταττε. ΠΟΙ. Καλῶς κατεσκευασμένοις.

199 ΕΜ. Εμβεβηκότα. Steph. ἐμμεμαῶτα.

200 ΑΡ. Ηγεῖσθαι τῶν Τρώων. Λέγει δὲ τοὺς τὴν Ζέλειαν πόλιν Τρῶας κατοικοῦντας.

201 ΟΥ. Οὐκ ἐπείσθην. Η. Η. ἢ μήν. ἤτοι. ΠΟ. Καταπολὺ κρεῖττον ἂν ἦν.

Ιππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
Ανδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
Ως λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ιλιον εἰλήλουθα,
205 Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλον ὀνήσειν.
Ηδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδείδῃ τε, καὶ Ατρείδῃ. ἐκ δ᾽ ἀμφοτέροιιν
Ατρεκὲς αἷμ᾽ ἔσσευα βαλὼν, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
210 Ηματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ιλιον εἰς ἐρατεινὴν
Ηγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Εκτορι δίῳ.
Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
Πατρίδ᾽ ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
215 Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,
Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·

202 ΔΕΥ. Ενδεεῖς γένοιντο. ΦΟΡ. Τροφῆς.

203 ΕΙ. Εἰθισμένοι. ΕΔ. Εσθίειν. ΑΔ. Αδδην. δαψιλῶς. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος. Εὐστάθιος δὲ λέγει, Αττικὴν εἶναι τὴν φωνήν.

204 ΩΣ. Οὕτως κατέλιπον. ἢ, διὰ τοῦτο. ΠΕ. Ο ἐκ ποδῶν μαχόμενος. Πεζὰ γὰρ, τὰ κάτω τοῦ ποδός. Πέζα δὲ, τισὶ μὲν ὁ ποῦς τισὶ δὲ σφυρὸν τοῦ ποδός· τισὶ δὲ τὸ πλάτος καὶ πέλμα τοῦ ποδός. Επεῖτα ἡ πέζα, καὶ ἡ πεζὶς, τὸ κράσπεδον λέγεται, καὶ ὁ κροσσός. τέλος δὲ, πᾶσα ἐσχατιά. Εντεῦθεν ἐπίθετον Θέτιδος καὶ Αφροδίτης ἀργυροπέζης, τὸν κόσμον λαμπρὸν περὶ τὰς ὤας (τὰς πέζας) τοῦ ἱματίου ἐχούσης.

205 ΠΙ. Πεπιστευκὼς, τεθαῤῥηκώς. ΤΑ. Ταῦτα δέ με. ΟΥΚ. Οὐ δή. ΟΝ. Ωφελήσειν.

206 ΔΟΙ. Δύο. ΑΡΙ. Προμάχοις. ΕΦΗ. Επεμψα.

207 ΑΜ. Αμφοτέρων.

208 ΕΣ. Ρυῆναι ἐποίησα. ΗΓ. Παρώρμησα, παρέτρεψα.

209 ΚΑ. Κακῇ μοίρᾳ. ΠΑΣ. Πάσσαλος, ξύλον ἐπίμηκες, ἐμπηγνύμενον πρὸς τὸ κρεμάσαι ὅπερ δεῖ. ΑΓ. Επικαμπῆ.

210 ΕΛΟ. Ανελαβόμην. ΕΡΑ. Επέραστον, καλήν.

211 ΗΓΕ. Ηγούμην Τρώων. ΧΑ. Χάριτα, βοήθειαν.

212 ΕΣΟ. Εσείδω, θεάσομαι.

213 ΥΨΕ. Υψηρεφές. ὑψηλόν. μέγα.

214 ΑΛ. Πολέμιος ἀνήρ.

215 ΦΑ. Λαμπρῷ. ΕΝ. Εν πυρὶ βαλῶ. Εὐκτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ.

216 ΑΝΕ. Ματαίως. ΟΠΗ. Επονται, ἀκολουθοῦσι.

Μηδ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσεται ἄλλως,
Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν
220 Ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι,
Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι.
Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὖτε
225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
Ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
230 Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω.
Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·

218 ΜΗΔ. Μηδὲ οὕτως λέγε. ΠΑ. Πρὸς τὸ παρὸν οὐ πράξομεν ἄλλως.

219 ΠΡΙΝ. Πρὶν ἡμᾶς κατὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρός.

220 ΕΛ. Ἀπαντήσαντες, συνελθόντες. ΣΥΝ. Σὺν τοῖς ὅπλοις. ΠΕΙ. Ἀπόπειραν λαβεῖν.

221 ΟΧΕ. Ἁρμάτων. ΕΠΙ. Ἐπίβηθι. ΟΦ. Ὅπως μάθῃς.

222 ΤΡΩ. Ἀπόγονοι τῶν Τρωὸς ἵππων. ἢ, οἱ τῷ Τρωῒ κεχαρισμένοι, ἀντὶ τῆς ἁρπαγῆς Γανυμήδους.

223 ΚΡΑ. Κραιπνῶς, ταχέως. ΕΝ. Ἔνθα κἀκεῖσε. ΔΙΩ. Διώκειν καὶ φεύγειν.

224 ΣΑ. Σώσουσιν. ΕΙ. Εἴπερ δὴ πάλιν.

225 ΕΠΙ. Ἐὰν ἡμῖν ὁ Ζεὺς δόξαν παράσχῃ ἐπὶ τῷ Τυδέως παιδὶ Διομήδει.

226 ΣΙ. Ἀψόφητα. Διὰ τὸ προσηνὲς, λεπτὸν, καὶ ἁπαλόν. καὶ οὕτω εὐδιάσειστα. Ἄλλοις, λαμπρὰ καὶ ποικίλα τῇ κατασκευῇ, ἢ τὰ μεγάλως καὶ ποικίλως κατεσκευασμένα, καὶ οὕτω θαυμαστὰ, καὶ σιγὴν ἐκ τοῦ θαύματος ἐντιθέμενα, οἱονεὶ σιγάζοντά τινα ὄντα.

228 ΔΕ. Προσδέχου, ἐπιτήρησον. ΜΕ. Δι' ἐπιμελείας ἔσονται.

230 ΤΕΩ. Τοὺς σοὺς ἵππους.

231 ΗΝΙ. Τῷ συνήθει. τῷ ἐθίσαντι αὐτοὺς ἡνιοχεῖν.

232 ΟΙ. Οἴσουσι, κομίσουσι. ΦΕ. Φεύγωμεν.

233 ΜΗ. Μὴ οὗτοι μέν. ΔΕΙ. Φοβηθέντες. ΜΑ. Ματαιοπραγήσωσι. ματαίαν ἔχωσι τὴν προθυμίαν. ΟΥΔ. Οὐδὲ βουληθῶσιν.

234 ΕΚ. Ἐκφέρειν. ΤΕ. Τὴν σὴν φωνὴν ποθοῦντες.

235 Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Αὐτώ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τε' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,
Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί.
Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
240 Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
Τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱὸς,
Αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
245 Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων· μηδέ μοι οὕτω
250 Θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
Τὸν δ' ἄρ', ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Μήτι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σε πεισέμεν οἴω.
Οὐ γάρ μοι γενναῖον, ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,

235 ΝΩΙ. Ἡμᾶς δὲ ἐφορμήσας.

236 ΑΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἡμᾶς αὐτούς. δυϊκῶς. ΕΛΑ. Ἀπελάσῃ. ΜΩ. Μονώνυχας.

237 ΤΕΑ. Τὰ σὰ ἅρματα.

238 ΕΠΙ. Ἐπερχόμενον. ΔΕ. Ὑποδέξομαι, ἐπιτηρήσω.

240 ΕΧ. Εἶχον, ἐπεῖχον, ἤλαυνον, κατὰ Τυδείδου, εἰς Τυδείδην.

243 ΕΜΩ. Τῇ ἐμῇ ψυχῇ προσφιλέστατε.

244 ΟΡΟ. Ὁρῶ. ΕΠΙ. Κατὰ σοῦ προθυμουμένους.

245 ΙΝ. Δυνάμιν ἀμέτρητον. Πέλεθρον, τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς, ἔχον πήχεις ξς'. Ἶνα δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρθῆς ἶς, καὶ ἶν. ΤΟΞ. Τῆς τοξικῆς ἐπιστήμων.

247 ΜΕ. Μεγαλοψύχου.

248 ΕΚ. Ἐκγεγενῆσθαι.

249 ΧΑ. Ἀναχωρῶμεν ὄντες ἐπὶ τῶν ἵππων.

250 ΦΙ. Τὴν προσφιλεστάτην ψυχήν. ΟΛΕ. Ἀπολέσῃς.

252 ΜΗ. Μηδαμῶς περὶ φυγῆς λέγε. Μὴ κέλευε τὰ πρὸς τὴν φυγήν. ΠΕΙ. Πεῖσαι. ΟΙΩ. Οἶμαι, ὑπολαμβάνω.

253 ΓΕΝ. Ἤτοι εὐγενές, ἢ ἐκ γένους παρεπόμενον. ΑΛΥ. Ἐκκλίνοντι, φεύγοντι.

Ουδὲ καταπτώσσειν. ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
255 Οκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ αὔτως
Αντίον εἶμ' αὐτῶν. τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Αθήνη.
Τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
Αμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγῃσιν.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
260 Αἴ κέν μοι πολύβουλος Αθήνη κῦδος ὀρέξῃ
Αμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
Εκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Αχαιούς.
265 Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῒ περ εὐρύοπα Ζεὺς
Δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος· οὕνεκ' ἄριστοι
Ιππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠώ τ' ἠέλιόν τε.
Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγχίσης,
Λάθρῃ Λαομέδοντος, ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
270 Τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη.
Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ·

254 ΚΑ. Δειλιᾷν. ΕΜ. Εδραῖον, βέβαιον.

255 ΟΚ. Οκνῶ. ΕΠΙ. Επιβαίνειν. ΑΛ. Αλλὰ καὶ οὕτως.

256 ΑΝ. Εξ ἐναντίας αὐτῶν ἄπειμι. ΤΡ. Εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ΟΥΚ. Οὐκ ἀφίησιν, οὐ συγχωρεῖ. Κατὰ ἀποκοπὴν, ἀπὸ τοῦ, ἐάω. Ο, τι ἐστὶ ποιητικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐᾷ, καὶ ἐάει. Ηγουν, ἐᾷ, μονοσυλλάβως.

257 ΤΟΥ. Τούτους δέ. δυϊκῶς. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω. ΑΠΟ. Αποίσουσιν, ἀποκομίσουσιν.

258 ΑΜ. Αμφοτέρους. ΑΦ. Αφ' ἡμῶν. ΕΙ. Εἰ μήτι γ' ἂν τῶν δύο ὁ ἕτερος διαφύγῃ.

260 ΠΟ. Πολυγνώμων, συνετή.

262 ΕΡΥ. Ερυκακέειν. ἐρύκειν. κατέχειν. ΕΞ. Εξάρας τὰς ἡνίας τῆς τοῦ ἄρματος περιφερείας. Λέγεται δὲ, τοῦ κύκλου, τοῦ περιπεπηγότος ἐν τῷ ἅρματι πρὸς τὸ ἀνατείνεσθαι ἐν τῷ ἐπιβάτῃ.

263 ΑΙ. Αἰνείου. ΕΠ. Εφορμῆσαι ἐπί.

264 ΕΚ. Εξελάσαι δέ. ΤΡΩ. Τρώων ἵππους. ΜΕ. Αντὶ τοῦ, πρὸς.

265 ΕΥ. Μεγαλόφωνος.

266 ΠΟΙ. Αντέκτισιν, δωρεάν.

267 ΥΠ. Περιφραστικῶς, ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου.

268 ΓΕ. Γενεᾶς, γόνους. ΕΚ. Ενοσφίσατο.

269 ΥΠΟ. Υποβαλών. ΘΗ. Θηλείας. Θήλεας ἵππους, ἀρρενικῶς περὶ τοῦ θήλεος.

270 ΓΕ. Γέννης. ἀνέ-

271 ΑΤΙ. Αταλῶς, τρυφερῶς· ἔτρεφε, ἤταλλε, ἤτιταλλε.

Τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρε φόβοιο.
Ει τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κεν κλέος ἐσθλόν.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
275 Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱὲ,
Η μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός·
Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴ κε τύχοιμι.
280 Ηῥα· καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα. τῆς δὲ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Βέβληαι κενεῶνα διαμπερές· οὐδέ σ' ὀΐω
285 Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
Τὸν δ', οὐ ταρβήσας, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ημβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Αρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

272 ΜΗ. Επιστήμονας καὶ ἐμπείρους. ὅ ἐστι, πολεμικοὺς, γενναίους. ἤ, φυγὴν ἐμποιοῦντας τοῖς πολεμίοις.

273 ΑΡ. Κτησαίμεθα ἄν.

275 ΤΑ. Ταχέως.

277 ΚΑΡ. Δυναμικώτατε, ἀνδρειότατε. ΔΑΙ. Πολεμικώτατε. Ταῦτα δέ φησιν ἐν εἰρωνείᾳ. ΑΓΑ. Αγαθοῦ, λαμπροῦ, ἐπιφανοῦς.

278 ΔΑ. Εδάμασεν. ἀνεῖλε. ΠΙ. Πικροποιὸς, ἐπίπονος.

279 ΑΙ. Εὰν ἐπιτύχοιμι.

280 Η ΡΑ. Οὕτως εἶπεν. ΑΜ. Ανατείνας, ἀνασείσας. ΠΡΟ. Προέπεμψε. ΔΟ. Μακρόν.

281 ΒΑ. Ασπίδα κατέβαλε.

282 ΠΤΑ. Πτᾶσα. ΠΕ. Προσεπελάσθη, προσήγγισε.

283 ΜΑ. Εξάκουστον. μέγα. ΕΠΙ. Επεβόησε.

284 ΒΕΒ. Τέτρωσαι. ΚΕ. Τὸν ὑπὸ τῶν πλευρῶν τόπον, τὴν λαγόνα. Παρὰ τὸ κενὸν αὐτὸν εἶναι ὀστέων. ΔΙΑ. Διαμπάξ, διόλου.

285 ΑΝ. Ανασχέσθαι, ὑπομεῖναι. ΜΕΓ. Μεγάλην δόξαν, καὶ καύχημα.

286 ΟΥ. Οὐ καταπλαγεὶς, οὐ φοβηθείς.

287 ΗΜ. Ημαρτες, ἀπέτυχες. Τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ τὸ, οὐκ ἔτυχες. ΑΤ. Οὐ μὴν ἡμᾶς ὑπονοῶ.

288 ΠΡ. Πρότερον παύσεσθαι.

289 ΑΣ. Κορέσαι, πληρῶσαι. ΤΑ. Υπομονητικόν.

290 Ως φάμενος, προέηκε. βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
Ρῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρὴς,
Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
295 Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι
Ωκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Αἰνείας δ' ἐπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
Δείσας μή πως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Αχαιοί·
Αμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς, ἀλκὶ πεποιθώς·
300 Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς ὅστις τοῦ γ' ἀντίον ἔλθοι,
Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,

290 ΩΣ. Οὕτως εἰπών. ΙΘΥ. Ἔτρεψε. κατεύθυνεν, ἐνεχθῆναι ἐποίησε. ΡΙ. Ἐπὶ ῥῖνα. ΒΕΛ. Ζητεῖται, πῶς, Διομήδους ἀκοντίσαντος πεζοῦ, Πανδάρου δὲ ἐπὶ ἅρματος ὄντος, ἐκ τοῦ κοιλοτέρου φερόμενον τὸ δόρυ κατωφερῆ πεποίηκε τὴν τρῶσιν. Ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι πρῶτον μὲν Ἀθηνᾶ ἦν ἡ κατευθύνουσα αὐτὸ, ᾗ δυνατὸν ἦν τοῦτο ποιῆσαι. Ἔπειθ', ὅτι προσεπικύψας ὁ Πάνδαρος ἕνεκα τοῦ θεάσασθαι εἰ καιρίως ἐτρώθη ὁ Διομήδης, οὕτως ἐβλήθη διὰ τῆς ῥινὸς τὴν γλῶσσαν. Οἱ δὲ, ὅτι, ἐν ἀνωμάλοις τόποις μαχομένων, εἰκὸς, τὰ μὲν ἅρματα ἐν χθαμαλωτέροις τόποις τρέχειν, τοὺς δὲ πεζοὺς ἐνίοτε ἀπὸ μετεώρου μάχεσθαι, ὥστε καὶ τὸν Διομήδην ἀφ' ὕψους βεβληκέναι. Η, ὅτι, ὀκλαθεὶς τὴν ὁρμὴν τοῦ ἥρωος ὁ Πάνδαρος, συνεκάθισε.

291 ΡΙ. Κατὰ τοῦ μυκτῆρος παρὰ τὸν ὀφθαλμόν. ΕΠΕ. Διεπέρασε, διῆλθε.

292 ΠΡΥ. Ἐσχάτην. Ἐξέκοψε δὲ αὐτοῦ τὴν γλῶσσαν, δι' ἧς ἐπιόρκησεν.

293 ΕΞΕ. Ἐξώρμησε, διῆλθε. ΝΕΙ. Ἔσχατον, κατώτατον.

294 ΗΡΙ. Ἔπεσεν. ΑΡΑ. Ἤχησεν.

295 ΑΙ. Ποικίλα. ΠΑΜ. Πάνυ λάμποντα. ΠΑ. Διὰ δέος ἔφυγον.

296 ΩΚΥ. Ποσὶ ταχεῖς. ΑΥ. Ἐπὶ τόπον αὐτόθι. ΛΥ. Ἐλύθη. ΨΥ. Περιφραστικῶς, ἀπέθανεν.

297 ΕΠ. Ἀφώρμησεν.

298 ΕΡΥ. Ἑλκύσειαν.

299 ΑΜ. Περιέβαινε δὲ αὐτὸ, καὶ ὑπερεμάχει αὐτοῦ. ΛΕ. Ὡς λέων. ΑΛ. Τῇ δυνάμει τεθαῤῥηκώς. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς, τῆς ἀλξ, ὡς πλακὶ ἀπὸ τῆς πλάξ.

301 ΟΣ. Ὅστις τούτου.

302 ΣΜ. Καταπληκτικῶς, φοβερῶς. ΙΑ. Ἐκβοῶν, κράζων. ΧΕΡ. Χειροπληθῆ λίθον.

303 ΜΕ. Μέγα βάρος. ΦΕ. Κομίζοιεν.

304 ΟΙ.

Οἷοι νῦν βροτοί εἰσιν· ὁ δὲ μὶν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
305 Τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς
Ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι.
Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε.
Ωσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Εστη, γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
310 Γαίης, ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι.
Αμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ·
315 Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
Ερκος ἔμμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων,
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Η μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.
Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων

304 ΟΙ. Ὁποῖοι. ΡΕΑ. Ῥαδίως, εὐκόλως. ΠΑΛ. Ἐκίνει, ἔπαλλεν. ΟΙ. Μόνος.

305 ΙΣ. Τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ὀστέον, εἰς ὃ ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὅπερ καὶ γλουτὸς καλεῖται, καὶ κοτύλη, παρὰ τὴν κοιλότητα. ΕΝ. Ἔνδον στρέφεται. Κοτύλη δὲ, αἱ ἐν τοῖς ἰσχίοις κοιλότητες, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται.

307 ΘΛ. Περιέθραυσε. ΠΡ. Πρὸς δὲ καὶ ἀμφότερα ἀπέρρηξε τὰ κατατεινόμενα νεῦρα.

308 ΩΣ. Ἀπώσατο, ἀπέσυρε. ΡΙ. Τὸ δέρμα. ΤΡΗ. Τραχύς.

309 ΓΝ. Ἐπὶ γόνυ. ΕΡΙ. Πεσών. ΕΡ. Ἐπερείσθη. ΠΑ. Ἰσχυρᾷ.

310 ΚΕ. Σκοτεινή, φοβερά.

311 ΚΑΙ. Καὶ δὴ ἄν. ΕΝΘ. Τότε ἀπώλετο, ἠφάνιστο.

312 ΕΙ. Εἰ μὴ δή. ΟΞΥ. Ὀξέως καὶ ταχέως ἐθεάσατο.

313 ΗΜ. Ἥτις αὐτόν. ΥΠ. Συγγενομένη τῷ Ἀγχίσῃ. ΒΟΥ. Βοῦς νέμοντι.

314 ΑΜ. Περιέθηκε δὲ τῷ ἑαυτῆς παιδὶ τοὺς λευκοὺς πήχεις. τουτέστι, περιεπλύξατο καὶ ἐνηγκαλίσατο. περιέλαβεν ἴδιον υἱὸν προσφιλῆ ἀγκάλαις, ὠλέναις, βραχίοσι, καὶ ἀπὸ μέρους, χερσί.

315 ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν δὲ αὐτοῦ. Οὐχ ὡς ἄτρωτον δὲ περιβάλλει αὐτῷ τὸ πέπλον, ἀλλ' ἵνα κρύψῃ αὐτόν. ΦΑ. Λαμπροῦ. ΠΤΥ. Ἀντὶ τοῦ, διπλῷ τῷ πέπλῳ.

316 ΕΡ. Περίφραγμα, τειχίον. ΕΜ. Ὑπάρχειν, εἶναι. ΤΑ. Ἱππικῶν, πολεμικῶν.

317 ΑΠΟ. Ἀφέλοιτο τὴν ψυχήν.

318 ΥΠΕ. Ἠρέμα ἐξέφερεν.

319 ΕΛΗ. Ἐπελάθετο. ΣΥ. Συνθηκῶν, ἐντολῶν.

Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Αλλ' ὅγε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
Εξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Αχαιούς·
Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
Τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ων ἵππων ἐπιβὰς, ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
Εμμεμαώς. ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ,
Γιγνώσκων, ὅτ' ἄναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεάων
Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
Οὔτ' ἄρ' Αθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ενυώ.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε, πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,

320 ΤΑ. Τούτων. ΕΠΕ. Προσέταττεν.

321 ΗΡΥ. Κατέσχε.

322 ΝΟΣ. Χωρὶς, πόῤῥω. ΦΛΟ. Ταραχῆς, θορύβου.

323 ΕΠ. Εφορμήσας.

324 ΕΞΕ. Εξήγαγεν, ἤλασεν.

325 ΟΝ. Ον ὑπὲρ πάντας ἐτίμα τοὺς ὁμήλικας.

326 ΟΤΙ. Οτι αὐτῷ. ΑΡ. Υγιῆ, ἡρμοσμένα.

327 ΟΓ. Σθένελος, ὁ Καπανέως υἱός.

328 ΩΝ. Τοῦ ἰδίου ἅρματος.

329 ΙΠ. Κατόπιν Διομήδους, μετὰ τὸν Διομήδη, ἐπειδὴ ἤγουν ἀκολουθεῖν ἐποίησε τοὺς ἵππους. Εβραϊσμός. Τουτέστιν, αὐτὸς Σθένελος μετὰ τῶν ἵππων ἠκολούθηκε τῷ Διομήδει. ΚΡ. Ισχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

330 ΕΜ. Προθυμούμενος. Ο ΔΕ. Διομήδης. ΚΥ. Επὶ Αφροδίτην ὥρμα. Οὕτως γὰρ ἐκλήθη ἡ θεὸς, παρόσον ἐν τῇ Κύπρῳ μεγάλως τιμᾶται. Αλλ' ἴδε στίχον υκβ'. ὧδε. ΝΗ. Ανηλεεῖ, σκληρῷ.

331 ΓΙΓ. Επιστάμενος. ΑΝ. Ασθενής. ΘΕ. Τῶν θεῶν. θηλυκῶς. Η διάλεκτος Βοιωτῶν, ἢ τῶν Αἰολέων.

332 ΤΑ. Τούτων. ΑΙ. Αἵτινες. ΚΑΤ. Διατάσσουσι.

333 ΠΤΟ. Πόλεις πορθοῦσα. πολεμική. Η γὰρ Ενυὼ, δαίμων ἐστὶ πολεμική. ἧς οἱ νεώτεροι Ποιηταὶ υἱὸν εἶναί φασι τὸν Αρεα. καὶ διὰ τοῦτο καλεῖσθαι Ενυάλιον, μητρωνυμικῶς.

334 ΟΜΙ. Πλῆθος, θόρυβον. Απὸ τῆς παρακολουθούσης ἐν ὄχλῳ ὁμιλίας. ΟΠΑ. Νεῶν, κατόπιν διώκων. Η γὰρ λέξις αὕτη πλείονα σημαίνει. ποτὲ μὲν τὸ περιποιεῖν καὶ διδόναι. ὡς ἐκεῖ· Τρωσὶ μὲν καὶ Εκτορι κῦδος ὀπάζει. ποτὲ δὲ τὸ καταφέρεσθαι. ὡς ἐν ἐκείνοις· Χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ. ποτὲ δὲ τὸ ἐπιλέγεσθαι. ὡς ἐκεῖ· Ηδὲ νεώτερον υἱὸν ὀπάσσατο Κυδαλίμοιο. ποτὲ δὲ τὸ διώκειν. ὡς ἐνθάδε· Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.

336 ΑΚΡ.

335 Ενθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Ακρην οὔτασε χεῖρα, μεταλμένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Αβληχρήν. εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
Αμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταὶ,
Πρυμνὸν ὕπερ θέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
340 (Ιχὼρ οἷόσπέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.
Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.)
Η δὲ μέγ' ἰάχουσα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν.
Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο φοῖβος Απόλλων
345 Κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων,
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕληται.
Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος.
Η οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;

336 ΑΚΡ. Εκ τοῦ συνέχους ἄκραν τὴν χεῖρα αὐτῆς ἔτρωσε. ΜΕ. Εφαλλόμενος.

337 ΑΒΛ. Ασθενῆ, ἁπαλήν. ΕΙ. Εὐθέως, καὶ παραχρῆμα. ΑΝ. Διῆλθε, διέτρησεν.

338 ΑΜ. Θείου. ΟΝ. Ονπερ αὐτῇ. ΚΑ. Εκαμον κατασκευάζουσαι.

339 ΠΡ. Υπὲρ τὸ ἔσχατον τοῦ κοίλου τῆς χειρός. Λέγει δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ λιχανοῦ δακτύλου καὶ τοῦ μεγάλου. τὸ σαρκῶδες καὶ κοῖλον τῆς χειρός. ΡΕ. Ερρει, ἐφέρετο. ΑΜ. Θεῖον, οὗ οὐ μετέχουσιν οἱ ἄνθρωποι.

340 ΙΧ. Υγρασία τις διεφθαρμένης σαρκὸς ὕφαιμος. ΟΙ. Οποῖος. ΜΑ. Τοῖς μακαρισμοῦ ἀξίοις θεοῖς.

341 ΟΥ. Οὐ διὰ τὸ μὴ ἄρτον αὐτοὺς ἐσθίειν, μήτε οἶνον πίνειν, θεοὶ ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀθανάτους εἶναι τῶν τοιούτων τροφῶν ἀπέχονται. ΟΥ. Καὶ μὴν πολλὰ τῶν ζώων οὐ σῖτον ἔδουσιν, οὐκ οἶνον πίνουσι, καὶ οὔτε ἄναιμα, οὔτε ἀθάνατά εἰσι. Τοίνυν προσυπακουστέον τὸ, οὐκ ἔδουσι σῖτον, ἀλλ' ἀμβροσίαν. οὐ πίνουσιν αἴθοπα οἶνον, ἀλλὰ νέκταρ. ΕΔ. Εσθίουσιν. ΑΙ. Μέλανα.

342 ΤΟΥ. Τούτου χάριν. ΑΝ. Ανευ αἵματος. Αναίμονες μὲν, ἐπεὶ οὐ τρέφονται· ἀθάνατοι δὲ, ὅτι ἀναίμονες. Ο γὰρ θάνατος ψύξις τοῦ θερμοῦ γίνεται.

343 ΙΑ. Βοήσασα, κράξασα. ΚΑΒ. Κατέβαλε.

344 ΜΕ. Διὰ τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν. ΕΡ. Εφύλαξεν, ἔσωσε.

345 ΚΥ. Μελαίνῃ νεφέλῃ. Λέγει δὲ, τῇ ἀορασίᾳ.

347 ΤΗΔ. Ταύτῃ σφόδρα ἐπαΰζεν.

348 ΕΙ. Υποχώρει. ΔΗΙ. Τῆς μάχης. Παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ πολλοὺς δηοῦσθαι, ὅ ἐστι, κόπτεσθαι.

349 ΟΥΧ. Οὐχ αὐτάρκες. ΑΝΑ. Ασθενεῖς. ΗΠΕ. Απατᾷς, διὰ τοῦ ἔρωτος εἰς τοὺς ἄνδρας.

350 Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι. ἦ τέ σ' ὀΐω
Ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.
Ὣς ἔφαθ'. ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.
Τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου,
Ἀχθομένην ὀδύνῃσι. μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
355 Εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
Ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω.
Ἡ δὲ, γνὺξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους·
Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους,
360 Ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
Λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὣς φάτο. τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.

350 ΠΩ. Φοιτήσῃς, παραγενήσῃ, ἢ ἀναστραφήσῃ. Κατὰ ἔκτασιν ἀντὶ τοῦ πολήσεαι.

351 ΡΙ. Φρίξειν, εὐλαβηθῆναι. ΕΤΕ. Ἀλλαχόσε. ΠΥ. Ἀκούσῃς, γνῷς· Ὁ δὲ λόγος· ἐὰν πάλιν ἔλθῃς εἰς πόλεμον, τηνικαῦτα σε κακῶς διαθῶμαι, ὡς καὶ ἄλλοθί που πόλεμον ἀκούσασαν εὐλαβηθῆναι.

352 ΑΛΥ. Ἀδημονοῦσα, καὶ οἷον λύσιν μὴ εὑρίσκουσα τῶν κακῶν. ΑΙ. Δεινῶς, χαλεπῶς.

353 ΕΛ. Λαβομένη. ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχεῖα οἷον ἄνεμος. ΕΞΑ. Ἐξήγαγε τοῦ πλήθους.

354 ΑΧ. Ὀδυνωμένην, βαρυνομένην. ΟΔ. Ὀδύναις. ΜΕ. Μέλαν τὸ σῶμα αὐτῆς ἐγίγνετο. ὅ ἐστιν, ἐπελιδνοῦτο τὸ καλὸν αὐτῆς σῶμα.

355 ΕΠ. Ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν τῆς μάχης μέρος. ΘΟΥ. Τὸν ὁρμητικὸν καὶ πολεμιστήν.

356 ΗΕ. Ἀντὶ τοῦ, ὁμίχλῃ δὲ ἐκεκάλυπτο τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἵπποι. ὅ ἐστιν, ἀόρατος ἦν. ΕΚΕ. Περιεκέκλιτο, περιέκειτο. ΤΑ. Ἀντὶ τοῦ, οἱ ταχεῖς. Δυϊκῶς.

357 ΓΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ γόνυ. ΕΡΙ. Πεσοῦσα.

358 ΧΡΥ. Χρυσοχαλίνους, ἀπὸ μέρους, ἢ, χρυσοκόμους. Κυρίως γὰρ ἄμπυξ καλεῖται σειρὰ κατάχρυσος, ἡ ἀπὸ μετώπου τεινομένη, ᾗ συνδοῦνται αἱ τρίχες. ΗΤΕ. Ἤτει.

359 ΦΙ. Προσφιλέστατε. ΚΑ. Γνήσιε ἀδελφέ. ΕΚ. Ἐπιμελείας καταξίωσον, περίσωσον. Ὅθεν ἱπποκόμοι, οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν ἵππων.

360 ΙΝΑ. Ὅπου. ΕΔ. Ἔδρασμα, οἶκος.

361 ΛΙ. Λίαν, πάνυ. ΑΧ. Βαροῦμαι ἀπὸ τοῦ τραύματος.

362 ΟΣ. Ὃς οὐκ ἂν ἀπόσχοιτο οὔτε τῆς πρὸς τὸν Δία μάχης.

364 ΑΚΗ. Λυπουμένη.

365 Πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔϐαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον.
Ενθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Λύσας' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
370 Η δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' Αφροδίτη
Μητρὸς ἑῆς. ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσ' ἐνωπῇ;
375 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Αφροδίτη·
Οὖτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
Οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Αχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
380 Αλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων·
Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ·
Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ολύμπια δώματ' ἔχοντες

365 ΠΑΡ. Παρ' αὐτὴν δέ. ΛΑ. Ελάμβανε.

366 ΜΑ. Επλήξεν. ΕΛΑ. Ελαύνειν. ΟΥΚ. Οὐκ ἀπροθύμως, ἀλλὰ προθύμως. ΠΕ. Ετρεχον. ὑπερβολικῶς.

367 ΑΙ. Υψηλόν.

368 ΠΟ. Τοῖς ποσὶ ταχεῖα οἷον ἄνεμος.

369 ΠΑ. Παρέβαλε δὲ αὐτοῖς τὸ θεῖον ἔδεσμα. Ο ἐστι, τροφήν.

371 ΑΓ. Εἰς τὰς ἀγκάλας. ΕΛΑ. Ελάμβανε. ΘΥ. Τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα.

373 ΤΙΣ. Τίς δή σε. ΤΟΙ. Τοιαῦτα εἰργάσατο, ἢ ἔδρασεν. ΟΥ. Τῶν ἐν οὐρανῷ οἰκούντων θεῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὸ γένος ἐχόντων.

374 ΜΑ. Ματαίως. ΡΕ. Πράττουσαν. ΕΝΩ. Εν ὄψει, φανερῶς.

376 ΟΥ. Ετρωσέ με. ΥΠ. Υπερήφανος. ὑπέρογκος.

377 ΥΠΕ. Υπεξεκόμιζον.

378 ΕΣ. Υπάρχει

379 ΦΥ. Δεινὴ μάχη. Προσληπτέον δὲ τὸ, ἐστί.

382 ΤΕΤ. Καρτέρησον. ὑπόμεινον: ΑΝΑ. Ανάσχου. ΚΗ. Καίπερ λυπουμένη.

383 ΤΛΗ. Εκαρτερήσαμεν. ὑπεμείναμεν.

Εξ ἀνδρῶν, χαλεπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
385 Τλῆ μὲν Αρης, ὅτε μιν Ωτος, κρατερός τ' Εφιάλτης,

384 ΕΞ. Υπ' ἀνθρώπων. ΧΑ. Αλλήλους κακῶς πράσσοντες.

385 ΤΛΗ. Εκαρτέρησε μὲν ὁ Αρης, καὶ ὑπέμεινεν, Ωτος δὲ καὶ Εφιάλτης, Αλωέως παῖδες, καὶ Ιφιμεδείας, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ποσειδῶνος, μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γενόμενοι, ἔπαυσαν τοὺς πολέμους. Διὸ ἐμυθεύθη, ὅτι ἔδησαν τὸν Αρην. ΑΡ. Αρίσταρχος ἀξιοῖ τὰ φραζόμενα ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ μυθικώτερον ἐκδέχεσθαι, κατὰ τὴν Ποιητικὴν ἐξουσίαν, μηδὲν ἔξω τῶν φραζομένων ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ περιεργαζόμενος. Ωτος οὖν καὶ Εφιάλτης γόνῳ μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Αλωέως. Οὗτοι, ὑπερφυεῖς κατὰ μέγεθος γενόμενοι, τὸν Αρην παρ' αὐτοῖς ἔδησαν. Χρόνου δὲ διελθόντος, ἡ Ερίβοια, μητρυιὰ μὲν τούτων, γυνὴ δὲ Αλωέως, ἔπεισε τὸν Ερμῆν, ὅπως κλέψῃ τὸν Αρην, κἀκείνους αὐτοὺς, ἀντὶ τῶν δεσμῶν, εἰσπράξηται τιμωρίαν. Ο δὲ, πεισθεὶς, τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ οὐδὲ τότε τῆς ὑπερηφάνου ἀδικίας ἐπαύσαντο, ἀλλὰ Ηραν καὶ Αρτεμιν ἐπείραζον. Αγανακτήσασα δὲ Αρτεμις, κυνηγετοῦσιν αὐτοῖς ἔπεμψεν ἔλαφον, ἥτις μεταξὺ τῶν δύο εἰσελθοῦσα, παραίτια τελευτῆς αὐτοῖς ἐγένετο. Προϊέμενοι γὰρ ὡς ἐπ' αὐτὴν τὰ δόρατα ἀμφότεροι, τοῦ μὲν ἀπέτυχον, ἀλλήλους δὲ πλήξαντες, ἀπέθανον. Αλλοι δὲ πιθανώτερον ἐξηγούμενοι τὰ Ομήρου, τοὺς Αλωείδας τούτους φασὶ γενέσθαι βασιλεῖς τῆς Ελλάδος. Πολλῆς δὲ καὶ βαρβάρου γῆς ἐπικρατήσαντας, καταπαῦσαι τὸν πόλεμον, καὶ τὰς εἰς αὐτὸν παρασκευὰς, καὶ ἐν εἰρήνῃ ποιῆσαι βιοτεύειν τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ τοῦτο ἔδοξαν δῆσαι τὸν Αρην, τουτέστι, τὸν πόλεμον. Οἱ νεώτεροι δὲ ἱστοροῦσι ποιηταὶ, μόνον τὸν Αρην ἀπολειφθέντα τῶν ἄλλων θεῶν ἐν τοῖς Υπερβορέοις μέρεσι συλληφθῆναι, καὶ συνδεθῆναι ὑπὸ τῶν Αλοειδῶν, καὶ διατεθῆναι εἰς Κέραμον, πόλιν τῆς Καρίας, καὶ ἐνταῦθα βασανισθῆναι μησὶ τρισκαίδεκα, μέχρις οὗ ἡ Ερίβοια, ἡ τῶν Αλωειδῶν μητρυιὰ, ἐμήνυσε τῷ Ερμῇ, ὁ δὲ ἐξέκλεψεν αὐτόν. Οἱ δέ φασιν, ἐν τῇδε τῇ ἱστορίᾳ περὶ τῶν μετεώρων διαλέγεσθαι τὸν Ομηρον, μαθηματικὸν ὄντα. Επεὶ γὰρ ὁ Αρεος ἀστὴρ, ὁ Σιδήρεος καλούμενος, ἐν τῷ Λέοντι γινόμενος, ὀκτὼ μησὶ στηρίζει, κατὰ τοῦτο λέγειν τὸν Ποιητήν· Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας· τῷ πλείονι ἀριθμῷ χρησάμενον διὰ τὸ ἄστρον. Χάλκεον δὲ κέραμον λέγει τὸν Λέοντα. Εν γὰρ τῷ ζωδίῳ τούτῳ γινόμενος ὁ ἥλιος, ἔξοπτια ποιεῖ, καὶ μεγάλα καύματα. ὡς φησι καὶ Αρατος· Ενθα μὲν ἠελίοιο θερείταταί εἰσι κέλευθοι. Αἱ δέ που ἀσταχύων κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι· Ηελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντι. Βέλτιον λέγειν δὲ, ὅτι φιλοσοφεῖν βούλεται διὰ τῆσδε τῆς ῥαψῳδίας, ὡς καὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως. Αρην οὖν ὀνομάζειν τὸν θυμόν. Ωτον δὲ καὶ Εφιάλτην τοὺς ἐν παιδείᾳ λόγους. τούτων γὰρ ὁ μέν τις ἐκ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας κινεῖται· ὁ δὲ ἕτερός ἐστιν ἐνδιάθετος, καὶ ἐκ φύσεως παρεπόμενος τοῖς ἀνθρώποις. Τὸν μὲν οὖν διὰ τῆς μαθήσεως διδασκόμενον λόγον, Ωτον προσηγόρευσεν, ὅτι διὰ τῶν ὤτων αὐτὸν καὶ τῆς ἀκοῆς ἐκμανθάνομεν παιδευόμενοι. Τὸν δὲ ἐνδιάθετον, καὶ ἐκ φύσεως παρεπόμενον τοῖς ἀνθρώποις, Εφιάλτην ὠνόμασεν, οἷον τὸν αὐτομάτως ἐφαλλόμενον, ἤτ' οὖν ἐπερχόμενον ταῖς διανοίαις ἡμῶν. Υπὸ τούτων δὲ ἀμφοτέρων φησὶ δεθῆναι τὸν Αρην, τουτέστι, τὸν θυμὸν, καὶ ἐπὶ πολὺ βασανισθῆναι. ἐπειδὴ οἱ ἐν παιδείᾳ λόγοι ἐκπαιδεύουσι καὶ διδάσκουσι τοὺς ἀνθρώπους, κατέχειν μὲν τὴν ὀργὴν καὶ ἐπιθυμίαν, ἥκιστα δὲ θυμῷ χρῆσθαι. ὅπερ φησὶν Ομηρος· κατέχεσθαι μὲν τὸν θυμὸν ἐπὶ τῶν λόγων τούτων, ἐπεὶ πάντοτε οἱ τῆς παιδεί-

Παῖδες Αλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.
Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας.
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Αρης ἆτος πολέμοιο,
Εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς Ηερίβοια
390 Ερμέᾳ ἐξήγγειλεν. ὁ δ' ἐξέκλεψεν Αρηα
Ηδη τειρόμενον. χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
Τλῆ δ' Ηρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Αμφιτρύωνος

ας λόγοι, ἐκπαιδεύουσι καὶ ἀναγκάζουσι τοὺς ἀνθρώπους μετὰ γνώμης ἅπαντα πράττειν, καὶ μὴ πολλάκις ὀργῇ χρωμένους κατὰ τῶν φίλων ἀνήκεστόν τι πράττειν. Εκδιδάσκουσι δὲ καὶ, ὃν τρόπον δεῖ γονέων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν κήδεσθαι, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. Αὖτις δὲ λυθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ερμοῦ, ἢ Εριβοίας, τοῦτο μηνυούσης. Ερμῆν πάλιν ὀνομάζων τὸν λόγον, ὅτι ἑρμηνευὺς γίγνεται πάντων ὁ λόγος. Ερίβοιαν δὲ ὀνομάζει τὴν στάσιν, παρὰ τὸ, μεγίστῃ φωνῇ χρῆσθαι στασιάζοντα πλήθη ἐν ταῖς πόλεσιν. ἐπειδὴ πολλάκις ὁ λόγος ἐξουσίαν δίδωσι τῷ θυμῷ, χρῆσθαι τῇ οἰκείᾳ ῥώμῃ, ὅτ' ἂν ὑπὲρ πατρίδος δέοι καὶ ὑπὲρ παίδων, καὶ γονέων, καὶ κτημάτων, καὶ πολιτείας, πρὸς πολεμίους ἀγωνίζεσθαι. τότε γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἔτι κατέχει τὸν θυμὸν, οὐδὲ εἴργει χρῆσθαι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει. ἀλλὰ τοὐναντίον αὐτὸν παρακελεύεται καὶ προτρέπεται χρῆσθαι κατὰ τῶν μὴ οἰκείαν, μᾶλλον δὲ τῶν ἐχθίστων, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων ληφθέντες κακῶς πάθωμεν.

386 ΑΛΩ. Αλωέως. ΚΡΑ. Ισχυρῷ.

387 ΧΑΛ. Χαλκῷ καὶ σκληρῷ ἀγγείῳ, πίθῳ, ἢ δεσμωτηρίῳ. οἱ γὰρ Κύπριοι τὸ δεσμωτήριον κέραμον καλοῦσι.

388 ΚΑΙ. Καὶ δὴ ἂν ΕΝ. Τότε. ΑΤ. Ο ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος τοῦ πολέμου.

389 ΕΙ. Εὰν μὴ ἡ τοῦ Ερμοῦ μητρυιὰ ἡ Ερίβοια ἀπήγγειλε τῷ Ερμῇ, ἵνα ἐκκλέψῃ τὸν Αρην τοῦ δεσμοῦ. Ερίβοια δὲ, ἡ ἄγρια καὶ μεγάλα βοῶσα. Αντίμαχος δὲ ὁ Κολοφώνιος τὴν Ερίβοιαν μητρυιὰν Ωτου καὶ Εφιάλτου παραδίδωσι. ΠΕ. Πάνυ καλή.

390 ΕΞ. Παρεκάλεσεν, ἐδεήθη.

391 ΗΔΗ. Εὐθέως. Επίρρημα χρόνου δηλωτικόν. ΤΕΙ. Καταπονούμενον. Ε. Αὐτόν. ΕΔΑ. Εδάμαζε, κατεπόνει.

392 ΤΛΗ. Εκαρτέρησε δὲ καὶ ἡ Ηρα. ΑΜ. Ο Ηρακλῆς. Εκατέραις γὰρ γενεαλογίαις καλεῖ αὐτὸν ὁ Ποιητὴς, ὁτὲ μὲν Διὸς υἱὸν λέγων, ὁτὲ δὲ Αμφιτρύωνος. ΗΡΗ. Εὔρυτος, ὁ Οἰχαλίας τῆς ἐν Βοιωτίᾳ βασιλεὺς, προέθηκε τὸν τῆς θυγατρὸς Ιόλης γάμον, τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν αὐτὸν νικῆσαι δυναμένῳ, ἢ, ὥς τινες, τοὺς παῖδας. Παρὰ γὰρ Απόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικήν. Ηρακλέους δὲ διαγωνισαμένου, ἀγανακτήσας ὁ Εὔρυτος, οὐκ ἀπεδίδου τὴν κόρην. Οργισθεὶς δὲ Ηρακλῆς, ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν, τὴν δὲ Ιόλην αἰχμάλωτον ἤγαγεν. Οὐδὲ τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο. ἀλλὰ καὶ Ιφιτον τὸν Εὐρύτου, εἰς Τίρυνθα παραγενόμενον ἐπὶ ζήτησιν ἵππων, ξενίσας, ἀπέκτεινε. Φεύγων δὲ τὸ τοῦ φόνου μύσος, παρεγένετο πρὸς Νηλέα, καθάρσεως τευξόμενος. Τῶν δὲ παίδων αὐτοῦ μὴ βουλομένων ὑποδέξασθαι, ὁ Νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτόν. Ηρακλῆς δὲ ἐκεῖθεν χωρισθεὶς, ἐπεξενώθη Δηϊφόβῳ τῷ τῶν Αρκάδων βασιλεῖ. καὶ οὕτως ἐκαθάρθη τοῦ φόνου. Καὶ ὕστερον ἐπιστρατεύσας Νηλεῖ, οὐ μόνον τὴν Πύλον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ Ηραν, Νηλεῖ συμ-

Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι
Βεβλήκει. τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
395 Τλῆ δ' Αΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστόν,
Εὖτέ μιν ωὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Εν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
(Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ολυμπον,
Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος. αὐτὰρ ὀϊστὸς
400 Ωμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ηκέσατ'. οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.)
Σχέτλιος, ὀβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
Ος τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἳ Ολυμπον ἔχουσι.
405 Σοὶ δ' ἔπι τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.

συμμαχοῦσαν, ἔτρωσεν, αὐτόν τε Νηλέα τοῖς παισὶν ἅμα κτείνει, δίχα τοῦ νεωτέρου Νέστορος. Οὗτος γὰρ ἐν Γερήνοις ἀνετρέφετο, διόπερ ἐσώθη. Οθεν αὐτὸν Γερήνιον ὁ Ποιητὴς προσηγόρευσε.

393 ΔΕΞ. Κατὰ τὸν δεξιὸν μαζόν. ΤΡΙ. Τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι. τριγώνῳ.

394 ΒΕ. Αντὶ τοῦ, ἔβαλε. ΤΟ. Τότε ἂν αὐτήν. ΑΝΗ. Ανίατον, ἀθεράπευτον. ΑΛ. Κακόν.

395 ΑΙΔ. Αδης. ΠΕ. Μέγας.

396 ΩΥ. Ο αὐτὸς ἀνήρ. Δισυλλάβως δὲ ἀναγνωστέον. ΥΙ. Ο Ηρακλῆς.

397 ΕΝ. Ο μὲν Αρίσταρχος τὸν πύλον ἀκούει κατὰ μεταπλασμὸν, ἀντὶ τοῦ, πύλην. ὡς τὸ πολύαρνι, ἀντὶ τοῦ, πολυάρνῳ. Καὶ τὸ, ἐν νεκύεσσι, κυρίως ἀκούει, ἔνθα αἱ τῶν τελευτώντων ἀναχωροῦσι ψυχαί. ΠΥ. Αντὶ τοῦ, ἐν πύλῃ, πρὸς τῇ πύλῃ. Οὐ γὰρ ἐν τῇ πύλῃ τῶν Πυλίων λέγει, ἀλλ' ἐν τῇ πύλῃ τῶν νεκρῶν, κατὰ τὴν τοῦ Κερβέρου ἀναγωγήν. ΟΔΥ. Εἰς ὀδύνας λυπούμενον.

399 ΠΕ. Διαπεπερονημένος.

400 ΗΛΗ. Ενελήλατο, ἐνήρειστο, ὑπέπηκτο. ΚΗ. Ελύπει, ἠνία, ἐκάκου.

401 ΠΑΙ. Ο τῶν θεῶν ἰατρὸς Παιών. ΟΔ. Τὰς ὀδύνας καταπαύοντα καὶ φθείροντα. ΠΑΣ. Επιβάλλων.

402 ΗΚΕ. Εθεράπευε.

403 ΣΧΕ. Αγνώμων, ἄδικος. ΟΒ. Μεγάλως μοχθηρίαις ἐπιτιθέμενος, καὶ ἰσχυρῶς διαπρατόμενος. Ισχυροπράγμων. Ισχυρὸς ἐν τῷ ἐργάζεσθαι, ἰσχυρῶς ἐργαζόμενος. ΟΥΚ. Οὐκ ἐπιστρέφεται. ἀτημελεῖ. ἀφροντιστεῖ. ἀτημελῶς καὶ ἀφροντίστως ἔχει. ΑΙ. Αμαρτωλὰ, παράνομα. Ο δὲ Αππίων, ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν, φησὶ, τὰ σεσυλημένα τῆς αἴσης. τουτέστιν, ἁμαρτωλά. Βέλτιον δὲ τὸ, μὴ δοκεῖν εἰρῆσθαι τὰ σεσυλημένα. Οὐκ ἔτι γὰρ ἡ αἶσα φανήσεται εἰρημένη. Εστιν οὖν αἴσυλα, κατὰ παράληψιν ἑτέρου α, δηλοῦντος κειμένην, ἀαίσυλα, ἐστερημένα τῆς αἴσης, τουτέστι, τοῦ καθήκοντος.

404 ΕΚΗ. Εκάκου, ἐλύπει, κατεπόνει.

405 ΣΟΙ. Επί σε. κατὰ σοῦ. ΑΝ. Ανέπεισεν. ἐπότρυνε.

406 ΝΗ.

Νήπιος, οὐδὲ τόγ' οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς,
Οττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο·
Ουδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
Ελθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
410 Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
Φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
Μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Αδρηστίνη,
Εξ ὕπνου, γοόωσα, φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Αχαιῶν,
415 Ιφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Η ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶρ' χειρὸς ὀμόργνυ·
Αλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
Αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι, Αθηναίη τε καὶ Ηρη,

406 ΝΗ. Αφρων. ὀλιγόφρων.

407 ΔΗ. Πολυχρόνιος.

408 ΓΟΥ. Γονατ. ΠΑΠ. Πάππα φωνοῦσι. πατέρα καλοῦσιν. Ετυμολογεῖ τὰς τῶν παίδων φωνάς.

412 ΑΙ. Γυνὴ Διομήδους. ΠΕ. Περισσόφρων, ἄγαν συνετὴ, περισσῶς φρονοῦσα. ΑΔΡ. Η Αδράστου θυγάτηρ. Διομήδους γυνὴ Αἰγιάλεια, ἡ νεωτάτη τῶν Αδράστου θυγατέρων. Τρεῖς γὰρ εἶχε θυγατέρας ὁ Αδραστος· ταύτην, καὶ Αργείαν τὴν Πολυνείκους, καὶ Δηϊπύλην τὴν Τυδέως. Τῆς οὖν μητρὸς αὐτοῦ ἀδελφὴ ἦν. Ο δὲ, στρατεύσας ἐς Ιλιον, κατέλιπε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς οἰκίας ἐπίτροπον τὸν Σθενέλου Κομήτην. Κατέχει δὲ ὁ λόγος· τρωθεῖσαν τὴν Αφροδίτην ὑπὸ Διομήδους, αὐτῷ μὲν μὴ μνησικακῆσαι, διὰ τὴν τῆς Αθηνᾶς ἐπικουρίαν, τὴν δὲ τούτου γυναῖκα ἐκμῆναι περὶ πορνείαν, ὡς περὶ πᾶσαν τὴν τῶν νέων ἡλικίαν συγχορεύειν ἀσελγαίνουσαν· τῷ δὲ Κομήτῃ καὶ ἔρωτα τῆς Αἰγιαλείας ἐμποιῆσαι. παραγενόμενον δὲ τὸν Διομήδην ἐξ Ιλίου, διώκειν μετὰ δορυφόρων ἀποκτεῖναι βουλόμενον. τὸν δὲ λοιπὸν, τοῖς ἀσθενέσι βοηθήμασι χρώμενον, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸν Ηρας βωμόν. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀπῆρεν εἰς Εσπερίαν. καὶ παραλαβεῖν λέγεται παρὰ Δαύνου τόπους τινὰς εἰς κατοικισμόν. Καὶ τέλος, ἀπορούντων αὐτοῦ τῶν ἑταίρων, καὶ λιμωττόντων, τούτους μὲν τὴν Αθηνᾶν εἰς ἐρωδιοὺς μεταμορφῶσαι, τὸν Διομήδην δὲ ἐνταῦθα καταστρέψαι τὸν βίον. Η δὲ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. Ταύτην δὲ τὴν ἱστορίαν ὁ Ποιητὴς οὐ λέγει. ἀλλὰ τοῦτο λέγει, μὴ, μαχεσθέντος αὐτῷ τινὸς τῶν ἰσχυροτέρων θεῶν, ἀποθάνῃ, εἶτα τὸν θάνατον αὐτοῦ ἡ γυνὴ, μαθοῦσα, ἅμα τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ θρηνήσει.

413 ΓΟ. Θρηνοῦσα. ΟΙ. Οἰκείους, οἰκέτας. ΕΓ. Διυπνίσῃ.

414 ΚΟΥ. Τὸν ἐκ παρθενίας ἄνδρα, γεγαμηκότα αὐτήν. ΠΟ. Ποθοῦσα.

416 ΙΧΩ. Λέγει θεῖον αἷμα. Η ὑγρὰ θεῶν οὐσία ἰχὼρ καλεῖται. ΑΠΟ. Απομόργνυ τῆς χειρὸς τὸν ἰχῶρα. ἀπέψα, ἀπέμασσεν.

417 ΑΛ. Εθεραπεύετο, ἀφυγιάζετο, ὑγιὴς ἐγίνετο. ΚΑ. Κατεπραΰνοντο.

419 ΚΕΡ.

Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
420 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τι μοι κεχολώσεαι ὅ, ττι κεν εἴπω;
Η μάλα δή τινα Κύπρις Αχαιϊάδων ἀνιεῖσα

419 ΚΕΡ. Ερεθιστικοῖς. ΕΡΕ. Παρώξυνον, ἐκίνουν.

421 ΚΕ. Οργισθήσῃ.

422 ΚΥ. Τὸ ἐπίθετον Αφροδίτης. Ο οὐκ ἐνόησαν οἱ περὶ ἡμῶν, τί σημαίνει. Συμπλανηθέντες γὰρ τῷ Ησιόδῳ, ἔδοξαν, ὅτι Κύπρις λέγεται, ὥς φησιν Ησίοδος, Κυπρογενέα, διότι γεννᾶται περικλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ. ὥσπερ καὶ τὴν φιλομμειδῆ, ὅτι μειδήσασα ἐξεφαάνθη. Ομηρος δὲ οὐκ εἶπεν οὕτως. ἀλλὰ, τὴν μετὰ μειδιάματα φιλοῦσαν, οἷον ἱλαρὰν, διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δύναμιν ἀπὸ τῆς συνουσίας. Ωσπερ γοῦν τὸ πῦρ Ηφαιστον λέγει ὁμωνύμως τῷ ἐνεργοῦντι, οὕτω καὶ Αφροδίτην ποτὲ τὴν πρὸς ἄνδρος γυναικὸς συνουσίαν, ἡνίκα ἂν περὶ τῶν μνηστήρων λέγῃ· καὶ ἐκλελάθοντ᾽ Αφροδίτης, Ην ἄρ ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον. μίσγοντο δὲ λάθρη. Τὸ οὖν ἐπίθετον τὸ διὰ τοῦ Κύπρις, σημαινόμενον, ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὴν δυνάμεως Ομήρῳ παρείληπται. Εστιν οὖν κατὰ συγκοπὴν Κύπρις, οἱονεὶ κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα. Ιδιον γὰρ Αφροδίτης τοῦτο. Οὐ γὰρ κυΐσκουσιν αἱ γυναῖκες χωρὶς τῆς ἀφροδισιαστικῆς συνηθείας. Τὸ δὲ πλανῆσαν τὸν Ησίοδον, καὶ τοὺς ἄλλους, ἐστὶ τὸ ἐν τῇ Θ ῥαψῳδίᾳ λεγόμενον· Η δ᾽ ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Αφροδίτη Ες Πάφον. ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις. Οὐκ, εἰ τις δ᾽ ἔν τινι τόπῳ γεγένηται καὶ τετίμηται ἐκεῖθεν, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ κοσμεῖται. Οὐδέ ποτε γοῦν Δήλιος ὁ Απόλλων παρ᾽ Ομήρῳ, οὐδὲ Πύθιος. Καίτοι γε καὶ ἑκάτερον τῶν ἱερῶν οἶδε. Δὶ ὧν φησι ποτὲ μέν· Δήλῳ δήποτε τοῖον Απόλλωνος παρὰ βωμῷ Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα. Ποτὲ δέ· Οὐδ᾽ ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει, Φοίβου Απόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ. Οὐδ᾽ ἐπεί φησιν· Ικετο δ᾽ εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ᾽ ἔασιν. Αἰγαῖός ποτε εἴρηται ὁ Ποσειδῶν παρ᾽ Ομήρῳ. Καὶ ἡ Κυθέρεια δὲ, καθ᾽ Ομηρον, οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις. Οἶδε μὲν γὰρ τὰ Κύθηρα. Οὐκ ἀπὸ τούτου δὲ εἴρηται. Κυθέρεια δὲ, ἡ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πειστικὸν τῆς ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον κεστὸν ἱμάντα, οἷον τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἀφίησι. Διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρέπεται· Ενθ᾽ ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ᾽ ἵμερος, ἐν δ᾽ ὀαριστὺς, Πάρφασις, ἥτ᾽ ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. Επεί τοι καὶ ἀλαλκομενηῒς Αθήνη, παρὰ τοῖς εὖ λογιζομένοις, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἡ ἀπαλαλκοῦσα τῷ ἰδίῳ μένει τοὺς ἐναντίους. Οὐ γὰρ πειθόμεθα τοῖς νεωτέροις, οἵ φασιν, ἀπὸ Αλαλκομενοῦ τινος εἰρῆσθαι. Οὐδ᾽, ὡς Ερατοσθένης παρήκουσεν Ομήρου, εἰπόντος, Ερμείας ἀκάκητα· ὁ ἀπὸ Ακακήτου ὄρους· ἀλλὰ, ὁ μηδενὸς κακοῦ μεταδοτικός. Επεὶ καὶ δωτὴρ ἐάων. Πάντ᾽ οὖν ἀπὸ τῶν παρεπομένων τοῖς θεοῖς. Καὶ γὰρ ἡ Γλαυκῶπις οὐκ ἀπὸ τοῦ, ἥτ᾽ ἄκρης θῖνα Γλαυκώπιον ἵζει· ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πρόσοψιν τῶν ὀφθαλμῶν καταπλήξεως. Καὶ τὰ ἄλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπιοῦσιν ἡμῖν πάρεστιν ὁρᾶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὠνομασμένα, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ψυχικῶν, ἢ νὴ Δία συμβεβηκότων περὶ τὸ σῶμα. Ως, λευκώλενος Ηρη, καὶ, ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ, φοῖβος Απόλλων, καὶ, ἀκερσεκόμης. Καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεων. Ως, ἕκατος, καὶ, ἑκατηβελέτης, καὶ, ἑκηβόλος. Αρτεμις δὲ καὶ, ἀγροτέρη, καὶ, ἰοχέαιρα. Καὶ πάντα τὰ παραπλήσια. Καὶ γὰρ, εἰ σπανίως, Ελικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἴρηκεν,

Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,
Τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
Πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
Ὡς φάτο. μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·
Οὔ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
Ἀλλὰ σύγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
Ταῦτα δ' Ἄρηϊ θοῷ, καὶ Ἀθήνῃ, πάντα μελήσει.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Γιγνώσκων, ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.

ρηκεν, ἀπὸ Ἑλικῶνος, ὡς Ἀρίσταρχος βούλεται. Ἐπεὶ ἡ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος. Οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἑλίκης. ἐπεί φησιν· Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν. Ἑλικήϊον γὰρ ἂν εἶπε, συγχωροῦντος τοῦ μέτρου. Δύναται Ἑλικώνιος λέγεσθαι, διὰ τὸ, ἕλικας καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς δίνας τῆς θαλάσσης. Ἔτι δὲ, εἴπερ ἦν ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου, πολλῷ μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ᾗ βωμός τε θυήεις αὐτῆς, Παφίη ἐλέγετο. Ἀλλ' οὐδέ ποτε Παφίην εἶπε τὴν Ἀφροδίτην Ὅμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. Καὶ γὰρ, εἴ ποτε σπανίως ἐπίθετα ἐξενήνοχε τοπικὰ, ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου κατὰ τὸ εἰκὸς αὐτὰ λέγει. Ἀχιλλεὺς μὲν γὰρ Θεσσαλὸς ὢν, φησί. Ζεῦ, ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων, Καὶ Ἑκάβη. Ἀλλ' εὔχου σύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται. Ἡ γὰρ Ἴδη τῆς Τροίας, οἰκείως τε ἡ Ἑκάβη, ἔσχηκε παρονομάσαι τὸν Δία Ἰδαῖον. Ὁ δ' Ὅμηρος οὐκ ἂν εἴποι ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ ἐπίθετον, ἐξ ἰδίου προσώπου λέγων· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ. ΑΧ. Τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν. ΑΝΙ. Ἀναπείθουσα.

423 ΑΜΑ. Συνακολουθῆσαι. Ἔνιοι, Ἅμ' ἑσπέσθαι. ΕΚ. Ἐξόχως.

424 ΚΑΡ. Καταρέζουσα, πλησίον παρακαθίζουσα, καταψῶσα τῇ χειρί. ΕΥ. Ἐστολισμένων, εὐστόλων.

425 ΠΕ. Πόρπη ἐν τῇ περιβολῇ. ΚΑ. Κατεξέσθη. ΑΡ. Ἀσθενῆ. Σημαίνει δὲ καὶ λεπτήν.

427 ΧΡΥ. Καλὴν λέγει νῦν.

428 ΟΥ. Οὔ σοι. οὐδαμῶς σοι.

429 ΙΜΕ. Ἐπέραστα, θαυμαστά.

432 ΕΠΟ. Ἐφώρμησεν.

433 ΥΠ. Ὑπερεῖχε, προεβέβλητο, ὑπερεμάχετο.

434 ΑΖΕ. Ἐσέβετο. ΙΕ. Προεθυμεῖτο.

435 ΔΥ. Ἀποδῦσαι.

437 ΕΣ. Διέσεισε, διεκίνησε. ΦΑ. Λαμπράν.

Αλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάεργος Απόλλων·
440 Φράζεο, Τυδείδη, καὶ χάζεο· μηδὲ θεοῖσιν
Ισ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
Αθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Ως φάτο. Τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Απόλλωνος.
445 Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Απόλλων,
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο.
Ητοι τὸν Λητώ τε καὶ Αρτεμις ἰοχέαιρα
Εν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.
Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Απόλλων,
450 Αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον, καὶ τεύχεσι τοῖον·
Αμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Αχαιοὶ
Δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ασπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Δὴ τότε θοῦρον Αρηα προσηύδα Φοῖβος Απόλλων·
455 Αρες Αρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,

438 ΕΠΕ. Εφώρμησε. ΔΑΙ. Θεῷ ὅμοιος, ἥρωϊ παραπλήσιος.

439 ΟΜΟ. Επαπειλήσας, ἐπιτιμητικῶς βοήσας.

440 ΦΡΑ. Σκέπτου, διαλογίζου. ΦΡΑ. Διαλογιζόμενος ἀναχώρει.

441 ΦΥ. Εθνος.

442 ΧΑ. Αντὶ τοῦ, ἀποθνησκόντων. ἢ, ἐπὶ γῆς βαδιζόντων. ἢ, χαμαιρρίφων. ἢ, φθαρτῶν.

443 ΑΝΕ. Ανεχώρει. ΤΥΤ. Μικρόν. ὀλίγον.

444 ΑΛ. Εκκλίνας.

445 ΑΠΑ. Αποθεν.

446 ΠΕΡ. Τῇ ἀκροπόλει τῶν Τρώων τοῦ Ιλίου οὕτω καλουμένῃ.

447 ΙΟ. Η ἰοῖς, ὅ ἐστι, βέλεσι, χαίρουσα. τουτ' ἔστι, τοξική.

448 ΑΔΥ. Ναῷ. Αδυτα γὰρ καλοῦνται οἱ τόποι τῶν ἱερῶν, εἰς οὓς οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι πᾶσιν. ΑΚΕ. Εθεράπευον, νιῶ. ἢ, ἐπεμελοῦντο. ἢ, παρεμυθοῦντο. ΚΥ. Εδόξαζον, πρὸς δόξαν προετρέποντο.

450 ΙΚΕ. Ομοιον. ΤΟΙ. Τοιοῦτον.

452 ΔΗ. Διέκοπτον. ΒΟ. Τὰς ἀσπίδας τὰς ἐκ βοείων βυρσῶν.

453 ΕΥ. Περιφερεῖς. Εὖ ἐχούσας ἐν τῇ περιφερείᾳ. ΛΑΙ. Βαρβαρικὰ ὅπλα, ἢ βέλη. ἢ, μικρὰ ἀσπιδίσκια θυρεοειδῆ, ὠμοβόρσινα στίχη, ἐκ λασίων βυρσῶν αἰγείων. ἢ, ὅπλα κοῦφα· παρὰ τὸ, ἐν λαιᾷ χειρὶ βαστάζεσθαι.

454 ΘΟΥ. Ορμητικὸν ἐν τῷ πολέμῳ.

455 ΒΡΟ. Ανδροφόνε.

Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν;
Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
460 Ὣς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ·
Τρώων δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
Εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ, ἡγήτορι Θρηκῶν.
Υἱάσι δὲ Πριάμοιο, διοτρεφέεσσι, κέλευεν·
Ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
465 Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
Ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃς εὖ ποιητῇσι μάχωνται;
Κεῖται ἀνὴρ, ὅντ' ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
470 Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον·
Ἕκτορ, πῆ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
Φῆς που, ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων,
Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
475 Τῶν νῦν ἔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι,
οὐ

456 ΕΡΥ. Ἑλκύσειας.

458 ΧΕΙΡ. Ἐπὶ τὸν καρπὸν τῆς χειρός. ἀνὰ χεῖρα, ἐν χειρί.

459 ΕΠΕ. Ἐφώρμησεν.

460 ΑΚ. Ἀκροπόλει.

461 ΤΡΩ. Τοὺς δὲ Τρῶας εἰς τάξεις καθεσταμένους. ΟΥ. Ὀλέθριος. ΩΤΡ. Παρώξυνεν.

462 ΕΙ. Ὁμοιωθείς. ΑΚΑ. Ὄνομα κύριον. ΗΓΗ. Ἡγεμόνι.

465 ΕΣ. Μέχρι τίνος.

466 ΕΙ. Ἕως ἄν, μέχρις ἄν. ΕΥ. Εὖ πεποιημέναις, εὖ καὶ καλῶς κατεσκευασμέναις.

467 ΙΣ. Ἐπίσης. ὁμοίως. ΕΤΙ. Ἐτιμῶμεν.

469 ΕΚ. Ἐκ ταραχῆς. ΣΑ. Σώσωμεν.

471 ΝΕΙ. Ὠνείδισε.

472 ΠΗ. Ποῦ δή σοι. ΟΙ. Πεπόρευται. ΕΧΕ. Εἶχες.

473 ΦΗΣ. Ἔλεγες. ΠΟΥ. Ἀντὶ τοῦ, δή. ΑΤ. Χωρίς. ΕΞΕ. Ἕξειν, συνέξειν, συνεκσώσειν, φυλάξειν.

474 ΓΑΜ. Οἱ ἄνδρες τῶν θυγατέρων. Γαμβρὸς ὁ γήμας καλεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων τῆς γαμηθείσης.

475 ΙΔΕ. Ἰδεῖν. ΝΟ. Θεάσασθαι.

476 ΚΑ.

Αλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα.
Ημεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἥκω.
Τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
480 Ενθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον, καὶ νήπιον υἱὸν,
Κὰδ δὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅσκ' ἐπιδευής.
Αλλὰ καὶ ὣς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
Ανδρὶ μαχέσσασθαι. ἀτὰρ ἔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Αχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν.
485 Τύνη δ' ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι·
Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
Ανδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε.
Οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
490 Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ,
Αρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλητῶν γ' ἐπικούρων,
Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.
Ως φάτο Σαρπηδών. δάκε δὲ φρένας Εκτορι μῦθος.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.

---

476 ΚΑ. Δειλιῶσιν.

477 ΕΝ. Ενεσμέν. εἰμὲν, ὑπάρχομεν.

478 ΗΚΩ. Παραγέγονα.

479 ΤΗ. Μακρόθεν. ΔΙ. Δίνας ἔχοντι. Δῖναι δέ εἰσιν αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί.

481 ΕΛ. Επιθυμεῖ. ΕΠΙ. Ενδεής.

485 ΤΥ. Δωρικῶς, ἀπὸ τοῦ τὺ, σὺ παραγωγῇ τύνη, ὅ ἐστι, σύ. ὡς, ἀπὸ τοῦ ἐγὼ, ἐγώνη, καὶ ἐγών.

486 ΜΕ. Υπομένειν, προθυμεῖσθαι. ΩΡ. Οάρεσσι, ταῖς γυναιξί. Παρὰ τὸ συνεζεῦχθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἔνθεν καὶ συνωρὶς, τὸ συνεζευγμένων τῶν ἵππων ὄχημα.

487 ΑΨΙ. Τοῖς ἅμμασι καὶ ταῖς συναφαῖς τοῦ λίνου. Περιφραστικῶς δὲ τὸ, δίκτυον δικτύου. ΑΛ. Ληφθέντες. ΠΑ. Τοῦ πάντα ἀγρεύοντος.

488 ΕΛ. Ελκυσμα, ἕλασμα, καὶ ἀναίρεμα. Εσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ ἑλεῖν. ΚΥΡ. Εγκύρημα, ἔντευγμα· οἷον, ἐπίτευγμα, εὐτύχημα. Λέγει δὲ τῶν ἐχθρῶν.

489 ΥΜ. Υμετέραν.

491 ΛΙΣ. Δεομένῳ.

492 ΝΩ. Αδιαλείπτως, συνεχῶς. ΕΧΕ. Συνέχειν, ἢ ἀντέχειν, πρὸς τὴν μάχην, καὶ μὴ ἐνδιδόναι. ΕΝΙ. Επίπληξιν.

493 ΔΑ. Καθίκετο, καθήψατο.

494 ΑΛ. Καθήλατο.

495 Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς,
500 Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
Κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχνας,
Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
Λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων
505 Ἂψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες,
Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ, Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου· ὅς μιν ἀνώγει
510 Τρωσὶν θυμὸν ἀγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην

495 ΠΑΛ. Κινῶν. ΠΑΝ. Πανταχοῦ.

497 ΕΛΕ. Συνεστράφησαν, μεταβαλλόμενοι εἰλήθησαν.

498 ΑΟΛ. Συνεσταλμένοι, ἄθροοι, συνηγμένοι. ΦΟ. Ἐφοβήθησαν.

499 ΑΧ. Τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων, ἢ τὰ ἄχυρα. Ἄχνη δὲ καλεῖται καὶ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός. ΦΟ. Φέρει, διασκορπίζει, σκεδάζει. ΑΛΩ. Ἀλωνείας. Νῦν δὲ τοὺς τόπους, ὅπου ὁ πυρὸς πατεῖται, τουτέστιν, ἀλοᾶται. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν δενδροφόρον γῆν, καὶ ἐν ᾗ ἀπὸ τοῦ σίτου τὰ ἄχυρα διαιρεῖται. Λικμᾶν γάρ ἐστι τὸ χωρίζειν ἀπὸ τοῦ σίτου τὸ ἄχυρον τοῖς πτύοις.

500 ΞΑΝ. Ὁ πυρρός. Ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία. Ἡ αὐτὴ ἡ θεὸς, ἡ γεωργικὴ ἐπιστήμη.

501 ΚΡΙ. Διαχωρίζει. ΕΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπειγόντων, καὶ συνεχῶς καὶ μετὰ βίας πνεόντων.

502 ΑΧΥ. Ἀχυροθῆκαι οἱ τόποι, εἰς οὓς χωριζόμενα τοῦ σίτου τὰ ἄχυρα ἐναπόκειται.

503 ΥΠ. Ὑπεράνωθεν. ΚΟ. Τῷ κονιορτῷ.

504 ΠΟΛ. Στερεὸν, λίαν ἰσχυρόν. ΕΠΕ. Πλήσσοντες σφοδρῶς καὶ ἐντόνως ἤγειρον καὶ ἀνέπαλλον καὶ ἀνεκίνουν.

505 ΑΨ. Ἐξ ὑποστροφῆς ἐμβαλλόντων. ΥΠΟ. Ὑπέστρεφον δέ. ΗΝΙ. Ἡνίοχοι. Ἡ εὐθεῖα, ὁ ἡνιοχεύς.

506 ΜΕ. Τὴν διὰ τῶν χειρῶν δύναμιν ἐναντίον ἔφερον ἀλλήλων. ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας. ΝΥ. Ἀχλύν.

507 ΑΡΗ. Βοηθῶν.

508 ΠΑΝ. Πανταχοῦ, πανταχόσε. ΕΚ. Ἐπετέλει. ΕΦΕ. Ἐντολάς.

509 ΧΡΥ. Χρυσοφασγάνου, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντος. Οἱ δὲ νεώτεροι, ὡς χρυσῆν κιθάραν ἔχοντος, ἀποδιδόασι τὴν λέξιν.

511 ΠΕ.

Οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
Ηκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο. τοὶ δ' ἐχάρησαν
515 Ως εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Αρης τε βροτολοιγὸς, Ερις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
520 Ωτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
Αλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ατρέμας ὄφρ' εὕδῃσι μένος βορέαο, καὶ ἄλλων
525 Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιόεντα
Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
Ως Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ατρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
Ω φίλοι, Ανέρες ἐστὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
530 Αλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

511 ΠΕ. Ἐγένετο, ἦν.

512 ΠΙ. Νῦν, πλουσίου, ἢ, λιπαροῦ, εὐδαίμονος. ΑΔΥ. Ναοῦ, ὃν εἰσελθεῖν οὐ ῥᾴδιον.

513 ΗΚ. Ἀφῆκεν.

514 ΕΤΑ. Ἐν τοῖς ἑταίροις ἔστη, ἐν αὐτοῖς ἵστατο.

515 ΑΡ. Ὑγιῆ.

516 ΜΕ. Ἐπεζήτησαν. ΟΥ. Οὐδέν.

517 ΕΑ. Ἀντὶ τοῦ, εἴα. ΠΟ. Ἐνέργεια. Δηλοῖ δὲ νῦν κακοπάθειαν.

518 ΑΜΟ. Ἀπλήρωτον.

521 ΙΩ. Κραυγὰς, ἀπειλὰς, ἢ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ διώξεις καὶ ὁρμάς. Ἰωκὴ, ὡσεὶ διωκή.

523 ΝΗ. Ἐπὶ νηνεμίας. ΑΚΡ. Ὧν περὶ τὰ ἄκρα αἱ νεφέλαι πολοῦνται, ὅ ἐστιν, ἀναστρέφονται. ὧν αἱ ἄκραι τὸν πόλον, τὸν οὐρανὸν, ἐπαναβιβάζονται.

524 ΑΤΡ. Ἐφ' ἡσυχίας, ἄνευ τινὸς κινήσεως. ΟΦΡ. Ὅτ' ἀνηρεμῇ.

525 ΖΑ. Ἄγαν χρειωδῶν, μεγάλως πνεόντων. ΣΚΙ. Μελαίνας σκιὰς ποιοῦντα.

526 ΛΙ. Λιγυραῖς, ἡδείαις, ἢ ὀξείαις, σφοδραῖς. ΔΙΑ. Διασκορπίζουσιν. ΑΕΝ. Πνέοντες.

528 ΕΦ. Ἐπορεύετο.

529 ΑΝΕ. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖοι. ΑΛ. Ἰσχυρόν. ΕΛΕ. Ἀναλάβετε.

530 ΑΙ. Διατηρεῖτε· ἀλλήλοις προσέχετε.

Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτέ τις ἀλκή.
Η, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς. βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
Αἰνείεω ἕταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
535 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
Τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Αγαμέμνων·
Ηδ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε.
540 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ενθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,
Υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ορσίλοχόν τε·
Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,
Αφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
545 Αλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.
Ος τέκετ' Ορσίλοχον, πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ορσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
Εκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων, Ορσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
550 Τὼ μὲν ἄρ', ἡβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν

---

531 ΑΙ. Αἰδουμένων. αἰσχυνομένων. ἀλλήλοις προσεχόντων. ΣΟ. Σῶοι, ὑγιεῖς. Τὸ ο μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον. ΠΕ. Πεφονευμένοι εἰσὶν, ἢ, ἀναιροῦνται. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ, γεγένηνται φανεροὶ, πεφανέρωνται.

534 ΑΙ. Ιωνικῶς. καὶ κατὰ συναλοιφὴν ποιητικὴν, Αἰνείω. Αἰνείου.

535 ΠΕΡ. Περγάσου υἱόν.

536 ΤΙ. Ετίμων. ΘΟ. Ταχὺς, πρόθυμος.

538 ΕΡΥ. Υπέμεινεν, ἐκώλυσεν, ἐφύλαξεν. Παρὰ τὸ ἔρυμαι, ἀντὶ τοῦ ἐρύομαι. ΕΙ. Διῆλθε. ΧΑΛ. Ενιοι, καὶ τὶς.

539 ΝΕΙ. Τῇ νεάτῃ. Λέγει δὲ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γαστρός.

543 ΕΝ. Κατῴκει. ΕΥ. Καλῶς κατεσκευασμένῃ.

544 ΒΙΟ. Νῦν, τοῦ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείου.

545 ΑΛ. Αλφειὸς, ποταμὸς ἐν Ηλιδι. ΕΥ. Αντὶ τοῦ, εὐρέως, πλατέως.

548 ΔΙ. Διδυμάονες διδύμων διαφέρουσι. καθότι οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν, οἱ δὲ διδυμάονες οὐκ ἐξ ἀνάγκης. κεῖται γὰρ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἁπλῶς δυάδος. Τὸ ο μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον. ΓΕ. Εγεννήθησαν.

550 ΗΒΗ. Ακμάσαντες. δυϊκῶς.

Ιλιον εἰς εὔπωλον ἅμ' Αργείοισιν ἑπέσθην,
Τιμὴν Ατρείδῃσ', Αγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Αρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οἵω τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
555 Ετραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
Τὼ μὲν ἄρ' ἁρπάζοντε βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
Ανδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
560 Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἐγχείην. τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Αρης,
Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
565 Τὸν δ' ἴδεν Αντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφεας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
Αντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
570 Αντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν·
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,

551 ΕΥ. Καλοὺς ἵππους ἐχούσαν, εὔιππον. Η, ἐν ᾗ ἐστι καλῶς ἀναστραφῆναι. ἤγουν, εὐήρετος. ἀπὸ τοῦ πωλεῖν.

553 ΑΡ. Αντικαταλλασσομένω. περικτῶντες.

555 ΤΑΡ. Πυκνώμασι, συνεχέσι τόποις. ΥΛ. Συμφύτου τόπου.

556 ΙΦ. Ητοι εὐτραφῆ, ἤ, κατ' εὐφημισμὸν, ἀσθενῆ, ἢ ἰσχυροποιοῦντα τοὺς ἐσθίοντας.

557 ΣΤΑ. Τὰς ἐπαύλεις. ΚΕΡ. Πορθοῦσι, κινοῦσιν. καθὼς πεφύκασιν οἱ ταῦροι τοῖς κέρασιν.

558 ΕΝ. Αντὶ τοῦ, ἐν ταῖς χερσί.

560 ΚΑΠ. Κατέπεσον. δυϊκῶς. ΕΛΑ. Ελάτη, εἶδος δένδρου.

563 ΣΕΙ. Κινῶν.

564 ΔΑ. Φονευθῇ.

566 ΠΕ. Περισσῶς γὰρ δέδιε, καὶ ἐφοβεῖτο.

567 ΜΕ. Μεγάλως. ΣΦΕ. Συσταλτέον διὰ τὸ μέτρον, καὶ συνίζησιν. ΑΠΟ. Αποσφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσει τοῦ ἔργου. ΠΟ. Τοῦ προκειμένου ἔργου.

Ως εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Αχαιῶν,
Τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
575 Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
Ενθα Πυλαιμένεα ἑλέτην, ἀτάλαντον Αρηϊ,
Αρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
Τὸν μὲν ἄρ' Ατρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος·
Εσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῗδα τυχήσας.
580 Αντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον, θεράποντα
Εσθλὸν Ατυμνιάδην, (ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους)
Χερμαδίῳ, ἀγκῶνα τυχὼν μέσον. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ηνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Αντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην.
585 Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
Δηθὰ μάλ' εἱστήκει, (τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,)
Οφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι.
Τοὺς δ' ἵμασ' Αντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Αχαιῶν.
590 Τοὺς δ' Εκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
Καρτεραί. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Αρης καὶ πότνι' Ενυώ·

572 ΜΕ. Παραμένοντας, παρεστῶτας.
574 ΔΕΙ. Δειλαίους. δυϊκῶς. ἀσθενεῖς, ἀθλίους. ΒΑ. Ενεχείρισαν, ἔθηκαν.
575 ΜΕ. Εν τοῖς προμαχομένοις.
576 ΑΤΑ. Ισον.
579 ΤΥ. Επιτυχών.
581 ΑΤΥ. Ατυμνίου υἱόν.
583 ΛΕΥ. Λευκὰ ὡς ἐλέφαντος.
584 ΗΛΑ. Εκοψε. ΚΟΡ. Κεφαλὴν, κρόταφον.
585 ΑΣ. Πνευστιῶν, σφοδρῶς ἀναπνέων. ΕΥ. Εὖ πεποιημένου, καὶ καλῶς κατεσκευασμένου.
586 ΚΥΜ. Επὶ κεφαλὴν κυβιστῶν. ΒΡΕ. Επὶ βρεγμὸν, ἐπὶ τὸ βρέγμα, καὶ βρέχμα τῆς κεφαλῆς.
587 ΑΜΑ. Αμαθος, ἡ κατὰ τὸ πεδίον ἄμμος. ψάμμος δὲ ἡ κατὰ τὴν θάλασσαν κόνις.
588 ΒΑ. Κατέβαλον.
589 ΙΜΑ. Εμάστιξεν, ἐδίωξεν.
590 ΕΝΟ. Εθεάσατο.
591 ΚΕ. Κραυγάζων, βοῶν. ΕΙ. Ηκολούθουν.
592 ΕΝΥ. Πολεμικὴ θεός.

Η μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
Αρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
595 Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Εκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,
Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
Αφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω.
600 Ως τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
Ω φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Εκτορα δῖον
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν;
Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Αρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
605 Αλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
Ως ἄρ' ἔφη. Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
Ενθ' Εκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην, Αγχίαλόν τε.
610 Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
Στῆ δὲ, μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Αμφιον Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα

593 ΚΥ. Τὴν ταραχὴν, τὸν θόρυβον, ἢ πόλεμον.

594 ΕΝΩ. Διέφερεν, ἐκίνει, μετέφερε.

595 ΦΟΙ. Ανεστρέφετο.

597 ΑΠΑ. Ασθενὴς, ἄπειρος, μηδὲν μηχανήσασθαι δυνάμενος. ΠΟΛ. Πολλοῦ.

598 ΩΚΥ. Ταχέα ῥεύματα ἔχοντι, ταχέως ῥέοντι. ΑΛΑ. Εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβάλλοντι.

599 ΜΟΡ. Ὠνοματοπεποίηται ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ψόφου, τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινομένου.

600 ΑΝΕ. Ανεχώρει.

601 ΟΙ. Αντὶ τοῦ, οἷον ἄρα δή. ΘΑ. Εκπληττόμεθα.

603 ΠΑ. Πάρεστι.

605 ΠΡ. Τοὺς Τρῶας βλέποντες.

606 ΕΙ. Πρᾴως ἀποχωρεῖτε. ΜΕ. Προθυμεῖσθε.

608 ΕΙ. Επισταμένους μάχεσθαι.

612 ΠΑΙ. Παισὸς, πόλις Τροίας, ἣν ἐν ἄλλοις Απαισὸν, μετὰ τοῦ α, προσηγόρευσε.

613 ΠΟ. Πολλὰ κτήματα ἔχων. ΠΟ. Πολλὰ λήϊα ἔχων, ἢ πολλὰ θρέμματα ἔχων, πολυθρέμμων. Λεία δὲ

Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.
615 Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος.
Δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
Τεύχεα συλήσων. Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
Ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
620 Αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς, ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
Ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι,
Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων·
Οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν, ἔγχε' ἔχοντες.
625 Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἠΰν τε, μέγαν τε,
Ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
630 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,

λέγεται καὶ τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ λῃστείας.

614 ΕΠΙ. Βοηθήσοντα.

616 ΝΕΙ. Κατωτάτῃ.

617 ΔΟΥ. Ἐψόφησεν.

618 ΕΠΕ. Δαψιλῶς ἐπέμψαν. ἐπέχευαν ἀθρόως. Η μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν. ΕΠΕ. Ἐξηκόντισαν.

619 ΠΑΜ. Λάμποντα. ΣΑ. Ἀσπὶς, ὅπλον. ΑΝΕ. Ἀνέλαβε.

620 ΠΡΟΣ. Ἐνθορὼν, ἐμβάς.

621 ΕΣ. Ἀνείλκυσεν.

622 ΕΠ. Κατεπονεῖτο.

623 ΑΜ. Τὴν ὑπερμάχησιν. συνασπισμόν. ἢ, τὸ περιβάντα τῶν νεκρῶν ὑπερμαχεῖν. ΑΓΕ. Ἄγαν ἔντιμον. ἢ καὶ, ἄγαν ὑβριστῶν.

625 ΑΓΑ. Ἐπιφανῆ, ἔνδοξον.

626 ΩΣ. Ἀπώσαντο, ἀπέβαλλον. ΑΠΟ. Ἀφ' ἑαυτῶν. ΧΑΣ. Ἀναχωρήσας. ΠΕ. Διεσείσθη, ἀπεσείσθη, πρὸς τῶν ἐμπεπηγότων τῇ ἀσπίδι δοράτων. ΧΑΣ. Καθ' ὑπαλλαγὴν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ, πελεμιχθεὶς ἀνεχάσατο.

627 ΠΟ. Ἐνήργουν.

628 ΗΡΑ. Ἡρακλέους παῖδα. ΗΥΝ. Ἀγαθὸν, γενναῖον.

629 ΩΡ. Ἀπότομος, ἰσχυρά. Φασὶν, Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος ἀνθολογούσῃ φανῆναι τὸν Δία ἐν σχήματι ταύρου, κρόκον ἐκ τῶν ῥινῶν βλαστάνοντος. Ἐπικαθεσθεῖσαν δὲ τοῖς νώτοις τὴν κόρην πρὸς ἀπανθισμὸν, ἁρπάσας εἰς Κρήτην ἐκόμισεν. Ἐξ ἧς φασι Σαρπηδόνα γεννῆσαι, καὶ Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν.

631 ΥΙ. Υἱὸς υἱοῦ. ἔγγονος.

Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
Πτώσσειν, ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
635 Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
Αλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ηρακληείην,
Εἶναι ἐμὸν πατέρα, θρασυμέμνονα, θυμολέοντα·
640 Ος ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Εξ οἴῃς σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ιλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐδέ τι σε Τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
645 Ελθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι·
Αλλ' ὑπ' ἐμοῦ δμηθέντα πύλας Αΐδαο περήσειν.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Τληπόλεμ', ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ιλιον ἱρὴν,
Ανέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
650 Ος ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Εξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα

633 ΒΟΥ. Βουληφόρος, ὁ τῆς γερουσίας, ἤγουν βουλῆς. φέρων βούλημα.

634 ΑΔΑ. Απείρῳ, ἀμαθεῖ.

935 ΓΟ. Υἱόν.

636 ΕΠΙ. Ενδεὴς εἶ.

639 ΘΡΑ. Τολμηρὸν, θρασὺν ἐν τῷ μάχεσθαι, ἢ θρασέως ὑπομένοντα ἐν τῇ μάχῃ. ΘΥ. Λεοντόψυχον, γενναῖον.

641 ΟΙ. Οἴαις, μόναις.

642 ΧΗ. Εκένωσεν, ἐρήμωσεν, ἐρήμους ἐποίησεν, ἐχήρωσεν ἀπὸ τῶν οἰκείων. ΑΓΥ. Οδούς.

643 ΚΑ. Δειλὸς, ἀσθενής. ΑΠΟ. Αποφθείρονται.

644 ΑΛ. Ιαμα, ἀλέξημα, βοήθημα.

646 ΠΥ. Εἰς ᾅδου κατελθεῖν.

649 ΑΦ. Ανοίαις.

650 ΕΥ. Εὖ ποιήσαντα. ΗΝΙ. Επέπληξεν.

653 ΕΞ. Εξ ἐμοῦ γενήσεσθαι. ΔΑ. Δαμασθέντα, φονευθέντα, ἀναιρεθέντα.

Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἶδι κλυτοπώλῳ.
655 Ως φάτο Σαρπηδών. ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῆ δούρατα μακρὰ
Ἐκ χειρῶν ἤϊξαν. ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον,
Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
Βεβλήκειν· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
Ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα· πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο. βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
665 Ἑλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη
Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
670 Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,

654 ΕΥ. Καύχημα, δόξαν. ΚΛΥ. Τῷ ἱππικῷ. ἐνδόξους ἵππους ἔχοντι. οὐ κλυτὴ ἐστιν ἡ ἐπιπώλωσις. οἷον ἀκούσῃ, διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν οἰμωγάς. Ἢ ἔοικε, τῷ ἐπιθέτῳ καὶ κατ' αὐτοῦ κεχρῆσθαι, διὰ τὴν τῆς Περσεφόνης ἁρπαγήν.

655 ΑΝΕ. Ἀνέτεινε. ΜΕΙ. Μελίϊνον, ἐκ μελίνου ξύλου κατεσκευασμένον. Μελία δὲ, εἶδος δένδρου μακροῦ καὶ περιμήκους.

656 ΟΜΑ. Ὁμοῦ καὶ κατ' αὐτὸν χρόνον. ΔΟΥ. Ἄφεσις τῶν δοράτων καὶ συντυχία ἐγένετο.

658 ΔΙ. Διαμπάξ, διόλου. ΑΛΕ. Ἀλγεινὴ, ἐπίπονος.

659 ΕΡΕ. Σκοτεινή.

661 ΔΙΕ. Διῆλθε. ΜΑΙ. Ἐνθουσιῶσα, ἢ ὀξέως ὁρμῶσα. Ἢ, τοῦ αἵματος γευσικῶς ἔχουσα. Καὶ ἔστιν αἱμάωσα, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ μ, μαιμάωσα.

662 ΕΓ. Ἐμπαγεῖσα, ἐμπελασθεῖσα. ΛΟΙ. Ὄλεθρον. ΑΜΥ. Ἀπέστρεψεν, ἀπεκώλυσεν.

665 ΕΛ. Ἀπαιωρούμενον. ΕΠΕ. Ἐνενόησεν, ἐνεθυμήθη.

666 ΕΞΕ. Ἐξελκύσαι.

670 ΤΛΗ. Εὔτολμον, ὑπομενητικόν. ΜΑΙ. Ἐπεράχθη, ἢ, ἐνεθουσίασε.

671 ΜΗΡ. Ἐνενόησε.

672 ΠΡΟ. Πορρωτέρω, πορρώτερον. Πορσωτέρω, πορσώτερον. προσωτέρω, προσώ-

Η ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Οδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
675 Ιφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Αθήνη.
Ενθ' ὅγε Κοίρανον εἷλεν, Αλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Αλκανδρόν θ', Αλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.
Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Οδυσσεὺς,
680 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Εκτωρ.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι. χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
685 Κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
Εν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
Νοστήσας οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Ως φάτο. τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Εκτωρ,
690 Αλλὰ παρήϊξεν λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
Ωσαιτ' Αργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ.
Εκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε

προσώπερον, εἰς τοὔμπροσθεν. ΔΙ. Σαρπηδόνα. ΕΡΙ. Μεγαλοήχου, μεγαλοψόφου.

674 ΜΟΡ. Πεπρωμένον, εἱμαρμένον.

676 ΤΩ. Διὸ δή. ΚΑ. Εἰς τὸ πλῆθος. ΤΡΑ. Ετρεψεν, ἔβαλεν.

680 ΟΞΥ. Ταχέως ἐνόησεν, ἐθεάσατο.

681 ΚΕ. Καθωπλισμένος.

682 ΔΕΙ. Φόβον, εὐλάβειαν. ΟΙ. Αὐτοῦ προσελθόντος. Γενικὴ Εβραϊκή.

683 ΟΛΟ. Οἰκτρὸν, θρηνῶδες.

685 ΑΙ. Ο τοῦ ἀνθρώπου βίος.

686 ΕΜ. Εῴκειν.

687 ΝΟ. Ανακομισθείς.

688 ΕΥ. Εὐφρανεῖν. ἱλαρυνεῖν.

690 ΠΑ. Παρέδραμε, παρῆλθε. ΛΕ. Προθυμούμενος. ἔνιοι, λεχηϊμένος.

691 ΩΣ. Αποδιώξειε.

693 ΕΙ. Εκάθισαν, καθεσθῆναι ἐποίησαν. ΦΗ. Ητις δρῦς ἱερὰ Διός.

694 ΩΣ. Απεώσατο. ΘΥ. Εξω. Κυρίως μὲν, ἔξω τῆς θύρας· νῦν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ, ἔξω.

696 ΤΟΝ.

695 Ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
700 Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος Ἄρης;
705 Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην·
Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε μέγα, πλούτοιο μεμηλώς,
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισσίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
710 Ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,

696 ΤΟΝ. Οὗτος δὲ ἐλειποψύχησεν.

697 ΑΜ. Ἀνέπνευσεν, ἀνέλαβεν ἑαυτόν.

698 ΖΩ. Ἀνεζωπύρει, εἰς τὸ ζῆν ἦγεν. ΕΠΙ. Ἐπιπνέουσα. ΚΕ. Ἐκπεπνευκότα. Κάφος γάρ, τὸ πνεῦμα. Ὅθεν καὶ κῆπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος.

699 ΧΑΛ. Χαλκῷ καθωπλισμένῳ.

700 ΠΡΟ. Προτροπάδην ἔφευγον. ὅ ἐστι, μὴ συστραφέντες, μὴ στρεφόμενοι. Προτροπάδην γάρ ἐστι, τὸ μεταστραφέντα ἐκφυγεῖν. ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὰς ναῦς. ὡς τὰς ναῦς.

701 ΑΝ. Ἐξ ἐναντίας ἐφέροντο. ΑΙ. Διαπαντός.

704 ΧΑΛ. Ἤτοι, ἰσχυρός, ἢ πολύχαλκος. διὰ τὸν ὁπλισμόν.

707 ΑΙΟ. Ποικίλην μίτραν ἔχοντα.

708 ΥΛΗ. Πόλις Βοιωτίας. ΜΕ. Πάνυ πεφροντικὼς τοῦ πλούτου. ΜΕ. Μεμεληκώς. ἐπιμέλειαν ἔχων.

709 ΚΕ. Παρακείμενος, γειτνιῶν, περιεχόμενος. ΛΙ. Τῷ Κηφισσῷ ποταμῷ.

710 ΠΙ. Εὐδαίμονα.

714 ΑΤΡ. Ἀκαταπόνητε. ὦ ἀκαταπόνητος.

715 Η ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ,
Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Αρηα.
Αλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.
720 Η μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ηρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ηβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα
Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς·
Τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος· αὐτὰρ ὕπερθεν
725 Χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
Δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
Εντέταται· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι.
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν, αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
730 Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγὸν, ἐν δὲ λέπαδνα
Κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ηρη

715 ΥΠΕ. Υπεσχόμεθα.

718 ΜΕ. Φροντίσωμεν.

720 ΕΝ. Ηντύνε, κατεσκεύαζεν.

721 ΠΡ. Πρέσβεια· κατὰ συγκοπήν. πρεσβυτάτη.

722 ΟΧΕ. Οχήμασιν, ἅρμασιν. ΚΑΜ. Επικαμπῆ. ΚΥ. Ιωνικῶς. Κύκλους. τοὺς τροχούς.

723 ΟΚ. Οκτώραβδα, ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα. ΑΞΟ. Αξων, ὁ εἰς τὰς χοινικίδας ἐμβαλλόμενος ἑκατέρου τροχοῦ.

724 ΙΤ. Η περιφέρεια τοῦ ὀχήματος. σῶτρον, ἢ σῶτρον. ἀψῖδες δὲ, ἐξ ὧν ἡ περιφέρεια γίνεται τοῦ τροχοῦ. ἡ ἀψὶς, εἰς ἣν αἱ κνῆμαι ἀπὸ τῆς χοινικίδος ἐμπήγνυνται.

725 ΕΠ. Επίσσωτρα. Τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, ἢ χαλκᾶ, ἃ καὶ κανθοὶ καλοῦνται. ὁ ἔξωθεν τοῦ τροχοῦ κατέχων σίδηρος, οἱ σιδηροῖ ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν τροχῶν. ΠΡΟ. Προσηρμοσμένα.

726 ΠΛΗ. Αἱ χοινικίδες τῶν τροχῶν, χνόαι δι' ὧν ὁ ἄξων στρέφεται. ΠΕΡΙ. Στρογγύλαι, περιφερεῖς.

728 ΑΝ. Αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος αἱ παραπεπηγυῖαι. τὰ ἐπὶ τοῦ δίφρου ἡμικύκλια, ὅθεν καὶ τὰ ἡνία ἐξάπτονται. αἱ περιφέρειαι τοῦ ἁρματίου δίφρου. Ομοίως δὲ καὶ ἡ τῆς ἀψῖδος περιφέρεια, ἄντυξ καλεῖται.

729 ΡΥ. Τὸ μέσον τῶν ἵππων ξύλον, ᾧ συνδέδεται ὁ ζυγός. Ρυμὸς, ὁ προσηρτημένος τῷ ζυγῷ κανὼν, εἰς ὀξὺ λῆγον ξύλον. ΠΕ. Ην, ὑπῆρχε.

730 ΖΥ. Τὸ ἐπιτιθέμενον ξύλον τοῖς τραχήλοις τῶν ἵππων. ΛΕ. Τὰ περὶ τὰ στήθη τῶν ἵππων. οἱ ἱμάντες.

Ιππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀϋτῆς.
Αὐτὰρ Αθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
735 Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
Η δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Αμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη φόβος ἐστεφάνωτο·
740 Εν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή·
Εν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δεινή τε, σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
745 Ες δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ηρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ηρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.

734 ΠΕ. Γυναικεῖον ἔνδυμα. τοῦτ' ἔστι, χιτὼν, ὃν οὐκ ἐνεδύοντο, ἀλλ' ἐνεπερονῶντο. ΚΑ. Καταχυθῆναι ἐποίησε, τὰς περόνας λυσαμένη. Διὰ τούτου δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐνεδύοντο τὸν πέπλον, ἀλλ' ἐπερονῶντο. Αρθεισῶν γὰρ τῶν περονῶν, καταῤῥέων φαίνεται ὁ πέπλος εἰς τὸ ἔδαφος. ΕΑ. Ισχυρὸν, ἢ τρυφερόν. Χαῦνον, εὐρὺν, πλατύν. ὡσεὶ, ῥεανόν. ΕΠ. Επὶ τὸ ἔδαφος.

737 ΔΑ. Δακρύων παραίτιον.

738 ΘΥΣ. Θυσάνους εἴτε κορύμβους ἢ κροσσοὺς ἔχουσαν πανταχοῦ.

739 ΕΣ. Κύκλῳ περιείχετο.

740 ΚΡΥ. Φρικτή. ΙΩ. Δίωξις.

741 ΓΟΡ. Εἰκὼν Μεδούσης Γοργοῦς. κατάπληξις, καὶ φόβος. ΔΕΙ. Μεγάλου τέρατος.

742 ΣΜΕ. Καταπληκτικὴ, φοβερά.

743 ΑΜ. Φαλοὺς περὶ αὐτὴν ἔχουσαν. Φαλοὶ δέ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀσπιδίσκοι. ΤΕ. Τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσαν.

744 ΕΚΑ. Πολλῶν πόλεων, πολλοῖς ὄχλοις, ἁρμόσαι δυναμένην. ΠΡΥ. Πεζοῖς ὁπλίταις.

745 ΦΛΟ. Λαμπρὰ, ἢ διάπυρα.

746 ΒΡΙ. Βαρὺ, καὶ καταπληκτικόν. ΣΤΙ. Ισχυρόν. ΔΑ. Δαμάζει, ἀναιρεῖ, ὑποτάσσεται.

747 ΚΟ. Οργισθήσεται. ΟΒΡ. Οβριμον καὶ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα.

748 ΕΠΕ. Εφήπτετο, ἐπέψαυεν, ἐπεθύμει.

Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ωραι·
750 Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας Οὐρανὸς Οὔλυμπός τε,
Ημὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Εὗρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
Ακροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
755 Ενθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ηρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Αρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα;
Οσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Αχαιῶν
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἕκηλοι
760 Τέρπονται, Κύπρις τε, καὶ ἀργυρότοξος Απόλλων,
Αφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεαι, αἴκεν Αρηα
Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
Τὴν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
765 Αγρει μάν, οἱ ἔπορσον Αθηναίην ἀγελείην,
Η ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν.
Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ηρη·
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
770 Οσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν

---

749 ΑΥ. Ἀφ' ἑαυτῶν. ΜΥ. Ηχησαν. ἀνεῴχθησαν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. ΕΧ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἐφύλασσον.

750 ΕΠΙ. Ἐγκεχείρισται, ἡ ἐξουσία δέδοται.

751 ΑΝΑ. Διαστεῖλαι, ἀναζυγῶσαι, ἀναστεῖλαι. ΕΠΙ. Ἐπικλῖναι, ἐπιπτύξαι.

752 ΚΕΝ. Τοὺς τοῖς κέντροις, ὅ ἐστι, μάστιξι, κεντρουμένους. ΕΧ. Ηλαυνον.

756 ΥΠΑ. Βασιλέα, ἡγεμόνα. ΕΞΗ. Επηρώτα.

758 ΟΣ. Οσον.

759 ΟΥ. Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον. ΕΚΗ. Ησυχοι.

760 ΤΕΡ. Ηδονται.

761 ΑΦΡ. Ανόητον, ἀσύνετον. ΑΝ. Αναπείσαντες. ΘΕ. Δικαιοσύνην.

763 ΠΕ. Πλήξασα. ΕΞΑ. Αποδιώξω. ἐλάσω.

765 ΑΓΡ. Αγε δή.

766 ΠΕ. Προσπελάζειν.

769 ΜΕΣ. Ανὰ μέσον.

770 ΗΕ. Αναπεπταμένου τοῦ μεταξὺ ἀέρος, καὶ μηδενὸς ἐμποδίζοντος. ἤ, ἀερῶδες.

Ημενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
Αλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον, ποταμώ τε ῥέοντε,
Ηχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
775 Ενθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε.
Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
Ανδράσιν Αργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
780 Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Εστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο
Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Η συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
Ενθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
Ος τόσον αὐδήσασκ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
Αἰδὼς, Αργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.
Οφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Αχιλλεὺς,

771 ΗΜ. Καθεζόμενος. ΣΚΟ. Τόπῳ ὑψηλῷ καὶ ἀποσκόπῳ. ΛΕ. Βλέπων.

772 ΕΠΙ. Επιπηδῶσιν. ΥΨΗ. Ων ὁ ἦχος εἰς ὕψος ἀνέρχεται. Η, ὑψαύχενες.

773 ΙΞ. Παρεγένοντο.

774 ΗΧΙ. Οπου τὰ ῥεύματα ὁ Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμανδρος συμβάλλουσιν.

777 ΑΜ. Τὴν τῶν θεῶν τροφήν. Η, πόαν τινὰ, νῦν, ἣν οἱ τῶν θεῶν ἵπποι ἐσθίουσιν. ΑΝΕ. Ανέσχεν, ἀνεφύησεν, ἀνέδωκε. ΝΕ. Εσθίειν.

778 ΤΡΗ. Δειλαῖς. ἐπιθετικῶς. Παρὰ τὸ τρεῖν. Δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. Τὸ γὰρ τρεῖν, σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι. ΠΕ. Περιστεραῖς. ΙΘ. Ιχνη, βήματα, ὁρμήματα.

779 ΑΛΕ. Βοηθεῖν.

782 ΕΙ. Εἰλούμενοι, συναθροιζόμενοι, κατὰ τὴν μάχην συνηλιγμένοι. ΛΕΙ. Λέουσιν.

783 ΑΛΑ. Ασθενές.

784 ΗΥ. Εφώνησε.

785 ΣΤΕ. Οὐδὲν οὐδαμοῦ περὶ τούτου διεξῆλθεν ἔργον πεποιηκότος. ΕΙ. Εἰκασθεῖσα, ὁμοιωθεῖσα. ΧΑΛ. Αντὶ τοῦ, εὐφώνῳ. μεγαλοφώνῳ.

786 ΑΥ. Εφώνει. ἐβόα.

787 ΑΙ. Αἰσχύνη, ὄνειδος. ΚΑΚ. Επονείδιστοι λῶβαι. φαῦλα ὀνείδη. ΕΙ. Εὐμορφίᾳ θαυμαστοί. κατὰ σχῆμα, τὴν μόρφωσιν, τῷ σχήματι, σεμνοί.

788 ΠΩ. Εφοίτα, ἀνεστρέφετο. Τὸ ω μέγα, διὰ τὸ μέτρον.

790 ΟΙ.

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
790 Οἴχνεσκον. κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος.
Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Εὗρε δὲ τόνγε ἄνακτα παρ' ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν
795 Ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ.
Ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
Ἀσπίδος εὐκύκλου. τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα.
Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπεμόργνυ.
Ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε·
800 Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
Καί ῥ', ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
Ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας,
805 Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον.
Αὐτὰρ ὁ, θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τὸ πάρος περ,
Κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως. τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθος ἦα.
Σοὶ δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
810 Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·

---

790 ΟΙ. Επορεύοντο, προσίεσαν. ΕΔ. Εφοβοῦντο.

795 ΑΝΑ. Καταπνεόμενον.

796 ΕΤ. Κατεπόνει. ΤΕ. Τοῦ ἀναφορέως.

798 ΑΝ. Ανέχων καὶ ἀνατείνων δέ. ὅπερ ἐστιν, ἄνω ἔχων, καὶ μετεωρίζων. ΚΕ. Μέλαν, πορφυρώδως. Οὐ γὰρ ἔσκει τὸ νέφος. ΑΠΕ. Απέψα, ἀπέμασσεν.

800 ΟΛΙ. Αντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ ὅλως. ΟΙ. Εαυτοῦ ὅμοιον. ΓΕΙ. Εγέννησεν.

802 ΕΙ. Εἴων.

803 ΕΚ. Ενθουσιᾶν.

804 ΑΓ. Λαφυραγωγός.

805 ΔΑΙ. Εὐωχεῖσθαι. ΕΚΗ. Ησυχον.

807 ΠΡΟ. Προεκαλεῖτο.

808 ΕΠΙ. Βοηθός. ΗΑ. Ην, ὑπῆρχον.

810 ΠΡΟ. Προθύμως. ΚΕ. Κελεύω.

Αλλά σου ἢ κάματος πολυάϊξ γυῖα δέδυκεν,
Η νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο.
Τὴν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
815 Γινώσκω σε, θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
Οὔτέ τι με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτέ τις ὄκνος·
Αλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων ἃς ἐπέτειλας.
Οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
820 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη
Ελθησ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
Αργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας.
Γινώσκω γὰρ Αρηα μάχην ἀνακοιρανέοντα.
825 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Μήτε σύ γ' Αρηα τόνδε τε δείδιθι, μήτε τιν' ἄλλον
Αθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
Αλλ' ἄγ' ἐπ' Αρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
830 Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἅζεο θοῦρον Αρηα,
Τοῦτον, μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον.
Ος πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ηρῃ στεῦτ' ἀγορεύων,

811 ΠΟ. Πολυόρμητος. ΔΕ. Ὑπεισῆλθεν, ἐκρύβη.

812 ΑΚΗ. Ἀψυχοποιόν, εἰς ἀψυχίαν ἄγον.

813 ΕΚ. Παῖς, υἱός, ἤγουν ἀπόγονος. ΕΣ. Ὑπάρχεις. ΟΙ. Πατρωνυμικῶς, τοῦ Τυδέως.

816 ΕΠΙ. Ἐπικρύψομαι.

818 ΕΦΕ. Ἐντολῶν.

819 ΟΥ. Οὐ συνεχώρεις μοι.

820 ΑΤ. Ἐὰν δέ.

822 ΑΝΑ. Ἀναχωρῶ.

823 ΑΛΗ. Ἀθροισθῆναι, συστραφῆναι.

824 ΑΝΑ. Διατάσσοντα. διέποντα. Αἱ προθέσεις, ἀντιλαμβανόμεναι ἀλλήλων, τοὺς οἰκείους τόπους τηροῦσι.

827 ΔΕΙ. Φοβοῦ.

830 ΣΧΕ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ΑΖΕ. Ἅζου, φοβοῦ, σέβου.

831 ΤΥΚ. Κατασκευαστόν. ΑΛ. Ἄλλοτε ἄλλῳ φίλον.

832 ΣΤΕΥ. Ἐβεβαιοῦτο, διωρίζετο.

Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Αργείοισιν ἀρήξειν·
Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
835 Ως φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'. ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε.
Ηδ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
Εμμεμαυῖα θεά. μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βριθοσύνῃ. δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
840 Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Αθήνη.
Αὐτίκ' ἐπ' Αρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Η τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Οχησίου ἀγλαὸν υἱόν.
Τὸν μὲν Αρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Αθήνη
845 Δῦν' Αϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Αρης.
Ως δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Αρης Διομήδεα δῖον,
Η τοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμὸν,
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
850 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν Αρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
Εγχεϊ χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
Καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη,
Ωσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο, ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.
855 Δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

---

834 ΟΜΙ. Αναστρέφεται, μάχεται. ΛΕ. Επιλέλησται.

836 ΠΑ. Νῦν ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω. ΕΡΥ. Ελκύσασα. ΕΜ. Αμα τῷ ἔπει. ἐνεργῶς, ταχέως, ἑτοίμως, προθύμως, σπουδαίως, μετὰ σπουδῆς.

838 ΕΒΡ. Ηχησε. ΦΗ. Δρύϊνος.

839 ΒΡΙ. Βαρύτητι, τῷ βάρει.

840 ΛΑ. Ελάμβανε.

845 ΔΥΝ. Εδυσεν, ἐνεδύσατο. ΑΙ. Νέφος τι, καὶ ἀορασίαν. Η, ἀντὶ τοῦ, τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν ὑπὸ τὴν περικεφαλαίαν. ΚΥ. Τὴν περικεφαλαίαν.

847 ΕΑ. Κατέλιπε, ἀφῆκεν.

848 ΕΞ. Εξείλκυσεν.

849 ΙΘ. Εκ τῆς ἰθείης. ἐπ' εὐθείας.

851 ΩΡΕ. Επέτεινε.

852 ΜΕ. Προθυμούμενος.

854 ΕΤΩ. Αλιον, μάταιον. ΑΙ. Ορμηθῆναι.

Εγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Αθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν.
Εκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Αρης
860 Οσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
Ανέρες, ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Αρεος.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Αχαιούς τε Τρωάς τε
Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Αρης ἆτος πολέμοιο.
Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ,
865 Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο·
Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Αρης
Φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ολυμπον·
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων.
870 Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα, καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ, ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
Αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
Αλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.

856. ΕΠΕ. Επήρεισεν, ἐπεστήριξε.

857 ΝΕΙ. Εσχατον. ΚΕ. Κενεών ἐστι τόπος κενὸς ὀστοῦ. ἢ λαπάρα. ἢ καὶ λαγὼν λέγεται.

858 ΕΔΑ. Διῆλθε, διέκοψεν, ἐπεμεν.

859 ΕΒΡ. Ηχησεν.

860 ΕΝ. Εννάκις χίλιοι. ΔΕ. Μύριοι.

863 ΑΤ. Ακόρεστος.

864 ΟΙΗ. Οποία. ΕΡΕ. Σκοτεινή.

865 ΚΑΥ. Οταν ὑπὸ καύματος ὄρνυται ἄνεμος. Οταν γὰρ καυματώδους οὔσης τῆς ἡμέρας, πρὸς ἀνατολὴν ἢ δύσιν ὁ ἀὴρ μέλας δοκῇ, προσδοκῶσιν ἄνεμον. Τὸ δὲ ἑξῆς. ἐκ καύματος ἀνέμου ὁρμήσαντος δυσαέος. Η ἐξ, ἀντὶ τοῦ μετά. ΔΥΣ. Χαλεπῶς πνέοντος, δυσπνόου. ΟΡ. Διεγειρομένου.

867 ΦΑΙ. Εἰς τὸ νεφέεσσι, διαστολή, ἵν' ᾖ ἐγγὺς τῶν νεφῶν. Δημοσθένης· Αθηναίοις δ' εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι. Οἱ δὲ συνάπτουσιν ὅλον, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ νεφῶν κεκαλυμμένος, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνιών.

868 ΕΔ. Εδρασμα.

869 ΑΧ. Λυπούμενος.

870 ΕΞ. Εκ τοῦ τραύματος.

871 ΟΛΟ. Οἰκτιζόμενος.

872 ΝΕ. Μέμφῃ.

873 ΡΙ. Φρικτά. ΤΕΤ. Υπομεμενηκότες. ΕΙ. Εσμέν.

874 ΙΟ. Γνώμῃ, βουλήσει. ΧΑ. Αντὶ τοῦ, ἀνθρώποις χαριζόμενοι.

875 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα. σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
Οὐλομένην, ἥτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτέ τι ἔργῳ·
880 Ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον,
Ἡ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
885 Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες. ἦ τέ κε δηρὸν
Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
Ἡ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.
Τὸν δ' ἄρ', ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Μήτι μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.
890 Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσὶ θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης. τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
Τῷ σ' ὀΐω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσιν.

---

875 ΣΟΙ. Σοῦ χάριν, φησὶν, εἰς μάχην καθιστάμεθα. ΣΟΙ. Διὰ σέ. ΑΦ. Ἀνόητον, ἀσύνετον.

876 ΑΗ. Ἄδικα, ἁμαρτωλά. Ἐκ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσυλα, καὶ ἀήσυλα. τὰ μὴ πρέποντα, ἢ, μὴ εὐφραίνοντα.

878 ΔΕ. Ὑποτετάγμεθα.

879 ΠΡΟ. Ἐπιστρέφεις, σωφρονίζεις, ἐπιπλήσσεις.

880 ΑΝΙ. Ἀφίεις. ΕΓΕΙ. Ἐγέννησας. ΑΙ. Ἐπιβλαβῆ, ἀδηλοποιὸν, ἢ ἀφανῆ γενησομένην.

882 ΜΑΡ. Μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾶν, ἀκρατῶς ὁρμᾶν.

885 ΥΠ. Ἐξήγαγον. ΔΗ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον.

886 ΝΕ. Ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσιν.

887 ΗΚ. Ἢν ζῶν ἄν. ΖΩΣ. Ζῶν. Ζωὸς, ἡ γενικὴ Ζωοῦ. Ἀπὸ γὰρ τοῦ Ζωός ἐστιν ἡ συναίρεσις. διὸ ὀξύνεται. ΑΜ. Ἀσθενὴς, οὐκ ἔχων μένος. ΤΥ. Τραύμασι, πληγαῖς, τρώσεσι.

889 ΜΙ. Θρήνει. εἴτ' οὖν, ἀποδύρου. ἢ ἠρέμα θρύλει.

892 ΑΑΣ. Ἀνυπομόνητον, ὃ οὐχ οἷόν τε ἐπισχεθῆναι. ΟΥΚ. Οὐκ εὐκατάπληκτον, οὐχ ὑποχωρητικὸν, οὐκ εὐένδοτον.

893 ΣΠ. Μόγις. ΔΑ. Δαμάζω.

894 ΕΝ. Βουλήσεσι, βουλαῖς, ἐννοίαις.

895 Αλλ' ὐ μὴν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα.
Εκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσὶ, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος,
Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
Ως φάτο. καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.
900 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ηκέσατ'. οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
Ως δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
Υγρὸν ἐὸν, μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκόωντι·
Ως ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Αρηα.
905 Τὸν δ' Ηβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε.
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο, κύδεϊ γαίων.
Αἱ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ηρη τ' Αργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς Αθήνη,
Παύσασαι βροτολοιγὸν Αρην ἀνδροκτασιάων.

897 ΕΙ. Εἰ δέ τινος. ΓΕ. Εγένου, ΑΙ. Αφανιστικός.

898 ΕΝΕ. Κατώτερος. ΟΥ. Τῶν Τιτάνων, υἱῶν.

899 ΙΗ. Ιάσασθαι, θεραπεῦσαι.

900 ΠΑΙ. Ιατρὸς θεῶν. ΟΝ. Τὰ τὰς ὀδύνας φθείροντα καὶ παύοντα.

902 ΟΠ. Τὸ γαλακτῶδες τῆς συκῆς. ΕΠ. Ταρασσόμενος.

903 ΠΕΡΙ. Περιπήγνυται. Οθεν καὶ ἡ τροφαλίς. ΚΥ. Κινοῦντι, ταράσσοντι.

905 ΕΣ. Περιέβαλεν, ἠμφίασε.

906 ΚΥ. Τῇ δόξῃ γαυριῶν.

908 ΑΛΑ. Κατὰ δύναμιν βοηθοῦσα.

909 ΑΝ. Ανδροφονιῶν, ἀνδρῶν ἀναιρέσεων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Τῶν Θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσῃ τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν πατρικήν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

Ἀνὰ μέσον Ξάνθου καὶ Σιμοῦντος τῶν ποταμῶν θάνατος Ἀκάμαντος τοῦ Θρᾳκός, καὶ Γλαύκου σύστασις καὶ ἀναγνωρισμός, καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὅπλων αὐτοῦ καὶ Διομήδους. καὶ ἄνοδος Ἕκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα Ἑκάβην, εἶτα πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Ἑλένην, εἶτα πρὸς Ἀνδρομάχην τὴν γυναῖκα. καὶ Ἕκτορος ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ,

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορος ἔστ' ὀαρισύς.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή.
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
Μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

ΟἸΩΘΗ. Ἐμονώθη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας, χωρὶς θεῶν ἐγένετο. ΦΥ. Ἡ μάχη. Ἀπὸ τοῦ κατὰ φῦλα μάχεσθαι συνερχομένους.

2 ΕΝ. Ἐνταῦθα κἀκεῖσε, εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη. ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ἐφέρετο ἡ μάχη· ὅτε μὲν τῶν Ἀχαιῶν τρεπόντων τοὺς Τρῶας, ὅτε δὲ ἀνατρεπομένων ὑπ' αὐτῶν.

3 ΑΛ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπ' ἀλλήλους ἰθυνόντων, τουτέστιν, ἐπ' εὐθείας βαλλόντων. ΧΑΛ. Χαλκῷ ἢ σιδήρῳ ἡρμοσμένα.

4 ΜΕΣ. Ἀνὰ μέσον. ΣΙ. Σιμόεις καὶ Ξάνθος ποταμοὶ Τρῳάδος.

5 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
Ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ', ἠΰν τε μέγαν τε.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
10 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐν Ἀρίσβη,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
15 Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
Ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος.

5 ΕΡ. Τρόπῳ μεταφορᾶς κέχρηται, ἐπιφαίνων τὴν ὁμοιότητα. Ὃ γὰρ δύναται πρὸς ἀσφάλειαν πόλεως τεῖχος, τοῦτο πρὸς σωτηρίαν στρατοῦ γενναῖος ἀνήρ. Καὶ πάλιν, ὃ δύναται ῥῆξις ἐσθῆτος, τὴν σκέπην ἀναιρεῖσθαι, τοῦτο ἠδυνήθη τὴν φάλαγγα ῥήξας. Καὶ πάλιν, ὡς ὀνίνησι φῶς τοὺς σκότῳ κατεχομένους, οὕτω τοῖς νικωμένοις ὑπὸ τῆς τοῦ Ἄρεως ἀχλύος, ἐπέλαμψεν ἡ Αἴαντος βοήθεια.

6 ΦΟ. Φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν.

9 ΙΠ. Ἱππολόφου.

10 ΕΝ. Τινὲς δυϊκῶς, μετώποιϊν. Κακῶς καὶ ἐκεῖνο· Οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον. ΠΕ. Διεπερόνησε.

13 ΤΕΥ. Τεύθραντος παῖδα.

15 ΦΙ. Ἐξένιζεν. ΟΔΩ. Ἐφόδῳ, παρόδῳ. ἐπιξένως.

16 ΗΡ. Ἐβοήθησεν.

17 ΥΠ. Ὑπαντήσας. ΑΠΗ. Ἐστέρησεν.

19 ΕΣ. Ἦν. ΥΦΗ. Ἀντὶ τοῦ, ἡνίοχος.

21 ΠΗ. Ἀφ' οὗ καὶ ἡ Πήδασος ἡ πόλις, ὡς ὧδε, στίχῳ λε'. ΝΥΜ. Τοῦτο γενικόν ἐστι τὸ ὄνομα. Καλοῦνται δὲ αἱ νύμφαι Ναΐδες, ἐκ τῶν ναμάτων, καὶ ἄλλαι διαφόρως.

22 ΝΗ. Ναΐδες, καὶ Ναϊάδες εἶδος νυμφῶν. ΑΒΑ. Ὄνομα κύριον νύμφης.

Πρεσβύτατος γενεῇ· σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·
25 Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιςηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Αςύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης.
30 Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεςορίδης. Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ναῖε δὲ Σατνιόεντος ἐϋρρείταο παρ' ὄχθας
35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως
Φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηςον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζωὸν ἕλ'. ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,
Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
40 Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην

24 ΣΚΟ. Ἐκ λαθραίας μίξεως. τὸν λάθρα γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἐκ τῆς κατὰ νόμον γαμηθείσης. τὸν ἐξ ἀδιαδεχήτων γάμων.

25 ΕΠ. Ἐν τῷ τῶν προβάτων τόπῳ.

26 ΥΠΟ. Ὑπ' αὐτοῦ κυήσασα. Ἐγκύμων, ἤγουν ἔγκυος, γεννήσασα.

32 ΕΝΗ. Ἐφόνευσε.

34 ΣΑΤ. Ὄνομα ποταμοῦ καὶ κύριον.

35 ΠΗ. Πόλις Φρυγίας ἡ Πήδασος. ΠΗ. Ἀχιλλεὺς, ὑπὸ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιοίκους τοῦ Ἰλίου πόλεις, ἀφίκετο εἰς τὴν πάλαι μὲν Μονηΐαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, βουλόμενος ὁμοῦ ταῖς ἄλλαις καὶ ταύτην ἑλεῖν. Ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τέλος πολιορκίαν, διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου, καὶ μέλλοντος ἤδη ἀναχωρεῖν, φασὶν, εἴσω τῶν τειχῶν οὖσαν παρθένον, ἐρασθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ λαβοῦσαν μῆλον, ἐπιγράψαι, καὶ αὐτὸ ῥίψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν. Ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα· Μὴ σπεῦδ', Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μονηΐαν ἕλῃς. Ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσι κακῶς. Τὸν δὲ Ἀχιλλέα, ἐπιμείναντα, οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν, τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει. Ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ καὶ Ἡσιόδῳ. ΑΙ. Ὑψηλήν. ΑΤΥ. Ταρασσόμενοι. Καταπλησσόμενοι, καὶ φοβούμενοι.

39 ΟΖΩ. Ὑπὸ τοῦ ὄζου ἐπισχεθέντες. ὑπὸ τοῦ κλάδου ἐμποδισθέντες. ΜΥ. Τῷ τῆς μυρίκης. Εἶδος δένδρου.

40 ΑΞ. Θραύσαντες. ΕΝ. Ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ. ΑΥ. Γραφικῶς οἱ μὲν ἵπποι φεύγουσιν, ἐπικειμένου τοῦ ζυγοῦ· τὸ δὲ ἅρμα ἐπιπέπλεκται μυρίκης κλάδῳ· ὁ δὲ Ἄδρηςος, κυλισθεὶς ἐκ τοῦ ἅρματος, κεῖται παρὰ τροχὸν ἐπὶ πρόσωπον.

Πρὸς πόλιν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
45 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων·
Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
50 Αἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε.
Καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Δώσειν τῷ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ, ὁμοκλήσας, ἔπος ηὔδα·
55 Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὔτως
Ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
Πρὸς Τρώων; τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὅντινα γαστέρι μήτηρ
Κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
60 Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι, καὶ ἄφαντοι.
Ὣς εἰπὼν, ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,

ωπον· ὁ δὲ Μενέλαος ἀνατετακὼς τὸ δόρυ ἐφέστηκεν αὐτῷ.

41 ΑΤΥ. Ταραττόμενοι. ΦΟ. Ἔφευγον.

43 ΠΡΗ. Ἐπὶ πρόσωπον. ΕΠΙ. Δηλωτικὸν τοῦ πρηνής.

44 ΔΟ. Τὸ εἰς δολιχὸν διάστημα κίειν δυνάμενον. πλεονάσαντος τοῦ σ. ὡς καὶ ἐν τῷ θεόσδοτος. Η, τὸ μακρὸν, οὗ ἡ σκιὰ δολιχή. Τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. Η, ὅπερ, διὰ τὸ σκιᾷ τραφῆναι, δολιχὸν γέγονε.

46 ΖΩ. Ζῶντα ἄγε.

47 ΚΕΙ. Τὰ ἀργὰ καὶ ἀπόθετα χρήματα.

48 ΠΟ. Μετὰ πολλοῦ καμάτου γινόμενος. Η, ὁ πολὺν κάματον παρεχόμενος.

53 ΚΑ. Κατάξειν. Ὑψηλὴ γὰρ καὶ ἀνεμόεσσα ἡ Ἴλιος.

54 ΟΜΟ. Ἀπειλήσας.

57 ΑΙ. Χαλεπόν.

60 ΑΚΗ. Ἀφρόντιστοι, κηδεμόνα μὴ ἔχοντες. ΑΦ. Ἀνώνυμοι, ἀφανεῖς.

61 ΕΤΡ. Παρέτρεψε, παρέπεισεν.

Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ
Ηρω' Αδρηστον. τὸν δὲ κρείων Αγαμέμνων
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ'· Ατρείδης δὲ
Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Αργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Ω φίλοι ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Αρηος,
Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε
Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
Αλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας.
Ως εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ενθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Αχαιῶν
Ιλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Εκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης Ελενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
Αἰνεία τε καὶ Εκτορ' ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι
Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε, μάχεσθαί τε, φρονέειν τε·
Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
Φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
Ημεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ', αὖθι μένοντες,

---

62 ΑΙ. Καθήκοντα. ΠΑ. Παραμυθησάμενος. ΩΣ. Απώσατο, ἀπέβαλε.

64 ΛΑ. Λαγόνα. κενεῶνα. ΑΝΕ. Ανετράπη. εἰς τοὐπίσω ἔπεσεν ὕπτιος.

65 ΛΑΞ. Τῷ πλάτει τοῦ ποδός.

66 ΕΚΕ. Παρεκελεύετο.

68 ΕΝΑ. Τῶν σκύλων. ΕΠΙ. Επιθυμῶν, ἀντιποιούμενος, ἐπιβολὴν ποιούμενος εἰς ἀναίρεσιν. βέλτιον δὲ, ἐπιθυμῶν.

74 ΑΝΑ. Ανανδρείαις.

78 ΕΓ. Επίκειται, ἐπήρτηται, ἔγκειται. ἐν τῇ ὑμετέρᾳ φροντίδι περικέκλεισται ἡ σωτηρία τῶν πραγμάτων.

79 ΙΘ. Ορμὴν, ὀρθότητα. ΠΑ. Κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς μάχης καὶ τῆς φρονήσεως ὑμεῖς διαφέρετε.

80 ΕΡΥ. Κωλύετε, κατέχετε.

81 ΕΠ. Επιπορευόμενοι.

82 ΔΗΙ. Τοῖς ἐχθροῖς. ΧΑΡ. Χαράν.

85 ΑΝΑ.

Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Εκτορ ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἣδε, ξυνάγουσα γεραιὰς,
Νηὸν Αθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
Εἶναι ἐνὶ μεγάροις, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Θεῖναι Αθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
Ηνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ
Αστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ιλίου ἱρῆς,
Αγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
Ον δὴ ἐγὼ κάρτιστον Αχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
Ουδ' Αχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ονπέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
Ως ἔφαθ'. Εκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,

85 ΑΝΑ. Ανάγκη. ΕΠΕ. Καταπονεῖ.

87 ΞΥ. Συνάγουσα. ΓΗ. Εντίμους γυναῖκας

88 ΕΝ. Εν τῇ ἀκροπόλει. Διάλυσις, ἢ μετατύπωσις, ὁ τρόπος.

89 ΟΙ. Ανοίξασα. ΚΛΗ. Κατὰ διαίρεσιν, καὶ μεταποίησιν. Κλεὶς γὰρ, κλειδός. Καὶ ἡ παραλήγουσα τοῦ κληῗδι, καὶ τῶν ὁμοίων, βραχεῖα κατὰ φύσιν, καὶ οὐ παραπεπλασμένη, κατὰ τοὺς ποιητὰς, κατ' ἀνάγκην, ἐκτείνεται. Οὕτω καὶ τὸ ἐϋκνημίδες.

90 ΟΣ. Οστις αὐτῇ.

92 ΕΠΙ. Αντὶ τοῦ, παρὰ τοῖς γόνασι, παρὰ τοὺς πόδας. Ορθὸν γὰρ τὸ Παλλάδιον.

94 ΗΝ. Ενιαυσιαίους. ΗΚΕ. Ακεντήτους, ἀδαμάστους.

96 ΑΠΟ. Αποδιώξῃ.

97 ΑΓΡ. Αγριον ἐν τῷ αἰχμάζειν. ὑφ' ἓν ἀμφότερα λέγει δὲ, χαλεπὸν ἐν τῷ μάχεσθαι. ΚΡΑ. Ισχυρόν. ΜΗ. Επιστήμονα. ΦΟ. Φυγῆς. ΜΗ. Τὸν δυνάμενον φυγὴν μήσασθαι τοῖς ἐναντίοις. ὅ ἐστιν, ἐργάσασθαι.

99 ΟΡ. Ηγεμόνα.

101 ΜΕ. Κατὰ μένος. ΙΣΟ. Εξισοῦσθαι.

105 Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο.
Φὰν δὲ, τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
110 Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλητοί τ' ἐπίκουροι,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι· μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω ποτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
Εἴπω βουλευτῇσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι,
115 Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε, καὶ αὐχένα, δέρμα κελαινὸν,
Ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν, ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, καὶ Τυδέος υἱὸς,
120 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
125 Τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
Σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,

106 ΕΛΕ. Συνεστράφησαν.
107 ΛΗ. Ἔληξαν. ἔπαυσαν.
108 ΦΑΝ. Ὠήθησαν.
109 ΑΛΕ. Βοηθήσοντα.
112 ΑΝΕ. Νῦν, ἀνδρεῖοι. ΕΣ. Γίγνεσθε.
113 ΒΕΙ. Βῶ. κατὰ διαίρεσιν, βέω· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, βείω. ὅ ἐστι πορευθῶ.
114 ΒΟΥ. Βουληφόροις.
115 ΑΡΗ. Εὔξασθαι.
118 ΑΝ. Νῦν, ἡ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος. ΠΥ. Ἐσχάτη. ΘΕ. Περιέτρεχε.
120 ΣΥ. Συνήρχοντο.
124 ΟΠΩ. Ἑώρακα.
125 ΠΡΟ. Προεληλυθας, ὑπερεμάχησας, ὑπερβέβηκας.
127 ΔΥ. Δυστυχῶν, ἀθλίων.

130 ΔΥ.

Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
130 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν.
Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
135 Θεινόμεναι βουπλῆγι. Διώνυσος δὲ, φοβηθεὶς,
Δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα. Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος, ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
140 Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.

130 ΟΥ. Διόνυσος, ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Κυβέλοις τῆς Φρυγίας ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμῶν, καὶ διδαχθεὶς τὰς τελετὰς, καὶ λαβὼν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν, χορεύων τε καὶ τιμῶν τυγχάνων, προηγουμένων τῶν ἀνθρώπων. Παραγενόμενον δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Θρᾴκην Λυκοῦργος ὁ Δρύαντος λυπήσας, Ἥρας μίσει; μύωπι ἀπελαύνει τῆς γῆς. καὶ καθάπτεται αὐτοῦ καὶ τῶν τούτου τιθηνῶν. ἐτύγχανον γὰρ αὐτῷ συνοργιάζουσαι. Θεηλάτῳ δὲ περιελαυνόμενος μάστιγι, τὸν θεὸν ἔσπευδε τιμωρήσασθαι. Ὁ δὲ ὑποδὺς εἰς τὴν θάλασσαν καταδύεται, καὶ ὑπὸ Θέτιδος καὶ Εὐρυνόμης ὑπολαμβάνεται. Ὁ οὖν Λυκοῦργος οὐκ ἀμισθὶ δυσσεβήσας, ἔδωκε τὴν ἐξ ἀνθρώπων δίκην. ἀφῃρέθη γὰρ πρὸς τοῦ Διὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Τῆς ἱστορίας πολλοὶ ἐμνήσθησαν, προηγουμένως δὲ ὁ τὴν Εὐρωπίαν πεποιηκὼς Εὔμηλος.

132 ΜΑΙ. Μανιοποιοῦ. διὰ τὴν μέθην. ὡς, τὸ χλωρὸν δέος, τὸ χλωροποιόν. ΤΙ. Τροφούς.

133 ΣΕΥ. Ἐδίωκεν. ΗΓΑ. Αγαν θεῖον. ΝΥΣ. Τὴν λεγομένην Νύσσαν. Ὄρος δὲ λέγει τῆς Θρᾴκης νῦν. Ἐν ἄλλοις· Νησσήϊον, ἡ Διονύσου διατριβή. Ἡ δὲ Νύσσα ἐν μὲν τισι χώραις ὄρος, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, καὶ Ἀραβίᾳ, καὶ Ἰνδικῇ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Νάξῳ. ὅπου δὲ πόλις, ὡς ἐν Καρίᾳ, καὶ ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει. ὅπου δὲ νῆσος, ὡς ἐν Νείλῳ τῷ ποταμῷ. Οὐ δεδήλωκε δὲ ὁ Ποιητὴς, ἐν ποίᾳ Νύσσῃ τὰ περὶ τὴν Λυκούργου δίωξιν ἐγένετο.

134 ΘΥΣ. Οἱ μὲν τοὺς κλάδους, οἱ δὲ τοὺς θύρσους, τοῦτ' ἔστι, βακχικὰς δράκας, ὅ ἐστι Διονυσιακὰ μυστήρια. ἔνιοι δὲ πάντα κοινῶς τὰ περὶ τὴν τελετήν.

135 ΒΟΥ. Τῷ πελέκει· ὅτι αὐτῷ τυπτόμενοι οἱ βόες ἀναιροῦνται. οἱ δὲ μάστιγι, ἐπεὶ ἐκ βύρσης γίνεται. ΦΟ. Εἰς φυγὴν τραπείς.

137 ΟΜΟ. Ἀπειλῇ.

138 ΟΔΥ. Ὠργίσθησαν, ἐχολώθησαν. ΡΕΙ. ῥαδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

140 ΑΠΗ. Ἐμισεῖτο.

142 ΕΔ.

Εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
Ασσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' αὖθ' Ιππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
145 Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
Τηλεθόωσα φύει· ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη.
Ως ἀνδρῶν γενεή· ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.
150 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ημετέρην γενεὴν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν,)
Εστι πόλις Εφύρη μυχῷ Αργεος ἱπποβότοιο·
Ενθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης. ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν.
155 Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.

142 ΕΔ. Εσθίουσι.

143 ΘΑ. Ταχύτερον. ΠΕ. Πέρατα.

145 ΓΕΝ. Νῦν, γένος. ΕΡΕ. Ερωτᾷς.

147 ΧΑ. Χαμαί.

148 ΤΗ. Θάλλουσα, εὐθαλὴς δένδρεσιν οὖσα. ΦΥ. Αὔξει.

150 ΔΑ. Μαθεῖν.

151 ΙΣΑ. Γιγνώσκουσιν.

152 ΕΦΥ. Οὕτω τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Κόρινθος. Εστι δὲ καὶ Θεσπρωτείας Εφύρα. ΜΥ. Τῷ ἐσωτάτῳ τόπῳ τῆς Πελοποννήσου. ΙΠ. Ιπποτρόφου.

153 ΕΣ. Εγεννήθη, ὑπῆρχε. ΚΕΡ. Συνετώτατος. ΕΝ. Διὸς τὴν Ασωποῦ θυγατέρα Αἴγιναν ἀπὸ Φλιοῦντος εἰς Οἰνώνην διὰ τοῦ Κορίνθου μεταβιβάσαντος, Σίσυφος ζητοῦντι τῷ Ασωπῷ τὴν ἁρπαγὴν ἐπιδείκνυσι. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπισπάσατο εἰς ὀργὴν καθ' ἑαυτοῦ τὸν Δία. Επιπέμπει οὖν αὐτῷ τὸν θάνατον. Τοῦτον δὲ κραταιοῖς δεσμοῖς δήσαντος τοῦ Σισύφου, συνέβαινεν οὐδένα ἀποθνήσκειν, ἕως λύει τὸν θάνατον ὁ Αρης, καὶ αὐτῷ τὸν Σίσυφον παραδίδωσιν. Ο δὲ πρὶν ἢ ἀποθανεῖν ἐντέλλεται τῇ γυναικὶ Μερόπῃ, τὰ νενομισμένα αὐτῷ πέμπειν εἰς Αδου. Καὶ μετὰ τὸν χρόνον οὐκ ἀποδιδούσης τῷ Σισύφῳ τῆς γυναικὸς, ὁ Αδης, πυθόμενος, μεθίησιν αὐτὸν ὡς τῇ γυναικὶ μεμψόμενον. Ο δὲ εἰς Κόρινθον ἀφικόμενος, οὐκ ἔτι ὀπίσω ἄγει. Καὶ γηραιὸν αὐτὸν ἀποθανόντα κυλινδεῖν ἠνάγκασεν εἰς Αδου λίθον, πρὸς τὸ μὴ πάλιν ἀποδρᾶναι. Η ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

155 ΑΥ. Οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Ιππόνους. Ανελὼν δὲ Βέλλερον τὸν Κορινθίων δυνάστην, Βελλεροφόντης ἐκλήθη. Ην δὲ φύσει μὲν παῖς Ποσειδῶνος ἐπικλήσει δὲ Γλαύκου. Λαβὼν οὖν παρὰ Ποσειδῶνος τὸν Μεδούσης τῆς Γοργόνος Πήγασον πτερωτὸν ἵππον, (διὰ γὰρ τοῦτο ἔχε καὶ τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἐκπεπήδηκε ἐκ τοῦ τῆς Γοργόνος τραχήλου,) τούτῳ ἐπωχεῖτο· καὶ δράσας ἐμφύλιον φόνον, Βέλλερόν τινα, ὡς ἔφην, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας, φεύγει εἰς Αργος. Τυχὼν δὲ καθαρσίων

Τῷ δὲ, θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
Ὤπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ.
Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
Ἀργείων. Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
160 Τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο δῖ' Ἄντεια
Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
Ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
165 Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
Ὣς φάτο. τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε.
Κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε, (σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,)
Πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε. πόρεν δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ,
Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά.
170 Δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ ὄφρ' ἀπόλοιτο.

παρὰ Προίτου τοῦ βασιλέως, μετ' αὐτοῦ διέτριβεν. Ἄντεια δὲ ἡ Προίτου γυνὴ, ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, ἐδεῖτο ὅπως συνευνασθῇ. Ὁ δὲ δεξιούμενος τὸ ὅσιον, ἀντέλεγεν. Ἡ δὲ Ἄντεια, δείσασα μὴ τῷ Προίτῳ προλαβὼν ἐξείποι τοὺς αὐτῆς ἔρωτας, ἔφθασε τοῦ Βελλεροφόντου κατειποῦσα, ὡς ἄρα βουληθείη βιάσασθαι αὐτήν. Ὁ δὲ Προῖτος αὐτόχειρ μὲν οὐκ ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι τὸν Βελλεροφόντην, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκήτως καθ' ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. Ὁ δὲ πολλοῖς αὐτὸν ἐγγυμνάσας ἄθλοις, ὡς οὐχ ἑώρα φθειρόμενον, ὑπετόπησε, κατ' αὐτοῦ στρατεῦσαι τὴν δεινὴν διαβολήν. Οὐ γὰρ ἂν τοσούτων κακῶν ὄχλον, μὴ ἀθῷος ὤν, τῇ δυνάμει καταγωνίσασθαι. Ἔδωκέ τε αὐτῷ τὴν ἰδίαν θυγατέρα εἰς γάμον, Κασσάνδραν, καὶ τῆς βασιλείας μοῖράν τινα. Λέγεται δὲ, αὐτὸν ἐπαρθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε, θελήσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν καταπλεῦσαι. Τὰ γὰρ νῶτα, ὡς ἔφαμεν, πτερωτὰ εἶχεν ὁ ἵππος. Τὸν δὲ Δία μηνίσαντα, οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ. Ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην· κατενεχθῆναί τε εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον. τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήϊον πεδίον. ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἠῶ, δεηθεῖσαν τοῦ Διός, δῶρον πρὸς τὸ ἀκόπως περιιέναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τραγῳδουμένοις.

156 ΗΝΟ. Ἀνδρείαν. ΕΡΑ. Ἐπίραστον, καλήν.

157 ΩΠΑ. Ἔδωκαν, περιεποίησαν. ΕΜΗ. Ἐβουλεύσατο. νῦν δὲ, εἰργάσατο.

158 ΕΛ. Ἐξήλασεν, ἐφυγάδευσεν.

160 ΕΠΕ. Ἐμάνη. ΔΙΑ. Ἡ θεία, κρατίστη, εὐγενεστάτη· εἰρωνικῶς.

161 ΚΡ. Λαθραίᾳ καὶ μοιχικῇ. ΜΙ. Μιγῆναι, συνελθεῖν.

164 ΚΑ. Κατάκτεινε.

Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
Προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,
Ὅ, ττί ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
Πεφνέμεν. ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα·
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι.
Καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
Εἶσε λόχον. τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἶκόνδε νέοντο.
Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε, θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα,
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν,
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.
Καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.

---

192 ΗΝ. Τὴν ἑαυτοῦ.

193 ΤΙ. Τῆς βασιλείας.

194 ΤΕ. Τέμενος, ἀποτετμημένην γῆν κατὰ τιμὴν δενδροφόρου γῆς, ἢ ἀμπελοφόρου. ΤΑ. Ἀπέτεμον τόπον τινά.

195 ΦΥ. Δενδροφόρου γῆς ἢ ἀμπελοφόρου. ΑΡ. Σποριμοῦ γῆς καὶ σιτοφόρου.

Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,
Η δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
200 Αλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
Ητοι ὁ καππεδίον τὸ Αλήϊον οἶος ἀλᾶτο,
Ον θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
Ισάνδρον δέ οἱ υἱὸν Αρης ἆτος πολέμοιο
Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.
205 Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Αρτεμις ἔκτα.
Ιππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι.
Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
210 Εν τ' Εφύρῃ ἐγένοντο, καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ως φάτο. γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Εγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
215 Η ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός.
Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας.
Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά.
Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,

198 ΠΑ. Παρεκοιμήθη.

199 ΧΑΛ. Χαλκῷ καθωπλισμένον.

200 ΑΠΗ. Εμισεῖτο.

201 ΚΑΠ. Κατὰ τὸ πεδίον. ΑΛ. Οὕτω πεδίον τῆς Κιλικίας καλούμενον ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου ἄλης, τουτέστι, πλάνης. ΑΛΑ. Επλανᾶτο.

202 ΚΑ. Κατεσθίων. ΠΑ. Τὴν πεπατημένην ὁδὸν, γῆν τὴν πατουμένην ὑπὸ ἀνθρώπων. τοῦτ' ἔστι, τὴν κοινὴν καὶ λεωφόρον.

203 ΟΙ. Αὐτοῦ. Γενικὴ Εβραϊκή.

205 ΧΡΥ. Χρυσᾶς ἡνίας ἔχουσα, ὡς ἐφ' ἅρματος ὀχουμένη.

208 ΥΠ. Υπερέχοντα.

211 ΑΙ. Νῦν, γένους, οἱονεὶ γονέων καὶ ἀδελφῶν. Γένος γὰρ τὸ περὶ τούτων.

215 ΠΑ. Αντὶ τοῦ, παλαιός.

217 ΕΡΥ. Κατέχων.

218 ΠΟ. Παρέχον. ΞΕΙ. Ξένια.

219 ΦΟΙ. Φοινικῷ ἀντὶ βεβαμμένον.

220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον.
Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον, ἰὼν, ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Αχαιῶν.
Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Αργεϊ μέσσῳ
225 Εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
Εγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου.
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Κτείνειν ὅν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κιχείω·
Πολλοὶ δ' αὖ σοι Αχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὅν κε δύνηαι.
230 Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
Γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.
Ως ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
Ενθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
235 Ος πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
Εκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
Αμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ θύγατρες,
Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε, ἔτας τε,
240 Καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει
Πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

---

222 ΤΥΤ. Ολίγον, μικρόν.

224 ΤΩ. Διό.

226 ΕΓ. Εκκλίνωμεν ἀλλήλοις ἐφιέναι τὰ δόρατα.

228 ΠΟ. Περιποιήσῃ, παράσχῃ.

230 ΕΠΑ. Αντὶ τοῦ, ἀμείψωμεν, καταλλάξωμεν.

233 ΠΙ. Πίστεις ἐποιήσαντο ἀλλήλοις.

236 ΕΚΑ. Εκατὸν βοῶν ἄξια. Οὐ γὰρ νομίσμασιν ἐχρῶντο. Οθεν καὶ ἀλφεσίβοιαι, εὑρίσκουσαι, κτώμεναι, καὶ περιάπτουσαι ἑαυταῖς ἕδνα πολλῶν βοῶν ἄξια. Βοῦς δὲ μετέπειτα κέκληται νόμισμα Αττικὸν, βοὸς ἔχον εἰκόνα. ΕΝ. Εννέα βοῶν ἄξια. Κεκώλυται δὲ ὑπὸ τοῦ μέτρου εἰπεῖν, δεκαβοίων.

237 ΣΚ. Σκαιαὶ πύλαι τοῦ Ιλίου, οὕτω καλούμεναι.

239 ΕΙ. Ερωτῶσαι. ΠΑΙ. Αντὶ τοῦ, ὑπὲρ παίδων. ΕΤ. Εταίρους, συνήθεις, φίλους.

241 ΠΟΛ. Πολλαῖς δὲ κακὰ ἐξῆπτο. τοῦτ' ἔστι, πολλαὶ αὐτῶν ἐν κακώσει ἐγένοντο.

Αλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
Ξεστῇσ' αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
245 Πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι·
Κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
250 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν·
Ενθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
255 Η μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Αχαιῶν,
Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ; σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
Ελθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν;
Αλλὰ μέν', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
Ως σπείσῃς Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
260 Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴ κε πίῃσθα.
Ανδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,

---

243 ΞΕ. Εὖ ἐξεσμέναις, εὖ κατεσκευασμέναις. ΑΙ. Στοαῖς ταῖς καταλαμπομέναις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Η, αἰθούσῃ, διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς φῶς τοῦ χειμῶνος. Η διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν. ΤΕ. Κατεσκευασμένον.

245 ΔΕΔ. Ὠκοδομημένοι. Σημαίνει δὲ καὶ, δεδασμένοι.

246 ΜΝΗ. Ταῖς ἐκ μνηστείας γεγαμημέναις.

248 ΤΕ. Ὑπερῷοι. Μᾶλλον δὲ, σκεπαστοί.

251 ΗΠΙ. Ηπια καὶ πρᾶα, τοῦτ' ἔστι, πραΰτητι δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν, ἢ λαβοῦσα, ὡς καὶ τὸ πολύδωρος.

252 ΛΑ. Εἰς Λαοδίκης (θάλαμον) ἄγουσα, ὑπάγουσα. πρὸς Λαοδίκην πορευομένη. Ετύγχανε γὰρ πρὸς αὐτὴν εἰσελθεῖν βουλομένη.

255 ΤΕΙ. Καταπονοῦσι. ΔΥ. Κακώνυμοι.

256 ΑΝΗ. Ανέπεισεν.

257 ΕΞ. Εκ τῆς ἀκροπόλεως. ΧΕΙ. Εὔξασθαι.

258 ΜΕ. Τὸν ἡδύν.

260 ΟΝΗ. Ὠφεληθήσῃ.

261 ΚΕΚ. Κεκοπιακότι. ΑΕ. Αὔξει.

Ως τύνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Εκτωρ.
Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
265 Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Αζομαι· οὐδέ πῃ ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
Αλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Αθηναίης ἀγελείης

262. ΕΤΗ. Πολίταις.

264. ΑΕΙ. Πρόσφερε. ΜΗ. Ζητεῖται, πῶς ποτε ἐναντία ἑαυτῷ ὁ Ποιητὴς λέγει. Προειπὼν γάρ, Ανδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει· νῦν ἐπάγει, Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. Η μὲν οὖν ὑπὸ πολλῶν λεγομένη λύσις τοῦ ζητήματος, τοιαύτη. ὅτι ἕτερόν ἐστι τὸ πρόσωπον τῆς Εκάβης, τὸ λέγον, ὠφέλιμον εἶναι τὸν οἶνον· ἕτερον δὲ τὸ τοῦ Εκτορος, τὸ ἀρνούμενον. Οὐδὲ ἐστι θαυμαστὸν εἰ παρὰ τῷ Ποιητῇ ἐναντίοι λέγονται λόγοι ὑπὸ διαφόρων. Οσα μὲν γὰρ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐξ ἰδίου προσώπου λέγει ὁ Ποιητής, ταῦτα δεῖ ἀκόλουθα εἶναι ἀλλήλοις, καὶ μὴ ἐναντία· ὅσα δὲ προσώποις περιτίθησιν, οὐκ αὐτοῦ ἐστιν, ἀλλὰ τῶν λεγόντων νοεῖται. Οθεν καὶ ἐπιδέχεται πολλάκις διαφωνίαν, ὥσπερ καὶ ἐν τούτοις· Η μὲν γὰρ οὐκ εἰδυῖα τὸν κάματον τῶν ἀνδρῶν, ταύτης ἐστὶ τῆς γνώμης. ὁ δὲ μάλιστα ἐπιστάμενος, ἀντιλέγει. Επειτα καὶ ἡ μὲν πρεσβῦτις ἦν. Χαίρει δὲ τῷ οἴνῳ ἡ ἡλικία αὕτη. Επωφελὴς γὰρ αὐτῇ ἐστι, θερμὸς ὢν καὶ ὑγρός, ψυχρᾷ οὔσῃ καὶ ξηρᾷ, καὶ ἀναῤῥώννυσιν αὐτήν. Ο δὲ Εκτωρ νέος ἦν, καὶ ἀκμαῖος. Αμεινον δέ ἐστιν, ἐκεῖνο λέγειν, καὶ δεικνύειν, ἑκάτερον τῶν εἰρημένων ἔχεσθαι λόγου, καὶ μὴ εἶναι ἐναντία τὰ περὶ τοῦ οἴνου λεγόμενα, ἐὰν σκοπῇ τις, ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος ὁ καιρὸς καὶ τὸ μέτρον πολὺ διαλλάττει. Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τούτου. Τῷ μὲν γὰρ μετρίως πεπονηκότι, πρὸς ἰσχὺν ὁ οἶνος συμφέρει. τὸν δὲ πάνυ κεκμηκότα σφάλλει. Οπερ συμβέβηκε τῷ Εκτορι οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ δρόμου τοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν. Αλλως τε καὶ οὐδὲ σιτίου οὐδενός πω ἐγέγευτο. Η γὰρ τροφὴ σὺν τῷ οἴνῳ τὸ πλεῖστον εἰς δύναμιν συμβάλλεται. Ωσπερ καὶ ἀλλαχοῦ εἶπεν ὁ Ποιητής· Ος δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς, Ανδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει, καὶ τὰ λοιπά. Εστι δὲ καὶ ἑτέρα λύσις τοῦ ζητήματος, καθ' ὑπερβατὸν ἐξηγουμένων ἡμῶν οὕτως· Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ. Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον Αζομαι. οὐδέ πῃ ἐστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεός τ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. Ινα, ὡς μὴ καθαρὸς τὰς χεῖρας τὸν οἶνον σπένδειν θεοῖς παραιτεῖται, μὴ ὀργήν τινα λάβοι παρὰ θεῶν διὰ τοῦτο. Δυνατὸν δέ, καὶ οὕτως λύειν τὸ προκείμενον· ὅτι τὸ μένος διχῶς νοεῖται· καὶ ἐπὶ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, καὶ ἐπὶ δυνάμεως. Η μὲν οὖν Εκάβη φύσει τὴν δύναμιν τοῦ πιόντος, τὸν οἶνον αὔξειν λέγει· ὁ δέ, μαραίνεσθαι τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ πιόντος, λέγει, ὑπὸ τοῦ οἴνου, ὥστε μὴ κινεῖσθαι ἐναντίως.

265. ΑΠΟ. Βλάψῃς μου τὰ μέλη. ἀποκωλώσῃς. οἷον ἐκλύσῃς μου τὰ μέλη, τὰ κῶλα.

270 Ερχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς.
Πέπλον δ' ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
Εστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
Καί οἱ ὑποσχέσθαι, δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
275 Ηνις, ἠκέστας, ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
Αστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
Αγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
Αλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
280 Ερχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Αἴ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέν οἱ αὖθι
Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ολύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' ἄϊδος εἴσω,
285 Φαίην κεν, φρέν' ἀτέρπου οἰζύος ἐκλελαθέσθαι.
Ως ἔφαθ'. ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισι
Κέκλετο. Καὶ δ' ἄρ ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,

270 ΕΡ. Ἀπέρχου. ΘΥΕ. Θυμιάμασι. Μετὰ θυσιῶν. ΑΟΛ. Ἀθροίσασα. ΓΕ. Τὰς ἐντίμους.

271 ΧΑ. Εὐειδέστατος.

274 ΥΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπόσχου, καὶ ὁμολόγησον.

280 ΠΑ. Πρὸς Πάριν ἀπελεύσομαι.

282 ΓΑΙ. Η γῆ, ὡς χάσματος γενομένου, καταποθήσοιτο, καταπίοι ἡ γῆ. ΕΤΡ. Ἀνέτρεφε.

283 ΤΟΙ. Τούτου.

284 ΑΙ. Εἰς ᾅδου.

285 ΟΙ. Μόχθου, καὶ κακοπαθείας. Εἰ θεασαίμην αὐτὸν νεκρὸν, ὑπολάβοιμι ἂν, αὐτὸν ἐκεῖνον ἔξω πάσης ταλαιπωρίας εἶναι. Καὶ γὰρ κατείληπται ὅτι μισεῖται. ΟΙ. Ητοι, τὴν ἐμὴν φρένα τοῦ ἀτέρπου οἰζύος ἐπιλαθέσθαι. Ἀπὸ εὐθείας, τοῦ, ἡ ἄτερπος οἰζύς. Η εἴποιμι, ἂν τὴν ἐμὴν φρένα ἄπερ οἰζύος εἶναι, καὶ ἐπιλελῆσθαι πάσης ταλαιπωρίας. ΑΤ. Ἀηδοῦς. τέρψιν οὐκ ἐχούσης.

286 ΜΟ. Ἐλθοῦσα, πορευθεῖσα. ΑΜ. Δούλαις.

288 ΕΣ. Εἰς τὸν θάλαμον τὸν τεθυμιωμένον. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κῆαι, οὐ κῆαι, διότι ἐκ τοῦ καίειν ἐστὶ, καίειν, καὶ καῦσαι. καίονται γὰρ ἐν αὐτῷ τὰ θυμιάματα.

Ενθ' ἔσάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
290 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Αλέξανδρος θεοειδὴς
Ηγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
Τὴν ὁδὸν, ἣν Ελένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Εκάβη, φέρε δῶρον Αθήνῃ,
Ος κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
295 Αστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Αθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηῒς, ἄλοχος Αντήνορος ἱπποδάμοιο.
300 (Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Αθηναίης ἱέρειαν.)
Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Αθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
Η δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Θῆκεν Αθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο.
Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
305 Πότνι' Αθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
Αξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων.
Οφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
Ηνις, ἠκέστας, ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃς

291 ΗΓΑ. Επιπεπλωκώς. κατὰ συγκοπὴν Ιωνικήν τε καὶ ποιητικήν. Εκ τοῦ Σιδῶνος ἤγαγεν ἐπιπλεύσας. Κλέψας γὰρ τὴν Ελένην ἀπὸ Λακεδαίμονος, οὐχ ἣν ἦλθεν ὁδὸν, οὐδὲ τὸν κατ' εὐθεῖαν πλοῦν ἐπορεύθη, ἵνα μὴ διωχθεὶς καταληφθῇ· ἀλλ' ἔπλευσε διὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης. Παρελθὼν οὖν διὰ τῆς Σιδῶνος, κἀκεῖθι γυναῖκας ἔξω τοῦ ἄστεος εὑρὼν, ἔλαβε τρόπῳ λῃστρικῷ.

292 ΑΝΗ. Τὸν εἰς τὴν Ιλιον πλοῦν, ἀνάπλουν καὶ ἀναγωγὴν εἴρηκεν ὁ Ποιητής. ΕΥ. Ενδοξον κατὰ πατέρα. Διὸς γὰρ ἦν θυγάτηρ ἡ Ελένη.

293 ΑΕΙ. Αείρασα.

294 ΠΟΙ. Τοῖς ἐνυφασμένοις ποικίλμασι.

295 ΝΕΙ. Εσχατος.

2,6 ΜΕ. Κατ' αὐτὴν ὥρμων.

298 ΩΞ. Ανέῳξε.

299 ΚΙΣ. Κισσέως θυγάτηρ Θεανώ.

301 ΟΛΟ. Μετὰ ὀλολυγμοῦ. Φωνὴ δὲ αὕτη γυναικῶν εὐχομένων θεοῖς.

305 ΕΡΥ. Ω φυλάσσουσα τὴν πόλιν. Ερύειν γὰρ, τὸ φυλάσσειν.

310 Αστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
Ως ἔφατ' εὐχομένη. ἀνένευε δὲ Παλλὰς Αθήνη.
Ως αἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
Εκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Αλεξάνδροιο βεβήκει
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ' ἄριστοι
315 Ησαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες·
Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν,
Εγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Εκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
Ενθ' Εκτωρ εἰσῆλθε Διῒ φίλος. ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Εγχος ἔχεν δεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
320 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
Ασπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα·
Αργείη δ' Ελένη μετ' ἄρα δμωῇσι γυναιξὶν
Ηστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
325 Τὸν δ' Εκτωρ νείκεσσεν, ἰδὼν, αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Μαρνάμενοι. σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτή τε πτόλεμός τε
Αστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
330 Εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
Αλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Αλέξανδρος θεοειδής·

317 ΕΝ. Ἐν ἀκροπόλει.

320 ΠΕ. Περιεῖχε χρυσοῦς πόρκης τὸ δόρυ. Κύκλῳ περιείχετο. Πόρκης δέ ἐστιν ὁ κρίκος, ὁ δακτύλιος τοῦ δόρατος, ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον.

321 ΤΕΥ. Επιμελούμενον τῶν ὅπλων.

322 ΑΦΟ. Ψηλαφῶντα. ἢ λαμπρύνοντα.

326 ΟΥ. Οὐ καλῶς νῦν τὴν ὀργὴν κατὰ τῶν Τρώων ἔχεις, ὅτι. πρὸς σὲ λυπούμενοι, παραδοῦναι τῷ Μενελάῳ ἐβούλοντο ἅπερ ἔλαβες. Οὐδὲ ἐν καιρῷ ταύτην ποιῇ. ἢ οὐ καλῶς νῦν ὀργίζῃ, ἡγούμενος, τοὺς Τρῶας ἀγανακτεῖν κατὰ σοῦ.

330 ΜΕ. Αμελοῦντα. ΣΤΥ. Φρικτοῦ.

331 ΑΛ. Αλλ' ἀνάστηθι. ΔΗ. Καυστικοῦ. ΘΕ. Θερμαίνηται. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ καίηται.

335 ΧΟ.

Εκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
335 Οὔτι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσει
Ημην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
Ωρμησ' ἐς πόλεμον. δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
Λώϊον ἔσσεσθαι. νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
340 Αλλ' ἄγε νῦν, ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω.
Η ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' οἴω.
Ως φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Εκτωρ.
Τὸν δ' Ελένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι·
Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
345 Ως μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ενθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
350 Ανδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
Ος ῥ' ᾔδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
Τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω

---

335 ΧΟ. Οργῇ. ΝΕ. Μέμψει. μεμφόμενός τι, ἢ ἐγκαλῶν.

336 ΕΘΕ. Διὰ τὴν λύπην, ἀνίαν, καὶ συμφορὰν τοῦ δυσημερήματος ἤθελον ἀποτραπῆναι μικρὸν τῆς μάχης. Ενιοι δὲ, εἶξαι. Η, ἐβουλόμην, φησὶ, τὴν ἀπὸ τοῦ δυσημερήματος παρηγορήσασθαι καὶ παραμυθήσασθαι λύπην. Η, ἐβουλόμην διὰ τὴν ἀθυμίαν ὀλίγον ἀποτραπῆναι τῆς μάχης. Η, ἤθελον, διὰ τὴν ἧτταν λυπούμενος. μεῖναι καὶ κατακλινθῆναι. Η, ἐβουλόμην ὑπὸ συμβάσης μοι λύπης ἐκ τῆς ἥττης παρατροπήν τινα, καὶ ψυχαγωγίαν, καὶ παραμυθίαν εὑρεῖν.

339 ΕΠΑ. Εξ ἀμοιβῆς παραγίνεται.

341 ΜΕ. Μετελεύσομαι. ΚΙ. Καταλήψεσθαι.

344 ΔΑ. Εστὶ δαὴρ, ἀνδρὸς ἀδελφός. ΕΜ. Εμοῦ. ΚΥ. Αναιδοῦς. ΟΚ. Τραχείας καὶ φρικτῆς. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κακῆς καὶ ταλαιπώρου.

346 ΠΡΟ. Πόῤῥω φέρουσα. ΘΥ. Ανέμου συστροφή.

348 ΑΠΟ. Απέπνιξε τῷ ὕδατι.

349 ΑΥ. Επειδὴ δὲ ταῦτα οὕτως. ΤΕΚ. Εβουλεύσαντο, ἢ ἐτελείωσαν, ἢ, εἰς τέλος ἤγαγον.

350 ΩΦΕ. Ωφειλον.

351 ΑΙΣ. Αἴσχη, ὀνείδους ἄξια.

352 ΕΜ. Ασφαλεῖς, βέβαιοι.

Εσσεται. τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.
Αλλ' ἄγε νῦν, εἴσελθε, καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
355 Δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν
Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς, καὶ Αλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης.
Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
Ανθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Εκτωρ·
360 Μή με κάθιζ', Ελένη, φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις.
Ηδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
Αλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
Ως κεν μ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
365 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκόν δε ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι
Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
Η ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Αχαιῶν.
Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Εκτωρ.
370 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Οὐδ' εὗρ' Ανδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν·
Αλλ' ἥγε σὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεστήκει, γοόωσά τε, μυρομένη τε.
Εκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
375 Εστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμωῇσιν ἔειπεν·
Εἰ δ' ἄγε, μοι, δμωαὶ νημερτέα μυθήσασθε.

---

353 ΕΠ. Επιτυχεῖν, ἀπολαῦσαι, ἢ μεταλήψεσθαι.

358 ΑΟΙ. Μετ' ᾠδῆς μνημονευόμενοι, διαβόητοι, καὶ οἷον ἀειδόμενοι καὶ θαυμαζόμενοι.

362 ΠΟ. Επιζήτησις.

363 ΟΡ. Παρόρμα.

364 ΚΑ. Καταλάβῃ.

366 ΟΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ οἰκείους, τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν.

367 ΥΠΟ. Εξ ὑποστροφῆς ἀνεληλυθώς. ΙΞΟ. Παραγενήσομαι.

368 ΔΑ. Δαμάσωσι.

373 ΓΟ. Θρηνοῦσα. ΜΥ. Οδυρομένη, θρηνοῦσα.

374 ΤΕΤ. Κατέλαβεν, εὗρεν.

375 ΟΥ. Βατῆρα, βαθμόν. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ὁδόν. ΔΜΩ. Δούλαις.

376 ΕΙΔ. Αγε δή.

Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
Ἠέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων;
Ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
Τὸν δ' αὖ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται·
Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε
Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
Μαινομένῃ εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη. ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
Εὖτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς, (τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε,)
Ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος.
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,

378 ΓΑ. Ἀνδρὸς ἀδελφῶν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀδελφοῦ γυνή, γάλως λέγεται. ΕΙ. Εἰνατέρες καλοῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, οἷον Ἑλένη πρὸς Ἀνδρομάχην.

381 ΟΤΡ. Δραστική, συνεργός.

388 ΑΦΙ. Παραγίνεται.

390 ΤΑ. Προστάτις.

393 ΔΙ. Διεξελθεῖν.

394 ΠΟ. Πολλὰ δῶρα λαβοῦσα παρὰ τοῦ μνηστευσαμένου. ἢ, πολλὰ δῶρα ἐπενεγκαμένη τῷ τοῦ ἀνδρὸς οἴκῳ.

396 ΗΕ. Γρανικός, ὁ Ἀτράμυος, ἤγουν Ἀτράμυττος, Πελασγὸς τὸ γένος, ἀφίκετο ποτὲ ὑπὸ τὴν ἐν Λυκίᾳ Ἴδην· καὶ πόλιν κτίσας ἐνταῦθα, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀτραμύττιον. Γεννήσας δὲ θυγατέρα Θήβην τὸ ὄνομα, περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ γάμου ἔθετο γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ταύτης γάμον τῷ ἀριστεύσαντι. Ἡρακλῆς δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ φανείς, ἔλαβε τὴν Θήβην γυναῖκα. καὶ κτίσας πόλιν ὑπὸ τὸ Πλάκιον καλούμενον ὄρος τῆς Κιλικίας, Πλακίαν Θήβην αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐκάλεσεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Δικαιάρχῳ. ΥΠΟ. Ὑπὸ Πλακίῳ ὄρει τῆς Κιλικίας. ΥΛΗ. Ὕλην ἐχούσῃ, συμφύτῳ τόπῳ, συνδένδρῳ. Ἐμφαίνει δὲ, ὅτι πλούσιος ἦν Ἠετίων, διὰ τοῦ ἐπιθέτου, ὑληέσσῃ.

Θήβῃ Υποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων.
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Εκτορι χαλκοκορυστῇ.
Η οἱ ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
400 Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
Εκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ.
Τόν ῥ' Εκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Αστυάνακτ'. οἶος γὰρ ἐρύετο Ιλιον Εκτωρ.
Ητοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ.
405 Ανδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Αχαιοὶ,
410 Πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
Εσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
Αλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ητοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε δῖος Αχιλλεὺς,
415 Εκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιεταώσαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ηετίωνα.
Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ.

397 ΚΙΛ. Κίλικας λέγει τοὺς τὰς Υποπλακίους Θήβας οἰκοῦντας.

398 ΕΧΕ. Εγαμεῖτο. ΧΑΛ. Καθωπλισμένῳ.

399 ΗΝ. Απήντησεν.

400 ΑΤΑ. Απαλόφρονα. Απαλὰ φρονοῦντα, τοῦτ' ἔστι, νήπιον, ἀνόητον, ἢ μὴ δυνάμενον τλῆναι κακοπάθειαν.

401 ΕΚ. Εκτορος υἱὸν Αστυάνακτα. ΑΓΑ. Μονογενῆ. ΑΛΙ. Ομοιον.

403 ΕΡΥ. Εσωζεν, ἐφύλαττε.

407 ΔΑΙ. Νῦν. γυναῖκε, μακάριε. Η κατ' εὐφημισμόν. ΦΘΙ. Φονεύσει, διαφθερεῖ. ΜΕ. Νοῦν, ἡ δύναμις. ΟΥΔ. Οὐδ' ἐλεεῖς.

408 ΝΗ. Νήπιον. ΑΜ. Δύσμορον, κακόμορον. ΧΗ. Ερημος. Ιδίως τάσσεται ἐπὶ τῆς τὸν ἄνδρα ἀποβεβληκυίας, ἀνάνδρου.

411 ΑΦΑ. Αποτυχούσῃ, ἀφαιρεθείσῃ. ΧΘΟ. Αποθανεῖν. ΧΘΟ. Τὴν γῆν. ΔΥ. Κατελθεῖν.

412 ΘΑΛ. Χαρὰ, ἡδονὴ, παραμυθία.

414 ΑΜ. Ημέτερον.

Αλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
Ηδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
420 Νύμφαι ὀρεσιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
Οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω.
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι, καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι.
425 Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Υποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
Αψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Αρτεμις ἰοχέαιρα.
Εκτορ, ἀτὰρ, σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
430 Ηδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
Αλλ' ἄγε, νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα.
Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
Αμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
435 Τρεῖς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
Αμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ιδομενῆα,
Ηδ' ἀμφ' Ατρείδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν.
Η πού τις σφὶν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδὼς,
Η νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνώγει.
440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Εκτωρ·

418 ΚΑ. Κατέκαυσεν. ΕΝ. Ὅπλοις. ΔΑΙ. Ποικίλοις, εὖ πεποικιλμένοις.

419 ΣΗ. Τάφον. ΠΤΕ. Πτελέας, εἶδος δένδρου.

420 ΟΡΕ. Αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι.

422 ΙΩ. Εν μιᾷ ἡμέρᾳ.

424 ΕΙ. Εἰλίποδας, ἐπιθετικῶς λέγει τὰς βοῦς, ὅτι ἑλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν.

426 ΚΤΕ. Κτήμασι.

430 ΠΑ. Ανήρ.

432 ΟΡ. Ορφανόν.

433. ΕΡΙ. Αγρίαν συκῆν.

434 ΑΜ. Ανάβασιν ἔχουσα ὁδός. ΕΠΙ. Εξ ἐπιδρομῆς, καθ' ὃ ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδὸν κατεχόμενον τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν.

Η καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Αἰδέομαι Τρῶας, καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἴ κε κακὸς ὣς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
445 Αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
Αρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Εσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ιλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
450 Αλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
Οὔτ' αὐτῆς Εκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
Οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Εν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Οσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
455 Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Καί κεν ἐν Αργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Υπερείης,
Πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη,
Καί ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
460 Εκτορος ἥδε γυνὴ, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ιλιον ἀμφεμάχοντο.
Ως ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
Χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.

442 ΕΛ. Τὰς ἐφελκομένας τοὺς πέπλους, διὰ περιουσίαν, καὶ διὰ τὸ ἄχρι τῶν ποδῶν διήκειν, καὶ ἐπὶ βάθους.

443 ΚΑ. Ως κακός. ΑΛΥ. Εκκλίνω, ἐκφεύγω.

448 ΟΛΩ. Απόληται.

456 ΠΡ. Επ' ἄλλης. Τοῦτ' ἔστιν, ἐπὶ δεσποίνῃ.

457 ΦΟ. Φέροις. ΜΕΣ. Μεσσηΐς, κρήνη Θετταλική. ΥΠΕ. Υπέρεια, κρήνη Αργους. ΜΕΣ. Μεσσηΐς, καὶ Υπέρεια, κρῆναι τῆς Πελοποννήσου. κατ' ἄλλους, τῆς Λακωνικῆς.

458 ΑΕ. Ακουσα, καὶ μὴ βουλομένη. οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλ' ἀναγκαζομένη.

459 ΚΑΙ. Αντὶ τοῦ, εἴποι τις ἄν.

463 ΧΗ. Στερήσει. σπάνει. ΔΟΥ. Τὸν τῆς δουλείας χρόνον.

Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
465 Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
Ὡς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
470 Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας·
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσὶν,
475 Εἶπεν ἐπευξάμενος Διΐ τ', ἄλλοισί τε θεοῖσι·
Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ, καὶ τόνδε γενέσθαι
Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
Ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν,
Καί ποτέ τις εἴπῃσι, Πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
480 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα, φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ' ἑόν. ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἐλέησε, νοήσας,
485 Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ.

464 ΧΥ. Ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

465 ΕΛ. Ἑλκυσμοῦ, ἀνδραποδισμοῦ, τοῦτ' ἔστιν, αἰχμαλωσίας. ΠΥ. Ἀκοῦσαι, αἰσθέσθαι.

466 ΟΡΕ. Ἐξέτεινε τὰς χεῖρας. ἢ, ἐλάβετο.

468 ΙΑ. Κράζων. ΑΤΥ. Ἐκπλαγεὶς, ἢ ταραχθεὶς, ἢ αἰδεσθείς.

474 ΟΝ. Τὸν ἑαυτοῦ. ΚΥ. Κατεφίλησε. ΠΗ. Ἀνέπαλλε, ἢ ἀνέσειεν.

477 ΑΡΙ. Ἐκπρεπῆ ἐπίσημον.

480 ΕΝΑ. Τὰ ἀπὸ πολέμου λάφυρα. Ἐναρίζειν γάρ ἐστι τὸ φονεύειν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ νεκροὶ ἔνεροι λέγονται. ΒΡΟ. Ἡμαγμένα. Βρότος γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ φόνου αἷμα. Ἡ ἡματωμένα.

483 ΚΗ. Εὐώδει.

484 ΔΑ. Μετὰ δακρύων γελάσασα.

486 ΑΚΑ. Ἄχθου, λυποῦ.

Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει·
Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
490 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσιν (ἐμοὶ δὲ μάλιστα) τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
495 Ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκόνδε βεβήκει,
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
500 Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντ' ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
Ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
505 Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ὡς δ', ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀποῤῥήξας, θείει πεδίοιο, κροαίνων,

487 ΥΠ. Παρὰ τὴν εἱμαρμένην. ΠΡΟ. Προδιαφθερεῖ.

488 ΠΕ. Πεφυγότα.

490 ΚΟ. Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔχε.

491 ΗΛΑ. Τὸ τῶν γυναικῶν ἐργαλεῖον. ᾧ περιελίσσουσι τὸ ἔριον. Λέγεται δέ ποτε οὕτως καὶ τὸ βέλος, ἐν τῷ συνθέτῳ ὀνόματι χρυσηλάκατος. σημαίνει γὰρ καὶ τὴν χρυσᾶ βέλη ἔχουσαν Ἄρτεμιν.

496 ΕΝ. Κατ' ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπιστρεφομένη. ΘΑ. Θάλλον, δίυγρον, ἀκμαῖον.

497 ΝΑΙ. Καλῶς κειμένους.

499 ΓΟ. Ἐγόων, ἐθρήνουν.

502 ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἀποφυγόντα.

503 ΔΗ. Ἐχρόνισεν, ἐβράδυνε.

505 ΣΕΥ. Ὥρμησεν, ἢ ὥρμησε. ΚΡ. Ταχέσι.

506 ΣΤΑ. Ὁ ἑστὼς ἐπὶ πολὺν χρόνον. ΑΚΟ. Ἄκος τῆς στάσεως λαβών. τοῦτ' ἔστιν, ἴαμα. Κυρίως δὲ πάντη αἱ τροφαὶ ἀκοσταὶ καλοῦνται. Παρὰ τὸ ἵστασθαι τὰ σώματα τρεφόμενα ἐν ἄλλῳ καιρῷ. Βέλτιον δὲ, δυσχεράνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτνης στάσει.

507 ΠΕ. Λείπει ἡ διά. ἵν' ᾖ, διὰ πεδίου. ΚΡΟ. Ἐπικρούων τοῖς ποσὶν, ἢ ἐπιθυμῶν, ἢ χρεμετίζων.

Εἰωθὼς λέεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
510 Ωμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
Ρίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ως υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει,
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
515 Εκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν Αλέξανδρος θεοειδής·
Ηθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
520 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κορυθαίολος Εκτωρ·
Δαιμόνι', οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Εργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.
Αλλὰ ἑκὼν μεθιεῖς τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις. τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
Αχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
525 Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.

508 ΕΥΡ. Λείπει, ὕδατι. ἢ ποταμὸν εἴρηκε τὸ τοῦ ποταμοῦ ὕδωρ.

509 ΚΥ. Γαυριῶν, ἐπαιρόμενος. ΥΨ. Εν ὕψει.

510 ΑΙ. Ορμῶνται, ἕπονται. ΑΓ. Τῷ κάλλει τοῦ σώματος.

511 ΡΙΜ. Ραδίως, ταχέως. ΓΟΥ. Γόνατα. ΗΘΕ. Τοὺς συνήθεις τόπους. ΝΟ. Τὴν νομήν. διὰ τὸ νέμεσθαι.

512 ΠΕΡ. Τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ιλίου, ἣ ἐπεκαλεῖτο Πέργαμος.

513 ΗΛΕ. Ο ἥλιος. ἐπιθετικῶς. ὅτι ἀλέκτορας ἡμᾶς ποιεῖ ἀνισταμένους ἐκ τῆς κοίτης. Η ὅτι λαμπρός. παρὰ τὸ ἤλεκτρον.

514 ΚΑ. Χαίρων.

515 ΕΥ. Ηνίκα.

516 ΣΤΡ. Στραφήσεσθαι. ΧΩ. Τοῦ τόπου. ΟΑ. Ωμίλει. Οαρος γὰρ, ἡ ὁμιλία.

518 ΗΘ. Προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ φιλοφρονητικὴ πρὸς πρεσβύτερον κατὰ τιμήν. Ταύτα τισι προσαγορευτικά. Οὐδέποτε δὲ περί τινος αὐτὰ κατηγορεῖται, ἀλλὰ πρός τινα ἐκφωνεῖται· τέττα πρὸς φίλον· ἄττα πρὸς τροφέα· πάππα πρὸς πατέρα· ἠθεῖε πρὸς ἀδελφόν. ΕΣ. Προθυμούμενον. ΚΑ. Κατέχω.

519 ΕΝ. Καθῆκον. Κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ ἐναισίμως, καθηκόντως, εὐκαίρως.

523 ΜΕ. Μεθετικῶς καὶ ἀμελῶς διάκεισαι.

Αλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δώῃ, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
Εκ Τροίης ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Αχαιούς.

526 ΟΠΙ. Μετὰ ταῦτα. ἐλευθερίας ἱστάναι κρατῆρα οἱ τοὺς πο-
528 ΚΡΑ. Οἱ εἰώθασι τῷ Διὶ ὑπὲρ λεμίους ἀπωσάμενοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ελένου συμβουλεύσαντος, Εκτωρ προκαλεῖται τῶν Ελλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. Εννέα δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος. Καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες, ἑσπέρας γενομένης. Τῇ δ' ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ελληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε. Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

Εκτωρ σὺν Αλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθει τοῖς Τρωσὶ κεκμηκόσιν ἤδη. Καὶ συμβουλεύσαντος Ελένου τοῦ ἀδελφοῦ, μάντεως ὄντος, προκαλεῖται αὐτὸς τὶς αὐτῷ βούλοιτο τῶν Ελλήνων μονομαχῆσαι. Πολλῶν δὲ προαιρουμένων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος, κληρωθεὶς, ἀνθίσταται. Μαχομένους δὲ αὐτοὺς κήρυκες καταπαύουσι. καὶ νὺξ διαλύει τὴν μάχην. Καὶ οἱ μὲν ἀλλήλοις δῶρα διδόασιν. Επικηρυκευσαμένων δὲ Τρώων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ γίγνεται παρ' ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς. Οἱ δὲ Ελληνες πολυάνδριον κατασκευάζουσι, καὶ τεῖχος τοῦ ναυστάθμου.

Ητα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Εκτορι δίῳ.

ΩΣ εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Εκτωρ·
Τῷ δ' ἅμ' Αλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Αμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ως δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
5 Οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσι

ΕΞΕΣ. Εξώρμησε. ΦΑΙ. Ο λαμπρὸς, ὁ φαιδρὸς κατὰ τὴν πρᾶξιν, ἢ τῇ τῶν ὅπλων φαντασίᾳ.

3 ΜΕ. Προεθυμοῦντο.

4 ΕΕΛ. Επιθυμοῦσιν.

5 ΕΥ. Εὖ ἐξεσμέναις, εὖ κατεσκευασμέναις. ΕΛ. Ταῖς κώπαις. ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων κατεσκευάζοντο.

Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
Ως ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
Ενθ' ἑλέτην, ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Αρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
10 Γείνατ' Ἀρηΐθοος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις.
Εκτωρ δ' Ηϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου· λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ιφίνοον βάλε δουρὶ, κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
15 Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
Ωμον. ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λύντο δὲ γυῖα.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Αργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
20 Ιλιον εἰς ἱρήν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
25 Ηλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;

---

6 ΚΑ. Κόπῳ.

7 ΦΑ. Ἐφάνησαν. δυϊκῶς.

8 ΕΛΕ. Εἷλον, ἀπέκτειναν.

9 ΑΡ. Πόλις Βοιωτίας. Ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας. ΚΟ. Ἐπιθετικῶς. Ὁ Ἀρηΐθοος, ὁ τῇ κορύνῃ μαχόμενος, τουτέστι, ῥοπάλῳ. Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀρηϊθόου. ΟΝ. Ἀρηΐθοος ὁ Βοιωτὸς, ἄριστος τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων, διαβὰς εἰς Ἀρκαδίαν, ἦν γὰρ ἀμφιμαχία τις ἐκεῖ Ἀρκάσι καὶ Βοιωτοῖς τοῖς αὐτοῦ πολίταις περὶ ὅρων γῆς, πλείστην ἐντεῦθεν περιεποιήσατο λείαν. Καταφρόνησιν δὲ αὐτοῦ μεγάλην ἐμβαλόντος τοῖς Ἀρκάσι, Λυκοῦργος, ὁ τότε ἐνταῦθα κράτιστος ἀνὴρ, λόχον καθίσας, αὐτόν τε ἀνεῖλε, καὶ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ μετὰ τῆς κορύνης ἔλαβε, καὶ τὴν λείαν ἐπανεσώσατο. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

12 ΣΤΕ. Στεφάνη, εἶδος περικεφαλαίας. Ἔστι δὲ καὶ κόσμος γυναικεῖος. Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους ἐξοχῆς. Ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χείμαρρος ὦσε.

15 ΔΕΞ. Δεξίου υἱόν. Ἢ, ἐκ δεξιῶν. ΕΠΙ. Ἐφαλλόμενον.

22 ΦΗ. Δρυΐ.

24 ΜΕ. Προθυμουμένη.

25 ΑΝΗ. Ἀνέπεισεν.

Ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
Δῷς; ἐπεὶ οὔτοι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
Αλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη.
Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
30 Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμωρ
Ιλίου εὕρωσιν· ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
Υμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·
Ωδ' ἔστω, Εκάεργε. τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
35 Ηλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Αχαιούς.
Αλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Απόλλων.
Εκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
Ην τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
40 Αντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Αχαιοὶ
Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Εκτορι δίῳ.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.
Τῶνδ' Ελενος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
45 Βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·

---

26 ΕΤΕ. Ἑτεραλκῆ. Οὕτως ἡ νίκη λέγεται, ὅπου οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν· τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν καὶ δύναμιν παρέχουσαν.

30 ΤΕΚ. Τέλος.

32 ΔΙΑ. Διαπορθῆσαι.

34 ΩΔ. Οὕτως γενέσθω.

36 ΜΕ. Προθυμῇ.

38 ΟΡ. Παρορμήσωμεν.

39 ΟΙ. Μόνος πρὸς μόνον.

42 ΕΠ. Εφορμήσειαν.

44 ΤΩΝ. Μυθεύεται, τῶν ἐξ Εκάβης γεγονότων Πριάμῳ παίδων Ελενον καὶ Κασσάνδραν διδύμους γεγενῆσθαι. Τῶν δὲ γενεθλίων αὐτοῖς τελουμένων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Απόλλωνος ἱερῷ, λέγεται, τὸν Ελενον καὶ τὴν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ παίζοντας κατακοιμηθῆναι. Υπὸ δὲ μέθης τῶν περὶ τοὺς παῖδας ἐκλαθομένων ἐκείνων, οἴκαδε χωρισθῆναι. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐλθόντας εἰς τὸ ἱερὸν θεάσασθαι τοὺς παῖδας ταῖς τῶν ὄφεων γλώτταις τοὺς πόρους τῶν αἰσθητηρίων καθαιρομένους. Ως οὖν διὰ τὸ παράδοξον αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, συνέβη ἀπαλλαγῆναι τοὺς ὄφεις, καὶ καταδῦναι ἐν ταῖς παρακειμέναις δάφναις, τοὺς δὲ παῖδας ἀμφοτέρους τῆς μαντικῆς οὕτως μεταλαβεῖν. Ιστορεῖ Αντικλείδης. ΣΥΝ. Συνῆκεν, ἐνόησεν.

45 ΜΗ. Βουλευομένοις.

Στῆ δὲ παρ' Εκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
Η ῥα νύ μοι τι πίθοιο; (κασίγνητος δέ τοι εἰμί.)
Αλλους μὲν κάθισον Τρῶας, καὶ πάντας Αχαιούς·
50 Αυτὸς δὲ προκάλεσαι Αχαιῶν ὅστις ἄριστος,
Αντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Ου γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ως γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
Ως ἔφαθ'. Εκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας.
55 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Κὰδ δ' Αγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Αχαιοὺς,
Κὰδ δ' ἄρ' Αθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Απόλλων
Εζέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
60 Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ανδράσι τερπόμενοι. τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ,
Ασπίσι, καὶ κορύθεσσι, καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Οἵη δὲ ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
Ορνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
65 Τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Αχαιῶν τε Τρώων τε
Εν πεδίῳ. Εκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Αχαιοὶ,
Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

---

52 ΠΟΤ. Τὸ μοιρίδιον ἐφέπεσθαι.

56 ΜΕΣ. Εκ μέσου κρατῶν τὸ δόρυ. Σημεῖον ἡσυχίας πολέμου. ΙΔΡ. Εκάθισαν, ἐκαθίσθησαν.

59 ΕΟΙ. Ομοιούμενοι. ΑΙΓΥ. Οἱ μὲν εἶδος ἀετοῦ, οἱ δὲ τοὺς γῦπας ἐδέξαντο.

61 ΕΙΑ. Εκάθηντο.

62 ΠΕ. Συνεσταλμέναι. Φρὶξ γὰρ, ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων. Φρίσσει τις φόβῳ, ἢ ψύχει, ἢ ὀργῇ. Εμψύχως δὲ τὰς φάλαγγας φρίσσειν φησί.

63 ΦΡΙΞ. Η ἐξ ἐπιπολῆς κίνησις τοῦ ὕδατος, ὅ ἐστι, τοῦ κύματος ἀρχομένου. ἢ, τὸ ἐπιπολάζον τοῦ κύματος ἀφρῶδες, ὅταν ἄνεμος ἄρχηται πνεῖν. ἢ, ἡ πρώτη ἔγερσις τῶν κυμάτων.

64 ΟΡ. Ορμωμένου. ΝΕ. Νεωστί. ΜΕ. Μελανίζει, ἢ, μελαίνεται.

70 ΤΕΚ. Βουλεύεται, ἢ, πληροῖ, ἢ, ἐπὶ τέλος ἄγει.

Ορκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
70 Αλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
Η αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
Υμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν,
Τῶν νῦν ὅντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγῃ,
75 Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Εκτορι δίῳ.
Ωδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω,
Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας.
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Απόλλων,
Τεύχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ Ιλιον ἱρὴν,
Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Απόλλωνος ἑκάτοιο.
Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
85 Οφρα ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Αχαιοί·
Σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ελλησπόντῳ,

73 ΕΑ. Ὑπάρχουσι.

75 ΠΡΟ. Πρόμαχος.

77 ΤΑ. Ἐπιμήκει, καὶ τεταμένην ἔχοντι, τουτέστιν, ἠκονημένην, τὴν ἀκμήν.

80 ΛΕ. Λαχεῖν ποιήσωσιν, οἱονεὶ μεταλαβεῖν. Ἑβραισμός.

83 ΚΡΕ. Κρεμάσω.

85 ΤΑΡ. Θάψωσι. Τάρχαι δὲ, τὰ ἀπονενομισμένα τοῖς νεκροῖς περὶ κηδείαν. ἀπὸ τοῦ ταραχῆς.

86 ΣΗ. Ἀθάμας, Αἰόλου παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας τὴν Κάδμου παῖδα Ἰνὼ, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον καὶ Μελικέρτην. Κατὰ Ἥρας δὲ πρόσταγμα, ἀποπεμψάμενος τὴν Ἰνὼ, καὶ ἐπιγήμας Νεφέλην, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἕλλην τε καὶ Φρύξον. Μιγνύμενον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ἰνοῖ καταπτεύσασα ἡ Νεφέλη, ᾤχετο. Πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὼ, ἐπεβούλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. Εὑροῦσα δέ τινα μηχανὴν, ἔφρυγε τὰ σπέρματα. Καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπεμπεν ὁ Ἀθάμας εἰς Πυθὼ θεοπρόπους. Ἡ δὲ Ἰνὼ συνέπεισε τούτους, τεχνάσασά τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρύξου, ὡς θῦμα τὸ αὐτοῦ γονῆς προσενεγκὼν, ἀπαλλαγήσεται τοῦ δεινοῦ. Πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρύξον. Κατὰ πρόφασιν δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἄγειν ὅ, τι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίαν ὑπάρχει. Μυθολογεῖται δὲ, παραγινομένῳ τῷ Φρύξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς, κα-

Καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
Νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα Πόντον·
Ανδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
90 Ον ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Εκτωρ.
Ως ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι· δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
Οψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
95 Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
Ωμοι ἀπειλητῆρες, Αχαιΐδες, οὐκέτ' Αχαιοί·

τά τινος δαίμονος ἐπιφάνειαν, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι· κελεῦσαί τε αὐτῷ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς ἐπικαθίσαι τῷ νώτῳ, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. Οὗ καὶ γενομένου, λέγεται, τὸν κριὸν μετὰ πολλῆς βίας διὰ μέσου τοῦ ἀέρος ποιήσασθαι τὴν πορείαν· τὴν δὲ Ελλην, μὴ δυναμένην ἀντέχειν, καταπεσεῖν εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος· προσαγορευθῆναι δὲ τοῦτο, διὰ τὴν προειρημένην, Ελλήσποντον. τὸν δὲ κριὸν, κομίσαντα εἰς Κόλχους ἐκ τοῦ Πόντου τὸν Φρύξον, τελευτῆσαι. Επὶ τοῦτο λέγεται, τὸ δέρας καὶ τοὺς Αργοναύτας ἀποσταλῆναι μετὰ τοῦ Ιάσονος. Τὸν δὲ Αθάμαντά, φασι, μαθόντα ἕκαστα τῶν συντεθέντων ὑπὸ τῆς Ινοῦς, μὴ φείσασθαι, μηδὲ τῶν ἐξ αὐτοῦ γενομένων αὐτῇ παίδων, ἀλλ' αὐτοχειρίᾳ μὲν ἀποκτεῖναι Κλέαρχον, ἐπιδιῶξαι δὲ μετὰ ξίφους καὶ τὴν Ινώ. Τήνδε καταλαμβανομένην, σωτηρίαν ἐπισπάσασθαι ἑαυτῇ καὶ τῷ υἱεῖ, ῥίψασαν ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τυχεῖν ἐκ τῶν θεῶν τῶν ἐναλίων τιμῶν· ὕστερον δὲ καὶ προσαγορευθῆναι αὐτὴν, διὰ τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀφρὸν, Λευκοθέαν· τὸν δὲ Μελικέρτην, Παλαίμονα. εἶναι δὲ αὐτὸν σωτῆρα τῶν τὸ πέλαγος πλεόντων ἀνθρώπων. Η ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ.

ΧΕΥ. Χώσωσι. Χέειν, τὸ τὴν γῆν ἐπιχέαι τοῖς τεθνεῶσι. ΣΗ. Απὸ τούτου τὸ, χυτὴ, οὐ κοινῶς ἡ γῆ, ἀλλ' ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς. ΠΛΑ. Ητοι κατὰ ἀντίφρασιν. στενὸς γὰρ ὁ Ελλήσποντος. Η τῷ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος αὐτοῦ πεπλατυσμένῳ.

87 ΟΨΙ. Τῶν ὕστερον γενησομένων.

88 ΟΙ. Ως οἶνος τῇ χροίᾳ. μέλανα.

93 ΑΙ. Αἰδέσθησαν. ἐδειλῶν γάρ. Δεῖσαν δὲ διὰ τὰς σπονδάς· ἢ περιμένοντες κέλευσιν. ὡς δῆλον ἀπὸ τῶν ἑξῆς· ἢ ὑπὸ θεοῦ ὁρμῆσαι αὐτὸν ὑπονοοῦντες· ἢ διὰ τὸ, Νὺξ δ' ἤδη τελέθει· στίχος οὗτος ὧδε κάτωθεν. Καὶ παροιμία, ὅτι θρασὺς πρὸς ἔργον, ἐκ πολλοῦ κακός. Επίχαρμος δὲ, ὅτι κακὸς θαρρεῖ μάλ' αὐτόθεν, ἔπειτα φεύγει. Εστι δὲ τὸ ἔπος ἰσόκωλον. ὅπερ ἐστὶ φράσις δύο ἢ πλειόνων κώλων, ἀποκρινομένων ἀλλήλοις πρὸς ἀντίστροφον ἐμφέρειαν. Δεύτερον. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. Τρίτον ὁμοιόπτωτον καὶ ὁμοιότονον· Υλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ερμῳ δινήεντι. Τινὲς δὲ· δείσαντες τὸν Αγαμέμνονα, ὡς καὶ σιγῇ δεδιότες. ΑΝΗ. Αρνήσασθαι. ΥΠΟ. Αναδέξασθαι τὸν λόγον.

95 ΣΤΟ. Εστενεν, ἐκακοπάθει.

96 ΑΠ. Καυχηταί. ἀπειλεῖν εἰδότες,

καὶ

Η μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Εκτορος ἀντίος εἶσιν.
Αλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
100 Ημενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως·
Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ως ἄρα φωνήσας, κατεδύσετο τεύχεα καλά.
Ενθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ
105 Εκτορος ἐν παλάμῃσιν, (ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,)
Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Αχαιῶν,
Αὐτός τ' Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων
Δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Αφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ
110 Ταύτης ἀφροσύνης. ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ,
Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι
Εκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Καὶ δ' Αχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ερριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
115 Αλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ, ἰὼν μετ' ἔθνος ἑταίρων.
Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Αχαιοί.
Εἴπερ ἀδειής τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

καὶ ἐπαγγέλλεσθαι. Τοὺς δὲ τοιούτους καὶ καυχηματίας λέγουσιν.

97 ΑΙ. Εκ δεινοῦ δεινῶς, ἢ καὶ, τῶν δεινῶν δεινοτέρως.

99 ΥΔ. Αναλυθείητε, εἰς ὕδωρ καὶ γῆν διαλυθείητε καὶ ἀποθάνοιτε. Βέλτιον δὲ ἀκούειν, ἐξ ὧν ἐγένεσθε, εἰς ταῦτα πάλιν ἀναστοιχειωθείητε. Τῶν στοιχείων ἀὴρ καὶ γῆ κατὰ φύσιν ἀκίνητα, τὰ δὲ ἄλλα κινητά. Ταῦτα οὖν φησι, τὴν ἀκινησίαν ὀνειδίζων. Καὶ Ξενοφάνης· Πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα. Εκ γῆς γὰρ πάντα γίνεται, καὶ εἰς γῆν τελευτᾷ. Η, ὅτι τὸ ὕδωρ τὰς ψυχὰς διαφθείρει.

100 ΑΥ. Αὐτόθι. ΑΚΗ. Αψυχοι. ὀκνηροί. ΑΚ. Ακλεεῖς, ἄδοξοι καὶ ἀνωνόμαστοι. Εστι δὲ ἐπίρρημα.

101 ΥΠ. Υπεράνω.

102 ΠΕΙ. Πέρατα, τέλη.

109 ΑΦ. Παραφρονεῖς, μωραίνεις, ἀσυνετεῖς.

110 ΑΝΑ. Ανέχου δέ.

112 ΣΤΥ. Φοβοῦνται, μισοῦσιν.

114 ΕΡ. Φοβεῖται. ΑΝ. Υπαντῆσαι, συναντῆσαι.

117 ΑΔ. Αφοβος, ἀδεής. ΜΟ. Μάχης. Οἱονεὶ μόθου. παρὰ τὸ, πέ-

Φημί, μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
120 Ως εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών. ὁ δ' ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·
Ω πόποι. ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
125 Η κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Εσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος, ἠδ' ἀγορητής·
Ος ποτέ μ' εἰρόμενος, μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε·
Τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι,
130 Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Αἴδος εἴσω.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Ηβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
Αγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
135 Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ἰσόθεος φὼς,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος·
Δίου Ἀρηϊθόου τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
Ανδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,

χέσαι πληρῶσαι τὴν ἐπιθυμίαν. ΑΚΟ. Ἀπλήρωτος.

118 ΑΣ. Χαιρόντως, ἀσμένως, ἡδέως. ΓΟ. Ἀναπαύσεσθαι. ἢ συγκάμψειν τὰ γόνατα, διὰ τὸ κεκοπῶσαι ἐν τῷ διώκεσθαι.

119 ΔΗΙ. Καυστικοῦ, διακοπτικοῦ.

122 ΓΗ. Χαίροντες.

127 ΕΙ. Ἐρωτῶν.

128 ΕΡΕ. Ἐρευνῶν, ζητῶν. ΓΕ. Πατέρα καὶ παῖδα.

133 ΗΒΩ. Ἀκμάζοιμι. ΚΕ. Διὰ τὸν ἦχον τοῦ ῥεύματος οὕτως εἶπε τὸν Ἰάρδανον, ὅς ἐστι ποταμὸς Ἀρκαδίας. Ἐν ἄλλῳ· Κελάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μετὰ ἤχου καὶ κελάδου ῥέοντα.

135 ΦΕΙ. Φειὰ δὲ πόλις τῆς Ἤλιδος. Ἄλλοις δὲ τῆς Ἀρκαδίας. Παρ' ἣν ὁ Ἰάρδανος ῥεῖ. Ἰάρδανος δὲ ποταμὸς ἐν Ἤλιδι. Ἐν ἄλλῳ· ποταμὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ.

140 Οὐδέκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ,
Αλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεΐ γε,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅτ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
Χραῖσμε σιδηρείη. πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς,
145 Δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Αρης.
Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Αρηος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
Δῶκε δ' Ερευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι.
150 Τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
Οἵ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
Αλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων, πολεμίζειν
Θάρσεϊ ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων,
Καὶ μαχόμην οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Αθήνη.
155 Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα.
Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο, παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Εκτωρ.
Υμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
160 Οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Εκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
Ως νείκεσσ' ὁ γέρων. οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.

141 ΚΟ. Ροπάλῳ. Ρόπαλον δέ ἐστιν ἀμυντήριον ἐπιρρεπὲς, ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον καὶ βάρος.

142 ΚΡΑ. Κράτει, ἰσχύϊ.

143 ΣΤ. Στενῷ τόπῳ, στενῇ ὁδῷ.

144 ΥΠΟ. Προφθάσας, προλαβών.

145 ΠΕ. Διεπέρασε, διῆλθε, διέτρησεν. ΟΥ. Τῷ ἐδάφει, τῇ γῇ.

151 ΕΤ. Υπέμεινεν. ἐθάρσησε.

152 ΠΟ. Πολλὰ ὑπομείνας. θρασύς. θαρσήεις.

153 ΕΣ. Ην, ὑπῆρχον.

156 ΠΟΛ. Αντὶ τοῦ, μέγας. ΠΑ. Παρηωρημένος τῷ σώματι. τοῦτ' ἔστιν, ἐκλελυμένος. Εν ἄλλοις· νῦν ἀντὶ τοῦ, μέγας, παραιωρούμενος καὶ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. Λέγει δὲ οὕτως ποτὲ καὶ τὸν παρεζευγμένον ἐκτὸς τοῦ ζυγοῦ ἵππον· καὶ τὸν ἄφρονα. ΕΝ. Κατὰ πλάτος, καὶ κατὰ μῆκος.

157 ΗΒΩ. Ακμάζοιμι.

160 ΠΡΟ. Προθύμως.

Ωρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
Τῷ δ' ἔπι Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
165 Τοῖσι δ' ἔπ' Ιδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ιδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ενυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἔπ' Ευρύπυλος, Ευαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Αν δὲ Θόας Ανδραιμονίδης, καὶ δῖος Οδυσσεύς.
Πάντες ἄρ' οἵγ' ἔθελον πολεμίζειν Εκτορι δίῳ.
170 Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσιν.
Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Αχαιούς.
Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
175 Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
Εν δ' ἔβαλον κυνέῃ Αγαμέμνονος Ατρείδαο.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον.
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱὸν,
180 Η αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ως ἄρ' ἔφαν. πάλλεν δὲ γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Εκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοὶ,
Αἴαντος· κῆρυξ δὲ, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Αχαιῶν.

---

165 ΟΠΑ. Ακόλουθος, ἢ θεράπων.

166 ΑΝ. Ανδροφόνῳ.

168 ΑΝ. Ανέστη καί.

171 ΠΕ. Κληρώθητε. Ο γὰρ κλῆρος, πάλος. ΚΛΗ. Επὶ τὸ τέλος τοῦ στίχου στικτέον τὸ, διαμπερὲς, ὅσκε λάχῃσι. ἵν' ᾖ, τοῦ κλήρου διὰ πάντων ἐλθόντος, ὃς ἂν λάχῃ. ΔΙΑ. Αντικρυς, καὶ φανερῶς. ΛΑ. Λάχῃ, ἐπιτύχῃ.

175 ΕΣΗ. Εσημειώσαντο. Εξ οὗ δηλοῖ, ὅτι οὐ γράμματα ᾔδεισαν οἱ ἥρωες.

176 ΚΥ. Περικεφαλαίᾳ.

181 ΠΑΛ. Εσειεν.

182 ΕΚ. Εξώρμησεν, ἐξεπήδησεν.

184 ΕΝ. Ενιοι, Εν δεξιᾷ. Χειρὶ δῆθεν.

185 Οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος.
Αλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
Ος μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
Η τοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς.
Γνῶ δὲ, κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
190 Τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
Ω φίλοι, ἤτοι κλῆρος ἐμός. χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Εκτορα δῖον.
Αλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
Τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι
195 Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται·
Ηὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης.
Οὐ γάρ τις με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται·
Οὐδὲ τ' αἰδρείῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
Ελπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε, τραφέμεν τε.
200 Ως ἔφαθ'. οἱ δ' εὔχοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, Ιδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Εἰ δὲ καὶ Εκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
205 Ισην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
Ως ἄρ' ἔφαν. Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

185 ΑΠ. Απηρνήσαντο.
186 ΟΜΙ. Τὸ ἄθροισμα.
187 ΕΠΙ. Γράμμασί τισι σημειωσάμενος.
188 ΥΠΕ. Υπέσχεν, ὑπέβαλε.
189 ΓΝΩ. Επέγνω. ΣΗ. Νῶ, σημεῖον.
193 ΟΦΡ. Εως ἄν.
194 ΤΟ. Εν τοσούτω.
195 ΕΦ. Εφ' ὑμῶν αὐτῶν. τοῦτ' ἔστι καθ' αὐτῶν, ἐν καρδίᾳ, ἀκέων. ΠΥ. Αἴσθωνται, ἀκούσωσιν. ΑΜ. Φανερῶς.
196 ΔΕΙ. Δεδίαμεν, δεδοίκαμεν, φοβούμεθα. ΕΜ. Πάντως, νυνί.
197 ΔΙΗ. Εκφοβήσει, διώξει.
198 ΑΙ. Απειρία. ΝΗ. Απειρον.
199 ΕΛ. Ελπίζω. οἶμαι. ΓΕ. Γεννηθῆναι.
203 ΕΥ. Καύχημα. ΑΡΕ. Λαβεῖν.
205 ΟΠ. Περιποίει.
206 ΚΟ. Καθωπλίζετο. ΝΩ. Λαμπρῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη,
Σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Αρης,
Ος τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας οὓς τε Κρονίων
Θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Αχαιῶν,
Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
Ηϊε μακρὰ βιβὰς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος·
Τόνδε καὶ Αργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες.
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον·
Εκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
Αλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
Αψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠΰτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Υλῃ ἔνι οἰκία ναίων·
Ος οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον
Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας,
Στῆ ῥα μάλ' Εκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
Εκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,

207 ΧΡΟ. Χρωτί. ΠΕ. Περιεβάλετο, περιέθετο.
208 ΣΕΥ. Ὥρμησεν. ΠΕ. Μέγας.
210 ΘΥ. Τῆς τὴν ψυχὴν ἐσθιούσης.
211 ΤΟΙ. Τοιοῦτος.
212 ΒΛΟ. Καταπληκτικοῖς. ΠΡΟ. Προσώποις. ὅ ἐστι, προσώπῳ. ΝΕΡ. Κάτωθεν.
213 ΗΙ. Επορεύετο. ΜΑ. Μεγάλως. ΒΙ. Βαίνων, διαβαίνων. ΚΡΑ. Κραδαίνων, σείων.
216 ΠΑ. Επέπαλλεν, ἐπήδα, ἐν παλμῷ καὶ κινήσει ἦν.
217 ΥΠΟ. Υποχωρῆσαι, ἐκφυγεῖν ἢ ὑποφυγεῖν διὰ δέος. ΑΝΑ. Αναστρέψαι, ὑπεξελθεῖν.
218 ΑΨ. Πάλιν, καὶ ὀπίσω.
220 ΕΠ. Επτάπτυχον, ἑπταβύρσον. ΣΚΥ. Σκυτέων.
222 ΑΙΟ. Ποικίλον.
223 ΖΑ. Αγαν καὶ ἐπιμελῶς τεθραμμένων, ἄγαν εὐτραφῶν. μεγάλως τεθραμμένων.
226 ΕΙ. Γνώσῃ. ΟΙ. Μόνος πρὸς μόνον.

Καὶ μετ' Αχιλλῆα, ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
230 Κεῖτ' ἀπομηνίσας Αγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
Ημεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
Καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Εκτωρ·
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
235 Μήτι μευ ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε,
Ηὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε.
Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
Αζαλέην· τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν.
240 Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Αρηϊ·
Οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων.
Αλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
Λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴ κε τύχωμι.
Η ῥα· καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος
245 Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Ακρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
Εξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
Εν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

---

228 ΡΗΞ. Τὸν ῥηγνυῶντα τῇ ἠνορέῃ, τοῦτ' ἔστι, τῇ ἀνδρείᾳ. ἢ, ἀνδρεῖον. ἢ, τὸν ῥέξαι τι καὶ πρᾶξαι τῇ ἠνορέῃ δυνάμενον.

231 ΑΝ. Υπαντήσαιμεν.

235 ΑΦ. Ασθενοῦς. ΠΕΙ. Διάπειραν λάμβανε.

238 ΝΩ. Διακινεῖν, βαστάσαι, ἐπιχειρίζεσθαι. ΒΩΝ. Βοῦν. Δωρικῶς, τὴν ἀσπίδα. ὅτι ἐκ βοείων ἐστὶ δερμάτων. Συνεκδοχικῶς, τὸ ὅπλον.

239 ΑΖΑ. Ξηράν. ΤΟ. Διὸ μοι ἔξεστι. Η, ὅπερ μοι τὸ ὅπλον πάρεστι καὶ ὑπάρχει. ΤΑ. Πληκτικῶς καὶ ὑπομονητικῶς πολεμεῖν.

240 ΣΤΑ. Τῇ συστάδην μάχῃ. ΜΕΛ. Κυρίως μὲν παίζειν, ἢ τέρπεσθαι. νῦν δὲ, οἷον κινεῖσθαι εὐχερῶς καὶ ἐμπείρως κατὰ τὴν μάχην.

243 ΟΠΙ. Περιβλεψάμενος. ΑΜ. Φανερῶς. ΤΥ. Επιτύχω.

247 ΔΑΙ. Διακόπτων.

248 ΡΙ. Τῇ βύρσῃ τοῦ δέρματος. ΣΧΕ. Επεσχέθη, ἐκωλύθη.

250 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο.
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος. ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
255 Τὼ δ' ἐκσπασαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν, ἅμ' ἄμφω
Σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί.
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἡ δὲ διαπρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη· στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
265 Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε·
Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
Δεύτερος αὖτ' Αἴας, πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον·
270 Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ.
Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'. ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,
Ἀσπίδι ἐγχριμφθείς. τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.

253 ΔΙΑ. Διέσχισεν.
257 ΟΥΚ. Οὐκ ἀσθενές.
259 ΑΝΕ. Ἀνεκάμφθη.
260 ΕΠΑ. Ἐφαλλόμενος.
261 ΣΤΥ. Ἔωσε.
262 ΤΜΗ. Τμητικῶς. ὅσον ἐπιτεμεῖν, οὐκ εἰς βάθος τρῶσαι. ΑΝΕ. Ἀνέθορεν, ἀνέβαλλεν, ἀνίει.
264 ΑΝΑ. Ἀναχωρήσας.
267 ΕΠ. Τὸ ἐπικείμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφαλῷ.
268 ΑΕΙ. Ἐπάρας. βαστάσας.
269 ΕΠΙ. Ἐπιστρέψας. ΕΠΕ. Ἐπεβάρησεν. ΙΝΑ. Ἰσχὺν, δύναμιν. ΑΠ. Ἀμέτρητον, μεγάλην.
270 ΜΥ. Στρογγύλῳ, ἢ τραχεῖ εἶδος λίθου μυλικοῦ. ΠΕ. Λίθῳ. ῖ. εἰς
271 ΕΞΕ. Ἐξετάθη.
272 ΕΓ. Προσπελασθεὶς, ἐγγίσας.

Καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
275 Ηλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε, καὶ Ιδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω,
Μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
Κῆρυξ Ιδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
280 Αμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Αμφω δ' αἰχμητὰ, τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
Νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν, καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
Τὸν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ιδαῖ', Εκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι.
285 Αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
Αρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ᾗπερ ἂν οὗτος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Εκτωρ·
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε, βίην τε,
Καὶ πινυτήν· περὶ δ' ἔγχει Αχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
290 Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος
Σήμερον. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Αμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν, καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
Ως σύ τ' ἐϋφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Αχαιοὺς,
295 Σοὺς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους οἵ τοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Τρῶας ἐϋφρανέω, καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἵτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,

273 ΑΥ. Συνεγγύς.
277 ΣΧΕ. Επέσχον.
282 ΤΕ. Γίγνεται.
289 ΠΙ. Σωφροσύνην, Φρόνησιν.
294 ΕΥΦ. Εὐφρανεῖς. ΕΑ. Εἰσίν.
298 ΘΕΙ. Εἰς τὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα εἰσελεύσονται. Λέγει δὲ τὰ ἱερά.
299 ΠΕ. Περικλεῶς ἔνδοξα.

Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
Ὣς ἄρα φωνήσας, δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Καί ῥ' ἦγον ποτὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρείδαο γένοντο,
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Νώτοισι δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν

301 ΘΥ. Τῆς τὴν ψυχὴν ἐσθιούσης.

302 ΔΙ. Διεχωρίσθησαν. ΑΡ. Ἀρθμήσαντες, φιλιωθέντες. Δυϊκῶς. Ἀρθμὸν γὰρ τὴν φιλίαν φησί.

308 ΑΡ. Ἄρτιον, ὑγιῆ. ΠΡΟ. Προσερχόμενον.

310 ΑΕΛ. Ἀελπίζοντες. ΣΟ. Σῶον. ὑγιῆ.

316 ΔΕ. Ἔδερον, ἐξέδερον. ΑΜ. Καὶ περιεῖπον. ὅ ἐστιν, ἐνήργουν. ΔΙΕ. Διέχεαν, ἐμέρισαν, διεμέρισαν, ἢ κατὰ μέρη διεῖλον. Μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ὑγρῶν. Ἢ, ἀνήπλωσαν, ἀνέπλυξαν, διεῖλον.

317 ΜΙ. Τὸ εἰς μικρὰ διελεῖν, μιστύλλειν λέγεται. ΠΕΙ. Διεπέρασαν, διεπερόνησαν. ΟΒΕ. Τοῖς ὀβελίσκοις.

320 ΔΑΙ. Ἤσθιον. Δαὶς γὰρ ἡ τροφή.

321 ΝΩ. Τοῖς νωταίοις μέρεσι. ΔΙ. Ἐπιμήκεσιν. Ἢ, ἐπὶ πολὺ διήκουσιν, ἢ διηνεκῶς, ὅ ἐστι, συνεχῶς. ΓΕ. Ἐτίμα.

Ηρως Ατρείδης ἐυρυκρείων Αγαμέμνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
325 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ατρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες Αχαιοὶ,
Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν, ἐΰῤῥοον ἀμφὶ Σκάμανδρον,
330 Εσκέδασ᾽ ὀξὺς Αρης, ψυχαὶ δ᾽ Αϊδος δὲ κατῆλθον·
Τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ᾽ ἠοῖ παῦσαι Αχαιῶν.
Αὐτοὶ δ᾽ ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν, ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς
Τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥσκ᾽ ὀστέα παισὶν ἕκαστος
335 Οἴκαδ᾽ ἄγῃ, ὅτ᾽ ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
Τύμβον δ᾽ ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν, ἐξαγαγόντες
Ακριτον, ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ᾽ αὐτὸν δείμομεν ὦκα
Πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
Εν δ᾽ αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
340 Οφρα δὶ αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
Εκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
Ηχ᾽ ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι, ἀμφὶς ἐοῦσα,
Μή ποτ᾽ ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
Ως ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.

---

330 ΕΣ. Εσκόρπισεν.

331 ΗΟΙ. Ημέρα.

332 ΚΥ. ΕΦ᾽ ἁμαξῶν οἴσομεν. Κύκλα γὰρ, οἱ τροχοί.

333 ΚΑ. Κατακήομεν. κατακαύσομεν.

337 ΑΚ. Αδιαχώριστον. ΔΕΙ. Οἰκοδομήσομεν.

338 ΕΙ. Ερεισμα, φύλαγμα, ἀσφάλειαν.

340 ΙΠ. Πλατεία, ἵππων ἐλασία.

341 ΤΑ. Τὸ περὶ τεῖχος ὄρυγμα.

342 ΕΡΥ. Κατέχοι, κωλύοι. ΑΜ. Περὶ αὐτοὺς οὖσα τοὺς πύργους.

343 ΕΠΙ. Επιβαρήσῃ.

344 ΕΠΗ. Συγκατέθεντο.

345 Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ιλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
Δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.
Τοῖσιν δ' Αντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
350 Δεῦτ' ἄγετ', Αργείην Ελένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
Δώομεν Ατρείδῃσιν ἄγειν. νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
Ψευσάμενοι μαχόμεσθα. τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἧμιν
Ελπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
Ητοι ὅγ', ὧς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
355 Δῖος Αλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ος μιν, ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα, προσηύδα·
Αντήνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
360 Εξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
Αντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω.
Κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Αργεος ἡμέτερον δῶ,
Πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
365 Η τοι ὅγ', ὧς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ος σφιν, ἐϋφρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

---

345 ΠΟ. Τῇ ἀκροπόλει.

346 ΤΕ. Τραχεῖα καὶ βαρβαρώδης, ἢ τεταραγμένη ὑπὸ τοῦ θορύβου.

347 ΠΕ. Σώφρων, συνετός.

350 ΔΕΥ. Τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου.

353 ΙΝΑ. Αντὶ τοῦ, ἐὰν μὴ ῥέξομεν. ΕΡ. Πράξωμεν.

359 ΕΤΕ. Αληθῶς. ΑΠΟ. Απὸ φροντίδος, καὶ ἐπιμελῶς.

362 ΑΠΟ. Αποφαίνω, ἀπολέγω, ἀποκρίνομαι.

364 ΟΙ. Εξ οἰκείων, ἐξ ἰδίων.

366 ΘΕ. Ισος θεοῖς κατὰ τὴν βουλήν.

Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ὡς τοπάρος περ,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Ηῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰπέμεν Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Αμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἐτέροισί γε νίκην.
Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.
Ηῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρηος
Νηῒ παρὰ πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
Ατρείδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ηνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ,
Εἰπεῖν, αἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε.
Κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ηγάγετο Τροίην δ' (ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι,)
Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
Κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔ φησιν δώσειν. ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς

---

371 ΕΓΡ. Γρηγορεῖτε.

372 ΙΤΩ. Πορευέσθω.

376 ΔΥ. Κακοήχου, διὰ τὰς οἰμωγάς. κακοὺς ἤχους ἔχοντος, διὰ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων φωνάς.

377 ΚΗ. Κήωμεν. καύσωμεν.

383 ΠΡΥ. Ἐσχάτῃ. ΝΗ. Παρὰ τῇ τῆς νεὼς πρύμνῃ.

384 ΗΠΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἠπύτης. ὅ ἐστι, φωνητικὸς, καὶ κραυγητικός. μεγαλόφωνος, εὔφωνος.

401 ΓΝΩ.

Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
400 Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
Μήθ' Ἑλένην. γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
Ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
405 Καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἰδαῖ', ἤτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
Ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν, κατακηέμεν οὔτι μεγαίρω.
Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
410 Γίνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος, πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν.
Ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
415 Πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἂν ἔλθοι
Ἰδαῖος. ὁ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
Στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα

401 ΓΝΩ. Γνώριμον. Φανερόν ἐστι δὲ καὶ μάλιστα νηπίοις.

407 ΥΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἀποκρίνονται. Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. ΕΠΙ. Ἐπαρέσκει.

408 ΑΜ. Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, κατακαιέμεναι. ὅ ἐστι, κατακῆαι, κατακαίειν. ΜΕ. Φθονῶ.

409 ΦΕΙ. Φροντὶς, ὥστε μὴ ἀναλωθῆναι. Βέλτιον δὲ ἀκούειν, τὸ περὶ τῆς ταφῆς φείσασθαι.

410 ΠΥ. Διὰ πυρὸς μειλίσσειν. Λέγει δὲ κηδεύειν, καὶ ταφῆς μεταδιδόναι, ἢ διὰ πυρὸς θάπτεσθαι.

411 ΕΡΙ. Μεγάλους ψόφους ποιῶν, διὰ τῶν βροντῶν μεγαλόηχος, διὰ τὰς βροντάς. Πλεονάζει δὲ τὸ πέμπτον στοιχεῖον.

412 ΑΝΕ. Ἀνέσχεν ἀνέτεινεν.

414 ΕΑ. Ἐκάθηντο. ΔΑΡ. Οἱ ἀπὸ Δαρδάνου πόλεως Τρωϊκῆς.

417 ΩΠ. Παρεσκευάζοντο.

Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
420 Ὤτρυνον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
Οὐρανὸν εἰσανιών. οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
Ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον.
425 Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἱματόεντα
Δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.
430 Ὡς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Ἦμος δ' ἔτ' ἄρ πω ἠὼς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νὺξ,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
435 Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον, ἐξαγαγόντες
Ἄκριτον, ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
Πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν·
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,

418 ΜΕΘ. Ἐπὶ ξύλα. Ὕλη δὲ, ἡ σώρευσις τῶν ξύλων.

422 ΑΚΑ. Ἡσύχως καὶ πραέως ῥέοντος. Ἀκαλὸν γὰρ, τὸ ἥσυχον λέγουσι. ΒΑ. Ἐπὶ βάθος τὸν ῥοῦν ἔχοντος.

423 ΗΝ. Ἀπήντων, συνήντων.

424 ΔΙΑ. Δυσκόλως ἐξῆν διακρίνειν.

425 ΝΙ. Νίπτοντες. ΒΡΟ. Τὸ μετὰ ἱδρῶτος καὶ κόνεως αἷμα. Ὀξυτόνως δὲ, ἄνθρωπον τὸν θνητόν.

426 ΑΜΑ. Ταῖς ἁμάξαις ἐπετίθεσαν.

428 ΠΥΡ. Πυρκαϊᾶς. ΕΠΕ. Ἐπεσώρευον.

429 ΕΝ. Ἐμπρήσαντες δὲ τῷ πυρί. τοῦτ' ἔστι, καύσαντες.

433 ΑΜ. Τὸ καλούμενον λυκόφως, τὸ πρὸς ὄρθρον. τοῦτ' ἔστιν, ὁ βαθὺς ὄρθρος πρὸς τὴν λύγην, ὅ ἐστι, σκοτίαν· οἱονεὶ λυγόφως τι ὄν, τὸ μὴ καθαρὸν φῶς, ἀλλ' ἔτι σκοτῶδες.

434 ΤΗ. Τηνικαῦτα, τότε. ΚΡΙ. Ἔκκριτος, ἐξειλεγμένος εἰς τὸ ἔργον.

435 ΕΞΑ. Ἔξω προελθόντες.

Οφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
Εκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
Ως οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Αχαιοί.
Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
Θηεῦντο μέγα ἔργον Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
Οστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
Οὐχ ὁράᾳς δ', ὅτι αὖτε καρηκομόωντες Αχαιοὶ
Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ηλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
Τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
Τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅτ' ἐγὼ καὶ φοῖβος Απόλλων
Ηρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δὲ, μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ω πόποι, Εννοσίγαι', εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;
Αλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
Ος σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε.
Σὸν δή τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
Αγρει μὲν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Αχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι·
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,

---

441 ΣΚΟ. Οξέα ξύλα, ἅπερ ἐπήγνυον τῷ τείχει.

444 ΘΗ. Εθεῶντο. ἐθαύμαζον.

447 ΕΝΙ. Κυρίως μὲν, ἐπιπλήξει διὰ λόγων. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐρεῖ, καὶ λέξει.

450 ΗΛΑ. Εσκαψαν, ὤρυξαν.

453 ΠΟ. Τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν. ΑΘ. Κακοπαθήσαντες, κοπιάσαντες. Δυϊκῶς.

455 ΕΝ. Σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν. ΕΥ. Μεγαλοσθενές.

456 ΔΕΙ. Φοβηθείη.

459 ΑΓ. Αγε δή.

Ως κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Αχαιῶν.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
465 Δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Αχαιῶν.
Βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο.
Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσταν, οἶνον ἄγουσαι,
Πολλαί, τὰς προέηκεν Ιησονίδης Εὔνηος,
Τόν ῥ' ἔτεχ' Υψιπύλη ὑπ' Ιήσονι ποιμένι λαῶν.
470 Χωρὶς δ', Ατρείδῃσ', Αγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δῶκεν Ιησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
Ενθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Αχαιοί,
Αλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Αλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
475 Αλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι. τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Αχαιοί,
Δαίνυντο· Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς,
Σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.

463 ΑΜΑ. Αφανίζηται.

466 ΒΟΥ. Βοῦς ἔθυον.

467 ΝΗ. Λήμνιοι, τὰς ἐξ ἔθους θυσίας τῇ Αφροδίτῃ μὴ ἀποδιδόντες, καθ' ἑαυτῶν θάνατον ἐνομοθέτησαν. Τὴν γὰρ θεὸν ὀργισθεῖσαν λέγεται τοῖς ἀνδράσιν ἵμερόν τινα τῶν Θρακίων ἐμβαλεῖν γυναικῶν, τῶν δὲ ἰδίων ἀμελῆσαι, καὶ καθέζεσθαι ἐφ' ἡσυχίας. Διέβαινον οὖν εἰς τὴν Θρᾴκην, παραλείποντες καὶ συμμιγνύμενοι ταῖς ἐνταῦθα. Ταῖς δὲ γυναιξὶ τῶν Λημνίων, ἔκτοπον λύσσαν ἐμπεσεῖν, ὥστε ψηφίσασθαι πάσας ἀνδροκτονεῖν. Καὶ δὴ τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης ἐπιτυχεῖν. Γενομένου δὲ τούτου τοῦ ἀτυχήματος περὶ τοὺς ἄνδρας, φασί, τὸν Ιάσονα μετὰ τῆς Αργοῦς ἐξοκείλαντα εἰς τὴν νῆσον, τῇ κρατίστῃ πασῶν Υψιπύλῃ μιγῆναι, ἐξ ἧς γενέσθαι τὸν Εὔνηον. Η ἱστορία παρὰ Ασκληπιάδῃ ἐν τραγῳδουμένοις.

471 ΜΕ. Οἶνον. ΧΙ. Ητοι, οἴνου χίλια κεράμια, ἢ, χιλίους χοέας.

472 ΟΙ. Οἶνον ὠνοῦντο.

474 ΑΥ. Αὐτοῖς τοῖς βουσίν. Οπόταν δὲ περὶ πλήθους θρεμμάτων διαλέγωνται οἱ Ποιηταί, κατὰ τὸ θηλυκὸν προφέρονται.

475 ΑΝ. Δούλοις. ΤΙ. Παρεσκευάζοντο. ΘΑ. Θάλλουσαν τοῖς ἀγαθοῖς.

479 ΚΤΥ. Βροντῶν. ΧΛΩ. Αντὶ τοῦ, χλωροποιόν. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νέον. ΗΡ. Κατελάμβανε.

480 Οἶνον δ᾽ ἐκ δεπάων χαμάδις χέον· οὐδέ τις ἔτλη
Πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
Κοιμήσαντ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

481 ΛΕΙ. Σπεῖσαι,

482 ΥΠ. Περιφραστικῶς, τὸν ὕπνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς, μηδ' ἑτέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατευμάτων, ἐπὶ τὴν Ιδην κατέρχεται. καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ελληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ηραν δὲ καὶ Αθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ελλησιν ἐξιούσας ἐπέχει Ιρις, Διὸς κελεύσαντος. Εσπέρας δὲ γενομένης, Εκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

Ζεὺς καλέσας εἰς ἐκκλησίαν τοὺς θεοὺς, ἀπαγορεύει μετ' ἀπειλῆς, μηδ' ἑτέροις τῶν μαχομένων βοηθεῖν. Αθηνᾶ δὲ αἰτεῖται παρ' αὐτοῦ, εἰ καὶ μὴ φανερῶς συγχωρεῖ αὐτῇ τὴν τοῖς Ελλησι βοήθειαν, κἂν γνώμην τινὰ αὐτοῖς ὑποθέσθαι, ὡς μὴ παντάπασιν ἀπόλωνται. Συμπεσόντων δὲ εἰς τὴν μάχην, τὰ μὲν πρῶτα ἰσοπαλὴς πόλεμος γίγνεται· μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Τρῶες βελτίονι γίγνονται ῥοπῇ κατὰ Διὸς γνώμην, κεραυνοῦ πρὸ τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους ἐνεχθέντος, καὶ τῶν ἀριστέων φοβηθέντων, καὶ εἰς φυγὴν τραπέντων. Καὶ Ποσειδῶν μὲν, προτρεπούσης αὐτὸν Ηρας βοηθεῖν τοῖς Ελλησιν, ἀρνεῖται. Αναθαρρησάντων δὲ τῶν Ελλήνων, Τεύκρου πολλοὺς τοξεύσαντος, ὁ Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ τοὺς Τρῶας μεταφέρει. Αθηνᾶ δὲ καὶ Ηρα ὀλίγον τῶν Διὸς ἀπειλῶν φροντίσασαι, καθίασιν εἰς τὸν πόλεμον, βοηθήσουσαι τοῖς Ελλησιν· ἀλλὰ, Διὸς ἐπ' αὐτὰς Ιριν πέμψαντος μετ' ἀπειλῆς, ὑποστρέφουσι. Καὶ τότε Εκτωρ πλησίον τῶν νεῶν ἐπαγαγὼν τοὺς Τρῶας, καὶ παρρησιασάμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ, κελεύει αὐτοὺς πῦρ καίειν πρὸ τῶν νηῶν, καὶ φυλάσσειν, ὡς ἂν μὴ λάθοιεν Ελληνες φεύγοντες, διὰ τὸ ἡττᾶσθαι, ἐς τὰς πατρίδας.

Θῆτα, θεῶν ἀγορὴ, Τρώων κράτος, Εκτορος εὖχος.

ΗΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·

ΗΩΣ. Η ἡμέρα. Σημαίνει δὲ Ηὼς δ' ἐκ λεχέων. ὅτε δὲ τὸ ἀπὸ ἀπολλά. ὅτε μὲν τὸ κατάστημα τῆς ἀνατολῆς ἕως μεσημβρίας· τοῦ ἡλίου διά- ἡμέρας. ὡς ἔχει ἐνταῦθα. ὅτε σῆμα. ὡς ἐν τῷ, Οφρα μὲν ἠὼς ἦν, δὲ τὴν σωματικὴν θεόν. ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ. ὅτε δὲ τὸ νυκτὸς

Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
Ακροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
Αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκουον·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει.
Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτέ τις ἄρσην
Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
Ον δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
Ελθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόν δε·
Η μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον·
Ενθα σιδήρειαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς,
Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.

κτος καὶ ἡμέρας διάστημα. ὡς ἐν τῷ, Ηὼς δέ μοι ἐστὶν Ηδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. ΚΡΟ. Κροκωτὸν ἱμάτιον ἔχουσα. κροκοείμων, καὶ διαυγής. Απὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀνατολὴν χροιᾶς τοῦ ἡλίου γιγνομένης ἐρυθρᾶς. Τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ἐπὶ σωματοειδοῦς θεᾶς ποιούμενος τὸν λόγον. ΕΚΙ. Εσκεδάννυτο, ἐσκορπίζετο. ΠΑ. Επὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

2 ΤΕΡ. Ο τερπόμενος τοῖς κεραυνοῖς. Η, ὁ τρέπων τοὺς ἐναντίους κεραυνοῖς. τοῦτ' ἔστι, καταγωνιζόμενος.

3 ΑΚΡ. Τῇ ἀκρωρείᾳ. ΠΟ. Πολλὰς ἀναβάσεις ἔχοντος, καὶ ἐξοχάς.

4 ΑΥ. Αὐτὸς δὲ αὐτοῖς.

8 ΔΙΑ. Διακόψαι, ἀνατρέψαι.

9 ΑΙ. Συγκατατίθεσθε. ΤΕ. Εἰς τέλος ἄξω, πληρώσω.

12 ΟΥ. Οὐ κατὰ τὸ πρέπον, οὐκ ἐν τάξει.

13 Η. Η αὐτόν. ΕΛ. Λαβών. ΤΑΡ. Τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἐσκοτισμένον μέρος κατώτατον τοῦ ᾅδου, καὶ ἐν βαθυτάτῳ κείμενον τόπῳ. Η τὸ χαλεπὸν καὶ δυσχερῆ λέγει. Ωνόμασται δὲ διὰ τὸ ἐκτεταράχθαι καὶ συγκεχύσθαι ἐν αὐτῷ πάντα. Οἱ δὲ τὸ ἀφώτιστον μέρος τῆς οἰκουμένης ἀπεδέξαντο. ΗΕ. Τὸν ὁμιχλώδη, καὶ σκοτεινόν.

14 ΤΗ. Πόῤῥω. ΒΑ. Βαθύτατον. ΒΕ. Βάθος.

15 ΣΙ. Σιδηραῖ. ΧΑ. Χαλκῆ εἴσοδος, ἢ σκληρὰ καὶ ἰσχυρά.

16 ΤΟΣ. Κατωτάτω τοῦ ᾅδου. Τοσοῦτόν φησι τὸν τάρταρον ἀφεστάναι τοῦ ᾅδου, ὅσον ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς. Διὰ δὲ τούτου σφαιροειδῆ τὸν κόσμον συνίστησι, κέντρου λόγον ἐπέχουσαν εἰσάγων τὴν γῆν, καὶ τὰς ἀπ' αὐτῆς ἐκβαλλομένας εὐθείας εἰς ἑκάτερα τὰ πέρατα ἴσας λέγων εἶναι. ΤΟΣ. Ως τὰ οὐράνια τρία διαστήματα ἔχει, ἀέρα μέχρι νεφελῶν, εἶτα αἰθέρα μέχρι τῶν φαινομένων· οὕτω καὶ ἀπὸ γῆς εἰς ᾅδου, καὶ ἀφ' ᾅδου εἰς τάρταρον. Δῆλον δὲ, ὡς οὕτω σφαιροειδὴς ἡ γῆ.

Γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
Εἰ δ', ἄγε πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες,
Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες·
20 Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι.
Αλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δε
Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
Αλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
Αυτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
25 Σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Ουλύμποιο
Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
Τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν, περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
30 Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·
Ω πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν.

---

17 ΚΑΡ. Γενναιότατος. ἰσχυρός.

18 ΠΕΙ. Πεῖραν λάβετε.

19 ΣΕΙ. Αλυσιν. Χρυσῆν δὲ προσέθηκε, βουλόμενος τὸ πρᾶγμα ποιητικῶς δεῖξαι. Καὶ οἱ μὲν κυρίως οὕτως· οἱ δὲ ἀλληγορικῶς, τὸν ἥλιον. ΣΕΙ. Κατὰ τὸν μῦθον ὁ Ζεὺς ἑαυτὸν τάσσει ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὃν κλήρῳ λαχὼν, στοιχεῖον εἶχε· τοὺς δὲ λοιποὺς θεοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς αὐτῆς κοινῆς ὑπαρχούσης, ὥστε αὐτὸν καθελκυσθῆναι ὑπ' αὐτῶν. ΕΞ. Περισσὸν τὸ ἐξ.

20 ΕΞΑ. Εξαρτᾶσθε, ἐπιλαμβάνεσθε.

21 ΟΥΚ. Οὐκ ἂν ἑλκύσητε.

22 ΥΠΑ. Μέγιστον βασιλέα. ΜΗ. Ικανὸν ἐργάσασθαι. Βουλευτικόν.

23 ΠΡΟ. Μετὰ προθυμίας.

24 ΑΥ. Σὺν αὐτῇ γῇ. σὺν τοῖς ἀνθρώποις. ΕΡΥ. Ελκύσαιμι.

25 ΣΕΙ. Ενταῦθα οἱ μέν φασι τὸν Ομηρον αἰνίττεσθαι μοναρχίαν, καὶ δηλοῦν, ὡς ὑφ' ἑνὸς ἐξῆπται τὰ πάντα. Οἱ δὲ ζητοῦσι, πῶς πάντων περιγίνεται ὁ Ζεὺς, ὁ ὑπὸ τριῶν μόνων δεθεὶς, καθά φησιν ἐν τῇ Α. Ῥητέον οὖν, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐπιβουλῆς ἡ ἰσχύς· ἐνταῦθα δὲ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸ κρατεῖν. ΠΕ. Περὶ τὸ ἄκρον. Η, ῥίον, ἀπὸ τοῦ περιρρεῖσθαι τοῖς ὄμβροις.

26 ΔΗ. Δήσαιμι. ΜΕ. Μετέωρα τὰ ἐφ' ὕψους.

27 ΠΕ. Καὶ περίειμι. Διαφέρω τῇ δυνάμει.

29 ΑΓΑ. Θαυμάζοντες. ΚΡΑ. Ισχυρῶς, ἀποτόμως.

31 Ω. Αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις σημαίνουσι, τὴν Αθηνᾶν ἐκ μόνου Διὸς γεγεννῆσθαι. Καὶ γὰρ οὔτε Ομηρος, οὔτε Ησίοδος, μητέρα αὐτῆς παραδιδόασιν. ΥΠΑ. Βασιλεῦ βασιλέων.

32 ΕΥ. Σαφῶς ἤδη καὶ ἡμεῖς. ΙΔ. Οἴδαμεν.

Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵκεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
35 Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ', ἐπιμειδήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
40 Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
Ὡς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου·
45 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ' ἵκανεν, πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις.

Οἴδαμεν. ΟΤ. Ὅ, τι σοι. ὁπόσον σοι. ΣΘΕ. Δύναμις. ΟΥΚ. Οὐκ εὐσυγχώρητον. ἀνύπεικτον.

33 ΟΛΟ. Λυπούμεθα, θρηνοῦμεν.

34 ΟΙ. Μόρον, θάνατον. ΑΝΑ. Ἀναπληρώσαντες.

35 ΑΦΕ. Παυσόμεθα.

36 ΥΠΟ. Ὑποδείξομεν, συμβουλεύσομεν. ΟΝΗ. Ὠφελήσει.

37 ΟΔΥ. Ὀργισθέντος σοῦ.

39 ΤΡΙ. Ὁμήρῳ μὲν ἡ τὸ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι γεννῶσα τοῖς ἀνθρώποις. πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. Νεωτέροις ἡ παρὰ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ γεννηθεῖσα. ὅς ἐστι τῆς Λιβύης.

40 ΠΡΟ. Τῷ ἐκ φρονήσεως, καὶ διαθέσεως. τῷ εὐνοϊκῷ. ΜΥ. Λέγω. ΗΠ. Πρᾶος, προσηνής.

41 ΤΙ. Ὑπεζεύγνυε τῷ ἅρματι. ἡτοίμαζε. ΧΑΛ. Στερεόποδας.

42 ΩΚΥ. Ὠκυπέτας, ταχεῖς. τοῦτ' ἔστι, τρέχοντας. ὑπερβολικῶς. ΕΘ. Κόμαις, ταῖς ἐξ ἔθους ἐπιμελείας ἀξιουμέναις θριξίν.

43 ΧΡΥ. Ἀντὶ τοῦ, χρυσῆν πανοπλίαν ἐνεδύσατο. ΓΕΝ. Ἔλαβεν. Δωρικὸν ἐκ τοῦ ἕλετο, καὶ εἵλετο. ΙΜΑ. Μάστιγα.

46 ΜΕΣ. Μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. ὅ ἐστι, δι' ἀέρος.

47 ΠΟ. Πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν. κάθυγρον. ΜΗ. Πολλὰ θηρία ἔχουσαν. θηροτρόφον.

48 ΓΑΡ. Τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης. Ἤτοι ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα. Ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τοῖς στόμασιν ἡμῶν γαργαρεῶνος, τῆς λεγομένης σταφυλῆς. Καὶ γὰρ ἡ σταφυλὴ ἀπὸ παχέος εἰς λεπτὸν καὶ ὀξὺ λήγει. Τρία δέ εἰσιν ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης· Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ΤΕ. Τόπος ἱερὸς, εἰς τιμὴν ἀποτετμημένος. ΘΥΗ. Ἐφ' οὗ θύουσιν. ἢ, τεθυμιαμένος.

Ενθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
50 Λύσας ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο, κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Αχαιῶν.
Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο καρηκομόωντες Αχαιοὶ
Ρίμφα κατὰ κλισίας· ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
55 Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο
Παυρότεροι. μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι· ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
60 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Επληντ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ενθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
65 Ολλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων. ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Οφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
Ημος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·

50 ΗΕ. Αορασίαν, σκότος. ΚΑ. Περιέχεεν, περιέβαλε.

54 ΡΙΜ. Ταχέως. καρπαλίμως. ΑΠΟ. Απὸ δὲ τούτου χρόνου. μετέπειτα.

56 ΠΑ. Ολιγότεροι. ΚΑΙ. Καὶ οὕτω.

57 ΧΕΙ. Διὰ χρείαν, ἀνάγκην ἐπιφέρουσαν, καὶ ἐπείγουσαν. ΠΡΟ. Αντὶ τοῦ, καὶ ὑπὲρ τέκνων.

58 ΩΙ. Ανεῴγνυντο. ΕΚ. Εξῄει δέ. καὶ ἐξώρμα.

60 ΕΝΑ. Τὸν αὐτόν. ΞΥΝ. Συνερχόμενοι ὁμοῦ.

63 ΕΠΛ. Επλησίαζον, ἤγγιζον.

66 ΟΦ. Νῦν, τὸ ἑωθινὸν κατάστημα ἕως μεσημβρίας. ΑΕΞ. Αὔξησιν ἐλάμβανεν ἡ ἡμέρα. ὅ ἐστιν, ἕως οὗ ὑψοῦτο ὁ ἥλιος ὁ τὴν ἡμέραν ποιῶν.

67 ΤΟ. Εως τότε. ΒΕ Βέλη. Πᾶν τὸ ἀπὸ διαστήματος πεμπόμενον, βέλος καλεῖται. ΗΠ. Εποκνοῦντο.

68 ΗΜ. Ηνίκα, ὅτε. ΜΕ. Περὶ τὸν οὐρανόν. ὅ ἐστιν, ἐν μεσουρανήσει.

69 ΕΤΙ. Ετείνεν, εἷλκε. ΤΑ. Λέγει δὲ τὴν τοῦ Διὸς διάνοιαν.

70 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἕλκε δὲ, μέσσα λαβών· ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν·
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἑζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
75 Αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
Ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἱ δὲ ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
Ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὐδ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος.
80 Νέστωρ δ' οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν·
Οὔτι ἑκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ἄκρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
85 Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ·
Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
Ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε

70 ΤΑ. Μακροκοιμήτου. ἢ, μακρὰν ἀφροντισίαν παρέχοντος.

72 ΡΕ. Κατέῤῥεπε, κατεβάρει, καθείλκετο. ΑΙ. Εἱμαρμένη ἡμέρα, καὶ πεπρωμένη.

73 ΚΗ. Νῶν, μοῖραι.

74 ΕΖΕ. Κατεπαύθησαν, ἱδρύθησαν. ΑΕΡ. Ἤρθησαν, ἠνεῴχθησαν, ἀνηνέχθησαν.

75 ΕΚ. Ἐπεκτύπησεν, ἐβρόντησε. ΔΑΙ. Τὸ καιόμενον καὶ κεραύνιον πῦρ. Οἱ δὲ, τὴν ἀστραπήν.

77 ΘΑΜ. Ἐξεπλάγησαν, ἐφοβήθησαν. ΧΛΩ. Ὁ χλωροποιὸς φόβος.

78 ΟΥΚ. Οὐκ ἐκαρτέρησεν, οὐχ ὑπέμεινε.

79 ΜΕ. Ἔμειναν. δυϊκῶς.

80 ΟΙ. Μόνος. ΟΥ. Φύλαξ.

81 ΟΥ. Οὐχ' ἑκουσίᾳ γνώμῃ. οὐ βουλῇ. ΕΤΕ. Κατεπονεῖτο.

83 ΚΑΚ. Κατὰ τῆς κεφαλῆς. ΠΡΩ. Πρώτας τρίχας λέγει τὸ καλούμενον προκόμιον.

84 ΕΜ. Πεφύκασι. ΜΑ. Εὔκαιρον δὲ πρὸς θάνατόν ἐστι τοῖς ἵπποις τὸ μέρος τοῦτο, ἐπικίνδυνον ὄν.

85 ΑΝΕ. Ἀνεχαιτίσθη, ἀνήλατο. ΒΕ. Ἀντὶ τοῦ, βέλος γάρ. ΔΥ. Ἔδυ, κατῆλθε.

86 ΚΥ. Περὶ τῷ σιδήρῳ τῶν ἐπισώτρων, ὅ ἐστι, τῶν κανθῶν.

87 ΠΑ. Τὰς τοῦ παρηόρου ἵππου ἡνίας, τὰς παραζεύξεις, ὅ ἐστι, τοὺς ἔξωθεν παρατεταμένους ἱμάντας. ΑΠΕ. Ἀπέκοπτε. Δεινός ἐστιν Ὅμηρος, καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὅλον τὸν ἄνδρα σημαίνειν.

Διὰ

Φασγάνῳ ἀΐσσων, τόφρ' Εκτορος ὠκέες ἵπποι
Ηλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
90 Εκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Οδυσῆα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Οδυσσεῦ,
Πῆ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὣς, ἐν ὁμίλῳ;
95 Μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ·
Αλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Οδυσσεὺς,
Αλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Αχαιῶν.
Τυδείδης δ' αὐτός περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
100 Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
Καί μιν, φωνήσας ἔπεα πτερόεντα, προσηύδα·
Ω γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί·
Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει.
Ηπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.

Διὰ γὰρ τοῦ ἀπέτεμνε, τὴν ἀσθένειαν τοῦ γέροντος δηλοῖ, καὶ ἐντεῦθεν τὸ βραδὺ τῆς ἐνεργείας. Προσηκόντως οὖν ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου ἐχρήσατο τῷ παρατατικῷ χρόνῳ, εἰπὼν τὸ ἀΐσσων. Επὶ δὲ τοῦ νέου Αὐτομέδοντος τῷ συντελικῷ, εἰπὼν, ἄϊξε καὶ ἀπέκοψε, συντόμως τὸ πρᾶγμα ἐδήλωσεν.

88 ΑΙΣ. Ορμῶν, τέμνων.

89 ΑΝ. Ανὰ τὸν θόρυβον, ὅ ἐστι, τὴν δίωξιν. ΗΝΙ. Τὸν ἐπιβάτην, τὸν δεσπότην.

91 ΟΞΥ. Οξέως. Ονομα ἔλαβεν ἀντὶ ἐπιῤῥήματος.

94 ΠΗ. Ποῦ. ΜΕ. Μεταβαλὼν τὰ νῶτα, καὶ τρέψας.

96 ΑΠΩ. Αποδιώξωμεν. ΑΓ. Φρικτὸν, φοβερόν.

97 ΟΥΔ. Οὐδὲ ἤκουσεν. Εζήτηται δὲ, πότερον ἄρα οὐδ' ὅλως ἤκουσεν ὁ Οδυσσεὺς, ἢ οὐκ ἐπείσθη. Ρητέον, ὅτι οἱ λέγοντες, ὅτι ἀκούσας οὐκ ἐπείσθη, δειλίαν κατηγοροῦσι τοῦ ἥρωος, ἀγνοοῦντες τὸ, οὐδ' ἐσάκουσεν. Οὐ γὰρ τὸ παρακοῦσαι, ἀλλὰ τὸ μὴ αἰσθέσθαι, τελείως δηλοῖ. Καὶ γὰρ οὐκ ἦν δειλὸς, τῶν ἄλλων ἔσχατος φεύγων, καὶ τῇ βραδύτητι τὸ φιλοκίνδυνον ἐπιδεικνύμενος.

98 ΠΑ. Παρέδραμεν

99 ΑΥ. Καίπερ μόνος ὤν.

102 Η ΜΑ. Οντως δή. ΝΕ. Νέοι καταπονοῦσι πολεμισταί.

103 ΣΗ. Εξησθένησέ σου ἡ δύναμις, καὶ παρείθη. ΧΑ. Κακὸν, δεινόν. ΟΠΑ. Κατόπιν διώκει, συνελαύνει.

104 ΗΠΕ. Ασθενὴς, ἢ ἄτεχνος. οἱονεὶ ἀπεδανὸς, ὁ μὴ δυνάμενος διὰ ὑπερβολὴν ἀσθενείας ἐν τῷ πεδίῳ, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἐδάφει, στῆναι. Εμπεδος γὰρ λέγεται, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ δι' ἰσχὺν ἑστὼς βεβαίως.

105 Αλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι·
Οὖς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην, μήστωρα φόβοιο.
Τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τώδε δὲ νῶϊ
110 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Εκτωρ
Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
Ιφθιμοι, Σθένελός τε, καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
115 Τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἵππους. τάχα δ' Εκτορος ἄγχι γένοντο.
Τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος, ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα
120 Υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ηνιοπῆα,
Ιππων ἡνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ωκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
125 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

105 ΕΠΙ. Επίβηθι.

107 ΚΡΑ. Κραιπνῶς, ταχέως. ΦΕ. Φεύγειν.

108 ΟΥΣ. Οὓς Αἰνείου ἀφελόμην. Οὓς Αἰνείαν ἀφελόμην. Οὓς Αἰνείᾳ ἀφελόμην.

109 ΚΟ. Κομείτωσαν, θεραπευέτωσαν. ΤΩ. Τούτους δὲ τοὺς Διομήδους ἡμεῖς.

110 ΙΘΥ. Επ' εὐθεῖαν ἐλαύνωμεν. ΟΦ. Οπως καὶ Εκτωρ μάθῃ.

111 ΕΙ. Εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ ἐνθουσιᾷ.

113 ΝΕ. Τὰς τοῦ Νέστορος.

114 ΑΓΑ. Ο ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην, ἤγουν τὴν ἀνδρίαν.

119 ΑΦΑ. Απέτυχεν.

122 ΥΠΕ. Υπεχώρησαν, παρωρμήθησαν.

124 ΠΥ. Περιεκάλυψεν, ἐσκέπασεν, ἦγξε.

126 ΜΕ. Επῄει, ἐδίωκεν, ἐζήτει.

Ιππω δὲ δευέσθην σημάντορος. αἶψα γὰρ εὗρεν
Ιφιτίδην Αρχεπτόλεμον θρασὺν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
Ωκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
130 Ενθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ιλιον ἠΰτε ἄρνες,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
Κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε.
135 Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο.
Τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα.
Δεῖσε δ' ὅγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
140 Η οὐ γινώσκεις, ὅτι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
Σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
Δώσει. ἀνὴρ δέ κεν ἔτι Διὸς νόον εἰρύσαιτο,
Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστι.
145 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Αλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει.

127 ΔΕΥ. Ενδεεῖς ἦσαν. ΣΗ. Τοῦ ἡνιοχήσοντος.

129 ΕΠΕ. Επιβῆναι ἐποίησε.

130 ΛΟΙ. Ολεθρος. ΑΜΗ. Πρὸς ἃ οὐκ ἄν τις χοίη μηχανὴν εὑρεῖν. ἐξ οὗ, δεινὰ, καὶ χαλεπά.

131 ΣΗ. Ως εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. Σηκὸς δὲ εἴρηται οἱονεὶ ἱστηκός τις, ὢν ἀπὸ τοῦ, ἵστασθαι αὐτοῦ τὰ θρέμματα. Ενθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν· ἀπὸ τοῦ, ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα.

133 Αρ. Λαμπρόν.

135 ΘΕ. Θείου. Προσληπτέον δὲ, κεραυνοῦ. Οπου γὰρ ἂν κεραυνὸς πέσῃ, ὡς θεῖον ὄζει ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ.

136 ΚΑ. Κατέπληξαν, ἐφοβήθησαν.

137 ΣΙ. Ανθηρὰ, λαμπρά. Εἴτ' οὖν, ἁπαλά. ἅγ' ἀφώμενα σιγᾷ, ψόφον οὐδένα ἐκδιδόντα.

139 ΦΟ. Εἰς φυγὴν ἔλαυνε.

140 ΑΛ. Νῦν, ἀλέξησις, καὶ βοήθεια.

141 ΟΠΑ. Περιποιεῖ, παρέχει.

143 ΕΙ. Κατάσχῃ, κρατήσει. ἐκφύγῃ.

Εκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.
150 Ως ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ωμοι Τυδέος υἱὲ, δαΐφρονος, οἷον ἔειπες;
Εἴπερ γάρ σ' Εκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
Αλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
155 Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
Ως ἄρα φωνήσας, φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
Αὖθις ἀν' ἰωχμόν. ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Εκτωρ
Ηχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
160 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Εκτωρ·
Τυδείδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι,
Εδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι. γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο.
Ἐῤῥε, κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,
165 Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας

---

149 ΦΟ. Διωκόμενος, φεύγων.

150 ΑΠ. Καυχήσεται, κομπάσει. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα. ἐπὶ καυχήσεως μὲν, ὡς νῦν. ἐπὶ δ' εὐχῆς, ὡς ἐν ἐκείνοις, Οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι. ἐπὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἐν τῷ, Ηπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων Ενθάδ' ἐλεύσεσθαι. ΤΟ. Πρότερον θάνοιμι. Ο ἐστι, γῆς χάσμα δεχθείη με.

156 ΤΑ. Ωντινων. ΒΑ. Κατέβαλες.

157 ΦΥ. Εἰς φυγὴν ἔτρεψεν.

158 ΑΝ. Κατὰ τὸ πλῆθος.

159 ΣΤΟ. Πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. ΧΕΟΝ. Επέχεον. ὅ ἐστι, πυκνῶς καὶ ἀθρόως ἐπέχεον, καὶ ἐπέβαλον.

160 ΤΩΔ. Επὶ τούτῳ. Επὶ τούτοις. Οὐδετέρως, οὐκ ἀῤῥενικῶς, ἀλλ' ἐπιῤῥηματικῶς. Επειτα τὸ, ὅδε ἥδε τόδε, τοῦδε τῆσδε, καὶ τὰ ἐφεξῆς, ἄρθρον ἐστὶ συνθετικὸν, ἥκιστα δὲ σύνδεσμος δέ. Ατινα ἐν Ομήρῳ ὅσα κόνις· ἀλλ' ἅπαντα, κατ' ἀκρισίαν τῶν ἀνελληνίστων γραμματικῶν τε, καὶ τυπογραφικῶν διορθωτῶν, μάλιστα δὲ τῶν ἀρχαίων, διεφθάρη.

161 ΤΙ. Ετίμων.

162 ΕΔΡ. Προεδρείᾳ, καθέδρᾳ. ΠΛ. Πεπληρωμένοις, γέμουσι. πλέοις.

163 ΓΥ. Αντὶ γυναικὸς ἐγένου. ἐπίσης γυναικὸς ἐπιτίμησο. γυναικὸς ἀντάξιος γέγονας.

164 ΕΡ. Φθείρου, ἀσθενὴς κόρη, ἢ κακὸν θέαμα. Γλήνη γὰρ καλεῖται ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ΕΙΞ. Υποχωρήσαντος, φυγόντος.

165 ΟΥ. Οὐδὲ τὰς ἡμετέρας γαμετὰς αἰχμαλώτους λαβὼν ἄξεις ταῖς ναυσί.

Αξεις ἐν νήεσσι. πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ως φάτο. Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ιππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
170 Τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ιδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεύς,
Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Εκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ανέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
175 Γινώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
Νίκην, καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
Αβλήχρ', οὐδενόσωρα, τὰ δ' οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει.
Ιπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
180 Αλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
Ως πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
Αργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους περὶ καπνῷ.
Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
185 Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,
Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν

166 ΠΑ. Προσληπτέον τὸ κακὸν, ἵν' ᾖ. πρότερον γάρ σοι κακὸν θάνατον καὶ κακὴν εἱμαρμένην δώσω.

170 ΑΠ. Απὸ τῶν τῆς Ιδης ὀρῶν. ΚΤ. Ηχησεν, ἐβρόντησε.

171 ΤΙ. Παρέχων. ΕΤΕ. Επεροκλινῆ. τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν καὶ δύναμιν περιποιοῦσαν.

173 ΑΓΧΙ. Συστάδην, καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μαχόμενοι.

177 ΜΗ. Εμηχανήσαντο.

178 ΑΒΛ. Ασθενῆ. ΟΥ. Οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξια. Απὸ τῶν ὡρῶν. Ωρα γὰρ, ἡ φροντίς. ΜΕ. Τὴν ἡμετέραν δύναμιν. Δωρικῶς. ΕΡΥ. Επισχήσει.

179 ΡΕΑ. Ραδίως, εὐκόλως. ΥΠ. Υπερπηδήσουσιν, ὑπεραλοῦνται.

181 ΜΝΗ. Υπόμνησις.

182 ΕΝΙ. Εμπρήσω, καύσω.

184 ΕΚΕ Εκέλευσε.

185 ΞΑΝ. Δύο μέρη τοῦ λόγου, ταῦτα ἐπίθετα τῶν ἵππων. Νοητέον δὲ ὀνόματα κύρια, Ξάνθον, καὶ Λάμπον, ὡς τὸ δυϊκὸν, οὕτως ὀρθῶς ἐπιφέρεσθαι, Αλλ' ἐφομαρτεῖτον.

186 ΚΟ. Επιμέλειαν, θεραπείαν. ΑΠΟ. Εκτίνετε, ἀποδίδοτε.

Ανδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηετίωνος,
Υμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
190 Η ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
Αλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
Ασπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμμεναι, κανόνας τε, καὶ αὐτήν·
Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
195 Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ηφαιστος κάμε τεύχων.
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Αχαιοὺς
Αὐτονυχεὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος. νεμέσησε δὲ πότνια Ηρη·
Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ολυμπον.
200 Καί ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ηὔδα·
Ω πόποι, Εννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοί περ
Ολλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
Οἱ δέ τοι εἰς Ελίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
Πολλά τε, καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
205 Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,

188 ΠΥ. Κριθήν. Σῖτον, ἐνταῦθα καταχρηστικῶς. ΕΘΗ. Παρέθηκε, παρέβαλε. ΜΕ. Ηδύν.

189 ΕΓΚ. Εγκεράσασα εἰς κέρας. Πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, εἰς κέρας ἔπινον.

191 ΕΦΟ. Επακολουθεῖτον, ὁμοῦ σπεύδετον.

192 ΑΣ. Αὐτὸν τὸν Νέστορα. περιφραστικῶς. Ενιοι δὲ, τὸ ὅπλον. Ηφαιστότευκτον γὰρ ἦν.

193 ΚΑ. Ράβδους, αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας. Οὔπω γὰρ ἐχρῶντο τοῖς πόρπαξιν, οὓς ὄχανα ἐκάλουν. Υστερον γὰρ οὗτοι ἐπενοήθησαν ὑπὸ Καρῶν. Ως καὶ Ανακρέων φησί· Καριοεργέος ὀχάνοιο.

196 ΕΕΛ. Ελπίσαιμι ἄν.

197 ΑΥ. Αὐτῇ τῇ νυκτί. ΕΠΙ. Επιβῆναι ποιῆσαι.

198 ΝΕ. Εβάσκησεν, ὠργίσθη ἐφ' οἷς ἀναξίως εἶπε.

199 ΣΕΙ. Διεκινήθη, διεταράχθη. ΕΛΕ. Εκίνησεν. περιεδίνησε.

201 ΕΥ. Μεγάλην δύναμιν ἔχων.

202 ΟΛΟ. Οἰκτείρει, ἐλεεῖ.

203 ΕΛΙ. Πόλεις ἱεραὶ Ποσειδῶνος. Αἰγὰς δὲ λέγει τὰς ἐν Πελοποννήσῳ.

204 ΧΑ. Επιτερπῆ, ἡδέα. ΣΥ. Σὺ δὲ αὐτοῖς βοηθὸς γενοῦ, καὶ περιποίησον τὴν νίκην.

Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ιδη.
Τὴν δὲ, μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ενοσίχθων·
Ηρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
210 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι, Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι
Ημέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἄπο πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
215 Εἰλομένων. εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Αρηϊ
Εκτωρ Πριαμίδης, ὅ, τέ οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καί νύ κεν ἔμπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Αγαμέμνονι πότνια Ηρη,
Αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Αχαιούς.
220 Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Αχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.
Στῆ δ' ἐπ' Οδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Η ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ημὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,

206 ΕΡΥ. Κατέχειν, κωλύειν. ΖΗ. Ζῆνα· τὸν Δία.

207 ΑΚΑ. Λυποῖτο.

209 ΑΠ. Απτοεπὲς. ἐν τῷ λέγειν θρασεῖα. Ενιοι δὲ δασέως ἀναγινώσκουσιν, ἵν' ᾖ καταπτομένη λόγοις.

213 ΤΩΝ. Η σύνταξις τοιαύτη ἐστί. Οσον δὲ τάφρος πύργου ἐξέεργεν ἀπὸ τῶν νηῶν. Οσον ἀπὸ τῶν νηῶν διάστημα ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπληροῦτο τοῦ ὄχλου. Αλλως· Οσον ἡ τάφρος ἀπεῖχε τοῦ τείχους καὶ τῶν νεῶν, τοῦτο πλῆρες ἦν πεζῶν καὶ ἵππων. Αμφότερα γὰρ ἦν τὰ διαστήματα ἑκατέρωθεν τοῦ τείχους, τὸ μὲν πρὸς τὴν τάφρον, τὸ δὲ πρὸς τὰς ναῦς, ἐπιπλήρωτο. ΕΞΕ. Απεχώριζε. Ηγουν περιπλάττων).

214 ΠΛΗ. Επλῆθεν. Επληρώθη.

215 ΕΙ. Συναθροιζομένων. ΕΙΛ. Συνήθροιζε, συνέκλειε.

217 ΚΗ. Καυστικῷ, διαπύρῳ.

219 ΠΟΙ. Ενεργήσαντι.

221 ΠΟΡ. Πορφυροῦν ἱμάτιον μεταχειρίζεται ὁ βασιλεὺς, ἕνεκα τοῦ εὐχερῶς ἑαυτὸν σημῆναι τοῖς Ελλησιν, ἐπεὶ ἀδύνατον ἦν διὰ βοῆς αὐτοὺς καταστεῖλαι.

222 ΜΕ. Μεγάλῃ. Παρὰ τὸ κῆτος. Η, πλατείᾳ καὶ εὐρυχώρῳ.

223 ΕΝ. Εν τῷ μεσαιτάτῳ τόπῳ. ΕΣ. Ην, ὑπῆρχε. ΓΕ. Βοᾶν.

225 Ηδ' ἐπ' Αχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατοι νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Ηὔσεν δὲ, διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
  Αἰδὼς, Αργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.
Πῆ ἔβαν εὐχωλαὶ, ὅτε δὴ φαμὲν εἶναι ἄριστοι,
230 Ας ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
Εσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε, διηκοσίων τε, ἕκαστος
Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν
235 Εκτορος· ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
Νηῒ πολυκληΐδι παρελθέμεν, ἐνθάδε ἔῤῥων.
240 Αλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
Ιέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Αλλὰ, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
Αὐτοὺς δήπερ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Αχαιούς.

227 ΔΙΑ. Διάδηλον, μεγάλως, ἐξάκουστον. ΓΕ. Εκβοῶν, κράζων.

228 ΑΙ. Αἰδεῖσθε ὦ Ελληνες. ΕΙ. Τῷ ὁραθῆναι μόνον θαυμαστοί, καὶ οὐκ ἐπὶ ἔργῳ.

230 ΑΣ. Τὸ ὁπότε ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ ποτέ. Καὶ ἀποτελεῖ ἀνταποδοτικὴν περίοδον. Οὐκ ἔστι δὲ ἀνταπόδοσις. Ο γὰρ λόγος, Εν Λήμνῳ ἐκαυχᾶσθε ποτέ. ΚΕ. Κενὰ καὶ μάταια καυχώμενοι. ΗΓ. Ελεγετε. ἅστινας ποτε ἐν Λήμνῳ ἐλέγετε καυχώμενοι, πίνοντες οἶνον πλεῖστον καὶ κάλλιστον.

231 ΕΣ. Εσθίοντες. ΟΡ. Ορθὰ κέρατα ἐχόντων.

232 ΕΠ. Πλήρεις. Κατὰ μετωνυμίαν.

233 ΑΝΘ. Αντὶ τοῦ, κατέναντι ἑκατόν.

234 ΣΤΗ. Μαχήσεσθαι. ΕΙ. Εσμέν. ΕΝ. Καύσει. ἐμπρήσει.

236 ΥΠ. Υπὲρ τὸ δέον βιαίων. ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

237 ΑΑΣ. Εβλαψας.

238 ΤΕ. Τὸν σόν.

239 ΕΡ. Επὶ φθορὰν παραγενόμενος.

241 ΙΕΜ. Επιθυμῶν, προθυμούμενος.

243 ΑΥ. Ημᾶς αὐτούς. ΑΛΥ. Εκκλῖναι.

245 Ως φάτο. τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα.
Νεῦσε δέ οἱ, λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης.
Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρὸν,
250 Ενθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Αχαιοί.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ενθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους,
255 Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Αλλὰ πολὺ πρῶτος, Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Φραδμονίδην Αγέλαον ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,
Ωμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
260 Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τόνδε μετ' Ατρεΐδαι, Αγαμέμνων καὶ Μενέλαος.
Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν.
Τοῖσι δ' ἐπ' Ιδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ιδομενῆος.

245 ΟΛΟ. Κατῴκτειρεν, ἠλέησε.

246 ΝΕΥ. Υπέσχετο, ἐσήμανε.

247 ΤΕ. Ητοι μέγιστον, ἢ ἐντελῆ σημεῖα φαίνοντα. ἐπιτελεστικώτατον. Λέγεται δὲ, κατὰ τὴν Διὸς γένεσιν τὸν ἀετὸν γεννηθῆναι, ἔν τε τῇ πρὸς τοὺς Γίγαντας μάχῃ παραστῆναι. Διόπερ ἐν τῇ διανεμήσει τῶν πτηνῶν Ζεὺς ἀετὸν εἵλετο, ᾧ καὶ προστάσσει, καὶ ἀγγέλῳ αὐτῷ χρῆται πρὸς ἐκείνους, οὓς ἐπιφανείας ἀξιοῖ. Οθεν καὶ ἀετὸς ἐκλήθη, οὐχ, ὥς τινες, παρὰ τὸ ἀΐσσειν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐτεὸν δηλοῦν, ὅ ἐστιν, ἀληθές.

248 ΝΕ. Ελάφου γέννημα.

250 ΠΑ. Πάσης φήμης καὶ κληδόνος αἰτίῳ καὶ δοτῆρι. Ομφὴ γὰρ, ἡ θεία κληδών.

252 ΘΟ. Αφώρμησαν.

254 ΕΥ. Εκαυχήσατο, ἐδεήθη, ἐφίετο. ΤΥ. Εμπροσθεν Τυδείδου σχεῖν.

257 ΦΡΑ. Φράδμονος παῖδα Αγέλαον.

259 ΔΙΑ. Καὶ διήλασεν ἐν στήθει. εἰς στῆθος.

260 ΑΡΑ. Εψόφησεν, ἤχησεν. Ονοματοποιΐα ὁ τρόπος.

261 ΤΟΝ. Μετὰ τοῦτον, Σύνταξις, οὐ, Μετὰ δὲ τὸν, ἀλλὰ, Μετὰ τόνδε. Δῆλον ὅτι οὐδεὶς σύνδεσμος δὲ ἐνταῦθα.

262 ΤΟΙ. Επὶ τοῖσδε. καθάπερ πρότερον ὧδε. Τοῖσιδε, καὶ οὐ τοῖσιδε. καθὼς, οὗτινος, ᾧτινι, οὐχ ὅτινος, ᾧτινι. Εστι γὰρ ἀπὸ τοῦ τοῖσδε.

263 ΟΠΑ. Ακόλουθος.

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
265 Τοῖσι δ' ἔπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως,
Παπτήνας ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
270 Βεβλήκει, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
Εἰς Αἴανθ'· ὅ δὲ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὄρμενον, ἠδ' Ὀφελέστην,
275 Δαίτορά τε, Χρόμιόν τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον·
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τόξου ἀπὸ κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
280 Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
Βάλλ' οὕτως, αἴ κεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Καί σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·

---

264 ΑΤΑ. Πολεμικὸς, ἴσος τῷ Ἄρει.

266 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω τεινόμενα. ΤΙ. Ἐντείνων, ἕλκων.

268 ΥΠΕ. Ἔξω αὐτὸ τοῦ Τεύκρου ἐποίει.

269 ΠΑ. Περιβλεψάμενος εἴ τινα. Ἤ τοι ὄνομα κύριον, ὁ Ἴαρτις· παπτήνας ἐπ' Ἴαρτιν. Ἢ, παπτεύσας ἐπὶ ἄρ τιν' ὀϊς. ἵνα ᾖ, ἐπὶ τίνα δὴ ὀϊς. ΟΙ. Τοξεύσας.

271 ΔΥ. Ἐπεδύετο, ὑπεισῄει.

272 ΚΡΥ. Ἔκρυπτε.

281 ΚΟΙ. Βασιλεῦ ὄχλων.

282 ΦΟ. Φῶς, σωτηρία. Σημαίνει δὲ τὸ κυρίως φῶς.

284 ΚΑΙ. Ἡρακλῆς, πορθήσας Ἴλιον, Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, Πριάμου δὲ ἀδελφὴν, ἔλαβεν αἰχμάλωτον, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν γέρας Τελαμῶνι, ὡς συστρατεύσαντι αὐτῷ. Ἀφ' ἧς ἔσχε Τεῦκρον ὁ Τελαμών. Ὡς οὖν ἀπὸ Τρωϊκῆς γυναικὸς τεχθέντα τὸν παῖδα, Τεῦκρον ἐκάλεσαν, προαναπέμψαντες τὸν τόνον, καὶ ποιήσαντες κύριον. Τευκροὶ γὰρ οἱ Τρῶες, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν Τεύκρου. Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρά τε ἄλλοις πολλοῖς, καὶ παρὰ

Ἀπολ-

285 Τὸν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, ἐϋκλείης ἐπίβησον.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Αἴ κέν μοι δώῃ Ζεὺς αἰγίοχος, καὶ Ἀθήνη,
Ιλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
290 Η τρίποδ', ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
Ηὲ γυναῖκ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τὸν δ', ἀπαμειβόμενος, προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
Ατρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
Οτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
295 Παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ ποτὶ Ιλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,
Εκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
Οκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς·
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν.
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
300 Η ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Εκτορος ἀντικρύ· βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
Υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ.

Απολλωνίῳ τῷ γραμματικῷ ἐν καταλόγῳ νεῶν. Εζήτηται δὲ πῶς ἐξ ἁπάντων ἐπαινέσας τὸν Τεῦκρον, νῦν ἐπιφέρει νόθον; Ημεῖς δέ φαμεν, τοῦτο μὴ εἶναι πρὸς αἰσχύνην, διὰ τὸ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔθος κρατεῖν. Ετίμων γὰρ τοὺς νόθους ἐπίσης τοῖς γνησίοις. Αλλως τε, εἰ καὶ αἰχμάλωτος Ησιόνη, ἀλλὰ βασιλίς. Ετι καὶ αὐξήσεως ἕνεκεν τοῦτ' εἰρῆσθαί φαμεν, ὅτι τῇ ἀρετῇ καὶ τοὺς γνησίους ὑπερέβαλε. ΚΟ. Επιμελείας ἠξίωσεν ὡς γνήσιον.

285 ΕΥ. Δόξης ἐπιβῆναι ποίησον.

289 ΠΡΕ. Πρεσβεῖον, ἀριστεῖον. Λέγει δὲ τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον.

290 ΤΡΙ. Λέβητα, ἔχοντα αὐτοφυεῖς πόδας. ΑΥ. Σὺν τοῖς ἅρμασιν.

291 ΟΜ. Ητις τῆς αὐτῆς κοίτης κοινωνήσει.

293 ΣΠ. Εσπουδακότα.

295 ΩΣΑ. Απεωσάμεθα.

296 ΕΚ. Εξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ΔΕ. Επιτηρῶν, ἢ προσδεχόμενος.

297 ΤΑΝ. Μακρὰς καὶ ὀξείας γωνιώσεις ἔχοντας. ὅ ἐστιν, ἀκίδας.

298 ΠΗ. Ενεπάγησαν. ΑΡΗ. Πολεμικῶν.

299 ΛΥΣ. Μανιώδη, λυσσώδη.

300 ΙΑΛ. Εφίει, ἔπεμπεν.

301 ΙΕ. Προεθυμεῖτο, ὥρμα.

(Τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυομένη τέκε μήτηρ,
305 Καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.)
Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
Ως ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
310 Εκτορος ἀντικρύ· βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
Αλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Απόλλων·
Αλλ' Αρχεπτόλεμον θρασὺν Εκτορος ἡνιοχῆα,
Ιέμενον πόλεμον δὲ, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
315 Ωκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου.
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἔγγυς ἐόντα
Ιππων ἡνί' ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
320 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί.
Βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἄνωγεν.
Η τοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστὸν,
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Εκτωρ
325 Αὖ ἐρύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει

304 ΑΙ. Απὸ Αἰσύμης πόλεως. ΟΠ. Μεμνηστευμένη, γεγαμημένη.

306 ΜΗ. Ως μήκων. Ο τρόπος ἀναστροφή. ΚΑ. Απέκλινε τὴν κεφαλήν. ΗΤ. Σημειωτέον ὅτι θηλυκῶς εἶπε τὴν μήκωνα.

307 ΒΡΙ. Βαρυνομένη. Βριθομένη ἐστίν. κατ' Αττικισμὸν, ἀντὶ τοῦ, βρίθεται, ὅ ἐστι βαρεῖται. Κέχρηται δὲ τῇ μετοχῇ ἀντὶ ῥήματος. καὶ ἐστι τὸ σχῆμα ἴδιον Αἰολέων. ΝΟ. Δρόσοις ἢ ψεκάσιν ἐαριναῖς.

308 ΗΜΥ. Επέκλινε. ΠΗ. Τῇ περικεφαλαίᾳ βαρυνθέν.

311 ΠΑ. Σφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.

313 ΙΕ. Ορμῶντα.

314 ΥΠ. Υπεχώρησαν.

316 ΠΥ. Συνέσχεν, ἐκάλυψε.

320 ΘΟ. Κατεπήδησεν.

325 ΑΥ. Εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα τὴν νευράν. ΚΛΗ. Κατακλείς. ΑΠΟ. Απείργει.

Αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι.
Ρῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος.
Αλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ', ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Εχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Αλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
335 Αψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ολύμπιος ἐν μένος ὦρσεν.
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Αχαιοὺς.
Εκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων.
Ως δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἠὲ λέοντος
Απτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθὼς,
340 Ισχία τε γλουτούς τε ἑλισσόμενόν τε δοκεύει·
Ως Εκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Αχαιοὺς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
345 Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες·
Αλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

328 ΝΑΡ. Ενάρκησεν, ἐλύθη.

329 ΓΝ. Επὶ γόνυ. ΕΡΙ. Πεσών.

330 ΟΥΚ. Εφρόντισεν. Ο τρόπος, ἀντίφρασις.

331 ΠΕ. Περιέβη.

332 ΥΠΟ. Υπεισελθόντες.

337 ΣΘΕ. Σφοδρῶς ἐπιρρωννύμενος. Ενιοι δὲ, τῷ βλέμματι φοβῶν, οἷον τὴν δύναμιν διὰ τοῦ βλέμματος ἐνδεικνύμενος.

338 ΣΥ. Συάγρου. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὰ σύνθετα ὀνόματα διῃρημένως λέγεται, ὡς τὸ, ἄγριον αἶγα.

340 ΔΟ. Επιτηρεῖ.

341 ΩΠΑ. Κατόπιν ἐδίωκε, κατέπειγε.

342 ΟΠΙ. Τὸν τελευταῖον.

343 ΣΚΟ. Τὰ ἀπεξυσμένα ξύλα.

344 ΔΑ. Εδαμήσαν. ἀνῃρέθησαν.

345 ΕΡΗ. Κατείχοντο.

346 ΚΕ. Εγκελευόμενοι.

Εκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ Αρηος.
350 Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ηρη.
Αἶψα δ' Αθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ω πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
Ολλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
355 Ανδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνετ' οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Εκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·
Καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
Χερσὶν ὑπ' Αργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
360 Αλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι,
Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Η τοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
365 Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,

348 ΑΜ. Πανταχοῦ περιεστρέφετο. ὅ ἐστιν, ἐνεργῶν περιήλαυνε.

349 ΓΟΡ. Γοργότητος. Η ἀντὶ τοῦ, Γοργόνος. ὅ ἐστι, φοβερά. Απὸ εὐθείας τῆς Γοργὼ εἶπε τὴν γενικήν. Η ὄμματα, ἀντὶ τοῦ ὁρμήματα.

352 ΝΩΙ. Ημεῖς. Κοινὴ ἡ διάλεκτος. Δωριεῖς δέ φασιν, ἄμμες. Αἰολεῖς, ἄμμε. Αττικοὶ δὲ, νῶϊ. Ιωνες, ἡμέες. Εστι δὲ ἀντωνυμία δυϊκὴ ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς πτώσεως. Εὰν δὲ νῶϊν, σὺν τῷ ν, ἡμῶν καὶ ἡμῖν. ΟΥ. Οὐκ ἔτι σώους θῶμεν τοὺς Ελληνας; οὐ κηδεμονίαν καὶ φροντίδα ποιησόμεθα, ἐξ ὑστέρου;

353 ΚΕ. Λυπησόμεθα, φροντιοῦμεν. ΥΣ. Εξ ὑστέρου.

354 ΟΙ. Μόρον.

355 ΡΙ. Τῇ φορᾷ. ΑΝΕ. Ανασχετῶς.

358 ΚΑΙ. Καὶ λίαν οὗτος.

360 ΟΥ. Ο ἐμός.

361 ΣΧΕ. Νῦν ἐπιχειτικῶς εἰρημένον. ΑΛΙ. Αμαρτωλὸς, ἄδικος. ΕΜ. Τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ προθυμίας κωλυτής.

363 ΣΩ. Εσωζον. ΕΥ. Εὐρυσθέως τοῦ Αργείων βασιλέως, τοῦ ἐπιτάττοντος Ηρακλεῖ τοὺς ἄθλους. ΑΕΘ. Αθλων, κακοπαθειῶν.

365 ΑΠΑ. Επικουρήσουσαν, βοηθήσουσαν. ΠΡΟ. Προέπεμπεν.

366 ΗΔ. Ηδειν ἠπιστάμην. ΠΕΥ. Συνετοῖς, ἢ πικραῖς. Παρὰ τὴν πεύκην.

Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν,
Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,
Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
370 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ἔσται μὴν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκώπιδα εἴπῃ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
375 Ὄφρ' ἂν ἐγὼ, καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
Εἰ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἕκτωρ
Γηθήσει, προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς

367 ΕΥ. Ὁπότε αὐτόν. ΠΥ. Ἰσχυρῶς συναρμόζοντος καὶ κλείοντος τὰς πύλας, διὰ τὸ, μηδένα ὑποστρέφειν ἐξ ᾅδου.

368 ΕΞ. Ἐκ τοῦ Ἐρέβους, ὅ ἐστι, σκότους· Ἔστι δὲ ὁ περὶ τοῦ Ταρτάρου τόπος. ΚΥ. Τὸν Κέρβερον. Τελεσθέντων τῶν τοῦ Ἡρακλέους ἄθλων ἐν μησὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεχόμενος Εὐρυσθεὺς τόν τε τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἄθλον καὶ τὸν τῆς Ὕδρας, ἑνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ, τὸν Κέρβερον ἐξ Ἅδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος. Μέλλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς Εὔμολπον εἰς Ἐλευσῖνα, βουλόμενος μυηθῆναι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι. διὸ γίνεται Πυλίου θετὸς υἱός. καὶ παραγενόμενος ἐμυεῖτο. Μὴ δυνάμενος οὖν ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπεὶ περ οὐχ ἡγνίσθη ἀπὸ τοῦ τῶν Κενταύρων φόνου, ἁγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τὸ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον, ὃ τῆς Ἅδου καταβάσεώς ἐστι στόμιον, διὰ τούτου κατῄει. Ὡς δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος, εὐθὺς ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος ὡς ζῶσαν ἕλκει. καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει, ὅτι ἐστὶ κενὸν εἴδωλον. Πλησίον δὲ τῶν τοῦ Ἅδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα ἐγείρει, καθήμενον ἐπὶ ἀκινήτου θρόνου. Ὁμοίως δὲ καὶ Πειρίθουν ἐβουλήθη. καὶ τῆς γῆς πολὺ σειομένης, οὐκ ἠδυνήθη. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. Βουλόμενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἅδου βοῶν ἀπεσφαξεν. Λείπει.

369 ΑΙ. Ὑψηλά. ἐξ οὗ καὶ χαλεπά. ΣΤΥ. Στύξ, μία τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρων, ἣν ὁ Ζεὺς φρικωδέστατον ὅρκον τῶν θεῶν ἐποίησε, τιμήσας αὐτήν, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. Ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἐν Ἅδει.

370 ΕΞΗ. Ἐτέλεσεν, ἐπλήρωσε.

371 ΓΟΥ. Ἐγονυπέτησεν. ΕΚ. Προσεκύνησεν, ἐφίλησεν.

373 ΕΣ. Ἔσται μὴν καιρός.

374 ΕΠ. Ἡτοίμαζε, παρασκεύαζε.

375 ΚΑ. Εἰσελθοῦσα. Μεταφορὰ, ὁ τρόπος.

377 ΠΑΙΣ. Παῖς.

378 ΠΡΟ. Φανεῖσα, ὀφθεῖσα. Δυικῶς.

379 ΚΟ. Κορέσει.

380 Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Αχαιῶν.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ηρη.
Η μὲν ἐποιχομένη, χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ηρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.
Αὐτὰρ Αθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
385 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν.
Η δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ες δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο. λάζετο δ' ἔγχος
390 Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ηρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ηρη δὴ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον Οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ωραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας Οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
395 Η μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ιδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς.
Ιριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον, ἀγγελέουσαν·
Βάσκ' ἴθι, Ιρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
400 Ερχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
Ωδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρματα ἄξω·
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς

380 ΔΗ. Τῇ πιμελῇ, τῷ λίπει.
389 ΛΑ. Ελαβεν.
392 ΕΠΕ. Επληξε.
393 ΜΥ. Ηνοίχθησαν, ἤχησαν. Ονοματοποιΐα, ὁ τρόπος.
399 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἔτρεπεν. ΑΝ. Εξ ἐναντίας.
400 ΣΥ. Συναχθησόμεθα, συμβαλοῦμεν.
402 ΓΥΙ. Χωλώσω.
403 ΑΞΩ. Κατάξω, συντρίψω.
404 ΔΕ. Δέκα. ΠΕ. Περιερχομένους, πληρουμένους.

405 Ελκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
Οφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ηρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι.
Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾷν ὅ, ττι νοήσω.
Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' Ιρις ἀελλόπος, ἀγγελέουσα.
410 Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ολυμπον.
Πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
Αντομένη κατέρυκε· Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
Πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
Οὐκ ἐάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Αργείοισιν.
415 Ωδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ,
Γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ἄξειν·
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ελκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
420 Οφρ' εἰδῇς, Γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι.
Ηρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται.
Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾷν ὅ, ττι νοήσῃ.
Αλλὰ σύγ', αἰνοτάτη κύον, ἀδδεὲς, εἰ ἐτεόν γε
Τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
425 Η μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ιρις.
Αὐτὰρ Αθηναίην Ηρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ω πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε

405 ΑΠΑ. Ιαθήσεσθε. Δυϊκῶς. ΜΑΡ. Καταλάβῃ, κατάσχῃ.

407 ΝΕ. Μέμφομαι. ΟΥ. Οὐδὲ ὀργίζομαι.

408 ΕΩ. Εξ ἔθους ἔχει. ΕΝΙ. Εμποδίζειν.

409 ΑΕΛ. Ταχύπους παρὰ τὰς ἀέλλας, ὅ ἐστιν, ἀνέμους.

411 ΠΟ. Πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος, καὶ ἐξοχάς.

412 ΑΝ. Απαντήσασα. ΚΑ. Κατέχεν. ΕΝ. Εἶπεν, ἔλεγε. ΔΙ. Τὸν δὲ τοῦ Διὸς λόγον αὐταῖς ἀπήγγειλε.

413 ΠΗ. Ποῦ προθυμεῖσθον.

415 ΕΙ. Εἴπερ εἰς τέλος ἄξει, πληρώσει.

423 ΚΥ. Αναιδεστάτη. ΑΔ. Αφοβε.

424 ΤΟΛ. Υπομενεῖς, καρτερήσεις. ΑΝ. Εξεναντίας. ΑΕΙ. Αραι.

Νῶϊν ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκεν πολεμίζειν·
Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
430 Ος κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω ὡς ἐπιεικές.
Ως ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
Τῇσιν δ' Ωραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους.
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν·
435 Αρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ιδηθεν εὔτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
440 Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Εννοσίγαιος·
Αρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Εζετο· τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ολυμπος.
Αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Αθηναίη τε καὶ Ηρη
445 Ησθην· οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Τί φθ' οὕτω τετίησθον, Αθηναίη τε καὶ Ηρη;

---

429 ΑΠΟ. Αποφθαρείτω. ΒΙΩ. Ζησάτω.

431 ΩΣ. Ως πρέπει καὶ ἐγχωρεῖ.

432 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἀπέτρεπε. ΜΩ. Μονώνυχας. Πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν, τῶν προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων χηλάς.

434 ΚΑ. Φάτναις. Παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἱσταμένους τοὺς ἵππους κάπτειν, ὅ ἐστιν, ἐσθίειν.

435 ΠΡ. Πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας τῆς εἰσόδου τοίχους. Διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῶν θυρῶν. ΠΑΜ. Φαίνοντα, λάμποντα.

436 ΚΛΙΣ. Θρόνοις, ἔχουσιν ἀνακλίσεις.

437 ΜΙΓ. Αναμεμιγμένως. ἀναμεμιγμέναι τοῖς λοιποῖς. ΤΕ. Τεταλαιπωρημένη, τεταλαιπωρημέναι.

439 ΔΙΩ. Ηλαυνεν. ΘΕ. Παρεγένετο, προσέπελαζε, προσήγγισε, τοῖς θρόνοις θεῶν. θρόνους κατέλαβε. ΘΩ. Τὰ συνέδρια, τὰς καθέδρας.

441 ΑΜ. Περὶ τοῖς βωμοῖς. Αναβωμοῖς. Κατὰ συγκοπὴν Αἰολικήν. ΚΑ. Καταπετάσας λινοῦν ἱμάτιον. ἁπλώσας.

443 ΠΕ. Εκινεῖτο.

444 ΔΙ. Τοῦ Διὸς χωρίς.

445 ΗΣ. Εκαθέσθησαν.

447 ΤΕ. Τεταλαιπώρησθε.

448 ΟΥ.

Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
450 Πάντως (οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι)
Οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
Σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
455 Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
Ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθεν, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
Ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
460 Σκυζομένη Διῒ πατρί· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει.
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
465 Οἵκεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

448 ΟΥ. Οὐ μὲν δή. Μεταφραστικοὶ ἀναγινώσκουσιν, Οὐ μὲν δήν. Οὕτως ἄμεινον. ΚΑ. Κεκμήκατε, κεκοπιάκατε.

450 ΠΑΝ. Ἡ δὲ τοῦ πάντων μείζονος θεοῦ δύναμις, φησὶ, τηλικαύτη ὑπάρχει, ὡς μηδὲ ὑπὸ πάντων θεῶν δύνασθαι καταγωνισθῆναι.

451 ΤΡΕ. Μεταστρέψειαν, κωλύσειαν.

453 ΜΕΡ. Μερίμνης ἄξια. χαλεπά.

455 ΠΛΗ. Ἀντὶ τοῦ, πληγεῖσαι.

457 ΕΠΕ. Μεμύχασι τοῖς χείλεσιν, ἐπεστέναξαν, ἐγόγγυσαν.

459 ΑΚΕ. Ἡσύχως εἶχε. ἀκὴν ἔζετο, καὶ ἡσυχάζουσα.

460 ΑΓ. Ἀνήμερος, χαλεπός.

461 ΗΡΗ. Γενικὴ Ἑβραϊκή. Ἥρης.

463 ΟΥΚ. Οὐχ εὔεικτον, καὶ εὐσυγχώρητον.

470 Ηὖς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
Οψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ηρη,
Ολλυόντ' Αργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Εκτωρ,
Πρὶν ὦρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
475 Ηματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος.
Ως γὰρ θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
Χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
Γαίης καὶ πόντοιο· ἵν' Ιαπετός τε Κρόνος τε
480 Ημενοι οὔτ' αὐγῇς Υπερίονος ἠελίοιο
Τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε τάρταρος ἀμφίς·
Οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε
Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
Ως φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ηρη.
485 Εν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ελκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.

470 ΗΟΥΣ. Εωθεν, ὄρθρου. τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ.

474 ΩΡ. Διεγερθῆναι. ΠΑ. Παρὰ ταῖς ναυσί.

476 ΣΤΕ. Στενώματι. Στεῖνος γὰρ εἴωθε λέγειν τὴν στενὴν ὁδόν. Λέγει δὲ τὴν ὑπὸ πολλοῦ πλήθους στενοχωρίαν. ΑΙ. Τῷ χαλεπῷ, διὰ τὸν φόβον.

477 ΘΕΣ. Θεόλεκτον, μεμοιραμένον.

478 ΟΥΔ. Οὐδὲ ἐάν. ΝΕΙ. Κατώτατα, ἔσχατα. ΙΚΗ. Παραγενήσῃ, ἀπέλθῃς.

479 ΓΑΙ. Διὸς μεταστήσαντος τὸν πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας, καὶ τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν παραλαβόντος, Γίγαντες, οἱ Γῆς παῖδες, ἀγανακτήσαντες, ἐν Ταρτησῷ (πόλις δέ ἐστιν αὕτη παρὰ τῷ Ωκεανῷ) μέγαν κατὰ Διὸς πόλεμον παρεσκεύαζον. Ζεὺς δὲ συναντήσας αὐτοῖς, καταγωνίζεται πάντας. Καὶ μεταστήσας αὐτοὺς εἰς Ερεβος, τῷ πατρὶ Κρόνῳ τὴν τούτων βασιλείαν παραδίδωσιν. Οφίωνα δὲ, τὸν δοκοῦντα πάντων ὑπερέχειν, καταγωνισάμενος, ὄρος ἐπιθεὶς αὐτῷ τὸ ἀπ' αὐτοῦ Οφιώνιον. ΙΑ. Οὐρανοῦ παῖς, εἷς τῶν Τιτάνων.

480 ΥΠΕ. Τοῦ ἡλίου. Ητοι ὅτι Υπερίονός ἐστι καὶ Θείας παῖς, ὡς Ησίοδος. Εντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς Υπεριονίδην καλεῖ. Η ὑπερίων, ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ὢν, καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον. Διὰ τούτου γὰρ τὰ ὅλα συνέχεται.

482 ΕΝ. Οπου. ΑΛΩ. Πλανωμένη.

483 ΟΥΚ. Λόγον σου ἔχω, οὐ φροντίζω. ΚΥ. Χαλεπώτερον, δεινότερον.

Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος· αὐτὰρ Αχαιοῖς
Ασπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Εκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν, ποταμῷ ἐνὶ δινήεντι,
Εν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
Εξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
Τόν ῥ' Εκτωρ ἀγόρευε Διῒ φίλος. ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Εγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι.
Νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας, καὶ πάντας Αχαιοὺς,
Αψ ἀπονοστήσειν ποτὶ Ιλιον ἠνεμόεσσαν·
Αλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Αργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Αλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
Εκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
Ως κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ·

487 ΑΕ. Ακουσι, καὶ μὴ βουλομένοις.

488 ΑΣ. Ασπαστὴ, εὐκταία. ΤΡΙ. Πολυλιτάνευτος. ΕΡΕ. Σκοτεινή.

491 ΟΘΙ. Εξωθεν δεῖ λαβεῖν τὴν ἀπὸ πρόθεσιν. Ιν ᾖ, ὅπου καθαρὸς καὶ διαφανὴς ἦν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

495 ΠΟΡ. Δακτύλιος.

498 ΕΦΑ. Ελογισάμην.

500 ΚΝΕ. Σκότος.

503 ΕΦΟ. Ετοιμάσωμεν.

504 ΛΥ. Υπολύσατε. ΕΔΩ. Τροφήν.

506 ΟΙ. Οἶνον ἀγοράζετε.

507 ΕΠΙ. Συλλέξατε, συναγάγετε.

508 ΜΕ. Μέχρι τῆς ἡμέρας. ΗΡΙ. Ηρι, τὸν ὄρθρον γινώσης. ἢ, ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένης.

509 ΣΕ. Πυρὸς λαμπηδών. ΙΚΗ. Παραγένηται.

510 ΔΙΑ.

510 Μή πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι·
Αλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
515 Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διῒ φίλοι ἀγγελλόντων,
Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας,
Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
520 Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη
Πῦρ μέγα καιόντων. φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
Ωδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω.
Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν, ὑγιής, εἰρημένος ἔστω.
525 Τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
Εὔχομαι, ἐλπόμενος, Διΐ τ', ἄλλοισί τε θεοῖσιν,
Εξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
Αλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς.

510 ΔΙΑ. Αντὶ τοῦ, διὰ νυκτός.

512 ΜΗ. Μὴ μὲν δή. ΑΣ. Ανευ κακοπαθείας, χωρὶς πόνου.

513 ΒΕ. Νῦν, τὸ βεβλημένον μέρος, τὸ τραῦμα. ΠΕΣ. Συνέχῃ, θεραπεύῃ.

517 ΑΓ. Αγγελλέτωσαν.

518 ΠΑΙ. Πρώτως ἡβῶντας, νέους τοὺς ὄντας ἀπὸ τῆς ἀκμῆς. ὅ ἐστιν, ἡλικίας. ΠΟ. Πεπολιωμένους. ἀπὸ μέρους. Ητοι συνεκδοχή.

519 ΘΕΟ. Υπὸ θεῶν ᾠκοδομημένων. καθότι Ποσειδῶν καὶ Απόλλων ᾠκοδόμησαν αὐτούς.

520 ΘΗ. Αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεραι, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων. Τὰ μὲν γὰρ ἄλογα, ὡρισμένον ἔχει καιρόν, ἐν ᾧ μίγνυνται. αὗται δὲ διηνεκῶς πλησιάζουσι.

521 ΚΑΙ. Αντὶ τοῦ, καιέτωσαν.

522 ΛΟ. Ενέδρα. Οθεν καὶ λοχαγοί, οἱ ταξίαρχοι. ΑΠΕ. Απόντων.

523 ΩΔ. Οὕτως γινέσθω.

524 ΜΥ. Οὗτος μὲν δὴ ὁ λόγος.

526 ΕΛ. Δι ἐλπίδος ἀγόμενος.

527 ΚΗ. Τοὺς ὑπὸ εἱμαρμένης ἠγμένους, μοιροφορήτους. ἤ, οὓς αἱ μοῖραι ἀποίσουσιν.

529 ΕΠΙ. Διὰ τῆς νυκτός.

530 Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι, σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Εἴσομαι, αἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
Πάρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται· ἦ κεν ἐγὼ, τὸν
Χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
535 Αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
Κείσεται οὐτηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
Ηελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
Εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
540 Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Αθηναίη καὶ Απόλλων,
Ως νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Αργείοισιν.
Ως Εκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας·
Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος.
545 Εκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
Κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.
Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
550 Εἵατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
Ως δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,

---

530 ΠΡΩ. Καὶ ὑποπρωΐ. ὑπὸ πρωΐ. ὑπὸ τὴν ἕω. ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

532 ΕΙ. Γνώσομαι.

534 ΔΗ. Φονεύσας.

535 ΔΙΑ. Γνωριεῖ, διαγνώσεται.

537 ΟΥ. Τρωθείς.

538 ΗΕ. Αμα τῷ τὸν ἥλιον ἀνίσχειν αὔριον.

542 ΚΕ. Εβόησαν μετὰ θορύβου.

545 ΙΦΙ. Εὐτραφῆ. Μετάληψις, ὁ τρόπος.

550 ΕΙ. Εκαθέζοντο.

551 ΦΑ. Τὴν φύσει λαμπράν. Τοῦτο δὲ καθόλου τῆς σελήνης ἐπιθετικόν ἐστι, κἂν μὴ πανσέληνος ᾖ.

552 ΑΡΙ. Πάνυ εὐπρεπῆ, διάδηλα. ΕΠΛ. Εγένετο, ἦν. ΝΗ. Χωρὶς ἀνέμου.

Εκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθὴρ,
555 Πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
Τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ιλιόθι πρό.
Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Εἵατο πεντήκοντα σέλαϊ πυρὸς αἰθομένοιο.
560 Ιπποι δὲ, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι, καὶ ὀλύρας,
Εσταότες παρ' ὄχεσφιν, ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

553 ΣΚΟ. Σκοποὶ, ὑψηλοὶ τόποι. ΠΡΩ. Οἱ προνενευκότες τῶν ὀρῶν τόποι, καὶ προβεβλημένοι. Παρὰ τὸ ἐξέχειν. Πρῶνες. πρηῶνες.

555 ΕΙ. Φαίνεται. ΠΟΙ. Ποιμὴν, εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, βουκόλος. Διὰ νυκτὸς γὰρ οἱ βόες νέμονται. Κατάχρησις, ὁ τρόπος.

556 ΜΕ. Αναμέσον.

557 ΙΛΙ. Πρὸ τοῦ Ιλίου.

558 ΠΑΡ. Τῷ ἑκάστῳ, συναπτέον τὸ, σέλαϊ. ἵν' ᾖ, παρ' ἑκάστῳ σέλαϊ καὶ φωτὶ τοῦ πυρὸς, τοῦτ' ἔστι, παρ' ἑκάστῃ πυρᾷ. Εκ τούτων δ' ἄν τις καταμάθοι τὸ πλῆθος τῶν Τρώων, ὅτι ε' μυριάδες ἦσαν οἱ πολῖται.

559 ΕΙ. Εκαθέζοντο. ΣΕΛΑ. Φωτὶ, πυρᾷ. Οθεν καὶ ἡ τὸ φῶς ἡμῖν παρέχουσα σελήνη εἴρηται.

560 ΚΡΙ. Κριθάς. Αποκοπὴ ὁ τρόπος. ΟΛΥ. Εἶδος σπέρματος παραπλησίου κριθῇ.

561 ΕΥ. Καλὸν θρόνον ἔχουσα. βασιλικὸν ἢ καλὸν ἅρμα. μεταληπτικῶς. ΜΙΜ. Εμενον.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Αγαμέμνονος συμβουλεύσαντος τοῖς Ελλησι φεύγειν, ἵστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. Συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις. Καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι. Καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

Ἐπαυλισαμένων τῶν πολεμίων διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν παρὰ τῷ ναυστάθμῳ, Ἀγαμέμνων, ἀπηλπικὼς τὴν σωτηρίαν, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, ἀποφεύγειν ἐπιβάντας τῶν νεῶν κελεύει τοὺς Ελληνας. Διομήδους δὲ ἀντειπόντος, Νέστωρ παραυτίκα ἀμείβεται τοῦτον. Προστίθησι δὲ τὰ λείποντα αὐτοῦ τοῖς λόγοις, φύλακας κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπειν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀθροίσαντα βουλεύεσθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπειγόντων. Πείθεται δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὺς ἀρίστους ἑστιᾷ. Εν οἷς πάλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίγνεται· τὸ μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθέσθαι· πρὸς δὲ τὸν ἐπείγοντα καιρὸν ἁρμόσασθαι, καὶ πρεσβείαν ὡς τὸν τοῦ Πηλέως ἀποστεῖλαι. Τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνουμένου δώσειν, καὶ κηδεστὴν ἀξιώσαντος γενέσθαι, παραγίγνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὅ, τε Ἰθακήσιος, καὶ ὁ τοῦ Τελαμῶνος, καὶ πρὸς τούτοις Φοῖνιξ. Τῶν δὲ πρέσβεων ἐλθόντων, καὶ τὴν δέησιν ποιουμένων, καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ελληνας μηνυσάντων, καὶ τὴν ἔπειξιν δηλούντων, ἄτεγκτος ὁ Ἀχιλλεὺς, καὶ οὐδ' ὅλως ἐνδιδοὺς πρὸς τὴν ἀρωγὴν τῶν Ελληνικῶν πραγμάτων εὑρίσκεται· ἀλλὰ μνησικακῶν μὲν τῷ Ἀγαμέμνονι, τῶν δὲ δώρων καταφρονῶν, καὶ τῆς συγγενείας τοῦ βασιλέως ὑπερφρονῶν. Καὶ μετὰ τοῦτο Φοῖνιξ πείθειν αὐτὸν πειρᾶται, καὶ δακρύει τὴν παροῦσαν τῶν Ελλήνων τύχην· ὡς εἰς ἔλεον αὐτὸν ὑπάξων. καὶ τῆς ἐπὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομιμνήσκει τροφῆς. καὶ ὅτι οὐ χρὴ παραδείγματι τῷ κατὰ τὴν παλλακίδα χρώμενος, πάντα μηδενὶ πείθεσθαι, δι' ὧν εἶπεν, αἰνίττεται· καὶ, ὡς πρὸς ἀνάγκην βοηθήσας, χωρὶς τιμῆς μεταγνώσεται, τὴν Μελεάγρου μάχην, καὶ Αἰτωλῶν, διηγούμενος. Οὔτε δὲ Φοῖνιξ πρεσβευτὴς εὐτυχής. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις ἀποτυγχάνει. Οὔτε δὲ ὁ συγγενὴς αὐτῶν Αἴας ἔτρεψεν, ἐπιπλήσσων τε καὶ ἱκετεύων καὶ λοιδορούμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πεῖσαι πειρώμενος. Αλλὰ Φοίνικα μὲν παρ' ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεύς. Οδυσσεὺς δὲ σὺν Αἴαντι τὰ πρὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἀποπρεσβεύεται τοῖς Ελλησιν. Εφ' οἷς Διομήδης καθάπτεται μὲν Ἀχιλλέως, ὡς οὐ δεόντως ἀμέτρῳ ὀργῇ χολάζοντος. τοὺς δὲ ἀρίστους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

Ἐξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα.

ΩΣ οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη.
Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
5 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
Κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·
Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρείδης δ', ἄχεϊ μεγάλῳ βεβλημένος ἦτορ,
10 Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων,
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,

ΦΥΛΑ. Εἶχον. ἐφύλασσον. Καλῶς δὲ εἶπε τοῦτο. οἱ μὲν γὰρ Τρῶες τὰς φυλακὰς εἶχον, ἵνα μὴ φύγωσιν οἱ Ἕλληνες διὰ νυκτός· οἱ δὲ Ἕλληνες εἴχοντο ὑπὸ τοῦ δέους.

2 ΘΕΣ. Θεία, πολλή. Ἰδίως μὲν, διὰ τοὺς Τρῶας· ἰδίως δὲ, διὰ τὸν πεσόντα κεραυνόν. ΕΧΕ. Εἶχεν, ἐκράτει. ΦΥ. Ἡ μετὰ δέους φυγή. ΚΡΥ. Φρικτοῦ, φοβεροῦ. Σημαίνει γὰρ, τοὺς φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. ΕΤ. Συνεργὸς, φίλη. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὴν φυγὴν ὁ Ποιητὴς τοῦ φόβου εἴρηκεν ἑταίραν.

3 ΑΤ. Ἀνυπομονήτῳ, ἀφορήτῳ. ΒΕ. Τὴν ψυχὴν τετρωμένοι ἦσαν. ἐλυποῦντο.

4 ΩΣ. Καλῶς δύο ἀνέμους παρέλαβε ταράσσοντας τὸ πέλαγος, ἵνα καὶ δύο πάθη ψυχῆς παραστήσῃ. Ὥσπερ, φησὶν, εἰώθασι δύο ἄνεμοι ταράσσειν τὴν θάλασσαν ἐκ βυθοῦ· οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες ἐταράσσοντο ὑπὸ τῶν δύο χαλεπωτάτων παθῶν, λύπης τε καὶ φόβου. ΟΡΙ. Ταράσσουσι. Δυϊκῶς.

5 ΒΟ. Πῶς ἀμφοτέρους ἐκ Θρᾴκης φησὶ πνεῖν, τοῦ μὲν Βορέου ἐξ ἄρκτου, τοῦ δὲ Ζεφύρου ἐκ δύσεως πνέοντος; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἡ τῶν Θρᾳκῶν γῆ ἐπιπολὺ διήκει, καὶ σιγματοειδὴς κεῖται τῇ θέσει μέχρι τῆς δύσεως. Ἀφ' ἑκατέρου οὖν μέρους τῶν ἀνέμων ἔχει ἑκάτερον. Οἱ δέ φασιν, ὅτι συλληπτικῶς πέφρακε. Μόνος γὰρ ὁ Βορέας ἀπὸ Θρᾴκης πνεῖ. ΤΩ. Οἵτινες ἀπὸ Θρᾴκης πνέουσιν.

6 ΑΜΥ. Ὁμοῦ, ἐξαίφνης. ΚΕ. Μέλαν. ἐξ οὗ, φρικτόν.

7 ΚΟΡ. Κορυφοῦται. Ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ σωρεύεσθαι ἤκουσαν. κόρθυς γὰρ, ὁ σωρός. ΠΑ. Ἔξω παρὰ τὴν θάλασσαν. ΦΥ. Τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. Οἱ δὲ φυκία φασὶ βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην. ΕΧ. Ἔξω ἔβαλον.

8 ΕΔ. Ἐταράσσετο, διεκόπτετο.

9 ΑΧ. Μεγάλη λύπῃ. ΒΕ. Ὥσπερ τὴν ψυχὴν βεβλημένος, καὶ ἐκπεπληγμένος.

10 ΦΟΙ. Παρεγίγνετο, περιῄει.

11 ΚΛΗ. Ἐξονομακλήδην. ὀνομαστί.

Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ιζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες. ἂν δ' Αγαμέμνων
Ιστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ητε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Ως ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Αργείοισι μετηύδα·
Ω φίλοι, Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν,
Ιλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
Δυσκλέα Αργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ος δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ηδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Αχαιῶν.
Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ατρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
Η θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μήτι χολωθῇς.

---

12 ΜΗ. Μηδὲ καλεῖν τοὺς πάντας. Νυκτὸς γὰρ οὔσης, καὶ πλησίον ὄντων τῶν πολεμίων, οὐ πάντας καλεῖ, οὐ βοᾷ, κλήδην δὲ κικλήσκει. ἵνα μή τις ταραχὴ γένηται. ΠΟ. Ενήργει.

14 ΜΕ. Πολύυδρος. Φύσει γὰρ μέλαν τὸ ὕδωρ. Αλλὰ λαμπρύνεται ταῖς ἡλιακαῖς αὐγαῖς. Η βαθεῖα· τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος.

15 ΑΙ. Υψηλῆς. ἣν ἂν καὶ αἲξ ἀπολίπῃ διὰ τὸ ἄγαν ὑψηλὸν καὶ δύσβατον. ἐν γὰρ τοῖς κρημνοῖς αἱ αἶγες ὡς ἐπίπαν νέμονται. Η δὲ παραβολὴ πρός τε τὸ πλῆθος τῶν δακρύων εἴληπται καὶ τῶν στεναγμῶν. ΔΝΟ. Μέλαν. ΧΕ. Χεῖ, πέμπει.

18 ΕΝΕ. Ενέβαλε.

30 ΔΗΝ. Πολλῷ χρόνῳ, ἐπιπολύ. ΑΝΕ. Αφωνοι, ἥσυχοι. ΤΕΤ. Τετιμωρημένοι, λυπούμενοι.

32 ΣΟΙ. Αντὶ τοῦ, πρὸς λόγον σου. ΑΦ. Ασυνετοῦντι.

33 ΘΕ. Ως νόμος ἐστὶν ἐν ἐκκλησίαις τὸν βουλόμενον λέγειν ἀκωλύτως, ὥσπερ ἐν δημοκρατείᾳ.

Αλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι,
35 Φὰς, ἔμεν ἀπτόλεμον, καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
Ισασ' Αργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
Αλκὴν δ' οὔ τοι δῶκεν· ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
40 Δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Αχαιῶν
Απτολέμους τ' ἔμεναι, καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
Ερχεο. πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
Εστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
45 Αλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Αχαιοὶ
Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Νῶϊ δ', ἐγὼ, Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ιλίου εὕρωμεν. σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
50 Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Αχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
Τυδείδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερός ἐσσι,

34 ΑΛ. Ισχύν μοι πρῶτος ὠνείδισας, ὡς ἀνάνδρου. ΕΝ. Εν τοῖς Ελλησι. Ητοι δὲ, ἐν ἤθει. Αναφορὰν ἔχει ταῦτα ἐπὶ τὰ ῥηθέντα ὑπ' Αγαμέμνονος ἐν τῇ Α ῥαψῳδίᾳ· Ωμοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, Τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πτολέμοιο γεφύρας; καὶ τὰ ἑξῆς.

35 ΦΑΣ. Φήσας, εἰπών. ΑΠ. Απειρον πολέμου, ἄμαχον.

36 ΓΕ. Γέροντας εἶπε, διὰ τὸν Νέστορα, ἐπεὶ μικρῷ πρότερον αὐτὸν ἐσεσώκει ἐν τῷ πολέμῳ.

37 ΔΙΑ. Τοῖν δυοῖν ἕτερον ἔδωκε.

38 ΠΕ. Υπὲρ πάντας. περισσῶς, πάνυ.

39 Ο, ΤΕ. Ο κράτιστόν ἐστιν.

41 ΩΣ. Ως λέγεις.

42 ΕΠΕ. Εφορμᾷ.

43 ΠΑΡ. Πάρεστί σοι τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἡτοιμασμένα, εἰ βούλει ἀπαλλάττεσθαι. ΝΗ. Αἱ δὲ νῆές σου ἐγγὺς τῆς θαλάσσης εἰσί. Διὰ δὲ τοῦ πλήθους τῶν νεῶν δειλίαν αὐτοῦ κατηγορεῖ.

46 ΕΙ. Προσληπτέον δὲ τὸ, βούλονται. ἵν' ᾖ, ἐὰν δὲ καὶ αὐτοὶ βούλονται, φευγέτωσαν, ἔστωσαν τῶν φευγόντων.

51 ΑΓΑ. Θαυμάσαντες.

Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
55 Ουτίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Αχαιοί,
Ουδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
Η μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
Οπλότερος γενεῆφιν, ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Αργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
60 Αλλ' ἄγ', ἐγών, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Εξείπω, καὶ πάντα διΐξομαι· οὐδέ κέ τις μοι
Μῦθον ἀτιμήσει', οὐδὲ κρείων Αγαμέμνων.
Αφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
Ος πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
65 Αλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτός.
Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ατρείδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.

54 ΟΜΗ. Συνήλικας. τῆς αὐτῆς ἡλικίας. ΕΠ. Εγένου.

55 ΟΥ. Οὐδεὶς ἂν σοῦ τὸν λόγον ἐκφαυλίσῃ, καὶ μέμψεται. Πῶς δὲ ὁ Νέστωρ, τὸ τέλειον ἀποδοὺς τῷ Διομήδους λόγῳ, λέγειν αὐτὸς ἐπιχειρεῖ; Ρητέον, ὅτι τῆς ὕβρεως τὴν μνήμην καὶ Διομήδης πεποίηται, καὶ Νέστωρ αὐτῷ τελείως γεγονέναι μαρτυρεῖ. Οσα δὲ δεῖ πράσσειν, ἐν καιρῷ Διομήδης μὲν παρέλιπεν, ἐκεῖνος δ' εἰσηγεῖται.

56 ΟΥ. Οὐδὲ τὰ ἐναντία σοι ἐρεῖ. ΑΤ. Οὐ μὴν τέλος ἐπέθηκας τῷ λόγῳ σου. τὰ μὲν γὰρ περὶ τὸν βασιλέα δεόντως φησὶν εἰρηκέναι. ἐλλείπειν δὲ τὰ τῆς συμβουλῆς, καὶ περὶ φυλακῆς ἅπινα αὐτὸς ἀνεπλήρωσεν.

57 Η. Νέος μὲν δὴ ὑπάρχεις. ΕΜ. Εμὸς δ' ἂν καὶ παῖς νομισθείης καὶ τῶν παίδων μου ὁ νεώτατος.

58 ΑΤ. Καὶ δή. ΠΕ. Συνετῶς λέγεις παρὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ελλήνων.

60 ΓΕ. Παλαιότερος, πρεσβύτερος.

61 ΔΙΙ. Διελεύσομαι, πληρώσω.

63 ΑΦΡ. Ο φρατρείαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων. Φρατρεία δὲ κυρίως ἐστί, τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ΑΘΕ. Αδικος ἄνθρωπος.

64 ΟΣ. Οστις πολέμου ἐρᾷ. ΕΠΙ. Τοῦ ἐμφυλίου, τοῦ μὴ πρὸς πολεμίους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους γιγνομένου. Λέγει δὲ τοῦτο, αἰνιττόμενος τὸν Αχιλλέα.

66 ΦΥ. Αντὶ τοῦ, φύλακες. ἀπὸ ὀρθῆς τοῦ, φυλακτήρ.

67 ΛΕ. Λεξάσθωσαν, συναριθμηθήτωσαν, κατακλινθήτωσαν.

69 ΑΡ. Ηγοῦ, ἡγεμόνευε.

70 Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές.
Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Αχαιῶν
Ημάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα Πόντον ἄγουσι.
Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην
75 Βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Αχαιοὺς
Εσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
Καίουσι πυρὰ πολλά. τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
Νὺξ δ' ἥδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
80 Εκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
Αμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν,
Ηδ' ἀμφ' Ασκάλαφον, καὶ Ιάλμενον, υἷας Αρηος,
Αμφί τε Μηριόνην, Αφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Ηδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.
85 Επτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων· ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
Κοῦροι ἅμ' ἔστιχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
Κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες.
Ενθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος.
Ατρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Αχαιῶν
90 Ες κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.

70 ΔΑΙ. Επὶ ἑστίασιν κάλει τοὺς ἐντίμους. ΕΟΙ. Πρέπον σοί ἐστιν. ΟΥ. Οὐκ ἔστι σοι ἀπρεπές.

72 ΗΜΑ. Καθημεριναί. αἱ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐσερχόμεναι.

73 ΠΑ. Πάρεστί σοι ἀφθόνως ἡ πρὸς ὑποδοχὴν δαψίλεια.

74 ΑΓΡ. Αθροισθέντων, συνελθόντων. ΤΩ. Τούτῳ πεισθήσῃ.

75 ΒΟΥ. Τὸ σχῆμα, παρονομασία. ΠΑΝ. Κατὰ πάντας.

76 ΠΥ. Συνετῆς.

77 ΤΙΣ. Προσληπτέον τὸ, ἰδών. τίς ἂν χαρείη, βλέπων ταῦτα οὕτω πρασσόμενα.

78 ΝΥΞ. Αὕτη ἡ νύξ. ΔΙ. Διαφθερεῖ.

80 ΕΣ. Εξήεσαν, ἐξώρμων.

81 ΑΜ. Οἱ περὶ Θρασυμήδη. ΘΡ. Θρασυμήδην. Ο δὲ τρόπος, ἔκτασις. τὸ ἔθος Ιώνων.

88 ΠΥΡ. Πῦρ ἀνῆψαν.

89 ΑΟΛ. Αθρόους.

90 ΜΕ. Τῷ μένει εἴκουσαν, αὐτάρκη.

91 ΟΙ.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον,
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη, κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ· καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύησθα.
Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι,
Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅ, τι κεν ἄρχῃ,
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
Οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
Ἐξέτι τοῦ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
Χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
Πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ

---

91 ΟΙ. Οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἑτοῖμα βρώματα ἐξέτειναν τὰς χεῖρας, καὶ ἤσθιον. ΟΝΕ. Βρώματα τὴν ὄνησιν παρέχοντα. ΙΑΛ. Ἔπεμπον, ἐξέτεινον.

93 ΥΦ. Κατασκευάζειν. μεταφορικῶς.

97 ΕΝ. Σύ μοι καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ἔσῃ τῶν λόγων.

98 ΕΓ. Ἐνεχείρησεν, ἔδωκε.

100 ΠΕ. Περισσῶς μὲν βουλεύεσθαι, ὑπὲρ πάντας λέγειν.

101 ΚΡΗ. Ἐπιτελέσαι, ἐπιτρέψαι, ἢ πεισθῆναί σε, καὶ εἰς τέλος ἀγαγεῖν καὶ τὸ ὑπὸ ἄλλου καλῶς λεγόμενον.

102 ΣΕΟ. Ἤγουν, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ἔσται τοῦτο τὸ ἔργον δοκιμάσαι. Ἤγουν, τὸ τῶν λόγων κατόρθωμα σὸν ἔσται. εἰς σὲ γὰρ ἀνενεχθήσεται. ΕΙΠ. Ἀγαθὴν εἰσενέγκασθαι γνώμην. ΑΡ. Ὅ, τι ἂν κρατῇ, καὶ συμφέρῃ.

104 ΝΟ. Νοῦν, γνώμην.

106 ΕΞΕ Ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου. ΔΙΟ. Περισπωμένως ἀναγνωσμένον. συναίρεσιν γὰρ ἔπαθεν. ἐπεὶ τὸ ἐντελές ἐστι, Διογενέος, τοῦ ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἔχοντος.

108 ΟΥ. Οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην.

109 ΑΠΕ. Ἀπηγόρευον, ἐκώλυον. Γράφεται δὲ καὶ, Ἀπεμυθευόμην.. ἵν' ᾖ, ἀπελογιζόμην. ΜΕ. Γενναίῳ. ΘΥ. Νικηθεὶς ὑπὸ τῆς ὀργῆς.

110 Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
Ἠτίμησας. ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν
Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
115 Ω γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
Αασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν
Λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
Ως νῦν τοῦτον ἔτισε· δάμασσε δὲ λαὸν Αχαιῶν.
Αλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
120 Αψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Υμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
Επτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
125 Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,

112 ΑΡ. Φιλοφρονησάμενοι.

115 ΟΥ. Ηκιστα κατὰ ψεῦδος, οὔτε ψευδῶς, οὐδὲ ψευσάμενος, τὰς ἐμὰς ἄτας εἶπας.

116 ΑΑΣ. Εβλάβην. Εβλαψα. ἠδίκησα. ἐνύβρισα. ΑΝ. Αρνοῦμαι. ΑΝ. Μᾶλλον δὲ ἀντάξιος πολλῶν ἐστὶν οὗτος ὁ ὑπὸ Διὸς φιλούμενος ἀνήρ.

119 ΛΕΥ. Δειναῖς, ὀλεθρίαις.

120 ΑΡΕ. Εἰς ἀρέσκειαν ἐλθεῖν φιλοφρόνως.

122 ΑΠΥ. Τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους, ἀλλ' ἀναθηματικούς. καινουργεῖς. τοὺς κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν τῷ οἴκῳ. ΤΑ. Τάλαντον ἐξισάζει τοὺς ἑξακισχιλίους νῦν παρ' Αθηναίοις στατῆρας. Διαφόρως δὲ νοεῖται. ἦν γὰρ καὶ βραχύ τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Καὶ ὁ Ποιητὴς δὲ τοῦτο δῆλον ἡμῖν ποιεῖ, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ Πατρόκλου λέγων· Ιππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν. Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω καὶ εἰκοσίμετρον Τῷ πρῶτα. αὐτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν Εξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον, κυέουσαν. Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα, Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως. Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα. Εἰ γὰρ περὶ τοῦ ταλάντου τῶν Ελλήνων, βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἐστὶ παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ Δίφιλος ἐν ἀργύρῳ βραχύ τι τὸ τάλαντόν φησι. Τάλαντον δὲ, οὐ τάλαντα. ταῦτα δέ ἐστι χρυσίου τάλαντον.

123 ΑΙ. Τοὺς πρὸς πῦρ ἐπιτηδείους, τοὺς καλουμένους ἐμπυριβήτας. παρὰ τὸ αἴθεσθαι.

124 ΠΗ. Εὐτραφεῖς, εὐπαγεῖς. ἀφ' οὗ, γενναίους. ΑΘ. Νικητηρίους. ΑΕΘ. Επαθλα, θέματα. ΑΡΟ. Απηνέγκαντο, ἐκτήσαντο.

125 ΟΥ. Οὐκ ἂν. ΑΛΗ. Ο ἄνευ λείας, ἐλλιπὴς βοσκημάτων. Λεία

γὰρ

Ουδὲ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Οσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς,
130 Εξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
Τὰς μέν οἱ δώσω. μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
Κούρην Βρισῆος. καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Η θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
135 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται. εἰ δέ κεν αὖτε
Αστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆα ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Αχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
140 Αἵ κε μετ' Αργείην Ελένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Αργος ἱκοίμεθ' Αχαϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
Γαμβρὸς κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἶσον Ορέστῃ,
Ος μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,

γὰρ κυρίως ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις.

126 ΑΚ. Ενδεής. ΕΡΙ. Μεγαλοτίμου, ἐνδόξου.

127 ΗΝ. Περιεποιήσαντο.

128 ΑΜΥ. Αμωμήτους, εὐειδεῖς.

130 ΕΞΕ. Ως ἐξαίρετον ἔλαβον. ΛΕΣ. Παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς Ηρας τεμένει, λεγόμενος Καλλιστεῖα. Η δὲ Λέσβος νῆσός ἐστιν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, πόλεις ἔχουσα πέντε, Αντισσαν, Ερεσσὸν, Μήθυμναν, Πύρραν, Μιτυλήνην.

131 ΜΕ. Εν αὐταῖς δὲ ἔσται καὶ ἡ Βρισηΐς.

133 ΜΗ. Ομόσει, φησὶ, τὸ μηδέποτε αὐτῇ συγκεκοιμῆσθαι, ὅ ἐστι, μεμίχθαι.

134 Η ΘΕ. Ως θέμις. ΠΕ. Γίνεται.

135 ΠΑ. Παρέσται, δοθήσεται.

137 ΑΛ. Δαψιλῶς, ἱκανῶς. ΝΗ. Πληρωσάτω, σωρευσάτω.

138 ΔΑ. Μεριζώμεθα. ΛΗΙ. Τὴν λείαν. τὰ λάφυρα.

141 ΟΥ. Τὸ γονιμώτατον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς, καὶ κάρπιμον.

143 ΤΗ. Αγαπητὸς, μονογενής. Μόνος γὰρ Ορέστης ἄρσην ἐγένετο τῷ Αγαμέμνονι ἐκ Κλυταιμνήστρας. ΘΑ. Εν πολλῇ εὐωχίᾳ, ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ, θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους.

144 ΕΥ. Καλῶς κατεσκευασμένῳ.

145 Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ιφιάνασσα.
Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
Πρὸς οἶκον Πηλῆος. ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Επτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
150 Καρδαμύλην, Ενόπην τε, καὶ Ιρὴν ποιήεσσαν,
Φηρὰς τε ζαθέας, ἠδ' Ανθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος.
Εν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
155 Οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσουσι,
Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Δμηθήτω. Αΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος,
Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων.
160 Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
Ηδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.

145 ΛΑ. Μία τῶν Αγαμέμνονος θυγατέρων, ἣν οἱ τραγικοὶ Ηλέκτραν εἶπον· ὡς καὶ τὴν Ιφιάνασσαν Ιφιγένειάν φησιν ὁ Εὐριπίδης.

146 ΑΝ. Ανευ ἕδνων. Εδνα δέ εἰσι, τὰ πρὸ τῶν γάμων ὑπὸ τοῦ νυμφίου διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ.

147 ΕΠΙ. Τὸ ἑξῆς, ἐπιδώσω μείλια. Μείλια δέ εἰσιν, οἷς μειλίσσονται οἱ τῶν νυμφῶν πατέρες τοὺς ἄνδρας. Τὴν προῖκα δὲ λέγει, τὴν ἡδέως διατιθεμένην τὰ κατὰ τὴν ψυχήν.

150 ΠΟΙ. Βοτανώδη.

151 ΖΑ. Μεγάλας, θείας. ΒΑ. Βαθεῖς λειμῶνας ἔχουσαν.

153 ΝΕ. Νένηνται. νενέαται. ἔχονται, ἢ κατῳκισμέναι εἰσίν. ΗΜΑ. Αμμώδους.

154 ΠΟ. Πολυθρέμματοι, πλούσιοι. Ῥῆνες γὰρ, οἱ ἄρνες. ΠΟ. Πολλοὺς βοῦς ἔχοντες.

155 ΔΩ. Δωρεαῖς.

156 ΟΙ. Γενικὴ Εβραϊκή. Αὐτοῦ. ΛΙ. Οσα δεῖ βασιλέα λαμβάνειν παρὰ τῶν ὑπηκόων, εὐκόλως δώσουσι. τοῦτ' ἔστιν, ὑποταγέντες αὐτῷ κατὰ τὸ δίκαιον, λαμπροὺς τελέσουσι φόρους. ΛΙ. Πλουσίας.

157 ΤΑΥ. Ταῦτα ἂν αὐτῷ. ΜΕ. Μεταλήξαντι, λήξαντι, παυσαμένῳ. ΧΟ. Τῆς ὀργῆς.

158 ΔΜΗ. Δαμασθήτω. τοῦτ' ἔστι, πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω. ΑΜ. Αμείλικτος, ἀσυμπαθὴς, καὶ ἀπηνής. ΑΔΑ. Υποταγῆναι μὴ δυνάμενος.

160 ΥΠΟ. Παραχωρησάτω, ὑπειξάτω. ΒΑ. Βασιλικώτερος.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ατρείδη, κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Αγάμεμνον,
Δῶρα μὲν οὐκ ἔτ' ὀνοστὰ διδοῖς Αχιλῆϊ ἄνακτι·
165 Αλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
Ελθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Αχιλῆος.
Εἰ δ', ἄγε τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διῒ φίλος, ἡγησάσθω·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας, καὶ δῖος Οδυσσεύς.
170 Κηρύκων δ' Οδίος τε, καὶ Εὐρυβάτης, ἅμ' ἑπέσθων.
Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
Οφρα Διῒ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ως φάτο. τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
175 Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Ωρμῶντ' ἐκ κλισίης Αγαμέμνονος Ατρείδαο.
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
180 (Δενδίλλων ἐς ἕκαστον,) Οδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
Πειρᾶν ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

164 ΟΥΚ. Οὐ μεμπτά.

165 ΚΛΗ. Ἐξ ὀνόματος κεκλημένους, ἐπιλέκτους.

167 ΕΠΙ. Επικρινῶ, ἐπιλέξω. ΠΙ. Πειθέσθωσαν. Εζήτηται δὲ, πῶς μᾶλλον ὁ Νέστωρ οὐ πρεσβεύει, ὡς συνετώτερος; Εστι δὲ λέγειν, ὅτι κατ' οἰκονομίαν ὑπελείφθη, ἵν', ἂν ἀποτύχωσιν οἱ περὶ Οδυσσέα, αὐτὸς ὕστερον πείσῃ. Ατοπον γὰρ ἦν, νῦν πρεσβεύειν τὸν Νέστορα, ὅτε ᾔδει πάντως τὸν Αχιλλέα μὴ πεισθῆναι. Αδοξία δὲ ἦν, Νέστορα μὴ δυνηθῆναι πεῖσαι. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἐχθρὸς ἦν Αχιλλέως, λοιδορήσας αὐτὸν πρὸς Αγαμέμνονα, Τοῦσδε δ' ἔα φθινύθειν ἕνα καὶ δύο.

168 ΦΟΙ. Απελθέτω. Διὰ τὸ τροφέα αὐτὸν εἶναι Αχιλλέως.

171 ΦΕΡ. Φέρετε. ΚΕ. Κελεύσατε.

173 ΕΑ. Αρέσκοντα.

176 ΕΠ. Επιχέαντες.

180 ΔΕΝ. Τοῖς ὄμμασι διανεύων, ἢ περιβλέπων. Απὸ τοῦ διλλεῖν τοὺς ὀφθαλμούς.

181 ΠΕΙ. Πειράζειν ὡς πείσειαν Αχιλλέα. ΠΕ. Πείσειν δυνηθῶσι.

182 ΤΩ. Ζητοῦμεν, εἰ καὶ Φοῖνιξ

ἐστὶ

Πολλὰ μάλ' ἐυχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
185 Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην·
Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ, (ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν,)
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
190 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδος ἔνθα θάασσεν.
195 Ὣς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.

ἐστὶ πρεσβύτης. Καὶ οἱ μὲν φασὶ, δύο πρεσβεύειν, Αἴαντα καὶ Ὀδυσσέα, Φοίνικος προεληλυθότος, οὐκ εἰς τὸ πρεσβεύειν, ἀλλ' εἰς τὸ συλλαβέσθαι. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ποιητὴς δυϊκῶς κέχρηται τῷ χαίρετον, ἱκάνετον. Ἔνιοι δὲ λέγουσι, συμπρεσβευκέναι καὶ Φοίνικα. καὶ οὐδὲ εἶναι τεκμήριον τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀριθμόν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλειόνων αὐτὸν τετάχθαι. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ, Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ Ἆσσον ἰόντε. καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ, Τὼ κούρω κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα.

183 ΓΑΙ. Τῷ τὴν γῆν ὀχοῦντι, ὅ ἐστι, βαστάζοντι. Ἐπὶ θαλάσσης γὰρ βέβηκεν ἡ γῆ.

186 ΦΟΡ. Κιθάρᾳ. ΛΙ. Εὐήχῳ.

187 ΖΥ. Ὁ πῆχυς τῆς κιθάρας, ᾧ ἔγκεινται οἱ κόλλαβοι. Οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί. Παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι.

188 ΤΗΝ. Πιθανῶς ἐκ λαφύρων κεκτῆσθαι ἔφη τὴν κιθάραν. Εὑρόντα οὖν, φησι, παρελθεῖν ὡς ἄμουσον, ἀπρεπὲς ὄν.

189 ΚΛΕ. Δόξας ἀοιδαῖς κλεομένας. Παρὰ τὸ κλείω.

190 ΗΣ. Ἐκαθέζετο.

191 ΔΕΓ. Ἐκδεχόμενος. ΑΙΑ. Τὸν Ἀχιλλέα. πατρωνυμικῶς. Ἔγγονοι τοῦ Αἰακοῦ. ΛΗ. Παύσοιτο.

192 ΠΡΟ. Προσωτέρω, ἐνδοτέρω.

193 ΤΑ. Ἐκπλαγεὶς, θαυμάσας. Ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν τάφων. καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες ἐκπληττόμεθα τὸ μέλλον δεινόν. ΑΝΟ. Ἀνώρμησεν, ἀνέστη.

194 ΕΔ. Καθέδραν. Στικτέον δὲ μετὰ τὸ φόρμιγγι. ὡς ἔκπληξιν τοῦ Ἀχιλλέως ὁρᾶσθαι ἀναπεπηδηκότος σὺν τῇ κιθάρᾳ. Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, τὸ ἡμιστίχιον, δύναται καὶ τοῖς ἄνω ἀποδίδοσθαι Τότε ἀναπηδήσας σὺν αὐτῇ κιθάρᾳ. καὶ τοῖς ἑξῆς· ὥστε ἀπολιπόντα τὴν κιθάραν καὶ τὴν καθέδραν συναντῆσαι. Βέλτιον δὲ τὸ πρότερον, ὥστε τοῖς ἄνω συνάπτειν. ΘΑ. Ἐκαθέζετο.

195 ΩΣ. Παραπλησίως δὲ, ὡσαύτως δὲ, ὁμοίως.

Τὼ, καὶ δεικνύμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον. ἦ τι μάλα χρεώ,
Οἵ μοι, σκυζομένῳ περ, Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
Ως ἄρα φωνήσας, προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς.
200 Εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν.
Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱὲ, καθίστα,
Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ.
Οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
205 Ως φάτο. Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ.
Εν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος, καὶ πίονος αἰγός·
Εν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνε δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
210 Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε.
Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φώς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
Ανθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε.
Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.

196 ΔΕΙ. Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.

197 ΦΙ. Φίλοι δή. Αττικοὶ ἐν προσφωνήσει τιθέασι τὸν σύνδεσμον. ΙΚΑ. Παραγίγνεσθε.

198 ΣΚΥ. Οργιζομένῳ.

200 ΚΛΙ. Καθέδραις ἀνακλίσεις ἐχούσαις. ἀνακλίντροις. ΤΑ. Μαλλοῖς, τοῖς ὑφάσμασι.

202 ΚΑ. Εὐτρέπιζε.

203 ΖΩ. Ζωτικώτερον. Παρὰ τὴν ζέσιν. ΚΕ. Κίρνα. ΔΕ. Ποτήριον. ΕΝ. Παρασκεύαζον, εὐτρέπισον.

204 ΥΠΕ. Υπεληλύθασιν, ἔνδον εἰσὶν ἐν. ΜΕ. Τῷ οἴκῳ. Απὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

206 ΚΡ. Κρεωδόχον ἀγγεῖον. ΚΑΒ. Κατέβαλε, κατέθηκεν. ΕΝ. Περιφραστικῶς, ἐν τῷ πυρί.

207 ΝΩ. Ψόαν, νωτιαῖον κρέας. ΠΙ. Λιπαροῦ. ἢ πλείου.

208 ΣΥ. Χοίρου. ΣΙΑ. Εὐτραφοῦς, λιπαροῦ. ΡΑ. Νῶτον, ψόαν. ἐπεὶ καὶ τοῦτο τὸ μέρος ῥαχίζονται. ΤΕ. Θάλλουσαν, ἀκμάζουσαν. ΑΛΟ. Τῷ λίπει.

209 ΕΧ. Εκράτει.

211 ΦΩΣ. Ανήρ.

213 ΣΤΟ. Καταστρώσας. ΕΦΥ. Υπερήπλωσε.

214 ΠΑΣ. Επασσε δὲ τὰ κρέα ἁλσί. Θείους δὲ κέκληκε τοὺς ἅλας, διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πασθέντα. ΚΡΑ. Τῶν βάσεων, ὅ ἐστι, τῶν λίθων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται, ὀπτωμένων τῶν κρεῶν. Οἱ δὲ, τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων, εἶπον κακῶς. ΕΠ. Επάρας, σηκώσας.

215 ΕΙΝ.

215 Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔθηκε,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο. θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
220 Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον. ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
225 Χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
Δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·
Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφὲς, εἰσορόωντες,
230 Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ, σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι

215 ΕΙΝ. Ἐπὶ τῶν μαγειρικῶν τραπεζίων. Δασυντέον, ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν. Ἤ, ὅτι ἐξ ἐλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. ΕΧ. Ἀπὸ τῶν ὀβελίσκων εἵλκυσεν. Ἄλλοι, Ἔθηκε.

216 ΕΠΕ. Ἐπεμέρισεν, ἐπέθηκε.

217 ΚΑ. Πλεκτοῖς κανισκίοις. ΝΕ. Ἐπέδωκε.

219 ΘΥ. Θυμιᾶσαι, ἀπάρξασθαι.

220 ΘΥ. Τὰς ἀπαρχάς.

223 ΝΕ. Διενεύσατο, φησὶν, ὁ Αἴας τῷ Φοίνικι, εἰ καιρός ἐστι τῶν πρὸς Ἀχιλλέα λόγων. ΝΟ. Ζητεῖται δὲ, διατί προαρπάζει τὸν λόγον ὁ Ὀδυσσεύς; Ῥητέον δὲ, ὅτι καὶ μάλα εἰκότως. Οὐδεμία γὰρ ἦν ἐλπὶς, προαποτυχόντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Ἐβούλετο δὲ, προεκκενώσας τὴν ὀργὴν, ἀναγκάσαι τοῖς οἰκείοις πεισθῆναι τὸν Ἀχιλλέα.

224 ΠΛΗ. Πληρώσας, γεμίσας. ΔΕΙ. Ἐδεξιοῦτο.

225 ΕΙ. Τῆς ἰσομοίρου. ΟΥΚ. Οὐκ ἐνδεὴς εἶ.

226 ΗΜ. Διατί τὸν ἐχθρὸν οὕτως ὠνόμασε προπετῶς, οὐ προθεραπεύσας; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἐνδείκνυται Ἀχιλλεῖ, ὅτι πρότερον ἐκεῖνος ὑβρίσας, ταπεινῶς ἱκέτης καθέστηκεν. Πάνυ μὲν γὰρ ῥητορικὸς ἀνὴρ εἰς φιλίαν ἀμφοτέρους ἄγει, καὶ τῇ τραπέζῃ δυσωπῶν, καὶ μόνον οὐ τοῦτο λέγων· ὡς· Ὁμόσιτος αὐτῷ δι' ἡμῶν γεγόνησαι. καὶ γὰρ ἐκείνου καὶ σοῦ μετεσχήκαμεν τραπέζης.

227 ΠΑ. Πάρεστι γάρ. ΜΕ. Τὰ μένει, τῇ ἱλαρότητι, εἴκοντα, καὶ προσήκοντα. αὐτάρκη.

228 ΕΠΗ. Ἐπεράστου, καλῆς, ἡδείας.

230 ΕΝ. Ἐν δισταγμῷ, ἐν διχοστασίᾳ.

Νῆας ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν.
Εγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν. οὐδ' ἔτι φασὶν
235 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
Αστράπτει. Εκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων
Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διΐ· οὐδέ τι τίει
Ανέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν·
240 Αρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν.
Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Αχαιοὺς
Δηώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
245 Εκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκὰς Αργεος ἱπποβότοιο.
Αλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἷας Αχαιῶν
Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

231 ΔΥ. Αναλάβῃς τὴν δύναμίν σου, καὶ κατέλθῃς εἰς τὸν πόλεμον βοηθήσων.

232 ΑΥ. Τὸν αὐλισμὸν ἐποιήσαντο, ἐστρατοπέδευσαν.

234. ΚΗ. Καύσαντες.

235 ΣΚΗ. Ανθέξειν, ἀντιστῆναι. Μᾶλλον δὲ, ἐπισχήσεσθαι. παύσεσθαι. ΠΕ. Εμπεσεῖν.

236 ΕΝ. Αγαθά. ΦΑΙ. Φανεροποιῶν, δεικνύς.

237 ΒΛΕ. Διὰ τοῦ βλέμματος αὐτοῦ προθυμίαν ἐπιδεικνύμενος.

238 ΠΙ. Πεποιθὼς τῷ Διΐ. θαρρῶν. ΟΥ. Οὐ τιμᾷ, λόγον οὐ ποιεῖται.

229 ΛΥΣ. Μανία. ΔΕ. Υπεισῆλθεν, ἔχει.

240 ΑΡΑ. Εὔχεται.

241 ΣΤΕ. Διαβεβαιοῦται, ὑπισχνεῖται. ΑΚ. Τὰ τῶν νεῶν ἀκροστόλια. Διατί δὲ πρότερον ἀποκόπτει, εἶθ' οὕτως τὸ πῦρ ἐμβάλλει; Επειδὴ ἐπὶ τῶν ἀκροστολίων ἦσαν ἀγάλματα καὶ εἰκόνες τῶν θεῶν. Εκκλίνων οὖν τὴν τῶν θεῶν ὀργὴν, τοῦτο ποιεῖ.

242 ΕΜ. Καύσειν. ΜΑ. Μαραντικοῦ, φθαρτικοῦ.

243 ΔΗ. Ανελεῖν, φονεύσειν. ΑΤ. Εκπεπληγμένους, τεταραγμένους.

245 ΑΙ. Πεπρωμένον, εἱμαρμένον.

246 ΦΘΙ. Διαφθαρῆναι.

247 ΑΛΛ. Αλλὰ ἀνάστηθι. Αποκοπὴ ὁ τρόπος. ΕΙ. Εἰ προθυμῇ.

248 ΕΡΥ. Ρύεσθαι, σώζειν.

Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος,
250 Ῥεχθέντος κακοῦ, ἔστ' ἄκος εὑρεῖν. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
Ω πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
Ηματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Αγαμέμνονι πέμπε·
Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Αθηναίη τε καὶ Ηρη
255 Δώσουσ', αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
Ισχειν ἐν στήθεσσι. φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων.
Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
Τίωσ' Αργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
Ως ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
260 Παυε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα. σοὶ δ' Αγαμέμνων
Αξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
Εἰ δέ· σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
Οσσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Αγαμέμνων.
Επτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
265 Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Οσσ' Αγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
270 Δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτὸς,

---

429 ΜΗ. Μηχάνημα, τέχνασμα. ΟΥ. Αμήχανον δὲ λοιπὸν, μετὰ τὸ πραχθῆναι τὸ κακὸν, θεραπείαν καὶ ἴαμα εὑρεῖν αὐτοῦ.

250 ΑΚ. Ιαμα.

251 ΑΛΕ. Βοηθήσεις.

254 ΤΕ. Προσληπτέον τόδε λέγων. ΚΑΡ. Δύναμιν.

256. ΙΣ. Επέχειν, παύειν. ΦΙ. Φιλοφρόνησις, φιλία.

257 ΛΗ. Λήγειν, παύεσθαι. ΚΑ. Κακὰ ἐργαζομένης.

260 ΘΥ. Τὸν τὴν ψυχὴν λυποῦντα. χαλεπόν.

261 ΜΕ. Μεταλλήξαντι, παυσαμένῳ τῆς ὀργῆς. Κατ' ἐπένθεσιν ποιητικὴν τοῦ λάμβδα, ἀπὸ τοῦ μηκύνειν, τὴν τι, ἐν τῷ μετὰ, καὶ διαστολήν.

262 ΚΑ. Καταριθμήσω.

Ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
Τὰς μέν τοι δώσει. μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται,
275 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, Ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν, ἤτε γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται. εἰ δέ κεν αὖτε
Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
280 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
Γαμβρὸς κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέστῃ,
285 Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα.
Τάων ἣν κ' ἐθέλῃσθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
290 Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
295 Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος.
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
Οἵ κέ σε δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσουσι,
Καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
300 Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,

300 ΑΠΗ. Ἐμισήθη. ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς.

Αὐτὸς, καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἵ σε θεὸν ὣς
Τίσουσ'. ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ,
305 Λύσσαν ἔχων ὀλοιήν. ἐπεὶ οὔτινα φησὶν ὁμοῖον
Οἷ ἔμμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
310 Ἡ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς αἴδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
315 Οὔτε μέ γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω,
Οὔτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
Ἐν δ' ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
320 Κάτθαν' ὁμῶς, ὅ,τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργώς.
Οὐδέ τι μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

301 ΠΑ. Πάντας τοὺς Ἕλληνας. Μᾶλλον δὲ, πάντοθεν Ἀχαιούς. ἐκαλέσθησαν. καὶ ἐκ πατρὸς Ἀχαιοῦ, τοῦ ἐξ Ἀχαΐδος, Ἀχαιούς. Ἀχαιοὺς γνησίους.

309 ΑΠΗ. Ἀποτόμως, σκληρῶς, ἢ ἀπαγορευτικῶς, κεκριμένως. ΑΠΟ. Ἀπαρνήσασθαι.

310 ΗΠ. Ὡς, καθάπερ. ΦΡΟ. Γράφεται καὶ, κρανέω. ἵν' ᾖ, τελειώσω.

311 ΤΡΥ. Πολυλογεῖτε, γογγύζητε. Ἀπὸ τοῦ τρυγόνος ἡ μεταφορά.

312 ΟΜ. Ὁμοίως, ἴσως. ΑΙ. Τῷ θανάτῳ. Περιφραστικῶς.

313 ΚΕΥ. Κρύπτει. νῦν δὲ, ἐνθυμεῖται.

317 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως.

319 ΕΝ. Ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ.

320 ΚΑΤ. Τέθνηκεν. ΑΕΡ. Ἀργὸς, ἄπρακτος. ΕΟΡ. Εἰργασμένος.

121 ΠΕ. Περισσόν τι ἐστὶν, ἢ περίεστιν.

322 ΑΙ. Τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐν τοῖς κινδύνοις καταφρονῶν.

Ως δ' ὄρνις ἀπτῆσι, νεοσσοῖσι προφέρῃσι
Μάστακ' ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
325 Ως καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
Ηματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
Ανδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·
Πεζὸς δ' ἕνδεκά, φημι, κατὰ Τροίην ἐρίβωλον.
330 Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Εξελόμην, καὶ πάντα φέρων Αγαμέμνονι δόσκον
Ατρείδῃ. ὃ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκε·
Αλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα, καὶ βασιλεῦσι.
335 Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Αχαιῶν
Εἵλετ'. ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
Τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
Αργείους; τί δαὶ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
Ατρείδης; ἦ οὐχ Ελένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;
340 Η μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ατρεῖδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
Τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
Εκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητήν περ ἐοῦσαν,

323 ΑΠ. Ιπτασθαι μὴ δυναμένοις, μικροῖς.

324 ΜΑ. Τροφήν.

325 ΑΥ. Διὰ νυκτὸς ἄγρυπνος διετέλουν πολλάκις.

326 ΔΙΕ. Διήνυον, διετέλουν.

327 ΟΑ. Γυναικῶν. ΣΦΕ. Τῶν ἰδίων.

331 ΕΞΕ. Εξαίρετα ἔλαβον. ΔΟ. Εδίδων.

333 ΔΙΑ. Παῦρα διεδάσατο· ὅλα λαμβάνων, ὀλίγα διένειμε καὶ ἐδίδου.

335 ΕΜ. Εδραῖα, βέβαια, καὶ ἀσφαλῆ. Πέδον γὰρ, ἡ γῆ.

336 ΘΥ. Τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν. ΠΑ. Συναναπαυόμενος, συγκαθεύδων.

340 Η. Δυσκόλου τῆς ἐρωτήσεως οὔσης, αὐτὸς ἐπιφέρεται.

341 ΕΧΕ. Συνετὸς, σώφρων.

342 ΤΗΝ. Προσυπακουστέον, γαμετήν. ΚΗ. Φροντίζει.

343 ΔΟΥ. Δορυάλωτον, αἰχμάλωτον,

Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο, καί μ' ἀπάτησε,
Μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος. οὐδέ με πείσει.
Αλλ', Οδυσεῦ, σὺν σοί τε, καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι,
Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.
Η μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
Εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν.
Αλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Εκτορος ἀνδροφόνοιο
Ισχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Αχαιοῖσιν πολέμιζον,
Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Εκτωρ·
Αλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν,
Ενθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμίζειν Εκτορι δίῳ,
Αὔριον, ἱρὰ Διῒ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
Νηήσας εὖ νῆας ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
Οψεαι (ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ)
Ηρι μάλ' Ελλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
Νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας.
Εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς Εννοσίγαιος,
Ηματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
Εστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων.
Αλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,

349 ΕΔ. Κατεσκεύασεν, ᾠκοδόμησεν. ΗΛΑ. Κατὰ μῆκος ἔσκαψε, καὶ παρέτεινε τῷ τείχει. ΕΠ. Παρ' αὐτῷ.

350 ΣΚΟ. Αποξυσμένα ξύλα.

352 ΙΣ. Επέχειν, κωλύειν.

353 ΟΥΚ. Οὐκ ἠδύνατο. ΟΡ. Παρορμᾶν.

354 ΦΗ. Δρυῶν.

355 ΟΙ. Απαξ ἔμεινεν.

357 ΙΡΑ. Ιερεῖα, θυσίας.

358 ΝΗ. Σωρεύσας, πληρώσας. ΠΡΟ. Καθελκύσω.

360 ΗΡΙ. Ορθρη πάνυ. Οθεν καὶ ἠὼς ἠριγένεια. ΕΛ. Αντὶ τοῦ, δι' Ελλησπόντου. Ελλήσποντος δέ ἐστιν ἡ ἐν τοῖς στενοῖς θάλασσα, παρακειμένη τῇ Τροίᾳ, οὕτως προσαγορευθεῖσα ἀπὸ Ελλης τῆς Φρίξου ἀδελφῆς.

361 ΕΡΕΣ. Ερέσσειν, κωπηλατεῖν.

362 ΕΥ. Εὔπλοιαν, γαλήνην.

364 ΤΡ. Επὶ φθορὰν παραγινόμενος, διὰ τὰ ἐπισυμβαίνοντα.

Ηδὲ γυναῖκας ἐΰζώνους, πόλιόν τε σίδηρον,
Αξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε. γέρας δέ μοι ὅσπερ ἔδωκεν,
Αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Αγαμέμνων
Ατρείδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
370 Αμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Αχαιοὶ,
Εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἔμοιγε
Τετλαίη, κυνεός περ ἐὼν, εἰς ὦπα ἰδέσθαι.
Οὐδέ τι οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
375 Εκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
Εξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν. ἅλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἕκηλος
Ερρέτω. ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
Εχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
380 Οσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
Οὐδ' ὅσ' ἐς Ορχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
Αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
Ανέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν·
385 Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε·
Οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Αγαμέμνων,

366 ΠΟ. Λαμπρόν. Οξυνθεὶς γὰρ ὁ σίδηρος, λαμπρότερος γίνεται.

367 ΑΞΟ. Απαγάγω. ΑΣ. Ατινα. Η, ὅσα.

368 ΕΦΥ. Αφείλετο. μεθ' ὕβρεως.

370 ΑΜ. Αναφανδὸν, φανερῶς. ΕΠΙ. Οργίζωνται.

373 ΚΥ. Καίπερ ἄφρων καὶ ἀναιδὴς ὤν. ΕΙΣ. Εἰς ὄψιν ἐλθεῖν.

375 ΗΛΙ. Ημαρτεν εἰς.

376 ΕΞΑ. Εξαπατήσοι. ΟΙ. Αὐτῷ.

378 ΕΝ. Εν μοίρᾳ θανάτου, ὡς θάνατον. περιφραστικῶς. Τινὲς μετατρέπουσι τὸ α εἰς η. ἵν' ᾖ, κατὰ κηρὸς ἀκούοντες, κατὰ θανάτου. Η. ὡς ἔνιοι, ἐν τάξει μισθοφόρου. Πρῶτοι γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ, καὶ ἔδοξαν εἶναι ἀτιμότατοι.

381 ΠΟ. Προσοδεύεται, προσέρχεται. ὅ ἐστιν, ἀνάγεται. ΘΗ. Τὰς νῦν καλουμένας Διόσπολιν.

384 ΕΞΟ. Εξίασιν, ἐξέρχονται.

385 ΟΣΑ. Αντὶ τοῦ, ἀναρίθμητα, καὶ πολλὰ τῷ πλήθει.

Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
Κούρην δ' οὐ γαμέω Αγαμέμνονος Ατρείδαο,
Οὐδ' εἰ χρυσείῃ Αφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
390 Εργα δ' Αθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι·
Οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Αχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
Οστις οἷ τ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
Ην γὰρ δή με σόωσι θεοὶ, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
395 Πολλαὶ δ' Αχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ελλάδα τε, Φθίην τε,
Κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
Τάων ἥν κ' ἐθέλοιμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
Ενθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
Γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
400 Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.
Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
Ιλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Αχαιῶν·
Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
405 Φοίβου Απόλλωνος Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.

---

387 ΛΩ. Υβριν.

390 ΙΣΟ. Εξισοῖτο, καὶ ἐρίζοι. Τὸ αὐτὸ δέ ἐστιν ἐκ παραλλήλου.

394 ΓΑ. Πρὸς γάμον λήψεται. κατεγγυήσει.

395 ΑΝ. Αρίσταρχος παρ' Ομήρῳ Θεσσαλίαν μόνην τὴν Ελλάδα φησὶν εἶναι, καὶ Ελληνας τοὺς Θετταλοὺς, παρακολουθῶν Θουκυδίδῃ. Καὶ ἀθετεῖ τὸν στίχον τοῦτον· Εγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Αχαιοὺς. Καὶ ἐκεῖ δὲ πάλιν τὴν Θετταλίαν ἀκούει. Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ελλάδος εὐρυχόροιο.

396 ΡΥ. Φυλάττουσι σώζουσιν.

398 ΕΠ. Εφορμᾷν θέλει. ΑΓΗ. Νῦν, ἄγαν ἀνδρεῖος. Οτε δὲ ὁ αὐθάδης, καὶ ὑπερήφανος.

399 ΜΝΗ. Εἰς μνηστείαν δοθεῖσαν, νόμιμον. ΕΙ. Εμοὶ πρέπουσαν γαμετήν.

400 ΓΕ. Εἴρηται ἤτοι παρὰ τὸ ἀεὶ τὸ γῆρας εἶναι, ἵν' ᾖ παρώνυμον τὸ ὄνομα. Η παρὰ τὸ ἕτοιμον ἤδη εἰς τιμήν. Η, ὁ εἰς γῆν ὁρῶν, ὁ ἐγγὺς τοῦ θανάτου.

404 ΛΑ. Λίθινος. ΟΥ. Ο βαθμὸς, ἡ φλιά. ΑΦΗ. Τοῦ Απόλλωνος. Ητοι, ὁ προφήτωρ, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ μαντευομένου, τῷ τε πένητι, καὶ τῷ πλουσίῳ. Η, τοξικοῦ. ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. ΕΝ. Εσωθεν αὐτοῦ κατέχει.

405 ΠΥ. Πυθὼ πόλις Φωκίδος. ἧς οἱ οἰκήτορες Δελφοί. Εστι δὲ ἱερὰ Απόλλω-

Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα,
Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
Ανδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊστὴ,
Οὔθ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
410 Μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ.
Εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ωλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
415 Ωλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
Εσσεται, οὐδέ κε μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ιλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
420 Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Αλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Αχαιῶν
Αγγελίην ἀπόφασθε, (τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων,)
Οφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
Η κέ σφιν νῆάς τε σόῃ, καὶ λαὸν Αχαιῶν

πόλλωνος. Καὶ κέκληται ἤτοι ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τὴν πυθίαν τοὺς μαντευομένους· ἢ ἀπὸ τοῦ, τοξευθέντα τὸν τῶν χρηστηρίων φύλακα δράκοντα ὑπὸ Απόλλωνος αὐτόθι πυθῆναι, ὅ ἐστι, σαπῆναι. ΠΕ. Πετρώδει, τραχείᾳ.

406 ΛΗΙ. Οἱ ἐκ λείας, καὶ ληστείας. ΙΦΙ. Απὸ κοινοῦ, ληϊστά.

407 ΞΑΝ. Πυῤῥά. Λέγει δὲ ἀπὸ μέρους τοὺς ἵππους.

408 ΛΗΙ. Εκ λείας λαμβανομένη.

409 ΟΥΘ. Οὔτε ληπτὴ, καὶ κλητή. ΕΠ. Επειδὴ ἄν, φησιν ἅπαξ φθάσῃ παρελθεῖν τὸ περίβολον τῶν ὀδόντων. Διὰ γὰρ τοῦ στόματος ἔξεισι τὸ ψυχικὸν πνεῦμα.

410 ΑΓ. Εὔπους, καλή. ἀπὸ μέρους.

411 ΔΙΧ. Δύο μοίρας. ΦΕ. Φέρειν, ἔχειν. ΘΑ. Εἰς θάνατον. περιφραστικῶς.

413 ΚΛΕ. Αθάνατος δόξα, καὶ φήμη.

415 ΔΗ. Επὶ πολὺν χρόνον.

417 ΠΑ. Παραινέσαιμι.

418 ΔΗ. Εὑρήσετε. ΤΕΚ Τέλος.

419 ΜΑ. Σφόδρα γὰρ αὐτῆς.

422 ΑΓ. Πρεσβείαν. ΑΠΟ. Απαγγείλατε

423 ΦΡΑ. Σκέπτωνται. ΜΗ. Βουλὴν, γνώμην.

424 ΣΟΗ. Ζώζῃ.

425 Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς· ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
Ην νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
Οφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
Αὔριον, ἢν ἐθέλησιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξω.
4 0 Ως ἔφαθ. οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
Οψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· (περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Αχαιῶν·)
Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Αχιλλεῦ,
435 Βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
Πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
Οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
Ηματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Αγαμέμνονι πέμπε
440 Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο,
Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι·
Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μυθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
Ως ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι

425 ΕΤ. Εὔληπτος, φανερὰ, ἕτοιμος. Λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι, Ματαία ἐστὶν αὕτη ἡ γνώμη, ἣν ἐποιήσαντο οἱ Ελληνες, πέμψαντες ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς με, ὡς δυνάμενοι πεῖσαι.

426 ΕΦ. Ελογίσαντο, ἐσκέψαντο. ΑΠΟ. Σφόδρα ὀργισθέντος.

429 ΑΝΑ. Αντὶ τοῦ, οὐκ ἀναγκάσω.

431 ΑΓΑΣ. Θαυμάσαντες. ΑΠΕ. Απηρνήσατο, ἀπεῖπεν.

433 ΑΝΑ. Αναφυσήσας, ἢ ἀθρόον ἀναβαλών. ΠΕ. Περισσῶς γὰρ ἐφοβεῖτο.

434 ΜΕ. Κατὰ νοῦν ἔχεις.

437 ΑΥ. Απολειφθείην ὧδε.

438 ΣΟΙ. Αντὶ τοῦ, συνέπεμπέ με σοί.

440 ΟΜΟ. Τοῦ ὁμοίως πᾶσι χαλεποῦ.

441 ΑΓΟ. Δημηγοριῶν, ῥήσεων, ἢ ἐκκλησιῶν. ΑΡΙ. Διαπρέποντες, ἔκδηλοι. ΤΕ. Υπάρχουσι, γίγνονται.

443 ΜΥ. Αντὶ τοῦ, διδάσκαλον ἐσόμενον λόγων, ὧν δεῖ λέγειν. ΠΡΗ. Καὶ δραστικὸν ἔργων, ἃ δεῖ πράττειν.

444 ΩΣ. Διὸ οὐκ ἀπολειφθήσομαί σου.

445 Λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς,
Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα,
Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ελλάδα καλλιγύναικα,
Φεύγων νείκεα πατρὸς Αμύντορος Ορμενίδαο,
Ος μοι παλλακίδος πέρι χώσατο καλλικόμοιο,
450 Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
Μητέρ' ἐμήν. ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς,
Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ερινῦς,
455 Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
Εξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
Ζεύς τε καταχθόνιος, καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
Ενθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
Πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.

445 ΥΠΟ. Υπόσχοιτο.

446 ΑΠΟ. Αφελών. ΝΕ. Ακμάζοντα, σώζοντα.

448 ΝΕΙ. Φιλονεικίας, ἀπειλάς. ΦΕΥ. Φοῖνιξ, ὁ Αμύντορος, ἐξέπεσε τῆς οἰκείας γῆς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παλλακίδα μὲν ὀνόματι Κλυτίαν ἀγαπῶντος, Ιπποδάμειαν δὲ, ἐξ ἧς τὸν Φοίνικα ἔτεκε, στυγοῦντος, δεηθείσης τῆς μητρὸς, τῇ παλλακίδι τοῦ πατρὸς Κλυτίᾳ ἐμίγη. Γνοὺς δὲ Αμύντωρ, ἐπηράσατο τῷ παιδὶ δυστυχίαν περὶ τέκνων γονήν. Δείσας δὲ Φοῖνιξ τὸν πατέρα, καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γινομένας ἀρὰς, φεύγει πρὸς Πηλέα. Ος ὑποδεξάμενος αὐτὸν, διὰ τὴν συγγένειαν, δίδωσιν αὐτῷ τὴν Δολοπίαν χώραν· καὶ Αχιλλέα τὸν υἱὸν, μικρὸν ὄντα, εἰς ἀνατροφὴν παραδίδωσιν. ΟΡ. Ορμένου παιδός.

449 ΠΕ. Ωργίσθη παλλακῆς ἕνεκεν.

450 ΑΤΙ. Ητίμαζε.

451 ΓΟΥ. Επὶ γονάτων, γουνουμένη.

452 ΠΡΟ. Συνελθεῖν, μιγῆναι. ΕΧ. Μισήσειεν.

453 ΠΙ. Επείσθην. ΟΙ. Υπονοήσας.

454 ΣΤΥ. Μισητὰς, φρικτάς. ΕΠ. Επικαλεῖτο. ΕΡΙ. Ερινύες, καταχθόνιοι δαίμονες, τιμωρητικοὶ τῶν πατρικῶν ἀσεβημάτων. ὧν τὰ ὀνόματα, Αλεκτὼ, Τισιφόνη, Μέγαιρα.

455 ΕΦΕ. Επικαθεσθῆναι.

456 ΓΕ. Γεγεννημένον. ΘΕ. Ετέλουν δὲ οἱ θεοὶ τὰς κατάρας αὐτοῦ.

457 ΖΕΥΣ. Ο Πλούτων. ΚΑΙ. Επίφοβος, δεινή. Αἰνὸν γὰρ, τὸ δεινόν. Η, ἣν οὐκ ἄν τις, ἐπαινέσειεν. Αντίφρασις, ὁ τρόπος. Η, ὑπερβολικῶς, ἣν ἄν τις, φησὶν, ἐπαινεῖν παραιτήσαιτο.

458 ΕΡΗ. Ηρεμία κατείχετο.

459 ΣΤΡ. Αναστρέφεσθαι. διάγειν.

460 Ημὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
Πολλὰ δ' ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Ἔσφαζον· πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο·
465 Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον.
Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
Πῦρ. ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς·
Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
470 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
Καὶ τότ' ἐγώ, θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
Ῥήξας, ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς
Ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμῳάς τε γυναῖκας.
Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
475 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
Ἐς Πηλῆα ἄναχθ'. ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καί με φίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
Μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι.

460 ΕΤ. Ἑταῖροι, πολῖται. ΑΝ. Ἀδελφῶν υἱοί, ὡς Ἀχιλλεύς, καὶ Αἴας. Ἀδελφιδοῖ δέ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες, ὡς Ὀρέστης τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀδελφιδοῦς τοῦ Μενελάου. ΑΜ. Περὶ ἐμὲ ὄντες, παρόντες.

462 ΙΦΙ. Ἰσχυρά, εὐτραφῆ. ΕΛΙ. Μέλανας, ἢ ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας.

464 ΕΥΟ. Εὐόμενοι, φλογιζόμενοι, ὀπτώμενοι. ΤΑ. Ἐξετείνοντο.

465 ΚΕ. Πίθων. ΜΕ. Οἶνος.

466 ΕΙ. Ἐπὶ ἐννέα νύκτας.

467 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς φυλάσσοντες. ὅ ἐστιν, ἐκ διαδοχῆς. ΕΣ. Ἐπαύσατο, ἐσβέσθη.

468 ΑΙ. Αἴθουσαι αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταυγαζόμεναι στοαί. Παρὰ τὸ αἴθεσθαι. ΕΥ. Ἀσφαλῆ περίβολον ἐχούσης.

469 ΠΡΟ. Τῷ προστόῳ τοῦ θαλάμου. Διέχει τὴν τάξιν. θάλαμος μὲν γὰρ, ὁ ἔσω οἶκος τῆς αὐλῆς· τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ, πρόδομος. Αἴθουσα δὲ περίστυλον, τοῦτ' ἔστι, πρὸς ἥλιον τετραμμένη στοά· παρὰ τὸ αἴθεσθαι, ὅ ἐστι, φλέγεσθαι.

471 ΠΥ. Ἐπιμελῶς, ἀσφαλῶς.

472 ΥΠ. Ὑπερηλάμην, ἐξέφυγον.

474 ΕΛ. Ἑλλὰς καὶ Φθία, πόλεις τῆς Θετταλίας.

476 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν Πηλέα ἱκέτης παρεγενόμην, καὶ ἱκέτευσα.

Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν.
480 Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
Καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας,
485 Ὄψου τ' ἄσαιμι προταμὼν, καὶ οἶνον ἐπισχών.
Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Οἴνου ἀποβλύζων, ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
Ὡς ἐπὶ σοι μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
Τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
490 Ἐξ ἐμεῦ. ἀλλά σε παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τι σε χρὴ
Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοὶ,
Τῶνπερ καὶ μείζων ἀρετὴ, τιμή τε, βίη τε.
495 Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι,
Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.

479 ΩΠΑ. Παρέσχεν, ἔδωκε.

480 ΕΣ. Τὰ ἔσχατα μέρη.

481 ΤΟ. Τηλικοῦτον ἐποίησα. Εστι δὲ ποσότης ἀντὶ πηλικότητος. ΕΠΙ. Εφόμοιε.

483 ΠΑ. Γεύσασθαι.

485 ΟΨ. Προσοψήματος, προσφαγίου. ΑΣ. Πληρώσαιμι, κορέσαιμι. ΠΡΟ. Ητοι, ἀποκόψας. ἢ, τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος.

486 ΚΑ. Διάβροχον ἐποίησας, κατέβρεξας.

487 ΑΠΟ. Απεμῶν, ἐκβάλλων. Ονοματοποιΐα, ὁ τρόπος. ΕΝ. Εν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ. ΑΛΕ. Αλγεινῇ. Εκ τοῦ, ποιεῖν ἀλγεῖν τὴν ψυχήν. καὶ διὰ τοῦτο, τῆς ἐπιτροπείας δεομένην.

489 ΕΞΕ. Εδωκαν. πεπαιδοποιήκασι.

492 ΔΑ. Καταπράϋνον.

493 ΝΗ. Απηνὲς, ἀπότομον. ΣΤ. Εὐμετάστρεπτοι, εὐμετάβλητοι, εὔπιστοι. Εναντίον τὸ, Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί· τῷ, Οὐ γὰρ αἶψα θεῶν τρέπεται νόος. Λύοιτο δ' ἂν προσώπῳ· ὅτι τὸ μὲν ὁ Ποιητής φησιν· ἐκεῖνο δὲ ὁ Φοῖνιξ λέγει, ἐν καιρῷ ὀργιζομένου Αχιλλέως, εἰκότως καὶ τοὺς θεοὺς πείθεσθαι.

495 ΘΥ. Θυμιάμασι, θυσίαις. ΕΥ Εὐχαῖς, εὐχωλαῖς. ΑΓΑ. Προσηνέσι, πραέσι.

496 ΠΑ. Περιτρέπουσι, πείθουσιν.

497 ΥΠ. Παρέλθῃ. Εκ τοῦ ὑπερβῆ, ὑπερ-

Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ·
500 Αἵ ῥά τε, καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
Ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος· οὕνεκα πάσας
Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε, πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
Ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἆσσον ἰούσας,
505 Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο.
Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ,
Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Χρονίωνα κιοῦσαι,
Τῷ Ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν, ἕπεσθαι,
510 Τιμήν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
Ἀτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε, μῆνιν ἀποῤῥίψαντα, κελοίμην

ὑπερβέῃ. Ἄλλοι γράφουσιν, ὑπερβοήῃ, ἀντὶ τοῦ, ὑπερβαίῃ.

498 ΛΙ. Θεαὶ, οὕτως ἐπικαλούμεναι. ΚΑΙ. Ἀνειδωλοποιεῖ τὰς Λιτὰς ὡς δαίμονάς τινας. χωλὰς μὲν οὖν αὐτὰς κέκληκε, διὰ τὸ βραδέως καὶ μόλις προσιέναι, καὶ γονυκλινεῖς λιτανεύειν τούτους, οὓς ἂν προηδικηκυῖαι ὦσι. ῥυσὰς καὶ διαστρόφους τὰς ὄψεις, ἐπεὶ βαρέως καὶ οὐ γεγηθότι τῷ προσώπῳ, οὐδὲ ὀρθῷ τῷ βλέμματι, προσορᾶν δύνανται τοὺς προηδικημένους· παρ' ὧν αἰτοῦνται συγγνώμην. Διὸς δὲ θυγατέρας γενεαλογεῖ, ὥστε σεβασμιωτέρας φαίνεσθαι.

499 ΧΩ. Χωλοποιοί. Ρυτίδας ἔχουσαι. Ρυτίδες δὲ καλοῦνται αἱ ἐπὶ τοῦ δέρματος συστροφαί. ΠΑ. Παρηγμέναι, διάστροφοι τοὺς ὀφθαλμούς· Ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τοῦ ἐλεεινὸν φαίνεσθαι, προσίασιν οἰκτροὶ τὰ σχήματα αὐτῶν καὶ τὰς θέας ἔχοντες.

500 ΜΕ. Ἐξόπισθεν, ἐξ ὑστέρου. ΑΛ. Φροντίζουσι. ΚΙ. Ἐλθοῦσαι.

501 ΣΘΕ. Ἰσχυρά. ΑΡ. Ἀρτίπους. ἄρτιος καὶ ὑγιὴς τοῖς ποσίν. ὁλόκληρος. ΟΥ. Διότι.

502 ΥΠΕ. Ὑπεξαίρει, προλαμβάνει. ΦΘΑ. Προήκει. προλαμβάνει.

503 ΕΞΑ. Ἰῶνται, ἀποθεραπεύουσι.

504 ΑΙ. Αἰδεσθῇ. εὐλαβηθῇ.

506 ΣΤΕ. Ἰσχυρῶς, σκληρῶς. ΑΠ. Ἀπαρνήσηται, ἀπείπῃ.

508 ΑΠΟ. Δίκην ἀποδῷ. ὅ ἐστι, τιμωρίαν.

510 ΕΠΙ. Πραΰνει.

512 ΕΠΙ. Ἐπιζαφέλως. ἐπιμόνως, ηὐξημένως, ἢ ἐξημμένως, Ἀπὸ τοῦ φλέγω.

513 ΑΠ. Ἀποβαλόντα. ΚΕ. Κελεύσοιμι.

Αργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης.
515 Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη.
Ανδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους,
Κρινάμενος κατὰ λαὸν Αχαιϊκόν, οἵτε σοὶ αὐτῷ
Φίλτατοι Αργείων· τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξῃς,
Μηδὲ πόδας. πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν, κεχολῶσθαι.
520 Ουτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
Ηρώων. ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι,
Δωρητοί τε πέλοντο, παραῤῥητοί τ' ἐπέεσσι.
Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,
Ως ἦν. ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
525 Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο, καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι,
Αμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·

514 ΧΑ. Χρήζουσι.

515 ΥΠΕ. Υπέσχετο.

517 ΚΡΙ. Επιλεξάμενος.

518 ΜΥ. Διό, φησι, μὴ ἀτιμάσῃς ἡμῶν τὸν ὑπὲρ τῆς ἀξιώσεως λόγον καὶ πρεσβείας.

519 ΜΗ. Μηδὲ τὴν ἐνθάδε ἄφιξιν. ΠΡΙΝ. Πρότερον δὲ οὐ μεμπτὸς ὑπῆρχες ὀργιζόμενος.

520 ΤΩΝ. Τῶν πρὸ ἡμῶν. ΕΠ. Ηκούομεν.

522 ΔΩ. Δώροις πειθόμενοι.

523 ΠΑ. Πρὸ πολλοῦ. Επίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν. ΟΥ. Οὐ νεωστί.

524 ΩΣ. Ως ἐγένετο.

525 ΚΟΥ. Ακαρνᾶνες, οἱ ἐν Πλευρῶνι πόλει τῆς Αἰτωλίας οἰκοῦντες. Ωνομάσθησαν δὲ οὕτως, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι τὰς κόμας, τὰ κάρη, τὰ κάρα, τὰ κάρηνα. ΑΙ. Οἱ Καλυδώνιοι· ἐπεὶ καὶ οἱ Κουρῆτες Αἰτωλοὶ ὑπῆρχον, ἐμφυλίου ὄντος τοῦ πολέμου. Η οὖν Καλυδὼν πρώτη πόλις τῆς Αἰτωλίας. ΚΟΥ. Οἰνεὺς, Αἰτωλίας δυνάστης, τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων, Αρτεμιν μόνην κατέλιπεν. Η δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, μέγα τοῖς Αἰτωλοῖς συὸς χρῆμα ἔπεμψεν· ὃς οὐ μόνον τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας διέφθειρε. Καλυδώνιοι δὲ καὶ Πλευρώνιοι προῆλθον ἐπὶ τοῦτον. Μελέαγρος δὲ ὁ Οἰνέως πρῶτος ἐπιτυχὼν, γέρας τε τοῦ συὸς ἀκροθίνια λαβὼν, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρας Αταλάντῃ δι' ἔρωτα δωρεῖται. καὶ αὐτὴ γὰρ συνεξῆλθεν αὐτοῖς ἐπὶ κυνηγίαν. Οἱ δὲ Θεστίου μὲν παῖδες, ἀδελφοὶ δὲ τῆς Μελεάγρου μητρὸς Αλθαίας, ὀργίλως ἐπὶ τούτῳ διατεθέντες, ἐπεβούλευον τῷ Μελεάγρῳ. Ο δὲ προγνοὺς, οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ εἰς φυγὴν τραπῆναι ἐποίησε. Διόπερ Πλευρώνιοι τοῖς Καλυδωνίοις ἐπεστράτευον· Μελέαγρος δὲ, κατ' ἀρχὰς τῇ μητρὶ μηνιῶν, οὐκ ἐβοήθει τῇ πατρίδι. Πορθουμένης δὲ ἤδη τῆς πόλεως, πεισθεὶς ὑπὸ Κλεοπάτρας τῆς γυναικὸς, προσελθὼν, οὓς μὲν ἀνεῖλεν, οὓς δὲ ἠνάγκασε διώκων κατὰ κρημνῶν ἐνεχθῆναι. Αλθαία δὲ μηνιῶσα τῷ παιδὶ, τὴν ὑπὸ Μοιρῶν δεδομένην δᾷδα κατέφλεξεν. ἦν δὲ πε-

Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηϊ.
Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Αρτεμις ὦρσε
530 Χωσαμένη, ὅ οἱ ἔπι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
Οἰνεὺς ῥέξ᾽, ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ᾽ ἑκατόμβας,
Οἴῃ δ᾽ οὐκ ἔῤῥεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Η λάθετ᾽, ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὴ μέγα θυμῷ.
Ηδὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα,
535 Ωρσεν ἐπὶ χλούνην σῦν, ἄγριον ἀργιόδοντα,
Ος κακὰ πόλλ᾽ ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν.
Πολλὰ δ᾽ ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρ
Αὐτῆσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
Τὸν δ᾽ υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
540 Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας,
Καὶ κύνας. οὐ μὲν γάρ κ᾽ ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι.
Τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ᾽ ἀλεγεινῆς.

σπερφομένου· ἐκείνης κατακαείσης, καὶ τὸν Μελέαγρον ἀποθανεῖν. Φθαρέντος δὲ τοῦ παιδὸς, Αλθαία μετανοήσασα, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. ΜΕ. Υπομενητικοὶ ἐν μάχαις. πολεμικοί.

526 ΕΝΑ. Εφόνευον.

530 ΘΑ. Τὰς ὑπὲρ εὐθαλείας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας, μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῇ Δήμητρι. ΓΟΥ. Εν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπίμῳ χωρίῳ τῆς γῆς.

532 ΕΡ. Επέλεσεν.

533 Η. Ητοι, ἐννοήσας θῦσαι, ἐπελάθετο, ἢ οὐδ᾽ ὅλως ἐπενόησεν. ΑΑΣ. Εβλάβη δῆθεν μεγάλως.

534 ΔΙ. Διὸς θυγάτηρ. ΙΟ. Βέλεσι χαίρουσα, τόξοις.

535 ΩΡ. Επῶρσε. ΧΛ. Κατά τι ἔτυμον, χλοεύνην, τὸν ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον. εὐτραφῆ. Η, τὸν ἄνευτον, καὶ ἄγελον. Οἱ δὲ, τὸν τομίαν. Αλλοι δὲ, τὸν ἐπὶ Χλούνῃ, χωρίῳ οὕτως καλουμένῳ, ἐνδιατρίβοντα. ΑΡ. Λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντα.

536 ΕΡ. Εἰργάζετο, ἔπραττεν. ΕΘ. Εξ ἔθους καταντρέχων, καὶ βλάπτων. ΑΛ. Κοινῶς, τὴν καρποφόρον χώραν.

537 ΠΡΟ. Πρόῤῥιζα. ἐπάλληλα, καὶ πυκνά.

538 ΑΝ. Τοῖς καρποῖς.

540 ΘΗ. Κυνηγέτας.

542 ΤΟΣ. Τηλικοῦτος ἦν. ΠΥ. Αντὶ τοῦ, πυρὰς ἐπεβίβασεν. ἀνεῖλεν αὐτούς.

Ἡδ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτὴν,
Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ, καὶ δέρματι λαχνήεντι,
545 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Οφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,
Τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύναντο
Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, (ὅστε καὶ ἄλλων
550 Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον, πύκα περ φρονεόντων,)
Ητοι ὁ, μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ,
Κούρῃ Μαρπίσσης καλλισφύρου, Εὐηνίνης,
Ιδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,

543 ΚΕ. Ταραχὴν, θόρυβον.

544 ΑΜ. Ὡς καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ δέρματι περισχομένης. Ταῦτα δὲ συνέχεσθαι δοθῆναι ἀριστεῖα τῷ πρώτως βαλόντι τὸν σῦν. Λαβὼν δὲ αὐτὰ ὁ Μελέαγρος, ἐδωρήσατο Ἀταλάντῃ τῇ Ἰάσου, Ἀρκάδι τὸ γένος. Ἀδοξήσαντες δὲ αὐτὴν οἱ μήτρωες τοῦ Μελεάγρου, ἀφείλοντο τὸ γέρας τῆς κόρης. Ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ Μελέαγρος, διεχρήσατο αὐτούς. Λυπηθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἡ Ἀλθαία, ἡ τοῦ Μελεάγρου μήτηρ, κατέφλεξε τὸν ὑπὸ Μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλὸν, ὄντα συνεκτικὸν τῆς Μελεάγρου ζωῆς. ᾧ συνδιεφθάρη καὶ ὁ Μελέαγρος. ΛΑ. Δασεῖ.

548 ΕΚ. Ἀντὶ τοῦ, ἐκτὸς, ἔξω.

549 ΕΔΥ. Ὑπεισῆλθεν, ἔλασεν.

550 ΟΙ. Οἰδαίνει. εἰς ὕψος αἴρεσθαι ποιεῖ, ἐμπίπρησι. ΠΥ. Σωφρονούντων, συνετῶν.

551 ΑΛ. Ἀλθαία ἡ μήτηρ τοῦ Μελεάγρου. Ἡ δὲ Κλεοπάτρα, Ἴδου, καὶ Μαρπίσσης τῆς Εὐήνου θυγατρὸς, Μελεάγρου δὲ γυνή.

552 ΚΕΙ. Ἀργὸς διετέλει.

553 ΚΟΥ. Εὔηνος, Ἄρεος παῖς, βασιλεὺς Αἰτωλίας, ἔχων θυγατέρα εὐπρεπεστάτην, Μάρπισσαν τοὔνομα, τοὺς μνηστευομένους αὐτὴν προεκαλεῖτο εἰς ἁρματηλασίας, ἀγῶνα λέγων ἐκδώσειν τῷ διαφυγόντι αὐτὸν διώκοντα. Τοὺς δὲ λειφθέντας καρατομῶν, ἐπετίθει τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς οἰκίας, εἰς κατάπληξιν τῶν λοιπῶν. Πολλῶν τοίνυν ἤδη ἀνῃρημένων, Ιδας, λόγῳ μὲν Ἀφαρέως υἱὸς, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Ποσειδῶνος, [illegible] λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἵππους ποδωκεστάτους, ἥρπασε τὴν κόρην, χορεύουσαν ἐν Ἀρτέμιδος. Εὔηνος δὲ, ὡς οὐκ ἠδύνατο καταλαβεῖν, ἀποσφάξας τοὺς ἵππους οὓς εἶχεν, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν Λυκόρμαν ποταμόν· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Εὔηνος προσηγορεύθη. Διαπεφευγότι δὲ τῷ Ιδᾳ τὸν κίνδυνον, Ἀπόλλων ἠναντιοῦτο περὶ τῆς κόρης, βουλόμενος ἀφαρπάζειν αὐτήν. Προϊόντων δὲ αὐτῶν εἰς μάχην, Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν, ἐπέτρεψε τῇ κόρῃ ἑλέσθαι ὃν ἂν βούληται. Ἡ δὲ εἵλετο τὸν Ιδαν, εὐλαβηθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ἀπολίπῃ Ἀπόλλων. ΕΥ. Τῆς Εὐήνου θυγατρός.

554 ΙΔ. Τοῦ Ιδου τοῦ Ἀφαρέως παιδός.

555 Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον,
Φοίβου Απόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
Τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Αλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
Μήτηρ Αλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
560 Κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Απόλλων.
Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
Εξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
Πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο.
Πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
565 Κικλήσκουσ' Αΐδην, καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,

556 ΚΑΛ. Εὐπρεποῦς, καλῆς. ἀπὸ μέρους.

558 ΑΛ. Κύηξ ὁ Φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, γήμας Αλκυόνην τὴν Αἰόλου, μέγα φρονήσας ἐφ' ἑαυτῷ, θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι. Διόπερ ἥτε γαμετὴ διαπαντὸς αὐτὸν ἐκάλει Δία, κἀκεῖνος Ηραν τὴν γυναῖκα. Ζεὺς δὲ, ἀγανακτήσας, μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα. Εκλήθη δὲ, ἡ μὲν, Αλκυόνη, ὁ δὲ, Κύηξ. Παρὰ δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς, τῆς Αλκυόνος τικτούσης, συμβαίνει, ἐπελθόντα τὰ κύματα τὰ ἔγγονα αὐτῆς κατασύρειν. Ζεὺς δὲ, θεασάμενος αὐτὴν κλαίουσαν, κατελεήσας, ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις, καθ' ὃν ἂν καιρὸν ἡ ἀλκυὼν τίκτει, μὴ πνεῖν, μέχρι τεσσαρεσκαίδεκα ἡμερῶν τοῦ χειμῶνος αὐξανομένου. Εἴρηται δὲ ἀλκυὼν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Οἱ οὖν γονεῖς ἀπὸ τῶν αὐτῇ συμβεβηκότων οὕτως ἐκάλουν αὐτὴν τὴν Κλεοπάτραν. ὡς, Μεγαπένθην, καὶ Εὐρυσάκην, καὶ Νεοπτόλεμον. Εκλαιεν οὖν τὸν ἄνδρα Ιδαν, ὅτε αὐτὴν ἥρπασεν Απόλλων. ΕΠΩ. Επωνύμως. Αντὶ τοῦ, φερώνυμον, φερωνύμως· ὅτι ἀπὸ συμβεβηκότος οἰκείως τοὔνομα τέθειται. Τὴν Κλεοπάτραν οὖν, φησι, φερωνύμως καὶ Αλκυόνην ἐκάλουν, διὰ τὸ τὴν μητέρα Μάρπισσαν δίκην Αλκυόνος κλαῦσαι, ὅτε ἀφῃρεῖτο αὐτὴν Απόλλων.

559 ΠΟ. Επιπολὺ πενθούσης. ΟΙ. Μόρον. συμφοράν.

561 ΠΑ. Παρέκειτο. ΠΕΣ. Πεπαίνων, παρηγορῶν, ἢ, συνέχων.

562 ΕΞ. Διὰ τὰς τῆς μητρὸς κατάρας ὠργισμένος.

563 ΑΧΕ. Λυπουμένη. ΚΑ. Διὰ τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν. Απέκτεινε μὲν γὰρ Μελέαγρος τοὺς μήτρωας. Η ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ κασιγνητικοῦ φόνου. οὐ γὰρ εἷς ἦν ὁ ἀνῃρημένος τῆς Αλθαίας ἀδελφὸς, ἀλλὰ πλείους, Ιφικλος, Πολυφάντης, Φάνης, Εὐρύπυλος, Πλήξιππος.

564 ΠΟ. Πολλοὺς τρέφουσαν. Οθεν καὶ ἱπποφόρβια καλεῖται τὰ ἵππους τρέφοντα χωρία. ΧΕΡ. Ταῖς χερσὶν ἔτυπτεν. Οθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Εὔχοντο δὲ οἱ ἥρωες, τοῖς μὲν οὐρανίοις θεοῖς ἄνω τὰς χεῖρας ἀνίσχοντες· μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος. τοῖς δὲ θαλασσίοις· Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνύς. εἰς θάλασσαν δηλονότι. τοῖς καταχθονίοις δὲ κόπτοντες τὴν γῆν, ὡς ἐνθάδε φησί.

565 ΚΙ. Επικαλουμένη. ΕΠ. Φοβεράν.

566 ΠΡΟ.

Πρόχνυ καθεζομένη· δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
Παιδὶ δόμεν θάνατον. τῆς δ᾽ ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς
Ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβευσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
Τῶνδε τάχ᾽ ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
570 Πύργων βαλλομένων. τὸν δ᾽ ἐλλίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον,
Ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς.
Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
575 Πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ, οἰνοπέδοιο·
Ἥμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
Πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
Οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν.
580 Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνητοι, καὶ πότνια μήτηρ,
Ἐλλίσσονθ᾽. ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ᾽ ἑταῖροι,
Οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
Πρίν γ᾽ ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ᾽ ἐπὶ πύργων
585 Βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.

---

566 ΠΡΟ. Εἰς γόνατα. ΔΕΥ. Ἐβρέχοντο.

567 ΗΕ. Ἐκ τοῦ σκότους ἐρχομένη, ἀόρατος. Εἴρηται δὲ Ἐριννὺς, ἥτις παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ ναίειν καὶ οἰκεῖν, ὅ ἐστι τῇ γῇ. καταχθονία γὰρ ἡ δαίμων. ἢ οἱονεὶ ἀρανύς τις οὖσα, καὶ τὰ αἴσια, κατὰ τὰς ἀρὰς, ἀνύουσα καὶ ἐκπληροῦσα.

568 ΕΞ. Ἐκ τοῦ σκότους. ΑΜ. Ἀπηνὲς, σκληρόν.

573 ΠΙ. Λιπαρώτατον, εὐγεώτατον.

575 ΠΕΝ. Πεντήκοντα γυῶν. ὅ ἐστι, πλέθρων. Γύη γὰρ καὶ γύη, μέτρον γῆς. Οἱ δὲ, πεντήκοντα ζευγῶν. ΟΙ. Ἀμπελοφύτου χωρίου.

576 ΨΙ. Τὴν ἄδενδρον χώραν, τὴν πρὸς τὸ σπείρεσθαι ἐπιτηδείαν. ΤΑ. Ἀποτεμεῖσθαι. εἰς τιμὴν λαβεῖν.

578 ΕΠΕ. Ἐπιβεβηκώς.

579 ΣΕΙ. Τινάσσων, κινῶν. ΚΟΛ. Περιφραστικῶς, τὰς θύρας. Ἀπὸ τοῦ καλῶς συνηρμόσθαι. ΓΟΥ. Ἱκετεύων.

580 ΚΑ. Ἀδελφαί.

582 ΚΕ. Κηδεμονικώτατοι. ΦΙΛ. Προσφιλέστατοι.

584 ΠΥ. Συνεχῶς, πυκνῶς, ἢ ἐπιμελῶς.

585 ΕΝΕ. Ἐνεπύριζον, ἔκαιον.

Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
Λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
Κήδε' ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἁλώῃ.
Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει.
590 Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀκούοντος κακὰ ἔργα.
Βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
Ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,
Εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν,
595 Πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.
Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
Ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος. κάκιον δέ κεν εἴη,
Νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
Ἔρχεο· ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί.
600 Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών.
Τὸν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὔτι με ταύτης
Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ.
605 Ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' ἀϋτμὴ

---

588 ΚΗ. Κακά. ΑΛΩ. Ληφθείη, πορθηθείη.

589 ΑΜΑ. Κατὰ μικρὸν δαπανᾷ. ὅ ἐστιν, ἄμαθον καὶ κόνιν ποιεῖν.

591 ΩΡΙ. Ἀντὶ τοῦ, ὠρίνθη, διεταράχθη. ΚΑ. Τὰ πολέμιά φησι κακὰ ἔργα.

592 ΒΗ. Ἐφορμήσας ἐπῆλθεν.

594 ΕΙΞ. Νικηθεὶς ὑπὸ ἰδίας ἐπιθυμίας.

597 ΦΙ. Φίλε. Ἀττικῶς. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, κακόν.

600 ΦΘΙ. Τὸν φθαρτικὸν τῶν ἀνδρῶν. ΔΥ. Κατέλθῃς.

601 ΤΙ. Τιμηθήσῃ, ἢ τίμιος ἔσῃ. ΑΛΑ. Βοηθήσας, ἐπαμύνας.

603 ΑΤ. Τροφεῦ. Θετταλῶν ἡ φωνή. Καὶ ἔστι προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. Τοὺς δὲ ὑπερβιβάσαντες, τέττα λέγουσιν, ὅ ἐστιν, ἑταῖρε. ΟΥ. Οὐ χρείαν ἔχω τῆς τι τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος τιμῆς. Καὶ ἔστι σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις. με, ἀντὶ τοῦ, μοί. Ἤγουν, οὔτι με ταύτης ἱκανὴ χρεία τιμῆς.

604 ΦΡΟ. Φρονῶ, βουλεύομαι. ΔΙ. Τῇ τοῦ Διὸς βουλήσει.

605 ΑΥ. Ἀναπνοὴ, ζωή.

Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή μοι σύγχει θυμὸν, ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τι σε χρὴ
610 Τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ, τὸν κήδειν ὅς κε με κήδῃ.
Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
Οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ. ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
615 Φρασσόμεθ', ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἦ κε μένωμεν.
Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. Τοῖσιδ' ἄρ' Αἴας
Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
620 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
Τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
Οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
625 Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,

606 ΟΡΩ. Κινεῖται.

608 ΣΥΓ. Τάρασσε, λύπει. ΑΧ. Λυπούμενος.

610 ΑΠΕ. Ἐχθρὸς γενήσῃ.

611 ΚΗ. Λυπεῖν, βλάπτειν.

612 ΙΣΟΝ. Ὁμοίως. ΜΕΙ. Μερίζου.

613 ΟΥ. Διατὶ τὸν Φοίνικα οὐκ ἀπολύει ὁ Ἀχιλλεύς; Ὅτι γοῦν, παρακεκλῆσθαι αὐτὸν ἡγήσασθαι τῇ πρεσβείᾳ, ἐφοβήθη μὴ μετὰ μείζονος δεήσεως πάλιν ἐκπεμφθῇ, καὶ δὶς ἀτιμάζειν ἀνάγκην ἕξῃ. Οἱ δὲ ὡς ὁμολογούμενον αὐτὸ λαμβάνουσιν, ὅτι ὡς τροφέα αὐτὸν κατέχει. ΛΕ. Κατακλιθῆναι.

614 ΜΑ. Ἁπαλῇ.

615 ΕΦ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰ ἡμέτερα.

617 ΣΤΟ. Στρῶσαι. ΠΥ. Πυκνὸν ἱμάτιον.

618 ΜΕ. Μέδοιντο. πρόνοιαν ποιήσαιντο, φροντίσαιεν.

621 ΜΥ. Τὸ τέλος τοῦ λόγου.

622 ΚΡΑ. Κρανέεσθαι. τέλος λήψεσθαι, πληρωθήσεσθαι.

626 ΜΕ. Ἐπιστροφὴν ποιεῖται, φροντίζει.

Τῆς, ἣ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
Νηλής. καὶ μέν τις τε κασιγνήτοιο φόνοιο
Ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος.
630 Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας·
Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Ποινὴν δεξαμένου. σοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κούρης
Οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
635 Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι. σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμὸν,
Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
Κήδιστοί τ' ἔμεναι, καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
640 Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσαο μυθήσασθαι.
Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνου
Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
645 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε.
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,

628 ΝΗ. Νηλεής. ἀνηλεής, σκληρός.

629 ΠΟΙ. Ἀντέκτισιν, τιμωρίαν, ἔλαβέ τις ὑπὲρ ἀδελφικοῦ φόνου.

632 ΑΛ. Ἄληκτον. ἀκατάπαυστον, ἀθεράπευτον.

634 ΟΙ. Ἤτοι, οἴης, ὁποίας. εἰρωνικῶς. Ἢ, μιᾶς κόρης.

635 ΕΠΙ. Πρὸς ταύταις. ΙΛΑ. Ἵλεον, ἵλεων. εὐμενῆ. ΕΝ. Ποίησον.

636 ΑΙ. Αἰδέσθητι. ΜΕ. Συνεκδοχικῶς, οἰκίαν. ΥΠΩ. Ὑπὸ τὴν αὐτοῦ στέγην.

638 ΚΗ. Οἰκειότατοι, φροντιστικώτατοι.

641 ΠΑΝ. Ἅπαντά μοι καθηκόντως ἔδοξας εἰρηκέναι.

642 ΟΙ. Πληροῦται ὑπὸ ὀργῆς. Ἐκ μεταφορᾶς τῆς φλεγμονῆς, ἣ καλεῖται οἴδημα.

643 ΑΣΥ. Ἀδόκιμον, ἀμαθῆ. Οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀσυφήλως, ὅ ἐστιν, ὑβριστικῶς, καὶ ἀστηρῶς. ὡς ἀσύφηλος, ὡς φῆλος, καὶ φέναξ ἀστηρός.

644 ΑΤΙ. Ἄτιμον, ἢ τὸν ἐν τιμήματι πολιτείας οὐ συναριθμούμενον. Τιμητικοὶ γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ ἐν ταῖς πολιτείαις. ΜΕ. Μέτοικον, φυγάδα.

645 ΑΠΟ. Ἀπαγγείλατε.

646 ΜΕ. Πρόνοιαν ποιήσομαι.

Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι,
Κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
650 Ἀμφὶ δέ τοι τῇ 'μῇ κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε,
655 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε,
Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
660 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς,
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον.
665 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·

649 ΚΑ. Κατακαῦσαι.

651 ΣΧΗ. Ἀποσχεθῆναι.

657 ΚΩ. Κώδια. ὅ ἐστι προβάτων δέρματα. Καὶ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι, ὅ ἐστιν, ἐγκοιμᾶσθαι. ΡΗ. Τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον. Καὶ ῥηγεῖς, οἱ βαφεῖς. ΑΙ. Περιφραστικῶς, λινοῦν περιβόλαιον τέρεν.

659 ΜΥ. Ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τόπῳ τῆς σκηνῆς.

660 ΠΑ Παρεκοιμήθη, παρεκλίθη. ΛΕΣ. Λέσβος, Ἑλλάδος νῆσος, πλησίον Ἀσίας.

664 ΣΚΥ. Σκῦρος, πόλις τῆς νῦν μὲν Φρυγίας, πρότερον δὲ Κιλικίας. Ἔστι καὶ νῆσος τῶν Κυκλάδων. ἣν, οὐ πορθήσας, ἀλλ' εἰρηνικῶς καταδραμὼν, ἐλαφυραγώγησεν. ΑΙ. Ὑψηλήν. ΕΝΥ. Ὑπὸ Ἐνυέος βασιλευθεῖσαν. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς Διονύσου.

666 ΚΥ. Ποτηρίοις. Παρὰ τὴν κοιλότητα.

667 ΑΝΑ. Ἀναστάντες.

669 ΠΟΛΥ. Πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε.

670 Ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ;
Ἦ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
675 Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα.
Αὐτόν σε φράζεσθαι ἄμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
Ὅππως κεν νῆάς τε σόοις, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
680 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς. μάλα γὰρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ὣς ἔφατ'. εἰσὶ καὶ οἵδε, τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
685 Αἴας, καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ', ὁ γέρων, κατελέξατο. ὣς γὰρ ἀνώγει,
Ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' ἔτι μιν ἄξει.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
690 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

671 ΑΠΕ. Ἀπηγόρευσε.

674 ΣΒΕΣ. Καταπαῦσαι. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ πυρός.

675 ΠΙΜ. Πληροῦται ὀργῆς. ΣΕ. Σὲ δὲ παραιτεῖται ἐκφαυλίζων. Οὐ παραπρεσβεύει δὲ Ὀδυσσεύς· ἀλλ' ἃ πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὁ Ἀχιλλεύς, ταῦτα ἀναγγέλλει. Ζητεῖται δὲ, διατί καὶ τὴν πρὸς Αἴαντα Ἀχιλλέως ἀπόκρισιν Ὀδυσσεὺς οὐ λέγει; Ῥητέον οὖν, ὅτι σκληρῶς αὐτῷ ἀποκρίνεται. Λεκτέον δὲ καὶ, πρὸς τοὺς ζητοῦντας, τίνος ἕνεκεν ἄλλοι τινὲς οὐκ ἐπρέσβευσαν, ἀλλ' οὗτοι· ὡς, Οἰκειότεροι τῶν ἄλλων ἦσαν, καὶ φρονιμώτεροι. καὶ ἱκανοὶ τὸ δυσπειθὲς ἴσως πεῖσαι τοῦ ἥρωος.

678 ΗΠ. Διωρίσατο. εἶπε.

683 ΧΕΙ. Ὑπερασπίζει αὐτῆς.

685 ΑΙ. Θέλων, τὸν Ἀγαμέμνονα σκέψασθαι περὶ τῶν πρακτέων, ἐνεχείρησε τὸν Αἴαντα σιωπᾶν.

691 ΤΕ. Τετιμωρημένοι.

694 ΜΗ.

Ατρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Αγάμεμνον;
Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
695 Μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.
Αλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴῃσιν,
Η κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὁππότε κέν μιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.
700 Αλλ' ἄγεθ'. ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
Σίτου καὶ οἴνοιο· (τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ, καὶ ἀλκή·)
Αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
705 Οτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεσαν βασιλῆες,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος·
Ενθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

694 ΜΗ. Αντὶ τοῦ, μὴ ὤφειλες. Αεὶ δὲ ἀντιστασιώτης τοῦ Αχιλλέως ὁ Διομήδης εὑρίσκεται.

695 ΑΓΗ. Αγαν αὐθάδης, καὶ ὑπερόπτης, ὑβριστής. Η, ὁ ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην, ἤγουν τὴν ἀνδρείαν.

696 ΑΓΗ. Αὐθάδη νῦν ἐποίησας αὐτὸν πλέον, καὶ ὑπερήφανον.

697 ΙΗ. Απέλθῃ.

698 Η. Εἴτε μένῃ. ΤΟ. Εἰκὸς, Αἴαντος αὐτῷ νεύσαντος, ὅτι μέλλει δουπερεύοντα προσθεῖναι αὐτά.

701 ΤΕ. Εἰς τέρψιν ἐληλυθότες, κεκορεσμένοι.

702 ΤΟ. Τοῦτο γὰρ δυνάμεώς ἐστιν.

709 ΥΠ. Ανάπαυσιν τοῦ ὕπνου. περιφραστικῶς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Αγαμέμνων ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ελλήνων, αὐτός τε, καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον Οδυσσέα καὶ Διομήδην. Οἳ Δόλωνα μὲν, συναντήσαντες, ἀναιροῦσι. Πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ, Ρῆσόν τινα βασιλέα καὶ Θρᾷκας παρεῖναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, καὶ ἐπελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ρῆσον, καὶ τῶν ἑταίρων τινάς. καὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἀπελάσαντες, εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίγνονται.

Κάππα δὲ Ρήσου τὴν κεφαλὴν ἕλε Τυδέος υἱός.

Αλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες παναχαιῶν
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Αλλ' οὐκ Ατρείδην Αγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Υπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
5 Ως δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ηρης ἠϋκόμοιο,
Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν,
Η νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
Ηέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·

ΠΑΝΑ. Ελλήνων γνησίων. ἐκ πατέρων τε καὶ μητέρων Αχαιῶν.

2 ΠΑΝ. Νῦν τὸ, παννύχιοι, οὐ σημαίνει τὸ δι' ὅλης νυκτὸς, ἀλλὰ, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτός. ΜΑ. Προσηνεῖ ἡδεῖ. ΔΕΔ. Κατεχόμενοι.

4 ΕΧΕ. Εἶχε. κατεῖχεν. ΟΡ. Εν νῷ ἔχοντα, βουλευόμενον.

6 ΤΕΥ. Τῷ, πολὺν, ἐπήνεγκε τὸ ἀθέσφατον, αὐξήσεως χάριν. Ενιοι δὲ, στίζοντες μετὰ τὸ ὄμβρον, ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινώσκουσιν, ἢ ἀθέσφατον χάλαζαν.

7 ΕΠΑ. Ελεύκανεν. ὡς πάλῃ κατέπασεν. Οὕτως γὰρ ὀξυτόνως καλεῖται τὸ ἐπιπασσόμενον λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου.

8 ΠΟ. Δή. ΠΤΟ. Ητοι μεταφορικῶς, τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. Η περιφραστικῶς, ὅλον αὐτόν. διότι πάντων δαπανητικός. ΠΕΥ. Πικροῦ, ὀλεθρίου. Απὸ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά. Καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαστούς.

Ὡς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστονάχιζ' Ἀγαμέμνων
Νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
Ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,
Αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπὴν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
Ὑψόθ' ἐόντι Διΐ· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
Ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
Ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
Ὡς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος, (οὐδὲ γὰρ αὐτῷ

καὶ τὸ δάκρυον αὐτῆς πικρότερόν ἐστιν ἢ πίσσα.

9 ΠΥ. Πυκνῶς, συνεχῶς.

10 ΝΕΙ. Ἐκ βάθους. κάτωθεν. ΚΡΑ. Ψυχῆς.

11 ΑΘΡ. Ἀπίδοι.

12 ΘΑΥ. Πῶς φησιν ὁ Ἀγαμέμνων, ἐντὸς τοῦ τείχους ὑπάρχων, ἐθαύμαζε τὰ πυρὰ, τὴν ἀρχὴν μηδὲ βλέπων αὐτὰ διὰ τοῦ τείχους; Καὶ ῥητέον, ὅτι ὡς βασιλεὺς ὑψηλὴν εἶχε σκηνὴν, ἵν' εὐχερῶς δύνηται πάντα θεωρεῖν.

13 ΕΝΟ. Ἦχον. Προσληπτέον, τὸ, ἀκούων. Ἐσημειώσατο δὲ διὰ τοῦ ἤχου, ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐγιγνώσκετο τὰ ὄργανα ταῦτα. ΟΜΑ. Καὶ ἐνταῦθα σκώπτει τὸ θορυβῶδες τῶν βαρβάρων.

15 ΠΡΟ. Ἐπ' ἀλλήλους. Ἢ, προρρίζους. Θέλυμνα δὲ κυρίως, οἱ θεμέλιοι.

16 ΥΨΟ. Λείπει τὸ, ἀποδυρόμενος. ΚΥ. Συνετὸν, ἔνδοξον.

18 ΝΕ. Ἐπὶ τὸν Νέστορα, τὸν ἐν ἀνθρώποις πρωτεύοντα.

19 ΟΙ. Σὺν αὐτῷ. Εἴτε, συντεκτήναιτό οἱ. ΜΗ. Συμβουλήν. ΑΜΥ. Ἀγαθήν. ΣΥΝ. Συγκατασκευάσοι, ὑποθοῖτο.

20 ΑΛΕ. Ἀποτρεπτικὸς τῶν κακῶν.

22 ΠΕ Τὰ ὑποδήματα. Παρὰ τὸ, τοῖς ποσὶν εἰλεῖσθαι.

23 ΔΑ. Ἀντὶ τοῦ, φονευτικόν. Κατὰ ἀναφορὰν τὴν ἐπὶ τὸ ζῶον. ὡς ἐπὶ ζῶντα γὰρ τὸν λέοντα τὴν ἀναφορὰν ἔχει τὸ ἐπίθετον. ΕΕΣ. Περιέθετο, ἠμφιέσατο.

24 ΑΙ. Τοῦ θερμοῦ καὶ διαπύρου τὴν φύσιν.

Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε,) μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
Ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
Παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
30 Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
Βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
35 Νηῒ πάρα πρύμνῃ. τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων
Ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ οὔτις τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
40 Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν, οἶος ἐπελθὼν
Νύκτα δι' ἀμβροσίην. μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.
Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σε, διοτρεφὲς, ὦ Μενέλαε,
Κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει

φύσιν. ΠΟ. Μέχρι ποδῶν διῆκον. μέγα.

26 ΥΠ. Ὁ ὕπνος ἐν τοῖς βλεφάροις κατελάμβανε.

27 ΤΟΙ. Οἵτινες ἕνεκα αὐτοῦ ἦλθον. ΠΟΥ. Ἐπὶ πολλὴν θάλασσαν. Ἀττικῶς

28 ΟΡ. Ἐνθυμούμενοι, ὁρμὴν ἔχοντες.

30 ΣΤΕ. Περικεφαλαίαν.

31 ΠΑ. Ἰσχυρᾷ.

33 ΔΗ. Τῷ ἀθροίσματι τῶν Ἑλλήνων.

34 ΑΜΦ. Περὶ τοῖς ὤμοις θέμενον.

35 ΝΗΙ. Παρὰ τῇ τῆς νεὼς πρύμνῃ. ΑΣ. Εὐκταῖος, ἡδύς.

37 ΗΘ. Ἠθικὴ προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον.

38 ΕΠΙ. Κατάσκοπον.

39 ΔΕΙ. Δέδοικα. φοβοῦμαι.

40 ΣΚΟ. Σκοπεῖν.

41 ΝΥ. Ἀνὰ τὴν νύκτα, ἐν ᾗ οἱ βροτοὶ οὐ περιπατοῦσιν. Ὅθεν καὶ ἀβρότη ἡ νύξ. ΘΡΑ. Εὔτολμος.

43 ΧΡΕ. Χρεία συμβουλῆς ἐμοὶ καὶ σοί. Ἔστι δὲ σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις. ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ καὶ σοί. Κάλλιον δὲ, χωρὶς σολοικισμοῦ, τὸ, κατ' ἐμὲ, καὶ κατὰ σε συνεκδοχικῶς.

44 ΚΕΡ. Συνετῆς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου. Παρὰ τὴν κερδὼ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. ΕΡ. Ῥύσεται, φυλάξει.

Αργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Εκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ανδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ', ἐν ἤματι μητίσασθαι,
Οσσ' Εκτωρ ἔρρεξε Διῒ φίλος, υἷας Αχαιῶν
Αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο.
Εργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Αργείοισι
Δηθά τε, καὶ δολιχόν. τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Αχαιούς.
Αλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ιδομενῆα κάλεσσον,
Ρίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἴ κ' ἐθέλησιν
Ελθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
Κείνου γάρ κε μάλιστα πυθοίατο. τοῖο γὰρ υἱὸς
Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ιδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις,
Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς;

45 ΕΠ. Επεὶ ὁ Ζεὺς μετετέθη τῇ γνώμῃ, καὶ τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖ, πλέον δὲ ταῖς τοῦ Εκτορος ἐθεραπεύθη θυσίαις.

47 ΑΥ. Εἰπόντος.

48 ΜΕΡ. Μερίμνης ἄξια, χαλεπά. ΕΝ. Εν μιᾷ ἡμέρᾳ. ΜΗ. Εργάσασθαι.

50 ΟΥ. Προσληπτέον τὸ, ὤν.

52 ΔΗ. Επὶ πολὺ καὶ μακρὸν χρόνον. ΜΗ. Εἰς Αχαιούς. Εἰργάσατο τοῖς Ελλησι. ἐμηχανήσατο, ἐμήδετο τοῖς.

54 ΡΙΜ. Ταχέως. ΕΠΙ. Επὶ τὰς ἐκείνων ναῦς.

55 ΟΤΡ. Διὰ παρακλήσεως παρορμῶ.

56 ΙΕ. Ητοι μέγα, ἢ ἀπηλλασμένον τῶν λοιπῶν ἔργων. Τέλος δὲ καὶ τὸ τάγμα. Σημαίνει πολλὰ ἡ λέξις. ποτὲ γὰρ τὸ τάγμα, ὡς ἐνταῦθα. ποτὲ δὲ τὸ τοῦ συμπεπληρωμένου πράγματος ἢ ἔργου τέλος. ποτὲ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐπισαγομένων ὠνίων φοιτῶσαν ταῖς πόλεσι πρόσοδον. ποτὲ δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Θουκυδίδῃ, καὶ Ξενοφῶντι. ποτὲ δὲ τὸ δαπάνημα. ποτὲ δὲ τὴν ἑορτὴν, καὶ τὸ τέλος τὸ μυστικὸν, τὸ μυστήριον.

57 ΠΥ. Πεισθεῖεν ἐκείνῳ. ΤΟΙ. Τούτου γάρ.

58 ΣΗ. Προστάσσει, ἄρχει.

59 ΕΠΕ. Επετρέψαμεν. ἐξουσίαν δεδώκαμεν.

62 ΔΕ. Περιμένων.

Ηὲ θέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
65 Αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
Ερχομένω. πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
Φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρηγόρθαι ἄνωχθι,
Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
70 Αλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπιγεινομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.
Ως εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
Τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
75 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
Ασπὶς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινή τε τρυφάλεια·
Πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
Ζώννυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
80 Ορθωθεὶς δ' ἄρ', ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ατρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
Τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

---

63 ΜΕ. Επὶ σὲ πάλιν εὐθέως ἔλθω. ΕΠ. Επειδὰν αὐτοῖς καλῶς προστάξω.

65 ΑΒΡ. Διαμαρτήσωμεν, ἀλλήλων ἀποτύχωμεν· ὅ τινες διαμφοδῆσαι φασιν. Αβροτάζειν τοῦ βροτοῦ, τοῦ ἀνδρὸς, ἀποτυχεῖν.

67 ΙΗ. Πῇ πορευθῇς. ΕΓΡ. Εγρηγορέναι. ΑΝΩ. Κέλευε. Απὸ τοῦ ἀνώγω, ἀνωγέω, ἀνώγημι, ἀνώγεθι, ἄνωχθι, ἀνώχθω.

68 ΠΑ. Εκ πατρῴου γένους. ἢ, ἀπὸ προγόνων. ὀνόματι πατρῴῳ, καὶ τῷ κατὰ γενεάν.

69 ΜΗ. Μηδὲ ἐπαίρου τῇ διανοίᾳ διὰ ὑπερηφανίαν.

70 ΠΟ. Κακοπαθῶμεν, ἐνεργῶμεν.

71 ΕΠΙ. Γεννωμένοις. ΙΕΙ. Επεμπε. ΚΑ. Κακοπάθειαν, δυστυχίαν, βλάβην.

75 ΕΝ. Οπλα. Παρὰ τὸ, ἐνθεῖς αὐτῶν εἶναι τὸ φορεῖν.

79 ΕΠ. Επεὶ ἡ πολλὴ αὐτοῦ προθυμία οὐδὲ τῷ γήρᾳ ἄνεσιν ἐδίδου. τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ γήρως ἐνικᾶτο.

81 ΕΞΕ. Ανηρώτα.

83 ΟΡ. Σκοτεινήν.

Ηέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων;
85 Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο. τίπτε δέ σε χρεώ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
Ω Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Αχαιῶν,
Εἴσεαι Ατρείδην Αγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
90 Εν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
Ιζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Αχαιῶν.
Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
Εμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
95 Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
Αλλ' εἴ τι δραίνεις, (ἐπεὶ οὐδέ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,)
Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπιπάγχυ λάθωνται·
100 Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ατρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Αγάμεμνον,

---

84 ΟΥ. Νεῶν, φυλάκων.

89 ΖΕΥΣ. Ο Ζεὺς τῇ κακοπαθείᾳ ἐνέβαλε μέχρι τέλους. ΕΙ. Εως οὗ ἡ πνοὴ, ὅ ἐστιν, ἡ ζωὴ, καὶ τὰ γόνατά μου, ἰσχύῃ, καὶ ἔρρωνται.

91 ΠΛΑ. Οὐδὲ ἑστηκὼς διανοοῦμαι. πλανῶμαι κατὰ τὴν γνώμην· Οἱονεὶ, ἀπορῶ ὅπως χρήσομαι τοῖς παροῦσι πράγμασιν.

92 ΙΖΑ. Εμπίπτει.

94 ΑΛΑ. Τεθορύβημαι, ἠπόρημαι.

95 ΕΚ. Εξάλλεται, ἐκπηδᾷ.

96 ΔΡΑ. Επινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι.

97 ΚΑ. Κατέλθωμεν.

98 ΚΑ. Υπὸ τοῦ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι, καὶ ὀκνήσαντες. ἠηδηκότες. ΗΔΕ. Καὶ τῇ ἀγρυπνίᾳ.

99 ΕΠΙ. Παντελῶς ληθαργήσουσι.

100 ΔΥΣ. Πολέμιοι. ΣΧΕ. Πλησίον κάθηνται, ἐγγύς εἰσι. ΟΥ. Τοῦτο προσκαίρως εἴρηκεν ὁ Αγαμέμνων ἕνεκα τοῦ ἐκπλῆξαι τὸν Νέστορα, ἐπεὶ τοι οὐκ ἦν ἔθος αὐτοῖς νυκτὸς πολεμεῖν.

101 ΜΕ. Προθυμηθῶσιν.

Οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
105 Ἐκτελέσει, ὅσα που νῦν ἐέλπεται. ἀλλά μιν οἴω
Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
Σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ. ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
Ἠμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
110 Ἠδ' Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
Ἀλλ' εἴ τις καὶ τοὺς δὲ μετοιχόμενος καλέσειεν,
Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα.
Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
Ἀλλὰ, φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον, Μενέλαον
115 Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
Λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
120 Ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα.
Πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν.

104 ΟΥ. Οὐδαμῶς.

105 ΕΕΛ. Ἐλπίζει.

106 ΜΟΧ. Ταλαιπωρήσειν, κακοπαθήσειν.

108 ΠΟ. Πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐγείρωμεν.

109 ΔΟΥ. Ἔνδοξον περὶ τῷ δόρατι.

110 ΑΙ. Τὸν Οἰλέως. Καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί· Πλείστους δ' ἄνδρας εἷλεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας. ΦΥ. Τὸν Μέγητα. Τὸ ος μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον.

111 ΜΕ. Ἐπ' αὐτοὺς ἐπελθών.

112 ΑΝ. Τὸν Τελαμῶνος.

113 ΕΚΑ. Πορρωτάτω.

115 ΝΕΙ. Κακολογήσω. ΟΥΔ. Καὶ οὐκ ἀποκρύψω.

116 ΩΣ. Ὅτι καθεύδει. ΕΠΕ. Ἐπέστρεψε. ΠΟ. Κάμνειν.

117 ΟΦΕ. Ὤφειλεν. ἔπρεπεν αὐτόν.

118 ΟΥ. Ἀνυπομόνητος.

120 ΑΛ. Ἐν ἄλλῳ καιρῷ. ΑΙ. Μέμφεσθαι.

121 ΜΕ. Ἀμελεῖ.

122 ΟΥΤ. Ῥαθυμίᾳ, φόβῳ, μηδὲν ἐνδιδούς· μὴ ὀκνῶν· τῷ ὄκνῳ νικῶν. καὶ ἀσθενείᾳ λογισμοῦ μηδὲν ἐνδιδούς. Ὅ ἐστιν· Οὐκ ἐθέλει κάμνειν, διότι συνετὸς οὐκ ἔστι.

Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέστη.
125 Τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλᾷς.
Αλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
Εν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Οὕτως οὔ τις ἑοὶ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
130 Αργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ;
Ως εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Αμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
Διπλῆν, ἐκταδίην· οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
135 Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
Πρῶτον, ἔπειτ' Οδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
Εξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Φθεγξάμενος. τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ,
140 Εκ δ' ἦλθε κλισίης, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε
Νύκτα δὶ ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Οδυσσεῦ,
145 Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Αχαιούς.

124 ΕΜΕ. Εμοῦ. ΕΠΕ. Επηγέρθη, διΰπνισε.

125 ΚΑ. Καλεῖν. ΜΕ. Επιζητεῖς.

127 ΙΝΑ. Εκεῖ γὰρ αὐτοῖς. ΕΠΕ. Εἶπον.

133 ΠΕ. Πόρπῃ συνέλαβεν, ἐνεπορπώσατο. ΦΟΙ. Πυρρὸν τῷ χρώματι.

134 ΔΙ. Τὴν μεγάλην. ὥστε καὶ διπλῆ αὐτῇ χρώμενον, ἔχειν ἐκτεταμένην. ΟΥ. Τρυφερὰ, ἢ ἁπαλή. ΕΠ. Επήνθει, ἐπέκειτο. ΛΑ. Η δασύτης, ἢ κροκύς.

135 ΑΛ. Ισχυρὸν, εὔτονον, ἢ πρὸς τὸ ἀλέξασθαι πεποιημένον.

139 ΤΟΝ. Κατὰ τοῦτον. ΠΕ. Οἱονεὶ ἤσθετο τῆς φωνῆς. ἤκουσεν. ΠΕ. Κατέλαβε.

140 ΕΚ. Εξωθεν ἦλθε τῆς σκηνῆς.

141 ΑΛΑ. Πλανᾶσθε.

142 ΟΤΙ. Οτι τοσαύτη χρεία κατέλαβεν. ΙΚ. Καταλαμβάνει.

145 ΒΕ. Βεβίασται, συγκροτεῖ.

Αλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
Βουλὰς βουλεύειν ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεσθαι.
Ως φάθ'. ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Οδυσσεύς,
Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
150 Βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα. τὸν δ' ἐκίχανον
Εκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
Ορθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ' ὡς ἀστεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
155 Εὗδ'· ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
Τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην·
Εγρεο Τυδέος υἱέ. τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
160 Οὐκ ἀΐεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
Εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
Ως φάθ'. ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα, προσηύδα·
Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ. σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.
165 Οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Αχαιῶν,
Οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων

149 ΜΕΤ. Σὺν αὐτοῖς.

150 ΕΚΙ. Κατελάμβανον.

152 ΥΠΟ. Ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

153 ΟΡΘ. Ορθὰ ἐπὶ τοῦ κρόσφου. Οὕτω γὰρ καλεῖται τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιδορατίδος σιδήρεον. ΕΛΗ. Ἐπεπήγει, ἵστατο, εἰς τὴν γῆν.

155 ΥΠΟ. Ὑπέστρωτο δέ. ΡΙ. Βύρσαν. ΑΓΡ. Τοῦ ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου.

156 ΥΠΟ. Ὑπὸ τῇ κεφαλῇ. ΤΕ. Ὑπέκειτο.

158 ΛΑΞ. Εὐτόνως τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδὸς τοῦ κοίλου μέρους ἁψάμενος τοῦ Διομήδους ποδός· ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων, Οτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην.

159 ΥΠ. Απανθίζῃ τὸν ὕπνον. Ἐκ δὲ τούτου, καθεύδεις.

160 ΟΥΚ. Οὐκ αἰσθάνῃ, οὐκ ἀκούεις; ΕΠΙ. Τόπος ἐστὶν ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ περὶ τῆς Ἰλίου, ὃ ὀνομαστικῶς καλεῖται θρωσμός. ὡς καὶ ἕτερος, καλλικολώνη· ᾧ στρατοπέδῳ ἐχρῶντο οἱ Τρῶες, εἴ ποτε τῆς πόλεως ἔξω πέσοιντο.

161 ΟΛΙ. Μικρὸν διάστημα. ΕΡΥ. Διείργει, κωλύει.

164 ΣΧΕ. Δεινὸς, ἢ σχετλιασμοῦ ἄξιος. ἀγνώμων. καρτερικώτατος.

167 ΑΜΗ.

Πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
170 Εἰσὶ μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ,
Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσσειεν.
Αλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
Η μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
175 Αλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος υἱὸν,
Ανστησον, (σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος,) εἴ μ' ἐλεαίρεις.
Ως φάθ'. ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές. εἵλετο δ' ἔγχος,
Βῆ δ' ἰέναι· τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
180 Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο,
Οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
Αλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
Ως δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
185 Ερχηται δι' ὄρεσφι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
Ανδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
Ως τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιϊν ὀλώλει
Νύκτα φυλασσομένοισι κακήν. πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
Τετράφαθ', ὁπποτ' ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων.

---

167 ΑΜΗ. Απροσμηχάνητος. πρὸς ὃν μηχανὴν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν· Η, ἀκοπίαστος, καὶ πρὸς πάντας οὐχ ἕτοιμος.

169 ΚΑ. Κατὰ τὸ προσῆκον. κατὰ τὸ πρέπον.

173 ΕΠΙ. Αντὶ τοῦ, τὰ πράγματα ἡμῶν τελχὸς ἵσταται. ὅ ἐστιν, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ ἐστὶ, καὶ ἐπὶ ὀξύτητος κινδύνου. Μεταφορά.

174 ΒΙΩ. Σωθῆναι, ζῆσαι.

182 ΕΓΡ. Εγρηγόρως.

183 ΔΥ. Δυσφυλακτήσουσι, κακὴν φυλακὴν καὶ νύκτα διαγάγωσι.

184 ΘΗ. Λέοντος. ΑΚ. Αἰσθόμενοι. Λείπει, φωνῆς. ΚΡΑ. Ισχυροῦ, τολμηροῦ.

188 ΝΥ. Αντὶ τοῦ, διὰ νυκτός. ΦΥ. Αντὶ τοῦ, φυλαττόντων. Γενικὴ Εβραϊκή.

189 ΤΕ. Τετραμμένοι ἦσαν, καὶ ἀπέβλε-

190 Τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
Καί σφεας, φωνήσας ἔπεα πτερόεντα, προσηύδα·
Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε, μηδέ τιν' ὕπνος
Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
Ως εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
195 Αργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Ηϊσαν. αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.
Τάφρον δ' ἐκ διαβάντες ὀρυκτὴν, ἑδριόωντο
Εν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
200 Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Εκτωρ
Ολλὺς Αργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ενθα καθεζόμενοι, ἔπ' ἀλλήλοισι πίφαυσκον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ω φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
205 Θυμῷ τολμήεντι, μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
Ελθεῖν; εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα·
Η τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,

ἀπέβλεπον εἰς τὸ πεδίον. ΕΠΙ. Οπως ἂν ἐπιόντων τῶν Τρώων ἀκούσωσιν.

195 ΟΣ. Οσοι κεκλημένοι ἦσαν εἰς τὸ συμβούλιον.

197 ΗΙ. Επορεύοντο, ἤρχοντο. ΣΥΜ. Κοινῇ γνώμῃ σκέψασθαι.

198 ΤΑ. Διὰ τῶν προθέσεων δηλοῖ τὸ δυσδιάβατον τοῦ ὀρύγματος. Διατί δέ φησιν, οἱ ἡγεμόνες, τὴν τάφρον διαβάντες, βουλεύονται; Φαμὲν, ὅτι τοῦτο ποιοῦσιν εἰς παραμυθίαν τῶν κατασκόπων, ἵνα προθυμότεροι γένωνται, ἐγγὺς αὐτῶν ὄντων. ΕΔ. Εκαθέζοντο.

202 ΠΙ. Ενεφάνιζον, ἔλεγον.

204 ΠΕ. Πιθείη. ΕΩ. Αντὶ, ἑαυτοῦ. τῷ ἰδίῳ θυμῷ. Ομηρος δὲ οὐδέποτε σύνθετον ἀντωνυμίαν παραλαμβάνει.

205 ΤΟΛ. Καρτερικῷ.

206 ΕΣ. Εσχατον, ὑπολειπόμενον, πεπλανημένον, καὶ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα.

207 ΦΗ. Κληδόνα. ΠΥ. Ακούσοι, μάθοι. Η ΤΙ. Εἰώθασιν οἱ πολεμούμενοι φήμας τινὰς λέγειν ἐν ἑαυτοῖς. Οἷον, Λακεδαιμονίων βουλευομένων, ποῖον χωρίον ἐπιτειχίσωσι τῆς Αττικῆς, Αλκιβιάδης συνεβούλευσε πέμπειν εἰς Αθήνας κατασκόπους. οἵτινες παραγενόμενοι, ἤκουσαν αὐτῶν τῶν Αθηναίων διαλεγομένων, ὅτι τὴν Δεκέλειαν μέλλουσιν ἐπιτειχίζειν οἱ πολέμιοι. καὶ οὕτως Λακεδαιμόνιοι ἐπετείχισαν τὴν Δεκέλειαν.

Ασσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἠὲ πόλινδε
210 Αψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Αχαιούς.
Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
Ασκηθής. μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
Οσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
215 Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν,
Θῆλυν, ὑπόρρηνον. τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον.
Αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
220 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Ανδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντα
Τρώων. ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
Μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
Σύν τε δύ' ἐρχομένω· καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
225 Οππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
Αλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.

208 ΑΣ. Ατινα δή. ΜΕ. Προτεθύμηνται.

209 ΑΥ. Αὐτόθι. ΑΠΟ. Πόῤῥωθεν.

212 ΑΣ. Αβλαβὴς, ὑγιής. ΥΠ. Εως οὐρανοῦ ἐξικνούμενον.

213 ΠΑΝ. Διὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων. ΔΟ. Δωρεά.

214 ΕΠΙ. Αρχουσιν.

216 ΥΠ. Υπαρνον. ῥῆνες γὰρ, οἱ ἄρνες. ΤΗ. Ης οὐδὲν κτῆμα ὅμοιον διὰ τὴν πρᾶξιν. Διατί μέλαινα καὶ ὑπόρρηνα τὰ πρόβατα ἐπαγγέλλεται; Καὶ ῥητέον, ὅτι μέλαινα μὲν, ἐπεὶ νυκτὸς ἐπορεύοντο. ὑπόρρηνα δὲ, συμβόλῳ τινὶ αἰσίῳ, ἵνα ἔγκαρπον τὴν πορείαν ποιήσωνται.

217 ΔΑΙ. Δαίταις. εὐωχίαις. ΕΙ. Εορταῖς. ὅτι κατ' ἴλας πίνουσιν. Εἴρηται δὲ καὶ παρὰ τὸ, ἔλασσον ἄζεσθαι τοὺς εὐωχοῦντας, ὅ ἐστι, ξηραίνεσθαι.

220 ΑΓΗ. Αγαν ἀνδρεῖος.

223 ΘΑΛ. Ηδονή, θάλψις. ΘΑΡ. Εὐθαρσέστερον, τολμηρότερον.

224 ΣΥΝ. Προσληπτέον τὸ, εἰσί. Δύο συμπορευόμενοί εἰσι. Συνερχομένων γὰρ δύο ὁμοῦ, καὶ κοινῶς, ὁ ἕτερος πρὸ τοῦ ἑτέρου ἐπενόησε τι κοινωφελὲς καὶ συμφέρον.

225 ΚΕΡ. Ωφέλεια.

2:6 ΒΡΑ. Βραδύτερος, ἐλάσσων. Η, ταρασσόμενος καὶ ἀκαταστατῶν. Μεταφορικῶς

230 ΔΟΥ.

Ηθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος·
Ηθελε Μηριόνης· μάλα δ' ἤθελε Νέστορος υἱός·
230 Ηθελε δ' Ἀτρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος·
Ηθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
235 Τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήσεαι, ὅν κ' ἐθέλῃσθα,
Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
Μηδὲ σύ γ', αἰδόμενος σῇσι φρεσί, τὸν μὲν ἀρείω
Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι, αἰδοῖ εἴκων,
Ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
240 Ὡς ἔφατ'. ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
245 Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη.
Τούτου δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
Ἄμφω νοστήσαιμεν. ἐπεὶ πέρι οἶδε νοῆσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει.

230 ΔΟΥ. Ἔνδοξος πάνυ ἐν τῷ δόρατι.

235 ΑΙ. Ἑταῖρον καὶ συνεργὸν ἐπιλέξῃ, ὃν ἂν ἐθέλης.

238 ΟΠ. Πρὸς τὸ συνεργεῖν ἀκόλουθον προσλαβοῦ. ΑΙ. Νικώμενος ὑπὸ τῆς αἰδοῦς.

239 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν εὐγένειαν ἀφορῶν. ΒΑ. Βασιλικώτερος.

240 ΕΔ. Ἐφοβήθη.

242 ΑΥ. Εἰ θέλετε ἐπιλέξασθαι ἐμέ.

243 ΠΩΣ. Πῶς δή.

244 ΠΡΟ. Πρόθυμος, ἢ προθυμητικός.

246 ΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, αἴθοντος, ὅ ἐστι, καίοντος. Ἐκ τοῦ φανεροῦ.

249 ΜΗΤ. Μήτε δή. ΑΙ. Ἐπαίνει. ΝΕ. Κακολόγει, ψέγε. ΜΗ. Δῆλός ἐστιν ὁ Ποιητής, ἀρχὴν τοῦ ἀποφθέγματος τοῦ σοφοῦ Πιττακοῦ δεδωκὼς, εἰπόντος τὸ, Μηδὲν ἄγαν. Ἄλλο γὰρ οὐδὲν δηλοῖ τὸ τοῦ Ποιητοῦ, ἢ τοῦτο. Ζητεῖται δὲ, πῶς Ὀδυσσεὺς νῦν ἐπαινούμενος

ἄχθεται

250 Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Αργείοις ἀγορεύεις.
Αλλ' ἴομεν. μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
Αστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ
Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.

ἄχθεται. παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξι φίλαυχός ἐστι. Ρητέον δὲ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν παραιτεῖται τὸν ἔπαινον, ἐπεὶ προείληφεν ἡ γνῶσις. παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξιν οὐδαμῶς ἀρνεῖται, ἵνα γνωσθεὶς μᾶλλον τῆς ἐπανόδου τύχῃ.

251 ΑΝΕ. Ανύεται, πληροῦται.

252 ΑΣ. Αστρα κατὰ τὸ ἔτυμον, οἷον ἄστατα. Οθεν καὶ ἀστὴρ κέκληται, παρὰ τὸ μὴ στηρίζεσθαι. Ο δὲ λόγος· Παρελήλυθε δὲ ἡ τῶν δύο μοιρῶν πλείων νύξ. Η ἐν ὑπερβατῷ· ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε τῶν δύο μοιράων, παρῴχηκε δὲ πλέων νύξ. τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται. Δηλονότι τὸ τρίτον μέρος ὅλον. Ως γὰρ πρὸς τὸ ὑπολειπόμενον τῆς τρίτης μοίρας, φησὶ, τὸ πλέων. Ενιοι δὲ γράφουσι, πλείη. ἀντὶ τοῦ, πλήρης τῶν δύο μοιρῶν παρῴχηκε. τριφύλακτον γὰρ θέλει εἶναι τὴν νύκτα. Ζητεῖται δὲ, τί τὸ προβέβηκε δηλοῖ· καὶ, ποῖα τὰ ἄστρα, ἐξ ὧν στοχάζεται τὴν ὥραν Οδυσσεύς. Τὸ γὰρ τὴν ἀρχὴν τοὺς ἀστέρας ἀκούειν, ἁμάρτημα, οὐκ ἐκ τῶν ἀεὶ φανερῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνατελλόντων καὶ δυομένων, τῆς ὥρας τεκμηριουμένης, καὶ νοουμένης. Ενιοι μὲν οὖν Πληϊάδας φασὶ, καὶ Υάδας, καὶ τὸν Ωρίωνα, καὶ τὸ, προβεβηκέναι, τὴν ἀνατολὴν ἑώαν ποιεῖσθαι. Ετεροι δὲ τὸν Εσπερον καὶ τὸν Κύνα. καὶ τὸ, προβεβηκέναι, ἑώαν ποιεῖσθαι τὴν δύσιν. Αμεινον δὲ, λέγειν, ὅτι ἐκ τοῦ κύκλου τοῦ ζωδιακοῦ τὴν ὥραν κατέμαθε. Τούτου γὰρ εἰς δώδεκα διῃρημένου, ἓξ μὲν εὐθέως καταδύοντος ἡλίου βλέπεται. νυκτὸς δὲ προβαινούσης, τὰ λοιπά· οὐ τὰ αὐτὰ μὲν ὁρώμενα, τὸν δὲ ἀριθμὸν τὸν ἓξ φυλάττοντα. Εκ τῶν ζωδίων οὖν τῶν ἐπιφερομένων τῷ δωδεκάτῃ μοίρᾳ τούτῳ, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος ἔδυ, τὴν ὥραν στοχάζεται ὁ Οδυσσεύς. Η ἁπλῶς φησι, πάντα τὰ ἄστρα συγκαταδυόμενα τῷ ἡλίῳ, καὶ συνανατέλλοντα κατὰ τὸ δεύτερον. Τὸ δὲ, προβέβηκε, δηλοῖ, προκεχώρηκεν εἰς δύσιν. Ωσπερ καὶ ἡμεῖς, λέγοντες, τὸ πολὺ παρῆλθε τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς δύσιν προελθεῖν λεγόμενον. Εἰ δέ τις ἐπιζητεῖ πῶς οὐκ ὠνόμασε τὰ ἄστρα, ἴσως, ὅτι τῷ ἐπειγομένῳ ἐπὶ ἔργον οὐχ ἥρμοζεν ἀδολεσχεῖν. Φαίνεται δὲ ἐκ τούτων Ομηρος καὶ σφαιροειδῆ τὸν κόσμον εἰδώς. Οὐ γὰρ οἷόν τε, τὰ μὲν δύειν, τὰ δὲ ἀνατέλλειν, μὴ οὐχὶ ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου φερομένου, καὶ ὑπὲρ γῆν ἀνίσχοντος. Εἰδὼς δὲ καὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν μέγεθος, καὶ ἡλίου κίνησιν οἶδεν ἀκριβῶς, ὅτι κατὰ τὰς τούτου δύσεις καὶ ἀνατολὰς, καὶ ἡ νὺξ ὁρίζεται, καὶ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ἡμέραν.

253 ΤΡΙ. Ωσπερ τὴν ἡμέραν εἰς τρία μέρη διεῖλεν, ἐν οἷς, φησιν, Εσσεται ἢ ἠὼς, ἢ δείλη, ἢ μέσον ἦμαρ· οὕτως καὶ τὴν νύκτα εἰς τρία διεῖλεν. Εἰ δὲ τριμερὴς ἐστι ἡ νὺξ, καὶ πλεῖον τῶν δύο μοιρῶν παρῆλθε, πῶς δύναται ὅλη ἡ τρίτη λείπεσθαι; Αλλὰ λεγόμενον, ὅτι τετελεσμένων τῶν δύο, λειπομένης δὲ τῆς τρίτης, εἰκότως φησὶν, ὡς παρῆλθε τὸ πλεῖον, ἡ νὺξ οὖσα μοιρῶν δύο. πλεῖον γὰρ μέρος εἰσὶ τῆς ὅλης νυκτὸς αἱ δύο, εἴγε τὰ δύο τοῦ ἑνὸς πλείονα. Η κἀκεῖνο ῥητέον, ὡς, τὸ μέρος ὁμοίως ἐξήνεγκε τῷ ὅλῳ, τὴν τρίτην λείπεσθαι εἰπὼν, οὐ λειπομένην ὅλην· ὁμοίως τῷ, Ως τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα. καὶ, Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν. Οὔτε γὰρ ἅμα ἕω ἀρξάμενοι ἔπινον. καὶ βραχὺς ἦν ὁ ἀναλωθεὶς χρόνος εἰς τὴν μάχην τὴν περὶ ταῖς πύλαις. Κἀκεῖνο ὅμοιον· προ-

πολεμοῦ

Ὣς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
255 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Φάσγανον ἄμφηκες, (τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο,)
Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
Ταυρείην ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον, ἥτε καταῖτυξ
Κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην,
Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
Ρινοῦ ποιητήν, πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν
Εντέτατο στερεῶς, ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
Αργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
265 Εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
Τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·

πλομένου δ' ἐνιαυτοῦ τέξεις ἀγλαὰ τέκνα. Εἰς γὰρ ἀποκύησιν οὐ πληροῦται ὅλον ἔτος, ἀλλὰ διακόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τρεῖς ἡμέραι. Καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ περὶ τῶν τὸν δολιχὸν τρεχόντων, ἀρξαμένους τὸ πλευταῖον στάδιον τρέχειν, στάδιον αὐτοῖς περιλείπεσθαι φαμέν. Καὶ περὶ τοῦ τὸν ἔσχατον μῆνα ἀρχόντων, ὅτι τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς περιλείπεται μείς. Η, ὅτι αὐτῶν τῶν δύο τὸ πλεῖον μέρος ἀναλῶσθαι λέγεται. ὥς τε καὶ τῆς δευτέρας εἶναί τι, καὶ τὴν τρίτην ὅλην καταλείπεσθαι. Τὸ δέ, πλείω, δύναται μὲν ὡς πληθυντικὸν οὐδέτερον παρειλῆφθαι· τὰ πλείονα ἐκ τῶν δύο μοιρῶν παρηλλάχθαι. Η, πλείονα παρὰ τὰς μοίρας τὰς δύο. ὥς που καὶ Θουκυδίδης λέγει· Αλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατιὰν θαλάσσῃ ἤδη πλείω χρώμενοι συνῆλθον. Δύναται δὲ καὶ θηλυκὸν ἑνικὸν εἶναι, πτῶσιν αἰτιατικὴν περιβάλλον· ἡ νὺξ παρῆλθεν εἰς πλείονα μοῖραν τῶν μοιρῶν τῶν δύο.

254 ΔΕΙ. Δέος ἐμποιοῦσι, φοβεροῖς.

256 ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον, δίστομον. ΤΟ. Τὸ δὲ ἴδιον αὐτοῦ.

257 ΑΜ. Καὶ κεφαλῇ αὐτοῦ κυνέην ἀμφέθηκε.

258 ΤΑΥ. Δερματίνην. ΑΦΑ. Οὔτε λόφον, οὔτε περιμετωπίδιον ἔχουσαν. ΚΑ. Εἶδος περικεφαλαίας. Ἀπὸ τοῦ κάτω τετύχθαι, καὶ μὴ ἔχειν λόφον, ἀλλὰ κοίλην εἶναι.

259 ΚΕ. Καλεῖται, λέγεται. ΡΥ. Σώζει δὲ τὰς κεφαλὰς τῶν νέων.

262 ΡΙ. Ἐκ δέρματος γεγονυῖαν, καὶ ἐσχοινορραφημένην.

264 ΑΡ. Λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντος. ΘΑ. Πυκνοί. Ἐπάλληλοι.

265 ΠΙ. Τὸ πεπιλημένον ἔριον. ΑΡΗ. Ἐνέκειτο.

266 ΕΛΕ. Ἐλεών, πόλις Βοιωτίας. ΟΡ. Ὀρμένου παιδός.

267 ΕΞΕ. Ὡς ἐξαίρετον ἔλαβεν, ὑφείλετο. ΠΥ. Πυκνὸν ἰσχυρόν. ΑΝ. Ἀντὶ τοῦ διατρήσας, τοιχωρυχήσας, διορύξας.

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Αμφιδάμαντι·
Αμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι·
270 Αὐτὰρ ὁ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
Δὴ τότ' Οδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
Βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
275 Παλλὰς Αθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Νύκτα διὰ ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Οδυσσεὺς, ἠρᾶτο δ' Αθήνῃ·
Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἰεὶ
Εν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
280 Κινύμενος. νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Αθήνη.
Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας ἀφικέσθαι,
Ρέξαντας μέγα ἔργον, ὅκεν Τρώεσσι μελήσῃ.
Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
285 Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ
Ες Θήβας, ὅτε τε πρὸ Αχαιῶν ἄγγελος ᾔει,
Τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ασωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Αχαιούς.

---

268 ΣΚΑΝ. Αντὶ τοῦ, ἐν Σκανδείᾳ. κατὰ Σκάνδειαν. Η δὲ Σκάνδεια, πόλις Κυθήρων. Κύθηρα δὲ, νῆσος τῆς Λακεδαίμονος. ΚΥ. Τῷ ἀπὸ Κυθήρων.

271 ΠΥ. Εσκέπασε τὴν κεφαλὴν ἁρμόσασα.

273 ΚΑΤ. Αὐτόθι, κατ' αὐτοῦ. κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον. αὐτοῦ.

274 ΕΡΩ. Ερωδιὸς, εἶδος ὀρνέου. Διατί οὐκ εἶπε τὴν γλαῦκα, οὖσαν ἱερὰν τῆς Αθηνᾶς; Λυτέον οὖν τὸ ἄπορον καιρῷ, καὶ τόπῳ. διατρίβει γὰρ τὸ ὄρνεον περὶ ἑλώδεις τόπους. καὶ θηρευτικὸν τὸ ζῶον.

276 ΟΡ. Σκοτεινήν. ΚΛ. Φωνήσαντος, φθεγξαμένου.

277 ΤΩ. Επὶ τῷ ὄρνιθι, ἐπὶ τῷ οἰωνῷ.

280 ΚΙ. Κινούμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶν.

281 ΔΟΣ. Παράσχε, ποίησον. ΕΥ. Εὐκλεεῖς, ἐνδόξους.

282 ΜΕ. Μεγάλην πρᾶξιν. Αρίσταρχος δὲ φησι, τὸ φονεῦσαι Εκτορα.

285 ΣΠ. Επου, συνακολούθησον.

286 ΠΡΟ. Πρὸ τῶν λοιπῶν Ελλήνων. ἢ ὑπέρ.

287 ΑΣΩ. Ασωπὸς, ποταμὸς Βοιωτείας, πλησίον Θηβῶν.

Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
Κεῖσ', ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
290 Σὺν σοι, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
Ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καί με φύλασσε.
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
295 Ὣς ἔφαν εὐχόμενοι. τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Βὰν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ἂν φόνον, ἂν νέκυας, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα·
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασεν Ἕκτωρ
300 Εὕδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
Ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
Δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; (μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
305 Δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
Οἵ κεν ἀριστεύωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.)
Ὅστις κεν τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο·

288 ΑΥ. Ὁ δὲ Τυδεύς, φησι, προσηνῆ καὶ πρᾶον λόγον ἔφερε τοῖς Θηβαίοις. ἀπήει γὰρ προκηρυκευσόμενος περὶ διαλύσεων καὶ εἰρήνης.

289 ΑΨ. Ἀνερχόμενος, ἐπιστρέφων. ΜΗ. Ἐβουλεύσατο, διεπράξατο.

290 ΠΡΟ. Πρόφρων, πρόθυμος. ἢ, πρῶσα προφράζεσθαι τὸ μέλλον. Μᾶλλον δέ, προφράσουσα.

292 ΡΕΞ. Ἱερουργήσω, θύσω. ΗΝ. Ἐνιαυσιαίαν, νέαν. Ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός.

293 ΑΔ. Ἀδάμαστον, νέαν, ἄζευκτον.

294 ΠΕ. Περιχέας, περιθείς.

298 ΑΝ. Διὰ τοῦ φόνου, καὶ τῶν νεκρῶν. ΔΙΑ. Διὰ τῶν ἐντέων, ἤγουν τῶν ὅπλων, καὶ μέλανος αἵματος.

299 ΟΥ. Οὐ μὴν δέ.

300 ΑΜΥ. Ὁμοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

304 ΑΡ. Αὐτάρκης, ἱκανός.

305 ΕΡΙ. Μεγαλοτραχήλους. στιλίους. Ἀπὸ μέρους. Τὸ ἐρι γὰρ μόριον ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. ὡς καὶ τὸ ζα. Καὶ ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀσύνετον τοῦ Ἕκτορος φαίνεται, ὑπισχνουμένου τοὺς τοῦ Ἀχιλλέως ἵππους, οὓς οὐκ ἦν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν.

307 ΟΙΤ. Ἑαυτῷ.

Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
Ηὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
310 Η ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
Φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ην δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
315 Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,
Ος δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν·
Ος ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Εκτορι εἶπε παραστάς.
Εκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
320 Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
Αλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον,
Η μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης.
325 Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Νῆ' Αγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ως φάθ'. ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καί οἱ ὄμοσσε·
Ιστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος, πόσις Ηρης·
330 Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος

311 ΦΥ. Περὶ φυγῆς σκέπτονται.

312 ΦΥ. Φυλάσσειν. ΑΔ. Τεταλαιπωρηκότες. ἢ, ἀηδῶς διακείμενοι.

314 ΗΝ. Διατί κήρυκα πλούσιον εἴρηκε τὸν Δόλωνα; Κήρυκα μὲν οὖν, εἰς τὸ εὐχερῶς ὑπακούειν. πλούσιον δὲ, εἰς τὸ δυνηθῆναι ἑαυτὸν λυτρώσασθαι. ποδώκην δὲ, ἐπ' ἐλπίδι τοῦ φυγεῖν τοὺς διώκοντας.

316 ΕΙ. Αηδὴς ἦν τῷ προσώπῳ. ΑΛ. Αλλ' ὀξύς.

317 ΜΟΥ. Αντὶ τοῦ, μόνος ὢν ἦν ἀρρένων.

322 Η. Η μήν. ὄντως δή.

324 ΣΚΟ. Κατάσκοπος. ΑΠΟ. Απὸ δοκήσεως, καὶ εἰκασμοῦ.

325 ΤΟ. Εως τούτου γάρ. ΔΙΑ. Μέχρι τέλους.

326 ΜΕΛ. Εοίκασιν.

329 ΙΣ. Γιγνωσκέτω. μάρτυς ἔστω.

330 ΜΗ. Αντὶ τοῦ, οὐκ ἂν τούτοις. ΕΠΟ. Επιβῇ τῶν ὀχημάτων.

Τρώων· ἀλλά σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.
Ὣς φάτο. καί ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
Ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο·
335 Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα.
Βῆ δ' ἰέναι ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς. τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
340 Διογενὴς Ὀδυσεύς· Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
Οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
Ἤ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
345 Τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
Καρπαλίμως. εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,

331 ΑΓ. Καλλωπισθήσεσθαι.

332 ΕΠΙ. Ἐπιώρκησεν. ΟΡΟ. Προέτρεψε, παρώρμησε.

334 ΠΟ. Λευκοῦ, τεφρώδους. Διὰ τὴν τῆς χροιᾶς ἰδιότητα. Καὶ γὰρ Πελίαν φασὶν ἔνθεν ὠνομάσθαι. Τυρὼ γὰρ ἡ Σαλμωνέως, γεννήσασα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, παρὰ τοῖς Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ῥείθροις κατέλειπε. Τὸν μὲν οὖν ἕνα κύων, ἀφαιρεθέντων αὐτῆς τῶν τέκνων, παρέχουσα θηλὴν ἔτρεφε. τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὸ μέτωπον ἐπάτησεν. Ἐπελθόντες οὖν οἱ ἱπποφορβοὶ, ἀνελόμενοί τε τὰ παιδία, ἔτρεφον, καὶ ὠνόμασαν, τὸν μὲν, ἐπεὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν· τὸν δὲ ἕτερον, ἐπεὶ κύων κατηλέησε, Νηλέα.

335 ΚΤΙ. Ἀπὸ τοῦ κ ἡ ἀρχή. ἐπεὶ ἐν ἑτέροις, καὶ ἰκτιδέην. Τοῦτο δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι λέγεται παρὰ τῷ Ποιητῇ. Ἰκτὶς γάρ ἐστιν. ὡς Νίκανδρος· Ἰκτῖδος ἠΰτ' ὄρνισι. Τὸ γὰρ μονοσύλλαβον οὐ δύναται οὔτε κατὰ ἔκτασιν, οὔτε κατὰ συστολὴν λέγεσθαι. Οὐ γὰρ ἐκτείνεται ὡς κρηπῖδος, ψηφῖδος. Ταῦτα γὰρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οὐ μὴ συστέλλεται. Ἀρκεῖ γ' ἄρα τὸ κτίς. ΚΤΙ. Ἐξ ἰκτίδος δέρματος πεποιημένην. Ἰκτὶς δὲ ζῷον ὀρνιθοφάγον, ὃ πανοῦργον, μεῖζον γαλῆς, καὶ δασύτερον, ἄλλως δὲ παραπλήσιον. Οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν γαλῆν εἶπον.

338 ΚΑΛ. Κατέλιπεν.

339 ΦΡΑ. Εἶδεν, ἐνόησε. Κατάχρησις, ὁ τρόπος.

345 ΤΥΤ. Μικρόν. Κυρίως δὲ ἡ λέξις τίθεται ἐπὶ τῶν βρεφῶν, οἱονεὶ ὑποτίτθιον.

346 ΠΑ. Παραδράμοι, φθάνοι τῇ ταχυτῆτι τῶν ποδῶν.

Αἰεί μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν,
Ἔγχει ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
Ως ἄρα φωνήσαντε, πάρεξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
350 Κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπίουρα πέλονται
Ημιόνων, (αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
Ελκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,)
Τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη, δοῦπον ἀκούσας.
355 Ελπετο γὰρ κατὰ θυμὸν, ἀποστρέψοντας ἑταίρους
Εκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Εκτορος ὀτρύναντος.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς, ἢ καὶ ἔλασσον,
Γνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους· λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
Φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὡρμήθησαν.
360 Ως δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,

347 ΠΡΟ. Συνελαύνειν, συνδιώκειν. Παρὰ τὸ προσειλέω.

348 ΑΛΥ. Εκκλίνῃ, ἐκφύγῃ.

349 ΠΑ. Εξω τῆς ὁδοῦ.

350 ΚΛΙ. Κατεκλίθησαν, ἐκρύβησαν. ΑΦ. Αβουλίαις, ἀνοίαις.

351 ΑΛΛ. Οσον αἱ αὔλακες ἀπέχουσιν ἀπὸ τῶν ἀρούντων οὐρέων. Οπότ' ἄν, φησι, τηλικοῦτον αὐτῶν διεστήκει, ὅσον γίνεται διάστημα ἐντὸς αὔλακος καὶ ἡμιόνων ἐν ἐπιστροφῇ ἀρουρῶν. Οἱ γὰρ ἀροῦντες τοῖς μὲν ἰσχυροτέροις ζεύγεσι μεγάλας ποιοῦσι τὰς ἁμαξικὰς, τουτέστιν, αὔλακας, φθάνουσι δὲ ὡς ὀξύτεροι αἱ ἡμίονοι τοὺς βόας ἐν ἀρότρῳ. ΕΠΙ. Ορια, ὁρμήματα. Αρίσταρχος οὕτως ἐξηγήσατο· Οσον, φησὶν, ὑφ' ἓν καὶ ὁμοῦ ὑπό τινος ἀφεθέντος καὶ ἀπολυθέντος ζεύγους ἡμιόνων, καὶ ζεύγους ἄλλου βοῶν, φθάσωσι καὶ παραλάβωσι τοὺς βοῦς αἱ ἡμίονοι. (ταχύτεραι γάρ εἰσι τῶν βοῶν,) τοσοῦτόν, φησι, ἑστῶτες διάστημα παρελθεῖν τὸν Δόλωνα, μεταστραφέντες ἐδίωξαν.

352 ΠΡΟ. Ταχύτεραι, κρείσσονες ἐν τῷ ἀροτριᾶν.

353 ΝΕΙ. Διὰ νεοῦ. Νειὸς δέ ἐστιν ἡ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. ΠΗ. Τὸ τὸν γύην προσπεπηγότα ἔχοντα. Αὐτόγυον δὲ, τὸ ἐξ αὐτοῦ μονόξυλον. Καὶ Ἡσίοδός φησι· Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον, Αὐτόγυον, καὶ πηκτόν.

355 ΕΛ. Στικτέον μετὰ τὸ ἐκ Τρώων ἰέναι. Εστι γὰρ ὁ λόγος· Ηλπιζε γὰρ ὁ Δόλων, ἑταίρους αὐτῷ ἐκ Τρώων ὑπάρχειν, ὡς, κελεύσαντος τοῦ Εκτορος, εἰς τοὐπίσω αὐτὸν ἀποστρέψαι. Αποστρέψοντας γὰρ, εἰς τοὐπίσω καλέσοντας.

357 ΔΟΥ. Δόρατος βολὴν, δόρατος μῆκος.

358 ΔΗ. Πολεμίους. ΛΑΙ. Ταχέα. ΕΝΩ. Εκίνει πρὸς φυγήν.

359 ΦΕΥ. Φεύγειν.

360 ΚΑΡ. Επικαμπεῖς ὀδόντας ἔχοντες, ἢ τραχεῖς. Καρχαρὸν γὰρ, τὸ τραχύ. ΕΙ. Εμπειροι θηρευτικῆς.

361 ΚΕ.

Η κεμάδ', ἠὲ λαγωὸν, ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς·
Ως τὸν Τυδεΐδης, ἠδὲ πτολίπορθος Οδυσσεὺς,
Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
365 Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν,
Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Αθήνη
Τυδεΐδῃ, ἵνα μή τις Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
Φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ.
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
370 Ηὲ μέν', ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι· οὐδέ σέ φημι
Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
Η ῥα. καὶ ἔγχος ἀφῆκεν. ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξου δουρὸς ἀκωκὴ
Εν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε
375 Βαμβαίνων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων
Χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
Χειρῶν δ' ἁψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα·
Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.

361 ΚΕ. Νεογνὸν ἔλαφον, ἢ δορκάδα. ΕΠ. Θορυβοῦσι διώκοντες.

364 ΛΑ. Τοῦ Τρωϊκοῦ ὄχλου ἀποτεμόντες, χωρίσαντες, αὐτὸν ἐδίωκον. Τρία δὲ ῥήματα εἰσὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ, τὸ τοῦ παρωχημένου, τουτέστι, χρόνου παρατατικοῦ, δυϊκὸν τρίτον, εἰς ον λῆγον, ἔχοντα παραλόγως. Τοῦτο δή. Καὶ τό· Ανδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον. Καὶ τό· Εγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον. Οὐκ ἔστι μέν τοι Ατ]ικῆς δυϊκῆς σημασίας. Αναχώρησιν γὰρ ἔχει πληθυντικήν. Τὸ γὰρ διώκετον, ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον κεῖται, ἤτοι ἐδιωκέτην. Καὶ τὸ, Ανδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον, ἀντὶ τοῦ, ἐτετύχατον, καὶ ἐτετυχέτην. Καὶ τὸ λαφύσσετον, ἀντὶ τοῦ, ἐλάφυσσον, καὶ, ἐλαφυσσέτην. ΕΜ. Αδιαλείπτως, ἐπιμόνως.

368 ΦΘΑ. Φθάσειε.

369 ΔΟΥ. Σὺν τῷ δόρατι ἐφορμῶν. ὅ ἐστιν, ἐπισείων αὐτῷ τὸ δόρυ πρὸς κατάπληξιν.

371 ΑΛΥ. Διαφεύξεσθαι. ΑΙ. Μέγαν. ἐξ οὗ δεινόν.

375 ΒΑΜ. Τρέμων. Ονοματοποιΐα, ὁ τρόπος. Ασαφῆ φωνὴν προϊέμενος ἀπὸ τοῦ φόβου. ΑΡΑ. Ηχος τῶν ὀδόντων. ΔΙΑ. Κατὰ στόμα. Ενήλλακται δὲ ἡ πτῶσις. ἵν' ᾖ, διὰ στόματος.

376 ΥΠ. Υπὸ δέους, ὑπὸ φόβου.

377 ΑΨΑ. Ελάβοντο.

378 ΖΩ. Ζῶντά με φυλάττετε. ΕΜΕ. Αντὶ τοῦ, ἐμαυτὸν λυτρώσομαι.

379 ΠΟ. Ο πολλὰ κάμνων. Η, δι' οὗ πολλὰ κατασκευάζεται.

Τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Αχαιῶν.
Τὸν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς·
Θάρσει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
Πῆ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Η τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων;
Η σ' Εκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἢ σαυτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· (ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·)
Πολλῇσί μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Εκτωρ,
Ος μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.
Ηνώγει δέ μ' ἰόντα, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ανδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
Ηὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,
Η ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
Φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Τὸν δ', ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς·
Η ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
Ιππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ανδράσι γε θνητοῖσι, δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι
Αλλῳ γ' ἢ Αχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποῦ νῦν, δεῦρο κιὼν, λίπες Εκτορα ποιμένα λαῶν;

381 ΠΕ. Ακούσει.

383 ΚΑ. Κατὰ τὴν ψυχὴν, κατὰ τὸν νοῦν·

394 ΘΟ. Τὴν ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν.

401 ΕΠΕ. Επεζήτει, ἐπεθύμει.

402 ΑΛΕ. Αλγη παρέχοντες, ἢ, πρὸς τὸ κλήσασθαι ἀδύνατοι.

403 ΟΧΕ. Εποχηθῆναι, ἐπιβῆναι.

Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα; ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
Ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
410 Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθι, ἦε πόλιν δὲ
Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός·
Τοὶ γαρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,
415 Βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου,
Νόσφιν, ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ', ἃς εἴρεαι, ἥρως,
Οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, οὐδὲ φυλάσσει.
Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
Οἵ δ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
420 Ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
Εὕδουσι· Τρωσὶ γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν.
Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται, οὐδὲ γυναῖκες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
425 Εὕδουσ'; ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός·

408 ΤΩΝ. Τῶν λοιπῶν.

409 ΑΣ. Ἅτινα δή.

410 ΑΥ. Αὐτόθι, αὐτοῦ.

415 ΒΟΥ. Τὸ σχῆμα, παρονομασία. ΣΗ. Τάφῳ. ΙΛ. Ὁ δὲ Ἶλος Τρωὸς παῖς. ἀφ' οὗ ἡ Ἴλιος ἐκλήθη, καὶ τὸ Ἴλιον.

416 ΦΛΟ. Ἤχου, θορύβου. ΦΥ. Τῶν φυλακῶν δέ. Ἐκ δὲ τῶν φυλακῶν, ὧν ἐρωτᾷς με, ὦ γενναιότατε. Κατά τις. ἐν ταῖς.

417 ΚΕ. Ἐπιλελεγμένη.

418 ΕΣ. Πυραί. Δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν ἑστίαν, καὶ τὸ ῥυπαρὸν καὶ καυθὲν ἕλκος, καὶ τὸν βωμόν. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ. καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψη, ἀλλ' ἐπὶ γῆς οὖσαν, ἢ κοίλην. ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη ἐσχάραι παρ' ἰατροῖς.

419 ΕΓΡ. Ἐγρηγοροῦσιν. ΦΥ. Φυλάσσειν.

421 ΕΠΙ. Ἐπιτρέπουσιν, ἐγχειρίζουσιν.

422 ΕΙΑ. Εἰσίν. Ἕαται. ἧνται. κάθηνται. στρατοπεδεύουσι.

425 Η. Ἢ ἄποθεν, καὶ χωρίς. ΔΙ. Ἀκριβῶς διασάφησον, εἰπέ. ΔΑ. Μάθω.

4:8 ΠΡΟΣ.

Τοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
430 Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
Καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι, καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί.
Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
Θρήϊκες οἵδ' ἀπάνευθε, νεήλυδες ἔσχατοι ἄλλων.
435 Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἠϊονῆος.
Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον, ἠδὲ μεγίστους.
Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

428 ΠΡΟΣ. Τῷ πρὸς τὴν θάλασσαν μέρει. Προσληπτέον δὲ τὸ, ἔλαχον διαπλεῖν. ΠΑΙ. Ἔθνος Θρακικόν. Τινὲς δέ φασι, τοὺς νῦν καλουμένους Παννονίους. ἕτεροι δὲ, Μακεδόνας. ΑΓ. Ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες.

429 ΛΕ. Ἔθνος Καρικόν. Λέγει δὲ τοὺς ἐν Πηγάσῳ πόλει Καρίας οἰκοῦντας. ΚΑΥ. Ἔθνος Παφλαγωνίας. οἱ δὲ, Σκυθίας, οἱ δὲ, τοὺς λεγομένους Καυνίους εἶπον. ΠΕ. Οἱ τὸ παράλιον μέρος τῆς Καρίας ἔχοντες. Ἄμεινον δὲ, λέγειν αὐτοὺς γένος τι πολυπλανὲς, οἰκῆσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ, νῦν δὲ τῆς Τρωάδος πλησίον, ἔνθα αἱ Τράλλεις.

430 ΠΡ. Πρὸς τὸ Θυμβραῖον πεδίον. Θύμβρα γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Τροίας, ἔνθα καὶ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές. ΕΛΑ. Κλήρῳ ἔλαβον. ΑΓΕ. Αὐθάδεις, θρασεῖς. Ἔστι δὲ, ὅτε δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τοὺς ἄγαν ἀνδρείους καὶ ἐντίμους. παρὰ τὸ, ἄγαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ γέρως αὐχεῖν.

431 ΜΗ. Μαίονες. Λυδοί.

432 ΔΙΕ. Ἐρωτᾶτε.

434 ΝΕΗ. Νεωστὶ ἐληλυθότες.

435 ΕΝ. Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾷξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ, καὶ Εὐτέρπης, μιᾶς τῶν Μουσῶν. Διάφορος δὲ τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἐπῆλθε τοῖς Ἕλλησιν, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ. Καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινε. Δείσασα δὲ Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων, Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει. Κατελθοῦσα δὲ ἡ θεὸς, Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν. Ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένου Ῥήσου, αὐτόν τε καὶ ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσι, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος. Ἔνιοι δὲ λέγουσι, νυκτὸς παραγεγονέναι τὸν Ῥῆσον εἰς τὴν Τροίαν. Καὶ, πρὶν γεύσασθαι αὐτὸν τῶν ὑδάτων τῆς χώρας, φονευθῆναι. Χρησμὸς γὰρ ἐδέδοτο αὐτῷ, φασὶν, ὅτι, εἰ αὐτὸς γεύσεται τῶν ὑδάτων, καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ τοῦ Σκαμάνδρου πίωσι, καὶ τῆς αὐτόθι νομῆς γεύσωνται, ἀκαταμάχητος ἔσται εἰς τὸ παντελές. ΕΝ. Οὗτοι ἐκ Μουσῶν τίκτονται· Ὀρφεὺς ἐκ Καλλιόπης, ἢ Κλειοῦς· Λῖνος Τερψιχόρης, ἢ, ὥς τινες, Εὐτέρπης· Ῥῆσος Τερψιχόρης καὶ αὐτὸς, ἢ Εὐτέρπης· Θαλείας Παλαίφατος· Ἐρατοῦς Θάμυρις ὁ Θρᾷξ· Μελπομένης καὶ Ἀχελώου Σειρῆνες· Πολυμνείας Τριπτόλεμος. Μία Οὐρανία ἄτεκνος ἐνταῦθα διαμένει.

437 ΛΕΥ. Τοῦτο καλεῖται ὑπερβολή.

Αρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται.
Τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
440 Ηλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
Ανδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Αλλα ἐμὲ νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
Η ἐμὲ δήσαντες, λίπετ' αὐτόθι, νηλέϊ δεσμῷ,
Οφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
445 Ηὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἠὲ καὶ οὐκί.
Τὸν δ' ἄρ', ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Μὴ δή μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
Εσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς·
Εἰ μὲν γάρ κε σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
450 Ητε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,
Ηὲ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων.
Εἰ δὲ κ' ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Αργείοισιν.
Η. καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε, γενείου χειρὶ παχείῃ
455 Αψάμενος, λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
Φασγάνῳ αἴξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε.

βολή. ὁ γὰρ νοῦς· λευκότεροι μὲν χιόνος τῇ χροιᾷ, τῷ δὲ τάχει ἴσοι τοῖς ἀνέμοις· Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐμείωσε τὴν ὑπερβολὴν ἐκ τοῦ μὴ εἰπεῖν, αὐτοὺς καὶ τῶν ἀνέμων ταχυτέρους. ΛΕΥ. Δύο ὑπερβολὰς ἐπέθηκεν ἐντέχνως. τὴν μὲν ἐξ ὑπερθέσεως· τὴν δὲ ἐξ ὁμοιώσεως· Χιόνος μὲν γὰρ δύναταί τι λευκότερον γενέσθαι, ἀνέμου θᾶσσον οὐδέν. Καλῶς οὖν τῷ μὲν ἀδυνάτῳ εἴκασε, τοῦ δὲ δυνατοῦ μεῖζον ἀπέφηνεν. Επαινετέον δ', ὅτι κατ' αἰτιατικὴν δυνάμενος εἰπεῖν, Λευκοτέρους χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίους· καὶ ὡς γὰρ ἐπέτρεπε τὸ μέτρον, μετεμόρφωσε τὸν λόγον, θαυμαστικῶς ἀναφωνήσας τὸν ἔπαινον αὐτῶν.

439 ΠΕ. Οὐ κατὰ τὸ μέγεθος, οὐ μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλλος τεράστια.

442 ΝΗΥ. Ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγάγετε.

443 ΝΗ. Ανηλεεῖ, σφοδρῷ.

444 ΠΕΙ. Πεῖραν λάβητε.

448 ΑΜ. Ημετέρας.

449 ΑΠΟ. Λύτρα λαβόντες ἀποπέμψομεν. ΗΕ. Η ἐάσομεν ἄνευ δώρων.

450 ΕΙ. Ηξεις, παραγενήσῃ, ἐλεύσῃ.

451 ΔΙΟ. Κατασκοπεύσων.

452 ΕΜ. Υπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν.

456 ΑΠΕ. Απέκοψεν, ἀπέτεμε. ΤΕ. Τοὺς αὐχένας λέγει.

Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο,
Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·
460 Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρί, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
Πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'. ἀλλὰ καὶ αὖτις
Πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
465 Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν. καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ' ἀείρας,
Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντι θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
470 Αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες.
Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
Τριστοιχεί· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε· παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι,
475 Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης, ἱμᾶσι δέδεντο.
Τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθε ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,

---

457 ΤΟ. Τὸ στόμα εἰς τὸ φθέγξασθαι κινοῦντος. Προὔλαβεν οὖν ἡ φωνὴ τὴν πληγήν.

459 ΛΥ. Λύκου δοράν. ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἕλκεσθαι πεφυκότα. ΔΟ. Ὁ ἀνωτέρω ἄκοντα εἶπε.

460 ΛΗ. Λαφυραγωγῷ, πολεμικῇ.

462 ΤΟΙΣ. Ἐν τούτοις.

463 ΕΠΙ. Ἐπὶ βοήθειαν καλεσόμεθα. Γράφεται δὲ καί, ἐπιδωσόμεθα. ἵν' ᾖ, δώροις τιμήσομεν.

466 ΜΥ. Μυρίκη, θαμνῶδες φυτόν. ΔΕ. Δῆλον. Εὔγνωστον, εὔδηλον.

467 ΣΥΜ. Συλλαβών, κλάσας. ΔΟ. Καλάμους. Ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι. ΕΡΙ. Ἄγαν θάλλοντας, εὐθαλεῖς.

47 ΙΞ. Παρεγένοντο.

473 ΤΡΙ Ἐπὶ τρεῖς στίχας καὶ τάξεις ΔΙ. Δύο ἵπποι ὑπὸ ζυγὸν ἀγόμενοι.

475 ΕΞ. Ἐκ τοῦ ἐσχάτου μέρους τοῦ ἁρματείου δίφρου. ἐκ τῆς περιφερείας. ὃ καὶ ἄντυξ καὶ ἐπιδιφριὰς καλεῖται.

476 ΠΡΟ. Πρότερος ἰδών.

Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἄγε δή, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
480 Ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους.
Ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσι δέ μοι ἵπποι
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
485 Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών,
Αἴγεσιν ἢ ὀΐεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ·
Ὣς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱός,
Ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὅντινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε, παραστὰς
490 Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε·
Τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
Ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ,
Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
495 Τὸν τρεισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα
Ἀσθμαίνοντα. κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παΐς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης·
Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,

478 ΠΙ. Προεσήμαινεν, ἔλεγε.

479 ΠΡΟ. Φανερὸν ποίει.

480 ΜΕ. Μελέως. μάτην, ματαίως, ἢ μάταιον.

481 ΕΝ. Φόνευε.

483 ΕΠΙ. Ἐνεργῶς, εὐτόνως. ἢ, ἄλλοτε εἰς ἄλλον ἐπιστρεφόμενος. σπουδαίως. ΣΤΟ. Στεναγμός. ΑΕΙ. Χαλεπός.

484 ΑΟ. Τῷ ξίφει πληττομένων. ΕΡΥ. Ἐρυθρὰ ἐγίνετο, ἐφοινίσσετο.

485 ΑΣΗ. Ἀφυλάκτοις, ἀφροντίστοις. μὴ ἔχουσι ποιμένα.

486 ΕΝΟ. Ἐπιπηδήσῃ, ἐφορμήσῃ.

487 ΕΠΩ. Ἐπήρχετο.

490 ΕΞΕ. Μεθεῖλκε.

492 ΤΡΟ. Φοβοῖντο.

493 ΑΗ. Ἀσυνήθεις ἦσαν.

496 ΚΑ. Κακὸς ὄνειρος. Ὁ Διομήδης ἐπέστη αὐτῷ, ὅτι νυκτὸς καθεύδοντα αὐτὸν ἀνεῖλεν.

497 ΟΙ. Ὁ Διομήδης, Οἰνέως ἔγγονος. Τυδεὺς γὰρ Οἰνέως ἦν υἱός. ΜΗ. Βουλήν.

498 ΤΛΗ. Καρτερικός.

Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου,
500 Τόξῳ ἐπιπλήσσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
Ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι.
Ροίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε, μένων ὅ, τι κύντερον ἕρδοι·
Η ὅγε δίφρον ἑλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
505 Ρυμοῦ ἐξερύοι, ἠὲ ἐκφέροι, ὑψόσ' ἀείρας,
Η ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Εως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Αθήνη
Εγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
Νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱὲ,
510 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς,
Μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρησι θεὸς ἄλλος.
Ως φάθ'. ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης.
Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο. κόψε δ' Οδυσσεὺς
Τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν.
515 Οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ' ἀργυρότοξος Απόλλων,
Ως ἴδ' Αθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν.
Τῇ κοτέων, Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὅμιλον·
Ωρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ιπποκόωντα,
Ρήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
520 Ως ἴδε χῶρον ἔρημον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,

499 ΣΥΝ. Συνέδησε δέ. συνήειρε δέ.

500 ΕΠΙ. Πλήσσων, ἐλαύνων. ΜΑ. Ητοι στιλπνήν. ἢ, τὴν φανερῶς κειμένην.

502 ΡΟΙ. Ανάρθρως ἐφώνησεν. ὃ ἡμεῖς συρίζειν λέγομεν. ΠΙ. Φανεροποιῶν, σημαίνων.

503 ΚΥΝ. Χαλεπώτερον, δεινότερον.

509 ΝΟ. Τῆς ἀνακομιδῆς.

510 ΠΕ. Φεύγων μετὰ φόβου.

511 ΘΕ. Ο ἡμῖν ἐναντίος.

513 ΚΟ. Επληξεν.

514 ΕΠΕ. Ετρεχον. Καθ' ὑπερβολήν.

515 ΑΛΑ. Μάταιον σκοπόν. Ο ἐστιν, Οὐκ ἔλαθεν αὐτόν.

516 ΕΠ. Ητοι, ἑπομένην αὐτῷ. συνεργοῦσαν.

520 ΕΡΗ. Ηρημωμένον, μονήρη.

521 ΑΣ.

Ανδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
Ωμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
Θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
525 Οσσ' ἄνδρες ῥέξαντες, ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Εκτορος ἔκταν,
Ενθ' Οδυσεὺς μὲν ἔρυξε Διῒ φίλος ὠκέας ἵππους·
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορὼν, ἔναρα βροτόεντα
Εν χείρεσσ' Οδυσῆι τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων·
530 Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε·
Ω φίλοι Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
535 Ιππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.
Αἲ γὰρ δὴ Οδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
Ωδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
Αλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
Αργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
540 Ουπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.

521 ΑΣ. Ψυχορραγοῦντας. ΦΟ. Τοῖς τόποις ἐν οἷς ἔκειντο οἱ νεκροί.

522 ΟΝΟ. Εξ ὀνόματος ἐκάλεσε.

523 ΚΥ. Ταραχὴ, θόρυβος.

524 ΑΜΥ. Ομοῦ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τρεχόντων. ΘΗ. Μετὰ θαύματος ἐθεώρουν.

526 ΣΚΟ. Κατάσκοπον.

527 ΕΡΥ. Κατέσχε.

528 ΧΑ. Χαμαὶ ἀλλόμενος. ΕΝ. Περιεκτικῶς, τὰ τόξα καὶ τὸ δόρυ. Κυρίως δὲ ἔναρα λέγονται, ὅσα ἤραρε καὶ συνεκρέμαστο, θώραξ, κυνέη, καὶ κνημῖδες.

532 ΠΡΩ. Πρῶτος τοῦ ψόφου τῶν ποδῶν τῶν ἵππων ᾔσθετο ἀγωνιῶν, διὰ τὸ αὐτὸν εἰσηγητὴν γεγονέναι τῆς κατασκοπῆς. Ως οὖν γνώμην δοὺς εἰς τὸ ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἄνδρας, οὐ μόνον ἠγωνία περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ συνεπεδήμει αὐτοῖς.

534 ΕΤΥ. Αληθές. ΨΕΥ. Κἂν τι ψεύδεσθαί, φησιν, ἔνι, κἂν τι ἀληθεύειν με, ὁπωσοῦν ἀπαγγελῶ καὶ λέξω, διὰ τὸ προθυμεῖσθαί με.

535 ΙΠ. Αντὶ τοῦ, ἵππων ψόφου ἀκούω. Ιππων κτύπος ἀμφιβάλλει μοι ὦτα.

537 ΕΞΕ. Απηλακότες εἶεν.

544 ΠΟ.

Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ, χαρέντες,
Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·
545 Ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον; καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἤ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τι φημὶ
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
550 Ἀλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα·
Ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀΐω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα.
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τὸν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
555 Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ῥεῖα θεός γ', ἐθέλων, καὶ ἀμείνονας, ἠέ περ οἵδε,
Ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
Ἵπποι δ' οἵδε, γεραιὲ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηΐκιοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
560 Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα, πάντας ἀρίστους·

544 ΠΟ. Ὑπὸ πολλῶν ἐπαινούμενε. ἢ, πολλοῦ αἴνου ἄξιε.

545 ΤΟΥ. Τούτους τοὺς ἵππους ἐλάβετε.

546 Η. Ἤ τίς αὐτοὺς παρέσχεν· ΑΝ. Ἀπαντήσας, περιτυχών.

547 ΑΙ. Λίαν πάνυ. ΑΚ. Ἀκτῖσι. Καὶ ἰστέον, ὅτι ἀκτῖνος ἀκτῖνι, καὶ τὰ ἑξῆς, δελφῖνος δελφῖσι, Τιτᾶνος Τιτᾶσι, παιᾶνος παιᾶνι, Σαλαμῖνος Σαλαμῖνι, Ἐλευσῖνος Ἐλευσῖνι, κνημῖδος κνημῖσι, παραλήγουσαι μακραὶ μὲν περὶ τῶν βραχέων ληγουσῶν, ἥκιστα δὲ προπερισπώμεναι. Ὅτι καὶ αἱ ὀρθαὶ, ἀκτὶς ἀκτῖν, δελφὶς δελφῖν, Σαλαμὶς Σαλαμῖν, Ἐλευσὶς Ἐλευσῖν, κνημὶς, Τιτὰν, παιὰν, συλλαβὴν λήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχουσι μακρὰν, καὶ ὀξύτονον, οὐχὶ δὲ περισπωμένην.

548 ΕΠΙ. Ἐν τῇ μάχῃ σπεύδομαι.

551 ΑΛ. Ἀλλὰ ὑπολαμβάνω ὑμῖν τινα τῶν θεῶν αὐτοὺς δεδωκέναι.

556 ΗΕ. Ἢ ὡς οὗτοι οἱ ἵπποι.

558 ΝΕ. Νεωστὶ παραγενόμενοι. ΕΡΕ. Ἐρωτᾷς.

559 ΣΦ. Αὐτῶν. Γενικὴ Ἐβραϊκή.

560 ΠΑΡ. Παρ' αὐτὸν δέ. ΕΓΑ. Πῶς δὲ μὴ οὐ φησὶ ιγ; Τρισκαιδέκατον γὰρ λέγει φονευθέντα τὸν Δόλωνα. Ῥητέον, ὅτι Ὅμηρος ἀεὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν στρα-

τιωτῶν

Τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν, εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
Τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Εκτωρ τε προέηκε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
Ως εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
565 Καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
Ιππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Εστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
570 Νηῒ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
Θῆκ' Οδυσεὺς, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ.
Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
Εσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.
Αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
575 Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
Ες ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
Τὼ δὲ λοεσσαμένω, καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
Πλείου ἀφυσσάμενοι, λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

τιωτῶν χωρίζει κατ' ἐξοχήν. Ἔθει οὖν κεχώρισται κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὁ Ῥῆσος, καὶ ὁ Δόλων· ὡς ἐπὶ τοῦ· Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε.

561 ΕΙ. Ἀνείλομεν.

562 ΔΙΟ. Κατάσκοπον.

563 ΑΓ. Νῦν ἐν εἰρωνείας μέρει κεῖται. Οὐ γὰρ ἐπαινεῖν πρέπει τοὺς πολεμίους.

565 ΚΑΓ. Χαίρων.

568 ΙΠ. Τῇ τῶν ἵππων.

570 ΝΗΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐν νεὼς πρύμνῃ.

571 ΟΦΡ. Περὶ θυσίας σαφῶς λέγει, περὶ ἧς ἐσιώπησεν. ΙΡ. Ἱερεῖον, σφάγιον.

573 ΑΜ. Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς μηρούς.

574 ΣΦΙΝ. Ἀντὶ τοῦ, σφέων. ὅ ἐστιν, αὐτῶν.

575 ΑΝΕ. Ἀνεψύχθησαν κατὰ τό.

576 ΑΣΑ. Πυέλους, σκάφας. Παρὰ τὴν ἄσιν, ὅ ἐστι τὸν ῥύπον, μινύθειν. ὅ ἐστιν, ἐλαττοῦν, καὶ μειοῦν. ΕΥ. Καλῶς ἐξυσμένας.

577 ΛΙ. Λιπαρῶς, ἢ εὐέκτως.

578 ΕΦΙ. Παρεκάθηντο.

579 ΠΛ. Γέμοντος. ΑΦ. Ἀπαντλήσαντες, ἀρυσάμενοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Λ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Αγαμέμνων, αὐτός τε ὁπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ελληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Εκτωρ δὲ, Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Αγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. Μετὰ ταῦτα Οδυσσεὺς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτοὺς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. Τιτρώσκονται μέν τοι τῶν Ελλήνων οἱ ἄριστοι. Αγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Οδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου. Υπὸ δὲ Αλεξάνδρου τοξεύονται Διομήδης καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων. Ον ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Αχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον, μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος. Ο δὲ ἀφικόμενος, καὶ μαθὼν, Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται, ἢ τὸν Αχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ελλησιν, ἢ αὐτὸς γοῦν λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ Αχιλλέως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην. Επανερχόμενος δὲ, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς, θεραπεύει.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

Την Λάμβδα ῥαψῳδίαν Αγαμέμνονος ἀριστείαν ἐπιγράφουσι. Παράγουσι γὰρ, τὸν Αγαμέμνονα, ὑπὸ τῆς Ηρας καὶ Αθηνᾶς βοηθούμενον, καὶ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἐργαζόμενον, ὡς καὶ τὸν Δία, Ιριν πέμψαντα, ἀπείργειν Εκτορα εἰς ὅσον Αγαμέμνων ἠρίστευε. Τρωθέντος δὲ ὑπὸ Κόωνος τὴν χεῖρα, καὶ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ Εκτορος ἐλθόντος εἰς τὸν πόλεμον, καρτερᾶς γινομένης μάχης, ἐξ ἀμφοτέρων πίπτουσι καὶ τιτρώσκονται πολλοὶ, καὶ Διομήδης, καὶ Οδυσσεύς. Καὶ Μαχάονα θεασάμενος Αχιλλεὺς, ὑπὸ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγόμενον, πέμπει Πάτροκλον, μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος. Αφικομένῳ δὲ αὐτῷ Νέστωρ τὰ τῶν Ελλήνων ὀδύρεται πταίσματα, καὶ παρακαλεῖ, μάλιστα μὲν αὐτὸν πεῖσαι τὸν Αχιλλέα συμμαχῆσαι τοῖς Ελλησιν· εἰ δὲ ἐκεῖνος μὴ βούλοιτο, σὺν τοῖς Μυρμιδόσι τὸν Πάτροκλον πέμψαι, δόντα τὴν ἰδίαν αὐτῷ παντευχίαν. Τοὺς γὰρ Τρῶας καταπλαγήσεσθαι, καὶ, οἰηθέντας αὐτὸν παρεῖναι τὸν Αχιλλέα, φεύξεσθαι. Επανερχόμενος δὲ ὁ Πάτροκλος πρὸς Αχιλλέα, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ τετρωμένῳ, βαστάζει τε αὐτὸν, καὶ, ἐπὶ τὰς ναῦς κομίσας, θεραπεύει.

Λάμβδα δ' ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.

Ηως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ωρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσι.
Ζεὺς δ' Ερίδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν
Αργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
5 Στῆ δ' ἐπ' Οδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Η ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Η μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
Ηδ' ἐπ' Αχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
10 Ενθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ορθι', Αχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Εν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
15 Ατρείδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν
Αργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.

ΗΩΣ. Μυθεύεται, ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομέδοντος, εὐπρεπέστατον τῶν καθ' αὐτὸν, ἐν Ιλίῳ γενόμενον ἐρασθεῖσα, ἀνήρπασεν ἡ Ημέρα, καὶ τοῦ τούτου μετέλαβε κοίτης. Αἰτησαμένῃ δὲ αὐτῷ παρέχειν ἀθανασίαν. Ο δὲ γέρων γενόμενος, διὰ γὰρ ἄγνοιαν οὐκ ᾐτήσατο ἀθανασίαν σὺν ἀγηρασίᾳ, ἀχθόμενος ὡς τῶν ἐν βίῳ μεταλαμβάνειν οὐ δυνάμενος, ἐκάλεσε τὴν θεὸν, ὅπως αὐτὸν τοῦ ζῆν ἀπαλλάξῃ. Η δὲ (οὐδὲ γὰρ ἦν δυνατὸν ἀποθανεῖν) αὐτὸν μετέβαλεν εἰς τέττιγα, τὸν μουσικώτατον τῶν πετεινῶν, ὅπως καὶ διὰ τῆς φωνῆς αὐτῆς τέρπηται. Γίγνεται δὲ ἐξ αὐτῶν παῖς Μέμνων, ὁ τῶν Αἰθιόπων βασιλεύς. ΕΚ. Εκ τῆς κοίτης. ΑΓΑ. Αγαν ἐνδόξου, καλοῦ. ΤΙ. Τιθωνοῦ. Τιθωνὸς δὲ ἐστὶ Λαομέδοντος μὲν παῖς, ἀδελφὸς δὲ Πριάμου, Ημέρας σύνευνος.

3 ΠΡΟ. Προέπεμπεν, ἀπέστελλεν, ἐξέπεμπεν.

4 ΑΡ. Αλγη ἐπιφέρουσαν. ΤΕ. Σημεῖον. ΠΟ. Περιφραστικῶς, τὸν πόλεμον.

6 ΜΕΣ. Μεσαιτάτῳ. μεσωτάτῳ. ΓΕ. Βοᾶν.

9 ΕΙ. Ανείλκυσαν. ΚΑΡ. Ισχύϊ.

11 ΟΡ. Ορθῶς. ἀναπεπταμένως, μεγάλως.

12 ΑΛ. Αλήκτως.

15 ΖΩΝ. Καθοπλίζεσθαι. Συνεκδοχικῶς, ἀπὸ μέρους

16 ΝΩ. Λαμπρόν.

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
20 Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι.
Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον.
Τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
25 Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο ποτὶ δειρὴν
Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
30 Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
Ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
Ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
Καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
35 Λευκοί· ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.
Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο,
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.

---

20 ΞΕΙ. Ξένιον.

21 ΠΕΥ. Ἠκούετο ἕως εἰς Κύπρον. ΚΛΕ. Φήμη. ΟΥ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ὅτι.

24 ΟΙ. Ὁδοί. στίχοι. Μεταληπτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ῥάβδοι, περιφέρειαι. ΚΥ. Χρώματι κυανῷ εἰκασμένου.

26 ΚΥ. Μέλανες. ΟΡΩ. Ὀρωρεγμένοι, ὠρεγμένοι, ἐκτεταμένοι, διεγηγερμένοι, ἦσαν. ἐξετέτατο.

27 ΙΡΙΣ. Ταῖς ἐν οὐρανῷ ἴρισι φαινομέναις. Ἶρις δέ ἐστι πάθος περὶ τὸν ἀέρα, ἐν νέφει συνεκτεταμένον ἐξ ἡλιακῆς ἀκτῖνος.

28 ΣΤΗ. Ἔστησεν, ἥδρασεν.

31 ΑΟΡ. Ἀορτῆρσι. τοῖς ἀπαιωροῦσι τὸ ξίφος ἱμᾶσι.

32 ΠΟ. Πολλὰς κατασκευὰς ἔχουσαν. ΘΟΥ. Ἤτοι, πολεμικήν· ἢ, εὐκίνητον καὶ κούφην τῷ φοροῦντι.

36 ΓΟΡ. Γοργότητος καὶ δέους παρασκευαστικὴ, καὶ φυγῆς τῶν ὁρώντων. ΒΛΟ. Φοβερὰ καὶ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν. ΕΣ. Περιεῖχε, περιέκειτο.

37 ΔΕΡ. Βλέπουσα.

Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων· κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
40 Τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Ιππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
Οξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
45 Λάμπ'. Επὶ δ' ἐγδούπησαν Αθηναίη τε καὶ Ηρη,
Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ηνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ιππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
50 Ρώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.
Φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες.
Ιππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ωρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
55 Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Αϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Εκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ·

---

38 ΤΕ. Αναφορεύς.

40 ΑΜ. Εξ ἑνὸς στόματος τοῦ δράκοντος τρεῖς ἐπεφύκεσαν κεφαλαί, ἀλλήλαις συμπεπλεγμέναι.

41 ΑΜ. Αμφοτέρωθεν φάλους ἔχουσαν.

44 ΑΠ. Απ' αὐτῶν.

45 ΕΠΙ. Ενεδούπησαν. Επεκτύπησαν, ἐπεβρόντησαν.

49 ΠΡΥ. Πεζοὶ ὁπλῖται.

50 ΡΩ. Ωρμων ἐπερρώθησαν. ἐπέρρωντο. ΗΩ. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς, πρὸ ἡμέρας.

52 ΟΛΙ. Μετ' ὀλίγον ἐκεῖ ἐπορεύοντο. μετ' αὐτοὺς ἦλθον. ΚΥ. Θόρυβον.

53 ΕΕΡ. Δρόσους. Μᾶλλον δὲ, ὁμίχλας.

54 ΜΥ. Διαβρόχους, διύγρους. Εζήτηται, πῶς ἐνεδέχετο, αἷμα ἔχειν τὰς νεφέλας. Καὶ λέγουσιν οἱ λύοντες τὸ ἀμφίβολον, ὡς, ἐπὶ μεγίστῳ πολέμῳ πολλῶν ἀναιρουμένων, τὸ αἷμα τούτων ἐπλήρου τοὺς πλησίον ποταμούς. ἀφ' ὧν αἱ νεφέλαι λαμβάνουσαι τὸ ὕδωρ, αἱματώδεις δρόσους ἔπεμπον.

56 ΘΡΩ. Τόπῳ ὑψηλῷ ἐν τῷ πεδίῳ, ἀφ' οὗ ἦν καθορᾶν.

Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
60 Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ,
Παμφαίνων, τότε δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα·
Ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
65 Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
Πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
70 Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν· οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο,
Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχον. οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
Θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα.
Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν.
75 Οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἧχι ἑκάστῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
Πάντες δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
Οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

---

62 ΟΥ. Ὀλέθριος. Λέγει δὲ τὸν κύνα. Περὶ οὗ καὶ ἀλλαχόθι φησὶν ὁ Ποιητής· Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσι.

63 ΣΚΙ. Σκιὰν παρέχοντα. Ταῦτα γὰρ συσκιάζει τὸν ἀέρα.

64 ΦΑ. Ἐφαίνετο.

65 ΠΥ. Ἐσχάτοις.

66 ΣΤΕ. Ἀστραπή.

67 ΑΜΗ. Θερισταί. ΕΝ. Ἐξίζοντες ἀλλήλοις.

68 ΟΓ. Κατ' ὄγμον. Ὄγμος δὲ τὸ ἐπίστιχον ἔργον τῶν θεριζόντων. ΕΛ. Θερίζωσι σπουδαίως. ἐπελαύνωσιν ἀλλήλοις. ΜΑ. Πλουσίου.

69 ΤΑΡ. Συνεχῆ, πυκνά.

70 ΘΟ. Ἐφορμήσαντες.

71 ΔΗ. Ἐτίτρωσκον, διέκοπτον. ΜΝΩ. Μνείαν ἐποιοῦντο.

72 ΙΣ. Κατὰ μίαν εὐθεῖαν εἶχον τὰς κεφαλάς. ὅ ἐστιν, ἐξίσωτο αὐτοῖς ἡ μάχη.

73 ΘΥ. Ἐνθουσιωδῶς ὥρμων.

74 ΠΑ. Παρῆν.

79 ΟΡΕ. Παρασχεῖν.

80 ΟΥΚ.

80 Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατὴρ, ὁ δὲ, νόσφι λιασθεὶς
Τῶν ἄλλων, ἀπάνευθε καθέζετο, κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τε.
Οφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
85 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
Ημος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσατο δόρπον
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας,
Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἅδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
Σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ·
90 Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
Κεκλόμενοι ἑτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Οϊλῆα, πλήξιππον.
Ητοι ὅγ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος, ἀντίος ἔστη·
95 Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ'. οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
Αλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε, καὶ ὀστέου· ἐγκέφαλος δὲ
Ενδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
100 Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ', Ισον τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,

80 ΟΥΚ. Οὐκ ἐφρόντιζε.
83 ΣΤΕ. Λαμπηδόνα.
86 ΔΡΥ. Ὑλοτόμος, ξυλοτόμος. Δρῦν γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ πᾶν δένδρον, ἀπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου. ΩΠΛ. Παρεσκευάσατο. Ἡτοίμασεν.
87 ΕΚΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἔκαμεν, ἐκοπίασεν.
88 ΑΔ. Κόρος.
89 ΙΜΕ. Ἐπιθυμία, ἔρως.
90 ΤΗ. Τηνικαῦτα. ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον. ΣΦΗ. Τῇ ἑαυτῶν.
91 ΚΕ. Παρακελευόμενοι.
94 ΚΑ. Καθαλλόμενος, καθορμήσας.
95 ΜΕ. Τὸ μεταξὺ τῶν ὤπων, τὸ μεσόφρυον.
96 ΣΧΕ. Ἀντέσχε. ΧΑΛ. Τῷ χαλκῷ βαρυμένη. ὅ ἐστιν, ἰσχυρά.
98 ΠΕ. Ἐφύρετο, ἐμολύνετο.
100 ΣΤΗ. Ἐπειδή, φησι, τοὺς ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτῶν χιτῶνας ἀφείλετο, καὶ γυμνοὺς φαινομένους τοὺς νεκροὺς κατέλιπε.

Υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον ϗ γνήσιον, ἄμφω
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας. ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτὸς, ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
105 Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβὼν, ϗ ἔλυσεν ἀποίνων.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
110 Σπερχόμενος δ', ἀπὸ τοῖϊν ἐσύλα τεύχεα καλὰ,
Γινώσκων· ϗ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
Ῥηϊδίως ξυνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
115 Ἐλθὼν εἰς εὐνὴν· ἁπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
Ἡ δ', εἴπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδὸν, οὐ δύναταί σφιν
Χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
Καρπαλίμως δ' ἤϊξε, διὰ δρυμὰ πυκνὰ, ϗ ὕλην,
Σπεύδουσ', ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς.
120 Ὡς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων· ἀλλὰ ϗ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε, ϗ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, (ὅς ῥα μάλιστα,
Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
125 Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,)

104 ΠΑ. Παραιβάτης ἦν. Ω. Οὓς ποτε. Δυϊκῶς.

105 ΚΝΗ. Ταῖς προβάσεσι. ΔΙ. Ἔδησεν. ἐδίδη. ΜΟ. Ἁπαλοῖς λύγοις.

106 ΕΠ. Ἐπὶ τοῖς ποιμνίοις. ΕΛ. Λύτρα δεξάμενος ἀπέδωκεν.

109 ΕΛΑ. Ἔπληξε

110 ΣΠ. Κατεπειγόμενος, σπεύδων. ΑΠΟ. Ἀπ' αὐτῶν. Δυϊκῶς.

114 ΞΥ. Συνέτριψεν.

115 ΑΠΑ. Νέον.

118 ΔΡΥ. Δρυμῶνας. συνδένδρους τόπους. Ὁ δρυμὸς, τὰ δρυμά.

121 ΦΕ. Ἔφευγον.

122 ΜΕ. Ὑπομένοντα τὴν μάχην, πολεμικόν.

124 ΑΛ. Παρὰ Ἀλεξάνδρου.

Τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Αγαμέμνων
Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Εκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα.
Τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς,
Ατρείδης. τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην·
Ζώγρει, Ατρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
Πολλὰ δ' ἐν Αντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Αχαιῶν.
Ως τώγε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν. ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν.
Εἰ μὲν δὴ Αντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
Ος ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
Αγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Οδυσῆϊ,
Αὖθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Αχαιούς·
Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
Η, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη
Ιππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
Χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας, ἀπό τ' αὐχένα κόψας.
Ολμον δ' ὣς ἔσσευε, κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.

---

128 ΣΦΕ. Αλλῃ συντάξει τινὲς οὕτως· Εκ γάρ σφεας χειρῶν φύγ.

129 ΚΥ. Εταράχθησαν.

130 ΓΟΥ. Τῶν γονάτων ἥπτοντο. ἱκέτευον.

136 ΠΡΟ. Προσεφώνουν. προσεφθέγγοντο.

137 ΑΜ. Ανηδῆ, σκληράν.

140 ΑΓ. Ο ἀγγελίας, ἄγγελός ἐστι, καὶ πρέσβυς. Ηγουν ἀκούσην ἀντὶ τοῦ, εἰς πρεσβείαν. Παρὰ τὸ ὀρθῆς, ἡ ἀγγελία. Ο ἐστι, παράγγελμα. ὡς ἐν τῷ· Αγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ.

141 ΕΞΕ. Εξεῖναι. ἐξεῶσαι, ἐκπέμψαι.

142 ΑΕΙ. Χαλεπήν.

144 ΟΥ. Πρὸς τῇ γῇ ἠρείσθη, ἐστηρίχθη.

147 ΟΛ. Ολμου δὲ δίκην αὐτοὺς ἔρριψε κυλίεσθαι. Ολμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεται ὄσπρια, καὶ ἄλλα τινά.

Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Αχαιοί.
150 Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον, φεύγοντας ἀνάγκη·
Ιππεῖς δ' ἱππῆας. ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
Εκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων,
Χαλκῷ δηϊόωντες. αὐτὰρ κρείων Αγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων, ἕπετ', Αργείοισι κελεύων.
155 Ως δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
Πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
Πρόρριζοι πίπτουσιν, ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
Ως ἄρ' ὑπ' Ατρείδῃ Αγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
160 Κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
Ηνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Εκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
Εκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ·
165 Ατρείδης δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
Οἱ δὲ παρ' Ιλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,

---

150 ΟΛΕ. Ανῄρουν. Τὸ ο μικρὸν, διὰ τὸ μέτρον.

152 ΩΡ. Διήγειραν.

153 ΧΑΛ. Ητοι, τοῖς ἐπισώτροις κόπτοντες τὰς βώλακας. Η οὕτω συντακτέον· Οἱ τῶν ἵππων πόδες τοῖς σιδηρώμασι πείροντες τὴν γῆν.

155 ΑΞΥ. Κατάξυλῳ. Πολυξύλῳ. Τὸ γὰρ α νῦν, οὐ κατὰ στέρησιν, ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν.

156 ΕΙ. Εἰλοῦσα καταιγίς. Θύελλα, λαίλαψ, ἀναρπάζουσα. ΟΙ. Καὶ οἱ σύμφυτοι τόποι. Παρὰ τὸ θαμὰ πεφυτεῦσθαι αὐτοὺς, ὅ ἐστι, πυκνῶς. Οὗτοι δὲ, τὰ χαμαίζηλα καὶ πολύκλαδα φυτά.

157 ΠΡΟ. Μέχρι τῶν ῥιζῶν. Τῶν γὰρ κάτω γῆς τὸ πῦρ οὐχ ἅπτεται. ΠΥ. Τῷ πυρί. Περιφραστικῶς.

158 ΚΑ. Απὸ μέρους, ἄνθρωποι. Οἱ δὲ, ἀκρωτήρια τῶν σωμάτων.

160 ΚΕΙ. Κενὰ τὰ ἅρματα. ΚΡΟ. Αντὶ τοῦ, ἕλκοντες ἦχον ἐποίουν.

162 ΚΕΙ. Εκειντο. ΠΟ. Πολὺ προσφιλέστεροι.

163 ΥΠΑ. Υπεξήγαγεν, ὑπεξέφερε. ΚΟ. Τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ κονιορτοῦ.

164 ΑΙ. Φόνου. ΚΥ. Θορύβου, κραυγῆς.

165 ΣΦΕ. Επιτακτικῶς. σφοδρῶς, ἢ καταπληκτικῶς. ΚΕ. Παρακελευόμενος.

Μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
Ιέμενοι πόλεως· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ
Ατρείδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
170 Αλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
Ενθ' ἄρα δὴ ἵσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὥς,
Ας τε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
175 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
Ως τοὺς Ατρείδης ἔφεπε κρείων Αγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
180 Ατρείδεω ὑπὸ χερσί. περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Ιξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ιδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
Ουρανόθεν καταβάς, ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
185 Ιριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον, ἀγγελέουσαν.
Βάσκ' ἴθι, Ιρι ταχεῖα, τὸν Εκτορι μῦθον ἔνισπε·
Οφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Αγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
Τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω

---

167 ΕΡΙ. Αγρίαν συκῆν.

168 ΙΕ. Επιθυμοῦντες ἀνελθεῖν ἐπὶ τὴν πόλιν.

173 ΝΥΚ. Τῷ καιρῷ ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ θρέμματα. Τινὲς δὲ, τὸ μεσονύκτιον, ὅταν οὐδεὶς μολίσκει, οὐδὲ πάρεισι.

174 ΤΗ. Μιᾷ δέ τινι αὐτῶν. τῇ προφάτῃ αὐτῶν. ΑΝΑ. Επέρχεται. ΑΙ. Υψηλός. ἐξ οὗ, μέγας, καὶ ὀλέθριος.

176 ΕΓ. Εντόσθια. ΛΑ. Μετὰ ποιοῦ ἤχου ἀναρροφεῖ, ἢ κενοῖ ἐσθίων. Παρὰ τὸ, γλαφυρὸν ποιεῖν, ὅ ἐστι, κοῖλον.

177 ΕΦΕ. Κατόπιν ἐδίωκεν.

178 ΟΠΙ. Τὸν ἔσχατον.

180 ΠΕ. Περισσῶς γὰρ καὶ ἐνθουσιωδῶς εἰς τοὔμπροσθεν ὥρμα. Ιν' ᾖ, κατεπολέμει αὐτοὺς τῷ δόρατι.

186 ΕΝΙ. Εἶπον.

189 ΑΝΩ. Κελευέτω.

191 ΤΥ.

190 Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
195 Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ιρις.
Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὀρέων εἰς Ιλιον ἱρήν.
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Εκτορα δῖον
Εσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Αγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ιρις·
200 Εκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε, τεῒν τάδε μυθήσασθαι·
Οφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Αγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
205 Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
210 Η μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ιρις·
Εκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Οτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Αχαιῶν.
215 Αργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.

191 ΤΥ. Πληγείς. ΒΛΗ. Βεβλημένος. βληθείς.

192 ΑΛΕ. Αλεῖται. Καθάπερ τὸ ἔδομαι, φάγομαι, πίομαι. εἰς τὸ ἅρμα ἀνέλθῃ.

195 ΠΟ. Ιση ἀνέμοις κατὰ τὸ τάχος.

196 ΙΡΗ. Ιεράν, μεγάλην.

201 ΤΕ. Σοί. Δωρικῶς.

204 ΥΠΟ. Υποχώρει.

Ἀρτύνθη δὲ μάχη. στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
220 Ἢ αὐτῶν Τρώων, ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἠΰς τε, μέγας τε,
Ὃς τράφη ἐν Θρᾴκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων.
Κισσεὺς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα,
Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.
225 Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε· δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν.
Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν.
Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο.
Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας ἐΐσας·
230 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐών, εἰς Ἴλιον εἰληλούθει.
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,
235 Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

216 ΑΡ. Παρεσκευάσθη, ἡτοιμάσθη.

220 ΚΛΕ. Ἐνδόξων, ὀνομαστῶν.

221 ΑΝ. Ἀντήνορος παῖς Ἰφιδάμας.

224 ΜΗ. Ὁ τῆς μητρὸς πατήρ.

225 ΕΡΙ. Τῆς μεγάλως ἐνδόξου.

227 ΕΚ. Ἀντὶ τοῦ, γεγαμηκὼς ἦν νεωστί. ΜΕ. Μετὰ τὴν ἀκοὴν τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἑλλήνων κληδόνα ἢ φήμην ἀκούσας, ὅτι ἐπιστρατεύουσι τῇ Τροίᾳ.

228 ΚΟ. Καμπυλοπρύμνοις.

229 ΤΑΣ. Ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἕλληνες, διὸ τὰς ναῦς καταλιπὼν, πεζὸς ἦλθεν εἰς Τροίαν. ἡ δὲ Περκώτη πόλις Ἑλλησπόντου.

232 ΔΗ. Οἱ μεταφρασταὶ ἀντὶ τοῦ, δή, μεταφράζουσιν καὶ ἀκούουσιν, ἤδη, ὥσπερ κατ' ἀφαίρεσιν, δή, ἐκ τοῦ ἤδη.

233 ΑΜΑ. Ἀπέτυχε. Νῦν μὲν ὁ πρότερος νικᾷ, καὶ δεύτερον ἀφείς. ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις μονομαχίαις τετήρηται, ὅτι ὁ πρότερος ἀφεὶς νικᾶται.

236 ΟΥΔ. Οὐδὲ διέκοψεν.

Αργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὥς, ἐτράπετ' αἰχμή.
Καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Αγαμέμνων
Ελκ' ἐπὶ οἱ, μεμαὼς ὥστε λὶς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
240 Σπάσατο, τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
Ως ὁ μὲν, αὖθι πεσὼν, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
Οἰκτρὸς, ἄπο μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
Κουριδίης, ἧς οὔ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε.
Πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
245 Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
Δὴ τότε γ' Ατρείδης Αγαμέμνων ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Αχαιῶν τεύχεα καλά.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
Πρεσβυγενὴς Αντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
250 Οφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος.
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Αγαμέμνονα δῖον·
Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν·
Αντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
255 Αλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο·
Αλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
Ητοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
Ελκε ποδὸς, μεμαὼς, καὶ ἀΰτει πάντας ἀρίστους.
Τὸν δ', ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης

237 ΑΝ. Συντυχοῦσα ὑπαντήσασα. ΕΤ. Εἰς τοὐπίσω ἀνετράπη.

239 ΕΚ. Καὶ ἐξεσπάσατο τῇ χειρί.

242 ΟΙΚ. Οἰκτροῦ καὶ ἐλέους ἄξιος. ΑΣ. Τοῖς ἰδίοις πολίταις.

243 ΗΣ. Παρ' ἧς οὐδὲν αὐτῷ χαρίεν, οὐδὲ ἡδὺ ἔγνωκε. ΠΟΛ. Προσληπτέον τὸ ἕδνα.

245 ΑΣ. Απαρακολούθητα πολλά.

246 ΕΞΕ. Απέκτεινεν, ἐσκύλευσεν.

248 ΑΡΙ. Πάνυ ἔνδοξος, εὐπρεπέστατος.

251 ΕΥ. Εκ πλαγίου.

253 ΔΙΕ. Διεξῆλθεν.

256 ΑΝΕ. Ητοι κοῦφον, καὶ εὐκίνητον, ἢ στερεόν. τὰ γὰρ ἐν ἀνέμῳ πλέον γυμναζόμενα δένδρα, στερεά.

257 ΟΠΑ. Ομόπατρον. Κατ' ἀφαίρεσιν.

258 ΑΥ. Εβόα, ἐκάλει.

260 Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
Τοῖο δ' ἐπ' Ιφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς,
Ενθ' Αντήνορος υἷες, ὑπ' Ατρείδῃ βασιλῆϊ
Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Αϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
265 Εγχεΐ τ', ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Οφρά οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
Οξεῖαι ὀδύναι δῦνον μένος Ατρείδαο.
Ως δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
270 Δριμύ, τό, τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,
Ηρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
Ως ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ατρείδαο.
Ες δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
275 Ηὔσεν δὲ, διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ω φίλοι, Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Υμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
280 Ως ἔφαθ'· ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
Αφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,

261 ΤΟΙ. Τούτου δέ. ΕΠ. Ως ἐπιξήνῳ χρησάμενος τῷ τοῦ Ιφιδάμαντος σώματι. Επίξηνον δὲ, τὸ ἐπικόπον, ὅπερ ἐπ' αὐτοῦ ξαίνεται τὰ κρέα.

266 ΑΝ. Ανεφέρετο.

267 ΕΤΕ. Εξηραίνετο τὸ ἐκ τοῦ αἵματος νοτίδος.

268 ΟΞΕΙ. Δριμεῖαι, σφοδραί. ΔΥ. Τὸν Αγαμέμνονα κατεῖχεν.

269 ΒΕ. Η σφοδρὰ ὀδύνη. οἷον ἡ τιτρώσκουσα.

270 ΠΡΟ. Προπέμπουσι. ΜΟ. Αἱ τοὺς μόγους κουφίζουσαι τῶν τικτουσῶν. ΕΙ. Θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἔφοροι, Διὸς καὶ Ηρας θυγατέρες.

272 ΔΥ. Κατεδύοντο, ὑπεισῆλθον.

274 ΗΧ. Εβαρεῖτο, ἐλυπεῖτο.

275 ΓΕ. Παρακελευόμενος, βοῶν.

282 ΑΦΡ. Αφρῷ ἐπληροῦντο, ἴδρουν.

288 ΟΙ.

Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.
Εκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Αγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ανέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
Ιφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
Ως εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ως δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
Σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ, ἠὲ λέοντι·
Ως ἐπ' Αχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Εκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶσος Αρηϊ.
Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει.
Εν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ,
Ητε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
Ενθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Εκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ασαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Οπίτην,
Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Οφέλτιον, ἠδ' Αγέλαον,
Αἴσυμνόν τ', Ωρόν τε, καὶ Ιππόνοον μενεχάρμην.
Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Πληθύν. ὡς ὁπότε ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ,
Αργέσταο νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων,

---

288 ΟΙ. Πορεύεται. ΩΡΙ. Αριστος, ἰσχυρός.

290 ΙΦ. Προσληπτέον τὴν, κατά. ΥΠΕ. Μεγάλως τῇ δόξῃ ὑπερέχον.

292 ΘΗ. Κυνηγέτης.

293 ΣΕΥ. Επισεύει, ἐφορμᾷ. ΑΓΡ. Αγρίῳ χοίρῳ. τῷ κάπρῳ. Αεὶ δὲ διηρημένως ὁ Ποιητὴς λέγει. παρὰ μέντοι τῷ κωμικῷ λέγεται ὑφ' ἓν, σύακρος.

297 ΥΠΕ. Επὶ ὕψους καὶ ὑμῶς φερομένῃ. ΑΕΛ. Συστροφῇ ἀνέμου.

298 ΚΑ. Καταπνέουσα. ΙΟ. Μέλανα. διὰ τὸ βάθος.

302 ΚΛΥ. Κλυτίου παῖδα.

305 ΣΤΥ. Διασείσῃ, πλήξῃ.

306 ΑΡ. Τοῦ λευκοτάτου, ἢ, τοῦ ταχέος. Ο γὰρ Ομηρος τέσσαρας ἀνέμους μόνους οἶδε. ΒΑ. Αντὶ τοῦ, μεγάλῃ, ἰσχυρᾷ. ΛΑΙ. Τῷ μετ' ὄμβρου ἀνέμῳ.

307 ΤΡΟ.

Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
Σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
Ως ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Εκτορι δάμνατο λαῶν.
310 Ενθά κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
Καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Αχαιοί,
Εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Οδυσσεύς·
Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
Αλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
315 Εσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Εκτωρ.
Τὸν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Η τοι ἐγὼ μενέω, καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
Ημέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.
320 Η. καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
Αντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν.
Τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
325 Εν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
Ως ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω. αὐτὰρ Αχαιοὶ
Ασπασίως φεύγοντες, ἀνέπνεον, Εκτορα δῖον.
Ενθ' ἑλέτην δίφρον τε, καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,

---

307 ΤΡΟ. Εὐτραφὴς, εὐπαγής. ΑΧ. Ο ἀφρός.

308 ΕΞ. Απὸ ἀνέμου. ΠΟ. Πολυπλανήτου. ΙΩ Πνοῆς.

310 ΑΜΗ. Χαλεπά. ΕΡ Αρχαϊκώτερον συντέτακται. Καὶ πολύ ἐστι παρ' αὐτῷ τὸ εἶδος. Η μέν τοι συνήθεια τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέροις ἑνικὰ συντάσσει ῥήματα.

312 ΚΕ Παρεκελεύετο.

313 ΛΕ. Επιλελήσμεθα.

314 ΕΛΕ. Αἰσχύνη, ὄνειδος.

318 ΗΔ. Ωφέλεια.

319 ΕΘΕ. Βούλεται. ΗΕ. Μᾶλλον ἤ.

324 ΚΥ. Εθορύβουν, ἐτάρασσον.

325 ΘΗ. Θηρευτικοῖς. ΠΕ. Εμπίσωσιν.

26 ΟΛΕ. Ανῄρουν. Τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον. ΠΑ. Εκ τῆς φυγῆς ἐπιστραφέντες, εἰς τοὐπίσω ὁρμήσαντες.

328 ΔΗ. Δημότας ἀρίστους.

Υἷε δύο Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
330 Ηδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην. κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς Διομήδης
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα.
335 Ιππόδαμον δ' Οδυσεὺς καὶ Υπείροχον ἐξενάριξεν.
Ενθα σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,
Εξ Ιδης καθορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ητοι Τυδέος υἱὸς Αγάστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον. οὐ γάρ οἱ ἵπποι
340 Εγγὺς ἔσαν προφυγεῖν. ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
Τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Εκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς, ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες.
345 Τὸν δὲ ἰδὼν, ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Αἶψα δ' Οδυσσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·
Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Εκτωρ.
Αλλ' ἄγε δὴ, στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα, μένοντες.
Η ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
350 Καὶ βάλεν (οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν)
Ακρην κακκόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
Οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια

329 ΠΕΡ. Απὸ Περκώπης πόλεως Ελλησπόντου.

330 ΕΑΣ. Εἴα. συνεχώρει.

331 ΣΤΕ. Παραγίνεσθαι.

332 ΚΗ. Ισχυροτέρα γὰρ ἡ μοῖρα τῆς μαντικῆς.

334 ΚΕ. Χωρίσας, στερήσας.

339 ΠΑΙ. Παίονος παῖδα.

347 ΚΥ. Επιφέρεται, ἐπέρχεται.

348 ΑΛΕ. Αμυνώμεθα.

350 ΤΙ. Καταστοχαζόμενος.

351 ΠΛΑ. Υπὸ δὲ τοῦ περικεφαλαίας χαλκοῦ ἀπεκρούσθη τὸ δόρυ.

352 ΟΥΔ. Οὐδὲ ἀφίκετο εἰς, ἐπὶ τόν.

353 ΑΥ.

Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Απόλλων.
Εκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Οφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωὴν,
Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης·
Τόφρ' Εκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας,
Εξέλασ' ἐς πληθὺν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Εξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
Ηλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Απόλλων,
Ω μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
Η θήν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι.
Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Η, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριξεν.
Αὐτὰρ Αλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Τυδείδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
Στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ιλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
Ητοι ὁ μὲν θώρηκα Αγαστρόφου ἰφθίμοιο

353 ΑΥ. Τὸν ἐφ' αὐτῇ λόφον ἀνατεταμένον ἔχουσα, εἰς ὃν οἱ αὐλοὶ κατακλείονται. Αὐλοὶ δέ εἰσιν αἱ περόναι.

354 ΑΠΕ. Ὃ οὐκ ἔστι πλέθρῳ μετρῆσαι. Θέλει δὲ λέγειν, ὅτι ἀπὸ τοῦ δέους μεγάλως ἤλατο.

355 ΠΑ. Ἰσχυρᾷ.

357 ΕΡΩ. Ορμήν. Δηλοῖ καὶ τὴν ὑποχώρησιν. ΩΧΕ. Επορεύετο.

358 ΚΑ. Κατηνέχθη.

359 ΑΜ. Ανεσωφρονίσθη, ἀνεκτίσθη.

361 ΕΠ. Επορμῶν, ἐφορμῶν.

362 ΚΥ. Αναιδέστατε.

365 Η. Πάνυ δή σε. ΕΞΑ. Επὶ τέλος ἄξω. Φονεύσω.

367 ΕΠΙ. Επελεύσομαι

370 ΤΙ. Ετεινε.

371 ΣΤΗ. Τὴν ἐπὶ τοῦ τάφου στήλην προσβεβλημένος ἀντὶ ἀσπίδος, ὡς δειλὸς, καὶ γυναιμανής. ΑΝ. Εφ' ᾧ ἀνὴρ κεκμηκὼς ἔκειτο. ὅ ἐστι νεκρός. Η ὑπὸ ἀνδρὸς κατεσκευασμένῳ. Η ἐπὶ ἀνδρὶ κεκμηκότι κατεσκευασμένῳ.

Αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παμαίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
375 Καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκε,
Καὶ βάλεν (οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς)
Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
Ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας,
Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
380 Βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν. ὡς ὄφελόν τοι,
Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι·
Οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
Οἵ τέ σε πεφρίκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
Τὸν δ', οὐ ταρβήσας, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
385 Τοξότα λωβητὴρ, κέρα ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα·
Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
Οὐκ ἄν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Νῦν δέ, μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὔχεαι αὔτως.
Οὐκ ἀλέγω. ὡσεί με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων.
390 Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
Ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
Ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι·
Τοῦ δὲ, γυναικὸς μέν τ', ἀμφίδρυφοι εἰσι παρειαὶ,

---

374 ΑΙ. Ἀφῃρεῖτο, ἐλάμβανε.

375 ΒΡΙ. Ἰσχυράν. ΤΟ. Τὸ τόξον. Περιφραστικῶς, Τὸ γὰρ ὅλον τόξον ἐκ δύο κεράτων σύγκειται, ὧν ἑκάτερον πῆχυς καλεῖται. Μετεχειρίζετο οὖν, φησι, τὸ τόξον.

377 ΤΑΡ. Τὸ πλατὺ τοῦ ποδός.

383 ΠΕ. Φοβοῦνται. ΜΗ. Μηκητικαί.

385 ΤΟΞ. Διὰ τόξων λωβώμενε καὶ βλάπτων. ἐξ οὗ, δειλέ. ΚΕ. Καλλωπιζόμενε τῇ τοξικῇ, ἢ τῇ τριχώσει. Κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλουν. ΠΑΡ. Παρθένους ἐπιτηρῶν, γυναιμανὲς, ἢ, γυναικιζόμενε, ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε.

386 ΠΕΙ. Πεῖραν λάβῃς.

387 ΧΡ. Βοηθήσῃ. ΤΑΡ. Πολλοὶ, πυκνοί.

388 ΕΠΙ. Ἐπιξέσας.

389 ΟΥΚ. Οὐ φροντίζω.

390 ΚΩ. Ἀμβλὺ εἰς ἀλγηδόνα. ΑΝ. Ἀνάνδρου, ἀσθενοῦς.

391 ΗΤ. Ἀντὶ τοῦ, ἄλλως ὑπ' ἐμοῦ πέμπεται. ΕΠ. Ἐπιψαύσῃ, τρώσῃ, ἐφάψηται.

392 ΑΚΗ. Ἄψυχον, νεκρόν.

393 ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν ἐσπαραγμέναι διὰ τὸ πένθος.

Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
395 Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ πέρι πλέες, ἠὲ γυναῖκες.
Ως φάτο. τοῦ δ' Οδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Εστη πρόσθ'· ὁ δ', ὄπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
Εκ ποδὸς εἷλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Ες δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
400 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν, ἤχθετο γὰρ κῆρ.
Οἰώθη δ' Οδυσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Αργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
Οχθήσας δ' ἄρα, εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ωμοι ἐγὼ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἴ κε φέβωμαι,
405 Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴκεν ἁλώω
Μοῦνος, τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
Αλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Οἶδα γὰρ, ὅ, τι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
Ος δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
410 Εστάμεναι κρατερῶς, ἤτ' ἔβλητ', ἤτ' ἔβαλ' ἄλλον.
Εως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
Ελσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
Ως δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί,
415 Σεύονται, ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,

394 ΕΡ. Ερυθραίνων.

395 ΠΥ. Σήπεται. ΠΕ. Εἰσὶ περὶ αὐτὸν, περίεισι, πλείονες. Αμεινον, καθ' αὐτὴν ποιεῖν τὴν, περὶ. Τὸ γὰρ, πλέες, συγκοπή ἐστι τοῦ, πλείονες. Εὐθεῖαν γὰρ ἑνικὴν, περιπλὴς, ἀναπλάττειν, μὴ εἰρημένην, ἀήθες, καὶ ἄλογον.

397 ΚΑ. Αντὶ τοῦ, κύψας.

399 ΑΝΟ. Ανεπήδησεν, ἀνέστη. ΕΠΕ. Επέταττεν.

401 ΟΙΟ. Εμονώθη.

403 ΟΧ. Λυπηθείς.

404 ΑΙ. Εὰν φύγω.

405 ΑΛΩ. Αλόω, ἁλῶ. Ληφθῶ, συσχεθῶ.

407 ΔΙ. Διελογίσατο, ἐνεθυμήθη.

413 ΕΛ. Εἴλησαν. συνέκλεισαν. ΜΕ. Επὶ τῷ ἰδίῳ κακῷ τοῦτο πράξαντες.

415 ΞΥ. Ξυλώδους, δενδρώδους, δενδρήεσσης, δενδροέσσης, δρυώδους. Προσληπτέον δὲ τὸ, ὕλης, πολλὰ ξύλα, καὶ δένδρα, πολλὰς δρῦς, ἐχούσης.

Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσιν,
Αμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ, δεινόν περ ἐόντα·
Ως ῥα τότ' ἀμφ' Οδυσῆα Διῒ φίλον ἐσσεύοντο
420 Τρῶες. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν, ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἔπειτα, Θόωνα καὶ Εννομον ἐξενάριξε.
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
Δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
425 Νύξεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Τοὺς μὲν ἔασ'. ὁ δ' ἄρ' Ιππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.
Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φώς.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
430 Ω Οδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ', ἠδὲ πόνοιο,
Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ιππασίδῃσι,
Τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας,
Η κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς.
Ως εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
435 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν· οὐδέ τ' ἔασε

416 ΘΗ. Ακονῶν. ΓΝ. Επικαμπέσι. ΓΕ. Σιαγόσιν.

417 ΑΜ. Καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁρμῶσιν κύκλῳ. ΥΠ. Υπογίνεται δέ. καὶ ἀνίσταται. ΚΟΜ. Ψόφος.

419 ΕΣ. Ωρμησαν.

424 ΠΡΟ. Τὸν κατὰ τὴν λαγόνα τόπον, κατὰ τὸν ὀμφαλόν. διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν τέμνεσθαι, τεχθέντι παιδί. Ενταῦθα δὲ σημαίνει τὸ ὀμφάλιον τῆς ἀσπίδος.

425 ΕΛ. Επληξεν, ἔλαβεν. ΑΓΟ. Τῷ ἀγκῶνι. Δοκεῖ δέ, τὸν ἀγοστὸν μὲν τῆς χειρὸς εἶναι μάλιστα· τὸν ἀγκῶνα δέ, ἑνὸς ἑκάστου ὀργάνου καὶ μέλους καὶ ἄρθρου καμπτὴν, ἤτοι κάμψιν.

427 ΑΥ. Εκ τριῶν μερῶν λόγου ὅλος ὁ στίχος. ΕΥ. Εὐγενοῦς.

429 ΚΑΙ. Καὶ αὐτὸν προσεῖπε, προσεφίον, κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, λόγῳ τούτῳ.

430 ΠΟ. Νωῦ, μυθολόγε, φλύαρε.

437 ΠΑΝ. Ολην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ τῶν πλευρῶν ἔρρηξεν καὶ ἐχώρισε τῶν μελῶν.

Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
Γνῶ δ' Ὀδυσεύς, ὅ οἱ ἔπι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
Αψ δ' ἀναχωρήσας, Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Α δεῖλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Ητοι μὲν ῥ' ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ηματι τῷδ' ἔσσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αϊδι κλυτοπώλῳ.
Η. καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ωμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
Δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ω Σῶχ', Ιππάσου υἱέ, δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
Α δεῖλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Οσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
Ωμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
Αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.
Ως εἰπών, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Εξω τε χροὸς εἷλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
Αἷμα δέ οἱ, σπασθέντος, ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.

μελῶν. ὅτι οὐκ ἐποίησεν εἰς βάθος καιρίαν αὐτὴν πληγῶσαι.

438 ΕΓ. Τοῖς ἐντέροις.

441 Α. Ω δείλε, καὶ ἄθλιε.

445 ΚΛΥ. Τῷ ἰσχυροὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππους ἔχοντι. Οτι οὐδεὶς τὸν θάνατον διαφυγεῖν δύναται.

449 ΔΟΥ. Ἀπέθανε. μετὰ δούπου ἀπέπνευσεν. ἐξέπνευσε.

451 ΦΘΗ. Προέλαβεν, ἔφθασε.

ΚΙ. Καταλαμβανόμενον.

453 ΟΣ. Τοὺς ὀφθαλμοὺς κατακαλύψουσι.

454 ΩΜΗ. Ὠμὰ κρέα ἐσθίοντες.

455 ΚΤΕ. Θάψουσι.

456 ΣΩ. Τὸ ὑπὸ Σώκου ἀκοντισθὲν δόρυ. Ενέκειτο γὰρ τῇ τοῦ Ὀδυσσέως πλευρᾷ.

458 ΑΝ. Ανηκόντισε. ΚΗ. Ελύπει.

Αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους.
Τρεὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
Τρεὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
465 Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' ἀϋτὴ,
Τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶες, ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
Ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον. ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
470 Δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεὶς,
Ἐσθλὸς ἐὼν, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διῒ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶες ἕπονθ', ὡσεί τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
475 Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς. τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεσσι
Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς,
Ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
480 Ἐν νέμεϊ σκιερῷ. ἐπί τε λῖν' ἤγαγε δαίμων
Σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει.
Ὣς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως

461 ΑΥ. Ἐβόα.

462 ΧΑ. Ἐχώρει.

467 ΒΙ. Βιάζοιντο.

468 ΑΠΟ. Χωρίσαντες τοῦ οἰκείου στρατοῦ.

474 ΔΑ. Φόνιοι. ἢ πυῤῥοί. ΘΩ. Πανθῆρα. Πάρισον δὲ καὶ ὁμοιοκατάληκτον εἶπε θῶες τῷ Τρῶες.

476 ΗΛΥ. Ἐξέφυγε τὸν βαλόντα κυνηγέτην.

477 ΛΙΑ. Χλιαρὸν, θερμόν. ΟΡΩ. Ἰσχύῃ, κινεῖται.

479 ΔΑΡ. Κατεσθίουσι.

480 ΝΕ. Νέμει, συνδένδρῳ τόπῳ. ΣΚΙ. Τῷ σκιαζομένῳ ὑπὸ πλήθους τῶν δένδρων. ΛΙΝ. Τὸ πλῆρες, λῖνα. ὅ ἐστι, λέοντα. Δωρικῶς.

481 ΣΙΝ. Βλαπτικόν. ΔΙΕ. Σὺν δέει ἔφυγον. ΔΑ. Καταναλίσκει ἐσθίων.

483 ΕΠ. Περιεῖπον.

Αἴσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
485 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠΰτε πύργον·
Στῆ δὲ παρέξ. Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
Ἤτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου
Χειρὸς ἔχων, εἵως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους·
Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
490 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὗτα·
Οὖτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίον δὲ κάτεισι
Χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
Πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
495 Ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει.
Ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἕκτωρ
Πεύθετ', ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
Ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
500 Ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει, μέρμερα ῥέζων
Ἔγχεΐ θ', ἱπποσύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
Οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
505 Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.

---

484 ΝΗ. Τὴν ἀνηλεῆ ἡμέραν. τουτέστι, τὸν θάνατον.

486 ΣΤΗ. Ἔστη δὲ παρ' αὐτόν. παρ' αὐτοῦ. ΑΛ. Ἄλλος ἀλλαχοῦ.

488 ΕΙ. Ἕως.

490 ΠΡΙ. Πρίαμου τὸν υἱόν. κτητικῶς μὲν γὰρ προστίθεται τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν πεσεῖν δυνάμενον· πατρωνυμικῶς δὲ ἐμπεριέχεται.

492 ΠΛΗ. Πεπληρωμένος.

493 ΟΠΑ. Καταπειγόμενος. ἀφ' οὗ, πληρούμενος.

494 ΑΖΑ. Ξηράς.

495 ΕΙΣ. Εἰς αὐτὸν φέρει. ΑΦΥ. Ἰλυῶδες, συρφετῶν.

498 ΠΕΥ. Ἐπέπυστο, ᾔδει, ἤκουσε.

503 ΝΕ. Τὰς τῶν νεανίσκων ἐπόρθει τάξεις.

Τῷ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Αχαιοὶ,
Μήπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἕλοιεν.
510 Αὐτίκα δ' Ιδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
Ω Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Αχαιῶν,
Αγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πὰρ δὲ Μαχάων
Βαινέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ιητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων,
515 Ιούς τ' ἐκτάμνειν, ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσετο, πὰρ δὲ Μαχάων
Βαῖν', Ασκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος.
Μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
520 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Εκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
Εσχατιῇ πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
525 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
Ιππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
530 Αλλήλους ὀλέκουσι, βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
Ως ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους

509 ΜΕ. Κλίσιν καὶ περιτροπὴν λαβόντος. τουτέστιν, ἐπικρατεστέρων τῶν ἐναντίων γενομένων.

512 ΑΓΡ. Αγε δή.

513 ΕΧΕ. Ελαυνε.

514 ΠΟΛ. Αντὶ πολλῶν ἄλλων τοῦ σύζευγος ἄξιος.

520 ΤΗ. Εκεῖσε γάρ.

524 ΔΥ. Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

525 ΕΠΙ. Αναμεμιγμένοι.

528 ΙΘΥ. Επ' εὐθείας ἐλαύνομεν.

529 ΚΑ. Φιλονείκως ἐρίσαντες.

Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς ἀΐοντες,
Ῥίμφ᾽ ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας. αἵματι δ᾽ ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες, αἳ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ᾽ ἀφ᾽ ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ᾽ ἀπ᾽ ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
Ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε μετάλμενος. ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
Ἔγχεΐ τ᾽, ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
Αἴαντος δ᾽ ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ᾽ ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσε·
Στῆ δὲ ταφὼν, ὄπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἑπταβόειον,
Τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ᾽ ὁμίλου, θηρὶ ἐοικὼς,
Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
Ὡς δ᾽ αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,

532 ΛΙ. Λιγεῖς καὶ ὀξεῖς τοὺς ἵππους πτιούσῃ κατὰ τὸν δρόμον. ἤτοι, ὀξεῖαν ἦχον ἀποτελούσῃ. ΑΙ. Αἰσθόμενοι, ἀκούσαντες.

534 ΣΤΕΙ. Πατοῦντες, βαροῦντες. Ὅθεν καὶ ἡ πεπιλημένη ὁδὸς, στίβος λέγεται.

536 ΑΣ. Ἃς αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὀνύχων ῥανίδες ἔβαλλον. Ὁπλὴ γὰρ, ἡ τοῦ ἵππου ὄνυξ. ΡΑ. Ῥανίδες.

538 ΑΝ. Τὸν τῶν ἀνδρῶν.

539 ΜΙ. Ὀλίγον ὑπεχώρει, ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρῷτο.

542 ΑΛΕ Ἐξέκλινε.

545 ΤΡΕΣ. Διὰ δέος ὑπεχώρησε. ΠΑ. Περιβλεψάμενος.

546 ΕΝ. Παραλλάσσων, ἐπιστρεφόμενος. ΟΛΙ. Κατ᾽ ὀλίγον, κατὰ μικρόν. ΑΜ. Ἀλλάσσων.

547 ΩΣ. Διατί ὁτὲ μὲν λέοντι παραβάλλει τὸν Αἴαντα, ὁτὲ δὲ ὄνῳ; Ὅτι αἱ μὲν παραβολαὶ τριῶν ἕνεκα γίγνονται· αὐξήσεως, ἐνεργείας, σαφηνείας. Εἰς τὸ πρόσφορον δὲ ἓν ἑκάτερον ἐτήρησεν ὁ Ποιητὴς εἰπὼν, Αἴαντα καὶ φονεύοντα λέοντος δίκην, καὶ τῶν πολεμίων ἀναχωρεῖν ὡς ὄνον. Ταῖς γὰρ φύσεσι τῶν ζώων, καὶ τὸ ὀκνηρὸν πρὸς φυγὴν, καὶ τὸ ταχὺ πρὸς μάχην τοῦ ἥρωος δεδήλωκεν. ΑΠΟ. Ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως.

548 ΕΣ. Ἐδίωκον.

549 ΒΟ Ἐξαρπάσαι τὴν λιπαρωτάτην καὶ καλλίστην τῶν βοῶν σάρκα.

550 Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
Ιθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Αντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
Ηῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
555 Ως Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
Ηϊε πόλλ' ἀέκων. περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Αχαιῶν.
Ως δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
Νωθὴς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγῃ,
Κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες
560 Τύπτουσιν ῥοπάλοισι, βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν,
Σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
Ως τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἕποντο.
565 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,
Αὖτις ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν,
Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.

550 ΕΓΡ. Ἐγρηγορότες. ΕΡΑ. Ἐρῶν, ἐπιθυμῶν.

551 ΙΘΥ. Ἐπ' εὐθείας ὁρμᾷ. ΠΡ. Ἀνύει, πράσσει. ΑΚ. Ἀκόντια, δόρατα.

552 ΑΝ. Κατὰ πρόσωπον. ΑΙΣ. Ὁρμῶσι, φέρονται. ΘΡΑ. Ἰσχυρῶν, τολμηρῶν.

553 ΔΕ. Λαμπάδες, δᾷδες. Παρὰ τὸ δαίεσθαι, ὅ ἐστι, καίεσθαι. ΤΡ. Φοβεῖται, τρέμει. ΕΣ. Καίτοι προθυμούμενος.

554 ΗΩ. Ἕωθεν, ὄρθρου. ΑΠΟ. Ἐχωρίσθη. ΤΕ. Λελυπημένῳ.

556 ΠΟΛ. Πάνυ ἄκων. ΠΕ. Περισσῶς.

557 ΠΑΡ. Τὸ ἑξῆς, παρελὼν ἀρόσιμον χώραν. ΕΒΙ. Τῇ βίᾳ ἐνίκησεν. ΠΑΙ. Τὰ μικρὰ παιδία, νεῶν.

558 ΝΩ. Βραδὺς, ἀργός. ΡΟ. Ξύλα. Ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν, ἢ τῇ ῥοπῇ, ὅ ἐστι, τῇ φορᾷ, ἀλοᾶν καὶ συντρίβειν. Στίφη δὲ πληγῶν θέλει αὐτὸν παραστῆσαι φέροντα, ἵνα δείξῃ αὐτοῦ τὸ γενναῖον. ΑΜ. Περιεκλάσθη.

559 ΚΕΙ. Κόπτει τοῖς ὀδοῦσιν. ἐσθίει. μεταφορικῶς.

561 ΣΠ. Μόλις, δυσχερῶς. ΕΠ. Ἐπειδὰν, ἐπὰν, ἀφ' οὗ. ΦΟΡ. Τροφῆς.

567 ΤΡΩ. Ἐτρέπετο.

568 ΠΑΝ. Πάντας, φησὶ, τοὺς Τρῶας, ἐπὶ τὰς ναῦς ὁρμῶντας, Αἴας ἀντιτασσόμενος ἐκώλυεν.

Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Αχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
570 Ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Αλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν, ὅρμενα πρόσσω·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
Εν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
575 Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλε Φαυσιάδην Απισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ηπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
580 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Αλέξανδρος θεοειδὴς
Τεύχε' ἀπαινύμενον Απισάονος, αὐτίκα τόξον
Εἷλκεν ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
Αψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
585 Ηὔσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ω φίλοι, Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἕ φημι
Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
590 Ιστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
Ως ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος. οἱ δὲ παρ' αὐτὸν

571 ΟΡ. Ορμῶντα ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν. Ορμενα.

572 ΕΠ. Εφάψασθαι, ἐπιθιγεῖν.

573 ΑΣ. Κορεσθῆναι, πληρωθῆναι.

575 ΒΙΑ. Καταπονούμενον.

578 ΗΠ. Τὸ ἧπαρ ἔτρωσε κάτω ὑπὸ τὰς φρένας. Φρένας ὁ Ποιητὴς καὶ πάντες οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν τὸ διάφραγμα, παρ' ὅσον, φλεγμαῖνον τοῦτο, ὡς νευρῶδες, ἔχει συμπάσχοντα τὸν ἐγκέφαλον, καὶ παρακολουθοῦσι μέγισται παραφρονήσεις. Πηγὴ δὲ ὅλου τοῦ νευρώδους γένους ὁ ἐγκέφαλος· ὥσπερ ἀρτηριῶν καρδία, καὶ φλεβῶν ἧπαρ.

579 ΑΙ. Αφῃρεῖτο.

581 ΑΠ. Αφαιρούμενον.

583 ΔΟ. Ο κλάδος.

589 ΔΥ. Κακοήχου, λυπηροῦ.

Πλησίοι ἔστασαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας.
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
Ιδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς.
Εἱστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτεϊ νηΐ,
Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
Αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατρόκληα προσέειπε,
Φθεγξάμενος παρὰ νηός. ὁ δὲ κλισίηθεν, ἀκούσας,
Εκμολεν ἶσος Αρηϊ. κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
Τὸν πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Τίπτέ με κικλήσκεις, Αχιλλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;
Τὸν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς·
Δῖε Μενοιτιάδη, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Νῦν οἴω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Αχαιοὺς
Λισσομένους. χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτός.
Αλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διῒ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
Οντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
Ητοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
Τῷ Ασκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός.
Ιπποι γάρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμαυῖαι.
Ως φάτο. Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
Βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Αχαιῶν.

---

592 ΣΑ. Ερείσαντες τοὺς ὤμους τοῖς ἀσπίσιν.

595 ΩΣ. Οὕτως οὖν οὗτοι ἐμάχοντο θερμῶς, δίκην πυρός.

597 ΙΔΡ. Ιδρῶτι καταῤῥεόμεναι.

599 ΕΠΙ. Παρὰ τῇ πρύμνῃ.

600 ΙΩ. Καὶ τὴν δίωξιν. Ιωκήν. ὅ ἐστι, τὴν φυγὴν, τὴν πολλῶν δακρύων αἰτίαν, καὶ λυπηράν.

603 ΕΚ. Εξέμολεν, ἐξῆλθεν.

609 ΟΥΚ. Οἷον ἀκαρτέρητος, καὶ δεινή.

610 ΕΡ. Ερώτησον.

612 ΤΑ. Τὰ ὀπίσω τοῦ σώματος.

614 ΠΑ. Παρέδραμον.

620 ΑΠΕ.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
Αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
Ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
620 Ἐξ ὀχέων. οἱ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
Στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη,
Τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
625 Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
Ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων.
Ἥ σφωϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,
Καλὴν, κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
Χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
630 Ἠδὲ μέλι χλωρόν· πὰρ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν·
Πὰρ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιὸς,
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, οὔατα δ' αὐτοῦ
Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
Χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.

620 ΑΠΕ. Πρὸς ἄνεμον ἐπιστραφέντες τὸν ἱδρῶτα ἐξηραίνοντο.

621 ΠΟ. Πρὸς τὴν πνοὴν, πρὸς τὴν αὔραν.

623 ΤΕΥ. Κατεσκεύαζε. ΚΥ. Κυκεῶνα. Ἔστι δὲ δίψους ἴαμα ὁ κυκεὼν, ἐκ διαφόρων εἰδῶν σκευαζόμενος.

626 ΕΞΕ. Ἐξαίρετον ἔδωκαν.

627 ΕΠΙ. Ἐπ' αὐτῷ παρέθηκε.

628 ΚΥ. Κυανῷ τοὺς πόδας κεχρισμένην. μελανόπουν.

629 ΚΡΟ. Ποτικὸν ὄψον. ὅ ἐστι προσφάγιον, δίψους παρασκευαστικόν. Πᾶν δὲ τὸ μετὰ τοῦ ἄρτου ἐσθιόμενον, ὄψον καλεῖται. Ἔστι δὲ τὸ κρόμυον καὶ πρὸς τὰ μὴ καλὰ ἁρμόζον ὕδατα, ὡς ἀλεξιφάρμακον.

630 ΧΛΩ. Πρόσφατον, νέον. Οὕτω γὰρ καὶ ἡμεῖς χλωρὸν τυρὸν λέγομεν τὸν νέον. Διατί δὲ τὸν Πάτροκλον ὁ Ἀχιλλεὺς πέμπει; Ῥητέον, ὅτι κατ' οἰκονομίαν. Ἐπειδὴ γὰρ ἄπρακτος ἡ πρεσβεία γέγονε, διὰ Πατρόκλου βούλεται Νέστορα τοῦτο κατορθῶσαι, ὅπερ οὐκ ἐποίησαν οἱ πρέσβεις. Ὥστε προοικονόμησε τοῦτο ὁ Ποιητὴς οὕτως, ἵνα καὶ Νέστωρ τὴν τῶν λόγων δύναμιν παραστήσῃ, καὶ Ἀχιλλέα δόξῃ μετ' εὐλόγου προφάσεως εἰς τὸν πόλεμον ἐξάγειν. ΑΛ. Ἤτοι ἄλφιτα, περιφραστικῶς, ἀπὸ τοῦ κατασκευάσματος, ὅ ἐστιν ἄλευρον. Δηλοῖ δὲ ἡ λέξις ὁτὲ μὲν τὸ ἄλευρον, ἀπὸ τοῦ καταγνύναι καὶ ἀλεῖναι τὸν σῖτον. Ὁτὲ δὲ αἰγιαλὸν, ἀπὸ τοῦ περικατάσσεσθαι, ἢ καταγνύναι τὰ κύματα.

633 ΑΜ. Περὶ ἕκαστον.

634 ΝΕ. Νεμόμεναι, τουτέστι ζῶσαι, ἐῴκεσαν αἱ πέλειαι. ΔΥ. Ἤτοι,

635 Αλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
Πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
Εν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσιν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
Κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε.
640 Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
Μύθοισιν τέρποντο, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φώς.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς, ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
645 Ες δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·
Οὐχ ἕδος ἐστὶ, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὐδέ με πείσεις.
Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι,
Ουτινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
650 Γινώσκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
Νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν, ἄγγελος εἶμ', Αχιλῆϊ.

ὅτι διπλοῦς ἦν αὐτῷ ὁ πυθμήν. ἤ, ὅτι ἦν ἀμφίθετον· ὅπερ καὶ κύπελλόν φασι τοῦτο, καὶ ἀμφικύπελλον.

635 ΑΛ. Προσληπτέον τὸ πρεσβύτης. ἵν' ᾖ, οὐ ῥαδίως οὐδὲ εὐχερῶς αὐτὸ ἐκίνει τῆς τραπέζης τις τῶν λοιπῶν γερόντων. Αλλὰ μογέων, ὅ ἐστιν, ὀκνῶν. ἢ, ἄλλος μὲν κάμνων. Ινα δηλοῖ τὸν Μαχάονα, διότι ἐτέτρωτο.

637 ΚΥ. Τὸν κυκεῶνα ἐποίησεν, ἐτάραξε.

638 ΠΡΑ. Ἤτοι τῷ πραϋντικῷ. τουτέστι, τῷ πραΰνοντι τὸ μένος, τὰς φρένας. Η, παλαιῷ. ἀπὸ τοῦ παραμεμενηκέναι. Η, ἀπὸ εἴδους, ἀμπέλου οὕτω καλουμένης, ἢ ἀπὸ τῶν ἀναδενδράδων εἶπεν οἶνον. Πρέμνον γὰρ τὴν ὑφέτην καλοῦσιν. Αλλοι δὲ ἀπὸ Πράμνης εἶπον. Πράμνη δὲ ὄρος ἐν τῇ Ικαρίᾳ οἰνοφόρον.

639 ΚΝΗ. Μαχαιρίῳ τυροξύμῳ. ἢ τυροξόῳ. ΕΠΙ. Κατέπασσεν ἐπὶ τῷ κυκεῶνι. Καὶ γὰρ μετ' οἴνου καὶ μετὰ ζωμοῦ αὐτὰ ἐσθίουσιν.

640 ΩΠ. Ἡτοίμασε.

641 ΠΟ. Ξηραντικήν.

642 ΕΝΕ. Επαγγέλλοντες, λέγοντες.

645 ΕΙΣ. Εἰσήγαγε δέ. ΚΑ. Καθέζεσθαι.

646 ΑΝ. Απηρνεῖτο. Εἴρηται παρὰ τὸ ἀνανεύειν.

647 ΟΥΧ. Οὐκ ἔστι καιρός μοι νῦν τοῦ καθέζεσθαι. Εδος γὰρ ἡ καθέδρα, νῦν.

648 ΝΕ. Φιλομεμφὴς, ἢ μεμψίμοιρος. Ακριβαστὴς ἐν τῷ κολάζειν. Ο. Οστις με.

651 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἀναγγελῶ.

653 ʹΝ.

Εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος
Δεινὸς ἀνήρ. τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
655 Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Αχιλλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Αχαιῶν,
Οσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήαται; οὐδέ τοι οἶδε,
Πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν; οἱ γὰρ ἄριστοι
Εν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης.
660 Οὔτασται δ' Οδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Αγαμέμνων.
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
Ιῷ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Αχιλλεὺς,
Εσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν οὐ κήδεται, οὐδ' ἐλεαίρει.
665 Η μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
Αργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
Αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς
Εσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
670 Ως ὁπότ' Ηλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
Αμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ιτυμονῆα
Εσθλὸν Υπειροχίδην, ὃς ἐν Ηλιδι ναιετάασκε,

---

653 ΑΝ. Καὶ τὸν μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον μέμψοιτο ἄν.

655 ΟΛΟ. Οἰκτείρει, ἐλεεῖ.

658 ΚΕ. Κεῖνται.

666 ΑΕ. Ακόντων, μὴ βουλομένων.

667 ΕΠΙ. Εφεξῆς. ΙΣ. Δύναμις.

668 ΓΝΑ. Τοῖς καμπτομένοις.

670 ΝΕΙ. Φιλονεικία. ΕΤΥ. Κατεσκευάσθη, ἐγένετο.

671 ΑΜ. Περὶ βοῶν ἀπελασίας. ΟΤ. Νηλεὺς ὁ Ποσειδῶνος, ἱππικώτατος τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος, ἔπεμψεν εἰς Ηλιν ἵππους ἐς τὸν ὑπ' Αὐγέου συμπλεκόμενον ἀγῶνα. Νικησάντων δὲ τούτων, φθονήσας Αὐγέας, ἀπέσπασε τούτους, καὶ τοὺς ἡνιόχους ἀφῆκεν ἀπράκτους. Νηλεὺς δὲ γνοὺς, ἡσυχίαν ἦγε. Νέστωρ δὲ, ὁ τῶν παίδων αὐτοῦ νεώτατος, στρατὸν ἀθροίσας, ἐπῆλθεν Ηλιδι. καὶ πολλοὺς ἀποκτείνας, ἀπήλασε τοὺς ἵππους. καὶ οὐκ ὀλίγην τῶν πολεμίων ἀπέσυραν λείαν. Η ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

672 ΥΠ. Υπειρόχου παῖδα.

Ρύσι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ἧσι βόεσσιν,
Εβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
675 Κὰδ δ' ἔπεσεν: λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται.
Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλὴν,
Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
Ιππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
680 Πάσας θηλείας· πολλῇσι δ' πῶλοι ὑπῆσαν.
Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω
Εννύχιοι προτὶ ἄστυ. γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόν δε κιόντι.
Κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
685 Τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ηλιδι δίῃ.
Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
Δαίτρευον. πολέσιν γὰρ Επειοὶ χρεῖος ὄφειλον·
Ως ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
Ελθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ηρακληείη

673 ΡΥ. Αντὶ τοῦ, ῥυσιάζων. ὅ ἐστιν, ἐνέχυρα λαμβάνων. Ρύσιον δὲ, τὸ ἐνέχυρόν φησιν.

675 ΛΑ. Καὶ οἱ περὶ αὐτὸν πολλοί. ΤΡΕ. Διὰ δέος ἔφυγον. ΑΓΡ. Αγροῖκοι, ἀγρῶται.

676 ΗΛΙ. Πάνυ πολλήν. μάλα πολλήν.

677 ΠΩ. Ποίμνια.

678 ΣΥ Τὰ χοιροτροφεῖα.

681 ΝΗ. Τὴν τοῦ Νηλέως.

682 ΕΝ. Διὰ τῆς νυκτός.

684 ΕΛΙ. Εβόων, ὀξέως ἐκήρυσσον.

685 ΤΟΥΣ. Τούτους συνέρχεσθαι. ΧΡ. Χρέος, δάνειον. ΟΦ. Εχρεωστεῖτο. ΔΙΗ. Θαυμαστῇ ἱερᾷ. Εν αὐτῇ γὰρ ἐτιμᾶτο Ολύμπιος Ζεύς. οὗ καὶ πανήγυρις κατὰ πενταετῆ χρόνον ἤγετο, τὰ Ολύμπια. ἔνθα ἠγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ελλάδος πάντες. Εστι δὲ καὶ πόλις Πελοποννήσου.

687 ΔΑΙ. Εμέριζον. ΕΠ. Οἱ Ηλεῖοι. Απὸ Επειοῦ βασιλέως. Οὗτος Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης τῆς Ενδυμίωνος παῖς. Οὗ Ηλεῖος, ὁ κτίσας Ηλιδα. Ηλείου δὲ Αλεξις καὶ Επειός. ἀφ' οὗ Επειοί, ὥς φησιν Αριστοτέλης ἐν τῷ Πέπλῳ.

688 ΚΕ. Κακῶς διατεθειμένοι, βεβλαμμένοι.

689 ΕΛ. Ηρακλῆς παρεγένετο εἰς Πύλον, χρῄζων καθαρσίων. Οἱ δὲ Πύλιοι, ἀποκλείσαντες τὰς πύλας, οὐκ εἰσεδέξαντο αὐτόν. Εφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, ἐπόρθησε Πύλον. Συνεμάχουν δὲ τῷ Νηλεῖ τρεῖς θεοί. Ποσειδῶν, Ηρα, Αϊδωνεύς. ὡς καὶ ἐν τῇ Η φησί.

690 Τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,
Τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Επειοὶ χαλκοχίτωνες,
Ημέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
695 Εκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εἵλετο, κρινάμενος τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ηλιδι δίῃ,
Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
Ελθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
700 Θεύσεσθαι. τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
Κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος, ἠδὲ καὶ ἔργων,
Εξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
Δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

690 ΤΩΝ. Εν τῷ φθάσαντι χρόνῳ.

691 ΔΩ. Τὸν Νέστορά φησι μόνον περιλειφθῆναι τῶν τοῦ Νηλέως παίδων· ἤτοι ὅτι νέος ὑπάρχων ἔξω ἐτρέφετο παρὰ τοῖς Γερηνίοις· ἢ ἐπεὶ συνεβούλευσεν εἰσαχθῆναι τὸν Ηρακλέα, ὥς τινές φασιν.

693 ΥΠ. Υπερηφανοῦντες, καταφρονοῦντες.

694 ΑΤΑ. Υβριστικά, ἄδικα.

696 ΚΡΙ. Διαχωρίσας, ἄρας.

697 ΚΑΙ. Ηρακλῆς, προστάξαντος Εὐρυσθέως, ἀνεκάθηρε τὴν Αὐγέου κόπρον. Απαιτοῦντι δὲ αὐτῷ τὸν μισθὸν, οὐκ ἀπεδίδου, λέγων, ἐξ ἐπιταγῆς αὐτὸν πεποιηκέναι. Φυλεὺς δὲ ὁ τούτου παῖς, κριτὴς γενόμενος, κατέκρινε τὸν πατέρα. Ο δὲ ἀγανακτήσας, ἐξέβαλεν αὐτὸν τῆς χώρας. Ηρακλῆς δὲ, ἐπιστρατευσάμενος, Ηλιν ἐπόρθησε. καὶ, μεταπεμψάμενος τὸν Φυλέα ἐκ Δουλιχίου, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν. Ολιγανδρείας δὲ οὔσης, διὰ τὸ πολλοὺς ἐν τῷ πολέμῳ συνεφθάρθαι, Ηρακλῆς συγκατέκλινε τὰς τῶν τετελευτηκότων γυναῖκας τῷ στρατῷ. Οὕτως τε πολλῶν γεννηθέντων, ἔθηκε Διῒ τὸν Ολυμπιακὸν ἀγῶνα. Καὶ αὐτὸς πρῶτος τοῦ ἀγῶνος ἥψατο. ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

698 ΤΕΣ. Αἱ δύο ξυνωρίδες. Ο-περ ἐστὶ τέτρωρον λέγεται. Ως καὶ αὐτὸς ἐν Οδυσσείᾳ· Η δ' ὥς ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι.

700 ΘΕΥ. Δραμεῖσθαι.

701 ΚΑΣ. Κατέχεν. ΕΛΑ. Τὸν ἡνίοχον. ΑΚΑ. Λείπει ἡ, ὑπὲρ, πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τῶν ἵππων.

702 ΤΩΝ. Ως ἐστὶ βλάσφημά τινα εἰρηκότος αὐτοῦ εἰς τὸν Νηλέα.

703 ΑΣ. Απερείσια.

704 ΜΗ. Οπως μηδεὶς ἀπέλθοι, στερηθεὶς τῆς ὁμοίας καὶ ἴσης τιμῆς. Ισης γὰρ, τῆς τὸ δίκαιον καὶ ἴσον ἐχούσης. ΟΙ. Αὐτοῦ. Γενικὴ Εβραϊκή.

705 ΤΑ.

705 Ημεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
Ερδομεν ἱερὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
Ηλθον ὁμῶς, αὐτοί τε πολεῖς, καὶ μώνυχες ἵπποι,
Πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
710 Εστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
Τηλοῦ ἐπ' Αλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
Τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.
Αλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Αθήνη
Αγγελος ἦλθε, θέουσ' ἀπ' Ολύμπου, θωρήσσεσθαι,
715 Εννυχος, οὐδ' ἀέκουσαν, Πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρεν,
Αλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
Εἴα θωρήσσεσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους.
Οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
Αλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
720 Καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὣς ἄγε νεῖκος Αθήνη.
Εστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος, εἰς ἅλα βάλλων,
Εγγύθεν Αρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
Ιππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.
Ενθεν πασσυδίῃ, σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
725 Ενδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Αλφειοῖο·

705 ΤΑ. Περὶ πάντα εἵπομεν σπουδαίως.

708 ΜΕ. Κτέατος καὶ Εὔρυτος παῖδες μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης τοῦ Μόλου. ἐπίκλησιν δὲ Ακτορος. Οὗτοι παρηλλαγμένην φύσιν τῶν λοιπῶν εἶχον ἀνθρώπων. διφυεῖς γὰρ ἦσαν, ἔχοντες ἑκάτερος δύο κεφαλάς, τέσσαρας δὲ χεῖρας, πόδας τοὺς ἴσους, ἓν δὲ σῶμα. Διὰ τοῦτο τοὺς πολεμικοὺς καὶ γυμνικοὺς ἐνίκων ἀγῶνας. Ηρακλῆς δὲ πολεμῶν, καὶ μὴ δυνάμενος κατὰ τοὐμφανὲς αὐτῶν περιγενέσθαι, συμμαχοῦντος Αὐγέου, λοχήσας ἀνεῖλεν αὐτούς, καὶ οὕτως ἐπόρθησεν τὴν Ηλιν. Η ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

710 ΘΡΥ. Πόλις ἐστὶ μεταξὺ Ηλιδος καὶ Πύλου. Ταύτην ἐν τῷ καταλόγῳ Θρύον εἶπε. ΠΟ. Πόλις ὑψηλή, ἄκρα.

713 ΜΕ. Διεληλύθεισαν, παρεγένοντο.

715 ΕΝ. Εν νυκτί.

720 ΩΣ. Εἰς νεῖκος ἦγεν. Ως ἀντὶ τοῦ εἰς.

722 ΑΡ. Αρήνη, πόλις τῆς Πύλου.

725 ΑΛ. Αλφειός, ποταμὸς μεταξὺ Ηλιδος καὶ Πύλου.

Ενθα Διῒ ῥέξαντες ὑπερμενέϊ ἱερὰ καλὰ,
Ταῦρον δ' Αλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
Αὐτὰρ Αθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην·
Δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
730 Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
Αμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Επειοὶ
Αμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες.
Αλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Αρηος.
Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
735 Συμφερόμεσθα μάχῃ Διΐ τ' εὐχόμενοι, καὶ Αθήνῃ.
Αλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Επειῶν ἔπλετο νεῖκος,
Πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα (κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους)
Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Αγαμήδην,
740 Η τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί.
Ηριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Επειοὶ
Ετρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
745 Ηγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος,

---

734 ΕΥ. Οπότε. ΥΠΕ. Υπὲρ γῆν ἦν.

735 ΣΥΜ. Συνήχθημεν, συνεβάλλομεν εἰς μάχην.

738 ΜΟΥ. Ονομα κύριον.

739 ΕΙ. Εγεγαμήκει.

740 Η. Ηπίστατο. Μήδεια ἐλέγετο Αἰήτου μὲν θυγάτηρ, Ιάσονος δὲ γυνή. Αὕτη, μετὰ τὴν ἀποτελεσθεῖσαν ἐν Κορίνθῳ τεκνοφονίαν, φυγὰς εἰς Αθήνας ἀφίκετο, καὶ ἐγαμήθη Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος. Κἀκεῖ Θησέα τὸν ἐξ Αἴθρας γενόμενον τῷ Αἰγεῖ, ἐπὶ τὸν τοῦ πατρὸς γνωρισμὸν ἐκ Τροιζῆνος ἀφικόμενον, πείθει τὸν Αἰγέα φαρμάκῳ ἀνελεῖν, ἐπίβουλον αὐτοῦ τῆς βασιλείας εἰποῦσα παραγενέσθαι. Πεισθεὶς δὲ Αἰγεὺς, φάρμακον ἔδωκε. Μέλλοντος δὲ αὐτὸ καταπίνειν ἐκείνου, ἐπιγνοὺς τότε ξίφος καὶ τὰ ὑποδήματα, (ταῦτα γὰρ ἐν Τροιζῆνι γνωρίσματα κατέλειπε,) τὸ μὲν φάρμακον ἀφείλετο, τὴν δὲ Μήδειαν τῆς Αττικῆς ἐξέβαλεν. Οἰκήσασα δὲ αὕτη τὴν πλησίον Ηλιδος Εφύραν, πολυφάρμακον ἐποίησεν αὐτὴν ὀνομασθῆναι. Η ἱστορία παρὰ Κράτητι. ΤΡΕ. Γεννᾷ, φύει.

Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους· δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
Φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Καί νύ κεν Ακτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
750 Εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρυκρείων Ενοσίχθων
Εκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
Ενθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε.
Τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα δι' ἀσπιδέος πεδίοιο,
Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
755 Οφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
Πέτρης τ' Ωλενίης, καὶ Αλησίου, ἔνθα Κολώνη
Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Αθήνη.
Ενθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Αχαιοὶ
Αψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
760 Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διΐ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
Ως ἔον, εἴ ποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται ἦ τέ μιν οἴω
Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
Ω πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
765 Ηματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Αγαμέμνονι πέμπε·
Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Οδυσσεύς,
Πάντα μάλ' ἐν μεγάροισιν ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε·

748 ΟΔ. Τοῖς ὀδοῦσι τὴν γῆν ἔδακον θνήσκοντες.

749 ΑΚ. Ακτορος καὶ Μολιόνης παῖδες, Κτέατος καὶ Εὔρυτος· Κατά τινας δὲ, Μολιόνης καὶ Ποσειδῶνος. Ισως δὲ μᾶλλον Μολίονας αὐτοὺς εἶπε πολεμικοὺς, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν μάχην μωλώσεως· οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐκαλεῖτο Μολιόνη. ἀπὸ μητρὸς γὰρ Ωμηρος οὐδένα σημαίνει.

750 ΕΙ. Ει μὴ ἔσωσεν αὐτοὺς ὁ τῆς ἀληθείας αὐτῶν πατὴρ Ποσειδῶν.

753 ΔΙ. Ητοι ἐπιμήκους καὶ μακροῦ· ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος. Η ἐν ᾗ τῶν ἀνῃρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο.

754 ΛΕ. Συλλέγοντες, συνάγοντες.

755 ΒΟΥ. Βουπράσιον καὶ Αλείσιον πόλεις τῆς Ηλιδος. ἡ δὲ Ωλενία πέτρα τῆς αὐτῆς χώρας μεγίστη.

757 ΑΠΕ. Απέτρεψεν.

761 ΩΣ Τοιοῦτος ἦν ἐγώ.

762 ΑΠΟ Ονησιν ἕξει, ἐν ἀπολαύσει γενήσεται.

763 ΜΕ. Υστερον ἀπολλυμένων ὄχλων μεταμελήσεται.

Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.
770 Ενθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον,
Ηδὲ σε, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
Πίονα μηρί' ἔκηε βοὸς Διῒ τερπικεραύνῳ,
Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.
775 Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
Στῆμεν ἐνὶ προθύροισι. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Ες δ' ἄγε, χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε,
Ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
780 Ηρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι.
Σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ,
Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος Ἄκτορος υἱός·
785 Τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς,
Πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.
Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
Καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ.
Ως ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
790 Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἴ κε πίθηται.
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,

---

773 ΑΥ. Ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς. Χόρτοι δὲ οἱ τρόχαλοι τοῦ περιφράγματος. ΑΛ. Ἔκπωμα, ποτήριον. Οὐ λισσὸν. οὐ λεῖον· τραχὺ δὲ τοῖς ἐμπαίσμασιν, ἤγουν, ζωδίοις δαιδάλμασιν ἐμπεπαισμένον.

774 ΑΙ. Καιομένοις.

775 ΣΦΩ. Ὑμεῖς. ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἠσχολεῖσθε καὶ ἐνηργεῖτε.

779 ΤΑΡ. Ἐκορέσθημεν.

780 ΥΜ. Ὑμᾶς.

785 ΓΕΝ. Τῷ τοῦ γένους ἀξιώματι κρείσσων. Η, νεώτερος. Ιωνες γὰρ ὑπέρτερον, τὸ νεώτερον.

787 ΥΠΟ. Ὑποδεῖξαι, συμβουλεῦσαι.

Παρειπών· ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
Καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
795 Αλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεσθαι,
Αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Αχαιῶν
800 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ρεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ωσαισθε προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων.
Ως φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Αχιλῆα.
805 Αλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Οδυσσῆος θείοιο
Ιξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
Ηην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
Ενθά οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
Διογενὴς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ,
810 Σκάζων ἐκ πολέμου, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς
Ωμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
815 Α δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

---

792 ΠΑ. Συμβουλία, παραίνεσις. ΕΤ. Προσυπακουστέον, ἀγαθοῦ φίλου.

794 ΕΠΕ. Εἶπε.

795 ΠΡΟ. Προπεμψάτω.

798 ΙΣ. Ομοιοῦντες.

801 ΑΚ. Ακοπίαστοι.

806 ΙΝΑ. Οπου αὐτοῖς τά τε ὤνια ἐπιπράσκετο, καὶ τὰ δικαστήρια ἐγίγνετο.

807 ΤΗ. Οπου ἐστὶ τῶν πλευσάντων ἑκάστων πατρῴων θεῶν βωμοὶ κατεσκευασμένοι ἦσαν.

808 ΑΝ. Συνέτυχε.

810 ΣΚΑ. Χωλεύων. ΝΟ. Υγρός. Η, πολύς. Η, ἐκ τοῦ νοσεῖν τὸ σῶμα γινόμενος.

8.2 ΚΕ. Μετὰ ἤχου ἐφέρετο. ὅ ἐστι, ποιῶς ἀναφερόμενος ἤχει.

817 ΑΣ.

Ως ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Ασειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
Η ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Εκτορ' Αχαιοὶ,
Η ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ, δουρὶ δαμέντες;
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Αχαιῶν
Εσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Εν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων. τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
Αλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
Μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰστὸν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
Εσθλά, τά σε προτὶ φασὶν Αχιλλῆος δεδιδάχθαι,
Ον Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
Ιητροὶ μὲν γὰρ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.
Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἴομαι, ἕλκος ἔχοντα,
Χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν ἄρηα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
Ερχομαι, ὄφρ' Αχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
Ον Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Αχαιῶν.

---

817 ΑΣ. Κορέσειν, πληρώσειν. ΑΡ. Τῷ λευκῷ λίπει.
819 ΣΧΗ. Επίσχωσι. κωλύσωσιν.
820 ΦΘΙ. Αναιρεθήσονται, φθαρήσονται.
822 ΑΛ. Αλέξημα, βοήθημα.
826 ΟΡ. Διεγείρεται, αὔξεται.
829 ΛΙ. Εὐκράτῳ, χλιαρῷ.
831 ΔΙ. Τὸ ὑπερθετικὸν κεῖται ἀντὶ ἀπολύτου, τοῦ θετικοῦ. ὅ ἐστιν, ὁ μόνος ἐν Κενταύροις δίκαιος. Ομοιον δὲ τούτῳ τὸ Μελάντερος ἠΰτε πίσσα.
832 ΙΗ. Αντὶ τοῦ, ἰατρῶν μὲν γάρ. Ορθὴ ἀντὶ γενικῆς.
834 ΧΡΗ. Χρῄζοντα.
837 ΠΩΣ. Πῶς τοῦτο γένοιτ' ἄν.

840 Αλλ' οὐδ' ὥσπερ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
Η, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
Ες κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν, ὑπέχευε βοείας.
Ενθά μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
Οξὺ βέλος περιπευκές· ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
845 Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν,
Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
Εσχ' ὀδύνας. τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

840 ΜΕ. Αμελήσω.

842 ΥΠΕ. Υπέβαλλεν, ὑπέστρωσε. ΒΟ. Δέρματα βοῶν. βύρσας.

843 ΕΚ. Εκτείνας, ἁπλώσας.

844. ΠΕ. Περισσῶς καὶ πάνυ πικρόν.

845 ΕΠΙ. Επέβαλεν, ἐπέπασεν. Πρὸς δὲ τοὺς ζητοῦντας, πόθεν εἶχε τὴν ῥίζαν ὁ Πάτροκλος, ἔστι λέγειν, ὅτι, Ητοι, κατὰ τὸ σιωπώμενον, μετεπέμπετο αὐτήν. ἡ γὰρ ἀρχαία ἰατρικὴ ἐν βοτάναις ἦν. Ητοι, εἰκὸς, αὐτὸν ὡς ἰατρὸν ἐπιφέρεσθαι πρὸς τὰς ἐπικούρους χρείας. Η ὅτι ἐκ τοῦ πεδίου ἀνείλετο αὐτήν. Εζήτηται δὲ καὶ τὸ, ὁποία ἦν ὅλως ἡ ῥίζα, ἧς αὐτὸν κατέπασε. Καὶ λέγουσιν, αὐτὴν εἶναι τὴν καλουμένην ἀριστολοχίαν, ἣν καὶ ἴσχαιμον καλοῦσι.

846 ΔΙΑ. Τρίψας, λύσας. ΟΔΥ. Οδυνῶν παυστικήν.

847 ΕΣ. Επέσχεν, ἔπαυσεν. ΕΤΕ. Εξηραίνετο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Μ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΑΠοβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον. Καί τοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ, καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ελλήνων. Ενθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ. Εκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πυλας, ἐπέβη ταῖς ναυσὶ, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Μῦ Τρώων παλάμῃσι κατήρειπε τεῖχος Αχαιῶν.

ΩΣ ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Ιᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον. Οἱ δ' ἐμάχοντο
Αργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
Τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν, καὶ τεῖχος ὕπερθεν
5 Εὐρὺ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ. ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ηλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
Οφρά σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
Εντὸς ἔχον ῥύοιτο. θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο

ΩΣ. Πάτροκλος. ὁ Μενοιτίου, τρεφόμενος ἐν Οποῦντι τῆς Λοκρίδος, περιέπεσεν ἀκουσίῳ πλαίσματι. Παῖδα γὰρ ἡλικιώτην Αμφιδάμαντος οὐκ ἀσήμου Κλησώνυμον, ἢ, ὥσπερ τινες, Αἰάνην, περὶ ἀστραγάλων ὀργισθείς, ἀπέκτεινεν Επὶ τούτῳ δὲ φυγὼν, εἰς Φθίαν ἀφίκετο, κἀκεῖ, κατὰ συγγένειαν Πηλέως, Αχιλλεῖ συνῆν. Φιλίαν δ' ὑπερβάλλουσαν πρὸς ἀλλήλους φυλάξαντες, ὁμοῦ ἐπὶ Ιλιον ἐστράτευσαν. Η ἱστορία παρὰ Ελλανίκῳ.

3 ΟΜΙ. Αθρόοι. οἷον κατὰ πλῆθος καὶ συστροφήν. καθ' ὁμίλους.

4 ΤΑ. Επλασε τεῖχος ὁ Ποιητὴς εἰς τιμὴν τοῦ Αχιλλέως κἄπειτα ἀπολλύμενον αὐτὸ εἰσάγει, ἵνα μὴ ἐλέγχηται αὐτοῦ τὸ ψεῦδος ὡς μὴ γενομένου ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων, καὶ τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ εἶπε. ΣΧΗ. Ανθέξειν, κωλύσειν.

5 ΝΕ. Αντὶ τοῦ, περὶ τῶν νεῶν, ἢ, ὑπὲρ ἀσφαλείας ΑΜ. Πέριξ δὲ τοῦ τείχους ὤρυξαν τάφρον.

7 ΛΗΙ. Λείαν, λάφυρα.

8 ΡΥ. Φυλάσσοι. ΤΕ. Κατεσκεύαστο.

Αθανάτων. τῷ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
Οφρα μὲν Εκτωρ ζωὸς ἔην, καὶ μήνι' Αχιλλεὺς,
Καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
Τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Αχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
Πολλοὶ δ' Αργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Αργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν·
Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Απόλλων
Τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες
Οσσοι ἀπ' Ιδαίων ὀρέων ἅλα δὲ προρέουσι,
Ρῆσός θ', Επτάπορός τε, Κάρησός τε, Ρόδιός τε,
Γρήνικός τε, καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Απόλλων.
Εννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον. ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Συνεχὲς, ὄφρά κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
Αὐτὸς δ' Εννοσίγαιος, ἔχων χείρεσσι τρίαιναν,
Ηγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε

---

9 ΤΩ. Αντὶ τοῦ, οὐδαμῶς. ΕΜ. Εδραῖον, βέβαιον.

10 ΟΦ. Καὶ τὰ ἑξῆς. παραναφωνεῖ ταῦτα, καὶ λεληθότως λέγει τὴν πόρθησιν τῆς Ιλίου.

12 ΤΟΦ. Τηνικαῦτα.

17 ΜΗ. Εβουλεύοντο.

18 ΑΜΑ. Αφανίσαι. ΠΟ. Περιφραστικῶς, ποταμούς.

22 ΒΟ. Τὰ τῶν βοῶν, τῶν μαχῶν, ἀγρεύματα. ἤγουν, τὰς ἐκ βυρσῶν βοὸς ἀγρίου κατεσκευασμένας ἀσπίδας.

23 ΗΜΙ. Ημίθεοι, οἱ ἕνα θεὸν ἔχοντες γονέα, καὶ ἕνα ἄνθρωπον.

24 ΟΜΟ. Ομοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

25 ΕΝ. Επὶ ἐννέα ἡμέρας. Ενιοι δὲ δασέως, καὶ διὰ τοῦ ἑνὸς ν, ἀναγινώσκουσιν, ἑνῆμαρ, ἵν' ᾖ, μιᾷ ἡμέρᾳ. ὥστε μειοῦσθαι τὴν τῶν θεῶν δύναμιν, μὴ δυνηθέντων καταστρέψαι λόγῳ, θᾶττον δὲ ὑπὸ τῶν Ελλήνων, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γεγονός. Οἱ δὲ φασὶ τέσσαρας διὰ τοὺς ποταμοὺς εἰσάγει, καὶ θεοὺς παρίστησιν, οὐχ ἵνα μόνον ἀφανίσῃ τὸ τεῖχος, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον, διὰ τὸ μηδὲ ἴχνος φανῆναι. ΥΕ. Εβρεχε.

26 ΣΥ. Συνεχῶς, ἐπιμόνως. ΑΛΙ. Τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα. ΘΕΙ. Ποιήσῃ.

28 ΘΕ. Θεμέλια. Ιὰς ἡ διάλεκτος.

Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον.
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
Κὰρ ῥόον, ᾗπερ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
Ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
Τεῖχος ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
Βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ, Διὸς μάστιγι δαμέντες,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
Ὡς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι
Κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται, σθένεϊ βλεμεαίνων·
Οἵ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
Ἀντίοι ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
Ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
Ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·

---

29 ΦΙ. Κορμῶν. Ἀντὶ τοῦ, φυτρῶν. κατ' ἀντιστοιχείωσιν. ΛΑ Λίθων.

30 ΑΓΑ. Ἄγαν ῥοώδη. ὅ ἐστι, σφοδρὰ ῥεύματα ἔχοντα.

31 ΗΙ. Αἰγιαλόν. Οὕτω δὲ καλεῖται ὁ παραθαλάσσιος καὶ ὁδεύσιμος τόπος. παρὰ τὸ ἰέναι.

33 ΚΑΡ. Κατὰ τὸν ῥοῦν. ΙΕΝ. Ἀφίεσαν,

35 ΔΕ. Ἐξῆπτο, διεγήγερτο.

36 ΚΑΝ. Ἤχει. ΔΟΥ. Ἤτοι, τὰ δόρατα ἤχει τὰ ἐπὶ τοὺς πύργους ἀκοντιζόμενα. ἢ, τὰ ἐνῳκοδομημένα τοῖς πύργοις ξύλα ἤχει τοῖς δόρασι βαλλόμενα.

37 ΔΙ. Τῇ Διὸς γνώμῃ ταῖς ψυχαῖς κεκακωμένοι. Μάστιγι δὲ, τῷ κεραυνῷ.

38 ΕΕΛ. Συγκεκλεισμένοι. ΙΣΧ. Κατείχοντο.

42 ΒΛΕ. Ἐπιῤῥωννύμενος.

43 ΠΥΡ. Πύργου δίκην. ἐν τάξει πύργου ΑΡ. Παρασκευάσαντες, ἑτοιμάσαντες.

44 ΘΑ. Συνεχεῖς, πυκνάς.

46 ΑΓΗ. Ἡ ἄγαν προθυμία, ἀνδρεία.

47 ΤΑΡ. Πυκνά. πυκνῶς.

48 ΟΠ. Ὅπου δ' ἂν ἐνορμήσῃ. ΤΗΤ. Κατὰ τοῦτο εἴκουσιν, ὅ ἐστιν, ὑποχωροῦσιν.

Ως Εκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν εἱλίσσεθ', ἑταίρους
50 Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον, ἐπ' ἄκρῳ
Χείλει ἐφεσταότες. ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος.
Εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν, οὔτε περῆσαι
Ρηϊδίη. κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
55 Εστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
Οξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν υἷες Αχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ενθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐΰτροχον ἅρμα τιταίνων
Εσβαίη· πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
60 Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Εκτορα εἶπε παραστάς·
Εκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
Αφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
Ηδὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν. σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
Οξέες ἑστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Αχαιῶν.
65 Ενθ' οὔπως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
Ιππεῦσι. στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω.
Εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλετ' ἀρήγειν,
Η τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
70 Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Αργεος ἐνθάδ' Αχαιούς.
Εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται

49 ΕΙ. Ἐστρέφετο.

51 ΧΡΕ. Ἰδιάζουσαν φωνὴν ἐπέπεμπον.

52 ΑΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς δέος ἦγε καὶ φόβον.

53 ΥΠ. Ὑπερπηδῆσαι.

54 ΡΗΙ. Ῥαδίως, εὐκόλως. ΚΡΗ. Αἱ ὄχθαι. ΕΠΗ. Ὑψηλοί, μεγάλοι.

56 ΗΡΗ. Ἐπεπύκνωτο, ἥρμοστο.

57 ΑΛΕ. Φυλακήν, ἔκκλισιν, ἀποφυγήν.

59 ΜΕ. Προεθυμοῦντο, ἐνήργουν. ΕΙ. Εἰ τελέουσιν. Ὅ ἐστιν, εἰ παρέλθοιεν.

60 ΕΙ. Προσεφθέγξατο.

62 ΑΦ. Ἀπερινοήτως, ἀπείρως.

66 ΣΤΕΙ. Στένωμα. ΤΡΩ. Ἡττηθήσεσθαι. Τρῶμα γὰρ, ἡ ἧττα.

67 ΑΛΑ. Κενοῖ, πορθεῖ.

70 ΝΩ. Ἀνωνύμους.

71 ΠΑ. Πάλιν δίωξις. Οὕτω γὰρ καλεῖται ἡ τῶν διωκόντων φυγή.

Εκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
Οὐκέτ᾽ ἔπειτ᾽ οἴω οὐδ᾽ ἄγγελον ἀπονέεσθαι
Αψορρον ποτὶ ἄςυ, ἑλιχθέντων ὑπ᾽ Αχαιῶν.
75 Αλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Ιππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ·
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι, θωρηχθέντες,
Εκτορι πάντες ἑπώμεθ᾽ ἀολλέες· αὐτὰρ Αχαιοὶ
Οὐ μενέουσ᾽, εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται.
80 Ως φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ᾽ Εκτορι μῦθος ἀπήμων
Αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ᾽ ἵππων ἠγερέθοντο,
Αλλ᾽ ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Εκτορα δῖον.
Ηνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαςος,
85 Ιππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ᾽ ἐπὶ τάφρῳ.
Οἱ δὲ διαςάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Οἱ μὲν ἅμ᾽ Εκτορ᾽ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
Οἳ πλεῖςοι καὶ ἄριςοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιςα
90 Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
Καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ᾽ ἄρ᾽ ὄχεσφιν
Αλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Εκτωρ.
Τῶν δ᾽ ἑτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Αλκάθοος, καὶ Αγήνωρ.

72 ΕΝΙ. Εμπέσωμεν.

74 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ὁρμήσαντος. ΕΛ. Υποςραφέντων.

76 ΕΡΥ. Αντὶ τοῦ, ἐρυκέτωσαν. ὅ ἐςι, κατεχέτωσαν.

77 ΠΡΥ. Πεζοὶ ὁπλῖται.

80 ΑΔΕ. Ηρεσκεν. ΑΠΗ. Αλυπος.

82 ΗΓΕ. Απαιωροῦντο, ἐκρέμαντο.

86 ΑΡ. Παρασκευάσαντες, τάξαντες.

87 ΠΕΝ. Εἰς πέντε τάξεις.

93 ΠΑ. Ο Αλέξανδρος. Καθ᾽ ἣν γαςρὸς ἔχουσα ἡ Εκάβη, ὄναρ ἐθεάσατο, ὅτι ἔτικε δαλὸν, ἀφ᾽ οὗ κατεφλέχθη πᾶσα ἡ πόλις. Τὸ οὖν τεχθὲν, οὐ γνώμῃ τῶν μάντεων ἐξετέθη, ἀλλὰ γνώμῃ θεῶν. Ο ὑπὸ τοῦ εὑρόντος ἐτράφη βουκόλου. Αρκτον γὰρ αὐτῷ γάλα ἐπιχοῦσαν θεασάμενος, ἀνέθρεψεν. Εκλήθη οὖν Πάρις, οὐχ ὅτι, ὥς τινές φασι, ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ᾽ ὅτι τὸν μόρον παρῆλθεν. Υςερον δὲ Αλέξανδρος, ὅτι τῇ παιδείᾳ ἠλέξησεν, ὅ ἐςιν, ἐβοήθησε, πολέμου ἐπελθόντος.

102 ΠΡΟΣ.

Τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδὴς,
95 Υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο
Αἰνείας· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
100 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων·
Πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον.
Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
Τῶν ἄλλων, μετά γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων·
105 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι,
Βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν, λελιημένοι· οὐδέ τ' ἔφαντο
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλεκλητοί τ' ἐπίκουροι,
Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
110 Ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα·
Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
Νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε, κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν,
115 Ἂψ ἀπονοστήσειν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν

---

102 ΠΡΟΣ. Προσέλαβε δέ.

103 ΕΙ. Ἔδοξαν, κατεφάνησαν. ΔΙ. Ὥστε διακεκρίσθαι καὶ φανερὸν εἶναι πᾶσιν. ἐξαιρέτως. περισσότεροι.

104 ΕΠΡ. Διέπρεπεν.

105 ΑΡΑ. Ἠσφαλίσαντο, ἥρμοσαν. ΤΥ. Ταῖς εἰργασμέναις βύρσαις. Λέγει δὲ, ταῖς ἀσπίσιν. Οὐδέποτε δὲ βοῦν ἁπλῶς λέγει τὴν ἀσπίδα, ἀλλὰ μετά τινος ἐξ οὗ γνωρίζεται· βῶν ἀζαλέην.

106 ΛΕ. Παρωρμημένοι, ἔνθερμοι.

107 ΣΧΗ. Σχεθῆναι, κωλυθῆναι. τουτέστι, τλῆναι, ἀποκωλῦσαι.

112 ΠΕ. Προσήγγισε, προσῆλθεν.

113 ΑΛΥ. Διαφυγών.

116 ΔΥ. Χαλεπή.

117 ΔΕΥ.

Ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο·
Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ, τῇ περ Ἀχαιοὶ
Ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι.
120 Τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
Εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας, καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
Τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
125 Ὀξέα κεκλήγοντες. ἔφαντο γὰρ, οὐκέτ' Ἀχαιοὺς,
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
Νήπιοι. ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
Υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων·
Τὸν μὲν, Πειριθόου υἷα κρατερὸν Πολυποίτην·
130 Τὸν δὲ, Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
Ἕστασαν· ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
Αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
Ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
135 Ὣς ἄρα τὼ, χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι,
Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον, βόας αὔας
Ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,

117 ΔΕΥ. Δευκαλίωνος παιδός. Γίγνονται δὲ ἐκ Πύῤῥας καὶ Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος, παῖδες Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς ἔνιοι γεγενῆσθαι λέγουσι. Δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ, Πρωτογένεια.

118 ΕΙ. Ὥρμησε. Σημαίνει δὲ τρία. Εἴσατο, ἀντὶ τοῦ, ὥρμησεν· Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά. Εἴσατο, ἀντὶ τοῦ, ἐφάνη· Εἴσατο δ', ὥστε ῥινόν. Εἴσατο, ἔγνω· Εἴσομαι, εἴ κέ μοι Ὀδυσσεύς.

121 ΟΧΗ. Τὸν συνεκτικὸν τῆς θύρας μοχλόν.

124 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας. ΕΠ. Παρεγίνοντο.

125 ΚΕ. Κεκραγότες.

128 ΛΑ. Λαπίθαι, ἥρωες Ἀχαιοὶ, ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης νύμφης τὸ γένος ἔχοντες.

132 ΥΨΙ. Μακραί.

134 ΔΙ. Ἐπιμήκεσιν. ΑΡΑ. Ἡρμοσμέναι, βέβαιαι.

136 ΕΦΕ. Ἔφευγον.

137 ΒΟ. Βύρσας ξηράς. τοῦτ' ἔστιν, ἀσπίδας.

138 ΕΚΙ. Ἐπῄεσαν.

Ασιον ἀμφὶ ἄνακτα, καὶ Ιαμενόν, καὶ Ορέστην,
140 Ασιάδην τ' Αδάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε.
Οἱ δ' ἤτοι εἵως μὲν ἐϋκνήμιδας Αχαιοὺς
Ορνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
145 Εκ δὲ τὼ ἀΐξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
Αγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε, τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ανδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε, περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
Πρύμνην ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
150 Γίνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται.
Ως τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς
Αντίω βαλλομένων. μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
Λαοῖσι καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι.
Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν, ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων,
155 Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
Νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὡς πῖπτον ἔραζε,
Ας τ' ἄνεμος ζαὴς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
Ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ως τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον ἠμὲν Αχαιῶν
160 Ηδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν,
Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.

141 ΕΙ. Εως ὧδε, πρὶν ἐλθεῖν τοὺς βαρβάρους.

142 ΕΝ. Εσω τειχῶν.

145 ΕΚ. Εξελθόντες δὲ αὐτοί.

147 ΔΕ. Εκδέχονται. ΚΟ. Παρὰ τὸ τὰ κῶλα ἐπισύρειν. Η τὸν κολῳὸν, ἤγουν τὸν συῤῥαγμόν. ΙΟΝ. Επερχόμενον.

148 ΔΟΧ. Πλάγιοι, εἰς πλάγιον, ὁρμῶντες. ΑΓ. Κατακλῶσιν, καταπίσσουσι.

149 ΠΡΥ. Εκ ῥιζῶν, ἐσχάτην. ΥΠ. Υπὸ δὲ τῶν ὀδόντων. ΚΟΜ. Ψόφος.

153 ΛΑ. Τοῖς ἀπὸ τοῦ τείχους ὄχλοις θαῤῥοῦντες. ΚΑ. Εμπροσθεν.

156 ΕΡΑ. Εἰς τὴν γῆν.

157 ΖΑ. Μεγάλως πνέων, βίαιος.

160 ΚΟ. Αἱ περικεφαλαῖαι δὲ αὐτῶν ξηρὸν καὶ σκληρὸν ἦχον ἀπετέλουν, περιήχουν. ΑΥ. Ξηρόν.

161 ΜΥ. Τραχέσι λίθοις.

Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε, καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
Ασιος Υρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας, ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
165 Πάγχυ μάλ'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Αχαιοὺς
Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
Οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἠὲ μέλισσαι,
Οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,
Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ, μένοντες
170 Ανδρας θηρητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
Ως οἵγ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δύ' ἐόντε,
Χάσσασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ ἁλῶναι.
Ως ἔφατ'. οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα, ταῦτ' ἀγορεύων.
Εκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
175 Αλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν.
Αργαλέον δὲ, με ταῦτα, θεὸν ὥς, πάντ' ἀγορεῦσαι.
Πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ
Λαϊνον· Αργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμῷ
180 Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Ενθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
Δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ

---

163 ΑΛΑ. Δεινοπαθήσας.

164 ΦΙ. Ψεύστης.

166 ΣΧΗ. Επισχεῖν.

167 ΜΕ. Ποικίλοι τὰ μέσα τοῦ σώματος. Εἰσὶ γὰρ ἐπτερωμένοι καὶ ξανθοί. ἀφ' οὗ εὐκίνητοι. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι, πόδας αἰόλον ἵππον. Αμεινον δὲ ἀκούειν, τοὺς εὐκινήτους.

168 ΟΙ. Νῦν φωλεούς. Καὶ κοῖλον δόμον τὴν σφηκιὰν φησί. ΟΔΩ. Αντὶ τοῦ, παρὰ τὴν ὁδόν. ΠΑΙ. Τῇ πολλὰς ἐκτροπὰς ἐχούσῃ, τῇ τραχείᾳ.

170 ΘΗ. Τοὺς ἐρεθίζοντας.

172 ΧΑΣ. Χωρισθῆναι.

177 ΘΕ. Θεῖον. τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπεμπόμενον.

179 ΑΚΑ. Ελελύπηντο.

183 ΧΑΛ. Χαλκᾶς παραγναθίδας ἐχούσης.

184 ΕΣ. Επέσχεν, ἐκώλυσε.

189 ΤΥ.

185 Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ενδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ορμενον ἐξενάριξεν.
Υἱὸς δ' Αντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὄζος Αρηος,
Ιππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
190 Αὖτις δ', ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην· (ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·)
Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ιαμενὸν καὶ Ορέστην,
Πάντας ἐπασσυτέρους, πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
195 Οφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
Τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Εκτορι κοῦροι ἕποντο,
Οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχός τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
Οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
200 Ορνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι, πέλωρον,
Ζωὸν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ ἔπω λήθετο χάρμης.
Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρὴν,
205 Ιδνωθεὶς ὀπίσω. ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε,
Αλγήσας ὀδύνῃσι· μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ·

189 ΤΥ. Επιτυχών.

192 ΑΥ. Εκ τοῦ πλησίον, ἐκ χειρός.

194 ΕΠ. Επ' ἀλλήλους.

201 ΥΨΙ. Εἰς ὕψος πετόμενος. Τῷ δὲ τόνῳ ἀναγνωστέον, ὡς, νεφεληγερέτης. Υψιπέτης δὲ, ἀπὸ ὕψους πεπτωκώς. ΕΕΡ. Αφορίζων, ὥστε φαίνεσθαι μέσον αὐτῶν. ΕΠ. Υποχωρῆσαι συμφέρον προσημαίνων. Αριστερὰ γὰρ σημεῖα τὰ ἀπαίσια. δεξιὰ δὲ τὰ συμφέροντα. Ζητεῖται δὲ, πῶς ὁ Ζεὺς, ἐπικρατεστέρους θέλων ποιῆσαι τοὺς Τρῶας, σημεῖον αὐτοῖς κωλυτικὸν ἀποπέμπει. Φησὶ γάρ· Ορνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσι. Καὶ ῥητέον, ὅτι νίκην μὲν ἐδίδου τοῖς Τρωσὶν, ἐξελεῖν δὲ τὸ δέος τῶν Ελλήνων. Οὐ γὰρ κατὰ προαίρεσιν αὐτοὺς ἐμίσει, ἀλλὰ χαριζόμενος Θέτιδι.

202 ΦΟΙ. Φονευτικόν. ἢ πυρρόν.

204 ΚΟ. Εδακνεν, ἔπληξεν. ΕΧ. Κρατοῦντα.

205 ΙΔ. Συνειλήσας ἑαυτόν. καμφθείς. ΑΠΟ. Απὸ ἑαυτοῦ.

Αὐτὸς δὲ κλάγξας, πέτετο πνοιῇσ' ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐῤῥίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
210 Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν,
Ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
Δῆμον ἐόντα, παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Οὔ τε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν.
215 Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
Ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωσὶν ὅδ' ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
220 Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων, δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.
Ὡς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
225 Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα.
Πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ
Χαλκῷ δῃώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
Ὧδε χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
Εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.

207 ΚΛΑ. Βοήσας.

208 ΑΙΟ. Τὸν ποικίλον καὶ πολύστικτον. Πέπονθε δὲ ἐπὶ τέλους ὁ στίχος, ἔχων τὸ ἐκ δύο βραχειῶν πυῤῥίχιον. καὶ καλεῖται μύουρος, καὶ μείουρος.

211 ΕΣ. Τὰ ἀγαθὰ συμβουλεύοντι.

213 ΔΗ. Νῦν, τὸν δημότην. ΠΑ. Ἔξω τοῦ δέοντος δημηγορεῖν. Μᾶλλον δὲ, παρὲκ βουλήν.

214 ΠΟ. Ἀγορᾷ στρατιωτικῇ. ΑΕΞ. Αὔξειν.

216 ΜΗ. Μὴ ἀπέλθωμεν.

224 ΡΗΞ. Διαῤῥήξομεν.

225 ΟΥ. Οὐ κατὰ τὸ δέον. Οὐχὶ σὺν ἐπαίνῳ. δόξης ἄπρ. ΑΥ. Τὰς αὐτὰς ὁδούς.

228 ΥΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἀποκρίναιτο ἐξηγούμενος τὸ σημεῖον. ΘΕΟ. Ὁ ἐκ θείας ἐπινοίας μαντευόμενος. ὁ χρησμῳδός. Νῦν δὲ, οἰωνιστής.

229 ΕΙ. Ἐπιστήμων εἴη παρατηρήσεως σημείων.

230 Τὸν δ' ἄρ', ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος Εκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον, ἀμείνονα τοῦδε, νοῆσαι.
Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
Εξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοὶ,
235 Ος κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
Βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε.
Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
Πείθεσθαι· τῶν οὔτι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλεγίζω,
Εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
240 Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ημεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
Ος πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;
245 Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
Νηυσὶν ἔπ' Αργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι.
Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.
Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
250 Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.

231 ΠΟΥ. Ηρακλέους πορθήσαντος Ιλιον, Πρίαμος ὁ Λαομέδοντος, παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, ἔπεμψεν εἰς Δελφοὺς, μαντευσόμενος περὶ τῶν ἐνεστώτων. Οἱ δὲ πορευθέντες, χρησμόν τε λαμβάνουσι, καὶ Πάνθουν, ἕνα τῶν Δελφῶν, ἄγουσι, ὅπως κατὰ τὸ συνεχὲς μαντεύηται Πριάμῳ. Γήμας δὲ οὗτος θυγατέρα Κλυτίου Προνόμην, Πολυδάμαντα γεννᾷ, τήν τε μαντικὴν ἀναδιδάσκει. Λέγεται δὲ, μιᾷ νυκτὶ τοῦτόν τε καὶ τὸν Εκτορα γεννηθῆναι.

233 ΑΠΟ. Απὸ κελεύσεως.

234 ΕΞ. Εξώλεσαν δή.

237 ΤΑ. Επιμήκεις πτέρυγας ἔχουσι.

239 ΕΙΤ. Δεξιὰ, τὰ ἀνατολικὰ καλεῖ· ἀριστερὰ δὲ, τὰ δυτικά. ΠΡΟΣ. Πρὸς ἀνατολήν.

240 ΠΟ. Πρὸς δυσμάς.

247 ΜΕ. Μένων τοὺς πολεμίους ἐν τῇ μάχῃ. πολεμικός.

249 ΠΑΡ. Παραλογισάμενος, πείσας.

250 ΔΑΜΕΙΣ. Πληγείς.

Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ηχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Ωρσεν ἀπ' Ιδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
Η ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν, αὐτὰρ Αχαιῶν
255 Θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Εκτορι κῦδος ὄπαζε·
Τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι,
Ρήγνυσθαι μέγα τεῖχος Αχαιῶν πειρήτιζον.
Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Αχαιοὶ
260 Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν, ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
Τὰς οἵγ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Αχαιῶν
Ρήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
Αλλ' οἵγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
Βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
265 Αμφοτέρω δ' Αἴαντε, κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων,
Πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Αχαιῶν:
Αλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
Νείκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
Ω φίλοι Αργείων, ὅς τ' ἔξοχος, ὅστε μεσήεις,
270 Οστε χερειότερος, ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι
Ανέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι.
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε, μή τις ὀπίσσω
Τετράφθω ποτὶ νῆας, ὁμοκλητῆρος ἀκούων·

255 ΘΕΛ. Ηπάτα. ἔβλαπτε.

257 ΠΕΙ. Διάπειραν ἐποιοῦντο.

258 ΚΡΟΣ. Τὰς ὑποκρόσσους κλίμακας. ΠΥΡ. Αντὶ τοῦ, ἐπὶ τοὺς πύργους εἷλκον, παρείλκυσαν. ΕΡ. Κατέβαλλον, κατέστρεφον. ΕΠ. Τοὺς προμαχῶνας τῶν τειχῶν.

259 ΣΤΗ. Τοὺς λίθους. Παρὰ τὸ ἵστασθαι. Λέγει δὲ τοὺς θεμελιαίους. ὅθεν καὶ προβλῆτας αὐτοὺς φησι, παρὰ τὸ προβεβλῆσθαι. ΕΜΟ. Διὰ μοχλῶν ἐκίνουν.

260 ΕΧ. Ερείσματα.

261 ΑΥ. Εξέβαλλον.

265 ΚΕ. Παρεκελεύοντο.

266 ΦΟΙ. Εμμανῶς ἐπήρχοντο.

267 ΣΤΕ. Επιτεταμένοις, σκληροῖς.

269 ΜΕ. Μέσος κατὰ δύναμιν.

273 ΤΕ. Τραπέσθω. ΟΜΟ. Τοῦ ἐγκελευομένου, τοῦ ἀπειλοῦντος.

Αλλὰ πρόσω ἵεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
275 Αἴ κεν Ζεὺς δώησιν Ολύμπιος ἀστεροπητὴς
Νεῖκος, ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστυ, δίεσθαι.
Ως τώγε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Αχαιῶν.
Τῶν δ' ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαὶ
Ηματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
280 Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα·
Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
Υψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους,
Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα·
Καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς·
285 Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα
Εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Ως τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαὶ,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Αχαιοὺς
Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
290 Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Εκτωρ
Τείχεος ἐῤῥήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
Εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
Ωρσεν ἐπ' Αργείοισι λέονθ' ὡς βουσὶν ἕλιξιν.
Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,

---

274 ΠΡΟ. Εἰς τοὔμπροσθεν ἔρχεσθε καὶ ὁρμᾶτε.

276 ΔΙ. Διῶξαι.

277 ΠΡΟ. Εμπροσθεν τῶν λοιπῶν βοῶντες ἢ προμαχόμενοι. Βοὴ γὰρ ἡ μάχη, ἀπὸ τοῦ παρακελευθέντος.

279 ΩΡΕ. Ωρμησε, προεθυμήθη.

280 ΠΙ. Φανεροποιῶν, ἐμφανιζόμενος. ΤΑ. Τὰ αὐτοῦ σημεῖα καὶ βέλη. ἃ ἐπιπέμπει κατὰ χόλον. Βέλος δὲ νῦν εἴρηκε τὸν χειμῶνα.

282 ΠΡΩ. Προβολαῖς ὀρῶν, ἐξοχαῖς.

283 ΛΩ. Ανθοῦντα. ΠΙ. Νῦν, γεώργια.

285 ΠΡΟ. Προσερχόμενον, προσρηγνύμενον. ΕΡΥ. Αντὶ τοῦ, ἐρύκει, κατέχει.

286 ΕΙ. Κεκάλυπται. ΕΠΙ. Επιβαρήσῃ, πολὺς καὶ μέγας ἐπέλθῃ. ΔΙ. Η χιὼν, νῦν.

287 ΠΩ. Επέτοντο, ἐφέροντο. ΛΙ. Πυκναὶ λίθοι. Θηλυκῶς δέ φησιν.

293 ΕΛΙ. Μέλασιν. Η, εἰλοῦσι τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ.

295 Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ηλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς,
Χρυσείοις ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
Τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων
Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευὴς
300 Δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ,
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
Εἴπερ γάρ χ' εὕρῃσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας,
Σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
Οὔ ῥα τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι·
305 Αλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Εβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
Ως ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
Τεῖχος ἐπαΐξαι, διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ' Ιππολόχοιο·
310 Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
Εδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
Εν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὣς, εἰσορόωσι,
Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
315 Τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
Εστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,

295 ΕΞΗ. Εξ ἐλασμάτων κατασκευασθεῖσαν, ἐξάπτυχον.

296 ΗΛΑ. Κατεσκεύασεν. ΕΝ. Επεὶ τῶν πτυχῶν, αἱ μὲν ἐκ χαλκοῦ ὑπῆρχον, αἱ δὲ ἐκ βύρσης, διὰ τοῦτο ἔρραψεν αὐταῖς ἔσωθεν ταῖς ῥάβδοις, τοῖς κανόσι, τοῖς ἱμᾶσιν, οἷς εἴχοντο αἱ ἀσπίδες. ΒΟ. Βύρσας.

297 ΠΕ. Ωστε ἐκ τῆς ῥαφῆς κύκλον ἀποτελεῖσθαι.

300 ΚΕ. Αναγκάζει.

301 ΠΕΙ. Πεῖραν ληψόμενον. ΠΥ. Ασφαλῆ. Λέγει δὲ τὴν ἔπαυλιν.

302 ΠΑΡ. Παρ' αὐτοῖς. ΒΩ. Βοσκήτορας, βουκόλους.

303 ΔΟΥ. Δόρασιν. Απὸ ὀνομαστικῆς τὸ δόρυ, ἡ γενικὴ δόρυος καὶ δουρός· ἀπὸ δὲ τοῦ δόρατος, καὶ δόρασι, πληθυντικῶς.

304 ΑΠ. Αντὶ ἐπιβολῆς. Απειρος. ΜΕ. Προεθυμεῖτο. ΔΙ. Διωχθῆναι.

311 ΕΔ. Προεδρία, τιμή.

314 ΦΥ. Αμπελοφύτου γῆς.

316 ΚΑΥ. Εμπύρου, θερμῆς. Διὰ τὸ θερμὸν τῶν ἀγωνιζομένων.

Ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
Οὐ μὲν ἀκλεεῖς Λυκίην κατακοιρανέουσιν
Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,
320 Οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἶς
Ἐσθλὴ, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
Ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
Ἔσσεσθ', οὔτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
325 Οὔτέ κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
Νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι,
Ἴομεν, ἠέ τῳ κῦδος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησε·
330 Τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
Πάπτηνε δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
Ἡγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι.
335 Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
Ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα
Ἐγγύθεν. ἀλλ' οὔπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
Βαλλομένων σακέων τε, καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν,
340 Καὶ πυλέων. πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο. τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς

---

317 ΠΥ. Ἐπιμελῶς τεθωρακισμένων. πολεμικῶν.

320 ΕΞ. Ἐξαίρετον. κατὰ συγκοπήν.

325 ΣΤΕΛ. Παρασκευάζοιμι, πέμποιμι.

328 ΗΕ. Ἢ τινι. ΚΥ. Δόξαν, τιμήν. ΟΡ. Ἵνα περιποιήσωμεν, παράσχωμεν.

333 ΠΑ. Περιεβλέψατο.

334 ΑΡ. Βλάβην. Ὀξυτόνως. ΑΜ. Ἀμύνῃ. Ἀποστρέψῃ.

335 ΑΚΟ. Ἀπλήστους.

337 ΟΥ. Οὐδέπω ἦν αὐτῷ δυνατόν. ΒΩ. Βοήσαντι ἀκουσθῆναι.

339 ΙΠ. Ἐχουσῶν κόμας ἐξ ἱππείων τριχῶν.

340 ΕΠΩ. Ἐπῳγμένοι, ἐπικεκλιμένοι, ἦσαν.

342 ΘΟ.

Ιστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
Αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·
Ερχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντε κάλεσσον,
Αμφοτέρω μὲν μᾶλλον. (ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
345 Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Ωδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.)
Εἰ δέ σφι καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
Αλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
350 Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Αἴαντ', Αργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
355 Ηνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
Κεῖσ' ἴμεναι, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον·
Αμφοτέρω μὲν μᾶλλον. (ὃ γὰρ ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
Εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ωδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρος περ
360 Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.)
Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
Αλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
365 Αὐτίκ' Οἰλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης
Εσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·

342 ΘΟ. Ονομα κύριον.
346 ΕΒ. Επεβάρησαν.
347 ΖΑ. Αγαν βίαιοι, καὶ μεγάλοι, ΤΕ. Διατελοῦσιν.
353 ΕΙ. Εὐθέως.
356 ΑΝΤΙ. Απαντήσητε, μεθέχητε.

Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
370 Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος.
Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο.
375 Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,
Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπήδοντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
380 Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλών, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς
Κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κε μιν ῥέα
Χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι φέροι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας.
Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
385 Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
Ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
Ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
390 Ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθών, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν

368 ΑΝ. Ἀπαντήσω, μετάσχω.

371 ΗΕ. Ἀπῄει, ἀπήρχετο. ΟΠ. Ὁμόπατρος.

374 ΕΠΕΙ. Ἐπισπουδαζομένοις.

375 ΕΡΕ. Σκοτεινῇ.

380 ΜΑΡ. Λίθῳ τραχεῖ.

381 ΥΠ. Ἀνώτατος.

382 ΗΒ. Ἀκμάζων.

384 ΣΥΝ. Συνέτριψε δὲ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. τὸ σῶμα, συνεκδοχικῶς.

385 ΑΜΥ. Ὁμοῦ. ΑΡ. Κυβιστῇ, ἢ δύτῃ. Καὶ οὗτοι γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτοὺς ῥίπτουσι. Παρὰ τοὺς ἄρνας. οὗτοι γὰρ κυβιστῶσιν, ὡς περὶ τὸν ἀέρα κυρίττοντες. Τινὲς δὲ τῷ δελφῖνι προσάπτουσιν. οἱ γὰρ ὡς ἄρνες ἐπὶ κεφαλὴν ἵενται, ὅταν γαλήνη γίνεται.

388 ΕΠΕΣ. Ἐφορμῶντα.

389 Η. Καθ' ὃ μέρος ἐθεάσατο αὐτοῦ τὸν βραχίονα γεγυμνωμένον.

390 ΑΛ. Καθήλατο.

Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετόωντ᾽ ἐπέεσσι.
Σαρπήδοντι δ᾽ ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
Αὐτίκ᾽ ἐπεί τ᾽ ἐνόησεν· ὅμως δ᾽ οὐ λήθετο χάρμης·
Ἀλλ᾽ ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
395 Νύξ᾽, ἐκ δ᾽ ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ᾽ ἑσπόμενος πέσε δουρὶ
Πρηνής, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπηδὼν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
Ἑλχ᾽, ἡ δ᾽ ἕσπετο πᾶσα διαμπερές. αὐτὰρ ὕπερθεν
Τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον:
400 Τὸν δ᾽ Αἴας καὶ Τεῦκρος, ὁμαρτήσανθ᾽, ὁ μὲν ἰῷ
Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· (ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
Παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι δαμείη·)
Αἴας δ᾽ ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἡ δὲ διαπρὸ
405 Ἤλυθεν ἐγχείη· στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
Χώρησεν δ᾽ ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, οὐδ᾽ ὅγε πάμπαν
Χάζετ᾽, ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
Κέκλετο δ᾽ ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος Λυκίοισιν·
Ὦ Λύκιοι, τί δ᾽ ἄρ᾽ ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
410 Ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Μούνῳ ῥηξαμένῳ, θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·

391 ΑΘΡ. Θεάσοιτο. ΕΥ. Καυχῷτο.

395 ΕΣ. Ἀκολουθήσας.

397 ΣΑΡ. Εὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι μετὰ νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν, ἠράσθη, καὶ κατελθὼν, ἤλλαξεν αὐτὸν εἰς ταῦρον, ὅστις, ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον πνέων, τὴν Εὐρώπην, ἀπατήσας, ἐβάστασε. καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην, ἐμίγη. Εἶθ᾽ οὕτως συνῴκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη, τρεῖς παῖδας ἐγέννησε· Μίνωα, Σαρπηδόνα, καὶ Ῥαδάμανθυν. Ἱστορεῖ Ἡσίοδος καὶ Βακχυλίδης.

398 ΔΙΑ. Διηνεκῶς.

400 ΟΜ. Ὁμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀφιέντες τὰ δόρατα, καὶ ἐπιτυχόντες.

405 ΣΤΥ. Ἀπετίναξεν.

407 ΑΡ. Ἀπενέγκασθαι, κτήσασθαι.

408 ΕΛΙ. Ἐπιστραφείς.

409 ΤΙ. Τὶ δή. ΘΟΥ. Ὀξυκινήτου, ταχείας.

410 ΑΡ. Χαλεπὸν, ἀδύνατον.

Αλλ' ἐφομαρτεῖτε. πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
415 Αργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
Οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
Τεῖχος ῥηξάμενοι, θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
420 Τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
Αλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξυνῷ ἐν ἀρούρῃ,
Ωτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
Ως ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
425 Δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ασπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,
Ημὲν ὅτῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
430 Πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
Ερράδατ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ Τρώων καὶ Αχαιῶν.
Αλλ' οὐδ' ὧς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Αχαιῶν·
Αλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,

412 ΕΦΟ. Ακολουθεῖτε.

414 ΜΑΛ. Η τὸ πρότερον. ΕΠΕ. Βαρεῖς ἐπῆλθον τοῖς Αχαιοῖς.

415 ΕΚ. Ισχυροποίησαν, γενναίως συνετάξαντο.

420 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἀπώσασθαι. ΠΕ. Προσεπελάσθησαν, προσῆλθον.

421 ΑΜΦ. Περὶ ὅρων γῆς. ΔΗ. Φιλονεικοῦσιν.

422 ΕΠΙ. Επικοίνῳ καὶ ὁμόρῳ χωρίῳ.

423 ΠΕ. Περὶ τοῦ ἴσου γῆς χωρίου.

424 ΔΙ. Διεχώριζον, διῆργον.

425 ΔΗ. Διέκοπτον.

426 ΛΑΙ. Μικρὰ ἀσπιδίσκια. Οἱ δὲ, ὅπλου εἶδος ἐπιφερομένου καὶ κούφου.

431 ΕΡ. Ερρασμένοι ἦσαν.

432 ΦΟ. Πανταχοῦ ὁ Ποιητὴς τὴν φυγὴν φόβον φησί.

433 ΤΑ. Παρὰ τὸ ταλαὸν καὶ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους. ΧΕΡ. Η ἀπὸ

Η τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
435 Ισάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.
Ως μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
Πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Εκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Αχαιῶν.
Ηΰσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
440 Ορνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Αργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
Ως φάτ' ἐποτρύνων. οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
Ιθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
445 Εκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
Εἱστήκει πρόσθεν πρυμνὸς, παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν
Οξὺς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
Ρηΐδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'. ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
450 Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ως δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς,
Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
Ως Εκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,

τῶν ἔργων τῶν ἰδίων χειρῶν ζῶσα. ὅ ἐστι, μισθοῦ ἄλλοις ἐργαζομένη. ΑΛΗ. Δικαία, καὶ ἀκριβής.

434 ΑΜ. Ἑκατέρωθεν.

435 ΙΣΑ. Ἐξισοῦσα. ΑΕΙ. Τὸν εὐτελῆ καὶ οἰκτρόν. ΑΡΗ. Κτήσηται, λάβῃ.

436 ΕΠΙ. Ἰσόρροπος καὶ ὁμοία ἦν ἡ μάχη αὐτοῖς.

437 ΥΠ. Μέγα.

438 ΕΣΗ. Ἐὰν μὲν δασέως, εἰσῆλθεν. ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι, ἁλοῦμαι, ἡλάμην. Ἐὰν δὲ ψιλῶς, εἰσέπεσε. καὶ τότε ῥητέον, ἐλαύνω, ἐλάω, ἠλάμην. Ἤγουν, ἐσάλευσε. τότε ῥητέον, σάλλομαι, σαλοῦμαι, ἐσηλάμην.

441 ΕΝΙ. Ἐμβάλλετε.

444 ΚΡΟΣ. Ὑποτρόχων κλιμάκων, πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτηδείων.

446 ΠΡΥ. Κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος. ΠΑ. Ἑτεροβαρής.

448 ΑΠ. Ἀποκινῆσαι τοῦ ἐδάφους.

449 ΠΑΛ. Ἀνέπαλλεν, ἐκίνει.

452 ΟΛΙ. Ὡς κοῦφον βάρος. ΕΠ. Βαρεῖ.

453 ΣΑ. Τῶν θυρῶν. ΑΕΙ. Ἐπάρας, βαστάσας.

Αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
455 Δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
Εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας
Εὖ διαβὰς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη.
Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
460 Βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
Ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλῃ
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ. δοιὰ δὲ χερσὶ
465 Δοῦρ' ἔχεν. οὐκ ἄν τις μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,
Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον,
Τεῖχος ὑπερβαίνειν. τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς

---

455 ΔΙ. Διθύρους. ΟΧΗ. Οἱ μοχλοί. Ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας.

456 ΕΙ. Κατεῖχον. ΕΠΗ. Ἐπ' ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἐπικείμενοι. εἷς ἐφ' ἕνα. ΚΛΗ. Κλείς. ΕΠΑ. Ἐφήρμοστο, ἐπέκειτο.

457 ΕΡ. Μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐπερεισθείς.

458 ΕΥ. Ἰσχυρῶς στάς. ΑΦ. Ἀντὶ τοῦ, ἄφαυρον καὶ ἀσθενές. Ἔστι δὲ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολύτου, τουτέστι θετικοῦ. Ἄλλοι ἀκούουσιν, ἀφαυρότατον, ὑπερθετικῶς. ἀντὶ τοῦ θετικοῦ.

459 ΘΑΙ. Τοὺς στρόφιγγας. τοὺς στροφέας.

460 ΒΡΙ. Τῷ βάρει.

461 ΕΣ. Ἐπέσχον. ΔΙΕ. Διεσχίσθησαν, διεχωρίσθησαν.

462 ΛΑ. Ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου φορᾶς. ΕΣ. Εἰσεπήδησε.

463 ΝΥΚ. Ἤτοι, τῇ ταχέως ἐπιλαμβανούσῃ τὴν γῆν. Ἢ, ἐπεὶ δοκεῖ ταχέως παρελέναι, ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν, κοιμωμένων ἡμῶν. ΥΠΩ. Τὴν πρόσοψιν. κατὰ τήν. Ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

464 ΤΟΝ. Ὃν ἠμφίεστο.

467 ΕΛ. Ἐπιστραφείς.

469 ΥΠΕ. Ὑπερέβησαν.

470 Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

470 ΕΣΕ. Εἰσεχύθησαν, εἰσῆλθον. Τροπικῶς, ἀπὸ τῶν ὑδάτων. ΕΦΟ. Εἰς φυγὴν ἐτράπησαν.

471 ΑΛΙ. Ἀμετάστρεπτος, ἄπαυστος, ἀναπόδραστος. ΕΤΥ. Ἐγένετο.

ΥΓΟ·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ν ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ποσειδῶν, νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ελληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. Μετὰ ταῦτα Ιδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καί τινας ἄλλους. Πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀναιροῦνται. Τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος, καὶ Ελενος. Τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Εκτωρ, ἐπάγει τοῖς πολεμίοις. Καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

Διαρρήξας τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ελλήνων Εκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει. Καὶ Ζεὺς μὲν ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ, καθεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἡττημένους τοὺς Ελληνας, παραγίνεται εἰς Αἰγάς. Ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος. Λαβὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίνεται εἰς τὸ πεδίον. Καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθιστᾷ ἐν τῷ πελάγει· αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παρορμᾷ τοὺς ἀρίστους τῶν Ελλήνων. Οἱ καὶ, τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, γενναίως ἀγωνίζονται. Εν οἷς καὶ Ιδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

Νῦ δὲ Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρη.

ΖΕΥΣ δ᾽ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Εκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ᾽ ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ,

ΖΕΥΣ. Κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρώων τὸν Εκτορα κατ᾽ ἐξοχήν. Μετὰ τὴν Ιλίου πόρθησιν Εκτωρ ὁ Πριάμου, καὶ μετὰ θάνατον, τὴν ἀπὸ θεῶν εὐτύχησε τιμήν. Οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι, πιεζόμενοι κακοῖς, ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Χρησμὸς δὲ αὐτοῖς ἐδόθη, παύσασθαι τὰ δεινὰ, ἐὰν ἐξ ἀφνείου τῆς Τρωάδος τὰ Εκτορος ὀστᾶ διακομισθῶσιν ἐς τὸν παρ᾽ αὐτοῖς καλούμενον τόπον Διὸς γονάς. Οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες, καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες, διὰ τιμῆς ἔχον Εκτορα. Κατά τε τοὺς ἐπείγοντας καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Η ἱστορία παρ᾽ Αριστοδήμῳ. ΕΠ. Ἐπειδή. ΠΕ. Προσεπέλασεν. ἔγγιστα ἐποίησε.

2 ΤΗ. Παρὰ ταύταις. ΠΟ. Τὴν κατὰ τὸν πόλεμον ταλαιπωρίαν. ΟΙ. Ταλαιπωρίαν.

3 ΝΩ. Αδιαλείπτως. ΠΑ. Τὴν

Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ.
Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
10 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων.
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης. ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
15 Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς. τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη,

ἀπὸ τοῦ εὐθέως μεταστροφὴν δηλοῖ· ὡς καὶ τό· Ὄσσε πάλιν κλίνασα. Οἱ δὲ ἀνὰ μέρος οὕτως ἀκούουσι. Μυσίαν καὶ Θρᾴκην ὁρῶν. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο συνήθες Ὁμήρῳ. Ὡς· Πάλιν ποίησε γέροντα. Καί· Εἰς τοὐπίσω πάλιν ἐρύσασα. Καί· Ἐναντίον οὐδὲ πάλιν ἐρέει. ΟΣ. Ὀφθαλμοὺς παρεχομένους τὸ φῶς. ἤ, στιλπνούς.

4 ΙΠ. Περὶ ἵππους πολούντων. ἐξ οὗ, πολεμικῶν. ΑΙ. Γῆν.

5 ΑΓ. Τῶν συσταδὴν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον μαχομένων. ΑΓ. Λαμπρῶν, καὶ ἐνδόξων Ἱππημολγῶν. ἢ ὄνομα ἔθνους οὕτω καλουμένων, Ἀγαυῶν. τότε τὸ ἱππημολγῶν σημαίνει, ἵππους ἀμελγόντων. γαλακτοφάγοι γάρ εἰσιν. ὅθεν καὶ γαλακτοφάγους αὐτοὺς εἶπεν. ἤ, οἱ ἀρκούμενοι γάλακτι καὶ λιτῇ διαίτῃ. Τοιοῦτοι καλῶς εἴρηνται δικαιότατοι. ἐπιθυμία γὰρ πλειόνων, ἐπ' ἀδικίαν ἄγει. Τοῦτο συνιδὼν καὶ Λυκοῦργος, κοινὴν καὶ οὐ πολυτελῆ Λακεδαιμονίοις δίαιταν ἐσηνέγκεν. ΑΒΙ. Ἤτοι, βιοῖς μὴ χρωμένων, ὅ ἐστι, τόξοις. ἤ, τὸ α, κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ, πολυβίων καὶ πολυτελῶν. ἤ, τὸν ἥμερον βίον μὴ ἐγνωκότων. Ἐπιφέρει γὰρ, δικαιοτάτων ἀνθρώπων. ἤ, μὴ βιαζομένων. Ἔστι δὲ καὶ ἔθνος ἐν Σκυθίᾳ Ἄβιοι, οἱ καὶ Ἁμαξόβιοι, καὶ Νομάδες, ὀνομαζόμενοι.

10 ΑΛΑ. Ματαίαν τὴν κατασκοπήν. ὅ ἐστιν, ἐπιμελῶς ἐσκόπει. Ἀλαὸς γὰρ, ὁ τυφλός.

11 ΘΑΥ. Θεώμενος, καθορῶν.

12 ΣΑ. Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ, μετὰ διακοσιοστὸν καὶ ἔνατον ἔτος τῶν Τρωϊκῶν, χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου, εἰς τὴν ἐν Τρῳάδι Θρᾴκην μετοικῆσαι, ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθρᾴκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. ΣΑ. Τῆς Σαμοθρᾴκης. Τὸ μέντοι ἐν αὐτῇ ὄρος, Σαώκη καλεῖται.

16 ΕΝΕ. Ἐμέμφετο.

17 ΠΑΙ. Τραχέος.

18 ΚΡΑ. Κραιπνῶς, ταχέως. ΠΡΟ. Ἠρέμα προβαίνων.

Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
20 Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς. ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
Χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
Ενθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
Ωκυπέτα, χρυσέοισιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
25 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῒ, γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
30 Ρίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων.
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὔσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Εστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·

20 ΟΡΕ. Ἱέναι ἐφίετο, ἐνετείνετο. διέβη. ΤΕ. Προσληπτέον, ὀρεξάμενος.

21 ΑΙ. Αἰγαί, πόλις Ἀχαΐας ἐν Πελοποννήσῳ. Ενθα τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν. Αγεται δὲ καὶ Διονύσῳ ἑορτή. Εν ᾗ, ἐπειδὰν ὁ χορὸς συστὰς τὰς τοῦ δαίμονος τελετὰς ὀργιάζῃ, καὶ θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαί φασιν ἔργον. Αμπελοι γάρ, ἃς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνισχούσης ἡμέρας, καρπὸν βλαστάνουσιν· ἄχρι δὲ τῆς ἑσπέρας οἶνον ἄφθονον ἔχουσιν. Η ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. Εζήτηται δέ, διατί εὐθέως οὐ πορεύεται ὁ Ποσειδῶν εἰς Τροίαν, ἀλλὰ τὸν χρόνον δαπανᾷ, πορευθεὶς εἰς Αἰγάς. Ρητέον, ὅτι δυοῖν ἕνεκα πραγμάτων μεμηχάνηται ἡ ἀποδημία. πρῶτον μέν, ἵνα ἀποπλανήσῃ τὸν Δία, ὡς ἀπολελοιπὼς τὸν πόλεμον. δεύτερον δέ, ἵνα καθοπλισθῇ εἰς τὸν Διὸς πόλεμον, ἐὰν ἄρα φωραθεὶς οὐ τὴν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ.

23 ΤΙ. Υπεζεύγνυε τῷ ὀχήματι τοὺς ἵππους.

24 ΩΚΥ. Ταχέως τρέχοντε. ΚΡ. Κρυσοῖς κεκοσμημένους, ἢ καλούς. Εθειραι δὲ εἴρηνται παρὰ τὸ ἐξ ἔθους εἴρεσθαι, ὅ ἐστι, πλέκεσθαι.

25 ΙΜΑ. Μάστιγα.

27 ΑΤΑΛ. Εν νεότητι καὶ διαθέσει ἐγίγνετο. ὅ ἐστιν, ἐσκίρτα, καὶ ἔχαιρεν. ΑΥ. Αντὶ τοῦ, δι' αὐτόν.

28 ΚΥ. Εκ τῶν ἰδίων καταδύσεων καὶ φωλεῶν.

29 ΓΗ. Τῇ χαρᾷ.

30 ΔΙ. Διάβροχος ἐγίγνετο.

31 ΕΥ. Εὐσκάριστοι. Ο ἐστιν, εὐκίνητοι, ταχεῖς. Σκαρθμὸς γάρ, κατὰ διάλεκτον, ὁ πούς.

32 ΣΠ. Αφώτιστον οἴκημα πλατύ. παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ φωτός. ΛΙΜ. Νῦν θαλάσσης.

33 ΤΕ. Νῆσοι πλησίον Τροίας κείμεναι. Καὶ ἡ μὲν Τένεδος κεῖται μέση τριῶν πελάγων, Αἰγαίου, Ἑλλησπόν-

Ενθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
35 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Εδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Αῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Αχαιῶν.
Τρῶες δὲ, φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
40 Εκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Αβρομοι, αὐίαχοι, ἔλποντο δὲ νῆας Αχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Αχαιούς.
Αλλὰ Ποσειδάων, γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Αργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
45 Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Αχαιῶν,
Αλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
Αλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
50 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
(Εξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Αχαιοί·)
Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν,
Η ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ ἴκελος ἡγεμονεύει

του, Μέλανος κόλπου. Διὸ καὶ Τρίοδος ὑπ' ἐνίων καλεῖται. Η δὲ Ιμβρος ἐστὶν ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ.

35 ΕΙ. Εδεσμα, τροφήν.

36 ΕΔ. Εσθίειν. ΠΕ. Δεσμούς. Ητοι παρὰ τὸ πιέζειν εἴρηται, ἢ παρὰ τοὺς πόδας. Ωσπερ παρὰ τὸν ὀβολὸν τὸ ἡμιωβόλιον.

37 ΑΛΥ. Δυσλύτους.

40 ΑΜΟ. Αντὶ, ἀμέτρως, καὶ, ἀπληρώτως.

41 ΑΒΡΟ. Αντὶ τοῦ, πολύβρομοι, καὶ πολύηχοι. Εκάστοτε θορυβώδεις τοὺς Τρῶας παρίστησιν. ΑΥ. Αντὶ τοῦ, ἀνίαχοι. Τοῦ γὰρ ν ἐξαιρεθέντος, ὑπεστάλη τὸ υ, διὰ τὸ μέτρον. Χρύσιππος δὲ ὁ Στωϊκὸς, καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, ἐκ τοῦ αὖον, τοῦ ξηρὸν, συντεθέασιν. ἵν' ᾖ, ξηρόφωνοι.

43 ΓΑΙ. Επίθετα Ποσειδῶνος. Καὶ τὸ μὲν ἓν δηλοῖ, ὁ τὴν γῆν συνέχων. τὸ δὲ ἕτερον, ὁ κινῶν αὐτήν. Καὶ γὰρ, περὶ ἰατρὸν, δύο ἐστὶν ὧν χρὴ προΐστασθαι, καὶ τὰ νοσερὰ διορθοῦσθαι, καὶ τὰ ὑγιεινὰ προφυλάσσειν.

48 ΚΡΥ. Φρικτοῦ, φοβεροῦ.

49 ΑΛ. Αλλαχοῦ, κατ' ἄλλο μέρος.

50 ΥΠΕΡ. Υπερέβησαν.

51 ΕΞ. Εφέξουσι, κωλύσουσιν.

53 Η. Καθ' ὃ μέρος οὗτος. ΛΥΣ. Ο μεμηνώς.

Εκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
55 Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν
Αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
Ωκυπόρων, εἰ καί μιν Ολύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Η, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
60 Αμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ' ὥστ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ος ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς,
Ορμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
65 Ως ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Οϊλῆος ταχὺς Αἴας.
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν οἳ Ολυμπον ἔχουσι
Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
70 Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής·

57 ΕΡΩ. Αποστρέψοιτε καὶ ἀπελάσοιτε τῶν νηῶν.

59 ΣΚΗ. Σκήπτρῳ. Απὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι, ὅ ἐστιν, ἐπερείδεσθαι. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ σκήπτω, ὅ ἐστιν ἐκ τοῦ σκηρίπτω, κατὰ συγκοπήν.

60 ΚΕ. Πλήξας.

62 ΙΡΗΞ Ιέραξ.

63 ΑΙ. Υψηλῆς. ΠΕ. Λίαν μεγάλης, ὑπερμεγέθους. ΑΡ. Επαρθεὶς, ἀποπτάς.

64 ΠΕ. Διὰ τοῦ πεδίου. ΟΡ. Αντὶ τοῦ, ἀλλόφυλον.

66 ΤΟΙ. Τούτων δύο. ΟΙ. Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Οποῦντος, πατρὸς δὲ Οἰλέως. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ Ιλίου πόρθησιν, αἴτιος τοῖς Ελλησιν ἀπωλείας ἐγένετο. Κασσάνδραν γὰρ τὴν Πριάμου, ἱκέτιν οὖσαν Αθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεᾶς σηκῷ κατήσχυνεν, ὥστε τὴν θεὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι. Τοῖς δὲ Ελλησιν ὑποστρέφουσι, καὶ κατὰ τὴν Εὔβοιαν γενομένοις, χειμῶνας διήγειρε μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι. Διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυράδας καλουμένας πέτρας, ἔλεγε, χωρὶς θεῶν γνώμης, διασωθῆναι. Ποσειδῶν δὲ, ἀγανακτήσας, διέσχισε τὴν πέτραν, καὶ τὸν Αἴαντα τῷ κλύδωνι παρέδωκεν. Εκριφέντα δὲ αὐτὸν, καὶ ἄδηλον νεκρὸν, Θέτις, ἐλεήσασα, θάπτει. Αθηνᾶ δὲ οὐδὲ οὕτως τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ χίλια ἔτη εἰς Ιλιον ἐκ κλήρου παρθένους πέμπειν. Η ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Αἰτίοις. καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Ποιητῇ ἐν Δ Οδυσσείας, παχυμερῶς.

70 ΟΙ. Οἰωνοσκόπος. Πῶς δὲ ὁ Ποσειδῶν οὐκ ἔλαθε τὸν Αἴαντα; Καὶ ῥητέον, ὅτι φαντασίαν παρέχει τὸ θεῖον ἑαυτοῦ.

71 ΙΧ

Ιχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ρεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
75 Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες, καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε· νέρθε δὲ ποσσὶν
Εσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
80 Εκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Αχαιοὺς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
85 Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τοὺς οἵγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' Ενοσίχθων
90 Ρεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Αντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

---

71 ΙΧ. Ιχνη, πατήματα.

72 ΑΡΙΓ. Εὐδιάγνωστοι.

75 ΜΑΙ. Μετὰ προθυμίας ὁρμῶσιν.

78 ΩΡΟ. Ωρμήθη. Υπεξῆγειρεν ὁ ασμὸς; [illegible].

79 ΕΣ. Ωρμηκα, ἐσπούδακα.

82 ΧΑΡ. Χαίροντες τῇ ψυχῇ. Εστι δὲ ὅτε δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τὴν μάχην.

84 ΑΝΕ. Ανεκτῶντο, ἀνέπνεον.

88 ΔΑ. Εστέναζον, ἐδάκρυον. ΟΦΡΥ. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κατ' Ομηρον ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι. Ως τό· Κοίμησεν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ. Διὰ δὲ τούτων, ἐδάκρυον. Ετεροι δὲ ἤκουσαν, λεληθότως ἔκλαιον.

90 ΜΕ. Πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενος, μετελθὼν, ἢ μεταβληθείς.

95 ΑΙ.

95 Αἰδὼς, Αργεῖοι κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς.
Εἰ δ᾽ ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ω πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
100 Δεινὸν, ὃ οὔ ποτ᾽ ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ᾽ ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τοπάρος περ
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε καθ᾽ ὕλην
Θώων, παρδαλίων τε, λύκων τ᾽ ἤϊα πέλονται,
Αὔτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ᾽ ἔπι χάρμη.
105 Ως Τρῶες τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Αχαιῶν
Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον οὐδ᾽ ἠβαιόν.
Νῦν δ᾽ ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
Ηγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
110 Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν᾽ αὐτάς.
Αλλ᾽ εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ηρως Ατρείδης, εὐρυκρείων Αγαμέμνων,
Οὕνεκ᾽ ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
Ημέας γ᾽ οὔπως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο,
115 Αλλ᾽ ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.

95 ΑΙ. Αἰδέσθητε.

96 ΑΜΑΣ. Ημετέρας.

97 ΛΕΥ. Ολεθρίου.

98 ΤΡΩ. Νῦν ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθήσεσθε. ΕΙ. Φαίνεται.

100 ΕΦΑ. Υπελάμβανον, ἔλεγον.

102 ΦΥΖΑ. Φευκτικαῖς, δειλαῖς.

103 ΘΩ. Πανθηρίων. Ο θὼς, ζῶον ἄλκιμον καὶ εὐκίνητον. Ενιοι δὲ, παραπλήσιον ὑαίνῃ. ΠΑΡ. Παρδάλεων. ΗΙΑ. Βρώματα. Κυρίως δὲ, τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιτήδεια ἐφόδια. ΛΥ. Βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ. Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα, Σιμωνίδης φησί. καὶ τὰ ἄχυρα δὲ ἤϊα λέγεται. Ως τό. Ως δ᾽ ἄνεμος τὸ ἤϊον θημῶνα τινάξῃ. Τάχα δὲ τὰ φερόμενα. παρὰ ζαὴς ἰέναι. Γεννηθέντος γὰρ ἀνέμου, δεῦρο κἀκεῖσε φέρονται.

104 ΗΛΑ. Εκκλίνουσαι, πλανώμεναι.

106 ΕΘΕ. Οὐκ ἠδύναντο.

107 ΕΚΑ. Πόρρωθεν.

108 ΚΑ. Κακίᾳ, δειλίᾳ. ΜΕ. Ταῖς ἀμελείαις.

115 ΑΚΕ. Αλλ᾽ ἰασώμεθα διὰ τάχους τὸ γενόμενον ἁμάρτημα. ΑΚΕ.

Εὐθερά-

Υμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατὸν, οὐδ' ἂν ἔγωγε
Ανδρὶ μαχεσσαίμην ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
120 Ω πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Εκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
125 Ος ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Αχαιούς.
Αμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραὶ, ἃς οὔτ' ἄν κεν Αρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ' Αθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Εκτορα δῖον ἔμιμνον,
130 Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ασπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Εγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
135 Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Εκτωρ

Εὐθεράπευτοι, εὐίατοι. Ο δὲ λόγος· αἱ τῶν ἀγαθῶν φρένες ῥᾳδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μεταλίθενται, εὐθεράπευτοι οὖσαι. ἢ, θεραπευτικαί εἰσιν.

116 ΟΥ. Οὐ καλῶς.

119 ΛΥ. Χαλεπὸς, ἄδικος. ΝΕ. Μέμφομαι. ΠΕΡ. Εκ ψυχῆς.

125 ΚΕΛ. Παρακελευόμενος, παρορμῶν. ΓΑΙ. Ητοι, ὁ ἐπὶ γῆς ὀχούμενος. ἢ, ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν. Ιππιος γὰρ ὁ θεός. ἢ, ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν. Φασὶ γὰρ, αὐτὴν ἐπὶ ὕδατος ἐστηρίχθαι. Εννοσίγαιος δὲ ὁ κινῶν τὴν γῆν. Τῇ τοῦ ὕδατος γὰρ παρὰ χρόνον τινὰ μεταστάσει γίνεται ὁ σεισμός.

127 ΟΝΟ. Μέμψαιτο.

128 ΛΑ. Η τοὺς λαοὺς σεύουσα, τουτέστιν, εἰς φυγὴν ἄγουσα, ἢ σώζουσα.

129 ΚΡΙ. Διαταχθέντες.

130 ΠΡΟ. Πυκνῷ. Ανδρόμαχος ἐν ἐτυμολογικοῖς φησι, κυρίως λέγεσθαι τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα, διὰ τὸ θηλυμανεῖν.

132 ΨΑΥ. Ηρέμα ἥπτοντο.

134 ΕΠ. Εἰς τὸ αὐτὸ συνήγετο, καὶ ἐκάμπτετο καρδαινόμενα.

136 ΠΡΟΥ. Προέβαλον προέκρουσαν.

137 ΟΛΟ.

Αντικρὺ μεμαὼς, ὀλοοίτροχος ὣς ἀπὸ πέτρης,
Οντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάῤῥοος ὤσῃ,
Ρήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
140 Υψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
Υλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Ισόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ως Εκτωρ εἷος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης,
Ρεῖα δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Αχαιῶν,
145 Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες Αχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ωσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίχθη.
Ηΰσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνὼς,
150 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Παρμένετ'· ἔτι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Αχαιοὶ,
Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
Αλλ' (ὀΐω) χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
Ωρσε θεῶν ὤριστος ἐρίγδουπος πόσις Ηρης.
155 Ως εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει

137 ΟΛΟ. Λίθος περιφερὴς, στρογγύλος, ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὀλοὸς, τουτέστιν, ὀλέθριος, ἐπεὶ καταφερόμενος πᾶν τὸ ἐμπίπτον βλάπτει.

138 ΣΤΕ. Ορους ἐξοχῆς, νῦν δὲ, λείας πέτρας.

139 ΑΣΠ. Πολλῷ. ΑΝΑΙ. Τραχείας.

140 ΥΨΙ. Εφ' ὕψους. ΑΝΑ. Αναπαλλόμενος, ἀναπηδῶν. ΠΕ. Ταχέως φέρεται.

141 ΑΣ. Απαραβόλως.

142 ΙΣΟ. Ισώμαλον τόπον. ΕΣ. Καίπερ ὁρμῇ πολλῇ χρώμενος.

143 ΑΠΕΙ. Ηπείλει, ὑπισχνεῖτο. Οτι δὲ τὸ καυχᾶσθαι καὶ ἐπιπλήσσειν δηλοῖ.

145 ΦΑ. Ταῖς πυκναῖς τάξεσιν. ΕΝΕ. Ενέτυχεν.

146 ΕΓ. Ενερείσας.

147 ΑΜ. Εκατέρωθεν ἠκονημένοις, καὶ τὰ γυῖα βλάπτειν δυναμένοις.

149 ΗΥ. Ως διὰ παντὸς τοῦ πέρατος ἀκουσθῆναι. ἢ, διαπεράσιμον εἰς ἀκοάς. ἢ, διαφανὲς, καὶ σημαντικόν.

150 ΔΑ. Οἱ ἐν Δαρδάνου πόλει τῆς Τροίας οἰκοῦντες.

151 ΣΚΗ. Εφέξουσι, κωλύσουσι.

152 ΠΥΡ. Δίκην πύργου, ἐν τάξει. Εστι δὲ ἐπίῤῥημα παραβολοειδὲς, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

Πριαμίδης, πρόσωθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
160 Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Ταυρείην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Εν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ. Δηΐφοβος δὲ
Ασπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο· δεῖσε δὲ θυμῷ
Εγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
165 Αψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· χώσατο δ' αἰνῶς
Αμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Αχαιῶν,
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ιμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν.
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Αχαιῶν,
Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
175 Αψ εἰς Ιλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι.
Ναῖε δὲ παρ' Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,

---

158 ΚΟΥ. Ητοι, μετέωρα καὶ ὑψηλὰ περιβαίνων. ἢ, ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν βαδίζων, οἱονεὶ ἀκροβηματίζων. ΥΠΑ. Υπὸ τῇ ἀσπίδι ἠρέμα καὶ εὐρύθμως βαίνων. ἢ, ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς πόδας τιθείς. τουτέστι, περικαλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι κατὰ τὴν πορείαν. Εξ οὗ πρόδηλον, ὅτι οὐκ εἶχεν ὁ Δηΐφοβος ἀμφιβρότην ἀσπίδα, οὐδὲ ὅπλα, ἐπεὶ ἂν αὐτὴν ἐκράτει.

159 ΑΥ. Κατ' αὐτοῦ ἐστοχάζετο.

162 ΚΑΥ. Καυλὸς, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὴν ἐπιδορατίδα. ΕΑ. Κατεάγη, ἐκλάσθη.

165 ΧΩ. Ελυπήθη γὰρ κατ' ἀμφότερα, ἐπί τε τῷ τὴν νίκην ἀφῃρεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τῷ κεκλᾶσθαι τὸ δόρυ.

168 ΟΙ. Κομίσων, οἴσων. Διαφέρει δὲ τὸ οἴσων, καὶ τὸ οἰσόμενος. Οἴσων μὲν γὰρ ἑτέρῳ. Αἴσετε θεῖον χρηῒ, κακῶν ἄκος, οἴσετε δ' ἄρνα λευκόν. Οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ.

172 ΠΗ. Πήδαιος, πόλις Καρίας.

178 ΜΕ. Ως μελία. Εστι δὲ εἶδος δένδρου.

Η τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ τεμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ως πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Εκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Αμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ακτορίωνος,
Νισσόμενον πόλεμόν δε, κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Εκτωρ δ' ὡρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Αμφιμάχοιο.
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντιζε δουρὶ φαεινῷ
Εκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα·
Ωσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσαν Αχαιοί.
Αμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Αρχοὶ Αθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Αχαιῶν.
Ιμβριον αὖτ' Αἴαντε μεμαῶτε θούριδος ἀλκῆς,
Ωστε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
Αρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Υψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·
Ως ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ

179 ΚΟ. Εξοχῇ. ΕΚΑ. Πόῤῥωθεν ὁρωμένης, περιόπτου. ΤΕ. Τρυφερά, ἁπαλά, ῥᾳδίως δυνάμενα τείρεσθαι. Ετι δὲ, χλωρά. Εοικε δὲ ὥσπερ συναλγῶν τῷ δένδρῳ τοιαῦτα εἰρηκέναι.

181 ΒΡΑ. Ωνοματοποίηκεν. Εντεῦθεν δὲ ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν ὑδάτων καὶ τὸ βρέχειν ὠνόμασαι. Ο δὲ λόγος· τὰ περὶ αὐτῷ τεύχεα ἔβραχεν.

186 ΝΙΣ. Παραγινόμενον.

191 ΧΡΟ. Διὰ τοῦ χρωτὸς διῆλθε.

196 ΚΑΡ. Οξεῖς καὶ ἐπικαμπεῖς ὀδόντας ἐχόντων.

199 ΡΩ. Οἱ τόποι ἐν οἷς ῥῶπες φύονται. Ρῶπες δὲ πολύφυλλα καὶ ἱμαντώδη φυτὰ δρυῶν.

200 ΥΨ. Εν ὕψει. ΓΑΜ. Γαμφαῖς. Σιαγόσι. Παρὰ τὸ κεκάμφθαι.

201 ΚΟ. Δυϊκῶς. Κορυσταί. Οπλῖται.

202 ΣΥ. Η Δωρικόν ἐστιν, ἢ παρὰ τὸ συλησάτην.

Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Αμφιμάχοιο.
Ηκε δέ μιν, σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου·
205 Εκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Αχαιῶν,
Οτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
210 Ιδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ερχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ηλθε, κατ' ἰγνύην βεβολημένος ὀξέϊ χαλκῷ.
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν· ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ηϊεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
215 Αντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ενοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ανδραίμονος υἷι Θόαντι,
Ος πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Ιδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
220 Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Αχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ιδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
Ω Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
Γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμίζειν·
Οὔτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτέ τις, ὄκνῳ

204 ΣΦΑΙ.· Δίκην σφαίρας. ΕΛΙ. Επιστραφείς.

207 ΥΙ. Εγγόνου.

212 ΙΓ. Αγκύλην. ἢ τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος.

213 ΕΝΕΙ. Εκόμισαν.

214 ΜΕ. Ενεθυμεῖτο.

215 ΑΝ. Μεταλαμβάνειν, ἐφάπτεσθαι.

216 ΕΙ. Ομοιωθείς.

217 ΠΛΕΥ. Αντὶ τοῦ Πλευρῶνος καὶ Καλυδῶνος. εἰσὶ δὲ πόλεις Αἰτωλίας.

218 ΑΙ. Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ενδυμίωνος. Ος ἀκούσιον φόνον δράσας, ἔφυγεν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθεῖσαν Αἰτολίαν, κἀκεῖ τεκνοῦται Πλευρῶνα. Αφ' οὗ ἡ ἐν Αἰτολίᾳ πόλις Πλευρὼν ἐκλήθη. Τούτου δὲ γίγνονται δύο παῖδες, Κούρης καὶ Καλυδών. Αφ' ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίᾳ προσηγορεύθησαν.

219 ΠΟΥ. Ποῖ.

222 ΟΣ. Οσον ἐγὼ γνωρίζω.

223 ΕΠΙ. Δυνάμεθα, ἐμπείρως ἔχομεν.

224 ΙΣ. Επέχει. ΑΚΗ. Αψυχοποιον.

225 Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
Νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Αργεος ἐνθάδ' Αχαιούς.
Αλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Οτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδηαι.
230 Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ιδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
Εκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
Οστις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίησι μάχεσθαι.
235 Αλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
Σπεύδειν, αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα, καὶ δύ' ἐόντε.
Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
Ως εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμ πόνον ἀνδρῶν·
240 Ιδομενεὺς δ' ὅτ' δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῒ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ολύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·

225 ΑΝ. Αναδύεται.

226 ΜΕΛ. Εοικε. φιλεῖ ὁ.

227 ΝΩ. Ανωνύμους. νωνύμους. Κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ν, διὰ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν.

228 ΜΕ. Υπομονητικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

233 ΜΕΛ. Εμπαίγματα, παίγνια. Εἰώθασι γὰρ οἱ κύνες κορεσθέντες τοῖς λειψάνοις ἐμπαίζειν. λέων δὲ τὸ πᾶν ἐσθίει.

236 ΣΠΕΥ. Κακοπαθεῖν, ἐνεργεῖν.

237 ΣΥΜ. Αντὶ τοῦ, συμφορητή. Τὸ δὲ ὅλον· καὶ ἡ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων καὶ μάλα λυγρῶν δύναμις, εἰς ταὐτὸ συνελθοῦσα, ἀρετὴν γεννᾷ. οὐδεμία πρόφασις λείπει τοῖς ἀνδρείοις, εἴγε καὶ δειλοὶ ἀλλήλοις συνιόντες, ἐνάρετα δρῶσι. καὶ μάλα λυγρῶν ἀνδρῶν συμφορητὴ γίνεται ἀρετή. πόσῳ μᾶλλον, κρείττους ἀγαθοῖς, ἡμεῖς δυνάμεθα μάχεσθαι;

238 ΝΩΙ. Ημεῖς δὲ καὶ ἀνδρείοις δυνάμεθα μάχεσθαι. Επισταίμεθα γὰρ, τὸ, δυναίμεθα.

239 ΑΜ. Επὶ τὸν πόλεμον.

242 ΕΝΑ. Ομοιος.

243 ΑΙ. Λαμπροῦ.

244 ΑΡΙ. Μεγάλως ἔκδηλοι. διάδηλοι.

245 Ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος·
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐῢς ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἤει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλου υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
250 Τίπτ' ἦλθες πόλεμόνδε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
Ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
255 Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον,
Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
260 Δούρατά γ' αἴκ' ἐθέλησθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
Τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
265 Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ

247 ΜΕ. Απῄει γὰρ δόρυ κομίσων.

249 ΜΗ. Δι' ἑνὸς στίχου καὶ τῆς συγγενείας ὑπέμνησε, καὶ τὴν τῶν ποδῶν ῥώμην ἐμαρτύρησε, καὶ τὸ ὑπερβάλλον αὐτοῦ τῆς φιλοστοργίας ἐνεδείξατο.

251 ΗΕ. Η πέπρωσαι τι μέρος τοῦ σώματος.

252 ΗΕ. Η περί τινος ἀγγελῶν πρὸς ἐμὲ παραγέγονας.

257 ΤΟ. Ἐκεῖνο γὰρ δή.

260 ΔΗ. Εὑρήσεις.

261 ΕΝΩ. Οἱ ἐναντίοι κατὰ τὰς εἰσόδους τοῖχοι. Ἰν' ᾖ, δούρατα παμφανόωντα δηλονότι. Καὶ ἐν τῇ Θ οὕτως Ἁρματα δ' ἔκλινεν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.

262 ΚΤΑ. Ἀναιρουμένων. ΑΠΟ. Ἀφαιροῦμαι.

263 ΕΚΑΣ. Μακρὰν, πόῤῥω.

165 ΓΑ. Λαμπρυνόμενοι, στίλβοντες.

267 ΚΑΙ. Καὶ ἐμοὶ δέ.

Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
Ουδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
270 Αλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ισταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
Αλλον που τινὰ μᾶλλον Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Ιδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
275 Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι. τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
Ες λόχον, (ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ενθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη,
280 Ουδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Αλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
Εν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ τρέπεται χρὼς, οὔτέ τι λίην
285 Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν·
Αρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ.)
Ουδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.

268 ΑΛ. Αλλ' οὐκ ἔστι μοι ἐγγὺς ὥστε λαβεῖν.

275 ΤΙ. Οἷον, οὐ χρή σε περὶ τούτων λέγειν τι.

276 ΕΙ. Τὸ ἑξῆς· εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα εἰς λόχον, οὐδέ κεν ἔνθα τεὸν μένος. Τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου, περὶ τὸ, δυσυπομόνητον εἶναι καὶ τοῖς ἀνδρειοτάτοις τὴν ἐνέδραν. ΛΕ. Καταριθμοίμεθα.

277 ΔΙΑ. Δείκνυται, φαίνεται.

279 ΤΡΕ. Μετατρέπεται, μεταβάλλεται. ΑΛ. Επ' ἄλλου εἰς ἄλλο κατάστημα.

280 ΕΡΗ. Κατέχεται.

281 ΜΕ. Μετακαθίζει ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας. Οκλὰξ γάρ ἐστι τὸ, ἐπὶ γόνυ. Ο ἐστιν, ἐγκλίνει τὰ γόνατα, διὰ δειλίαν μετακαθίζων.

282 ΠΑ. Κτυπεῖ, ἢ, κινεῖται μείζονι παλμῷ, ἀπὸ τοῦ πολλοῦ φόβου.

283 ΚΗ. Θάνατον προσδοκῶντι. ΠΑ. Κτύπος.

285 ΤΑΡ. Φοβεῖται. ΕΠΕΙ. Επὰν ἅπαξ καθεσθῇ ἐν τῇ ἐνέδρᾳ τῶν ἀνδρῶν.

286 ΑΡΑ. Εὔχεται δὲ ὁ γενναῖος ἀνὴρ τὴν ταχίστην συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. ΔΑΙ. Τῇ χαλεπῇ μάχῃ.

287 ΟΥ. Οὐδ' ἂν ἐνταῦθά τις καταμέμψοιτό σου τὴν δύναμιν καὶ τὴν προθυμίαν.

Εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
290 Αλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε
Πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
Αλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὣς
Εσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ.
Αλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
295 Ως φάτο. Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Αρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος.
Βῆ δὲ μετ' Ιδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς·
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Αρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς
300 Εσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν.
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Εφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
Ηὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Εκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·

288 ΒΛΕΙΟ. Βληθείης. ΠΟ. Ενεργῶν, πολεμῶν. ΤΥ. Εκ χειρὸς τρωθείης.

290 ΣΤΕ. Στηθῶν. ΝΗ. Τῆς γαστρός. ΑΝ. Απαντήσοι, ἔλθοι.

291 ΠΓΟΣ. Εμπροσθεν ὁρμῶντος. ΜΕ. Εν τῇ τῶν προαγωνιστῶν ὁμιλίᾳ καὶ συναναστροφῇ.

292 ΛΕ. Διαλεγώμεθα, ὁμιλῶμεν. ΝΗ. Ως νήπιοι, καὶ ἄφρονες.

293 ΥΠΕΡ. Υπερηφάνως, μεγάλως.

297 ΜΕ. Μεγάλως τοῦ πολέμου ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα ποιούμενος.

298 ΠΟΛΕ. Εἰς τὸν πόλεμον παραγίγνεται.

299 ΑΤΑΡ. Αφοβος.

300 ΤΑ. Καρτερικὸν καὶ ὑπομενητικὸν φρόνημα ἔχοντα. ἀνδρεῖον.

301 ΕΦΥ. Επι τοὺς Εφυραίους πάλαι καλουμένους. νῦν δὲ Κραννωνίους. Ιστέον δὲ, ὅτι Εφύραι εἰσὶ τέσσαρες. μία μὲν ἡ κατὰ Θεσσαλίαν. δευτέρα δὲ ἡ κατὰ τὴν Ηπειρον. τρίτη δὲ ἡ τῆς Ηλιδος. καὶ τετάρτη ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος. Νῦν οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κραννονίους ἐν Θεσσαλίᾳ. ὡς Απολλόδωρος ἱστορεῖ.

302 ΦΛΕ. Τοὺς ἐν Φωκίδι ἀθέους Γορτυνίους καλουμένους, οἳ ἐνέπρησαν τὸν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Απόλλωνος. ΗΕ. Φλέγυες, Γόρτυναν κατοικοῦντες, παρανομώτατον καὶ λῃστρικὸν διῆγον βίον, καὶ, κατατρέχοντες, τοὺς περιοίκους, χαλεπῶς ἠδίκουν. Θηβαῖοι δὲ, πλησιόχωροι ὄντες, ἐδεδοίκεισαν καὶ μέχρι πολλοῦ, εἰ μὴ Αμφίων καὶ Ζῆθος, οἱ Διὸς καὶ Αντιόπης, ἐτείχισαν τὰς Θήβας. Εἶχε γὰρ Αμφίων λύραν, παρὰ μουσῶν αὐτῷ δεδομένην. δι' ἧς κατέθελγε καὶ τοὺς λίθους, ὥστε καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτως ἐπέρχεσθαι. Τούτων μὲν οὖν ζώντων, οὐδὲν οἱ Φλέγυες τοὺς Θηβαίους ἠδύναντο διαθεῖναι κακόν. Θανόντων δὲ αὐτῶν, ἐπελθόντες, σὺν Εὐρυμάχῳ τῷ βασιλεῖ τὰς

Θήβας

Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
305 Ηϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὅμιλον,
Η ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
Η ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ἔλπομαι οὕτω
310 Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Αχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Αχαιῶν
Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
315 Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
Εκτορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
320 Εμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
Ανδρὶ δὲ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ος θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Οὐδ' ἂν Αχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
325 Εν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔ πως ἐστὶν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα

Θήσσας εἷλον. Πλέονα δὲ τολμῶντες ἀδικήματα, κατὰ Διὸς προαίρεσιν, ὑπὸ Απόλλωνος διεφθάρησαν, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης.

310 ΔΕΥ. Προσδεῖσθαι.

315 ΑΔΗΝ. Εἰς κόρον ἐλάσωσιν. ὅ ἐστι, πολέμου κορεσθῆναι ποιήσωσιν.

317 ΑΙ. Μέγα, φοβερόν. ΕΣ. Γενήσεται.

320 ΔΑ. Δαυλὸν, κεκαυμένον ξύλον.

322 ΕΔΟΙ. Εσθίοι. ΔΗ. Τὸν σῖτον, ἐπεὶ πτισσόμενος, καὶ ἀλούμενος, ἄρτος γίγνεται.

323 ΚΑΛ. Σιδηρότρωτος.

324 ΡΗΞΗ. Ανδρείῳ. Παρὰ τὸ ῥήσσειν. ΧΩ. Παραχωρήσειεν.

325 ΑΥ. Εν τῇ συστάδην μάχῃ.

Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ως φάτο. Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ηρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει.
330 Οἱ δ' ὡς Ιδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.
Ως δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
335 Ηματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
Ως ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Αλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Εφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
340 Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ερχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ος πότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
345 Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε, δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ,
Ανδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Εκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Αχιλῆα πόδας ταχὺν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Ηθελε λαὸν ὀλέσθαι Αχαιϊκὸν Ιλιόθι πρὸ,
350 Αλλὰ Θέτιν κύδαινε, καὶ υἷα καρτερόθυμον.

---

327 ΕΙ. Αντὶ τοῦ, ἴδωμεν. θεασώμεθα. ΤΩ. Η τινι. ΟΡΕ. Παράσχωμεν.

333 ΟΜ. Ομοιον, ἰσοῤῥεπές.

334 ΛΙ. Τῶν κατὰ τὸν ἦχον ὀξέων.

336 ΑΜΥ. Ομοῦτε, ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

339 ΕΦΡΙ. Επυκνώθη δὲ ἡ μάχη τῇ τῶν δοράτων ἀνατάσει. Φρίσσειν γὰρ, τὸ, ὀρθοῦσθαι πυκνῶς.

340 ΤΑ. Τμητικὰς τοῦ χρωτός. Παρὰ τὸ, ταμῶ, ῥῆμα. οὗ ὁ μέλλων ταμέσω. ΑΜΕ. Εστέρησεν, ἠμαύρου.

344 ΑΚΑ. Οὐδὲ δὲ λυπηθείη ἄν.

345 ΑΜ. Διάφορα καὶ κεχωρισμένα φρονοῦντες δυϊκῶς.

346 ΤΕ. Ετεύχον, κατεσκεύαζον.

Αργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα·
Η μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη·
355 Αλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
360 Αρρηκτόν τ', ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
Ενθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας,
Ιδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος, ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Οθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ος ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
365 Ητεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
Εκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Αχαιῶν·
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπέσχετο καὶ κατένευσε

351 ΟΡΟ. Εἰς ὁρμὴν ἤγαγε. ΜΕ. Επὶ αὐτοὺς παραγενόμενος.

352 ΕΧ. Εβαρεῖτο, ἐλυπεῖτο.

354 Η ΜΑΝ. Οὕτως δὴ, ἀληθῶς δή. ΗΔ. Τὸ πλῆρες, ἠδὲ ἴα. ἰνα ἡ, καὶ μόνη. ΙΑ. Εκ τοῦ αὐτοῦ πατρός.

356 ΑΜ. Φανερῶς.

358 ΤΩ. Ο δὲ Ζεὺς, καὶ ὁ Ποσειδῶν, τὰ πέρατα τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου τείναντες κατὰ ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν, ἔδησαν ἰσχυρῷ δεσμῷ. Ος δεσμὸς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο. Τέλος γὰρ ἀποτίθεται ἀλληγορικῶς, τὰς ἑκατέρωθεν ἐξοχὰς ἐπιπεπλεγμένως, μίαν μὲν Τρώων, μίαν δὲ Ελλήνων, κατὰ Ποσειδῶνος καὶ Διὸς γνώμην, τῶν ἐγκαταπεπλεγμένων ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν, τῶν μὴ δυναμένων, μήτε ῥαγῆναι, μήτε λυθῆναι. Ταῦτα οὖν ἀλληγορεῖ εἰς τὸ ἰσόρροπον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν συστῆναι, διὰ τὰς τῶν θεῶν βοηθείας.

359 ΠΕΙ. Πέρας, τέλος. ΕΠΑΛ. Επιπλέξαντες τὰς κῆρας, καὶ οἱονεὶ δήσαντες.

360 ΑΛΥ. Αντὶ τοῦ, δύσλυτον.

361 ΜΕ. Ο λεγόμενος σπαρτοπόλιος, ᾧ διεσπαρμέναι εἰσὶν αἱ πολιαί. ὁ μεσῆλιξ.

362 ΕΝ. Ενέβαλε φυγήν.

363 ΚΑ. Απὸ Καβησοῦ πόλεως ἐνδεδημηκότα. Εστι δὲ πόλις Θρᾴκης.

364 ΜΕ. Επὶ τὴν τοῦ πολέμου δόξαν παρεγεγονώς.

366 ΑΝΑ. Ανευ τῶν περὶ γάμου διδομένων δώρων.

Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
370 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βίβαντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων
375 Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
380 Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
Ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν.
Ὣς εἰπών, ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
385 Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
390 Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι.

369 ΥΠΟ. Ταῖς ὑποσχέσεσι πιστεύσας.

371 ΒΙ. Ὑψηλὰ διαβαίνοντα.

374 ΑΙ. Ἐπαινῶ.

381 ΣΥΝ. Συνθήκην ποιησώμεθα.

382 ΑΜ. Περὶ γάμου. ΕΕΔ. Προικοδόται.

384 ΑΜΥΝ. Βοηθός.

385 ΠΝΕΙ. Καταπνέοντες αὐτοῦ τὸ μετάφρενον.

386 ΙΕ. Προεθυμεῖτο.

388 ΔΙΑ. Διήλασε δὲ ὅ ἐστι, διεπέρασε, τὸν σίδηρον.

389 ΑΧΕ. Ἡ λεύκη, παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τοῦ καταχθονίου κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεψαμένου αὐτῇ ἐπὶ τῇ τοῦ Κερβέρου νίκῃ.

390 ΒΛΩ. Μακρά. Παρὰ τὸ βλώσκειν, ὅ ἐστι, βαίνειν, αὐξῆς γάρ.

391 ΝΕΗ. Νεωστὶ ἠκονημένοις.

393 ΒΕ.

Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Εκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
395 Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Αψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Αντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
400 Ιππους δ' Αντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Εξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Αχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ιδομενῆος,
Ασίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
405 Ιδομενεύς. κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν.
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος.
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
410 Εγχεος· οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Αλλ' ἔβαλ' Ιππασίδην Υψήνορα ποιμένα λαῶν
Ηπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ασιος, ἀλλά ἑ φημὶ

393 ΒΕ. Βρυχόμενος, σπώμενος. συντρίζων τοὺς ὀδόντας, ἢ δάκνων. Μεμίμηται δὲ τὸ γιγνόμενον πάθος περὶ τοὺς βιοθανοῦντας. εἰώθασι γὰρ τοὺς ὀδόντας βρύχειν.

394 ΕΚ. Εξεπλάγη δὲ, καὶ ἔκφρων ἐγένετο ὁ αὐτοῦ ἡνίοχος.

399 ΕΥ. Επιμελῶς κατεσκευασμένου.

403 ΑΧ. Υπὲρ Ασίου λελυπημένος.

407 ΔΙ. Εὖ περιδεδινημένην, καὶ κυκλωτερῆ.

408 ΕΑ. Συνεστάλη.

409 ΚΑΡ. Ξηρόν. Οθεν καὶ ὁ καρπὸς, καὶ τὸ κάρφος. ΕΠΙ. Επιψαύσαντος, ἢ ἐπελθόντος. ΑΥ. Ηχησε.

414 ΑΤΙ. Ατιμώρητος.

415 Εἰς Αϊδὸς περ ἰόντα, πυλάρταο κρατεροῖο,
Γηθήσειν κατὰ θυμὸν, ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
Ως ἔφατ'. Αργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
Αντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
Αλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
420 Αλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Εχίοιο πάϊς καὶ δῖος Αλάστωρ,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ιδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
425 Ηέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Η αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Αχαιοῖς.
Ενθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ηρω' Αλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Αγχίσαο,
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ιπποδάμειαν,
430 Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Εν μεγάρῳ. πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.
Τὸν τόθ' ὑπ' Ιδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
435 Θέλξας ὄσσε φαεινὼ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Αλλ' ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ατρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Ηρως Ιδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
440 Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὄλεθρον·

415 ΠΥ. Τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐφαρμόζοντος.

416 ΠΟΜ. Συνοδόν.

425 ΕΡΕ. Σκοτεινῇ.

429 ΩΠΥ. Εγεγαμήκει.

431 ΟΜΗ. Πασῶν γὰρ τῶν ὁμηλίκων τῷ κάλλει διέφερε.

435 ΘΕΛΞ. Απατήσας, ἀμαυρώσας.

436 ΟΥΤ. Οὔτε ἐκκλῖναι καὶ φυγεῖν.

437 ΥΨΙ. Εφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον.

440 ΗΡ. Απεῖργεν, ἐκώλυεν.

Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πελέμιξεν
Ἔγχεος. ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὕτως.
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο. Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν. τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου

441 ΑΥ. Ξηρὸν, ὀξύ. ΑΥ. Ἐβόησεν. ΕΡΕΙ. Σχιζόμενος, διακοπτόμενος ὁ χιτών. ΔΟΥ. Ἐψόφησεν, ἀπέθανεν. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος.

443 ΑΣ. Κινουμένη, πάλλουσα. ΟΥ. Τὸν σαυρωτῆρα τοῦ δόρατος. τουτέστι, τὸ ὄπισθεν μέρος. ὃ καὶ γρόσφον καὶ στερθυγγά φασι. ΠΕ. Ἐδόνησε, διέσεισεν.

444 ΕΝ. Καθ' ὃ μέρος ἐκλύεται ἡ τοῦ δόρατος κίνησις.

446 ΑΡΑ. Ἄρα ἀξίως καὶ δεόντως δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς πεφονευκότες;

450 ΕΠΙ. Φύλακα. Τῷ τόνῳ δὲ ἀναγνωστέον προπαροξυτόνως, ὡς ἐπίκουρον.

456 ΕΤΑ. Ἑταῖρον καὶ συνεργὸν λάβοι.

458 ΔΟΑ. Ἔδοξε. Ἀντὶ τοῦ, ἐδοξάσατο.

459 ΒΗ. Τροίας ἁλούσης, Αἰνείας, Ἀγχίσην παραλαβὼν τὸν πατέρα, ἔφυγε. Ναυαγίῳ δὲ περιπεσὼν περὶ τὸν Ἄθω, ἀνήχθη σὺν τῷ πατρί. Καὶ Ἀγχίσης μὲν περὶ τῷ Καλαύρῳ ὄρει, πλησίον Ἀνθέμου ποταμοῦ, τελευτᾷ. Θάψας δὲ αὐτὸν Αἰνείας, ὅπου καὶ νῦν τάφος ἐστὶν Ἀγχίσου λεγόμενος ἐν Πυάνῃ, κατὰ βούλησιν τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης, πόλιν ἔκτισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν. Τελευτήσαντος δὲ τούτου, ὁ ἐξ αὐτῆς γενόμενος παῖς, λάθρα ἐπὶ τὴν πατρῴαν παραγενόμενος, καὶ πόλιν ἀναστήσας, παραλαβών τε τὸν στρατὸν, μετῴκισεν εἰς Ἰταλίαν.

460 Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίεσκεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει.
465 Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε,
Γαμβρὸς ἐὼν, ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
Τόν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
470 Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,
Ἀλλ' ἔμεν' ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν,
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον, αὐτὰρ ὀδόντας
475 Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς (οὐδ' ὑπεχώρει)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς.
480 Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν,
Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν,
Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.

460 ΕΠΕ. Ἐπιμόνως ὠργίζετο.
461 ΟΥ. Οὐδαμῶς ἐτίμα.
464 ΚΥ. Ἔνιοι, κῆδος. Συγγένεια, Ὁτὲ δὲ, λύπη.
469 ΜΕ. Ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα ποιούμενος
470 ΤΗ. Παῖδα μονογενῆ.
473 ΟΙΟ. Ἤτοι ἐν ᾧ οἶες ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι, πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ, ἀναστρέφεσθαι. ἢ ἐν ᾧ οἶός τις καὶ μόνος πολεῖται. ἐξ οὗ δηλοῖ, τῷ ἐρήμῳ. ΦΡΙΣ. Ἵστησι.
475 ΘΗ. Ἀκονᾷ.
478 ΑΣ. Ἀσκάλαφος, ὁ λίαν σκληρός. παρὰ τὸ ἀσκελὲς τῆς ἁφῆς.
484 ΑΝ. Τὸ ἀκρότατον τῆς ἀκμῆς.

485 Εἰ γὰρ ὁμηλικίη γεγενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
Ως ἔφατ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
490 Δηΐφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕπονθ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης, γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν.
Ως Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
495 Ως ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχοι ἄλλων,
500 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἀρηϊ,
Ιεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος.
Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος.
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης,
505 Ωχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ιδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην.
Ρῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ηφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ιδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
510 Εσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ

485 ΟΜΗ. Ἀντὶ τοῦ, ὁμήλικες.

487 ΕΝΑ. Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.

492 ΚΤΙ. Κριόν.

493 ΠΙΟ. Πιούμεναι. ΒΟ. Ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὴν βοτάνην καὶ νομήν. ΓΑ. Διαχεῖται, χαίρει.

497 ΞΥ. Τοῖς ἐξεσμένοις δόρασιν.

501 ΙΕΝ. Προεθυμοῦντο.

507 ΘΩ. Τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ΔΙΑ. Διήντλησε καὶ διέκοψε τὰ ἔντερα αὐτοῦ τὸ δόρυ.

Ὤμοιїν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι.
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
515 Τρέσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτεν· ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
520 Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθά περ ἄλλοι
525 Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
530 Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὣς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης

515 ΤΡΕΣ. Διαφυγεῖν μετὰ δέους. τρέσαι.

516 ΒΑ. Ἠρέμα ἀπερχομένου.

517 ΔΗ. Ἐπιμόνως γὰρ αὐτῷ ὠργίζετο.

520 ΕΣ. Διέσχε, διῆλθεν.

521 ΟΥ. Οὐδέπω ἐμεμαθήκει. Ἐζήτηται δὲ, πῶς, θεὸς ὤν, ὁ Ἄρης οὐκ εἴδει περὶ τοῦ υἱοῦ; Ῥητέον οὖν, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ, σωματικῶς λαμβανόμενοι, ἀνθρωποειδῶς ἐπίστανται, καὶ ἀθανασίᾳ μόνον διαφέροντες ἀνθρώπων, τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεσι. ΒΡΙΗ. Μέγα καὶ βαρὺ βοῶν. Παρὰ τὸ ἠπύειν, ὅ ἐστι, φωνεῖν.

524 ΕΕΛ. Συγκεκλεισμένος.

525 ΕΕΡ. Εἰργόμενοι, κωλυόμενοι.

527 ΠΗ. Περικεφαλαίαν, λόφον.

530 ΒΟΜ. Ἤχησε.

532 ΒΡΑ. Τοῦ ἐσχάτην ἔχοντος ἀπὸ τῆς ἐκφύσεως τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ νῶτον.

Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσα χεῖρε τιτήνας,
535 Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασ', ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες.
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
540 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
Λαιμὸν τύψ' ἐπὶ οἱ τετραμμένον ὀξέϊ δουρί.
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς, αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὔταζον σάκος εὐρὺ, παναίολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· περὶ γὰρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
555 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

534 ΜΕΣ. Περὶ τὰ μέσα αὐτοῦ τὰς χεῖρας διατείνας, καὶ συλλαβών.

535 ΔΥ. Κακὸν ἦχον φέροντος.

539 ΝΕΟΥ. Νεοτρώτου.

542 ΛΑΙ. Τὸν βρόχον.

543 ΕΠΙ. Ἐπικατεχύθη δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπίς. ὅ ἐστιν, ἐπικατηνέχθη. Παρὰ τὸ ἅπτω.

544 ΘΥ. Ὁ τὴν ψυχὴν φθείρων.

546 ΑΠΟ. Ὅλην δὲ ἀπέτεμε τὴν νωτιαίαν φλέβα. ΕΚΕΡ. Ἔτεμεν, ἔκειρεν.

547 ΑΝΑ. Κατὰ τὰ νῶτα τεταμένη.

551 ΠΕ. Περιϊστάμενοι.

557 ΣΤΡΩ. Ἀνεστρέφετο.

Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν
Ἤ τευ ἀκοντίσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὖτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος
Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ·
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθά οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὥς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε, μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν,
Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.

558 ΣΕΙ. Κινούμενον. ΕΛΕ. Εἰλεῖτο. ἐστρέφετο.

559 ΗΤΕΥ. Ἤ τινος.

562 ΑΜΕΝ. Ἀσθενῆ γενέσθαι ἐποίησε. ΒΙ. Φθονήσας τοῦ βίου. ὅ ἐστι, τῆς ζωῆς.

564 ΣΚΩ. Ἀκάνθης εἶδος, ἣ πυρωθεῖσα εὐτονωτέρα γίγνεται. ΠΥ. Περικεκαυμένος, ἡμίφλεκτος.

567 ΜΕ. Ἐπιδιώξας, ἐπακολουθήσας.

568 ΕΝ. Ὅπου ἀλεγεινὴ καὶ δεινὴ γίνεται ἡ τρῶσις.

570 ΕΣ. Καταχθεὶς, περιπαρεὶς τῷ δόρατι.

572 ΙΛ. Τοῖς ἐξ ἱμάντων πεπλεγμένοις δεσμοῖς.

573 ΗΣ. Ἐσκάριζεν, ἐκινεῖτο.

576 ΑΠΟ. Ἀπέκοψε δὲ τὴν περικεφαλαίαν.

578 ΑΠΟ. Ἀποκρουσθεῖσα.

584 ΟΜΑ.

Ἀτρείδην δ' ἄχος εἷλε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον.
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε·
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην· ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
585 Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι,
590 Πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον εὔξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
595 Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας, τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ·
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
600 Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλος δὲ,
Σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
605 Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι.

584 ΟΜΑ. Ὁμοῦ ἀφῆκαν.

588 ΠΤΥ. Πτύου. Πτύον δέ ἐστιν, ἐν ᾧ τὰ ἠλοημένα γεννήματα ἀναβάλλουσι, χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου. Ὁ δὲ τύπος, παραγωγή.

589 ΘΡΩ. Ἀποπηδῶσιν.

590 ΛΙ. Ὀξέως πνεούσῃ αὔρᾳ.

595 ΕΛΗ. Ἐνεπάγη.

599 ΕΥ. Καλῶς περιεστραμμένῳ ἐρίῳ. τουτέστιν, ἐρινέᾳ σφενδόνῃ. Οἰὸς

Εσχεν γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Εγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
610 Ατρείδης δ' ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Αλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Αξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ητοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
615 Ακρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ρινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ιδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
620 Λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς·
Αλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ην ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
625 Ξεινίου, ὅστε ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.
Οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Αχαιούς.
630 Αλλά ποθι σχήσεσθε, (καὶ ἐσσύμενοί περ) ἄρηος.

γὰρ αὐτῷ, προσάπτου αὐτῇ, ὅ ἐστιν, ἐρίῳ.

608 ΕΣ. Επεκώλυσεν

612 ΕΛΑΙ. Τῷ ἀπὸ πελέκεως στελεῷ. Παρὰ τὸ πεπελεκῆσθαι. Περὶ οὖν τῷ ἐλαΐνῳ φησίν.

613 ΑΜΑ. Υπὸ τὸ αὐτὸ ἔτυχον ἀλλήλων.

615 ΛΟ. Χαίτην.

616 ΡΙ. Τὸν ὑπὲρ τὴν ῥῖνα τόπον, τὸ μέτωπον. ΛΑ. Εσχίσθη. Ονοματοποιΐα, ὁ τρόπος. ΤΩ. Τὸ δὲ ὑγρὸν τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξερρύη αὐτοῦ μετὰ τοῦ αἵματος.

620 ΛΕΙ. Καταλείψετε δή.

622 ΛΩ. Αλλης ὕβρεως. ΕΠΙ. Οὐκ ἐνδεεῖς, ἀλλὰ πλήρεις ἐστέ.

624 ΕΡΙ. Μεγάλως ἠχοῦντος.

625 ΔΙΑ. Διαφθερεῖ, ἀπολέσει.

627 ΦΙ. Οτι φιλοφροσύνης καὶ ξενίας ἐτύχετε

630 ΑΛ. Αλλὰ φεύξεσθε δή που.

Αλλά

Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σε φασὶ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ανδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
Η πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
Ως εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ενθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος.
Αρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ες Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν.
Ος ῥα τότ' Ατρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Εγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι.
Αψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστὸν,
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιὸν, αὐτὰρ ὀϊστὸς
Αντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Εζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·

Αλλά ποθι, σύνδεσμος παραπληρωματικός. Τουτέστι, πόῤῥω κρατηθήσεσθε.

631 ΠΕ Φρονήσει διαφέρειν τῶν λοιπῶν.

632 ΣΕΟ. Ἐκ σοῦ δὲ πάντα ταῦτα γίγνονται.

633 ΑΤΑ. Αδικον.

638 ΕΞ. Προέσθαι τὴν ἐπιθυμίαν, κορεσθῆναι.

656 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἠσχολοῦντο.

657 ΑΝΕ.

Ες δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ιλιον ἱρὴν,
Αχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων·
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
660 Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ην δέ τις Ευχήνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱὸς,
Αφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
665 Ος ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Η μετ' Αχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Αχαιῶν,
670 Νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ωχετ' ἀπὸ μελέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Εκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ἤδη
675 Οττι ῥα οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Αργείων. (τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Αχαιῶν
Επλετο· τοῖος γὰρ Γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Ωτρυν' Αργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν.)

657 ΑΝΕ. Αναθέντες, ἀναβιβάσαντες.

658 ΜΕ. Μετ' αὐτῶν δὲ ὁ πατὴρ ἐπορεύετο δάκρυσι καταρρεόμενος. Ζητεῖται δὲ, πῶς ὁ ἀνωτέρω ἀνῃρημένος ὑπὸ Μενελάου ὁ Πυλαιμένης, τανῦν δύναται ἀκολουθεῖν τῷ παιδὶ, καὶ κλαίειν; Εστι δὲ λέγειν, ὅτι δύο Πυλαιμένεις Παφλαγόνων ἡγεμόνας συνίστησιν ὁ Ποιητής. ὡς Αἴαντας δύο, καὶ Εὐρυβάτας δύο κήρυκας. τὸν μὲν Αγαμέμνονος, τὸν δὲ Οδυσσέως. Ενιοι δὲ πιθανῶς μεταγράφουσι, Μετὰ δ' οὔ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.

659 ΠΟΙ. Επεὶ οὐχ ὁ πατὴρ τιμωρεῖ αὐτῷ, ἀλλ' ὁ Αλέξανδρος, χαλεπήνας ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου, Εὐχήνορα τὸν Κορίνθιον ἀναιρεῖ.

664 ΟΙ. Εν Κορίνθῳ κατοικῶν, τὴν οἰκίαν ἔχων.

669 ΘΩ. Τὴν ζημίαν. Λέγει δὲ τὸ τῆς στρατείας ἐπιζήμιον.

678 ΠΡΟΣ. Προσεβοήθησε δὲ καὶ αὐτὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

693 ΧΘΑ.

Αλλ' ἔχεν ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
680 Ρηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
Ενθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
685 Ενθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ιάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι, καὶ φαιδιμόεντες Επειοὶ,
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ωσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ἴκελον Εκτορα δῖον·
Οἱ μὲν Αθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
690 Ηρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεὺς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Επειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Αμφίων τε, Δρακίος τε.
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης·
Ητοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οϊλῆος θείοιο
695 Εσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεὸς, αὐτὰρ ἔναιεν
Εν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Εριώπιδος, ἣν ἔχ' Οϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ιφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
700 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Οϊλῆος ταχὺς υἱὸς
Ιστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν·
Αλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον

683 ΧΘΑ. Κοιλότατον.

685 ΙΑ. Ιωνες. Λέγει δὲ τοὺς Αθηναίους. ἀπὸ Ιωνος τοῦ Κρεούσης καὶ Ερεχθέως καὶ Ξούθου τοῦ Ελληνος. ΕΛ. Βαθεῖς χιτῶνας ἔχοντες. ἄζωστοι.

686 ΦΘΙ. Οἱ τὴν ὑπὸ Πρωτεσιλάου Φθίαν πόλιν Θεσσαλίας οἰκοῦντες. Οἱ δὲ τὴν ὑπὸ Αχιλλέως, Φθιῶται καλοῦνται. ΦΑΙ. Επιφανεῖς καὶ λαμπροὶ ταῖς πράξεσι.

689 ΠΡΟ. Προκατηριθμημένοι.

697 ΕΧ. Ην ἐγεγαμήκει Οϊλεύς.

699 ΠΡΟ. Πρὸ τῶν Φθίων.

700 ΝΑΥ. Υπὲρ τῶν νεῶν.

703 ΟΙ. Ητοι μέλανες, ἢ ξανθοί.

Ισον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
705 Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει,
Ιεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
Ως τὼ, παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιιν.
Αλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
710 Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Οππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Οϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
715 Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα.
Αλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ιλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
720 Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Εκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον, οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ενθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ιλιον ἠνεμόεσσαν,
725 Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Εκτορα εἶπε παραστάς.
Εκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι·
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε Θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;

---

704 ΤΙ. Τείνουσιν, ἕλκουσι.
705 ΠΡΥ. Τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν κεράτων. τοῖς πρὸς τὴν ἔκφυσιν. ΑΝΑ. Αναφέρεται.
706 ΑΜ. Διείργει, χωρίζει.
707. ΩΛ. Τὴν αὔλακα. ΤΕΜ. Τέμνεται δὲ εἰς βάθος γῆς. ΤΕΛ. Τέλος.
710. ΕΞ. Διεδέχοντο.
713 ΣΤΑ. Οὐ γὰρ ὑπέμενον τὴν συστάδην μάχην.
722 ΣΥΝ. Συνετάρασσον.
723 ΛΕΥ. Ολεθρίως, ἀδόξως.
726 ΠΑ. Παραμυθητικοῖς, παραινετικοῖς.
728 ΠΕ. Περισσῶς εἰδέναι.

Αλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι.
730 Αλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε Θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Αλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδὴν·
Αλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Εσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
735 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Πάντη γάρ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδηε.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
740 Αλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους.
Ενθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν,
Η κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
(Αἴ κ' ἐθέλησι Θεὸς δόμεναι κράτος) ἤ κεν ἔπειτα
Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
745 Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται Αχαιοὶ
Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ως φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Εκτορι μῦθος ἀπήμων.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
750 Καί μιν, φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,

729 ΑΜΑ. Νῦν, ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.

733 ΕΠΑΥ. Επαπολαύουσιν.

734 ΜΑ. Εξαιρέτως δὲ καὶ αὐτὸς ἐγνώρισε τὸ τῆς σώσεως ἀγαθόν.

736. ΠΑΝ. Πανταχόθεν γάρ σε περιεκυκλώσαντο οἱ πολέμιοι.

741 ΕΠΙ. Επινοήσαιμεν.

742 ΠΕ. Εμπίσωμεν, εἰσέλθωμεν.

745 ΑΠΟ. Μή πως τὴν χθεσινὴν ἧτταν ἀποδώσουσιν ἡμῖν οἱ Ελληνες, ὥσπερ σταθμὸν δεδανεικότες. Μηδέπω γὰρ νομισμάτων ὑπαρχόντων, σταθμὸν ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ τὰ παραπλήσια.

746 ΧΡΕΙ. Δάνειον.

747 ΣΚΗ. Αποπαύσασθαι.

748 ΑΔΕ Ηρεσκεν.

Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Η ῥὰ, καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκληγὼς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱόν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους.
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο, ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος, προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτά,
Ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
(Ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο

---

752 ΑΝ. Ἀπαντήσω, μεταλήψομαι.

756 ΑΓΑ. Ἀγαπῶντα τὴν ἀνδρίαν, πολεμικόν.

761 ΑΠΗ. Ἀβλαβεῖς, ἀσινεῖς. ΤΟΥΣ. Συλληπτικῶς πέφρακεν, ἀντὶ τοῦ· τοὺς μὲν οὐκ ἀπήμονας, τοὺς τετρωμένους· τοὺς δὲ οὐκ ἀνολέθρους, τοὺς ἀνῃρημένους.

764 ΒΕ. Ἀντὶ τοῦ· οἱ μὲν ἀπὸ μήκους βεβλημένοι δόρατι ἢ ἰῷ· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς τετρωμένοι ξίφει, ἤ τινι τοιούτῳ.

767 ΘΑΡ. Παρορμῶντα.

773 ΟΛΕ. Νῦν οὐδὲν ἐλλείπει σοι πρὸς ἀπώλειαν.

776 ΑΛ. Ἐν ἄλλῳ καιρῷ. ΕΡΩ. Ἔοικεν ἠμεληκέναι τοῦ πολέμου.

Μέλλω) ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
780 Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς.
Οἴω, Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Οἴχεσθον μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
785 Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι.
Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
Βὰν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
790 Ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυνθ', υἷε Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ προτέρῃ, τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
795 Οἱ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

777 ΑΝΑ Ἀσθενῆ.

782 ΤΕ. Τετρωμένω.

793 ΑΣ. Ἀσκανία, πόλις Φρυγίας. ΑΜΟΙ. Ἤτοι, ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἐναλλάξεως παραγεγονότες συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσὶν, ἀντὶ τῶν προτέρων συνεργούντων αὐτοῖς πολιτῶν. Διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον συνεστάναι, οἱ πρότεροι κεκμηκότες κατὰ μάχην, ἰσαρίθμων αὐτοῖς ἄλλων ἀποστελλομένων, ἀπεπέμποντο, ὡς εἰκός. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες. ἢ, οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ. Διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξὶν, ἐπιφέρει, ἠοῖ τῇ προτέρῃ. Λέγει γὰρ ἐν τῷ καταλόγῳ· Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής. Ἤ, ἀμοιβοὶ, πεζοί. Διὰ γὰρ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ποδῶν γίγνεται τῶν πεζῶν ἔφοδος.

794 ΗΟΙ Τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.

796 ΥΠΟ. Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς. ΠΕ. Εἰς τὸ ἔδαφος.

797 ΘΕΣ. Θείῳ θορύβῳ. ΑΛΙ. Τῇ θαλάσσῃ.

798 ΠΑ. Ἠχοῦντα, ἀναζέοντα. Ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος.

Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
800 Ως Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
Εκτωρ δ' ἡγεῖτο βροτολοιγῷ ἶσος Αρηϊ
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ρινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
805 Αμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων
Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
Αλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Αχαιῶν·
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσατο, μακρὰ βιβάσθων·
810 Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι οὕτως
Αργείους; οὔ τοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
Αλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Αχαιοί·
Η θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
815 Η κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι ὁππότε φεύγων
Αρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Θάσσονας ἰρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
820 Οἵ σε πόλιν δ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.
Ως ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις

799 ΚΥΡ. Υψηλά. ΦΑ. Λευκανίζοντα. τουτέστι, λευκαινόμενα ὑπ' ἀφροῦ. ΠΡΟ. Αλλα πρὸ ἄλλων. τουτέστιν, ἐπάλληλα, πυκνά.

804 ΕΠΕ. Επικατεσκεύαστο.

805 ΑΜ. Περὶ δὲ τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ ἐσείετο ἡ περικεφαλαία σφοδρῶς ἐνεργοῦντος.

808 ΟΥ. Οὐκ ἐθορύβει, οὐκ ἐπτόησε.

809 ΒΙ. Διαβάς.

810 ΔΕΙ. Εἰς δέος ἄγεις, ἐκφοβεῖς.

811 ΑΔΑ. Αμαθεῖς.

812 ΜΑ. Τῇ Διὸς πληγῇ, τῷ κεραυνῷ.

813 ΘΗΝ. Οντως δή. ΕΞΑ. Κινήσειν, πορθήσειν.

815 ΦΘΑΙΗ. Φθάσει.

819 ΙΡΗ. Ιεράκων. Εστι δὲ εἶδος ἀετῶν.

820 ΚΟ. Κονιορτὸν ἐγείροντες.

821 ΔΕΞ. Αἴσιος, ἀγαθός.

Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ᾽ ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ. ὁ δ᾽ ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν, ἁμαρτοεπὲς, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες;
825 Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ᾽ ὡς τίετ᾽ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
Πᾶσι μάλ᾽. ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσῃς
830 Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ᾽ οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δ᾽ ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
835 Ἀργεῖοι δ᾽ ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ᾽ ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ᾽ ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ᾽ ἀμφοτέρων ἵκετ᾽ αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

823 ΘΑ. Τεθαῤῥηκώς.

824 ΑΜΑΡ. Ἁμαρτάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων. ΒΑΙ. Μεγάλως ἐπὶ σαυτῷ ἀγλαϊζόμενε καὶ γαυριῶν. ἢ, βουεργέτα, πολυπράγμον.

829 ΠΕ. Ἀναιρεθήσῃ, φονευθήσῃ. ΤΑ. Τλῇς, ὑπομείνῃς.

830 ΛΕΙ. Εὐανθῆ, τρυφερὸν, ἢ λιπαρόν.

831 ΔΑ. Διακόψει, τρώσει.

837 ΑΥ. Τὰς Διὸς ἀπολάμψεις.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Αγαμέμνων, συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ηρα δὲ τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ. Καὶ πολὺς φόνος γίγνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ, λίθῳ βαλὼν, Ἕκτορα πλήσσει. Ὁ δὲ ἀγαγὼν αἷμα, λειποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας ὁ Λοκρός.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι καὶ ὕπνῳ ἤπαφεν Ηρη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
5 Ἀλλά σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑῆος,
10 Κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,

ΝΕΣΤ. Σφόδρα συνετὸς εἰσάγεται ὁ Νέστωρ, μὴ νικώμενος ὑπὸ μέθης τὸν λογισμόν. ΕΛΑ. Σημαίνει καὶ τὸ, ἐκ περιαιρέσεως μαθόντα παραπέμψασθαι. ὡς τό· Καί τότ' ἐγὼ Κίρκης λαθόμην. ΙΑ. Ηχὴ, κραυγή. ΕΜ. Ομως. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁμοίως. Εζήτηται δὲ, πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον πίνει χρόνον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τοῦ Λάμβδα. Καὶ ῥητέον, ὅτι οὐ τοσοῦτον χρόνον ἔπινεν, ἀλλ' Ομηρος, κατὰ παρέκτασιν ἀπαγγείλας τὰς πράξεις, βουληθείς τι ἐπὶ τὸν Νέστορα ἐπανελθεῖν, ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἤρξατο, ἵναπερ αὐτὸν κατέλιπε ποιοῦντα.

3 ΕΣΤ. Αντὶ τοῦ, ὅπως γενήσεται. Τὸ ἔσται διαφέρει τοῦ γενήσεται. Τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος. ὡς Εσται γέρων ὅδε. Τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος· ὡς· Γενήσεται παῖς.

5 ΑΙ. Νῦν ἐρυθρόν.

7 ΛΟΥ. Απολούσῃ τὸν μολυσμὸν τοῦ ἀνθρωπείου αἵματος. ΑΙ. Ημαγμένον.

8 ΤΑ. Ταχέως. ΕΙ. Γνώσομαι, ἐμφανισθήσομαι. ΠΕΡΙ. Τόπον ὑψηλὸν, ἐξ οὗ περιωπίσασθαι καὶ περιβλέψαι ἐστὶ πάντα.

Χαλκῷ παμφαῖνον. ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τοὺς μὲν, ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε
15 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν·
Ως δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Οσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον·
20 Ως ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ηὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ωδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην. Οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
25 Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς

---

11 ΑΣ. Πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι. Προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητής· Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον, αἴκε λάβωμεν Ἀσπίδα Νεστορέην τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει, Πᾶσαν χρυσείην ἔμμεναι, κανόνας τε, καὶ αὐτήν.

12 ΑΚΑ. Ἐστομωμένον, ὠξυμμένον.

13 ΑΕΙ. Ἀπεοικός, ἀπρεπές.

14 ΟΡΙ. Ταρασσομένους. ΚΛΟ. Ταράσσοντας.

15 ΕΡΕ. Καταβέβλητο, κατήρειπτο. Ἐστι δὲ ῥῆμα ἐρίπτω. ὃ σημαίνει τὸ πίπτω. ὡς τό· Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς, ἢ ἀχερωΐς. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ, καταβάλλω, ἐρείπω· οὗ γίγνεται παθητικὸν, ἐρίπτομαι, ἀντὶ τοῦ καταβάλλομαι. καὶ, ἤρειμμαι, παθητικὸς παρακείμενος· καὶ, ἠρίμμην, ὑπερσυντελικός. ἤρειπτο. καὶ, Ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμὸς, ἐρήρειπτο· καὶ, κατὰ συστολὴν, ἐρέρειπτο.

16 ΠΟΡ. Μελαίνει, ταράσσει. ΚΥ. Τῷ δίχα ἀνέμου ἐπαιρομένῳ. τῷ ἀψόφῳ, καὶ μηδένα ἦχον ἀποτελοῦντι. μηδέπω γὰρ ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος, τὸ κῦμα ἠρεμεῖ.

17 ΟΣ. Ἤτοι, προσδεχόμενον, ἢ προσημαῖνον. ΛΙ. Σφοδρῶς πνεόντων, ὀξέων. ΛΑΙ. Ταχέα. ΚΕ. Τὰς θαλασσίους ὁρμάς.

18 ΑΥ. Νῦν ἀπράκτως. ΠΡΟ. Προσωτέρω κυλίεται. ΟΥΔ. Οὐδ' ὄπισθεν. Ἵν' ᾖ ἀπὸ κοινοῦ τὸ, κυλίνδεται. ὅ ἐστιν, οὐδ' ὄπισθεν ἀνακάμπτει τὸ κῦμα.

19 ΚΕ. Ἀφωρισμένον, ἢ στερεὸν καὶ σφοδρόν. ΔΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν νεφελῶν. ΟΥ. Τὸν ὁρμῆς αἴτιον.

20 ΩΡ. Διενοεῖτο. ΔΑΙ. Διχῇ μεριζόμενος τῷ σκέμματι τῶν λογισμῶν. τουτέστιν, ἐπὶ πολλὰ τῶν λογισμῶν μεταφέρων καὶ διασκοπούμενος.

21 ΙΟΙ. Πορεύοιτο.

23 ΔΟ. Ἔδοξε. ΚΕΡ. Κρεῖσσον, ὠφελιμώτερον.

25 ΛΑ. Ἤχει, ἐψόφει. ΑΤΕΙ. Ἄτρωτος, οὐ τειρόμενος ὑπὸ ἄρεος.

Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Οδυσσεύς τε, καὶ Ατρείδης Αγαμέμνων.
30 Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίον δὲ
Εἴρυσαν· αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.
35 Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
Ηϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
Εγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
40 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Αχαιῶν.
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Αγαμέμνων·
Ω Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Αχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
Δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Εκτωρ,
45 Ως ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ιλιον ἀπονέεσθαι
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.

---

27 ΞΥΜ. Συνέτυχον.

28 ΠΑΡ. Αντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν νηῶν. ΒΕ. Βεβλημένοι ἦσαν.

30 ΠΟΛ. Πολύ.

34 ΧΑ. Χωρῆσαι. ΣΤΕΙ. Εστενοχωροῦντο διὰ τὸ πλῆθος.

35 ΠΡΟ. Αλλην πρὸ ἄλλης παραλλήλως ἀνείλκυσαν κλιμακηδὸν, καὶ ἀνθυπέταξαν αὐτὰς ἀλλήλαις. Κρόσσαι γὰρ καλοῦνται αἱ τειχομάχοι κλίμακες. ΠΛΗ. Επλήρωσαν, ἐγέμισαν.

36 ΗΙ. Τὴν ἀρχὴν, τὴν εἰσβολὴν τοῦ αἰγιαλοῦ. ΟΣΟΝ. Οσον ἦν διάστημα, ὃ συνέκλειον καὶ συνεδέσμουν αἱ τοῦ Ελλησπόντου ἄκραι τὸ Ροίτειον καὶ Σίγειον.

37 ΟΨΕΙ. Οπτικῶς ἔχοντες, θέλοντες ἰδεῖν.

38 ΕΡΕΙ. Επερειδόμενοι, σκηριπτόμενοι.

40 ΠΤΗ. Τὸ εὔρωστον καὶ εὔθυμον τοῦ ἑκάστου ψυχῆς εἰς δέος ἤγαγε. Γράφεται δὲ καὶ, πῆξεν. ἵν' ᾖ, ἀκίνητον ἐποίησεν.

53 ΕΤΟΙ.

Κεῖνος δ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ω πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Αχαιοὶ
50 Εν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Αχιλλεὺς,
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Η δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται· οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
55 Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Αρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι.
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
Οπποτέρωθεν Αχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
60 Ως ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
Ημεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
65 Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσι μάχονται,
Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
Η ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ,
Αρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
70 Νωνύμνους ἀπολέσθαι, ἀπ' Αργεος ἐνθάδ' Αχαιούς.
Ηδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

---

53 ΕΤΟΙ. Εὔληπτα, φανερά. ΤΕ. Κατεσκεύασται.

54 ΠΑ. Παρατεχνήσαιτο, ἐπινοήσαι.

55 ΚΑ. Κατηνέχθη, κατέπεσεν. ΕΠΕ. Επεπίθειμεν, ἐπεπιστεύκειμεν.

56 ΑΡΡΗ. Στερεόν. ΕΙ. Ασφάλεια.

57 ΑΛΙΑ. Αδιάλειπτον.

66 ΕΧΡΑΙ. Ουκ ἐβοήθησεν.

71 ΗΔ. Ηδειν, ἠπιστάμην.

73 ΚΥ. Δοξάζει.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
75 Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
80 Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἠὲ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Οὐλόμεν'· αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
85 Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀιζύομεν κακὰ πολλά;
90 Σίγα, μή τις ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,

75 ΠΡΩ. Ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐν τῇ ἄκρᾳ. ΕΙ. Εἱλκυσμέναι εἰσίν.

77 ΥΨΙ. Ἐφ' ὕψους. Τὸ ὑγρὸν γὰρ ὑψηλότερον τῆς γῆς. διὸ ἀνάπλους μὲν ἀναγωγή. κατάπλους δὲ, ἡ προσόρμησις.

78 ΝΥΞ. Ἀμβροσία, θεία. Οἱονεὶ ἀμβρότη. Ἔστι γὰρ ἱερὰ τῶν θεῶν ἡ νὺξ ἐν ᾗ βροτοὶ οὐκ ἀναστρέφονται, καὶ βρότος, (βαρυτόνως) τουτέστι, μολυσμὸς καὶ φόνος, οὐ γίνεται. ΗΝ. Ἐὰν, ἄλλως καὶ δι' αὐτῆς. Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἀστρατηγικῶς φυγεῖν παραινεῖ τοῖς Ἕλλησι, λέγων· Νῆας, ὅσαι πρῶται. Ῥητέον οὖν, ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων, γιγνώσκων, αὐτοὺς μὴ φοβουμένους, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ ὅτι οὐδὲ λαθεῖν ἠδύναντο τοὺς πολεμίους, ἐπιτρέπει αὐτοῖς φυγεῖν, ἵνα μὴ, παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτοὺς ἕνεκα τοῦ καθ' ἑαυτὸν χρησίμου, αἴτιος γένηται δόξῃ τοῦ πάντας ἀπολέσθαι, τοὐναντίον δὲ εὔνοιαν ἑαυτῷ πορίσηται, ἀλλὰ τὸ πᾶν ὅλου αἱρεῖσθαι ποιεῖν, καὶ ὑπομένειν, καὶ τὴν ἐκ τῆς φυγῆς ἀδοξίαν, ἕνεκεν τῆς ἐκείνων σωτηρίας.

83 ΕΡ. Περιφραστικῶς, τοὺς ὀδόντας ἢ τροπικῶς, αὐτὰ τὰ χείλη.

84 ΟΥ. Ὀλεθριώτατε, ἢ, ὀλέθρου τοῖς Ἕλλησι παρασκευαστικέ. ΑΕΙ. Εὐκαταφρονήτου. ὅ ἐστιν, εὐτελοῦς, κακοῦ.

85 ΣΗ. Νῦν, ἄρχειν.

86 ΤΟ. Κατεργάζεσθαι. Μεταφορικῶς. ἰδίως γὰρ τολύπη καλεῖται τὸ κατειργασμένον ἔριον.

87 ΦΘΙ. Φθαρῶμεν, ἀπολώμεθα.

89 ΚΑΛ. Καταλείψειν. ΟΙ. Κακοπαθοῦμεν.

91 ΟΝ. Ὃν οὐκ ἂν εἴποι συνετὸς καὶ σώφρων ἀνήρ. Ἀνὰ στόμα γὰρ, ἀντὶ τοῦ, διὰ στόματος.

92 ΑΡ.

Ος τις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
Τόσσοιδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Αργείοισιν ἀνάσσεις·
95 Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
Ος κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλα δ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης·
Ημῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ. οὐ γὰρ Αχαιοὶ
100 Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλα δ' ἑλκομενάων,
Αλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
Ενθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
Ω Οδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
105 Αργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλα δ' ἑλκέμεν υἷας Αχαιῶν.
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
Η νέος, ἠὲ παλαιός, ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
110 Εγγὺς ἀνήρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι· καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,

92 ΑΡ. Υγιῆ καὶ ἁρμόδια λέγειν.
95 ΩΝΟ. Εμεμψάμην.
96 ΣΥ. Συνεστῶτος.
98 ΕΥΚ. Εὐχῆς ἄξια.
99 ΕΠΙ. Επηρτημένος, καταῤῥέπῃ, ἢ· Η μεταφορὰ ἀπὸ ζυγοστατουμένων σωμάτων.
100 ΣΧΗ. Υπομενοῦσιν, ἀνθέξουσιν.
101 ΑΠΟ. Εἰς τὰς ναῦς ἀποβλέψουσιν, ἢ ἀλλαχόσε. ὅ ἐστι, φεύξονται. ΕΡΩ. Υποχωρήσουσιν, ἀμελήσουσι.
102 ΔΗ. Βλάψει.
104 ΚΑ. Καθήψω, ἐλύπησας, ΕΝΙ. Επιτιμήσει, ἐπιπλήξει.

107 ΕΙΗ. Εστω, φανέσθω. ΜΗ. Γνώμην. ΕΝΙ. Εἴποι, φράσοι.
108 ΠΑ. Πρεσβύτερος, γέρων. ΑΣ. Εκόντι, χαίροντι.
110 ΕΓ. Αντὶ τοῦ, ὁ συμβουλεύσων. Εζήτηται δὲ, διατί νῦν Διομήδης συμβουλεύει, καὶ οὐ Νέστωρ. Ρητέον δὲ, ὅτι τὸ μὲν γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστιν ἐπισχετικόν· ἡ δὲ νεότης θαρσαλεώτερον· ἄλλως τε καὶ Διομήδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβουλῇ θαυμασθεὶς, νῦν μᾶλλον τεθάῤῥηκε, καὶ προήρπακε τοῦ πρεσβυτέρου τοὺς λόγους. ΜΑ. Ητοι, ματαιοπραγήσομεν. ἢ ἀντὶ τοῦ, ζητήσομεν. ἔνιοι, μαστεύσομεν.
111 ΚΟ. Μετ' ὀργῆς μέμψησθε.

Οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν.
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεὺς,
Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
120 Πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
125 Ἐγχείῃ. Τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ.
Τῷ οὐκ ἄν, με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,

112 ΓΕ. Ἡλικίᾳ.

114 ΟΝ. Ἀντὶ τοῦ, ὃς ἐν Θήβαις ἐτελεύτησε ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ. χυτὴ γὰρ, ἡ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιχεομένη γῆ.

118 ΑΡΕ. Εὐδαιμονίᾳ, ἀνδρείᾳ.

119 ΑΥ. Ἐν τῷ τόπῳ ἔμεινε. ΝΑ. Ἀπῳκίσθη.

120 ΠΛΑ. Ἀποπλανηθεὶς καὶ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, διὰ τὴν φυγήν. ΩΣ. Εὐσχημόνως ὁ Διομήδης παρεσιώπησε τὴν τοῦ πατρὸς φυγήν. Τυδεὺς γὰρ, ἀνελὼν Λυκωπέα καὶ Ἀλκάθουν ἑαυτοῦ παῖδας, ἔφυγεν. ἡ δὲ ἀληθεστέρα ἱστορία ἐστὶν αὕτη. Τυδεὺς ὁ Οἰνέως, Αἰτωλὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀνδρειότατος δὲ τῶν κατ' αὐτὸν γενόμενος. Επ νέος ὢν, ἐθεάσατο τὸν πατέρα, διὰ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων τῆς βασιλείας ἐκβαλλόμενον. Διόπερ ἀναιρεῖ τούς τε ἀνεψιοὺς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκουσίως ἀδελφόν. Φεύγων δὲ εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον, βασιλέα τῆς χώρας, καθαρσίων τε τυγχάνει παρ' αὐτοῦ, καὶ γαμεῖ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δηϊπύλην. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

121 ΑΔΡΗ. Προσληπτέον τὸ μίαν, τὴν Δηϊπύλην. Διατί νῦν ὁ Διομήδης ἑαυτὸν γενεαλογεῖ; Ῥητέον ὅτι πάνυ ῥητορικῶς. Δεῖ γὰρ ἐν ταῖς συμβουλαῖς παραποδεικνύειν, ὡς εἰσὶν οὐχ οἱ τυχόντες, ἀλλὰ τῶν πάνυ ἐνδόξων· ἵν' οὕτως τῷ ἀξιώματι πείσωσι.

122 ΑΛΙΣ. Δαψιλῶς, ἱκανῶς.

123 ΠΥ. Σιτοφόροι. ΟΡ. Αἱ ἐπίστιχοι φυτεῖαι, κῆποι.

124 ΠΡΟ. Πάντα τὰ τετράποδα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ πρόβατα, διὰ τὸ πρὸ τῶν ὀπισθίων βάσεων ἑτέρας ἐμπροσθίους ἔχειν. Καθ' ὃ καὶ Ἡσίοδός φησι· χαλεπὸς προβάτοις χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις. ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχεν. ΚΕ. Ἐκεκόσμητο, ὑπέρ· ἐνίκα.

125 ΤΑ. Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. ΩΣ. Ὡς ἀληθές.

126 ΓΕ. Δυσγενῆ. ΦΑΝ. Λογιζόμενοι, εἰπόντες.

Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὅν κεν εὖ εἴπω.
Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόν δε, καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη.
Ενθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος
130 Εκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται.
Αλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρος περ
Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
135 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Εννοσίγαιος,
Αλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς.
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Αγαμέμνονος Ατρεΐδαο,
Καί μιν, φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ατρεΐδη, νῦν δή που Αχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
140 Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Αχαιῶν
Δερκομένου· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
Αλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε.
Σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν.
Αλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
145 Εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτοὺς
Φεύγοντας ποτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ως εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο,

127 ΠΕ. Νῦν φανερῶς εἰρημένον.

128 ΟΥ. Τετρωμένοι. ΑΝΑΓ. Διὰ τὴν ἀνάγκην.

129 ΕΧΩ. Απεχώμεθα.

130 ΕΚ. Εξω τῶν βελῶν. ΜΗ. Μή τις τραυματείας ὑπάρχων, τραῦμα ἕτερον λάβῃ.

131 ΕΝΗ. Παρορμήσομεν, ἐμβαλοῦμεν τοῖς πολεμίοις.

132 ΘΥ. Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν.

135 ΑΛΑ. Μάταιον καὶ τυφλὸν τὸ σκοπεῖν. Αλαὸς γὰρ, τυφλός. ΕΝ. Εννοσίγαιος. Ενοσις γὰρ, ἡ κίνησις.

136 ΜΕΤ. Αντὶ τοῦ, πρὸς αὐτοὺς ἦλθεν.

139 ΟΛΟ. Ολέθριον.

140 ΦΥ. Τὴν μετὰ δέους φυγήν.

141 ΔΕΡ. Ορῶντος. ΕΝΙ. Ενεισιν, ὑπάρχουσιν. ΗΒΑΙ. Οὐδὲ ὀλίγαι.

142 ΣΙ. Τυφλώσειεν, ἐπίψογον ποιήσει. Σιφλὸς γὰρ καλεῖται ὁ ψόγος.

145 ΚΟ. Κόνεως πληρώσουσιν. Εκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται. οἱ γὰρ φεύγοντες μετὰ τοῦ δρόμου ἐγείρουσι κόνιν. ΕΠΟΨ. Θεάσῃ.

Οσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
Ανέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Αρηος.
150 Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων Ενοσίχθων
Ηκεν· Αχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ηρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
Στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου, αὐτίκα δ' ἔγνω
155 Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
Αὐτοκασίγνητον, καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ιδης
Ημενον εἰσεῖδε· στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη,
160 Οππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
Ηδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Ελθεῖν εἰς Ιδην, εὖ ἐντύνασαν ἑαυτὴν,
Εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Η χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
165 Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ηφαιστος· πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε

148 ΕΝ. Εννακισχίλιοι. Πῶς δέ φησιν ὁ Ποσειδῶν, ὁμοιωθεὶς πρεσβύτῃ, ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν φθέγγεται; Καὶ ῥητέον, ὅτι τῇ μὲν ὄψει πρεσβύτης ἐφαίνετο, τῇ φωνῇ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν ἐνεδείκνυτο. ΕΠΙ. Επεβόησαν.

150 ΣΤΗ. Εκ τῶν στηθῶν.

152 ΑΛ. Αληκτον ἄπαυστον.

154 ΣΤΑΣ. Τὸ πλῆρες, στᾶσα. ΑΠΟ. Απὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ὄρους.

155 ΠΟΙ. Ενεργοῦντα. Γίγνεται δὲ ἐκ τοῦ πνύω, καὶ ποιπνύω, ἀναδιπλασιασμῷ.

156 ΔΑΕ. Ανδρὸς ἀδελφόν.

158 ΣΤΥ. Καταπληκτος, μισητός. ἢ, στυγνοποιός. Τὸ γὰρ κεχαρισμένον αὐτῇ οὐκ ἐποίει.

160 ΕΞ. Εξαπατήσειεν.

162 ΕΝ. Παρασκευασαμένην, κοσμησαμένην.

163 ΙΜΕΙ. Επιθυμήσειεν, ἐρασθῇ. ΠΑ. Παραδαρθεῖν. παρακατακλιθῆναι.

164 Η. Τῷ ἰδίῳ αὐτῆς χρωτί. ΛΙ. Χλιαρὸν, θερμὸν, ἡδύ. Τοῖς γὰρ καθεύδουσι παρακολουθεῖ θερμαίνεσθαι τὰ ἄκρα.

165 ΠΕΥ. Συνεταῖς, πυκναῖς.

167 ΠΥ. Ασφαλεῖς, πυκνάς. ΣΤΑ. Παραστάσι, νῦν. ΕΠΗΡ. Εφώρμησε.

168 ΚΛΗ.

Κληῗδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν.
Ενθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
170 Αμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Αμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥα οἱ τεθυωμένον ἦεν.
Τοῦ καὶ κινυμένοιο, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Εμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
175 Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς,
Καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Αμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Αθήνη
Εξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
180 Χρυσείης δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Εν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.

168 ΚΛΗ. Οὕτω καλοῦνται τῶν κλήθρων μοχλοί. ΑΝΩ. Ἀνέῳγεν. Η ἀνάγνωσις προπερισπωμένως.

169 ΕΠΕ. Ἐνέβαλεν, ἔκλεισεν.

170 ΑΜ. Θείῳ ἀλείμματι. μύρῳ. Οἱ δὲ, θείῳ λουτρῷ. ΙΜΕ. Ἐπεράστου, καλοῦ.

171 ΛΥ. Καθάρσιον ῥύπον. ΚΑ. Ἐκάθαιρεν.

172 ΕΔΑ. Ἡδεῖ. ὅ ἐστιν, εὐώδει, εὐόσμῳ. ΤΕ. Τεθυμιαμένον.

173 ΚΙ. Σαλευομένου, κινουμένου. ΧΑΛ. Χαλκῷ βεβηκὸς, στερεόν. ἢ, χαλκοῦν ἔχον οὐδόν.

174 ΕΜ. Νῦν, ὁμοίως. ΙΚΕ. Ἀφικνεῖτο, ἐφέρετο. ΑΥ. Πνοή.

175 ΙΔΕ. Καὶ τὰς χαίτας, ἤγουν τὰς κόμας.

176 ΠΕΞΑ. Κτενισαμένη.

177 ΚΡΑ. Ἐκ τῆς κεφαλῆς.

178 ΕΑ. Νῦν, πέπλον. Παρὰ τὸ ἕννυσθαι. Ὅπου δὲ εἴπῃ, ἑανοῦ κασσιτέροιο, τοῦ εὐδιαχύτου λέγει, καὶ ἁπαλοῦ, ὡσεὶ ῥεανοῦ. ΕΣΑ. Περιεβάλετο. Ἐνεπορποῦντο γὰρ τοῖς περιβολαίοις.

179 ΕΞΥ. Ἀντὶ τοῦ, κατεσκεύασε. Νῦν καὶ, λεπτὸν εἰργάσατο. ΑΣΚΗ. Μετ' ἐπιμελείας κατασκευάσασα.

180 ΕΝΕ. Περόναις. Ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις, ὅ ἐστιν, ἐμπορποῦσθαι.

181 ΘΥ. Κροσσοῖς. Παρὰ τὸ θυσεύεσθαι θυσσεύεσθαι, θύσσεσθαι. ὅ ἐστι, κινεῖσθαι, θύειν, ὁρμᾶν.

182 ΕΡ. Νῦν, ἐνώτια. ΕΥ. Καλῶς τετρημένοις, τετρυπημένοις. ΛΟ. Τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων τοῖς ἁπαλοῖς. Παρὰ τὸ λαμβάνειν, τὸ, δέχεσθαι.

183 ΤΡΙ. Πολλῆς θέας ἄξια. Τρίοκκα. ἢ, τριπρόσωπα. Γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ἢ, πολλῶν κοσμίων ἄξια. Γλήνεα γὰρ, τὰ κόσμια. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· Ος γλήνεα πολλὰ κε-

Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
185 Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
190 Η ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, ττί κεν εἴπω,
Ηέ κεν ἀρνήσαιο; κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ηρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
195 Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ηρη·
Δός νῦν μοι Φιλότητα καὶ Ιμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
200 Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

χανδεῖ. ΜΟ. Μετὰ μόρου καὶ κακοπαθείας εἰργασμένα, περὶ ἃ ἐμόρησεν ὁ τεχνίτης. τουτέστιν, ἔκαμε κατασκευάζων αὐτά. ΧΑ. Ἀρετὴ, καλλονή.

184 ΚΡΗ. Κεφαλοδέσμῳ. Νεῷ δὲ, καλύπτρᾳ.

185 ΝΗ. Νεωστὶ γεγονότι. λεπτῷ.

186 ΛΙ. Εὐτραφέσι, λευκοῖς.

194 ΠΡΕΣ. Εντιμοτάτη. Συγκοπὴ τοῦ πρέσβειρα, καὶ πρέσβεια.

195 ΑΥ. Λέγε. ΦΡΟ. Οπερ βούλει.

196 ΤΕ. Νῦν, δυνατόν.

198 ΙΜΕ. Επιθυμίαν.

199 ΔΑ. Δαμάζεις.

200 ΕΙ. Πορεύομαι, ἄπειμι. ΠΟ. Πολυτρόφου. ΠΕΙ. Πέρατα, τέλη.

201 ΘΕ. Θεῶν πατέρα. Επεὶ πρῶτον στοιχεῖον τινὲς τῶν φυσικῶν εἶπον τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοιπὰ τρία. Οθεν ὁ Πίνδαρος ἄριστον εἶπε τὸ ὕδωρ. Τηθὺν δέ φησι τὴν γῆν, οἱονεὶ τιθηνόν τινα οὖσαν καὶ τροφὸν πάντων.

202 ΣΦΟΙ. Τοῖς ἑαυτῶν. ΕΥ. Μετ' ἐπιμελείας ἀνῆγον. ΑΤΙ. Επαιδοτρόφουν.

203 ΡΕΙ. Τῆς Ῥέας. ΕΥ. Ητοι, μεγαλόφθαλμος, ἀπὸ τοῦ πάντα ἐποπτεύειν. ἢ, μεγαλόφωνος.

Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
205 Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
Ηδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ', ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ,
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
210 Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
Η, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
215 Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ενθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
Πάρφασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
220 Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σε φημὶ
Απρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
Ως φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ηρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

204 ΚΑ. Καθίδρυσε.

205 ΑΚΡΙ. Καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν καὶ ἀδιαλύτους φιλονεικίας διαλύσω.

208 ΚΕΙ. Εκείνους. Δυϊκῶς. ΠΑ. Παραπείσασα, ἐξαπατήσασα.

209 ΟΜΩ. Εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν.

210 ΑΙ. Αἰδοῦς ἀξία, αἰδέσιμος.

212 ΟΥΚ. Οὔτε πρέπον, οὔτε δυνατὸν, ἀρνήσασθαι περὶ ὧν ἀξιοῖς. ΕΟΙ. Προσήκει, πρέπει.

213 ΑΓ. Αγκάλαις. ΙΑΥ. Κοιμᾶσαι.

214 ΚΕ. Ζωστῆρα. Οὕτω καλούμενον ἀπὸ τοῦ πολυκέντητον αὐτὸν εἶναι ταῖς ῥαφαῖς.

215 ΘΕ. Τὰ θέλγοντα καὶ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.

216 ΕΝΙ. Ενεστι, τὸ πλῆρες. ΦΙ. Νῦν φιλία, πρὸς μῖξιν ὄρεξις. ΕΝ. Ενεστι δὲ καὶ ὁμιλία παραινετική.

217 ΕΚ. Εξέκλεψεν. Εκρυψε. παρελογίσατο. ΠΥ. Νῦν, συνετῶς, φρονίμως.

219 ΤΗ. Αγε, λάβε. ΤΕΩ. Κατάκρυψον τῷ ἰδίῳ κόλπῳ, φησὶ, διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία ἐπιβουλήν. ΕΓ. Εγκατάθου.

220 ΤΕ. Εγκειται, κατεσκεύασται.

Η μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη·
225 Ηρη δ᾽ ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ᾽ ἐπιβᾶσα καὶ Ημαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ᾽ ἐφ᾽ ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ακροτάτας κορυφὰς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖϊν.
Εξ Αθόω δ᾽ ἐπὶ Πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα.
230 Λῆμνον δ᾽ εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
Ενθ᾽ Υπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο·
Εν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν·
Υπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ᾽ ἀνθρώπων,
Εἰ μὲν δή ποτ᾽ ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν
235 Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα.
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ᾽ ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ
Αὐτίκ᾽, ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,

225 ΡΙ. Ορους ἀκρωτήριον. Παρὰ τὸ ῥαΐζειν καὶ καταλήγειν εἰς ὀξύ.

226 ΠΙΕ. Χώραν ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν. Οἱ δὲ, ὄρος. Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας, κατασχὼν τὴν χώραν, οὖσαν τῆς Θρᾴκης, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ προσηγόρευσε. Γήμας δὲ μίαν τῶν ἐγχωρίων, τεκνοῦται δύο παῖδας, Πίερον, καὶ Αμαθον. ἀφ᾽ ὧν δύο πόλεις ἐν Μακεδονίᾳ, Πιερία, καὶ Αμαθία. Η ἱστορία παρὰ Μαρσίᾳ. Νῦν δὲ Ημαθίην καταχρηστικῶς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησί. Πιερίαν δὲ, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν.

227 ΣΕΥ. Ωρμησεν. ΕΦ. Περὶ ἵππους ἀναστρεφομένων. ΝΙ. Χιονιζόμενα, νιφόμενα.

228 ΟΥ. Οὐδὲ τοῖς ποσὶν αὐτῆς ἐπέβαινε τῆς γῆς.

229 ΑΘ. Αθως, ὄρος ἐν Θρᾴκῃ μέγα καὶ ὑψηλὸν, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, τὸν ἰσθμὸν ἔχον χεροννησώδη σταδίων δώδεκα. Τοῦτο Ξέρξης ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ἀγανακτήσας, ὅτι πρὸς αὐτὸ νῆες αὐτοῦ διεφθάρησαν, διακόψας, βατὸν ἐποίησεν. Η ἱστορία παρὰ Ηροδότῳ. ΕΞ. Εκ τοῦ Αθω. ὅ ἐστιν ὄρος Θρᾴκης ὑψηλόν. Ενιοι, Αθόω. ΕΠΙ. Αντὶ τοῦ, θαλάσσης ἐπέβη. ΚΥ. Κύματα ἔχοντα, ταρασσόμενον.

230 ΞΥΜ. Ξυμβέβλητο, ἀπήντησε. συνέτυχε. Διὰ ποίαν δὲ αἰτίαν ἐν τῇ Λήμνῳ μάλιστα ὁ Υπνος διατρίβει; Ρητέον, ὅτι Λήμνου μὲν ἦν δεσπότης Ηφαιστος· γυνὴ δὲ τούτου, Χάρις. Πασιθέας δὲ τῆς Χάριτος ἀδελφῆς ἐρωτικῶς ἔχων, ὁ Υπνος ἐκεῖ διέτριβε. Ταύτην δὲ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναῖκα δώσειν ἡ Ηρα. Δύναται δὲ καὶ φυσικώτερον λυθῆναι. Οτι οἰνοφόρος ἡ Λῆμνος. καθὼς λέγει· Νῆες δ᾽ ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι. Τοῖς δὲ πολυποτοῦσι μάλιστα ὁ Υπνος παρέπεται. ΠΟ. Αντὶ τοῦ, νῆσον.

232 ΟΙ. Ενέφυ, συνέπλεξε, αὐτοῦ χειρί.

235 ΕΙ. Γνώσομαι καὶ προσομολογήσω σοι χάριν.

Χρύσεον· Ηφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
240 Τεύξει ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων·
Τὴν δ', ἀπαμειβόμενος, προσεφώνεε νήδυμος Υπνος·
Ηρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
245 Ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ωκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ηδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,
250 Ηματι τῷ ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
Επλεεν Ιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας·
Ητοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ορσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
255 Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
Ριπτάζων κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

240 ΘΡΗ. Υποπόδιον. Αρσενικῶς. ΗΣΕΙ. Υποθήσει.

241 ΕΙ. Εὐωχούμενος.

249 ΗΔΗ. Η, κατ' ἄλλο. ἵν' ᾖ, ἤδη γάρ με καὶ κατ' ἄλλο ἐπαίδευσεν ἡ σὴ πρόσταξις. ἢ, ἄλλοτε ἡ ἐπίνυσσεν ἐφετμή. τουτέστι, τῇ ἰδίᾳ ἐσωφρόνισε καὶ ἐνουθέτησεν ἐντολῇ καὶ ἀπειλῇ.

252 ΕΘΕΛ. Κατεκοίμισα.

253 ΑΜ. Περιχυθείς. ΜΗ. Εμηχανήσω, ἐβουλεύσω.

254 ΟΡ. Εἰς ὁρμὴν ἀγαγοῦσα, διεγείρασα. ΑΗ. Τὰς τῶν ἀνέμων πνοάς.

255 ΚΟ. Εἰς τὴν Κῶν νῆσον. Γράφεται δὲ σὺν τῷ ν κατ' αἰτιατικήν. Ηρακλῆς, ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν, γενόμενός τε κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βουλήσει Ηρας, σφοδρῶς συνεχέθη ἀνέμοις. Κατασυρθείς τε εἰς Κῶν τὴν μεροπίδα, ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. Βιασάμενος δὲ, καὶ ὡς λῃστὴς ἐπιβὰς, ἀνεῖλε τόν τε Εὐρύπυλον, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ. Μιγεὶς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιόπῃ, Θεσσαλὸν ἐγέννησεν. ΑΠΕ. Απήνεγκας.

256 ΕΠΕ. Επαναστάς. διυπνισθείς. ΕΠΕ. Αντιστροφή ἐστιν ἀντὶ τοῦ, χαλεπαίνων ἔρριπτε. Μή ποτε οὖν τις ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγιγνώσκῃ τὸ ῥιπτάζων. ΧΑ. Ωργίζετο.

257 ΡΙΠ. Ρίπτων, συνελαύνων. ΕΞΟ. Μάλιστα.

Ζήτει· καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε Πόντῳ,
Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
260 Τὴν ἱκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
Ἅζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἕρδοι.
Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
255 Ἢ φῂς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
Ὡς Ἡρακλῆος περὶ χώσατο παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἱμείρεαι ἤματα πάντα.
270 Ὣς φάτο. χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ·
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
275 Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,

258 ΚΑΙ. Καὶ αὖ ἰδών με, ἀνιστέρητον καὶ ἀφανῆ ἐποίησε, βαλὼν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς θάλασσαν.

259 ΔΜΗ. Ἡ δαμάστρια. ὅ ἐστιν, ἄρχουσα.

260 ΙΚΟ. Ἱκετεύων παρεγενόμην.

261 ΑΖΕ. Ἐνετρέπετο. ΑΠΟ. Ἀηδῆ, οὐκ ἀρεστά. ΑΠΟ. Ἐχθρὰ πράξοι. ΘΟΗ. Ἤτοι, διὰ τὸ ὕπνον θᾶττον ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν παριέναι. ἤ, θεία.

262 ΑΜΗ. Ἄπορον, ἀδύνατον.

264 ΜΕ. Προθυμῇ, σπουδάζεις.

265 ΖΗΝ. Τὸ πλῆρες, Ζῆνα.

267 ΟΠΛΟ. Νεωτέρων.

268 ΟΠΥΙ. Γῆμαι.

270 ΧΗ. Ἐχάρη.

271 ΑΑ. Ἤτοι, ἀβλαβὲς, ἤ, πολυβλαβές.

272 ΧΕΙ. Τὰ βαρύτατα τῶν στοιχείων ὄμνυσι. καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ξυρὸν, καὶ ὑγρόν.

273 ΜΑΡ. Λευκήν.

274 ΘΕ. Οἱ περὶ τὸν Κρόνον θεοί. Λέγει δὲ τοὺς Τιτᾶνας. Οὗτοι δέ εἰσιν Οὐρανοῦ παῖδες, Κρόνος, Κρεῖος, Ὑπερίων, Ἰαπετός. Κοῖος. Ὠκεανοῦ, ὅσπερ τε γένεσις πάντεσσι τέτυκται. ἐπεὶ ἐξ ὕδατος αἱ αὐξήσεις ὑπάρχουσι. Πῶς, Ἡσιόδου πάντων πρῶτον εἰπόντος γεγενῆσθαι τὸ χάος, Ὅμηρος δέ φησιν Ὠκεανόν; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἕκαστος μὲν εἴρηκεν ὡς ἐβούλετο. Ὅμηρος δέ φησι φιλοσοφώτερον. Τὸ γὰρ ὕδωρ τῶν πάντων ἡ ζωὴ, καὶ περιέχει τῶν τεσσάρων στοιχείων, ὅλα ὄν. Ὅθεν καὶ ὁ Πίνδαρος ἄριστον αὐτό φησιν.

Πασιθέην, ἧς αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ηρη·
Ωμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
280 Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ιμβρου ἄστυ λιπόντε,
Ηέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
Ιδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα. τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
285 Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπεσείετο ὕλη.
Ενθ' Υπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ιδῃ
Μακροτάτη πεφυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν.
Ενθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
290 Ορνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥντ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ηρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ιδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ως δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
295 Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,

278 ΟΝΟ. Ωνόμασε.

280 ΤΕ. Επλήρωσεν.

281 ΙΜ. Ιμβρος, νῆσος Θρᾴκης.

282 ΗΕ. Ομίχλην, σκότος.

283 ΜΗ. Μητέρα θηρίων. Θηροτρόφος γὰρ ἡ Ιδη, διὰ τὸ πολὺ τῆς ὕλης.

284 ΛΕΚ. Ακρωτήριον τῆς Ιδης, κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ καταλεχθῆναι Δία καὶ Ηραν. Τρία δὲ τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς Ιδης, Λεκτόν, Γάργαρον, Φαλάκρη. ΕΠΙ. Επὶ τῆς γῆς.

287 ΠΕ. Πάνυ ὑψηλήν. Η. Διὰ τοῦτο τότε ἀνήρηκε τὸ ψεῦδος, ὥστε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

289 ΠΕ. Εσκεπασμένος. ΟΖΟΙ. Ελατίναις.

290 ΛΙ. Οξεία.

291. ΧΑΛ. Χαλκὶς εἶδος ὀρνέου, ἥτις καλεῖται κύμινδις, ἀπὸ τῆς φωνῆς. ΚΥ. Ο κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροιάν· καὶ μέγεθος ὅσον ἱέραξ φασσοφόνος, ὥς φησιν Αριστοτέλης. Παρὰ δέ τισι θηλυκῶς λέγεται. Εὐεπίφορον δὲ εἰς ὕπνον ὄρνεον. Αεὶ δὲ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτει.

294 ΩΣ. Νῦν, εὐθέως. ἢ τότε. ΕΡΟΣ. Ερως. Αἰολικῶς. ΠΥ. Συνεχῶς.

295 ΟΙΟΝ. Ηραν, τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν, εἷς τῶν γιγάντων, Εὐρυμέδων, βιασάμενος, ἔγκυον ἐποίησεν

Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ηρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
Ιπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα τῶν κ' ἐπιβαίης.
300 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ηρη·
Ερχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ωκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον.
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
305 Ηδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ιπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ιδης
Εστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
310 Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴ κε σιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ωκεανοῖο.
Τὴν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ηρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι·
Νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
315 Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ιξιονίης ἀλόχοιο,
Η τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον,

σεν, ἡ δὲ Προμηθέα ἐγέννησε. Ζεὺς δὲ, ὕστερον γήμας τὴν ἀδελφὴν, καὶ γνοὺς τὰ γενόμενα, τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα κατεταρτάρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα, προφάσει πυρὸς, δεσμοῖς ἀνήρτησεν. Η ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

296 ΛΗΘ. Καὶ Απολλόδωρος ἱστορεῖ, κρύφα τὸν Δία τῇ Ηρᾳ συγκαθευδῆσαι.

298 ΠΗ. Ποῦ ὁρμήσασα. ΤΟ. Εἰς τοῦτον τὸν τόπον. ΙΚΑ. Παραγίγνῃ.

307 ΠΡΥ Πρυμνωρείας καλοῦσι τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα τῶν ὀρῶν.

308 ΤΡΑ. Γῆν καὶ θάλασσαν.

313 ΚΕΙ. Εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

316 ΠΕΡΙ. Περιπεσὼν, καταχύ. ΕΔΑ. Υπέταξεν.

317. ΗΡΑ. Ηράσθην ΙΞΙ. Τῆς Ιξίονος γυναικός. Ην δὲ αὕτη θυγάτηρ Ιονέως. Μετὰ δὲ τὸ φθαρῆναι αὐτὴν ὑπὸ Διὸς, ὕστερον Ιξίονι ἐξεδόθη.

Οὐδ᾽ ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ακρισιώνης,
320 Η τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ᾽ ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
Η τέκε μοι Μίνω τε, καὶ ἀντίθεον Ραδάμανθυν·
Οὐδ᾽ ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ᾽ Αλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
Η ῥ᾽ Ηρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·

319 ΟΥΔ. Δανάη Ακρισίου θυγάτηρ, ἥ, Διῒ συγκοιμηθεῖσα, Περσέα ἐγέννησε. Χρησαμένῳ γὰρ τῷ Ακρισίῳ περὶ γενέσεως ἀρρένων παίδων, ὁ θεὸς ἔφη, τὸν γενόμενον παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ αὐτὸν κτενεῖν. Δείσας δὲ ὁ Ακρίσιος, κατὰ γῆς θάλαμον χαλκοῦν κατασκευάσας, τὴν Δανάην ἐφρούρει. Αὕτη δὲ, ὥς φησι Πίνδαρος, καὶ ἕτεροί τινες, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου. Οθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη. Ως δὲ ἔνιοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰσδὺς εἰς τὸν Δανάης κόλπον, συνῆλθεν αὐτῇ. Αἰσθόμενος δὲ Ακρίσιος ὕστερον, ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας, ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι τὴν θυγατέρα, μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, εἰς θάλασσαν ἔρριψε. Διασωθέντων δὲ τούτων εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, συνέβη, ἀνατραφῆναι τὸν παῖδα παρὰ Πολυδεύκη, ἢ, ὡς ἔνιοι φασὶν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ Πολυδεύκους. Φυγόντος δὲ ὕστερον Ακρισίου, τὴν Αργείων βασιλείαν παρέλαβε Περσεύς. ΚΑΛ. Καλοὺς πόδας ἐχούσης. ἀπὸ μέρους, καλῆς. Ο δὲ τρόπος, συνεκδοχή.

320 ΑΡΙ. Μεγάλως εὐπρεπῆ, ἀγαστόν.

321 ΦΟΙ. Θυγατρός. Λέγει δὲ τῆς Εὐρώπης. Ενιοι αὐτὴν οὐ Φοίνικος, ἀλλ᾽ Αγήνορος, εἶπον. Τὰ δὲ περὶ αὐτῆς ἀκριβῶς εἴρηται ἐν τῇ Μ ῥαψῳδίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Σαρπηδόνος. ΤΗ Μέχρι πόρρω καὶ μέχρι πολλοῦ ἐνδόξου· ἢ πάνυ ἐνδόξου.

323 ΣΕΜ. Σεμέλης τῆς Κάδμου θυγατρὸς Ζεὺς ἐρασθεὶς, κρύφα συνευνάζετο. Η δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ηρας, ἐπινεύσαντος αὐτῇ Διὸς, πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιῆσαι, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ηραν. Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίγνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ᾽ ἅρματος, ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς ὁμοῦ, καὶ κεραυνὸν ἵησιν. Σεμέλης διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἐξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. Η ἱστορία παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Βάκχαις. ΑΛΚ. Αλκμήνης, τῆς Ηλεκτρύονος καὶ Αναξοῦς τῆς Αγκαίου (Αλκαίου) ἠράσθη Αμφιτρύων. Ος ἀνελὼν Ηλεκτρύονα, βοῶν ἀμφισβητήσεως χάριν, ἐξ Αργους ἔφυγεν εἰς Θήβας. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Αλκμήνη. Υποδεχθέντων δὲ ἀσμένως ὑπὸ τῶν βασιλέων τῶν τῆς πόλεως Κρέοντος καὶ Ηνιόχης, τιμῆς ἐτύγχανον μεγίστης. Μὴ βουλομένης δὲ Αλκμήνης γαμηθῆναι, εἰ μὴ οἱ φονεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἀναιρεθῶσιν· κατηγωνίσατο αὐτοὺς Αμφιτρύων, προσλαβόμενος συμμάχους Βοιωτοὺς, καὶ Λοκροὺς, ἔτι δὲ καὶ Φωκεῖς, ἐνιαυτὸν προσεδρεύσας. Ως δὲ ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς στρατείας ἦγε τοὺς γάμους ἑαυτοῦ καὶ Αλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐρασθεὶς αὐτῆς ὁ Ζεὺς, καὶ εἰκασθεὶς Αμφιτρύωνι, ἐμίγη, καὶ υἱὸν ἐποίησεν. Ομοίως δὲ καὶ Αμφιτρύων τῇ αὐτῇ νυκτί. Ηδη δὲ ἐκείνης δεκαμηνιαῖον χρόνον τῆς μίξεως ἐχούσης, γεννᾶται Ηρακλῆς μὲν ἐκ Διὸς, Ιφικλῆς δὲ Αμφιτρύωνος, τῇ αὐτῇ νυκτί. Φασὶ, Δία, συγκοιμώμενον Αλκμήνῃ, πεῖσαι τὸν Ηλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Οθεν καὶ ἐπὶ τρεῖς

325 Ηδὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν·
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικύδεος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ηρη·
330 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ιδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
335 Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
Εξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Αλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ
Εστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ηφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
340 Ενθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ', ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ηρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
Οψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ηέλιός περ,
345 Οὗτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι·
Η ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν.
Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,

νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεύς, τὸν τελέστερον Ηρακλέα ἐποίησε.

325 ΧΑΡ. Χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις. διὰ τὸ εὑρεῖν συκῆν καὶ ἄμπελον.

326 ΚΑΛ. Αλληγορικῶς, πλοκάμους, τοὺς στάχυας δεῖ νοεῖν, ὡς καὶ ἱστοροῦσιν αὐτὴν ἐστεμμένην τοῖς στάχυσι.

327. ΛΗ. Κοίου θυγατρὸς, ἑνὸς τῶν Τιτάνων. Ης δύο παῖδες, Απόλλων, καὶ Αρτεμις.

331 ΛΙ. Επιθυμεῖς, προθυμῇ.

332 ΠΡΟ. Προφανῆ ἐστί. φανερά.

333 ΠΩΣ. Πῶς ἂν γένοιτο. τί ἂν εἴη.

334 ΑΘΡΗ. Ιδοι. Τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ διαδράκοι.

335 ΠΕ. Φράσειε, δηλώσειεν, εἴποι.

340 ΚΕΙ. Κοιμηθησόμενοι. ΕΥΑ. Ηρεσκεν.

346 ΑΓ. Εἰς τὰς ἀγκάλας. ΕΜΑ. Συνελάμβανε.

Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε.
350 Τῷ ἔνι λεξάσθην· ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
Καλὴν, χρυσείην, στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμεὶς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
355 Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσείδαον, ἐπάμυναι,
Καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα,
360 Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ καὶ κῦδος ἄρηται;

347 ΤΟΙ. Ἐκπεσὼν εἰς φορτικοῦ πράγματος διήγησιν, ἐφ' ἕτερον τὸν λόγον μετήγαγε, τὰ ἀπὸ τῆς γῆς φυόμενα ἄνθη καὶ τὸ νέφος, δι' ὧν ἀπέκλεισε τὸ περαιτέρω πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς. Ἀνθηρῶς δὲ γράφει τὴν εὐνήν. καὶ, προσθεὶς τὸ γένος, ποίαν, ἐπιφέρει τὸ εἶδος. Οὐκ εἶπε δὲ ῥόδον, διὰ τὸ ἀκανθῶδες. Νεοθηλέα δὲ, ἐπεὶ τὴν ἄλλην συνεμήθη καὶ ἐπάτησε τὰ ζῶα. Κατὰ συλλογισμὸν ἡ ὑπεροχὴ, εἴ γε καὶ τὰ ἄψυχα αἰσθάνεται τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. ΔΙΑ. Ἡ μεγάλη, καὶ θαυμαστή. ΦΥΕΝ. Ἀνέφυσεν, ἀνέδωκε. ΝΕΟ. Νεωστὶ θάλλουσαν, χλωράν. ΠΟΙ. Βοτάνην.

348 ΛΩ. Λωτὸς, εἶδος χόρτου ἑλείου, διὸ καὶ ἑρσήεντα, ὅ ἐστι, δροσώδη. ΚΡΟ. Κρόκος, εἶδος ἄνθους. Ὡς καὶ ὁ ὑάκινθος.

349 ΜΑΛ. Ἁπαλόν. ΥΨΟΣ. Εἰς ὕψος ἐβάσταζε. ΟΣ. Ὃς αὐτοὺς οὐκ εἴα, ἐπὶ γῆς θλίβεσθαι, ἀλλ' ἀνεῖχε, καὶ ἀπεκώλυεν αὐτούς.

350 ΛΕΞ. Κατεκοιμήθησαν.

351 ΣΤΙ. Στίλβουσαι, λαμπραί. ΕΕΡ. Δρόσοι, σταλαγμοί.

358 ΟΠΑ. Περιεποίει.

359 ΚΩ. Τὸ κοίμημα.

360 ΠΑ. Παρηπάτησε, παρέπεισε.

363 ΠΡΟ. Προαλλόμενος, προπηδήσας.

364 ΜΕ. Παραχωροῦμεν. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἑξῆς, κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον.

365 ΑΡΕ. Καρπώσηται, λάβῃ.

Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
370 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναιθῆσιν κορύθεσσι
Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
375 Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,
380 Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
385 Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Ἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

368 ΠΟ. Ἐπιζήτησις, χρεία.

372 ΕΣ. Λαβόντες, καθοπλισάμενοι. ΠΑ. Πάνυ στιλπναῖς, λαμπραῖς.

376 ΜΕ. Ὑπομενητικὸς ἐν μάχῃ. ΟΛΙ. Ἀντὶ τοῦ, μικρὰν ἀσπίδα. Ἔστι δὲ ποσότης αντὶ πηλικότητος.

377 ΧΕΙ. Ἐλάττονι.

379 ΕΚΟΣ. Διέτασσον.

381 ΟΙΧΟ. Πάντας ἐπερχόμενοι. ΑΜΕΙ. Νῦν, ἤλασσον.

382 ΕΣΘ. Γενναῖα. ΔΟ. Ἐδίδου.

383 ΝΩ. Λαμπρόν.

385 ΤΑΝ. Ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον, μακρὰν καὶ παρατεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν.

386 ΑΣΤΕ. Ἀστραπῇ. ΤΩ. Τῷ δὲ Ποσειδῶνι οὐ δίκαιόν ἐστι μιχθῆναι ἐν τῇ ὀλεθρίῃ μάχῃ.

387 ΑΛ. Πεποίηται γὰρ εἰς φόβον, οὐκ εἰς φόνον. ΙΣ. Κατέχει, λαμβάνει.

Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Εκτωρ·
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
390 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Εκτωρ,
Ητοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Αργείοισιν ἀρήγων.
Εκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Αργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα ποτὶ χέρσον
395 Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ηπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
400 Οσση ἄρα Τρώων καὶ Αχαιῶν ἔπλετο φωνὴ
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Εκτωρ
Εγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
405 Ητοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου.
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα. χώσατο δ' Εκτωρ,
Οττι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Αψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
410 Χερμαδίῳ· τά ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν

390 ΚΥ. Μελανόθριξ.

394 ΒΟ. Βοᾷ, ἠχεῖ. ΠΡΟ. Προσρηγνύμενον τῇ γῇ.

395 ΠΟΝ. Εκ τῆς θαλάσσης ὁρμῶν.

396 ΒΡΟ. Κυρίως ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. Οθεν καὶ Βρόμιος, ἀπὸ τοῦ πυρός. Εν οἷς οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν μῦθον ἔπλασαν, ὅτι ἐκ Διὸς καὶ Σεμέλης ἐστὶ, βληθείσης τῷ κεραυνῷ, καὶ ὅτι πυρογενής ἐστιν.

397 ΩΡΕ. Ωρμησεν.

399 ΗΠΥ. Βοᾷ, ἠχεῖ.

402 ΑΙ. Αντὶ τοῦ, κατὰ τοῦ Αἴαντος ἔβαλεν.

403 ΠΡΟΣ. Πρὸς εὐθὺ αὐτοῦ.

404 ΤΕ. Οἱ ἀναφορεῖς. ΤΕ. Εξετέταντο.

406 ΤΩ. Αντὶ τοῦ, οἵτινες ἐφύλαξαν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἄτρωτον. ΧΩΣ. Νῦν, ἐλυπήθη.

Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο. τῷ ἐν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὣς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντῃ.
Ως δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
415 Πρόῤῥιζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Εξ αὐτῆς, τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται
Εγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ως ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι.
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
420 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Ελπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
425 Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὑ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
430 Ωκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Εστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἱ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο

411 ΑΕΙ. Ἄρας.

413 ΣΤΡΟΜ. Ως ῥόμβον περιφερῆ. Λέγει δὲ τὸν καλούμενον βέμβηκα. Δίκην οὖν ῥόμβου ἐποίησεν αὐτὸν στρέφεσθαι, σφοδρῶς πλήξας. ΕΣ. Κινεῖσθαι ἐποίησε. ΠΕ. Περιῆλθεν, ἢ πέριξ ἔδραμε.

414 ΕΞΕ. Εκπέσῃ.

415 ΠΡΟΡ. Μέχρι ῥιζῶν. ΘΕ. Θείου. Προσληπτέον δὲ, κεραυνοῦ. ΟΔ. Ποιότης. πνοή. ΤΟΝ. Πάντες δὲ αὐτὸ καταπλήττονται οἱ ἰδόντες.

419 ΕΠ. Επικατεκάμφθη δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπίς. ὅ ἐστι, κατηνέχθη.

423 ΑΙΧ. Ακόντια.

424 ΠΕΡ. Υπερεμάχησαν.

427 ΟΥ. Οὐδεὶς δὲ αὐτοῦ ἠμέλησε, καὶ ἠφρόντισε,

433 ΠΟ. Παρεγένοντο εἰς τὸ διάβατον καὶ πορεύσιμον μέρος τοῦ ποταμοῦ.

Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
435 Ενθα μιν ἐξ ἵππων πέλασσαν χθονὶ, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν.
Εζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, κὰδ δέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
440 Αργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Εκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ενθα πολὺ πρώτιστος Οϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὖτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
Ηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
445 Ηνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
Τὸν μὲν Οϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
450 Πανθοΐδης· βάλε καὶ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Αρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Εσχεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' οἴω, μεγαθύμου Πανθοΐδαο

434 ΞΑΝ. Ιδίως τὸν μὲν συμμαχικὸν Ξάνθον, Διὸς γενεαλογεῖ, τὸν δὲ ποταμὸν Ωκεανοῦ λέγει, Εξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα, Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσι.

435 ΠΕ. Εθεσαν εἰς τὴν γῆν.

436 ΑΜΠ. Εμφρων ἐγένετο, λειποθυμήσας. ΑΝΕ. Ανέβλεψεν.

437 ΕΖΟ. Διαναστὰς ἐπὶ γόνατα. ΑΠΕ. Απέμεσεν, ἀπέμει.

438 ΠΛΗ. Προσεπελάσθη.

439 ΒΕ. Η ἀπὸ τῆς βολῆς ὀδύνη. ἢ ὁ βεβλημμένος τόπος. ΕΔΑΜ. Κατεπόνει.

441 ΘΟ. Ωρμησαν.

443 ΜΕ. Ενιοι, μετάλμενον. Επιπηδῶντα.

445 ΣΑΤ. Σατνίου ποταμοῦ.

447 ΚΑ. Κατὰ τὴν λαγόνα. ΑΝΕ. Εἰς τοὐπίσω ἀνετράπη.

449 ΑΜΥΝ. Βοηθός.

452 ΕΣ. Διῆλθεν. ΑΓΟ. Αγκάλη.

454 ΟΥ. Εαυτοῦ λέγει.

455 Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ. καί μιν ὀΐω
Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφατ'. Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
460 Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα·
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς ἀΐξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον·
465 Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ
Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε.
Τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ, στόμα τε, ῥῖνές τε,
Οὔδει πλῆντ', ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
470 Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
Ἢ δ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ, Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι,
Ἄξιος; οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ,
Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
Ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει.
475 Ἦ ῥ', εὖ γινώσκων. Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμῷ.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,

455 ΠΗ. Ἀντὶ τοῦ, πεπηδηκέναι, καὶ ἐξορμηθῆναι. ΑΚΟΝ. Ἀκόντιον.

456 ΚΟ. Ὑπεδέξατο. ΧΡΟΙ. Τῷ σώματι.

457 ΣΚΗΠ. Σκηριπτόμενον, ἐρειδόμενον.

463 ΛΙ. Εἰς πλάγιον ὁρμήσας. ὅ ἐστιν, ἐγκλίνας.

465 ΕΝ. Ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἰνίου, ἐν τῷ συνδέσμῳ. Ἀστράγαλον δὲ νῦν τὸν σπόνδυλον. Εἴρηται δὲ κατὰ ἀντίφρασιν. πολύστρεπτος γὰρ ὑπάρχει.

466 ΑΠΟ. Ἀπέτεμε δὲ ἀμφότερα τὰ κατατείνοντα αὐτοῦ νεῦρα.

470 ΦΡΑ. Νῦν, ὅρα.

471 ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ Προθοήνορος πεφονεῦσθαι. Ἀναστροφὴ, ὁ τρόπος.

472 ΕΙ. Φαίνεται. ΚΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἐκ κακῶν.

474 ΕΩ. Ὁμοιοῦτο.

475 ΓΙΓ. Εἰδώς.

Αμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ᾽ ὕφελκε ποδοῖιν.
Τῷ δ᾽ Ακάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Αργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
480 Οὐ θὴν οἴοισίν γε πόνος τ᾽ ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
Ημῖν, ἀλλά ποθ᾽ ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
Φράζεσθ᾽ ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
Εγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἄτιτος ἔῃ· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
485 Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
Ως ἔφατ᾽. Αργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο·
Πηνελέῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ωρμήθη δ᾽ Ακάμαντος.. ὁ δ᾽ οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ᾽ οὔτασεν Ιλιονῆα,
490 Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ερμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε.
Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ιλιονῆα.
Τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύος οὖτα κατ᾽ ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Εκ δ᾽ ὦσε γλήνην, δόρυ δ᾽ ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
495 Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν. ὁ δ᾽ ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Αμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε

479 ΙΟ. Οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς, ὅ ἐστι, τὰ βέλη, κακοπαθοῦντες. πολεμικοί. ΑΠΕΙ. Καυχήσεων.

480 ΟΥ. Οὐ δὴ μόνοις. ΠΟ. Κακοπάθεια. ΟΙ. Ταλαιπωρία.

482 ΔΕΔ. Ανῃρημένος.

483 ΠΟΙ. Αντέκτισις, τιμωρία.

484 ΑΤΙ. Ατιμώρητος.

485 ΓΝΩ. Αντὶ τοῦ, ἀδελφόν. ΑΡΕ. Αλεξητῆρα τοῦ πολέμου, καὶ βοηθόν. ἢ, ὥς τινες, φόνου τιμωρόν.

490 ΠΟ. Νῦν, πολλὰ πρόβατα ἔχοντος.

491 ΚΤΗ. Τὰ κτήματα.

493 ΘΕ. Ρίζας, βάσεις. ἐφ᾽ ὧν ἥδρυσται ὁ ὀφθαλμός.

494 ΓΛΗ. Τὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρην. ΔΙΑ. Διαμπὰξ, διόλου.

495 ΠΕ. Απλώσας.

497 ΑΥ. Σπόνδυλον, τράχηλον. ΕΛΑΣ. Αντὶ τοῦ, ἀπέτεμεν, ἔκοψεν. ΑΠΗ. Απέτεμεν, ἀπέκοψε.

Αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ. ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος.
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν.
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο. τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων.
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος καὶ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δῃώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν

498 ΠΗ. Περικεφαλαίᾳ. ΚΑ. Κεφαλήν.

499. ΚΩ. Ἐλλείπει τὸ ὡς. ἵν' ᾖ, ὡς κώδειαν ἀνατείνας. Κώδεια δὲ ἐστιν ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, ὅ ἐστιν εἶδος βοτάνης. Οὕτως οὖν εἶπε φησιν, τὴν κεφαλὴν ἀνατείνας.

500 ΠΕ. Σήμανον, δεῖξον. Οτὲ δὲ, εἶπε. ΕΥ. Μεγαληγορῶν, καυχώμενος.

502 ΓΟΗ. Θρηνῆσαι.

503 ΔΑ. Γυνή.

504 ΓΑ. Ἡσθῇ, χαρῇ.

507 ΑΙ. Χαλεπόν.

508 ΕΣ. Λέγετε.

509 ΑΝΔΡΑ. Ἀνδρῶν ἀγρεύματα, σκῦλα.

510 ΗΡΑ. Ἀπηνέγκατο, ἐκτήσατο. ΕΚΛΙ. Ἑτεροκλινῆ ἐποίησεν, ἔτρεψεν.

512 ΚΑΡ. Ἰσχυρῶν, τῇ ψυχῇ ἀνδρείων.

515 ΕΝΗ. Ἀνῄρησε.

517 ΔΙΑ. Διέκοψε, διήντλησε.

518 ΔΗ. Διακόψας, τρώσας. ΩΤΕΙ. Τραῦμα.

519 ΕΣ.

Εσσυτ᾽ ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ᾽ ἐκάλυψε.
520 Πλείστους δ᾽ Αἴας εἷλεν Οἰλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσε.

519 ΕΣ. Ωρμησεν.
521 ΕΠΙ. Επακολουθῆσαι.

522 ΤΡΕΣ Διὰ δέος φυγόντων.
ΦΟ. Φυγήν. ΩΡ. Εμβάλῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Ζεὺς, ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους, Ηρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ιριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου. Απόλλωνα δὲ, ὅπως ἀναῤῥώσῃ τὸν Εκτορα. Ος, ἀναλαβὼν αἰγίδα, τοὺς Ελληνας εἰς φυγὴν τρέπει. Καὶ, μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

Ο, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι καὶ Ηρῃ.

Αυτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
5 Ιδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ηρης.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Αχαιούς·
Τοὺς μὲν, ὀρινομένους· τοὺς δὲ, κλονέοντας ὄπισθεν
Αργείους· κατὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Εκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
10 Εἵαθ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Αχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

ΔΙΑ. Τὸ ἑξῆς· διέβησαν τούς τε σκόλοπας καὶ τὴν τάφρον. Υπερβατὸν γὰρ, ὁ τρόπος.

3 ΕΡΗ. Κατείχοντο.

4 ΥΠΑΙ. Υπὸ τοῦ δέους, ὅ ἐστι, φόβου. Τὸ ὑπαὶ δείους δύναται καὶ, χλωροὶ ὑπαὶ δείους, καὶ, πεφοβημένοι ὑπὸ δέους. ΠΕ. Εἰς φυγὴν τετραμμένοι.

ΕΓΡΕ. Εγρηγόρησεν, ἀνέστη.

6 ΑΝΑ. Ανορμήσας, ἀναστάς.

7 ΟΡΙ. Ταρασσομένους. ΚΛΟ. Ταράσσοντας.

10 ΕΧΕΤ. Υπὸ ἄσθματος συνείχετο. ὅ ἐστιν, ὑπὸ πολλοῦ πνεύματος, καὶ συνεχοῦς ἀναπνοῆς. ΚΗΡ. Εξεστηκὼς τῇ ψυχῇ, καὶ οὐ διακείμενος συνετῶς, ἀλλ' ἀσυνέτως.

11 ΑΦΑΥ. Οὐκ ἀσθενής.

Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ηρην πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Η μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ηρη,
15 Εκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρηαι, καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
Η οὐ μέμνῃ ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
Ακμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
20 Χρύσεον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
Εκρέμω. ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ολυμπον·
Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,

14 ΜΑ. Οντως δὴ ὁ ἐπὶ κακῷ σου πετεχνασμένος δόλος, ὦ Ηρα, τὸν Εκτορα ἔοικε τῆς μάχης πεπαυκέναι. ΑΜΗ. Πανοῦργε. πρὸς ὃν, καὶ πρὸς ἣν, οὐ δύναταί τις μηχανήσασθαι καὶ ἐπινοῆσαι.

16 ΚΑ. Κακοσυνθεσίας, κακοβουλίας.

17 ΕΠΑΥ. Επιψαύσῃ, ἀπολαύῃς τῆς κακοβουλίας. ΙΜΑ. Μαστίζω.

18 ΜΕΜ. Τοὺς τῆς Ηρας δεσμοὺς νοητέον φυσικὴν τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν αἰθέρα συμπλοκήν. Διὰ τοῦτ' οὖν φησὶ, χρύσεον, ἄρρηκτον. ἵν' ᾖ, δυσδιαχώριστον. ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ χρυσαυγὲς καὶ δυσδιάλυτον. Περὶ τούτου εἴρεται ἱκανῶς. Ακριβέστερον δὲ νῦν. Διὰ γὰρ τούτων ὁ Ποιητὴς τὴν κοσμικὴν αἰνίττεται φύσιν. Δία μὲν καὶ Ζῆνα τὸν ἀνωτάτω περιτιθέμενος διάπυρον ἀέρα, Ηραν δὲ τὸν δεύτερον, καὶ ταύτην φησὶν ὑπὸ Ωκεανοῦ τετράφθαι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως γίγνεται ἀήρ. Ακμονας δὲ γῆν καὶ θάλασσαν λέγει. Χρυσοῦν δὲ δεσμὸν, τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτάτω μέρει συνῆπται αὐτῷ ὁ ἀήρ. Καὶ ῥιπτόμενον τὸν Ηφαιστον εἰς θάλασσαν, παρ' ὅσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ στοιχεῖα· πῦρ μὲν εἰς ἀέρα, ἀὴρ δὲ εἰς ὕδωρ. Χαλκεύοντα δὲ ἐν Ωκεανῷ, ὅτι τὰ στερεὰ τὰ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς ἐργασίας τυγχάνει. Καὶ Ησίοδος οὐρανὸν μὲν λέγει τὴν ἐκπύρωσιν. Κρόνον δὲ τὸν ἄνω κρουνηδὸν ἐπιφερόμενον ὄμβρον. Ρέαν δὲ, τὴν ἐπιρρεομένην ὕδασιν. Εκτομὴν δὲ οὐρανοῦ, τὴν τοῦ πυρώδους ἐξ ὑγρῶν σβέσιν. Λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου, ἐπειδήπερ ἡ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς στερρότητα πήγνυται. Κρύπτεσθαι δὲ τὸν Δία, διὰ τὸ τοῦ ζῆν ἐπικρατεῖν τῷ χειμῶνι τοὺς καρποὺς, ἀφανίζεσθαι πλεοναζόντων τῶν ὑγρῶν. Καὶ ἐν τῷ, τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, φυσικὴ γίνεται διάταξις γεγονημένη. Ο μὲν γὰρ τὸ ζῆν παρεχόμενος, Ζεὺς ὠνόμασται· ὁ δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν, ἀπὸ τῆς πόσεως Ποσειδῶν. Αδης δὲ ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀηδὲς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπωλείας. ΕΚΡΕ. Εκρέμασο. ΥΨΟ. Εκ τοῦ αἰθέρος, ἀπὸ ὕψους.

19 ΑΚ. Βάρη σιδηρᾶ καθέλκοντα. ΗΚΑ. Απεκρέμασα. ΙΗ. Περιέβαλον.

20 ΑΡ. Στερεόν.

21 ΗΛΑ. Εδυσπάθουν, συνήλγουν.

22 ΠΑ. Ον δὲ ἂν λάβοιμί σοι παρεστῶτα. αὐτὶ τοῦ, ὃν δὲ ἔλαβον παρεστάμενόν σοι. Δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ηφαιστον.

Ρίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸς ἀνίει
25 Αζηχὴς ὀδύνη Ηρακλῆος θείοιο,
Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
30 Αργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα·
Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων,
Οφρ' εἰδῇς ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνὴ,
Ην ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
Ως φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ηρη,
35 Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ιστω νῦν τόδε γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ (ὅστε μέγιστος
Ορκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,)
Σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
40 Κουρίδιον, (τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι,)
Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Εκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
Αλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·

23 ΡΙΠ. Επιῤῥίπτουν. Παραγωγὴ, ὁ τρόπος. ΒΗ. Βαθμοῦ. ΟΦΡ. Εως ἄν.

24 ΟΛΙ. Ολιγοδρανῶν, ὀλίγον ἰσχύων, καὶ ὀλιγοψυχῶν. ΑΝΙ. Εἴα, κατέλιμπανεν.

25 ΑΖΗ. Αδιάλειπτος. ἢ κακὸν ἦχον ἀποτελοῦσα.

26 ΠΕ. Πείσασα. ΘΥ. Συμβολὰς ἀνέμων.

27 ΜΗ. Βουλευομένη, ἐργαζομένη.

28 ΑΠΕ. Απαχθῆναι ἐποίησας.

30 ΑΘ. Κακοπαθήσαντα.

31 ΑΥ. Εκ δευτέρου, πάλιν. ΑΠΟΛ. Παύσῃ.

32 ΗΝ. Εάν σοι.

36 ΙΣΤΩ. Γιγνωσκέτω.

37 ΚΑ. Καταλειβόμενον. καταῤῥέον. ΣΤΥ. Επεὶ ἡ Στὺξ κατὰ τὸν Ησίοδόν ἐστιν ἱερὰ πηγὴ, θυγάτηρ Ωκεανοῦ, ἢ, ὥς τινές φασιν, ὅτι ὁμώνυμος αὐτῇ ἐστὶν ἡ πηγὴ ἡ ἐν Αδου, ὅρκον αὐτὴν φρικτὸν οἱ θεοὶ πεποίηνται βουλήσει Διός.

39 ΝΩ. Ημέτερον.

40 ΜΑΨ. Ψευδῶς, ματαίως.

41 ΜΗ. Οὐ δι' ἐμήν. ΙΟ. Βούλησιν.

42 ΠΗ. Βλάπτει, κακοῖ.

Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Αχαιούς.
45 Αὐτάρ τοι κἀκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σὺ, κελαινεφὲς, ἡγεμονεύοις.
Ως φάτο. μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί μιν, ἀμειβόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ηρη,
50 Ισον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
Αἶψα μεταστρέψειε νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
Αλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ερχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
55 Ιρίν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Απόλλωνα κλυτότοξον,
Οφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ελθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι·
Εκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Απόλλων,
60 Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Αχαιοὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλείδεω Αχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
65 Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Εκτωρ
Ιλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·

---

45 ΠΑ. Συμβουλεύσαιμι, ἔποιμι.

46 ΤΗ. Ταύτην ἔρχεσθαι, καὶ γνώμην ὁμοίαν σοι ἔχειν.

49 ΕΙ. Εὰν ὄντως δή.

50 ΙΣΟΝ. Ομοια καὶ τὰ αὐτὰ ἐμοὶ φρονοῦσα.

51 ΑΛ. Αλλως, ἢ ἀλλαχοῦ.

52 ΜΕ. Μεταβάλοι. ΜΕ. Επὶ τὸ σοὶ καὶ ἐμοὶ ἀρέσκον.

53 ΑΛΛ. Αλλ' ἐὰν δὴ ἀληθῆ λέγῃς. Δὶς δὲ τὸ αὐτό φησιν, ἐπιτάσεως χάριν.

54 ΕΡ. Ερχου. ΔΕΥ. Εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

58 ΤΑ. Τὰ ἑαυτοῦ ἴδια.

60 ΕΜ. Εμβάλῃ. ΛΕ. Εἰς λήθην ἀγάγοι, λήθην ποιήσῃ.

62 ΦΥ. Δειλίαν, φυγήν.

68 ΤΟΥ.

Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Εκτορα δῖος Αχιλλεύς.
Εκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
70 Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Αχαιοὶ
Ιλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Αθηναίης διὰ βουλάς.
Τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
Αθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
75 Ως οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
Ηματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο Θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
Λισσομένη τιμῆσαι Αχιλλῆα πτολίπορθον·
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ηρη·
Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ολυμπον.
80 Ως δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλουθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ενθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ως κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ηρη·
Ικετο δ' αἰπὺν Ολυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
85 Αθανάτοισι θεοῖσι, Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Η δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
Δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα.

68 ΤΟΥ. Υπὲρ τούτου ὀργισθείς.

69 ΕΚ. Απὸ τούτου χρόνου. ΠΑ. Τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων δίωξιν. ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες, ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι θαῤῥήσαντες.

71 ΙΛΙ. Σημείωσαι τοῦτο, ὅτι οὐδετέρως τὸ Ιλιον ἐνταῦθα φησὶ μόνον. Διὸ καὶ ἀθετεῖται ὁ στίχος οὗτος.

80 ΩΣ. Τὰ ἑξῆς· ὥσπερ δὲ νοῦς ἀνδρὸς πολλὴν ἐπεληλυθότος γῆν, καὶ πολλὰ ἱστορηκότος, ἐν ὑπομνήσει ποιεῖται τὰ ἱστορημένα, καὶ ταχέως ἄλλοτε ἐπ' ἄλλο μεταβαίνει. οὕτω καὶ ἡ Ηρα τότε ἐκ τῆς Ιδης εὐθέως παρεγένετο εἰς τὸν Ολυμπον.

81 ΠΕΥ. Συνεταῖς.

82 ΕΝ. Ενταῦθα, ἢ ἐκεῖ. Τὸ εἴην τοῖς Αριστάρχειοις σημαίνει τὸ, ὑπῆρχον. ὡς αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιλογιζομένου, εἴην, πορευοίμην, πορευθείην. Ο δὲ λόγος· εἰς ἐκείνην τὴν χώραν πορευθείην, ἢ εἰς ταύτην πορευοίμην. ΜΕ. Ενθυμηθῇ, διανοηθῇ.

83 ΔΙΕ. Διέπτη.

86 ΔΕΙ. Εδεξιοῦντο.

87 ΘΕ. Αντὶ, παρὰ Θέμιδος. Θέμις δὲ ἐστι μία τῶν Τιτάνων.

Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
90 Ηρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δ' ἔοικας·
Η μάλα δή σε φόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ηρη·
Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
95 Αλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
100 Η μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ηρη.
Ωχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ιάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
105 Η ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἆσσον ἰόντες,
Η ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος·
Τῷ ἔχεθ' ὅ, τι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ.

90 ΑΤΥ. Τεταραγμένη, ἠπορημένη.

91 ΜΑ. Ἀκριβῶς δή σε ἐπτόησεν. ΑΚΟΙ. Ἀνήρ.

93 ΔΙ. Διερώτα.

94 ΥΠΕΡ. Ὑπερήφανος, ἄδικος. ΑΠΗ. Χαλεπὸς, σκληρός.

97 ΠΙ. Ἐμφανίζει, λέγει, μηχανᾶται.

98 ΚΕ. Χαρῆναι.

99 ΕΥ. Εὐφραινόμενος, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ ὑπάρχων.

101 ΗΔ. Οὗτος ὁ γέλως Σαρδώνιος καλεῖται, ὅτ' ἂν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ.

103 ΙΑΝ. Διεχύθη, εὐφράνθη. ΝΕ. Μεμψαμένη.

104 ΜΕ. Προθυμούμεθα, ὀργιζόμεθα. ΑΦΡΟ. Μωραίνοντες.

105 ΜΕ. Προθυμούμεθα.

106 ΑΦΗ. Ἀποτέρω καὶ πόῤῥω καθεζόμενος.

107 ΟΥΔ. Οὐδ' ἐπιστρέφεται.

108 ΚΑΡ. Ἰσχύϊ, κράτει. ΔΙΑ. Διακεκριμένως, κεχωρισμένως.

109 ΤΩ. Διὸ ἀνέχεσθε, καὶ ὑπομένετε.

110 Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι φίλτατος ἀνδρῶν
Ἀσκάλαφος, τόν φησιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
115 Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο. καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
120 Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα·
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
Ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε.
125 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετ', καὶ σάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἣ δὲ ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως
Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
130 Οὐκ ἀΐεις ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;

110 ΠΗ. Βλάβην, πένθος. ΤΕ. Γεγονέναι.

113 ΘΑ. Θάλλοντας, ἰσχυρούς. Δυϊκῶς. ΠΕ. Ἔπληξε.

114 ΚΑ. Κατεστρωμμένας, κοιλωφερέσιν. ΟΛΟ. Νῦν, ὀδυρόμενος.

115 ΝΕ. Μεμφθήσεσθε.

119 ΔΕΙ. Ὄνομα δαίμονος. ΦΟ. Νῦν, ὄνομα δαίμονος.

123 ΠΑ. Περὶ πάντων εὐλαβηθεῖσα θεῶν.

124 ΘΑ. Ἐκαθέζετο.

127 ΚΑ. Νῦν, ἐπέπληττε.

128 ΦΡΕ. Ἀνόητε καὶ μάταιε τὰς φρένας. ΔΙΕ. Διέφθαρσαι. Η ΝΥ. Ἦ ματαίως πάρεστί σοι τὰ ὦτα πρὸς τὸ ἀκούειν.

129 ΝΟ. Νῦν, τὸ τῆς ψυχῆς νοερώτατον, ᾧ νοοῦμεν. ΑΙ. Νῦν τὸ αἰδεσθῆναι.

130 ΟΥΚ. Οὐκ ἀκούεις. ΑΤΕ. Ἅτινα δή. ΦΗ. Λέγει.

Η ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Αψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ;
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι·
135 Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Αχαιοὺς
Λείψει· ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ολυμπον·
Μάρψει δ' ἑξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅστε καὶ οὐκί.
Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
Ηδη γάρ τις τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
140 Η πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται. Αργαλέον δὲ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
Ως εἰποῦσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Αρηα·
Ηρη δ' Απόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ιρίν θ', ἥτε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
145 Καί σφεας φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς σφὼ εἰς Ιδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
Ερδειν ὅ, ττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Η μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ηρη,
150 Εζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην,
Ιδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν.
Εὗρον δὲ εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ημενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.

132 ΑΝΑ. Αναπληρώσας.

136 ΕΙ. Ελεύσεται. ΚΥ. Συνταράξων.

137 ΜΑΡΨ. Συλλήψεται ἐπὶ τιμωρίᾳ.

140 ΠΕ. Φονευθήσεται.

141 ΓΕ. Τοὺς γονεῖς καὶ τὸ γένος. Διαστολογεῖ δι' ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. Ο δὲ νοῦς· οὐ δυνατόν ἐστι θεῷ, ῥύσασθαι τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀνθρωπίνην γένεσιν. Τὸ γὰρ ἀργαλέον νῦν ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον κεῖται, τοῦ θανάτου ῥύεσθαι.

146 ΣΦΩ. Υμᾶς. ΟΤ. Σφόδρα ταχέως.

147 ΩΠΑ. Εἰς ὄψιν ἔλθητε.

150 ΤΩ. Υπερβολικῶς εἴρηται, ἢ συλληπτικῶς. οὐ γὰρ Απόλλων πτερωτός.

151 ΠΟ. Πολύϋδρον.

152 ΓΑΡ. Γάργαρον, τὸ ἀκροτήριον τῆς Ιδης.

153 ΘΥΟ. Τὸ εὐῶδες καὶ τεθυμιαμένον, ἀπό τε τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῆς γῆς ἀνθέων. καὶ ἀπὸ τοῦ μύρου τῆς Ηρας. ΕΣΤΕ. Περιέκειτο.

Τὼ δὲ πάροιθ᾽ ἐλθόντι Διὸς νεφεληγερέταο
155 Στήτην· οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Οττι οἱ ὦκ᾽ ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ιριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ᾽ ἴθι, Ιρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ᾽ ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
160 Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ερχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσι πεπείσεται, ἀλλ᾽ ἀλογήσει,
Φραζέσθω δ᾽ ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Μή μ᾽ οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ
165 Μεῖναι· ἐπεὶ ἕο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ᾽ οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ισον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ως ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ιρις,
Βῆ δὲ κατ᾽ Ιδαίων ὀρέων εἰς Ιλιον ἱρήν.
170 Ως δ᾽ ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέαο·
Ως κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ιρις.
Αγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη, προσέφη κλυτὸν Εννοσίγαιον·
Αγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
175 Ηλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Παυσάμενόν σ᾽ ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ερχεσθ᾽ ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ᾽ ἐπιπείσεαι, ἀλλ᾽ ἀλογήσεις,

155 ΣΦΩ. Αὐτοῖς.

159 ΑΓ. Ἀντὶ τοῦ, ἀνάγγειλον. ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἴσθι. Ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ.

162 ΑΛΟ. Λόγον οὐ ποιήσεται, καταφρονήσει.

163 ΦΡΑ. Λογιζέσθω, σκοπείτω.

164 ΤΑ. Καρτερήσῃ, ὑπομείνῃ.

165 ΕΟ. Αὐτοῦ.

167 ΦΑΣ. Εἰπεῖν.

170 ΠΤΗ. Ταχέως ἐκχυθῇ κατέρχηται καταπέτηται. καθίπταται. ΝΙ. νιφὰς, ἡ, χιών.

171 ΥΠΑΙ. Ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς φορᾶς. ΑΙ. Αἰθρηγενέτου.

180 ΥΠΕΞ.

Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
180 Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος. σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
158 Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥείη,
Ζεὺς, καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων.
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
190 Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον, πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,
Παλλομένων. Ἀΐδης δ' ἔλαχεν ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' Οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν, ἀλλὰ ἕκηλος,
195 Καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ·
Χερσὶ δὲ μή τι με, πάγχυ κακὸν ὡς δειδισσέσθω·
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη

180 ΥΠΕΞ. Ὑπεκκλῖναι. Φυγεῖν.

185 ΥΠΕΡ. Ὑπερήφανον.

188 ΕΝΕ. Τοῖς ὑπὸ γῆν, τοῖς νεκροῖς.

189 ΤΡΙ. Τριμερῶς, τριχῆ.

190 ΕΛΑ. Ἔτυχον. ΠΟ. Λευκὴν διὰ τὸ ἀφρόν. ἢ ἁπλῶς, λευκήν.

191 ΠΑΛ. Κληρουμένων μεριζομένων. Πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. ΕΛΑ. Ἔτυχε. ΖΟ. Σκότος. Λέγει δὲ τὸν κατώτατον τόπον. ΗΕ. Τὸν ὁμιχλώδη καὶ σκοτεινόν.

193 ΞΥ. Κοινὴ ὅλων τῶν στοιχείων. Ἐν αὐτῇ γὰρ εὑρίσκεται καὶ τὰ λοιπὰ τρία στοιχεῖα. Τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτῇ συνεσφαίρωται. καὶ πυρὸς ἀναδόσεις περὶ αὐτὴν γίγνονται. καὶ ὁ ἀὴρ δὲ περὶ αὐτήν ἐστι. Καλῶς δὲ καὶ τὸν Ὄλυμπον κοινόν φησιν, ἐπεὶ καὶ οὐρανὸς τὴν γένεσιν ἐκ τῶν τεσσάρων κέκτηται στοιχείων.

194 ΤΩ. Διὸ καὶ οὐδαμῶς τοῦ Διὸς ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι. οὐκ αὖ κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. Δημήτριος δὲ, ἀποζήσομαι, ἢ ζῶ, φησιν. Οὕτως ἔχει καὶ τό· Οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, οὐδὲ περιζήσῃ· κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον.

196 ΧΕΡ. Ὁ νοῦς· Μηδὲ ὡς χερσὶ κακὸν ὄντα εἰς δέος ἀγέτω. ἢ, ὡς κακὸν ὄντα εἰς τὸ διὰ τῶν χειρῶν ἄγεσθαι πόλεμον. ἢ, ὡς χερσὶν ὑπερέχων. ΔΕΙ. Ἐκπλησσέτω, ἐκφοβείτω.

Εκπάγλοις ἐπέεσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
Οἵ ἕθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
200 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ιρις·
Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διῒ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;
Ητι μεταστρέψεις; Στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
Οἶσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ερινύες αἰὲν ἕπονται.
205 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ιρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Εσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
Αλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Οππόταν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
210 Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσιν.
Αλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Αλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
Αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν, καὶ Αθηναίης ἀγελείης,
Ηρης, Ερμείω τε, καὶ Ηφαίστοιο ἄνακτος,
215 Ιλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
Εκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Αργείοισιν,
Ιστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ως εἰπὼν, λίπε λαὸν Αχαιϊκὸν Εννοσίγαιος,
Δῦνε δὲ πόντον ἰών. πόθεσαν δ' ἥρωες Αχαιοί.
220 Καὶ τότ' Απόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

198 ΕΝΙΣ. Κακολογεῖν, ἐπιπλήσσειν.

202 ΑΠΗ. Σκληρὸν, χαλεπόν.

203 ΜΕ. Μεταθήσεις, μεταβαλεῖς. ΣΤΡΕΠ. Εὐμετάστρεπτοι, εὔπιστοι εἰς τὸ ἀγαθόν.

204 ΠΡΕΣ. Τοῖς προγενεστέροις. ΕΡΙΝ. Αἱ ἀπὸ τῶν Ερινύων ἐκδικίαι.

207 ΑΙ. Καθήκοντα, συμφέροντα.

209 ΙΣΟ. Τῆς ἴσης μερίδος μεθέξοντα, ἰσόμοιρον. ΟΜΗ. Ομοίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ.

210 ΝΕΙ. Ονειδίζειν, ἐπιπλήσσειν. ΧΟ. Οργίλοις.

211 ΝΕ. Αἰδεσθείς. ὅ ἐστι, μεμπτὸν ἡγησάμενος. ΥΠΟ. Υπείξω, ὑποχωρήσω.

215 ΠΕ. Φείσεται, φεισθείη.

217 ΝΩ. Ημῖν. ΑΝΗ Ανίατος.

219 ΠΟ. Εν πόθῳ ἐγίγνοντο. ἐπόθησαν.

Ερχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Εκτορα χαλκοκορυστήν.
Ηδη μὲν γάρ τοι Γαιήοχος ἐννοσίγαιος
Οἴχετ' εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
Ημέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
225 Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Αλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ οἱ αὐτῷ
Επλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
Αλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
230 Τῇ μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Αχαιούς.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Εκτωρ·
Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Αχαιοὶ
Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ελλήσποντον ἵκωνται.
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
235 Ως κε καὶ αὖτις Αχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Απόλλων.
Βῆ δὲ κατ' Ιδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ωκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν.
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Εκτορα δῖον
240 Ημενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν,
Αμφὶ ἓ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Αγχοῦ δ' ἱστάμενος, προσέφη ἑκάεργος Απόλλων·

221 ΧΑΛ. Χαλκῷ καθωπλισμένον. τουτέστι, πολεμικόν.

223 ΑΙ. Χαλεπὸν, νῦν.

224 ΜΑ. Πάνυ γὰρ ἀπεπείρασαν τῆς ἡμετέρας δυνάμεως ἔλαττον καὶ οἱ περὶ Κρόνον Τιτᾶνες ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὄντες.

225 ΝΕ. Ενιοι, Ενέρτεροι. Οἱ κατώτεροι.

226 ΑΛ. Παρὰ τοῦτο μὲν καὶ ἐμοί.

228 ΑΝΙ. Χωρὶς κακοπαθείας.

230 ΕΠΙ. Επάνω κινῶν.

232 ΕΓΕΙ. Παρώρμα. ΟΦΡ. Εως αὖ.

236 ΑΝΗ. Παρήκουσεν.

237 ΙΡΗ. Ιέρακι.

238 ΦΑΣ. Τῷ φάσσας φονεύοντι.

240 ΝΕ. Νεωστί. ΕΣΑ. Νῦν, ἤθροιζεν.

241 ΑΜ. Τοὺς περὶ αὐτὸν γιγνώσκων. ὅ ἐστιν, ἐπιστάμενος τῇ διανοίᾳ.

Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
245 Ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
Οὐκ ἀΐεις ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
250 Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος· ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην, νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
255 Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
Ῥύομ' ὁμῶς, αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους.
260 Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,

245 ΟΛΙ. Ὀλιγοθυμῶν. ΚΗ. Κακόν, λύπη.

246 ΟΛΙ. Ὀλίγον ἰσχύων, ἐξησθενηκώς.

247 ΦΕ. Βέλτιστε, ἀνδρειότατε. ΟΣ. Ὅστις ἐμέ.

248 ΟΥΚ. Οὐκ ἀκούεις.

252 ΕΠΕΙ. Ἀπέπνευσα τὴν ψυχήν. ἢ, ἐπεὶ ᾐσθόμην ἀλγήσας τῆς ψυχῆς. Ἄϊον γὰρ νῦν τὸ ᾐσθόμην.

254 ΑΟΣ. Βοηθόν.

256 ΦΟΙ. Ἑρμῆς ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἄτλαντος εὗρε λύραν. Καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βόας κλέψας, εὑρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. Ἀπειλουμένου δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔκλεψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τόξα. Μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς, ἔδωκεν αὐτῷ τὴν μαντικὴν ῥάβδον. ἀφ' οὗ καὶ χρυσόρραπις ὁ Ἑρμῆς προσηγορεύθη. Ἔλαβε τε παρ' αὐτοῦ τὴν λύραν. Ὅθεν καὶ χρυσάορος ὠνομάσθη, ἀπὸ τοῦ τῆς κιθάρας ἀορτῆρος. ΧΡΥ. Ἤτοι, χρυσοφάσγανον. ἢ, χρυσοῦν τὸν ἀορτῆρα τῆς φαρέτρας ἢ τῆς κιθάρας ἔχοντα. Οὐκ ἔτι δὲ ξίφους. ἁγνὸς γὰρ ὁ θεός.

261 ΛΕΙ. Λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. ΤΡΕ. Εἰς φυγὴν ἀγάγω.

263 ΣΤΑ. Ἀναπεπαυμένος, ἱστάμενος.

Δεσμὸν ἀποῤῥήξας, θείει πεδίοιο κροαίνων,
265 Εἰωθὼς λέεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ωμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς·
Ρίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ως Εκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
270 Οτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Εσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
275 Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος.
Εἰς ὁδόν· αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ως Δαναοὶ εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Εκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
280 Τάρβησαν· πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ανδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
Εσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Αχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
285 Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ω πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας

---

264 ΚΡΟ. Κρούων.
269 ΕΝΩ. Εστρεφεν, ἐκίνει.
272 ΕΣ. Εδίωκον.
273 ΗΛΙ. Υψηλή, ἀπὸ τοῦ ἀλιτόβατος. ἧς ἄν τις διαμάρτοι τῆς ἐπιβάσεως, διὰ τὸ πολὺ ὕψος. Αλιτεῖν, γὰρ τὸ διαμαρτεῖν. ἤ, ἧς ὁ ἥλιος μόνος ἐπιβαίνει. ΔΑΣ. Πολύσκιος. λίαν πυκνή.
274 ΕΙ. Νῦν, ἐῤῥύσατο, ἔσωσε. ΚΙ. Καταλαβεῖν. ΑΙ. Εἱμαρμένον.
275 ΗΥΓΕ. Δασὺ γένειον ἔχων. ΟΜΙ. Αθρόως.
280 ΠΑ. Τὰς ψυχὰς ἐξαπείνωσαν, ἅπαντες λειποψυχήσαντες τὴν σωτηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν εἶχον.
283 ΑΓΟ. Νῦν, λόγῳ. ὁμιλίᾳ.
284 ΝΙ. Ενίκων.
287 ΑΛΥ. Εκφυγών.

Εκτωρ· ἦ θὴν μὰν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου
Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
290 Αλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Εκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ως καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται, ὧδε μενοινῶν.
Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
295 Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
Αὐτοὶ δ' ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον·
300 Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ιδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Αρηϊ,
Υσμίνην ἤρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες,
Εκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
305 Η πληθὺς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Εκτωρ
Μακρὰ βιβὰς, πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Απόλλων,
Εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
310 Ηφαιστος Διῒ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.
Αργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ

291 ΔΗ. Αντὶ τοῦ, ὃς δὴ πολλῶν.
293 ΜΕ. Προθυμούμενος.
295 ΑΝΩ. Κελεύσωμεν.
297 ΣΤΕΙ. Στῶμεν. ΕΡΥ. Επίσχωμεν, κωλύσωμεν.
303 ΗΡ. Κατεσκεύαζον.
305 ΠΛΗ. Εν σχήματι πέφρασται, ἀντὶ τοῦ, οἱ πολλοί.
308 ΕΙ. Ημφιεσμένος, περικείμενος.
309 ΑΜ. Πανταχόθεν δασεῖαν. Καὶ, οἱ μὲν, ἀμφίμαλλον, οἱ δὲ, κύκλῳ δασεῖαν, διὰ τοὺς θυσάνους. Υφ' ἓν δὲ τὸ ὄνομα.

Οξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν·
315 Αλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Εν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Οφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Απόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
310 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Εν στήθεσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέουσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
315 Ελθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
Ως ἐφόβηθεν Αχαιοὶ ἀνάλκιδες. ἐν γὰρ Απόλλων
Ηκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Εκτορι κῦδος ὄπαζεν·
Ενθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης·
Εκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Αρκεσίλαον ἔπεφνε·

313 ΟΞ. Νῦν, δριμεῖα, χαλεπή.

316 ΕΠΑΥ. Επιτυχεῖν.

317 ΛΙ. Εφιέμενα, ἐπιθυμοῦντα. ἐν τῇ διὰ μέσου γῇ ἐπήγνυντο, τοῦ χρωτὸς ἐπιθυμοῦντα τῶν ἐφ' οὓς ἐξάλλετο. Εστι λῶ λαίω, ὡς κερῶ κεραίω. ζωρότερον κέραιε. ΧΡΟ. Τοῦ σώματος κορεσθῆναι.

318 ΟΦΡΑ. Κρόνος χρησμὸν λαβὼν, ὅτι ὁ ἴδιος αὐτὸν τῆς βασιλείας μεταστήσῃ υἱὸς, τὰ γεννώμενα κατέπινε. Ρέα δὲ τεκοῦσα Δία, Κρόνῳ μὲν, λίθον ἀντ' αὐτοῦ σπαργανώσασα, ἔδωκε καταπιεῖν. τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην διακομίσασα ἔδωκε Θέμιδι καὶ Αμαλθείᾳ, ἣ ἦν αἴξ. Ταύτην οἱ Τιτᾶνες ὁπόταν θεάσαιντο, ἐφοβοῦντο. Αὕτη δὲ τοὺς ἑαυτῆς μαζοὺς ἐπέχουσα, ἔτρεφε τὸ παιδίον. Αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς, μετέστησε τῆς βασιλείας τὸν πατέρα. Πολεμούντων δὲ αὐτῷ τῶν Τιτάνων, Θέμις συνεβούλευσε τῷ τῆς Αμαλθείας δέρματι σκεπαστηρίῳ χρήσασθαι. εἶναι γὰρ αὐτὸ ἀεὶ φόβητρον. Πεισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς, ἐποίησε, καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐνίκησεν. Εντεῦθεν αὐτόν φασιν αἰγίοχον προσαγορευθῆναι.

320 ΚΑ. Κατὰ πρόσοψιν.

322 ΕΘΕΛΞ. Εγοήτευσεν, ἠπάτησεν.

323 ΟΙ. Προβάτων.

324 ΘΗ. Λέοντες, κατ' ἐξοχήν.

225 ΣΗ. Αρχοντος. Νῦν δὲ, φύλακος, νομέως.

326 ΩΣ. Οὕτω καὶ οἱ Ελληνες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν ὑπὸ τοῦ φόβου ὡς ἀσθενεῖς.

327 ΟΠΑ. Περιεποίει, ἐδίδου.

328 ΚΕ. Διαλυθείσης, σκορπισθείσης, ἀλλαχοῦ ἄλλου τραπέντος.

330 Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ιασον ἐξενάριξεν.
Η τοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Οϊλῆος θείοιο
Εσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
335 Εν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Εριώπιδος, ἣν ἔχ' Οϊλεύς.
Ιασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Αθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἕλε Πουλυδάμας, Εχίον δὲ Πολίτης
340 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ. Κλόνιον δ' ἕλε δῖος Αγήνωρ.
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Οφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Αχαιοὶ
Τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
345 Ενθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ·
Εκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
Ον δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι· οὐδέ νυ τόν γε
350 Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,

333 ΝΟ. Ο μὴ ἐκ νομίμης γυναικός.

334 ΕΣ. Ην, ἐγεγόνει.

335 ΦΥ. Πόλις Θεσσαλίας. Βαρυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὡς Ιθάκη, πρὸς αὐτὴν διαστολὴν τοῦ δεσμωτηρίου. ΚΑ. Ανελών.

336 ΓΝΩ. Νῦν, ἀδελφόν.

339 ΜΗ. Αντὶ τοῦ, Μηκιστῆα.

340 ΠΡΩ. Εν τῇ πρώτῃ τάξει, ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς.

341 ΔΗΙ. Εἴρηται καὶ ἔμπροσθεν, ὅτι Εκάβη, τεκοῦσα Αλέξανδρον, διὰ τὸν ὄνειρον ἐξέθηκεν εἰς Ιδην. Ο δὲ ποιμὴν εὑρὼν αὐτὸν, διὰ τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἐν πήρᾳ ἔτρεφεν. Αφ' οὗ ὠνομάσθη Πάρις.

343 ΕΝΑ. Εως οὗ αὐτοὶ τούτους ἐσκύλευον, ἀφαιρούμενοι τὰ ἡμαγμένα ὅπλα.

344 ΕΝΙ. Εμπεσόντες.

345 ΔΥ. Εἰσήεσαν.

347 ΕΠΙ. Εφορμῆσαι.

349 ΜΗ. Μηχανήσομαι, ἐργάσομαι.

350 ΠΥ. Τῆς διὰ πυρὸς ταφῆς λαχεῖν ποιήσουσι.

352 ΚΑ.

Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
355 Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσὶν ἐρείπων,
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίνεται, ὁπότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἥσῃ.
360 Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδόν· πρὸ δ' Ἀπόλλων
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον. ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης·
Ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
365 Ὣς ῥα σὺ, ἤϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
370 Νέστωρ αὖτε μάλιστα γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

352 ΚΑ. Κατὰ τῶν ὤμων τῶν ἵππων.

354 ΕΡΥ. Τοὺς ἐλαύνοντας τὰ ἅρματα, τοὺς ὑποζυγίους.

356 ΟΧ. Κυρίως μὲν τὰ τῶν ποταμῶν χείλη. νῦν δὲ, τῆς τάφρου. ΚΑ. Τῆς τάφρου. ΕΡΕΙ. Καταβάλλων.

357 ΓΕ. Διαβατὴν ἐποίησεν.

359 ΗΣΕΙ. Ἀφῇ, βάλλῃ ἀκοντίσῃ.

360 ΦΑ. Κατὰ φάλαγγας. ὅ ἐστι, τάξεις.

363 ΑΘΥΡ. Παίγνια. ΝΗ. Ταῖς ἀφροσύναις.

364 ΑΘΥ. Παίζων.

365 ΗΙΕ. Τοξικέ. Παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν. Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Εἴρηται δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς. ἵν' ᾖ, ἰήϊε. Ἰὸς γὰρ λέγεται τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἰέναι. Ἔνιοι δὲ, ψιλῶς ἀναγιγνώσκοντες, ἀπέδοσαν, ἰατρέ. οὐκ ὀρθῶς. Ἐπεὶ θεῶν ἰατρὸν Παιήονα Ὅμηρος παραδίδωσι. ΚΑ. Πολλοὺς καμάτους καὶ ταλαιπωρίας αὐτῶν.

366 ΣΥΓ. Συνετάραξας, συνέχεας. ΦΥ. Φόβον, φυγήν.

Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Αργεΐ περ πολυπύρῳ,
Η βοὸς, ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
375 Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ολύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Αχαιούς.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Αράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
380 Μᾶλλον ἐπ' Αργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ις ἀνέμου, ἣ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
Ως Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον
385 Ιππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Εγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
390 Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Αχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ηστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
395 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετ' ἰαχή τε φόβος τε,

---

372 ΠΟ. Σιτοφόρῳ.
373 ΑΡΑ. Νῦν τῶν εὐχῶν ἀκούων.
381 ΕΥ. Εὐρυχώρου. πλατείας ἐν τῷ περάσαι.
382 ΝΗ. Υπὲρ τοὺς τοίχους τῆς νεώς.
389 ΝΑΥ. Μακρὰ δόρατα, τὰ πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια. ΚΟΛ. Εκ πολλῶν συγκεκολλημένα. Ινα γένηται, μακρά. οἷον σύνθετα, καὶ οὐ μονόξυλα. ΚΑ. Νῦν κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς. ΕΙ. Αντὶ τοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον σεσιδηρωμένα.
392 ΑΓΑ. Ητοι ἀγαπῶντος τοὺς ἄνδρας, ἢ ἀνδρείου.
394 ΑΚΗ. Ιάματα.

Ωμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης,
Ενθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
Αλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς Αχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν Δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
Παρειπών; Αγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον. αὐτὰρ Αχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,
Παυροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν.
Οὔτε ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
Ρηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
Αλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Αθήνης·
Ως μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
Αλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Εκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο

399 ΧΑ. Χρήζοντι, δεομένῳ.

400 ΔΗ. Μάλα γὰρ μεγάλη μάχη.

401 ΠΟ. Παρηγορείτω.

402 ΕΙΣ. Αντὶ τοῦ πρὸς Αχιλλέα.

404 ΠΑ. Παραμυθία, παραίνεσις.

410 ΣΤΑΘ. Εργαλεῖον τεκτονικόν. ἡ καὶ κατευθυντηρία λεγομένη. Τούτῳ δὲ κανονίζεται τὸ ξύλον. Εστι δὲ καὶ σχοινίον λεπτὸν, ἐρυθρῷ ἢ μέλανι χρώματι κεχρισμένον. ΝΗ. Τὸ εἰς ναυπηγίαν ξύλον. ΕΞΙ. Ισον ποιεῖ, ὀρθοῖ.

411 ΔΑ. Εμπείρου.

412 ΕΥ. Εμπειρος τεκτονικῆς. Τὸ γὰρ παλαιὸν, πᾶς τεχνίτης, σοφὸς ἐκαλεῖτο, συγκεχυμένῳ ὀνόματι. ὕστερον δὲ Πυθαγόρας, τοῦτο μεμψάμενος, σοφὸν μὲν μόνον εἶπε τὸ θεῖον ὀνομάζεσθαι· σοφίαν δὲ μόνην τὴν ἔχουσαν τὸ τέλειον καὶ ἄπταιστον τῆς ἐπιστήμης. ἥτις ἐστὶ γνῶσις θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. ΥΠΟ. Υποβολαῖς, διδασκαλίαις.

413 ΤΕ. Ετέτατο.

414 ΑΛ. Αλλοι δὲ κατ' ἄλλο μέρος τῶν νεῶν ἐμάχοντο.

415 ΑΝΤ. Αντικρὺ τοῦ Αἴαντος. ΕΕΙ. Εφώρμησεν, ἐπῆλθεν.

Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ενθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
420 Πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Εκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Εν κονίῃσι πεσόντα νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
425 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·
Αλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Αχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ως εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
430 Τοῦ μὲν ἅμαρθ'. ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι.
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Εσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
435 Νηὸς ἀπὸ πρυμνῆς χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα,
Τεῦκρε, πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν, ἔνδον ἐόντα,
Ισα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι.

418 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἀπώσασθαι.

419 ΕΝΘ. Τότε τὸν υἱὸν τοῦ Κλυτίου. Κλύτιος, ἀδελφὸς Πριάμου. Καλήτωρ, ἀνεψιὸς Εκτορος. Εστι δὲ καὶ ἕτερος Κλύτιος ὁμώνυμος.

426 ΧΑ. Αναχωρεῖτε. ΣΤΕΙ. Στενοχωρίαν ἔχοντι τόπῳ ἢ, τῇ μάχῃ τῇ στενοχωρούσῃ, καὶ πανταχόθεν πεπυκνωμένῃ.

427 ΣΩ. Ανακομίσατε, τῆς μάχης σώσατε.

428 ΝΕ. Εν τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν. τῷ ναυστάθμῳ.

431 ΚΥ. Απὸ Κυθήρων. Κύθηρα δὲ νησίδιον τῆς Λακωνικῆς, Αφροδίτης ἱερόν. ὅθεν καὶ Κυθέρειαν ἐπιθετικῶς ὀνομάζουσι τὴν θεάν.

437 ΔΗ. Ημῶν δή.

438 ΚΥ. Αντὶ τοῦ ἀπὸ Κυθήρων ἐνδεδημηκότα.

441 ΩΚΥ·

440 Τὸν δ' Εκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
Ωκύμοροι, καὶ τόξον ὅ τοι πόρε φοῖβος Απόλλων;
Ως φάθ'. ὁ δὲ ξυνέηκε. θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ιοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλη Τρώεσσιν ἐφίει·
445 Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοίδαο,
Ηνία χερσὶν ἔχοντα. ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους.
Τῇ γὰρ ἔχ' ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Εκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος. τάχα δ' αὐτῷ
450 Ηλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων·
455 Τοὺς μὲν ὅ γ' Αστυνόῳ Προτιάονος υἱέϊ δῶκε.
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ιππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Εκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο· καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Αχαιῶν,
460 Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
Αλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν

441 ΩΚΥ. Ταχύμοιροι. Θάνατον ἐπιφέροντες. ταχυθάνατοι.

443 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἐληλαμένον.

444 ΙΟ. Ιοὺς δεχομένην. Ο ἰός, βέλη.

447 ΠΕ. Επεπόνητο, ἐνήργει.

448 ΤΗ. Εκεῖ γὰρ ἤλαυνεν. ΡΑ. Οπου δή. ΚΛΟ. Εταράσσοντο.

450 ΕΡΥ. Εἶρξεν, ἐκώλυσεν. ΙΕ. Προθυμουμένων, σπεύδοντι.

451 ΑΥ. Ητοι, ὁ ὀδυνηρός, ἢ πολλῶν στεναγμῶν αἴτιος. Αποστρεφόντων δὲ τὰ ἅρματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξίσου πολεμεῖν ἐπιβεβηκόσι τῶν νεῶν τοῖς Ελλησιν, οὕτως ὁ ἡνίοχος πεπαρμένος, πρὸς τοὺς ἵππους βέβληται κατὰ τοῦ αὐχένος.

452 ΥΠΕΡ. Υπεχώρησαν.

453 ΚΕΙΝ. Κενὰ τὰ ἅρματα κροτοῦντες.

456 ΙΣ. Κατέχειν.

459 ΑΙ. Ελάμβανε, ἀφηρεῖτο.

461 ΠΥ. Νῦν, συνετόν.

Ἕκτορ'· ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα·
Ὅς οἱ ἐΰστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
465 Ἰὸς χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα
470 Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστοὺς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγήρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ,
475 Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
480 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.

462 ΑΠΗ. Ἀφείλετο.

463 ΕΥ. Καλῶς περιστρεφομένην. ΑΜΥ. Ἤτοι, κατὰ μετουσίαν τοῦ φοροῦντος ἤ, πανταχόθεν ἀμέμπτῳ καὶ ὑγιεῖ.

464 ΠΑ. Παρηνέχθη, παρέπεσεν. ΑΛ. Ἀλλαχόσε, καὶ οὐκ ἐπὶ τὸν Ἕκτορα.

465 ΧΑ. Χαλκῷ βαρούμενος.

467 ΔΗ. Πᾶσαν τὴν εἰς τὸν πόλεμον ἡμῶν προθυμίαν θεός τις κωλύει, καὶ παρακόπτει. ΕΠΙ. Ἐπικείρει, ἐμποδίζει τὰ βουλεύματα.

469 ΝΕΟ. Καινήν. νεωστὶ ἐστραμμένην.

470 ΠΡΩ. Ἕωθεν. ὄρθριον, ἢ πρόσφατον. ΑΝΕ. Ὑπομένοι, ἀντέχοιτο. ΘΑ. Πυκνῶς.

473 ΜΕ. Φθονήσας.

476 ΑΣ. Χωρὶς σπουδῆς, καὶ κακοπαθείας.

479 ΤΕ Τετράπτυχον, τέσσαρας θέσεις ἔχον ἐπαλλήλους.

484 ΒΕ.

Εκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
485 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ανέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς. δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ανδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
490 Ρεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ,
Ημὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
Ηδ' ὅ τινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ως νῦν Αργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Αλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες. ὃς δέ κεν ὑμέων
495 Βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· Οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν, ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Αχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
500 Ως εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
Αἰδὼς, Αργεῖοι. νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
Ηὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν·
Η ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Εκτωρ,
505 Εμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;

484 ΒΕ. Βέλη, ὑποκοριστικῶς.

488 ΔΗ. Ιδον γὰρ δή.

489 ΔΙΟ. Αναγκαίως τὸ Διόθεν, ἵνα τοὺς μὲν ἐπιῤῥώσῃ, τοὺς δὲ περιδεεῖς καταστήσῃ. Τῇ τῶν θεῶν οὖν ἐλπίδι ἀνεγείρει τὸν στρατόν.

490 ΑΛ. Νῦν, βοήθεια.

491 ΟΤΕ. Οἷστισιν. ΥΠΕΡ. Υπερέχον, μέγα.

492 ΜΙ. Ελαττοῖ, μειοῖ.

495 ΒΛΗ. Εκ βολῆς τρωθείς. ΤΥ. Εκ χειρὸς τρωθεὶς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ΠΟΤ. Μόρον, θάνατον.

496 ΑΕΙ. Κακόν.

497 ΣΟΗ. Σεσωσμένη, ὑγιής.

498 ΚΛΗ. Χωρικὴ περίκτησις καὶ οὐσία, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι, καταλαβόντες χώραν, κλήρῳ αὐτὴν διενέμοντο. ΑΚΗ. Ακέραιος, ἄφθαρτος.

499 ΟΙ. Πορευθῶσιν.

502 Αρ. Αὔταρκες, ἱκανόν.

505 ΕΜ. Πεζῇ βαίνοντες. ΙΞ. Αφίξεσθαι, ἐλθεῖν.

Η οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Εκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
Οὐ μὲν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι·
Ημῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
510 Η αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Η δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι
Ωδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ως εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
515 Ενθ' Εκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱὸν,
Αρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ηγεμόνα πρυλέων, Αντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ωτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἑταῖρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Επειῶν.
520 Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν. οὐ γὰρ Απόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι.
Αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
525 Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ εἰδὼς
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
Ος τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,

507 ΕΝΙ.. Εμπρῆσαι, καῦσαι.
508 ΧΟ. Εἰς χορείαν.
509 ΜΗ. Βουλή.
510 ΑΥ. Τῇ ἑαυτοῦ συνέγγυς μάχῃ.
511 ΒΕΛ. Βέλτιον πρὸς βραχὺ κινδυνεῦσαι, ἢ ζῶντας καὶ κατ' ὀλίγον ἀπολλυμένους ταλαιπωρεῖν. ΕΝΑ. Εν μιᾷ ῥοπῇ. ΒΙΩ. Ζῆσαι.
512 ΣΤΡΕΥ. Ταλαιπωρεῖν, κακοπαθεῖν.
513 ΑΥ. Απράκτως, ματαίως.
517 ΠΡΥ. Πεζῶν, ὁπλιτῶν.
518 ΚΥΛ. Αρκάδα. Κυλλήνη δὲ ὄρος Αρκαδίας ἱερὸν Ερμοῦ. καὶ ὑπ' αὐτὸ πόλις ὁμώνυμος.
520 ΥΠΑΙ. Εἰς πλάγιον ἐξέκλινεν, εἰς τοὔμπροσθεν.
521 ΑΠΗΜ. Αφήμαρτεν, ἀπέτυχε.
525 ΔΟ. Νῦν ὄνομα κύριον. ΑΙΧ. Πολεμικὸς, ἐμπειροπόλεμος.

529 ΠΥ.

Εγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
530 Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ηγαγεν ἐξ Εφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
Ες πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρὴν,
Ος οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
535 Τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ρῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
Εως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην.
540 Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα
Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
545 Συλήσειν· Εκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα· πρῶτον δ' Ικετάονίδην ἐνένιπεν,
Ιφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς

529 ΠΥ. Πυκνὸς, καὶ ἀσφαλής. ΗΡ. Εβοήθησεν, ἀπέστρεψε.

530 ΓΥ. Εν ταῖς συναφαῖς τῶν κοιλωμάτων ἐπιμελῶς ἡρμοσμένον.

531 ΕΞ. Τῆς ἐν Ηλιδι. ἣ νῦν καλεῖται Οἰνόη.

533 ΑΛΕ. Φυλακὴν, ἀσφάλειαν, ἄδειαν.

536 ΚΥΜ. Τὸ κατάκρον τῆς περικεφαλαίας, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται ὁ λόφος.

537 ΛΟ. Λόφος ἐστὶν αὐτὸ τὸ ἐπινάστημα.

538 ΝΕ. Νεωστὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος. ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ τῷ αἵματι.

540 ΑΜΥΝ. Βοηθός.

541 ΕΥ. Εκ πλαγίου.

542 ΔΙ. Διεξῆλθε. ΜΑΙ. Ενθουσιωδῶς ὁρμῶσα.

544 ΕΕΙ. Νῦν, ἐπῆλθον, καὶ ὥρμησαν.

545 ΕΚ. Νῦν, πᾶσι τοῖς συγγενέσι. Σημείωσαι γὰρ ὅτι καὶ τοὺς ἀνεψιοὺς κασιγνήτους ἐκάλουν. Ο γὰρ Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἦν Εκτορος. Ανεψιοὶ δέ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες· ὥσπερ Αἴας καὶ Αχιλλεὺς, ὁ μὲν Τελαμῶνος, ὁ δὲ Πηλέως.

546 ΕΝΕ. Εκακολόγησεν, ἐπέπληξεν.

547 ΟΦΡΑ. Εως οὗ, τέως.

Βόσκ' ἐν Περκώτῃ δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
550 Αψ εἰς Ιλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν.
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τόν ῥ' Εκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ
Εντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
555 Οὐχ ὁράᾳς οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
Αλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Αργείοισι
Μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
Ιλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτᾶσθαί τε πολίτας.
Ως εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
560 Αργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ω φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Αλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
565 Ως ἔφαθ'. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Εν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ερκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Αντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Αντίλοχ', οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Αχαιῶν,
570 Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι,

548 ΠΕΡ. Πόλις Ελλησπόντου. οἱ δὲ, Θρᾴκης.

550 ΜΕ. Εκπρεπὴς ἦν.

553 ΜΕ. Αμελήσομεν, ἐάσομεν.

554 ΕΝ. Επιστρέφεται. οἷον ἐντροπὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον λαμβάνει.

555 ΟΙ. Οποῖον. ΠΕ. Περὶ τὰ ὅπλα ἀσχολοῦνται. ΕΠΟΥ. Ενεργοῦσιν, ἀσχολοῦνται.

556 ΑΠΟ. Αφεστῶτες πόῤῥω ἐκ διαστήματος.

557 ΚΑΤ. Κατὰ κεφαλῆς, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως.

558 ΑΙ. Υψηλήν. ΚΤΑ. Αναιρεθῆναι.

561 ΑΙ. Αἰδέσθητε.

563 ΠΕ. Φονεύονται.

564 ΟΡ. Ωρμηνται.

566 ΦΡΑΞ. Εφραξαν.

567 ΕΡ. Τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων, ταῖς ἀσπίσιν. ΕΓΕΙ. Παρώρμησε.

570 ΘΑΣ. Ταχύτερος.

Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
575 Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὣς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
580 Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών· ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὡς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
585 Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστὴς,
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς·
Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν.
Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
590 Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων·
Τρῶες δὲ, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμὰς,
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν.

571 ΕΙ. Εἴ τινα τῶν Τρώων.
574 ΚΕ. Νῦν, ὑπεχώρησαν, διέστησαν.
579 ΝΕ. Νεογνῷ ἐλάφῳ.
580 ΕΞ. Ἐκ τῆς κοίτης. ΘΟ. Ὁρμῶντα.
581 ΕΤΥ. Κατεστοχάσατο.
586 ΕΤΡΕ. Μετὰ δέους ἔφυγεν.
588 ΑΟΛ. Συναθροισθῆναι.
590 ΧΕ. Ἔχεον, ἑτοίμως ἔῤῥιπτον.
592 ΛΕΙ. Λέουσιν.
593 ΕΠΕ. Ἐφώρμησαν.
594 ΘΕΛ. Ἐξητόνησεν· ἠπάτα καὶ παρῃρεῖτο τὴν τοῦ ἀμύνασθαι δύναμιν.
595 ΑΠΑΙ. Ἀφῃρεῖτο.

Εκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Εμβάλῃ ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε. τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
600 Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
Εκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Εκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
605 Μαίνετο δ' ὡς ὅτ' Αρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης.
Αφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
160 Εκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Εσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Αθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
615 Καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων
Η δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα, καὶ τεύχε' ἄριστα.

596 ΟΡΕΞ. Δοῦναι, παρασχεῖν.

597 ΘΕΣ. Τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον θεῖον.

598 ΕΞ. Παρὰ τὸ καθῆκον γινομένην μεγάλην. ἤ, τὴν ἀγαθήν. ΑΡΗΝ. Ικεσίαν, εὐχήν. Οἱ δὲ, βλάβην.

599 ΕΠΙ. Επιτελέσειε.

600 ΣΕ. Λαμπηδόνα.

605 ΜΑΙ. Νῦν, σφοδρότερον ἐκινεῖτο, καὶ ἐνήργει ἐνθουσιαστικῶς. ΕΓ. Πολεμικός. τὸ ἔγχος πάλλων. ΟΛΟ. Ολέθριον.

606 ΤΑΡ. Τοῖς πυκνώμασι. ΤΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἐπιθετικῶς ὡς ὀξέσιν, ἀλλ' ὡς βέλεσιν. αὖ δ' ἐπιθετικὸν ᾖ, ταρφέσιν ὡς ὀξέσι. ταρφέσιν οἰστοῖς.

607 ΑΦΛΟΙ. Ο ἀφρισμός. κατὰ Αἰτωλούς. Λαμβάνεται δὲ καὶ πεποιημένως ἐπὶ ἰδιώματος ὕδατος ἤχου.

608 ΒΛΟ. Καταπληκτικαῖς. ΠΗ. Περικεφαλαία.

609 ΤΙ. Ετινάσσετο, ἐσείετο.

613 ΕΠΩ. Εφώρμα. ἔπεμπε. ΜΟΡ. Εἱμαρμένον.

616 Η ΔΗ. Οπου δή.

Αλλ' ὐδ' ὧς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
Ισχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ηλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
620 Ητε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτῆ·
Ως Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ.
Εν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι
625 Λάβρον ὑπαὶ νεφέων, ἀνεμοτρεφές, ἡ δέ τε πᾶσα
Αχνῃ ὑπεκρύφθη· ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ιςίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ως ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσιν Αχαιῶν.
630 Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς ἔπω σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσσασθαι ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν,

618 ΙΣ. Επεῖχον, ἐκώλυον. ΠΥΡ. Πυκνῶς, ἀσφαλῶς, ἐν τάξει καὶ δίκην πύργου.

621 ΤΡΟ. Εὐτραφῆ, μεγάλα, καὶ ηὐξημένα. ΠΡΟ. Μετὰ ἤχου φέρεται, προσέεισι. Κυρίως δὲ ἐπὶ ὕδατος τίθεται ἡ λέξις.

623 ΛΑΜ. Ὑπὸ τῶν ὅπλων λαμπόμενος.

624 ΠΕ. Εμπέσῃ.

625 ΛΑ. Αθρόον. συνεχές. πολύ. ΥΠΑΙ. Αντὶ τοῦ, ἐκ νεφέων. ΑΝΕ. Υπὸ ἀνέμου ηὐξημένον. ὑψηλόν. Οταν δὲ τὸ Αγαμέμνονος ἔγχος ἀνεμοτρεφές φησιν, ὥσπερ ἐν τῇ Λ, κεῖται ἀντὶ ἰσχυρόν. Τὰ γὰρ ὑπεύδια καὶ κατεσκιαζόμενα τῶν δένδρων, εὐαυγῆ μὲν καὶ λεῖον τὸν ὄρπηκα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν. Οἷς δὲ προσεπιπίπτει τραχὺς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν ἀνέμων τριβόμενα πνοαῖς, εὔτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα. ὥς φησι Πλούταρχος ἐν Μελέταις Ομηρικαῖς. Η. Η ναῦς δηλονότι ὑπὸ τῆς ἄχνης ἐσκεπάσθη. Αχνη δὲ τὸ ἀφρῶδες καὶ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα.

626 ΔΕΙ. Χαλεπὸν ἀνέμου πνεῦμα.

627 ΕΜ. Ενηχεῖ, πνεῖ.

628 ΤΥΤ. Βραχὺ γάρ ἐςι τὸ διεῖργον αὐτοὺς τοῦ θανάτου διάςημα. ὅ ἐςι, παρ' ὀλίγον θνήσκουσιν, ἐγγὺς ὄντες τοῦ θανάτου.

629 ΕΔΑΙ. Διεμερίζετο, ἐκόπτετο.

630 ΟΛΟ. Ολέθρια καὶ δεινὰ φρονῶν.

631 ΕΛΕ. Ελους. ὅ ἐςι, συμφύτου καὶ ὑγροῦ τόπου. ΕΙΑ. Εν καθύγρῳ καὶ ποώδει χωρίῳ.

633 ΕΛΙ. Περὶ ἀνῃρημένης βοὸς

Η τοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοστιχάει· ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο,
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε·
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἕρκος ἀκόντων·
Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς, πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἑταίρου
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι

ἤ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. Ἕλικος δὲ, ἤτοι μελαίνης, ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἐχούσης, ἢ τῆς ἐν ἕλει τεθραμμένης.

634 ΤΟΙ. Ἐν πρώταις καὶ ὑστάταις. Ὁ δὲ, καὶ, σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ, ἤ, διαζευκτικοῦ, κεῖται. Ὅπερ ἄμεινον. ἵν' ᾖ ταῖς πρώταις ἤγουν ὑστάταις.

635 ΟΜΟ. Ἅμα πορεύεται, συμπαρακολουθεῖ.

636 ΕΔΕΙ. Ἐσθίει. ΥΠΕ. Ὑπὸ δέους ἔφυγον.

637 ΘΕΣ. Θείως.

639 ΚΟ. Κοπρέως. Οὗτος δὲ ὁ Κοπρεὺς ἦν κῆρυξ Εὐρυσθέως τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως, ὃς τὰς παρ' ἐκείνου ἐντολὰς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ, τῶν ἄθλων ἕνεκα ἔξωθεν τῆς πόλεως μένοντι. Δεδοικὼς γὰρ αὐτὸν ὁ Εὐρυσθεὺς, οὐκ εἴα ἔνδον εἰσελθεῖν.

640 ΑΓ. Ἀγγελίας, ἄγγελος. ΟΙ. Παρεγένετο, ἐπορεύετο.

642 ΠΑΝ. Παντοδαπάς.

645 ΑΣ. Ἐνήλλατο καὶ ἐνεπλάκη τῷ ἔξωθεν τῆς ἀσπίδος κύκλῳ.

646 ΠΟ. Μέχρι τῶν ποδῶν διϊκνουμένην. μεγάλην.

653 ΕΙ. Ἐν ὄψει τὰς ναῦς ἔβλεπον ὅ ἐστιν, εἰσῆλθον εἰς αὐτάς. τουτέστιν, ὑπὸ τὴν στέγην αὐτῶν ἐγένοντο. ΠΕ.

Πι-

Νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
655 Αργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Αθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος, ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
660 Λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
Ω φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Αλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ημὲν ὅτεῳ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
665 Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
Εστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ως εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Αθήνη
Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
670 Ημὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιΐου πτολέμοιο.
Εκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρους,
Ημὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
Ηδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν·
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
675 Εστάμεν ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Αχαιῶν.
Αλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάσθων.

Περιέχον, περικεκάλυπτον. ΑΚΡΑΙ. Αἱ πρῶραι.

654 ΕΠΕ. Ἐπισυνέχθησαν.
655 ΕΧΩ. Ὑπεχώρησαν.
656 ΠΡΟ. Τῶν πρώτων καὶ ἄκρων.
657 ΕΚΕ. Ἐχωρίσθησαν, ἐσκορπίσθησαν. ΑΙ. Αἰσχύνη.
658 ΑΖΗ. Ἀδιάλειπτον. ΟΜΟ. Ἠπείλουν, παρεκελεύοντο.
659 ΟΥ, Νῦν, φύλαξ.
660 ΓΟΥ. Ἱκετεύων.
663 ΚΤΗ. Κτήσεως.
664 ΟΤΕ. Ὧτινι.
665 ΟΥ. Οὐ παρόντων.
666 ΤΡΟ. Τρέπεσθε.
668 ΑΧΛΥ. Σκοτίας.
670 ΟΜΟΙ. Τοῦ ὁμοίως πᾶσιν ἐπιόντος χαλεποῦ.
671 ΕΦΟ. Ἐθεάσαντο.
676 ΙΚΡΙΑ. Τὰ καταστρώματα τῶν νηῶν. Τὰ σανιδώματα. ΒΙ. Βαίνων.

Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ως δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
680 Ος τ᾽ ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους,
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει
Λαοφόρον καθ᾽ ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ανέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ᾽ ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
685 Ως Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ᾽ ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Εκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων,
690 Αλλ᾽ ὥς τ᾽ ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Εθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν πάρα βοσκομενάων
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
Ως Εκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
Αντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
695 Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ᾽ αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
Φαίης κ᾽, ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν

677 ΝΩ. Νωμᾷ, διέφερεν. ἐκίνει. ΞΥ. Εξυσμένον.

678 ΚΟΛ. Κεκολλημένον. ΒΛΗ. Τοῖς κατὰ τὰς ἁρμονίας γόμφοις, τοῖς ἐπιούροις.

679 ΚΕ. Ιππον κέλητα ἐλαύνειν. Κέλης, ὁ μονάμπυξ. Παρὰ τὸ κέλειν, τὸ βαδίζειν. Οθεν καὶ κέλευθος. Επεὶ τὸ παλαιὸν, ὡς ἐπίπαν τοῖς ἅρμασιν ἐχρῶντο.

680 ΠΙ. Τέσσαρας. ΣΥΝ. Συλλέγεται.

681 ΣΕΥ. Ορμήσας.

682 ΛΑ Λεωφόρον. δι᾽ ἧς ὁ λεὼς ἔρχεται, ὅ ἐστιν, ὁ ὄχλος. ΘΗ. Μετὰ θαύματος εἶδον.

684 ΑΛ. Εν μέρει ἐπέρχεται. ὅ ἐστιν, ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον μεθιζάνει.

687 ΣΜΕΡ. Φοβερόν.

689 ΟΜΑ. Θορύβῳ, πλήθει.

690 ΑΙ. Διάπυρος, ὀξύς. ἢ, σφοδρὸς κατὰ τὴν πτῆσιν. ἢ καὶ, μέλας.

691 ΕΘ. Πλῆθος.

693 ΚΥ. Κυανῷ τὴν πρῴραν κεχρισμένην.

695 ΧΕΙ. Δυνάμει.

696 ΔΡΙ. Οξεῖα, θερμή.

Αντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤτοι Αχαιοὶ
700 Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Αχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Εκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
705 Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ες Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
Τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Αχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
Τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων·
710 Αλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Οξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα, κωπήεντα,
Αλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
715 Ανδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Εκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Αφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων· Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·
Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε
720 Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,

697 ΑΚ. Μὴ κεκοπωμένους, ἀπόνους.

698 ΑΝ. Συμβαλεῖν, ἀπαντῆσαι.

705 ΩΚΥ. Τῆς ταχέως πλεούσης. Ζήτηται δὲ, διὰ ποίαν αἰτίαν μόνην τὴν Πρωτεσιλάου παρέδωκε ναῦν καιομένην. Ῥητέον, ὅτι ᾐδέσθη τινὸς τῶν ζώντων ἐμπρῆσαι, μήπως ἀνανδρίαν αὐτοῦ τῆς δόξη καταγινώσκειν.

709 ΑΙ. Διώξεις. ὁρμάς. ΑΜ. Αντὶ τοῦ, περιέμενον.

713 ΜΕ. Σιδηρόδετα, ἢ μέλαινας λαβὰς ἔχοντα. Εστι γὰρ ἡ λαβὴ δεσμός τις τοῦ ξίφους.

717 ΑΦΛΑ. Τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιον τῆς νεὼς πρύμνης. Καὶ εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν· εὔθλαστον γάρ ἐστι.

719 ΝΥΝ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν παρέχειν ἡμῖν ὁ Ζεὺς περὶ τὸ ἑλεῖν τὰς ναῦς.

Ημῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
Οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
Αλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
725 Ημετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Αργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε (βιάζετο γὰρ βελέεσσιν)
Αλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην· λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
730 Ενθ' ἄρ' ὅγ' ἑστήκει δεδοκημένος· ἔγχει δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
Ω φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Αρηος,
Ανέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
735 Ηέ τινας φαμὲν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ηέ τι τεῖχος ἄρειον ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
Ηκ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Αλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
740 Πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης.
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.

---

723 ΙΣ. Κατεῖχον, ἐκώλυον. ΕΡΗ. Κατείχοντο.

727 ΒΙΑ. Κατεπονεῖτο.

728 ΟΙ. Υπολαμβάνων.

729 ΘΡΗ. Υποπόδιον. Βέλτιον δὲ, θρῆνυν καλεῖσθαι ὑπὸ Ομήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν. ἀναχωρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νεὼς τῶν καταστρωμάτων, ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. Τινὲς δὲ, τόπον τῆς νεὼς, βάσιν ἔχοντα, ἐφ' οὗ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ἐδώλιόν φασιν· Αλλοι δὲ, τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἱστὸν τράπεζαν, εἶπον. Οἱ δὲ, διαβάθραν ἀπὸ νηὸς ἐπὶ νῆα. ΕΠ. Επτὰ ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχοντα.

730 ΔΕ. Επιτηρῶν.

731 ΑΜΥ. Ημυνεν.

735 ΑΟΣ. Βοηθούς.

738 ΗΚ. Δι' ἧς ἀμυνοίμεθα τοὺς πολεμίους. ΕΤΕ. Δυνάμενον ὄχλον ἐν μέρει περὶ τὰ κατεπείγοντα βοηθεῖν τοῖς καταπεπονημένοις.

740 ΠΟΝ. Παρακεκλιμένοι τῇ θαλάσσῃ, περιεχόμενοι.

741 ΤΩ, Διὸ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν, καὶ τῆς μάχης, ἡ σωτηρία. οὐ γὰρ

ἐν

Η, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Οστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Εκτορος ὀτρύναντος,
745 Τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

ἐν τῷ, μειλιχίους ἡμᾶς καὶ πρᾴους εἶναι τοῖς πολεμίοις. Ο ἐστιν· οὐ τῆς περὶ τὸν πόλεμον φιλανθρωπίας. Τὸ δὲ ἑξῆς· οὐχ' ἡ προσήκουσα πολέμου οἰκεία, ἀλλ' εἰρήνης. ἢ ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως· οὐκ ἐν τῷ πολεμεῖν προσηκόντως, ἡ ἐπιφάνεια τῆς σωτηρίας, ἀλλ' ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. ΜΕΙ. Αρίσταρχος κατὰ δοτικήν. ἵν' ᾖ ὁ λόγος· φῶς ἡμῖν ἐν ταῖς χερσίν ἐστιν, οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ τοῦ πολέμου. Ο δὲ Θρᾷξ φησίν. οὐκ ἔστιν ἡ προσήκουσα πολέμου, ἀλλ' εἰρήνης.

742 ΜΑΙ. Μανιωδῶς, ἀκατασχέτως. ΕΦΕ. Επεδίωκεν. ἢ, ἐπήρχετο.

744 ΚΗ. Καυστικῷ. ΧΑ. Εις χάριν τοῦ Εκτορος παρορμῶντος.

745 ΟΥ. Εκ χειρὸς ἐπίτρωσκε. ΔΕ. Εκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν.

746 ΑΥ. Εκ τοῦ σύνεγγυς ἐπίτρωσκεν.

ΥΠΟ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΠΑτρόκλῳ δεηθέντι Αχιλλεὺς ἐπιτρέπει τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν, παρήορον ἵππον τοῦ Αχιλλέως ἀνελόντα Πήδασον. Επειτα δὲ Πάτροκλον Εκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Απόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Πῖ Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Εκτορος αἰχμή.

ΩΣ οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Αχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ητε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
5 Τὸν δὲ ἰδὼν, ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
Εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
10 Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται.
Τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.

3 ΘΕΡ. Νεαρὰ, πρόσφατα. ΧΕ. Καταστάζων. ΜΕ. Βαθεῖα, σκοτεινή. Τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. Τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκὰ καθότι πλέον ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσι καταυγάζεται.

4 ΑΙ. Ὑψηλῆς. ἣν καὶ αἶξ ἀπολείπει διὰ τὸ πολὺ ὕψος, μάλιστα γὰρ ἡ αἶξ ἐν τοῖς κρημνοῖς βόσκεται. ΔΝΟ. Μέλαν.

5 ΩΚ. Ηλέησε.

8 ΝΗ. Μικρὰ κόρη. ΘΕΟΥ. Τρέχουσα. ΑΝΕ. Αναλαβεῖν, βαστάσαι. ΑΝΩ. Παρεκελεύετο, ἤθελε.

9 ΕΙ. Τοῦ πέπλου. Πέπλος ὡς ἐπιπολὺ τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον. τὸ δὲ ἀνδρεῖον, χιτών. ΚΑ. Κατέχει σπουδάζουσαν αὐτήν.

10 ΠΟ. Προσβλέπει.

11 ΤΕ. Νῦν, ὑγρόν. ΚΑ. Καταστάζεις, προχέεις.

Ηέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
Ηέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζώειν μὲν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ακτορος υἱὸν,
15 Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ηὲ σύ γ' Αργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
Εξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
20 Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ω Αχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Αχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Αχαιούς.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Εν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
25 Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὔτασται δ' Οδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Αγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
Τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,

12 ΠΙ. Εμφανίζεις, λέγεις.

14 ΖΩ. Αἰακὸς, ὁ Διὸς καὶ Αἰγίνης, γήμας Ενδηΐδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παῖδας, Πηλέα, καὶ Τελαμῶνα. Μιγεὶς δὲ καὶ Ψαμμάθῃ τῇ Νηρέως, γεννᾷ Φῶκον. Τοῦτον Πηλεὺς ἀποκτείνας, ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θετταλίας πρὸς Χείρωνα. Τελαμὼν δὲ, ἐν τῷ λόχῳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς ἀνελὼν ἀκουσίως καὶ αὐτὸς ἕνα τῶν συγκυνηγούντων, ἔφυγεν εἰς Σαλαμῖνα· καὶ γήμας Ερίβοιαν τὴν Αλκάθου ἐγέννησεν Αἴαντα. Μενοίτιος δὲ, ἀποικίσας εἰς Ωποῦντα, Πάτροκλον ἐτέκνωσεν. Ο δὲ, ἀποκτείνας καὶ αὐτὸς ἀκουσίως Αμφιδάμαντος παῖδα Κλησώνυμον καὶ ἐπὶ τούτῳ φυγὼν εἰς Φθίαν πρὸς Πηλέα, κατὰ συγγένειαν ἐπέμφθη παρ' αὐτοῦ πρὸς Χείρωνα. Ος αὐτὸν μετ' Αχιλλέως ἀνέθρεψεν. Η ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ.

15 ΑΙ. Αἰακοῦ υἱὸς Πηλεύς.

16 ΤΩΝ. Υπὲρ ὧν ἀμφοτέρων λυπηθείημεν ἄν.

17 ΟΛΟ. Οδύρῃ, οἰκτείρεις.

18 ΣΦΗΣ. Τῆς ἰδίας.

22 ΒΕ. Βεβίασται. καταπεπόνηκε.

23 ΑΡΙ. Πρόμαχοι.

24 ΚΕΑ. Κεῖνται. ὅ ἐστιν, ἀργοί εἰσιν.

25 ΒΕ. Αντὶ τοῦ, ἐκ βολῆς τέτρωνται. Εζήτηται δὲ, πῶς Πάτροκλος, περὶ Μαχάονος μηδὲν εἰπὼν, κατάλογον ποιεῖται τῶν τετρωμένων. Καὶ ῥητέον, ὡς βεβαιοῖ τὴν Αχιλλέως περίληψιν, ἵνα εἰς ἔλεον κινήσῃ παραλιπών. Λέγει δὲ περὶ ὧν μᾶλλον ἠγωνία.

26 ΟΥ. Εκ χειρὸς τέτρωται. ΔΟΥ. Ενδοξος περὶ τὸ δόρυ. πολεμικός.

28 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦσιν, ἀσχολοῦνται.

Ἕλκε' ἀκειάμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
Μὴ ἐμὲ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
Καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἤν που τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
Δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι, ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

29 ΕΛ. Θεραπεύοντες τὰ ἕλκη. ΑΜΗ. Ἀπερισμηχάνητος, ἀκαμπής. πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι μηχανήσασθαι. ΕΠΛΕΥ. Ἐγένη.

31 ΑΙ. Ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένε· Αἰνὸν γὰρ, τὸ κακόν. ΣΕΥ. Ἐκ σοῦ ὄνησιν ἕξει. ὠφεληθήσεται. ΟΨΙ. Ὁ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσόμενος. μεταγενέστερος.

33 ΝΗ. Ἀνηλεέστατε, ὠμότατε.

34 ΓΛΑΥ. Ἡ γλαυκοειδής· Τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυνον, καὶ ἀνηλεὲς, καὶ τῶν πετρῶν τὸ σκληρόν.

35 ΗΛΙ. Μεγάλαι, ὑψηλαί. ΝΟ. Ἀντὶ τοῦ, ἡ ψυχή. ΑΠΗ. Χαλεπός.

36 ΕΙ. Θέτις, καταναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεῖ γαμηθῆναι, τὰ γενόμενα παιδία εἰς πῦρ ἔβαλλε, νομίζουσα τὰς θνητὰς τῷ πυρὶ σάρκας καταφλέξειν, τὸ δὲ ἀθάνατον διαφυλάξειν. Οὕτως ἓξ παῖδας διέφθειρεν. ἕβδομον δὲ γενόμενον, Ἀχιλλέα, βάλλει ὁμοίως εἰς πῦρ. Θεασάμενος δὲ Πηλεὺς, ἀφήρπασε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, τρέφειν παρέδωκε Χείρωνι. Ὁ δὲ, λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς τρέφων, ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα. Διδάξας δὲ τὴν ἰατρικὴν τέχνην, καὶ λυρικὴν, καὶ μουσικὴν, ἀπέδωκε τῷ πατρί. Ἀγανακτήσασα δὲ Θέτις, καὶ καταλιποῦσα τὸν Πηλέα, ἐχωρίσθη εἰς θάλασσαν. Στρατευομένῳ δὲ Ἀχιλλεῖ ἐπὶ Ἴλιον προεῖπεν, ὅτι πολεμῶν μετὰ Τρωσὶ, ζωὴν ὀλιγοχρόνιον κτήσεται, πλείστην δὲ τὴν δόξαν· Ἀπεχόμενος δὲ τῆς μάχης, ἄδοξον μὲν βίον, πολυχρόνιον δὲ, διάξει. Ἃ μαθὼν Ἀχιλλεὺς, δόξαν αἰώνιον ζωῆς προσκαίρου προκρίνας, ἐστράτευσεν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

37 ΕΠΕ. Εἶπε.

38 ΠΡΟ. Πρόπεμψον. ΟΠΑΣ. Παράσχου, δός.

42 ΑΝΑΠ. Ἀναπαύσωνται.

43 ΟΛΙ. Προσληπτέον τὸ, γίνεται. ἀντὶ τοῦ, ὀλίγον καιρὸν ἀνάπαυσιν τοῦ πολέμου ἴδωσιν οἱ κεκμηκότες.

Ρεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
45 Ωσαιμεν ποτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ως φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς·
Ω μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες;
50 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἥντινα οἶδα,
Οὔτέ τι μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Αλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Οππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει.
55 Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Αχαιῶν,
Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Αγαμέμνων
Ατρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
60 Αλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
Ασπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν. ἤτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε πτόλεμός τε.
Τύνη δ' ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
65 Αρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,

44 ΑΥ. Νῦν, μάχῃ.
46 ΝΗ. Νῦν, ἄφρων, καὶ ἀνόητος.
47 ΛΙ. Ικετεύειν, δεῖσθαι.
50 ΕΜ. Επιστρέφομαι.
53 ΑΜΕΡ. Αποστερῆσαι, μερίσαι.
54 ΚΡΑ. Ος τις τῷ κράτει προέχει· ὅ ἐστιν. ἀξία τινὶ μείζονι.
55 ΤΟ. Διό μοι. ἢ, τοῦτο μοι.
56 ΕΞΕ. Ως ἐξαίρετον ἔδωκαν.
57 ΚΤΕ. Εκτησάμην.
59 ΑΤΙ. Ατιμον. ΜΕ. Μέτοικον, φυγάδα. Μέτοικοι δὲ λέγονται οἱ καταλιπόντες τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ ἄλλην οἰκοῦντες.
60 ΠΡΟ. Προγεγονέναι. συμβάντα. ΟΥΔ. Οὐδαμῶς δυνατὸν ἦν.
61 ΑΣ. Αδιαλείπτως. ΚΕ. Οργίζεσθαι. Η ΤΟΙ. Καί τοι ἐλογισάμην.
62 ΜΗ. Μῆνιν, ὀργήν. Παρασχηματισμὸς, ὁ τρόπος.
64 ΤΥ. Σύ. Δωρικῶς. ΔΥ. Ενδυθι.

Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Αργεῖοι, Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
70 Θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
Εγγύθι λαμπομένης. τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Αγαμέμνων
Ηπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
75 Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.
Οὐδέ πω Ατρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
Εχθρῆς ἐκ κεφαλῆς, ἀλλ' Εκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Αχαιούς.
80 Αλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Εμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
Πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ως ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
85 Πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην

---

66 ΕΙ. Εὰν δὴ τὸ τῶν Τρώων πλῆθος ὡς νέφος κατέχῃ τῶν ναυσταθμῶν ἰσχυρῶς. Νῦν γὰρ λέγει νέφος τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. Γράφεται καὶ, ἢ δή· ἰν, ἢ, ἐν ᾧ τόπῳ τῶν πολεμίων πλῆθος ἀμετακίνητόν ἐστιν, ἐκεῖ αὐτὸς ἄρχει Μυρμιδόσι.

67 ΡΗ. Τῷ αἰγιαλῷ.

68 ΚΕ. Παρακέκλινται.

69 ΠΟ. Τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. Πόλις γὰρ διχῶς λέγεται. ἥ τε κατασκευὴ τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ τὸ κατοικοῦν πλῆθος. Πόλις οὖν αὐτὴ τοῦ, οἱ πολῖται. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

70 ΘΑΡ. Αντὶ τοῦ, τεθαῤῥηκυῖα. προσηγορία αντὶ μετοχῆς.

71 ΕΝΑΥ. Τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμούς. διώρυχας. Διὰ δὲ τούτου παρακατασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην τὴν ἐν ῥαψ. Φ.

72 ΠΛΗ. Πληρώσειαν. ΚΡΕΙ. Εἰ προσηνὴς μοι καὶ εὔνους ὑπάρχει ὁ Αγαμέμνων.

74 ΠΟ. Οὐκ ἔτι γὰρ ἀριστεύει κατὰ τὸν πόλεμον ὁ Διομήδης, πρὸς τὸ ἀποτρέψαι τὰ κακὰ τῶν Ελλήνων.

75 ΜΑΙ. Δαιμονίως ἐνεργεῖ, ἐνθουσιᾷ.

76 ΟΠΟΣ. Φωνῆς.

78 ΠΕ. Περιῤῥήγνυται. ἐξ οὗ περιηχεῖ.

Αψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν·
Εκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ηρης,
Μή σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
90 Τρῶσι φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, ποτὶ Ιλιον ἡγεμονεύειν.
Μήτις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Εμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἑκάεργος Απόλλων·
95 Αλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείῃς, τοὺσδε δ' ἐᾶν πεδίον κάτα δηριάασθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Αθηναίη, καὶ Απολλον,
Μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
Μή τέ τις Αργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
100 Οφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι.
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
Βάλλοντες. δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
105 Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ

86 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἀποκαταστήσωσιν, ἀποδώσωσιν. Διατὶ Αχιλλεὺς ἐπὶ καθαιρέσει Διομήδους μέμνηται καὶ Αγαμέμνονος καὶ οὐδενὸς ἄλλου; λέγων· Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος, Οὐδέπω Ατρείδεω. Ρητέον δὲ, ὅτι Αγαμέμνονος μὲν εἰκότως. ἦν γὰρ ἐχθρὸς αὐτοῦ. Καὶ Διομήδους δὲ, διὰ λόγους ὑβριστικοὺς, οὓς εἰς αὐτὸν ἀπέρριψε μετὰ τὴν πρεσβείαν. λέγει γάρ· Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα.

87 ΙΕ. Αντὶ τοῦ, ἴθι, καὶ παραγίγνου.

89 ΛΙ. Προθυμεῖσθαι.

91 ΕΠΑ. Τερπόμενος, χαίρων.

92 ΕΝΑΙ. Αντὶ τοῦ, ἐναίρων. ὅ ἐστι, φονεύων.

94 ΕΜ. Κατέλθοι. ὅ ἐστιν, ἐμποδὼν στῇ, ἐμποδίσῃ.

95 ΠΑ. Εἰς τοὐπίσω ἀναστρέφειν. ΦΑ. Αντὶ τοῦ, ἐπειδὰν σώσῃ τὰς ναῦς.

96 ΚΑ. Μάχεσθαι.

59 ΕΚ. Διαφύγοιμεν. ΝΩ. Απαρέμφατόν ἐστιν. ἵν' ᾖ, ἡμῖν τὸν ὄλεθρον ἐκδῦναι γένοιτο. Τοῦτο γὰρ λέγει.

100 ΚΡΗ. Νῦν, τὰ τείχη, μεταφορικῶς. Ιδίως γὰρ κρήδεμνον καλεῖται τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα.

103 ΔΑΜ. Εδάμαζε.

105 ΚΑ. Ψόφον.

Κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'. ὃ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Εμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Αμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν.
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· κὰδ δέ οἱ ἱδρὼς
110 Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
Αμπνεῦσαι, πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
Εσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Οππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Αχαιῶν.
Εκτωρ δ' Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
115 Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Αντικρὺ δ' ἀπάραξε. ὃ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ·
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
120 Εργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρε
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ως τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
125 Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
Ορσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε.

106 ΚΑΠ. Κατὰ τὰ φάλαρα. Φάλαρα δέ εἰσι τὰ κατὰ τὸ μέσον τῆς περικεφαλαίας μικρὰ ἀσπιδίσκια, ἅτινα κόσμου χάριν σύντίθενται.

107 ΑΙΟ. Νῦν, ποικίλον.

108 ΕΡΕΙ. Ωθοῦντες.

109 ΑΣΘ. Τῇ πολλῇ ἀναπνοῇ.

111 ΠΑΝ. Πανταχόθεν καὶ αὐτὸν περιεστοίχησε τὰ κακά.

115 ΚΑΥ. Τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος τὸ εἰς τὴν ἐπὶ δορατίδα ἐμβαλλόμενον.

116 ΑΠΑ. Απέκοψε.

117 ΠΗ. Εκράδαινεν, ἔσειε. ΚΟ. Κολοβὸν, ἐστερημένον αἰχμῆς.

118 ΒΟΜ. Ηχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.

120 ΜΑ. Αντὶ τοῦ, τὰ τῶν μαχομένων ἐνθυμήματα ἐλαττοῖ. κατὰ μεταφορὰν τῶν κειρομένων.

123 ΑΙ. Η, ταχέως κατασβεννυμένη, ἢ, ἡ δυσκατάσβεστος, παρωνύμῳ χαρακτῆρι.

124 ΑΜ. Περιεῖπεν, ἐνήργει.

125 ΜΗ. Μηρούς. δυϊκῶς. ΠΛΗΞ. Πλήξας, παίσας, τύψας.

126 ΙΠ. Εφ' ἵππων ποιούμενε τὴν κέλευθον. οἷον, ταχύτατε, ἱππικέ· ἢ οἷον, παραπλησίαν ἵπποις ὁρμὴν ἔχων.

Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν.
Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται,
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
130 Ὣς φάτο. Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.
135 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
140 Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
145 Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε,
Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.

127 ΔΗ. Πολεμικοῦ. ΕΡΩ. Νῦν, ὁρμήν, ἀναφοράν, πνοήν.

128 ΚΑΙ. Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ φυγεῖν δύνωνται.

134 ΑΣΤΕ. Ἤτοι, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα ἢ, λαμπρόν.

140 ΕΓ. Προπαρεσκεύακε, μόνον αὐτὸ τὸ δόρυ σώζεσθαι, διὰ τό, ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν Ἥφαιστον. Κατὰ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ, ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα. Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμὼν εἰς δόρυ παρέσχε. Φασὶ δὲ, Ἀθηνᾶν μὲν ξέσαι αὐτό, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι. Τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἠρίστευε, καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι.

142 ΕΠΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἠδύνατο. ΠΗ. Κραδᾶναι, σεῖσαι.

143 ΠΗ. Τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους Θεσσαλικοῦ τμηθεῖσαν. Μελία δὲ, εἶδος δένδρου.

146 ΡΗΞ. Ἀνδρεῖον.

147 ΟΜΟ. Ἀπειλήν.

Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
150 Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Αρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ωκεανοῖο.
Εν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
Τόν ῥά ποτ' Ηετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Αχιλλεὺς,
Ος καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Αχιλλεὺς
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν. οἱ δὲ, λύκοι ὣς
Ωμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκὴ,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινὸν,
160 Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ
Ακρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
165 Αμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ρώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Αχιλλεὺς,

---

148 ΥΠΑ. Αντὶ τοῦ, ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἦγεν.

150 ΑΡ. Ἅρπυια, ἤτοι ἀνέμου εἶδος, παρὰ τὸ ἁρπάζειν· ἢ δαίμονες ἁρπακτικαί, ὧν τὰ ὀνόματα, Αελλὼ, Ωκυπέτη, Ποδάργη. Τινὲς δέ φασιν, Αρπυια Ποδάργη, ἵν' ᾖ ὄνομα φορβάδος, λευκοὺς πόδας ἐχούσης.

152 ΠΑ. Ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. ΠΗ. Ονομα κύριον ἵππου.

153 ΗΕ. Θήβας τὰς Υποπλακίους λέγει. ΗΓΑ. Αντὶ τοῦ, ἐκόμισε. Φέρεται γὰρ ὡς αὐτοκίνητον τὸ ἔμψυχον· κομίζεται δὲ τὸ ἄψυχον.

159 ΔΑΠ. Σαρκοφαγοῦσι. ΠΑ. Αντὶ τοῦ, παρειαὶ, αἱ σιαγόνες. ΑΙ. Πεφοινιγμένον ὑπὸ αἵματος, οἷον πυῤῥόν.

160 ΑΓΕ. Κατὰ ἀγέλας. Εστι δὲ ἐπίῤῥημα παραβολῆς δηλωτικόν. ΙΑ. Απίασι, πορεύονται.

161 ΛΑ. Πιόμενοι, ἀναῤῥοφήσοντες. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν γλώττης, ὅταν πίνωσι. Καί ἐστιν ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος. ΑΡΑΙ. Λεπταῖς.

162 ΑΚΡΟΝ. Απὸ ἄκρου τοῦ στόματος ἐρευγόμενοι τὴν ποιότητα τοῦ αἵματος.

163 ΠΕ. Περιστενοχωρεῖται, περισσῶς στενοῦται.

166 ΡΩ. Σπουδαίως ὥρμων.

Οτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ ἧσιν Ἀχιλλεὺς
Ες Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
170 Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι.
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει
Σημαίνειν, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο διϊπετέος ποταμοῖο·
175 Τὸν τίκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷϊ,
Ος ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
180 Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ηράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένῃσιν
Εν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.

167 ΑΣΠΙ. Ὁπλίτας, μαχητάς.

170 ΚΛΗ. Καθέδραις.

173 ΙΗΣ. Μιᾶς τάξεως. ΑΙΟ. Ποικίλον θώρακα ἔχων.

174 ΣΠΕΡ. Σπερχειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας. ΔΙ. Ἤτοι, ὑπὸ Διὸς πεπτωκότος. Διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων πληροῦσθαι τοὺς χειμάρρους. ἢ, διαφανοῦς.

175 ΤΟΝ. Ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώρην ἔσχεν· ὡς μὲν Στάφυλος ἐν γ Θεσσαλικῶν, ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἄκτορος θυγατρός. Φερεκύδης δὲ, ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος. Ἄλλοι δὲ, ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκμαίωνος.

177 ΑΥ. Κατ' ἐπίκλησιν δὲ, καὶ φήμην, Βώρῳ.

178 ΑΝΑ. Φανερῶς. ΟΠΥΙ. Κατὰ νόμον συνῴκει, ἐγεγαμήκει. ΠΟ. Παρασχών.

180 ΠΑΡ. Ὁ ἐκ νομιζομένης παρθένου γεννηθεὶς, φθαρείσης λαθραίως. ΧΟ. Ἐν τῷ χορεύειν καλλίστη.

181 ΚΡΑ. Κρατερὸς, ἰσχυρός. ΑΡ. Ὁ Ἑρμῆς. ἁγνὸς καὶ ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνου· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός.

182 ΜΕΛ. Ἀδούσαις, χορευούσαις.

183 ΧΡΥ. Καλλιτόξου, ἢ, χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης. Ἠλακάτην γὰρ καλοῦσι τὸ βέλος, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐξ οὗ τὸ νῆμα ἕλκουσιν. Ὡς ἐκεῖ ὁ Ποιητής· Ἠλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. Καὶ τὸ ὑποίσιον, ὅταν λέγῃ. Κὰδ δ' αὐτοῦ λίνα χεῦον ἐπ' ἠλακάτας τανύσαντες. ΚΕ. Κυνηγετικῆς. Παρὰ τὸ γίγνεσθαι ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, ὅ ἐστι, θόρυβον. ὥσπερ καὶ ἐν θήρᾳ τοῦ Καλυδωνίου συός· Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν.

Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
185 Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,
Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
190 Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος ὡσεὶ θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
195 Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν ἐῢ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
200 Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω
Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστος,
Σχέτλιε Πηλέος υἱὲ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους.
205 Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
Αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

185 ΕΡ. Ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπὸ ἑτέρου· μήτε δὲ κακῶσαι ἄλλον, διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετήν· ὅθεν καὶ δοτὴρ ἐάων, ὅ ἐστιν, ἀγαθῶν.

187 ΜΟ. Μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς τόκους. οἷον λοχεύτρια.

188 ΠΡΟ. Εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τὸ φανερόν. Περισσεύει δὲ ἡ πρὸ πρόθεσις.

189 ΕΧΕ. Ἐχεκλῆς, Ἄκτορος παῖς.

191 ΑΤΙ. Μετ' ἐπιμελείας ἔτρεφε.

192 ΑΜ. Φιλοφρονούμενος, ἀγαπῶν.

199 ΚΡΙ. Διαλέξας.

202 ΠΑΝ. Ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς χρόνον.

203 ΧΟ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, χολῇ.

Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
Ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
210 Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
215 Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
220 Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήσασα χιτώνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων·
225 Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τεῳ σπένδεσκε θεῶν ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι.

207 ΘΑΜ. Συνεχῶς ἐλέγετε.

208 ΦΥ. Τῆς κατὰ πλήθη μάχης. ΕΗΣ. Ἧς, ἥστινος. ΕΡΑ. Ἠρᾶσθε, ἐπιθυμεῖτε.

211 ΑΡ. Ἡρμόσθησαν, ἐπυκνώθησαν ἐξιόντες.

212 ΑΡΑ. Ἁρμόσῃ.

214 ΑΡΑ. Ἥρμοσαν.

216 ΨΑΥ. Ἔψαυον, ἥπτοντο. ΙΠ. Ἱππείαις θριξὶ τὸν λόφον κομῶσαι. ΛΑΜ. Τοῖς περικεφαλαίας ἥλοις. οἵτινες ἀσπιδισκίοις παραπλήσιοί εἰσι.

221 ΧΗ. Κιβωτοῦ. ΑΝΕ. Ἀνέῳξεν.

224 ΑΝΕ. Σκέπην τινὰ ποιούντων διὰ τὸν ἄνεμον. ΟΥ. Τῶν δασέων, καὶ ἐχόντων οὐλότητα.

225 ΕΣ. Ἦν, ἐκεῖτο.

227 ΟΥ. Οὔτέ τινι ἄλλῳ.

228 ΤΟ. Τοῦτο δή. ΘΕ. Θείῳ.

230 Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον.
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ· λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· (Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·)
Ζεῦ, ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
235 Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο.
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
240 Ἀλλ' ἕταρον πέμπω πολέσι μετὰ Μυρμιδόνεσσι
Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ·

231 ΜΕ. Μέσῃ τῇ σκηνῇ. ΛΕΙ. Ἔσταζεν, ἔσπενδε.

233 ΖΕΥ. Ἐν χωρίῳ τῶν Ὑπερβορέων τῇ Δωδώνῃ τιμώμενε. Τίς δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ Δωδωναίου Διὸς λόγος, καὶ ὁ τόπος, ἐξ οὗ αὐτὸν ἐπικαλεῖται οὕτως; Δευκαλίων, μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν, παραγενόμενος εἰς τὴν Ἤπειρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυΐ. Πελειάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης, κατοικίζει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς, καὶ Δωδώνης, μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων, Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. Ἱστορεῖ Θρασύβουλος. ΠΕ. Θεσσαλικέ. Πελασγία γὰρ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο· ἐξ οὗ καὶ Πελασγικὸς, ὡς ὑπὸ Πελασγῶν τιμώμενος, ἐπεὶ Πελασγοὶ κατῴκησαν τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας παρὰ Αἰολέων ἐξ Ἄρνης τῆς Φθιώτιδος. ἢ μέντοι πόλις, Πελασγία.

234 ΜΕ. Βασιλεύων. ΔΥΣ. Τῆς κακὸν χειμῶνα ἐχούσης. ΣΕΛ. Ἔθνος Ἠπειρωτικὸν τῆς Θεσπρωτίας, κληθὲν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Σελλήεντος. Πίνδαρος δὲ Ἕλλους αὐτοὺς κληθῆναί φησι, χωρὶς τοῦ σ, ἀπὸ Ἕλλου τοῦ Δρυτόμου, ὥς φασι, πρώτου καταδείξαντος τὸ μαντεῖον.

235 ΥΠΟ. Ὑπομάντεις, ἱερεῖς. ὅ ἐστι, χρησμῳδοὶ, θεολόγοι, προφῆται. Ὑποφήτας γὰρ λέγουσι, τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια ἀσχολουμένους, καὶ τὰς μαντείας τὰς γινομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐκφέροντας. ΑΝΙ. Ἤτοι. βάρβαροι, σκληρῶς τε καὶ νομαδικῶς ζῶντες, ταύτην ἔχοντες δίαιταν, ὡς μηδὲ ἀπονίζεσθαι τοὺς πόδας, διὰ τὸ μὴ παραδέχεσθαι τὴν ἐκ τοῦ πρώτου βίου μεταβολήν. ἢ τοῦτο ἔκ τινος ἔθους ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ ποιοῦντες. Ἔνιοι γὰρ καὶ λουτρῶν ἀπέχονται, καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας. Τινὲς δὲ αὐτοὺς διὰ τοῦτο λέγουσιν ἀνιπτόποδας, ὅτι οὐκ ἐξίασιν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, διὸ οὔτι ἀπολούεσθαι ἀνάγκην ἔχουσιν. Ἄνδρων δὲ ἐν ἱστορίαις φησὶν οὕτω κληθῆναι, ἐπεὶ, φιλοπόλεμοι ὄντες, οὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Πλευρώνιος, ἔθνος εἶναι τοὺς Ἕλλους ἀπόγονον Τυρρηνῶν, καὶ, διὰ πάτριον ἔθνος, οὕτω τὸν Δία θρησκεύειν. ΧΑ. Οἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κοιμώμενοι.

239 ΝΗ. Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νηῶν, ἐν τῷ ναυσταθμῷ.

Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Εκτωρ
Εἴσεται, ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
Ημέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
245 Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Αρηος.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
Ασκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
250 Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι·
Η τοι ὁ μὲν, σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Αψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
255 Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης· ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Αχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Εστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
260 Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι·
Τοὺς δ' εἴπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης

---

243 ΕΠΙ. Επίσταται.

245 ΜΩ. Τὴν μάχην. ἀπὸ τοῦ παρεπομένου.

246 ΑΠΟ. Απὸ τῶν νηῶν.

247 ΑΣ. Αβλαβής, ὑγιής.

248 ΑΓ. Συστάδην μαχομένοις. πολεμικοῖς.

259 ΣΦΗ. Σφηξὶν ὅμοιοι. διὰ τὸ θερμὸν αὐτῶν καὶ πληκτικόν. ΕΞΕ. Αθρόως ἐξίεσαν.

260 ΕΙ. Τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ οἰκοῦσιν. ὅ ἐστι, φωλεύουσι, τοῖς τὴν σφηκιὰν ἔχουσι παρὰ τὴν ὁδόν. ΕΡΙ. Ερεθίζωσιν. ΕΘΟΝ. Συνεχῶς ἐξ ἔθους παραγινόμενοι, καὶ βλάπτοντες.

261 ΚΕΡ. Ερεθίζοντες.

262 ΝΗ. Νήπιοι, ἄφρονες.

263 ΠΑ. Τὸ ἑξῆς, παριὼν τίς. ΟΔΙ. Οδοιπόρος.

Κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
265 Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες, κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Εκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
  Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
270 Ανέρες ἐστὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
275 Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες. ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
280 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι, παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι.
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
285 Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
290 Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν

---

264 ΟΙ. Ἀκόλουθον ἦν εἰρηκέναι, τῷ δὲ ἄλκιμον.

283 ΑΙ. Χαλεπόν.

287 ΠΥ. Πεποίηται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν ἐν τῇ νηΐ.

290 ΑΜ. Ἑκατέρωθεν ἔφυγον.

291 ΠΑΙ

Παίονες. ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ηγεμόνα κτείνας ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι,
Εκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ημιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι. τοὶ δ' ἐφόβηθεν
295 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ. Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
Εκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
300 Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ·
Ως Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
Ου γάρ πω τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Αχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
305 Αλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη,
Ενθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
Ηγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Αρηϊλύκου βάλε μηρὸν
Εγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
310 Ρῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος. ὁ δὲ, πρηνὴς ἐπὶ γαίης
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.

291 ΠΑΙ. Εθνος ὅμορον Θρακῶν.

294 ΗΜΙ. Ημίκαυστος, ἡμίφλεκτος.

298 ΣΤΕ. Αστραπτικός.

299 ΠΡΩ. Αἱ προενηνοχυῖαι τῶν ὀρῶν ἐξοχαί.

300 ΝΑ. Οἱ ὀρεινοὶ καὶ ἀναπεπταμένοι τόποι. οἱ σύμφυτοι. ΟΥ. Αἴφνης διέλαμψεν αἴθριον. Ο δὲ λόγος· ξηροῦ δὲ καὶ πυῤῥώδους πνεύματος περὶ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν ῥαγέντος ὑπὸ τὸν οὐρανὸν, ἐξέλαμψεν αἰθήρ. τουτέστιν, ἀστραπὴ ἐγένετο. Διορῶνται οὖν, φησι, καὶ τοῦ αἰθέρος ἀστέρες, νεφέλης ῥαγείσης. ΥΠΕΡ. Διαφανὴς ἐγένετο. ΑΣ. Μέγιστος, πολὺς, καὶ ἀσυνόπτος.

302 ΕΡΩ. Νῦν ὁρμή. Εστι δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ.

304 ΠΡΟ. Επειγμένως καὶ ὁλοσχερῶς ἐκστρέψαντες τὰ νῶτα.

305 ΥΠΟ. Εξίσταντο, ὑπεχώρουν.

308 ΣΤΡΕ. Εἰς φυγὴν κλινάντος.

Φυλείδης δ' Αμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Εφθη, ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
315 Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται, περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὔτασ' Ατύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Αντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος.
Ηριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
320 Αντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος. τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Εφθη, ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, (οὐδ' ἀφάμαρτεν)
Ωμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε.
325 Δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ως τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε.
Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Υἷες ἀκοντισταὶ Αμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Οἰλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι. τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ελλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
335 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον. ἔγχεσι μὲν γὰρ

314 ΕΦ. Εφθασε, προέλαβεν. ΟΡΕΞ. Νῦν, ἐφικόμενος καὶ πλήξας ἐκ χειρός. ΠΡΥΜ. Τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ σκέλους. ΠΑ. Παχύς.

315 ΜΥ. Η γαστροκνημία. ἥτις συνέστηκεν ἐκ πολλῶν νεύρων καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν.

319 ΑΥ. Ετοίμως, παραχρῆμα. Μᾶλλον δὲ, ἄγχοθεν.

322 ΟΡΕΞ. Επὶ τὸ πλῆξαι ὁρμήσας.

323 ΠΡΥΜ. Τὸ ἀκρότατον τοῦ βραχίονος.

324 ΔΡΥΨ. Επέσχισε δὲ τὴν σάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ.

327 ΕΙΣ. Εἰς τὸ σκότος.

331 ΒΛΑ. Εμποδισθέντα.

333 ΥΠΕ. Εβαπτίσθη.

334 ΠΟΡ. Μέλας, σκοτεινός.

Ημβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω.
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ιπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐῤῥαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχε δὲ οἶον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ακάμαντα κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ιδομενεὺς δ' Ερύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά.
Εκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματος ὀφθαλμοί, τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.
Ως δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
Αἶψα διαρπάζουσιν, ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
Ως Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Εκτορι χαλκοκορυστῇ
Ιετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,

---

336 ΜΕ. Ματαίως.

337 ΣΥ. Ἐκ τοῦ συνέγγυς ἐμαχέσθησαν.

339 ΕΡ. Διεφθάρη, ἐκλάσθη.

340 ΕΔΥ. Κατὰ βάθους εἰσῆλθε.

341 ΠΑ. Παρωνέχθη, παρεκρεμάσθη.

347 ΝΕΡ. Ὑπὸ τὸν ἐγκέφαλον. ΚΕ. Συνέτριψε, περιέσχισε.

350 ΠΡΗ. Ἐξεφύσησε, μετὰ πνεύματος ἐξέδωκεν.

352 ΕΠΕ. Μετὰ βίας ἐπῆλθον, ἐφώρμησαν.

353 ΣΙΝ. Βλαπτικοί. ΥΠ. Ὑφαιρούμενοι τὰ λιπαρὰ τῶν βοσκημάτων.

357 ΔΥΣ. Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

360 Ασπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον, καὶ δοῦπον ἀκόντων·
Η μὲν δὴ γίνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Αλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
Ως δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
365 Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ·
Ως τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε.
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Εκτορα δ' ἵπποι
Εκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
370 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Αξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
Πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
375 Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
Αψορρον προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίαζον.
380 Αντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Αμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Εκτορι κέκλετο θυμός.

361 ΣΚΕΠ. Παρεσκέπτετο, ἐφυλάσσετο. ΡΟΙ. Ρύμην, ὁρμὴν, ἦχον.

365 ΑΙ. Οταν πνεύματος ἦχον καὶ νέφος παραστήσῃ· ὅταν ὁ Ζεὺς μετὰ τὴν αἰθρίαν κατάστασιν ἐμβολὴν ἀνέμου διεγείρῃ. ΑΙ. Πῶς αἰθέρος; τὰ γὰρ πάθη ταῦτα περὶ τὸν ἀέρα συμβέβηκε. Τάχα οὖν συγχεῖται ὁ ἀὴρ πρὸς τὸν αἰθέρα. ὡς καὶ ἐν τῇ Λ. Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος. καί· Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι, καὶ νεφέλῃσιν. Οὐ γὰρ αἱ νεφέλαι ἐν τῷ αἰθέρι.

369 ΟΥΣ. Εν σχήματι πέφρακε. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ὃν ἀέκοντα.

374 ΕΠΕΙ. Επειδὴ διεσκεδάσθησαν. ΑΕΛ. Νῦν, ἡ κόνις.

375 ΣΚΙΔ. Ανηκοντίζετο. ΤΑ. Επιτεταμένως ἔτρεχον.

379 ΑΝΕ. Ανεκρότουν, ἀνετρέποντο.

Ιετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ως δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
385 Ημάτ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Εκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
390 Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
Ες δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
Εξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ως ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
395 Αψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
Ενθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
400 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα Ηνοπος υἱὸν
Δεύτερον ὁρμηθείς. ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ

---

384 ΒΕ. Ψόφου ἐγέμεν, ἐβάρει.

385 ΗΜΑ. Εν τῷ τῆς ὀπώρας καιρῷ.

387 ΣΚΟ. Αδίκους. ἀπὸ τοῦ εὐθέως καὶ ὀρθοῦ παρατετραμμένας ἐπὶ τὸ ἄδικον. ὅ ἐστι, στρεβλάς.

388 ΔΙ. Νῦν, τὸ δίκαιον. ΘΕ. Τὴν ἐκ θεῶν ἐπιστροφὴν καὶ φροντίδα.

390 ΚΛΙ. Φάραγγας, ἢ ὀρῶν ἀποκλίσεις. ΑΠΟΤ. Αποτέμνονται. χωρίζουσι. ΧΑ. Οἱ ὑπὸ τῶν χειμάρρων ἐκρηγνύμενοι αὐλῶνες. Παρὰ τὸ χαράσσειν, καὶ τραχύνειν τὴν γῆν.

392 ΕΠΙ. Ητοι, ἄνωθεν ἐκ τοῦ προσάντους. ἢ, ἐπικάρσιαι καὶ πλάγιοι. ἢ ἐπὶ κεφαλὴν, καὶ εἰς τὸ κάταντες. ΚΑΡ. Τοῦ κάρη ἐστὶν ἀποκοπὴ, οὐ τοῦ κάρα. Οὐ λέγει γὰρ ὁ Ποιητὴς ποτὲ κάρα, ἀλλὰ κάρη. Αὐτὸ δὲ τὸ κάρη, τοῦ κάρηνον ἐστὶν ἀποκοπή. Τὰ γὰρ εἰς η οὐδέτερα, ἢ δυϊκά εἰσιν, ἢ πληθυντικά. ΜΙ. Ελαττοῦται, φθείρεται.

394 ΕΠΕ. Απέτεμεν.

395 ΕΕΡ. Συνήλαυνε. ΠΑ. Εἰς τὰ ὀπίσω πεπτωκότας.

398 ΜΕ. Μεταδιώκων. ΑΠΕ. Δίκην εἰσεπράττετο.

Ηστο ἀλείς. ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ηνία ἠΐχθησαν. ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
405 Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων.
Εἷλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φὼς
Πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Εκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ως εἷλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ·
410 Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ερύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Εν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
415 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ερύμαντα, καὶ Αμφοτερὸν, καὶ Επάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Εχίον τε, Πύριν τε,
Ιφέα τ', Εὔιππόν τε, καὶ Αργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
420 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
  Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι. πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστέ.
Αντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω
Οστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
425 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
  Η ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.

403 ΑΛΕΙΣ. Συσταλείς. ΕΚ. Ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγη.

404 ΗΙΧ. Ὡρμήθησαν.

405 ΓΝΑΘ. Σιαγόνα.

407 ΠΡΟ. Προβεβλημένῳ. ΙΕ. Ητοι, μέγαν.

408 ΘΥ. Ἔξω. ΛΙ. Τῇ ὁρμιᾷ, ἢ τῷ ἀγκίστρῳ. ΗΝΟ. Διαυγεῖ χαλκῷ. Λέγει δὲ, τῷ ἀγκίστρῳ.

412 ΚΕ. Ἐσχίσθη.

413 ΒΡΙ. Ἰσχυρᾷ.

414 ΘΥ. Ὁ τὴν ψυχὴν διαφθείρων, καὶ ἀπολλύων.

419 ΑΜΙ. Ἀζώστους, ἢ, μίτρᾳ καὶ θώρακι μὴ χρωμένους.

420 ΔΑ. Ἀναιρεθέντας.

421 ΚΑ. Ἐπιπλήσσων, ὀνειδίζων.

422 ΠΟ. Ποῦ.

Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
430 Ως οἳ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ηρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
Ω μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
435 Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν, ὁρμαίνοντι,
Η μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Η ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη,
440 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ανδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ
Αψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ερδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
445 Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
Φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης,
Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
Υἱέες ἀθανάτων τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
450 Αλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
Ητοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.

428 ΓΑΜ. Ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντες.

429 ΚΛΑ. Φθεγγόμενοι, κράζοντες.

435 ΜΕ. Διανοεῖται.

441 ΠΕ. Πέρατος ἠξιωμένον, εἱμαρμένον.

442 ΕΞ. Ἐλευθερῶσαι, ἐκλῦσαι.

449 ΚΟ. Νῦν φιλονεικίαν. ΕΝΗ. Ἐμβαλεῖς.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
Πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
455 Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ενθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
Τύμβῳ τε στήλῃ τε. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ᾽. οὐδ᾽ ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
460 Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ενθ᾽ ἤτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασυμήδην,
Ος ῥ᾽ ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος.
465 Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ᾽ αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
Εγχεῖ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ᾽ ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων.
Κὰδ δ᾽ ἔπεσ᾽ ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ᾽ ἔπτατο θυμός·
470 Τὼ δὲ διαστήτην· κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφι
Σύγχυτ᾽, ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ,
Σπασάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Αΐξας ἀπέκοψε παρήορον, οὐδ᾽ ἐμάτησε.
475 Τὼ δ᾽ ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·

456 ΤΑΡ. Θάψουσι.
459 ΨΙΑ. Ψεκάδας, δρόσους.
461 ΦΘΙ. Ἀπολέσειν.
468 ΑΙ. Ἀλγῶν. ἐκπνέων.
469 ΜΑ. Μυκησάμενος, φθεγξάμενος βαρύ.
470 ΚΡΙ. Ἐψόφηκεν, ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.
471 ΠΑ. Ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἵππος. παράσειρος λεγόμενος.
473 ΤΑ. Ἐκτεταμένον, εἰς μῆκος ἔχον τὴν ἀκμήν.
474 ΟΥΔ. Οὐδὲ ἐματαιοπράγησεν, ἢ ἠμέλησεν.
475 ἸΘΥΝ. Ἐπ᾽ εὐθείας ἔστησαν τεταγμένοι. ΡΥ. Χαλινοῖς, ἡνίαις· παρὰ τὸ ἐρύειν, ὅ ἐστιν, ἕλκειν. ΤΑ. Ἀπευθύνθησαν.

Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ενθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ·
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Εγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
Αλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
Ηριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
Ηὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Εξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
485 Ως ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ηΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ωλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
490 Ως ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Κτεινόμενος, μενέαινε. φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε, πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
495 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι,
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος

476 ΕΡΙ. Περὶ τῆς φιλονεικίας.

481 ΕΡ. Συνέρχονται. ΑΔΙ. Πυκνὸν, συνετόν. ΕΝΘ Ενθα αἱ φρένες εἰσὶ περὶ τὸ φύσει λαμπερὸν καὶ ἡδὺ μέρος τῆς ψυχῆς.

482 ΑΧΕ. Δένδρον, ὃ καλεῖται λεύκη. Ενιοι δὲ φηγοῦ εἶδος εἶπον αὐτήν.

483 ΒΛΩ. Εὐαυξὴς, μεγάλη.

484 ΝΕ. Νεωστὶ ἠκονημένοις. ΝΗ. Ναυπηγήσιμον ξύλον.

486 ΒΕ. Βρυχώμενος, ποιὸν ἦχον ἀποτελῶν, πιλῶν τοὺς ὀδόντας, καὶ συναρμόζων αὐτούς.

489 ΓΑΜ. Σιαγόσι. γνάθοις.

491 ΜΕ. Νῦν, ἐλειποψύχει. Αλλαχοῦ δέ φησι· νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν. ἀντὶ τοῦ, ὀργιζόμεθα. Καὶ μενέαινεν κῦδος ἀρέσθαι. ἀντὶ τοῦ, προεθυμεῖτο. ΟΝΟ. Εξ ὀνόματος ἐκάλεσεν.

494 ΕΕΛ. Επιθυμείτω.

498 ΚΑ. Αἰσχύνη, Ονειδος.

Εσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴκε μ' Αχαιοὶ
500 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Αλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.]
Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
Οφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'. ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Εκ χροὸς εἷλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο.
505 Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.]
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας
Ιεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ωρίνθη δέ οἱ ἦτορ ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
510 Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα. τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ελκος ὅ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Ευχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Απόλλωνι·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
515 Εἷς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ, δύνασαι δέ τε πάντοσ' ἀκούειν
Ανέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ελκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Οξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐ δέ μοι αἷμα

---

499 ΔΙΑ. Διόλου.

500 ΝΕ. Εν τῷ ἀθροίσματι τῶν νηῶν.

501 ΕΧΕ. Αντέχου τῆς μάχης, καὶ περιΐσταο.

502 ΤΕ. Ο δὲ θάνατος αὐτὸν ἔλαβε τούς τε ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥῖνας· ἐπεὶ οἱ τελευτῶντες, οὐ βλέπουσιν, οὔτε ἀναπνέουσιν, οὔτε φρένας ἔχουσι.

504 ΠΡΟ. Προσείχοντο δὲ αὐτῷ αἱ φρένες. ΦΡΕ. Αεὶ ὁ Ποιητὴς φρένες καλεῖ τὸ διάφραγμα.

505 ΤΟΙ. Τούτου δὲ κατ' αὐτὸ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν τοῦ δόρατος αἰχμὴν ἐξείλκυσε.

507 ΛΙ. Ελειπὸν τὰ ἅρματα τῶν δεσποτῶν.

508 ΦΘΟΓ. Φωνῆς. ΑΙ. Ακούοντι.

509 ΩΡΙΝ. Συνεχύθη.

510 ΕΠΙ. Εξέθλιβε.

515 ΔΥ. Δύναται δὲ πανταχόθεν εὐχὴ εἰς σὲ παραγίνεσθαι λυπουμένου ἀνδρός.

516 ΚΗ. Αγωνιωμένῳ, λυπουμένῳ.

518 ΟΞ. Δριμείαις, χαλεπαῖς. ΕΛΗ. Διαπέπαρται.

Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
520 Εγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
Ελθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
Αλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι·
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
525 Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν.
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχωμαι·
Ως ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος Απόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας· ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσηνε· μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
530 Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, γήθησέν τε
Οττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
535 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην καὶ Αγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Εκτορα χαλκοκορυστήν,
Αγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
Οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
540 Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
Κεῖται Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ος Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ.
Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Αρης.
Αλλά, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,

---

519 ΤΕΡ. Ξηρανθῆναι. ΒΑ. Βαρύνεται.

524 ΚΟΙ. Νῦν, κατάπαυσον.

525 ΚΕ. Παρακελευόμενος.

534 ΒΙ. Προβαίνων.

542 ΕΙ. Εσωζε. ΔΙ. Εὐδικίᾳ καὶ δυνάμει ἰδίᾳ.

544 ΠΑΡ. Εγγὺς στῆτε. ΝΕ. Μεμπτὸν ἡγήσασθε.

545 Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο. Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος
Ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
550 Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών. πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι. ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἕκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ.
555 Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
Κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν
Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
560 Τεύχεά τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες, καὶ Ἀχαιοί,
565 Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

545 ΑΕΙ. Ὑβρίσωσιν, αἰκίσωνται, τιμωρήσωνται.

548 ΚΑ. Κατὰ τῆς κεφαλῆς, καὶ κρατός.

549 ΑΣ. Ακατάσχετον, ἄφορον. ΕΠΙ. Οὐ μέτριον, οὐ φορητόν. ΕΡ. Ἔρεισμα, φύλαγμα.

550 ΕΣ. Ἦν, ὑπῆρχεν. ΑΛ. Ἀλλογενής, ξένος.

552 ΛΕ. Συστραφέντες, προθυμηθέντες.

554 ΛΑ. Συνετόν. ΚΗΡ. Συνετὴ ψυχή. Περίφρασις, ὁ τρόπος.

556 ΣΦΩ. Ὑμῖν.

558 ΕΣ. Αντὶ τοῦ, διεσάλευσεν, ἐπλήρωσεν εἰσελθών.

563 ΕΚΑΡ. Ἰσχυροποίησαν, ἠσφαλίσαντο.

Ωσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Αχαιούς.
570 Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Αγακλῆος μεγαθύμου δῖος Επειγεὺς,
Ος ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας,
Ες Πηλῆ' ἱκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν.
575 Οἱ δ' ἅμ' Αχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ιλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Εκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Εν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
580 Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑταίροιο·
Ιθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ωκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε.
Ως ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
585 Εσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἑταίροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ιθαιμένεος φίλον υἱὸν
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Εκτωρ.
Οσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
590 Ην ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ, πειρώμενος, ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ηὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Αχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ετράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,

572 ΒΟΥ. Βούδειον, πόλις Θεσσαλίας.

574 ΕΣ. Αντὶ τοῦ, πρὸς Πηλέα.

578 ΑΝ. Διχῶς, εἰς δύο.

583 ΨΗ. Ψᾶρας.

589 ΑΙ. Εἴδους ἀκοντίου, πρὸς αἰγῶν ἄγραν ἐπιτηδείου. ΤΑ. Εἰς μῆκος τεταμένης, μακρᾶς.

595 Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ελλάδι οἰκία ναίων,
Ολβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν καταμάρπτε διώκων.
Δούπησεν δὲ πεσών. πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Αχαιοὺς
600 Ως ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Αχαιοὶ
Αλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ενθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον θρασὺν, υἱὸν Ονήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
605 Ιδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ωχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ελπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
610 Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος.
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη· ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Εγχεος. ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης.
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
615 Ωχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·

595 ΕΛ. Ελλὰς, πόλις Θεσσαλίας. ἧς οἱ πολῖται πρῶτοι εἶχον τοῦτο, καλεῖσθαι Ελληνες. Απὸ Ελληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύῤῥας. Υστερον δὲ πάντες οἱ τῆς Ελλάδος ἐκλήθησαν Ελληνες, ὀνόματι κοινῷ, ὥς φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ Α. Πρότερον δὲ ἐκεῖνοι μόνοι Ελληνες ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ ἔθνη ἕκαστος. ὥσπερ καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῷ καταλόγῳ λέγει· Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο, καὶ Ελληνες, καὶ Αχαιοί.

596 ΟΛ. Εὐδαιμονίᾳ, πλούτῳ.

600 ΚΕ. Εχάρησαν.

603 ΚΟ. Πολεμιστήν.

609 ΤΕΥ. Επιτυχεῖν. ΥΠ. Υπὸ τὴν ἀσπίδα βαίνοντος.

610 ΑΝ. Αντικρὺ σκοπήσας.

612 ΕΝΙ. Εγκατεσχέθη, ἐνεπάγη. ΟΥ. Τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται. ΠΕ. Διεσείσθη, ἐτινάχθη.

613 ΑΡΗΣ. Νῦν, ὁ σίδηρος.

Μηριόνη τάχα κέν σε, ϗ ὀρχηστὴν περ ἐόντα,
Εγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερὲς, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν σε ϗ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
Ελθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ ϗ σὺ τέτυξαι.
Εἰ ϗ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψά κε, ϗ κρατερός περ ἐὼν ϗ χερσὶ πεποιθὼς,
Εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ως φάτο. τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα ϗ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις;
Ω πέπον, οὔ τι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
Νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
Εν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου· ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ.
Τῷ, οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ως εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή.
Ως τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε ϗ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον

---

617 ΟΡ. Εὐκίνητον κατὰ τὸν πόλεμον. ὅ ἐστι, συγκεκροτημένον τὰ πολεμικὰ καλῶς. Επυῤῥίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις οἱ Κρῆτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν. ὅ ἐστι, σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυῤῥίχιον ϗ ἔνοπλον ὄρχησιν ἠσκοῦντο. Τρία γὰρ εἴδη ὀρχήσεως· πυῤῥίχη, σίκιννις, ἥτις ἐστὶν ἱερατική· ϗ ὁ σκορδακισμὸς, αἰσχρός τις ὢν ϗ βεβήλοις ἁρμόδιος.

621 ΣΒΕΣ. Καθελεῖν τὴν δύναμιν. κλεῖναι.

626 ΕΝΕ. Επέπληξεν, ὠνείδησεν.

628 ΟΥ. Αντὶ τοῦ, οὐδ' ὀνειδιζόμενοι, οὐδὲ κακολογούμενοι, οἱ Τρῶες ὑπείξουσι τοῦ πολέμου.

630 ΕΝ. Ο πόλεμος μὲν γὰρ χειρῶν δεῖται πρὸς κατόρθωσιν· βουλὴ δὲ ϗ ἐκκλησία λόγων.

631 ΟΦΕΛ. Αὔξειν.

633 ΔΡΥ. Ξυλοτόμων.

635 ΕΥ. Μεγαλαμφόδου, πλατείας.

638 ΦΡΑ. Διορατικὸς, ὀξὺς, ἢ ἔμπειρος. Ο δὲ λόγος οὐδὲ ὁ πάνυ γνώριμος

Εγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν
640 Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
645 Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων
Ἢ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
650 Χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
Ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν·
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
655 Ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι. γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
660 Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει. πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.

ερμοῦ: φησὶ καὶ συνήθης τῷ Σαρπηδόνι, ἠδύνατο γνωρίσαι αὐτὸν, διὰ τὸ αἵματι καὶ κόνει πεφύρθαι.

640 ΕΙ. Ἐκεκάλυπτο.

641 ΟΜΙ. Συνεστρέφοντο.

642 ΣΤΑΘ. Τῇ τῶν βοσκημάτων στάσει καὶ ἐπαύλει. ΒΡΟ. Ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσι. ΠΕ. Γάλακτι πεπληρωμένας.

643 ΩΡΗ. Ἐν τῇ τοῦ ἔαρος ὥρῃ. ΓΛΑ. Γάλα. ΔΕΥ. Βρέχει, ὑγραίνει, ἢ πληροῖ.

646 ΚΑΤ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπ' αὐτούς.

652 ΔΟ. Ἔδοξεν, ἐφάνη.

658 ΔΙ. Τὰ τοῦ Διὸς ζυγὰ, τὰ ἱερὰ τάλαντα.

661 ΑΓΥ. Τῷ ἀθροίσματι.

Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον.
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε,
Τύμβῳ τε στήλῃ τε. τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν.
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν.
Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην

---

681 ΠΟΜ. Τοῖς παραπέμπουσιν αὐτὸν καὶ παρακομίζουσι. ΚΡΑΙΠ. Ταχέσι.

682 ΔΙ. Διδύμοις.

683 ΠΙ. Ἐν πολλῷ καὶ εὐδαίμονι ὄχλῳ.

685 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, μετήρχετο. ΑΑΣ. Ἐβλάβη.

690 Ρηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
695 Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μέλιον, ἠδὲ Πυλάρτην.
Τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ (περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν)
700 Εἰ μὴ Ἀπόλλων φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων
Χείρεσσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
705 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων·
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
710 Ὣς φάτο. Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους.
Δίζε γάρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσσας,
Ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

697 ΕΜ. Μνήμην ἐποιοῦντο.

698 ΥΨΙ. Ὑψηλήν, μεγάλην.

699 ΠΕ. Ὑπὲρ γὰρ τοὺς ἄλλους ἴσχυε. καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐνθουσιωδῶς ὥρμα. ὅ ἐστιν, ἐμμανῶς ἐμάχετο σὺν τῷ δόρατι.

702 ΑΓ. Νῦν, τοῦ τείχους ἐξοχῆς.

703 ΑΠΕ. Ἀπεσείσατο.

708 ΠΕ. Πορθῆσαι. ΑΓΕ. Ἄγαν ἐντίμων, πολεμικῶν. Σημαίνει δὲ ἀλλαχοῦ τὸ αὐθαδῶν, καὶ ὑβριστῶν.

713 ΔΙ. Ἀμφέβαλλεν, ἐδίσταζε. ΚΛΟ. Ταραχήν, θόρυβον.

714 ΟΜΟ. Ἀπειλήσει, κελεύσει. ΑΛΗ. Συστραφῆναι.

Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίςατο φοῖβος Απόλλων,
Ανέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
Ασίῳ, ὃς μήτρως ἦν Εκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Εκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ος Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε φοῖβος Απόλλων·
Εκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τι σε χρή.
Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Αλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Αἴ κέν πως μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Απόλλων.
Ως εἰπών, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμ πόνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Εκτωρ
Ιππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Απόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰών. ἐν δὲ κλόνον Αργείοισιν
Ηκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Εκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Εκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·
Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον,
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ηκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
Οὐδ' ἁλίωσε βέλος, βάλε δ' Εκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,

717 ΜΗ. Μητρὸς ἀδελφός.

723 ΑΠΕΡ. Αποχωρήσειας.

724 ΠΑ. Επὶ τῷ Πατρόκλῳ ὅρμα, διώκων αὐτόν.

728 ΠΕ. Μαστίζειν.

731 ΕΑ. Συνεχώρει, εἴα. ΕΝΑ. Ανῄρει, ἐφόνευε.

735 ΜΑΡ. Λευκὸν λίθον. ΟΚΡΙ. Τραχύν.

736 ΕΡΕΙ. Πᾶσαν δύναμιν εἰσενεγκάμενος, καὶ ἐπιπεσών. ΟΥ. Οὐδὲ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπέχετο τοῦ ἀνδρός.

737 ΑΛΙ. Μάταιον ἐποίησε. ΒΕ. Νῦν φησι τὸν λίθον.

738 ΑΓΑ. Αγαν ἐνδόξου.

Ιππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον, ὀξέϊ λᾶϊ,
740 Αμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Οστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν. ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικώς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
745 Ω πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.
Εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
Ως νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
750 Η ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ως εἰπών, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων,
Εβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή.
Ως ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἆλσο μεμαώς.
755 Εκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὥς, δηρινθήτην,
Ωτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Αμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ως περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
760 Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης, καὶ φαίδιμος Εκτωρ,
Ιεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.

---

739 ΜΕ. Τὸ τῆς περικεφαλαίας, τὸ κατὰ τοῦ μετώπου κείμενον.

740 ΣΥ. Συνέτριψεν. ΕΣ. Επέσχεν, ἐκώλυσεν.

742 ΑΡ. Κυβιστητῆρι. Απὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων. οὗτοι γὰρ ἐν τῷ τρέχειν τὴν κεφαλὴν ἐπισείουσιν.

744 ΚΕΡ. Παροξύνων, χλευάζων.

745 ΕΛΑ. Εὐκίνητος.

747 ΤΗ. Εἶδος ὀστρέων. Οἱ δὲ ἁπλῶς, ὄστρεα. ΔΙ. Ζητῶν, ἐρευνῶν.

748 ΔΥΣ. Δυσπέρεστος, δυσκίνητος. ἤ, ὡς Ησίοδός φησι, δυσχείμερος.

751 ΕΠΙ. Αντὶ τοῦ, ἤλαυνεν ἐπὶ τῷ Κεβριόνῃ.

752 ΟΙ. Ορμημα. ΣΤΑΘ. Νῦν τὰς ἐπαύλεις. ΚΕ. Πορθῶν. Διαφθείρων· ἀφανίζων.

754 ΑΛ. Ωρμησας, ἥλω.

756 ΔΗ. Εμαχέσαντο.

761 ΙΕΝ. Προεθυμοῦντο.

764 ΣΥ.

Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' εὖρός τε νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός.
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.

764 ΣΥ. Συνέβαλλον, συνῆπτον.
765 ΕΡΙ. Ἐρίζουσι, φιλονεικοῦσι.
766 ΠΕ. Κινεῖν. Ἔνιοι, πολεμιζέμεν.
767 ΤΑ. Μακρὸν φλοιὸν ἔχουσαν, δένδρος.
768 ΤΑ. Ἐκτεταμένους, μακρούς.
769 ΠΑ. Ψόφος. ΑΓ. Κατεαγομένων. κλωμένων.
770 ΘΟ. Ἐπιπηδῶντες.
775 ΣΤΡΟ. Συστροφῇ.
776 ΜΕ. Μέγας ἐπὶ μέγαν τόπον.
779 ΜΕ. Μετῆλθε. ΒΟΥ. Ἐπὶ τὴν ἑσπέραν. δείλης. καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Ενθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή·
Ηντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός. ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
790 (Ηέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε.)
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Απόλλων·
Η δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
795 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
Ιπποκόμον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Αλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
Ρύετ' Αχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Εκτορι δῶκεν
800 Η κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ασπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Απόλλων.
805 Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ωμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
Εγχεΐ θ' ἱπποσύνῃ τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
810 Καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων

792 ΚΑ. Κατεστραμμένῃ. ΣΤΡΕ. Περιεστράφησαν αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ, οἱονεὶ ἐσκοτώθησαν.

795 ΑΥ. Τὸ τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα, καὶ αὐτὴ ἡ περικεφαλαία. ΜΙ. Ἐμολύνθησαν. ΕΘΕ. Αἱ κόμαι.

796 ΟΥ. Οὐ δίκαιον.

803 ΤΕΡ. Ποδήρης, ἢ ὅλον τὸν ἄνθρωπον σκέπουσα, μεγάλη.

808 ΗΛΙ. Τοὺς ἡλικιώτας. ΕΚΕ. Υπερῆχεν, ἐκεκόσμητο.

810 ΒΗ. Απέβαλεν, ἀπεβίβασε τῶν ἵππων.

811 ΣΥΝ.

Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος πολέμοιο,
Ος τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'. ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε· μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Εκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Αψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Εκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Αψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αγχίμολον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας· οὖτα δὲ δουρὶ
Νείατον ἐς κενεῶνα· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Αχαιῶν.
Ως δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι·
Ως πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Εκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Πάτροκλ', ἦπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμὴν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Αξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Εκτορος ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω

811 ΣΥΝ. Ἀντὶ τοῦ ἁρματομαχεῖν ἐπιστάμενος, ἐν πολέμῳ γυμναζόμενος. ΔΙ. Ἐκμανθάνων τὰ τοῦ πολέμου ἔργα.

820 ΑΓ. Σύνεγγυς. σημαίνει δὲ τὸ μετ' ὀλίγον.

822 ΗΚΑ. Ἐλύπησεν.

823 ΑΚΑ. Ἰσχυρὸν, μέγαν. ΕΒΙΗ. Κατηγωνίσατο.

825 ΠΙ. Περὶ μικρᾶς πηγῆς.

827 ΠΕ. Φονεύοντα.

830 ΑΜΗΝ. Ἡμετέραν.

833 ΤΑ. Τούτων δὲ προπολεμοῦσιν οἱ τοῦ Ἕκτορος ἵπποι. τοῦτ' ἔστιν αὐτὸς ὁ Ἕκτωρ ἐπ' αὐτῶν ὀχούμενος.

834 ΟΡΩ. Ἐκτείνονται, τρέχοντες, ὁρμῶντες.

Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἆ δείλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
Ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
Ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ἤδη νῦν Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Ἀλλά με Μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή,
Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.

---

836 ΗΜΑΡ. Ἀνάγκης ἡμέραν φησὶ τοῦ θανάτου.

839 ΙΠ. Ἱππικέ.

843 ΟΛΙ. Ὀλίγην ἰσχύων ἐκ τοῦ τοῦ σώματος μελῶν.

850 ΣΥ. Ἀντὶ τοῦ, μετὰ πολλοὺς σκυλεύεις. ἐζήτηται δὲ, πῶς τέσσαρας καταριθμήσας, μοῖραν, Ἀπόλλωνα, Εὔφορβον, Ἕκτορα, ἐπιφέρει, σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις; ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι τὴν μοῖραν οὐκ ἀπηρίθμησεν ὡς κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην. ἔνιοι δὲ τὸ ἑξῆς, οὕτως ἀποδιδόασι. Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός. Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος τρίτος, σὺ δέ μ' ἐξεναρίζεις. ἢ, σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις, ἵν' ᾖ πολλοστός.

856 ΕΚ. Ἐκ τῶν μελῶν, ἐκ τοῦ σώματος. ΠΤΑ. Πτᾶσα, ὑποχωρήσασα. ΑΙ. Εἰς τὸν ᾅδην κατῄει.

857 ΠΟΤ. Μόρον. ΓΟ. Λυπουμένη, θρηνοῦσα. ΛΙ. Καταλιποῦσα. ΑΝ. Ἀνδρείαν. ΗΒΗΝ. Τὸ σῶμα, τὴν ἡλικίαν.

Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ' εἴκ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

861 ΦΘΗ. Φθάσῃ. 867 ΑΜ. Ἀθάνατοι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου. Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. ὑποδύντες δὲ καὶ δράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις ἐκφέρουσι τῆς μάχης. οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Ῥῶ Δαναοὶ Τρῶές τε νέκυν πέρι χεῖρας ἔμισγον.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
5 Πρωτοτόκος, κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
10 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν,

---

2 ΤΡΩ. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθείς.

4 ΑΜ. Περιέβαινε δὲ, καὶ ὑπερεμάχει αὐτοῦ: ΠΟΡ. Νεογνῇ βοΐ. οἱονεὶ πόρτι, παρὰ τὸ νεωστὶ πορεύεσθαι, καὶ βαίνειν.

5 ΠΡΩ. Πρώτως τετοκυῖα. τὸ δ' οὖν τόνῳ παροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐνεργητικόν. προπαροξυτόνως δὲ δηλοῖ ἡ λέξις τὴν πρώτως τεχθεῖσαν. ΚΙ. Ὀδυρτική, θρηνητική. ΟΥ. Οὐ πρότερον οὖσα ἔμπειρος τοκετοῦ.

9 ΕΥ. Ἤτοι ὁ καλὰ μέλη ἔχων καὶ εὔμορφος. ἢ ὁ τῇ μελίᾳ χρώμενος, τουτέστι πολεμικὸς καὶ ἀνδρεῖος.

Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ᾽ ἔναρα βροτόεντα.
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ᾽ ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι·
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Οὔτ᾽ οὖν παρδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος. (οὗ τε μέγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει)
Οσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ης ἥβης ἀπόνηθ᾽, ὅτε μ᾽ ὤνατο, καί μ᾽ ὑπέμεινε·
Καί μ᾽ ἔφατ᾽ ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
Εμμεναι· οὐδέ ἕ φημι πόδεσσί γε οἷσι κιόντα,
Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας·
Ως θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μοι ἄντα
Στήῃς. ἀλλά σ᾽ ἔγω ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ες πληθὺν ἰέναι· μηδ᾽ ἀντίος ἵστασ᾽ ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν. ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ως φάτο. τὸν δ᾽ οὐ πεῖθεν, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

13 ΕΑ. Εκείνου γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς λύσαντος αὐτὰ Απόλλωνος.

16 ΑΡΕΣ. Απενέγκασθαι, κτήσασθαι.

17 ΑΠΟ. Αφέλωμαί σου τὴν προσφιλεστάτην ψυχήν.

19 ΥΠΕΡ. Υπερβίως, ὑπερηφάνως. ΕΥ. Αὐχεῖν, καυχᾶσθαι.

20 ΠΑΡ. Πάρδαλις τὸ ζῶον. ἡ δὲ δορὰ παρδαλῆ. ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ προσάλλεσθαι. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ προσπάλλεσθαι.

22 ΠΕ. Περὶ τὸ ἑαυτοῦ σθένος ἐνθουσιωδῶς βλέπει καὶ μετὰ πολλῆς δυνάμεως.

25 ΗΣ. Τῆς ἰδίας ἀκμῆς. ὅ ἐστι νεότητος ἀπέλαυσεν. ΩΝΑ. Εξεφαύλισεν, ὠνείδισεν, ἐμέμψατο.

26 ΕΦΑ. Νῦν ἐλογίσατο, ὅτε δὲ εἶπε.

28 ΚΕΔ. Κηδεμονικούς, ἐντίμους.

29 ΩΣ. Ως δή.

32 ΠΡΙΝ. Τοῦτο ἀπὸ παροιμίας εἴληπται. νηπίου γὰρ καὶ ἄφρονός ἐστι, μετὰ τὸ πραχθῆναι τὸ κακὸν, θεραπείαν καὶ ἐπανόρθωσιν αὐτοῦ ζητεῖν. ὁ γὰρ ἄφρων οὐ προορᾷ τὸ μέλλον, ἀλλὰ πραχθὲν γιγνώσκει.

Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
35 Γνωτὸν ἐμὸν τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
Χηρώσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
Αρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
Η κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
Εἴκεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
40 Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ·
Αλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
Οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἤτ' ἀλκῆς ἤτε φόβοιο.
Ως εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
45 Ασπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ατρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί.
Αψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Αντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
50 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,

35 ΓΝΩ. Αντὶ τοῦ τιμωρίαν δώσεις ὑπὲρ τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ. ὅ ἐστιν ἀδελφοῦ.

36 ΧΗ. Χήραν καὶ ἔρημον ἐποίησας. ΘΑ. Νεωστὶ κατεσκευασμένου, προσφάτου.

37 ΑΡΗ. Ητοι βλαβερόν. παρὰ τὴν ἀράν. ὅ ἐστι βλάβην. ἢ τὸν ἀπευκτόν. ἐλλείπει δὲ τὸ γάμον.

38 Η ΚΕ. Καταπαύσαιμι τοῦ θρήνου τοὺς ἀθλίους γονέας τοῦ Υπερήνορος, ἀνελών σε. καὶ καρατομήσας δώσω τὴν κεφαλήν σου καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῖς. ΚΑ. Κατάπαυσις.

40 ΦΡΟΝ. Ονομα κύριον τῆς Πάνθου γυναικὸς ἡ Φρόντις. τὴν γὰρ παρατέλευτον συλλαβὴν, δεῖ ὀξυτονεῖν. ἵν' ᾖ κύριον θηλυκόν. ἐστὶ καὶ ἀρσενικὸν ὁ Φρόντις ἐν Οδυσσείᾳ.

41 ΑΛΛ. Αλλ' οὐδαμῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄπειροι γενώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως καὶ μάχης. ΠΟ. Εργον, πρᾶξις.

42 ΑΔΗ. Χωρὶς μάχης, ἀφιλόνεικος.

47 ΑΝΑ. Αναχωροῦντος. ΚΑ. Κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ θέσιν τοῦ στομάχου. ὅ ἐστι τοῦ βρόχθου, οὐ μὴν τῆς κοιλίας. ΘΕ. Ρίζας, βάσεις.

48 ΕΡΕΙ. Ηρεισεν, ἐπεβάρησε. ΧΕΙ. Επακολουθήσας τῇ χειρί.

49 ΑΥ. Σπονδύλου, ἢ τραχήλου. ΑΚΩ. Η ἐπιδορατίς.

51 ΔΕΥ. Νῦν ἐβρέχοντο. ΧΑ. Αντὶ τοῦ ταῖς τῶν Χαρίτων κόμαις ἴσαι. ἀπίθανον δέ ἐστιν. ἀμόρφωτος γὰρ ἡ κόμη, εἰ μὴ οὕτως. Μακεδόνες δὲ καὶ Κύπριοι Χάριτας λέγουσι τὰς συνεστραμμένας ἢ

οὔλας

Πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρου τ' ἐξέστρεψε, καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθὼς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δῃῶν· ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι, μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὡς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ὕλας μυρσίνας, ἃς φαμὲν στεφανίτιδας.

52 ΠΛΟΧ. Πλόκαμοι. ΕΣ. Ἐσφιγμένοι ἦσαν, ἐδέδεντο. ὅθεν καὶ σφήκωμα εἴρηται. ἢ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν.

53 ΟΙ. Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκουν. καὶ Ποσειδῶν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίνῃ κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι, Ἀθηνᾶ δὲ ἐλαίαν. κριτὴς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ, ὁ τῶν τόπων τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, τῇ θεᾷ προσένειμε τὴν χώραν, εἰπών· ὅτι θάλασσα μέν ἐστι πανταχοῦ, τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηνᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. ΕΡΙ. Μεγάλως θάλλον, ἀειθαλλές. ΕΡ. Φυτόν.

54 ΟΙ. Ἤτοι ἐρήμῳ, καὶ μονήρει. ἢ ἐν ᾧ οἶες πολεῖται, καὶ ἀναστρέφεσθαι δύνανται, ὅ ἐστι βόσκεσθαι. ΑΛΙΣ. Πολὺ, ἀθρόως. ΑΝΑ. Ἀντὶ τοῦ ἀναπέπωκεν. ἐὰν δὲ ἀναβέβρυχε, δηλοῖ τὸ ἀναβρύειν. ὅ ἐστιν ἀναπηδᾶν, καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ ψόφου.

55 ΤΗ. Πάνυ θάλλον, εὐανθές. ΔΟ. Δονοῦσι, κινοῦσι.

56 ΒΡΥ. Θάλλει, γέμει.

58 ΒΟ. Βάθους τοῦ ὀρύγματος. ΕΞΕ. Ἐξέτανεν, ἥπλωσεν.

61 ΟΡΕ. Ὁ ἐν ὄρει τεθραμμένος.

64 ΛΑ. Λάπτει. ὅ ἐστι μετὰ σκυλμοῦ λάβρως, καὶ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίει.

65 ΔΗ. Διακόπτων, διαιρῶν.

66 ΙΥ. Ἀγροικικῇ φωνῇ προσφέρονται, προσφωνοῦσι. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἰοῦ ἐπίρρημα.

67 ΧΛΩ. Νῦν χλωροποιὸν, ὠχρόν.

70 Ενθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοίδαο
Ατρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο φοῖβος Απόλλων,
Ος ῥά οἱ Εκτορ' ἐπῶρσε θοῷ ἀτάλαντον Αρηϊ,
Ανέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
75 Εκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ιππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ανδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι
Αλλῳ γ' ἢ Αχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ατρέος υἱὸς,
80 Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε
Πανθοίδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ως εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμ πόνον ἀνδρῶν·
Εκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
85 Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον. ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Οξέα κεκληγὼς, φλογὶ ἴκελος Ηφαίστοιο
Ασβέστῳ. οὐδ' υἱὸν λάθεν Ατρέος ὀξὺ βοήσας,
90 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ω μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται.

---

71 ΑΓΑ. Εφθόνησε.
73 ΚΙ. Κίκονες ἔθνος Θρακῶν.
75 ΑΚΙ. Ακιχήτως, ἀκαταλήπτως, ἀφθάστως.
76 ΑΛΕ. Αλεγεινοὶ, δυσχείρωτοι.
77 ΟΧΕ. Εποχεῖσθαι.
83 ΜΕ Νῦν συνετάς.
85 ΑΠΑΙ. Αφαιρούμενον. ΕΠΙ. Επὶ τῇ γῇ.
86 ΩΤΕΙ. Τὸ ἐκβολῆς τραύματος.
88 ΟΞ. Μεγάλα. ΗΦΑΙ. Νῦν πυρός.
90 ΠΡΟΣ. Πρὸς τὸν ἴδιον.
92 ΠΑ. Αντὶ τοῦ ὃς ἐμὲ τιμήσαι κεῖται. ἢ ὃς κεῖται ἕνεκα τοῦ ἐμὲ τιμωρῆσαι τοὺς Τρῶας.

Εἰ δέ κεν Εκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
95 Αἰδεσθεὶς, μήπως με περιστείωσ᾽ ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ᾽ ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Εκτωρ.
Αλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Οππότ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ον κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
100 Τῷ μ᾽ ἔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Εκτορι χωρήσαντ᾽, ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Αμφω κ᾽ αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
105 Πηλείδῃ Αχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Εως ὁ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ᾽ ἄρ᾽ Εκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Εντροπαλιζόμενος, ὥστε λῖς ἠϋγένειος,
110 Ον ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Εγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ᾽ ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ᾽ ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ως ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,

95 ΠΕ. Περιστοιχίσωσι, περιστῶσι.

97 ΔΙΕ. Διελογίσατο.

98 ΟΠ. Οπότ᾽ ἂν φησὶν ἐθέλει τὶς ἀνθρώπῳ μάχεσθαι. οὗ θεὸς προέστηκεν ἐν κακοῖσι γίγνεται. ὅ ἐστι διὰ φωτὸς εὑρίσκεται δαίμονι μαχόμενος. ἀντὶ τοῦ δι᾽ ἀνθρώπου. ὃς γὰρ ἂν δι᾽ ἀνθρώπου θεῷ μάχηται.

99 ΤΑ. Επινέχθη, ἐπῆλθε κακόν τι αὐτῷ ἐκ θεοῦ.

101 ΧΩ. Υποχωρήσαντα. ΕΚ. Νῦν ἐκ θεοῦ προῤῥήσεως.

102 ΑΓΑ. Ανδρείου.

105 ΚΑ. Τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη τὸ ἄριστον. ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τὸ ἄμεινον γένοιτο.

109 ΕΝ. Επιστρεφόμενος συνεχῶς. ΛΙΣ. Λέων. Αἰολικῶς. ΗΥ. Ο καλὸν γένειον ἔχων.

110 ΣΤΑΘ. Τῆς ἐπαύλεως, τῆς αὐλείου θύρας. ΔΙ. Διώξουσιν, ἐκ τοῦ δίημι.

112 ΠΑΧ. Συστέλλεται, ὑπὸ λύπης πήγνυται, δάκνεται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης.

115 Παπταίνων Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε φοῖβος Ἀπόλλων.
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα·
120 Αἶαν δεῦρο πέπον περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Εκτωρ.
Ως ἔφατ'. Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
125 Εκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ελχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἠΰτε πύργον.
Εκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων·
130 Ες δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ, φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
Εἱστήκει, ὥς τις τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
Ω ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
135 Ανδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·
Ως Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
Ατρείδης δ' ἑτέρωθεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Εἱστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.

---

120 ΠΕ. Νῦν προσφιλέστατε.

134 ΝΗ. Επιφερομένῳ τοὺς σκύμνους. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ οἱ ἄρρενες τῶν λεόντων σκυμναγωγοῦσιν.

135 ΕΠΑΚ. Κυνηγοὶ, ἀπὸ τοῦ ἐπάγεσθαι τοὺς κύνας.

136 ΕΠΙΣ. Τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος. ἤτοι δέρμα, τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύζεσθαι τὸ ὀργίζεσθαι. διὰ τὸ συνδιάθετον γίγνεσθαι τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις. ΚΑ. Κάτω ἕλκεται, κατασπᾶται. παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

139 ΑΕΞ. Αὔξων, μεγάλως λυπούμενος.

140 Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἕκτορ, ὦ εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.
Φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
145 Οἶος σὺν λαοῖσι τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον,
150 Σχέτλι'· ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
155 Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται οἳ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
160 Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειώς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω.

142 ΕΔΕΥ. Νῦν ἀπελείπου.
143 ΦΥΞ. Δειλὸν, φυγάδα.
145 ΕΓ. Ἐκγεγόνηνται. ὅ ἐστιν, εἰσὶν, ἐνοικοῦσι.
151 ΕΛΩΡ. Ἕλκυσμα, σπάραγμα. ΚΥΡ. Ἐπίτευγμα τοῖς πολεμίοις.
153 ΑΛΑΛ. Ἀπαλεξῆσαι, βοηθῆσαι.
155 ΠΕ. Νῦν περιφανῶς γενήσεται, ἀναφανήσεται. ὅτε δὲ τὸ φονευθήσεται.
156 ΠΟ. Πολὺ θάρσους ποιητικόν.
157 ΕΙ. Ἀγεραίνει, ἐπέρχεται,
158 ΔΗ. Φιλονεικίαν.
159 ΕΡΥ. Βαστάσωμεν, ἑλκύσωμεν.
160 ΕΙ. Εἰ γὰρ οὗτος. ὁ δὲ αὐτὶ τοῦ γάρ.
163 ΛΥ. Λυτρώσειαν.

Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μέγ' ἄριστος
165 Αργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Αλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῇ,
Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Εκτωρ·
170 Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ω πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
Τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ος τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
175 Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
Αλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
Ος τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ρηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Αλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
180 Ηὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις·
Η τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Ως εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
185 Ανέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Οφρ' ἂν ἐγὼν Αχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.

164 ΠΕ. Νῦν ἀνήρηται.

165 ΑΓ. Γενναῖοι. ὥς τε ἐγγὺς ἑστῶτες ἀλλήλων μάχεσθαι.

166 ΟΥΚ. Οὐκ ἐκαρτέρησας, οὐχ ὑπέμεινας.

167 ΚΑΤ. Καθορῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς.

170 ΥΠΕ. Μέγα, ὑπερήφανον, αὐθαδές.

171 ΗΤ. Οντως ἐλογισάμην. ΠΕ. Φρονήσει διαφέρειν τῶν λοιπῶν.

173 ΩΝΟ. Εμεμψάμην.

174 ΟΣ. Οστις με λέγεις. ἐνεστὼς ἐστι καὶ ἐγκλίνεται.

175 ΕΡ. Εφριξα, ἐφοβήθην.

178 ΟΤΕ. Ενίοτε δέ.

182 ΣΧΗ. Επίσχω, κωλύσω.

187 ΕΝΑ. Εσκύλευσα.

Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
190 Ὦκα μάλ', οὔπω τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών,
Οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο·
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν.
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
195 Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος, ἅ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
Γηράς. ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
200 Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δείλ', οὐδέ τι τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
Ὃς δή τοι σχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι,
Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
205 Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
Εἵλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
Τῶν ποινὴν, ὅτοι ἔτι μάχης ἐκνοστήσαντι
Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
210 Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς, ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους

190 ΜΕ. Ἐπακολουθήσας, ἐπιδραμὼν, διώξας.
192 ΑΜΕΙ. Ἐνήλλαττεν.
196 ΟΠΑΣ. Ἔδωκε.
197 ΓΗ. Ἀντὶ τοῦ γηράσας.
200 ΠΡΟ. Πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔφη.
202 ΔΥ. Ἐνδύῃ.
204 ΕΝΗ. Προσηνῆ, πρᾶον.
205 ΟΥ. Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον, ἐφ' ὕβρει.
207 ΠΟΙ. Τιμωρίαν. οἱ δὲ ἀμοιβὴν καὶ χάριν.
210 ΔΥ. Εἰσῆλθε δὲ αὐτὸν πολέμου ἐπιθυμία καὶ ὁρμή.
211 ΕΝ. Πολεμικός.

Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
215 Ωτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισίνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρόμιόν τε, καὶ Εννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
220 Κέκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων,
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
Ενθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
Αλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
225 Τα φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
Λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω·
Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
Ηὲ σαωθήτω· ἣ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
Ος δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνειῶτά περ, ἔμπης
230 Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας,
Ημισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
Εξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
235 Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο.

213 ΙΝ. Εἰκάζετο, ὡμοιοῦτο τῷ Ἀχιλλεῖ δηλονότι.

220 ΦΥ. Εθνη, γένη. ΠΕ. Περιοίκων.

221 ΠΛΗ. Πλήθους δεόμενος.

224 ΡΥ. Σώζοιτε.

225 ΚΑ. Καταδαπανῶ, ἀνιῶ, εἰς ταλαιπωρίαν ἄγω. ΕΔΩ. Τροφῇ. ὁ δὲ λόγος, καταπονῶν τοὺς Τρῶας, ἀναγκάζω παρέχειν τοῖς συμμάχοις δωρεὰς καὶ εὐωχίας.

226 ΑΕΞ. Αὔξω.

227 ΙΘΥΣ. Ἐπ' εὐθείας ὁρμῶν.

228 ΟΑΡ. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ πολέμου ὁμιλία. ὅ ἐστιν, οὕτως δεῖ ἀναστρέφεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀριστεύειν. αὕτη γὰρ ἀρετὴ πολεμούντων.

230 ΕΙΞ. Ὑπείξει, ὑποχωρήσει.

231 ΑΠΟ. Απομερίσω.

233 ΒΡΙ. Σφοδρῶς ἐπελθόντες, βαρήσαντες.

Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ω πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, οὐκέτι νῶϊ
Ελπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο·
240 Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο.
Ος κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς,
Οσσον ἐμῇ κεφαλῇ πέρι δείδια, μήτι πάθῃσι,
Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Εκτωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
245 Αλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤντις ἀκούσῃ.
Ως ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ηΰσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ω φίλοι Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Οἵτε παρ' Ατρείδῃ Αγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
250 Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
Αργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
Ηγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
Αλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
255 Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ως ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Οϊλῆος ταχὺς Αἴας·

236 ΠΟ. Αντὶ τοῦ πολλῶν ἐπ' αὐτῷ ψυχὴν ἀφείλετο.

241 ΚΟ. Κορέσει, πληρώσει.

242 ΟΣ. Οσον περὶ ἐμαυτοῦ φοβοῦμαι μήτι πάθωμεν.

243 ΕΠΕΙ. Επεὶ πανταχόθεν ἡμᾶς ἐσκότωσεν ὁ Εκτωρ καθάπερ νέφος πολέμου.

244 ΑΙ. Υψηλός. ἀφ' οὗ μέγας καὶ δεινός.

247 ΔΙΑ. Διαπορεύσιμον, μέγα.

249 ΠΑΡ. Τὸ πλῆρες παρὰ τοῖς Ατρείδαις.

250 ΔΗ. Τὰ δημόσια τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσι καταναλίσκουσι. καὶ σημαίνει ἕκαστος.

252 ΔΙΑΣ. Διασκέπτεσθαι.

253 ΔΕ. Εξῆπται, διεγήγερται.

254 ΑΛ. Αλλ' ὑπὸ ἰδίας γνώμης παραγενέσθω. ΝΕ. Μεμφέσθω, ἄξιον ἡγείσθω μέμψεως, αἰδείσθω.

255 ΤΡΩ. Τρωϊκαῖς. ΜΕΛ. Ελκύσματα, παίγνια. οἱ γὰρ κύνες ὁπότ' ἂν χορτασθῶσι τοῖς λειψάνοις παίζουσι. μολπὴ νῦν ἡ παιδιά.

256 ΟΞΥ. Οξέως, ταχέως.

Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θεῶν ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μετ' Ιδομενεὺς καὶ ὀπάων Ιδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ενυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
260 Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
Οσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Αχαιῶν;
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Εκτωρ.
Ως δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
265 Ηιόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·
Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Αχαιοὶ
Εστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
270 Χεῦ'· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
Οφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρῳῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ωσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Αχαιούς.
275 Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ,
Αλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Αχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι, μάλα γὰρ σφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν τ' εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
280 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·

262 ΠΡΟΥ. Πρῶτον ἐνέβαλον.

263 ΠΡΟ. Ταῖς εἰς θάλασσαν χύσεσι, καὶ ἐκβολαῖς τῶν ποταμῶν. ΔΙΙ. Καταφεροῦς, πρανοῦς. ἤτοι τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου οἷον χειμάῤῥου, ἢ διαφανοῦς καὶ οἱονεὶ διαπεπετασμένου.

264 ΒΕ. Ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

265 ΕΡΕΥ. Εκ βρασσομένης τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔξω μέρος.

270 ΗΧ. Εμίσησε, μισητὸν ἡγήσατο.

275 ΥΠΕ. Υπὸ δέους ἔφυγον.

278 ΕΛΕ. Συνείλησε, συνέτρεψεν.

279 ΑΙ. Ος καὶ εὐμορφίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἔργοις διέφερε τῶν λοιπῶν πάντων Ελλήνων μετὰ τὸν Αχιλλέα.

Ιθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συῒ εἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
Ρηϊδίως ἐκέδασσεν, ἑλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ως υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας,
Ρεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν· φρόνεον δὲ μάλιστα
Αστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ητοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
Ιππόθοος ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Εκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ηλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
Ηρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Εγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι. ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Επλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.

---

283 ΕΚΕ. Εσκόρπισε. ΔΙΑ. Αντὶ τοῦ διὰ βησσῶν, ὅ ἐστι βασίμων τόπων.

285 ΜΕ. Επ' αὐτοὺς ἐλθών.

286 ΦΡΟ. Διενοοῦντο, ἤλπιζον.

294 ΧΑΛ. Χαλκᾶς παραγναθίδας ἐχούσης.

295 ΗΡΙ. Διεσχίσθη, ὅθεν καὶ ἐρείκη, καὶ τὰ ὄσπρια ἐρίγματα, παρὰ τὸ καταψοφεῖν. ΙΠ. Η ἐξ ἱππείων τριχῶν ἔχουσα τὸν λόφον.

297 ΕΓ. Ο δὲ ἐγκέφαλος παρὰ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ κράνους σφόδρα καὶ ἐκτεταμένως τῇ τοῦ αἵματος ῥύσει συνεξέῤῥευσε. αὐλὸς γὰρ καλεῖται πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες, κατὰ μεταφορὰν τοῦ ὀργάνου. ὅθεν τὸ στάδιον δίαυλον ἐκάλουν. διὰ τὸ μῆκος. νῦν οὖν αὐλόν φησι τὸν τοῦ αἵματος ἀκοντισμόν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἐπίμηκες τοῦ δόρατος.

302 ΘΡΕΠ. Τροφεῖα.

Εκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
305 Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγάθυμον Ιφίτου υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέοσ' ἄνδρασιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
310 Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα Φαίνοπος υἱὸν
Ιπποθόῳ περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ρῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
315 Ηφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Εκτωρ·
Αργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον· εἰρύσαντο δὲ νεκροὺς,
Φόρκυν θ' Ιπποθόόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ενθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Αχαιῶν
320 Ιλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Αργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Απόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς
Κήρυκι Ηπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
325 Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Απόλλων·
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
Ιλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους

307 ΠΑ. Φωκίδος πόλις.

313 ΠΕ. Υπερασπίζοντα.

315 ΗΦΥ. Διεῖλεν, ἔκοψεν. ΑΓΟ. Αγκῶνι, πήχει.

321 ΚΑΙ. Καὶ παρὰ τὴν τοῦ Διὸς γνώμην.

324 ΚΗ. Ηπύτου παιδὶ, ἢ φωνητικῷ.

327 ΑΙ. Ο νοῦς, πῶς ἂν καὶ παρὰ τὴν θείαν βουλὴν ῥύσησθε τὴν πόλιν, ὅτε τοῦ Διὸς συμπράττοντος ὑμῖν διὰ τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν λείπεσθε. ΚΑΙ. Καὶ παρὰ τὴν γνώμην τοῦ θεοῦ.

Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
330 Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπέρδεα δῆμον ἔχοντας·
Ημῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
Νίκην, ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε·
Ως ἔφατ'. Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Απόλλωνα
Εγνω ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' Εκτορα εἶπε βοήσας,
335 Εκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν, ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Αχαιῶν
Ιλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας·
Αλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάῤῥοθον εἶναι.
340 Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ως φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος, ἔστη·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Αχαιῶν.
Ενθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον οὔτασε δουρὶ,
345 Υἱὸν Αρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ιππασίδην Απισάονα ποιμένα λαῶν,
Ηπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
350 Ος ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
Καὶ δὲ μετ' Αστεροπαῖον, ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Αστεροπαῖος,
Ιθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Αλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ

---

329 ΚΑΡ. Καὶ τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τῇ δυνάμει θαῤῥοῦντας.

330 ΠΛΗ. Τῷ πλήθει τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς ἐλαττουμένους, ἀλλὰ περιόντας τῶν πολεμίων διὰ τὴν ἀνδρείαν. ΥΠΕΡ. Υπερδέοντα. ὅ ἐστι γενναῖον. καὶ ὑπεράγοντα τῇ δυνάμει τοὺς ἀντιτεταγμένους ἔχοντας πλείονας.

332 ΤΡΕΙ. Δειδίτε, φοβεῖσθε.

354 ΕΡ. Πεφραγμένοι ἦσαν.

355 ΠΡΟ.

Εσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτέ τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτέ τινα προμάχεσθαι Αχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Αλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ως Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν, οὐδ' οἵ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθινύθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
Αλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
Οὔτέ ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
Ηέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Εστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνειῶτι·
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Αχαιοὶ,
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ηελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Αλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἔπασχον
Ηέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ
Οσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,

355 ΠΡΟ. Προεῖχον δὲ αὐτοῦ τὰ δόρατα.

359 ΑΜΦ. Περιβεβηκέναι καὶ ὑπερασπίζειν.

361 ΑΓ. Επάλληλοι, πυκνοί.

362 ΥΠΕΡ. Υπερεχόντων τῇ δυνάμει, ἀνδρείων.

363 ΑΝΑΙ. Δι' αἵματος καὶ φόνου.

364 ΦΘΙ. Εφθείροντο, ἀνῃροῦντο.

366 ΔΕ. Τρόπον καιομένου πυρὸς, θερμοῦ. ΟΥ. Εἴποι δ' ἄν τις ἀμφότερα τὰ στοιχεῖα ἥλιον καὶ σελήνην ἐκλείπειν ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀχλύος.

371 ΕΥ. Ησυχοι, ἀδιάδοχοι. ἐπιφέρει γὰρ, μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο. ὅ ἐστιν, οἱ μὲν ἀναπαυόμενοι, οἱ δὲ μαχόμενοι ἐκ διαδοχῆς καὶ ἀναπαύσεως. ΠΕΠ. Εξήπλωτο ἡ λαμπηδών.

373 ΓΑΙ. Οὔτε ἀπὸ γῆς, οὔτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν.

Ανέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης Αντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
380 Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι·
Τὼ δ', ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Οτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
385 Αργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε κνῆμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν,
Αμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
390 Λαοῖσιν δώῃ τανύειν μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
Πολλῶν ἑλκόντων· τανύται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ως οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
395 Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ιλιον, αὐτὰρ Αχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
Αγριος· οὐδέ κ' Αρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Αθήνη
Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
400 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ημάτι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ηδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Αχιλλεύς.
Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ,

384 ΠΑ. Δι' ὅλης ἡμέρας.

392 ΑΦΑΡ. Ταχέως δὲ ἡ ὑγρασία διέρχεται τοῦ στέατος, ὥστε ἐλαιώδης.

393 ΤΑ. Διατείνεται, διαχεῖται.

398 ΛΑ. Ο τῶν λαῶν τὸ πλῆθος διοικῶν καὶ σώζων. ὅτε δὲ ἐς φυγὴν τρέπων.

404 ΤΟ. Διὸ αὐτόν.

405 Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλησιν,
Αψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Εκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
Η οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
410 Δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη
Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων·
415 Ω φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Η τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Αστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
420 Ωδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
Ω φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ως ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.
Ως οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
425 Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
Ιπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Εν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Εκτορος ἀνδροφόνοιο.
Η μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱός,

---

415 ΕΥ. Ενδοξον.

416 ΑΛΛ. Αλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πάντες γῆς χάσματι δεχθεῖεν.

418 ΜΕ. Αμελήσομεν.

422 ΕΡΩ. Αμελείτω, ὑποχωρείτω.

424 ΣΙ. Ητοι στερεός, ἢ ἀπὸ ὅπλων τῶν σιδήρου ψόφος.

427 ΠΥ. Ηνίοχος γὰρ ἦν Πάτροκλος Αχιλλέως, Πατρόκλου δὲ Αὐτομέδων, Αὐτομέδοντος δὲ Αλκιμέδων.

429 ΜΑΝ. Καίτοι δή, ἀσφαλῶς, παραμόνως.

430 Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ελλήσποντον,
Ηθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Αχαιούς·
Αλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
435 Ανέρος εἱστήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ως μένον ἀσφαλέως, περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ηνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,
440 Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωσι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
  Α δειλώ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε·
445 Η ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Ου μὲν γάρ τι που ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
Αλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Εκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
450 Η οὐχ ἅλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἔπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,

---

430 ΘΕΙ. Τύπτων, ὅθεν καὶ θὶς ὁ αἰγιαλὸς, παρ' ὅσον τύπτεται ὑπὸ τῶν κυμάτων.

431 ΑΡΕΙ. Απειλῇ.

437 ΕΝΙ. Εμπελάσαντες, ἐμπεσόντες.

440 ΖΕΥ. Ζεῦγλος, ζυγοῦ. ΕΞ. Πεσοῦσα.

443 ΔΕΙ. Ω δειλότατοι, καὶ ἐλεεινότατοι.

446 ΟΙ. Ταλαιπωρότερον.

447 ΟΣ. Οσα ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς ἕρπει καὶ κινεῖται βαδίζοντα.

455 Δύη τ' Ηέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.
Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὔδαςδε βαλόντε,
Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Αχαιούς·
Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
460 Ιπποις ἀΐσσων, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ρεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ·
Ρεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων·
Αλλ' οὐχ' ᾕρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύετο διώκειν.
Οὐ γάρ πως ἦν οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
465 Εγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
Οψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Αλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, δὲ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
470 Εν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μοῦνος, ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Εκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο·
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός,
475 Αλκίμεδον, τίς γάρ τοι Αχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
Ιππων ἀθανάτων ἐχέμεν, δμῆσίν τε μένος τε
Εἰ μὴ Πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
Αλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
480 Δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ως ἔφατ'· Αλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας,

---

460 ΙΠ. Σὺν τοῖς ἵπποις ὁρμῶν.
463 ΕΣ. Ωρμησεν.
464 ΙΕ. Ητοι μεγάλῳ, ἢ ἱεροῦς ἐλαύνοντι ἵππους.
465 ΕΠΙ. Επέχειν, κωλύειν.
469 ΝΗ. Ακερδῆ, ἀνωφελῆ, βλαβεράν.
476 ΔΜΗ. Καταπόνησιν, ὑποταγήν.
481 ΒΟ. Εν πολέμῳ ταχύν.

488 ΑΙ.

Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Εκτωρ·
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
485 Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ιππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ες πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῷ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
490 Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρηϊ.
Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐῢς παῖς Αγχίσαο·
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέῃς εἰλυμένω ὤμους,
Αὔῃσι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Τοῖσι δ' ἅμα Χρόμιός τε καὶ Αρητος θεοειδὴς,
495 Ηϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Αὐτώ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.
Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ' εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Αλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
500 Αὐτίκα δ' Αλκιμέδοντα προσηύδα πιστὸν ἑταῖρον·
Αλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
Αλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ. οὐ γὰρ ἔγωγε
Εκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀΐω,
Πρίν γ' ἐπ' Αχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
505 Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ στίχας ἀνδρῶν
Αργείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλῴη.
Ως εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·

488 ΑΙ. Λήψεσθαι.
492 ΒΟ. Ασπίσιν.
493 ΑΥ. Ξηραῖς, κούφαις. ΕΠΕ. Επεπήγει.
501 ΑΠΟ. Χωρὶς, ἄποθεν. ΙΣ. Κατέχειν.
502 ΕΜΠ. Καταπνέοντες, ὅ ἐστι καταφυσῶντες, αὐτοῦ τὸ μετάφρενον. ὅ ἐστιν ἐγγὺς ὄντες τοῦ νώτου.
503 ΣΧΗ. Αποσχῆσαι, παῦσαι.
506 ΑΛΩ. Ληφθείη.

Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
Ητοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὅσσοι ἄριστοι,
510 Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, ἀμυνέσθαι στίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Εκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
Αλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
515 Ησω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διῒ πάντα μελήσει·
Η ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ηδ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
520 Ως δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνήρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ινα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν·
Ως ἄρ' ὅγε προθορὼν, πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
525 Εκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Εγχεος. ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Αρης.
530 Καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,

509 ΕΠΙ. Εν ἐπιτροπῇ ἔσται.

510 ΒΕ. Εμβεβηκέναι, ὑπερασπίζειν.

511 ΝΩ. Ημῖν δὲ ἐν τοῖς ζῶσιν.
514 ΘΕ. Οἱονεὶ παράκειται, ἢ, ἐν ἐξουσίᾳ τῶν Θεῶν ἐστίν.

515 ΗΣΩ. Ακοντίσω, πέμψω.
518 ΕΡΥ. Εφύλαξεν, ἐκώλυσεν.
520 ΑΙ. Ακμαῖος, νέος.
521 ΚΕ. Κεράτων. ΑΓΡΑΥ. Εν ἀγρῷ αὐλιζομένου, ἢ ὑπαιθρίου, ἀγρίου.

522 ΙΝΑ. Ολην ἀποτέμοι τὴν νωπαίαν φλέβα. ΕΡΙ. Κατενεχθείη, πέσῃ.

524 ΝΗ. Τοῖς ἐντοσθίοις, τοῖς ἐντέροις, ὅ ἐστι σπλάγχνοις. νηδὺς γὰρ ἡ κοιλία. ΚΡΑ. Σειόμενον.

528 ΕΝΙ. Ενερείσθη, ἔπεσεν. ΟΥ. Τὸ ἄκρον μέρος τοῦ δόρατος, τὸ ὄπισθεν. ΠΕ. Εκινήθη, ἐσείσθη.

530 ΑΥ. Εκ τοῦ σύνεγγυς.

Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρου κικλήσκοντος·
Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Εκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρόμιος θεοειδής·
Αρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ θοῷ ἀτάλαντος Αρηϊ
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Η δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ως εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τις τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Αψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη
Αργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Αθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προέηκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ορνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ,
Ηὔτε πορφυρέην Ιριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Η καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
Ανθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ως ἣ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτὴν,
Δύσετ' Αχαιῶν ἔθνος· ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον·
Πρῶτον δ' Ατρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα
Ιφθιμον Μενέλαον (ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν)

531 ΔΙΕ. Διεχώρισαν.
535 ΔΕ. Μεμερισμένον.
539 ΚΗΡ. Μικρὸν δὲ τι τῆς ἐπὶ Πατρόκλῳ λύπης κεκούφισμαι τὴν ψυχήν.
542 ΕΔΗ. Καταβεβρωκώς.
543 ΤΕ. Ηὔξετο.
546 ΔΗ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐτράπη αὐτοῦ ἡ γνώμη.
547 ΠΟΡ. Νῦν ποικίλην. ἶριν δὲ λέγει νῦν, τὸ γιγνόμενον διὰ τοῦ ἀέρος πάθος, ὅ ἐστι νέφος ὑγρόν.
549 ΔΥΣ. Δυσθερμάντου. ψυχροῦ.
550 ΚΗ. Κακοῖ, βλάπτει, ἀνιᾷ, λυπεῖ.
551 ΠΥ. Σκεπάσασα, καλύψασα.

555 Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν,
Σοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδος.
Εσσεται, εἴ κ' Αχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
Αλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα·
560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ ἄττα, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Αθήνη
Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσατο θυμόν·
565 Αλλ' Εκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ως φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη,
Οττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Εν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκε,
570 Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνῆκεν,
Ητε, καὶ εἰργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ισχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
Τοίου μιν θάρσους πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
575 Εσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ηετίωνος,
Αφνειός τ' ἀγαθός τε, μάλιστα δέ μιν τίεν Εκτωρ

556 ΚΑ. Στυγνότης, λύπη. ἀπὸ τοῦ κάτω ἔχειν τὰ φάη.

557 ΕΣ. Γενήσεται.

561 ΦΟΙ. Νῦν ὄνομα κύριον τοῦ Αχιλλέως τροφέως. ΑΤ. Τροφεῦ. Εστι δὲ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἠθικὴ προσφώνησις. ΠΑ. Πάλαι γεγονὼς, πρεσβῦτα.

562 ΑΠΕ. Αποκωλύοι.

563 ΤΩ. Οπως ἄν.

564 ΕΣΕ. Καθῆψε, καὶ ἐλύπησε τὴν ψυχὴν καὶ ἐναπεμάξατο.

566 ΟΠΑ. Νῦν κατόπιν διώκει.

568 ΠΑΜ. Πάντων πρώτη.

569 ΒΙ. Δύναμιν.

570 ΜΥΙ. Τὸ ἐπίμονον τοῦ ἥρωος λέγει. οὕτως γὰρ ἀποτρεπόμενος εἰς ἄλλον τόπον ἔτρεχεν εἰς τὸν αὐτόν.

571 ΕΙΡ. Κωλυομένη, διωκομένη. ΑΝ. Ανθρωπείου.

572 ΙΣ. Επιθυμεῖ. ΛΑ. Προσηνὲς, γλυκύ.

573 ΘΑΡ. Θάρσους. ΜΕ. Νῦν σκοτεινάς.

Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής.
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Αἴξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
580 Δούπησεν δὲ πεσών. αὐτὰρ Ατρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετ' ἔθνος ἑταίρων·
Εκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Απόλλων,
Φαίνοπι Ασιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Αβυδόθι οἰκία ναίων·
585 Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Απόλλων·
Εκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Αχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
590 Εσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ηετίωνος.
Ως φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ιδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
595 Αστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου· ἐφόβησε δ' Αχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
Ακρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις

577 ΔΗ. Δημοτῶν. ΕΙ. Ομοτράπεζος, συνευωχητής.

579 ΔΙΑ. Διήλασε δὲ τὸ δόρυ, ὥστε διελθεῖν εἰς τοὔμπροσθεν.

584 ΑΒΥ. Εν Αβύδῳ. Αβυδος δὲ πόλις Τροίας Ελλησπόντου.

587 ΟΣ. Πρεπόντως πολεμίῳ τοὺς λόγους περιτέθεικεν ὁ Ποιητὴς, ἐπεί τοι οὐκ οἶδε δειλὸν τὸν Μενέλαον. βοὴν γὰρ ἀγαθὸν πανταχοῦ καλεῖ αὐτὸν, ὅ ἐστιν ἐν μάχῃ.

588 ΜΑΛ. Ανειμένος τῷ σώματι, ἀσθενής.

591 ΑΧΕ. Πύκνωμα τῆς λύπης περιφραστικῶς, πλῆθος λύπης.

594 ΜΑΡ. Αντὶ τοῦ λαμπράν.

597 ΦΟ. Φόβου. Φόβος δὲ νῦν ἡ συνδίωξις.

599 ΑΚΡΟΝ. Οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐξ ἐπιπολαίου τὴν ἐπιφάνειαν. ΓΡΑ. Επέξεσεν. ΑΧΡΙΣ. Εως τέλους.

600 Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γάρ ῥ᾽ ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ᾽ Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ᾽ ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·
Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
605 Ἕκτορα δ᾽ Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ᾽ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ᾽ ἐβόησαν
Τρῶες, ὁ δ᾽ Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ᾽ ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν·
610 Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ᾽ ἡνίοχόν τε
Κοίρανον, ὅς ῥ᾽ ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ᾽ αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
Ἤλυθε, καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
615 Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ᾽ ὤλεσε θυμὸν ὑφ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ᾽ ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ᾽ ἡνία χεῦεν ἔραζε·
620 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι,
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
Μάστιε νῦν εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅτ᾽ οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ᾽· Ἰδομενεὺς δ᾽ ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
625 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ·
Οὐδ᾽ ἔλαθ᾽ Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον

601 ΧΕΙΡ. Πρὸς τῇ χειρί.

607 ΕΝ. Τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, τὸ ἐμβαλλόμενον τῇ αἰχμῇ, ὅ ἐστι τῇ ἐπιδορατίδι.

612 ΠΕ. Ὁ Μηριόνης δηλονότι πεζὸς παρεγένετο ἀπὸ τοῦ ναυστάθμου.

614 ΚΟΙ. Νῦν ὄνομα κύριον.

621 ΚΥ. Ὡς πεζός.

Ζεὺς, ὅτι δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ω πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
630 Γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅστις ἀφείη,
Η κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ημῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Αλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
635 Ημὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
Οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Εκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
640 Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Αλλ' οὔπῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Αχαιῶν·
Ηέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
645 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Αχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Εν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.
Ως φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
650 Ηέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Σκέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' Αντίλοχον, μεγάθυμον Νέστορος υἱόν·

637 ΑΚΗ. Λυποῦνται.
641 ΠΕΠΥ. Ακηκοέναι, ἐγνωκέναι.
646 ΑΙ. Αἴθρη, ὁ ἀνέφελος, καὶ οὐδὲν ἀήρ.
647 ΦΑ. Φωτί. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ τὸ σέλας· ΕΥ. Ηρεσε.
652 ΣΚΕΠ. Σκέπτου, ὅρα.

Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
Εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵ τε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων
Ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες,
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν.
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ

---

659 ΒΟ. Ἐξαρπάσαι τὴν λιπαρωτάτην τῶν βοῶν.

667 ΠΡΟ. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ φόβου. ἢ πρὸ τοῦ ἀναγκασθῆναι φεύγειν. ΕΛΩΡ. Ἕλκυσμα.

670 ΕΝΗ. Πρᾳότητος, προσηνείας. ΔΕΙ. Δειλοῦ, ἀθλίου.

674 ΑΙ. Ὄρνις θηρατικὸς καὶ ὀξὺς ἐν τῷ ὁρᾶν, καὶ ἱπτικός· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὡς ἵστησιν τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον ἀναγκάζων βλέπειν, καὶ ὁ δυνηθεὶς ὁρᾶν, τοῦ ἀετοῦ ἐστιν υἱός· ὁ δὲ μὴ, ἐκβέβληται, καὶ γέγονεν ἁλιαιετός.

675 ΔΕΡ. Ὁρᾶν, βλέπειν. ΥΠΟΥ. Μεγάλων.

676 ΠΤΩΞ. Λαγωός. ἀπὸ τοῦ πτώσσειν.

677 ΑΜ Πανταχόθεν κομώσῃ. ΘΑΜ. Συμφύτῳ τόπῳ.

Εσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ως τότε σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ὄσσε φαεινὼ
680 Πάντοσε δινείσθην πολέων κατ᾽ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ᾽ αἶψ᾽ ἐνόησε μάχης ἐπ᾽ ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ᾽ ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Αγχοῦ δ᾽ ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
685 Αντίλοχ᾽, εἰ δ᾽ ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ηδη μὲν σε καὶ αὐτὸν οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει·
Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ᾽ ὤριστος Αχαιῶν
690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
Αλλὰ σύ γ᾽ αἶψ᾽ Αχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνὸν, ἀτὰρ τά γε τεύχε᾽ ἔχει κορυθαίολος Εκτωρ·
Ως ἔφατ᾽· Αντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας·
695 Δὴν δὲ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
Αλλ᾽ οὐδ᾽ ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε᾽ ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
700 Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Αχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ᾽ ἄρα σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Αντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·

680 ΔΙ. Εδινοῦντο. ὅ ἐστι περιεστρέφοντο.
693 ΓΥΜ. Ανευ τῶν ὅπλων.
694 ΚΑ. Κατεστύγνασεν, ἐν στυγνότητι καὶ κατηφείᾳ ἐγένετο.
695 ΑΜ. Αφασία, ἔκπληξις, ἀφωνία.
696 ΕΣ· Επεσχέθη.
(97 ΕΦΗ. Εντολῆς.
702 ΗΘΕ. Ηδύνατο.

705 Ἀλλ᾽ ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν·
Αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προσηύδα,
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν
Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
710 Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ.
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
Ἡμεῖς δ᾽ αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
715 Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Πάντα κατ᾽ αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
Ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ᾽ ὦκα,
Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ᾽ ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισθεν
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
720 Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ᾽ ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς.
725 Ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ᾽ ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων.
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαρραῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐν τοῖσιν ἑλίξεται ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ᾽ ἀνεχώρησαν, διά τ᾽ ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
730 Ὣς Τρῶες, εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·

705 ΑΝΗ. Ἤτοι ἀνέπεισεν, ἢ ἐνέβαλεν ἀφηγεῖσθαι τῆς μάχης.
714 ΕΝΟ. Ἀθρόας μάχης.
716 ΑΓΑ. Λίαν ἔνδοξε.
720 ΙΣΟΝ. Ὅμοιον.
722 ΑΓ. Εἰς τὰς ἀγκάλας ἐλάμβανον.
723 ΛΑ. Πολλοὶ Τρῶες.
726 ΠΡΟ. Πρὸ νέων θηρευτῶν.
728 ΕΛΙΞ. Ἐπιστρέφεται.

Αλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
Σταίησαν, τῶν δὲ τρέπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω ἀΐξας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
735 Ως οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
Αγριος, ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ορμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Εν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο·
740 Ως μὲν τοῖς, ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Αζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ', ὥσθ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ελκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Η δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
745 Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
Ως οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥσπερ πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Υλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκὼς,
Ος τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
750 Ισχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τι μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ως αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα

733 ΤΡΕ. Ηλάσσετο ἡ ἰδέα τοῦ προσώπου.

734 ΔΗ. Μάχεσθαι, φιλονεικεῖν.

738 ΟΡ. Ορμώμενον, διεγειρόμενον. ΦΛΕ Φλέγει. ΜΙ. Ελαττοῦνται, διαφθείρονται.

739 ΕΠΙ. Επηχεῖ. ψοφεῖ.

742 ΚΡΑ. Περιβαλόντες καὶ ἀντερείσαντες ἀλλήλοις τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις. ὅ ἐστι συνάψαντες καὶ ἰσώσαντες.

743 ΠΑΙ. Δυσπρόσβατον, τραχεῖαν. ΑΤΑΡ. Αντὶ τοῦ ἄτροπον ὁδόν.

744 ΔΟ. Ξύλον.

747 ΙΣ. Επεῖχον τὴν ὁρμὴν, καὶ ἐπεκώλυον. ΠΡΩΝ. Υλώδης τόπος, ἐξοχὴ ὄρους.

748 ΥΛΗ. Υλώδης, ξυλώδης. ΠΕ. Παρ' ὅλον τὸ πεδίον παρατεταμένως διήκων.

751 ΠΛΑ. Πλανῶν. νῦν δὲ ἀποσκήπτων, καὶ ἀνακρούων.

752 ΑΝΕ. Ανέστελλον.

Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης ϗ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε ϗ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

755 ΨΑ. Συναγελαστικὸν δὲ ὁ κολοιὸς ϗ φιλάλληλον. ὡς ἡ παροιμία αἰεὶ κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει. φασὶ δὲ οὕτως φιλαλλήλους εἶναι. ὡς εἴ τις ἔλαιον ἀποθῆται, ἀφορῶντας εἰς τὴν σκιὰν ϗ κατιόντας δῆθεν πρὸς τοὺς ἑταίρους ἐλαιοῦσθαι ϗ ἁλίσκεσθαι. εἶδος ὀρνέων. ΝΕ. Νῦν τὸ πολὺ τῶν ὀρνέων πλῆθος.

756 ΟΥ. Ὀξὺ βοῶντες. ἢ πυκνόν.

757 ΚΙΡ. Εἶδος ἀετοῦ, ὁ λεγόμενος ἱέραξ. ὁ γὰρ ἀετὸς τὰ μεγάλα φονεύει. ΣΜΙ. Σμικραῖς. ἡ λέξις Ἰώνων.

761 ΕΡΩ. Ὁρμή, δίωξις.

ΥΠΟ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Αχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτόν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου. κελευσάσης δὲ Ἥρας, ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται. τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Σίγμα, Θέτις Αχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Αντίλοχος δ' Αχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.
5 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ωμοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Αχαιοὶ
Νηυσὶν ἔπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ως ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,

ΩΣ. Οὕτως μὲν δὴ οὗτοι ἐμάχοντο δίκην θερμοῦ πυρός.

3 ΝΕ. Ορθὰς κεραίας ἐχόντων, ὀρθοπρύμνων. καλεῖται δὲ κεραία τὸ ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ δεδεμένον πλάγιον ξύλον, οὗ ἐξάπτεται ἡ ὀθόνη.

5 ΟΧ. Στενάξας.

7 ΑΤΥ. Φοβούμενοι.

9 ΔΙΕ. Διεσάφησεν. ΕΕΙ. Εζήτηται δέ, πῶς οὐκ ἔστιν Αὐτομέδων μηνυτὴς τῆς τοῦ Πατρόκλου ἀναιρέσεως, ἀλλ' Αντίλοχος, καὶ διατί γυμνὸς τρέχει; ῥητέον οὖν, ὅτι Αὐτομέδοντα μὲν αἰσχρὸν ἦν μετὰ τῶν ἵππων ἔρχεσθαι πρὸς Αχιλλέα ἄπρακτον, τῶν ἄλλων ἀγωνιζομένων περὶ τοῦ σώματος. Αντίλοχος δὲ ταχύτατος ὢν τῶν ἄλλων προεκρίθη. καὶ γυμνὸς ἄπεισι μετὰ τῶν ὅπλων, τὰς συμφορὰς ἐκπομπεύειν παραιτάμενος, ἢ διὰ τὸ μὴ βαρούμενον τοῖς ὅπλοις χρονίσαι τῇ ὁδῷ.

10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Η μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
Αψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Εκτορι ἶφι μάχεσθαι.
15 Εως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν,
Ωμοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι,
20 Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Εκτωρ.
Ως φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Αμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
25 Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη,
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ' ἃς Αχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
30 Εδραμον ἀμφ' Αχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι

10 ΜΥΡ. Ακτωρ γένει μὲν ἦν Λοκρός. Γήμας δὲ Αἴγιναν τὴν Ασωποῦ τοῦ Θηβαίου ποταμοῦ θυγατέρα μετὰ τὴν Διὸς μίξιν, καὶ καταμείνας ἐν Οἰνώνῃ ἐγέννησε Μενοίτιον. ὃς ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν πατρῴαν Ὀποῦντα, Πάτροκλον ἐγέννησεν. ὃν εἰκότως Μυρμιδόνα εἶπε, διὰ τὸ γεννηθῆναι τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν Αἰγίνῃ.

12 ΜΑ. Ακριβῶς δὴ τέθνηκεν. οὕτως γὰρ καὶ ἐν Οδυσσείᾳ ἔχει· Η μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν, ἵν' ἢ ἀκριβῶς ἔγημε.

13 ΣΚΕΤ. Αντὶ τοῦ σχετλιασμοῦ ἄξιος καὶ ἀγνώμων. ὡς πρὸς ἑαυτὸν δέ.

19 ΠΕΥ. Ακούσοις, μάθοις.

20 ΚΕΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνῄρηται, τέθνηκεν.

22 ΑΧΕ. Πλῆθος λύπης. ὅ ἐστι πολλὴ λύπη.

23 ΚΟ. Τὴν κόνιν, τὴν σποδὸν παρὰ τὸ ἐκκεκαῦσθαι.

25 ΝΕΚ. Θείῳ, καθαρῷ. ΑΜ. Περιεκάθητο.

26 ΜΕ. Πολὺν τόπον κρατῶν.

27 ΗΣ. Καθύβριζε. ΔΑΙ. Διακόπτων, σπαράσσων.

28 ΛΗΙ. Εκ λαφύρων ἐκτήσατο.

29 ΑΚΗ. Λυπούμεναι.

31 ΠΕ.

Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Αντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Αχιλῆος. ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
Σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ημένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Ενθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Αλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ακταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ιαιρα, καὶ Αμφιθόη, καὶ Αγαυὴ,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Αμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτής τε, καὶ Αψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα·
Ενθα δ' ἔην Κλυμένη, Ιάνειρά τε, καὶ Ιάνασσα,
Μαῖρα καὶ Ωρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Αμάθεια·
Αλλαι θ' αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἳ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο. Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο,
  Κλῦτε κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ωμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
Ητ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
Εξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,

---

31 ΠΕ. Επλησσον.
33 ΚΥ. Ενδοξον.
34 ΑΠΟΤ. Αποτέμοι.
37 ΚΩ. Ανέκλαυσεν. ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ἠθροίζοντο.
48 ΕΥ. Εὔκοσμος, καλή.
50 ΑΡ. Μέγα, ἢ λαμπρόν. ΠΛΗ. Επληρώθη.
53 ΕΙ. Αντὶ τοῦ εἴδητε, ἢ γνώσεσθε.
54 ΔΥ. Επὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετοκυῖα.
56 ΑΝΕ. Ηὐξήθη. ΕΡ. Φυτῷ.

Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς, γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ιλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
60 Οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Οφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Αχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Αλλ' εἶμ' ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
Ο, ττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
65 Ως ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ, σὺν αὐτῇ,
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ρήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ακτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Αχιλῆα.
70 Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
Οξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Εξαύδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
75 Εκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχὼν,
Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἷας Αχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεὺς,
Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
80 Αλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων

---

57 ΓΟΥ. Εν τῷ γονιμωτάτῳ τόπῳ τῆς γῆς.

64 ΑΠΟ. Χωρὶς ὄντα τοῦ πολέμου.

66 ΠΕ. Περιερρήγνυτο δὲ αὐτοῖς τὰ τῆς θαλάσσης κύματα.

68 ΑΚ. Παραθαλάσσιον τόπον. αἰγιαλόν. ΕΠΙΣ. Εφεξῆς.

76 ΑΛΗ. Συναθροισθῆναι, συγκλεισθῆναι.

77 ΕΠΙ. Προσδεομένους, χρήζοντας. ΑΕΚ. Δεινὰ, ἢ τὰ μὴ ἡσυχίας ἄξια, ταραχώδη.

80 ΗΔΟΣ. Ηδονή. Ωφέλεια. Ωφελος.

Ισον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Εκτωρ
Δηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
85 Ηματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
Ως ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν·
Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
90 Οἴκαδε νοστήσαντ'. ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Εκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα,
95 Ωκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις.
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Εκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεὺς,
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι. ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
100 Εφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Εκτορι δίῳ·
Αλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
105 Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Αχαιῶν χαλκοχιτώνων

---

82 ΙΣΟΝ. Επίσης ἐμαυτοῦ.

86 ΑΛΙ. Ταῖς παραθαλασσίαις Νηρηΐσιν.

92 ΤΥ. Πεσὼν, πληγείς.

93 ΠΑ. Τιμωρίαν δὲ παράσχῃ ἀξίαν ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου ἀναιρέσεως.

100 ΔΗ. Ενεπόδισεν. ΑΡΗΣ. Βλάβης καὶ κακώσεως ἀποτρεπτικόν. ὅ ἐστι κωλυτὴν καὶ βοηθόν. οἱ δὲ Αρεος ἀλκτῆρα ἀποτρεπτικὸν πολέμου. Παρμενίσκος μὲν οὖν βαρυτόνως, τὸ ἔδησεν ἀποδίδωσιν οὕτως. ὁ δὲ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν, ἔδησεν ἐμοῦ τὴν ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλου, ὅπερ ἐστὶ βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ασκαλωνίτης, περισσὸν τὸ ἔδησε φησίν.

101 ΟΥ. Οὐ παραγενήσομαι, οὐχ ὑποστρέψω.

104 ΕΤΩ. Μάταιον βάρος τῆς γῆς

Εν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι ϗ ἄλλοι.
Ως ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
Οστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ανδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
Ως ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
Αλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' εἶμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Εκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ηρακλῆος φύγε κῆρα,
Οσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Αλλά ἑ μοῖρα δάμασσε ϗ ἀργαλέος χόλος Ηρης·
Ως ϗ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων ϗ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
Αμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἁδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην.
Γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
Ναὶ δὴ τοῦτό γε τέκνον ἐτήτυμον, οὐ κακόν ἐστι,
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Αλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαιόλος Εκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἑ φημὶ

108 ΕΦΕ. Παρώξυνε, παρώρμησε.
ΠΟ. Τὸν πάνυ σώφρονα, ϗ συνετόν.
109 ΚΑ. Καταχεομένου, στάζοντος.
111 ΕΧΟ. Εἰς ὀργὴν ἤγαγε.
112 ΠΡΟ. Προγεγονέναι, συμβάντα.

114 ΦΙ. Προσφιλεστάτης κεφαλῆς.
124 ΟΜΟΡΞ. Αποψησαμένην.
ΑΔΙ. Ελεεινὸν, οἰκτρόν. ΣΤΟ. Στενάξαι. ΕΦΕΙ. Αναγκάσαιμι.
132 ΑΓΑΛ. Χαίρει.

Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Αλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Αρηος.
135 Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
Ηῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ηφαίστοιο ἄνακτος.
Ως ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἷος ἑοῖο·
Καὶ στρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα,
140 Υμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Οψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ολυμπον
Εἶμι παρ' Ηφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
145 Ως ἔφαθ'. αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Η δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ηϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον. αὐτὰρ Αχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Εκτορος ἀνδροφόνοιο
150 Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ελλήσποντον ἵκοντο.
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Αχαιοὶ
Εκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Αχιλῆος.
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Εκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ ἴκελος ἀλκήν.
155 Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Εκτωρ,
Ελκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Αλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε

133 ΕΠΑ. Αγαλλιᾶσθαι, γαυριᾶν.

134 ΜΩ. Τὸν μολισμὸν τῆς μάχης.

136 ΗΩ. Εωθεν, ὄρθρου, πρὸ τοῦ τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι.

156 ΟΜΟ. Ηπείλει· παρεκελεύετο.

158 ΑΠΕ. Απεκίνησαν, διέωσαν.

161 ΑΠΟ.

160 Στάσκε μέγα ἰάχων. ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
Ως δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ως ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Εκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
165 Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ιρις
Αγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ολύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ηρη·
Αγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
170 Ορσεο Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Εστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ιλιον ἠνεμόεσσαν
175 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Εκτωρ,
Ελκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
Αλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
180 Σοὶ λώβη, αἴ κέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Ιρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ιρις,
Ηρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις,

161 ΑΠΟ. Ἀπό τινος ζώου νεκροῦ γάρ φασι μὴ ἅπτεσθαι λέοντα. ΑΙΘΩ. Διάπυρον, θερμόν.

162 ΔΙ. Διῶξαι.

168 ΚΡΥΒ. Λαθραίως.

170 ΟΡ. Διεγείρου.

174 ΕΡΥ. Ελκύσαι.

175 ΕΠΙ. Επ' εὐθείας ὁρμῶσι.

177 ΠΗΞ. Ανασκολοπίσαι.

178 ΑΝΑ. Ανάστηθι. ΜΗΔ. Μὴ δὲ πρὸς διατέλει. ΣΕ. Αἰδοῦς καὶ σεβασμοῦ ἄξιον.

180 ΛΩ. Αἰσχύνη. ΗΣ. Καθυβρισμένος.

184 ΚΥ. Ενδοξος, σεμνή.

191 ΗΦΑΙ.

185 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
Αθανάτων, οἳ Ολυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς,
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
190 Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι.
Στεῦτο γὰρ Ηφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Αλλου δ' οὔ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο·
Αλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ' (ἔλπομ') ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
195 Εγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ιρις,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
Αλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
200 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Αχαιῶν
Τειρόμενοι. ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Η μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ιρις·
Αὐτὰρ Αχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ' Αθήνη
Ωμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
205 Αμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ως δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται,

191 ΗΦΑΙ. Παρὰ Ηφαίστου, καὶ ἔστιν ὁ τρόπος ἀναστροφή.

192 ΑΛ. Αλλ' οὐδενὸς οἶδα ἁρμόζουσάν μοι πανοπλίαν. διατί δέ φησι, τὴν Πατρόκλου πανοπλίαν οὐκ ἀναλαμβάνει ὁ Αχιλλεύς, ἐπειδὴ καὶ Πατρόκλῳ τὰ αὐτοῦ ἥρμοσε; καί φασί τινες ὅτι καταγέλαστον ἦν ταπεινὸν φανῆναι τοῖς τεθαῤῥηκόσιν. οἱ δὲ ὅτι τοῦ Πατρόκλου Αὐτομέδων εἶχεν, ἵνα διὰ παντὸς Αχιλλέως ἡνίοχος νομίζηται.

198 ΑΥ. Οὕτως ὡς ἔχεις.

205 ΑΜ. Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ νέφει ἐκάλυπτεν.

207 ΩΣ. Εθος τοῖς ἀρχαίοις, τοὺς πολεμουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν διεγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιοίκων βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἐπικαλουμένους. οὐδέπω γὰρ ἦν εὑρεθεῖσα σάλπιγξ.

Οἵτε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται Αρηϊ
Αστεος ἐκ σφετέρου, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκέν πως σὺν νηυσὶν Αρεος ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ως ἀπ' Αχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Αχαιοὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ενθα στὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Αθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ως δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Αστυ περιπλομένων δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων.
Ως τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Αψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ηνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Αχιλλεύς·
Τρὶς δὲ κυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ενθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι,
Αμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Αχαιοὶ

211 ΕΠΗ. Επάλληλοι, πυκνοί.

212 ΠΕ. Τοῖς περιοίκοις.

213 ΑΡΕ. Αποτρεπτικοὶ τοῦ πολέμου.

214 ΣΕ. Λαμπρότης.

216 ΩΠΙ. Εστρέφετο, φροντίδα ἐποιεῖτο.

219 ΩΣ. Απὸ τῶν ἰδίων χρόνων ὁ Ποιητὴς ὠνόμασε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ οὐδέπω εὕρητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. κόχλῳ γὰρ θαλασσίῳ ἐσάλπιζον. ΑΡΙ. Μεγάλως ἔκδηλος.

220 ΠΕ. Περιερχομένων. ΘΥ. Τῆς ψυχῆς φθαρτικῶν.

222 ΑΙ. Ηκουον. ΟΠΑ. Στερεὰν φωνήν.

224 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω περιέστρεφον τὰ ἅρματα. ΟΣ. Προυώρων. κατὰ διάνοιαν προέβλεπον.

225 ΕΚ. Εξεπλάγησαν.

229 ΕΚΥ. Εταράχθησαν.

231 ΑΜ. Περὶ τοῖς ἰδίοις.

234 ΜΥ.

Ασπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Αχιλλεὺς,
235 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ες πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ηέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ηρη
240 Πέμψεν ἐπ' Ωκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι.
Ηέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Αχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
245 Ες δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ορθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Εζεσθαι. πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Αχιλλεὺς
Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
250 Πανθοΐδης. ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Εκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο.
Αλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
Ος σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
  Αμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
255 Αστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
Εν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμέν.

234 ΜΥ. Οδυρόμενοι, κλαίοντες.

236 ΦΕ. Νεκροφόρῳ, κλινιδίῳ, ἢ φορείῳ.

239 ΑΚΑ. Μηδέποτε κοπιῶντα.

245 ΕΣ. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνηθροίζοντο. πῶς τί φησιν ἐκκλησίαν ἀθροίζει; τινὲς μὲν οὖν τῶν Ποιητῶν φασὶ μετάγειν τὴν μάχην εἰς λόγους ἀεὶ θηρώμενον τὸ ποικίλον. οἱ δὲ διὰ δέος τοὺς Τρῶας αὐτομάτους συνδραμεῖν καὶ ἀναγκασθῆναι δημηγορεῖν τοὺς ἡγεμόνας. ΜΕ. Επιμελεῖσθαι.

250 ΠΡΟ. Εἰς τὸ παρῳχηκὸς καὶ τὸ μέλλον.

254 ΑΜ. Επιμελῶς βουλεύεσθε.

Ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
260 Ἐλπόμενος νῆάς γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
Οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
265 Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
Αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
270 Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
Ὅς κε φύγῃ· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων. αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο·
Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πειθώμεθα κηδόμενοί περ
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
275 Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, ἐΰξεστοι, ἐζευγμέναι εἰρύσονται.
Πρωῒ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἂν πύργους· τῷ δ' ἄλγιον αἴ κ' ἐθέλῃσιν
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
280 Ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους

---

258 ῬΗΙ. Εὐκολώτεροι ἐν τῷ πολέμῳ, εὐκαταγώνιστοι. ΠΟ. Ἀντὶ τοῦ πολεμίζεσθαι, μάχεσθαι. Περίφρασις ὁ τρόπος.

259 ΘΟ. Ἐπαυλιζόμενος ταῖς ναυσὶ, καθεύδων.

264 ΜΕ. Τὸν πόλεμον καθ' ὅσον ὅτε μὲν ἔφευγον, ὅτε δὲ ἐδίωκον. ΜΕ. Μερίζονται τὸν τοῦ πολέμου κίνδυνον.

272 ΑΙ. Ὤφελεν γὰρ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀκοῆς γενέσθαι. τοῦτ' ἔστιν· εἴθε γὰρ μὴ ἀκούσαιμι. τινὲς δὲ ἀπούατον, τὸν κακόν· ἵν' ᾖ τὸν Ἀχιλλέα. αὐτὶ τοῦ, εἴθε γὰρ κακὸς ἐγένετο, τοῦτ' ἔστι δειλός.

274 ΝΥΚ. Τῆς βουλῆς ἐπικρατήσωμεν καὶ κατισχύσωμεν. ὅ ἐστι βουλευσώμεθα, τοῦτ' ἔστι συναθροισθῶμεν.

276 ΕΖΕΥΓ. Ἡρμοσμέναι.

Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
Εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει·
Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Εκτωρ·
285 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ος κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Η οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
290 Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.
Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Αχαιοὺς,
295 Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
Αλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
300 Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἤπερ Αχαιούς.

281 ΑΣΗ. Πληρώσῃ, κορέσῃ. ΗΛΑΣ. Πλανώμενος, περιερχόμενος, ἢ ἐκκλίνων, ἢ ἐλαύνων.

287 ΚΕ. Εκορέσθητε, ἐπληρώθητε. ΕΕΛ. Συγκεκλεισμένοι, συνηγμένοι.

289 ΜΥ. Ελεγον.

291 ΜΗ. Λυδίαν. οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο.

292 ΠΕΡ. Πιπρασκόμενα. ΙΚΕΙ. Αφικνεῖται, ἢ ἀπέρχεται. ΩΔΥ. Εχολώθη, ὠργίσθη.

295 ΝΟ. Βουλεύματα. ΦΑΙ. Διαφανῆ ἐποίησεν.

298 ΕΝ. Εν τοῖς τάγμασιν.

300 ΤΡΩ. Καὶ τὰ ἑξῆς, τῶν δὲ Τρώων ὅς τις αὖ ὑπερβαλλόντως ἀνιᾶται ἐπὶ τοῖς χρήμασι, ὡς μέλλων ἀπολύειν αὐτὰ ὑπὸ τῶν πολεμίων, τοῦτο γὰρ ἐλλεῖπον, προσυπακούεται συναγαγὼν αὐτὰ, δότω τοῖς πολίταις. βέλτιον γάρ ἐστιν ὑπὸ τούτων αὐτὰ δαπανηθῆναι.

301 ΚΑ. Δότω αὐτὰ τῷ πλήθει καταναλῶσαι.

302 ΕΠΑΥ. Απόνασθαι, ἀπολαῦσαι.

Πρωῒ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
305 Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Αχιλλεὺς,
Αλγιον αἴκ' ἐθέλησι τῷ ἔσσεται· οὔ μιν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην.
Ξυνὸς ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
310 Ως Εκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Αθήνη.
Εκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν, κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Αχαιοὶ
315 Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἑταίρου·
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥσπερ λῖς ἠϋγένειος,
Ω ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
320 Υλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ·
Ως ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν,
Ω πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
325 Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φῆν δέ οἱ εἰς Οπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,

309 ΞΥ. Κοινὴ ἡ τοῦ πολέμου τύχη. ΚΤΑ. Ἐλπίζοντα ἀνελεῖν τὸν πλησίον, συμβαίνει πολλάκις ὑπ' ἐκείνου ἀναιρεθῆναι.

316 ΑΔΙ. Ὀξέος, οἰκτροῦ.

317 ΧΕΙ. Ἀμφίβολον πότερον τὰς ἑαυτοῦ ἀνδροφόνους χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπιθεὶς τῷ τοῦ ἑταίρου στήθει, ἢ τὰς τοῦ ἀνδροφόνου Πατρόκλου, ἐπιθεὶς τῷ ἰδίῳ στήθει. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

319 ΣΚΥΜ. Ὀξυτονούμενος μὲν τῆς προτέρας συλλαβῆς, τὸ τοῦ λέοντος ἔκγονον· βαρυνόμενος δὲ, τὸ τῶν ἄλλων ζώων. ΕΛΑ. Κυνηγός.

321 ΑΓ. Τοὺς συνδένδρους τόπους τῶν ὀρῶν.

324 ΕΚ. Μάτην προηνεγκάμην.

326 ΟΠΟ. Ὀποῦντα, πόλις τῆς Λοκρίδος.

329 ΠΕ.

Ιλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν,
Αλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
Αμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
330 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ. ἐπεὶ οὐδὲ με νοστήσαντα
Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτεριῶ πρίν γ' Εκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
335 Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
Αμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
340 Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ως εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Αχιλλεὺς,
Αμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
345 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα·
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Εν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες·
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
350 Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·

329 ΠΕ. Εἵμαρται. ΕΡΕΥ. Ερυθρᾶναι τῷ αἵματι ποιῆσαι.

334 ΚΤΕ. Θάψω.

336 ΑΠΟ. Τοὺς τραχήλους ἀποτέμω.

341 ΚΑ. Μετὰ κακοπαθείας, καὶ πόνου ἐκτησάμεθα.

342 ΠΙ. Πλουσίας, εὐδαίμονας.

344 ΑΜ. Εν τῷ πυρὶ θερμᾶναι τὸ ὕδωρ.

345 ΒΡΟ. Τὸν τῆς μάχης μολυσμόν.

346 ΛΟ. Εξ οὗ τὰ λουτρὰ καὶ καθάρσια γίγνονται.

348 ΓΑ. Χώρημα, τὸ πλάτος τοῦ λέβητος. ΑΜ. Περιέλαβε, περιεῖχεν.

Εν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
Εν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ες πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Αχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
Ζεὺς δ' Ηρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
Επρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη,
Ανστήσασ' Αχιλῆα πόδας ταχύν. ἦ ῥά νυ σεῖο
Εξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Αχαιοί;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ηρη,
Αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δή που τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ος περ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ' (ἥ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
Αμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις)
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ηφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Αφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρέπε' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον· ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα. τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,

351 ΑΛΕΙ. Ἀπὸ ἀλείμματος ἐλαίου. ΕΝ. Ἐννεαέτους. Ὥρος γὰρ ὁ χρόνος.

352 ΕΑ. Λεπτῷ πέπλῳ, παρὰ τὸ ἕννυσθαι. ΛΙ. Λιτῷ, καὶ ἀποικίλῳ τῷ ὑφάσματι.

353 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν.

357 ΕΠΡΗΞ. Ἀντὶ τοῦ ἐξετέλεσας δὴ καὶ ἤνυσας ὃ ἠθελήθης ὦ Ἥρα, ἀναστήσασα τὸν Ἀχιλλέα.

362 ΚΑΙ. Προσληπτέον τελέσαι, ἵν' ᾖ καὶ μὴν ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ κακὸν κατασκευάσαι.

367 ΡΑ. Μηχανήσασθαι, κατασκευάσαι.

371 ΚΥΛ. Χωλός.

372 ΕΛΙΣ. Νῦν κακοπαθοῦντα, ἐνεργοῦντα.

373 ΕΕΙ. Περισσὸν τὸ πάντας. εἴκοσι δέ.

Εστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο·
375 Χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
Οφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ηδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς·
380 Οφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
Καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Αμφιγυήεις.
Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
385 Τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
Αλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ως ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
390 Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Κέκλετο δ' Ηφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον,
Ηφαιστε πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Αμφιγυήεις,
Η ῥά νυ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
395 Η μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε

374 ΕΥ. Εὐποιήτου, ἑδραίου.

375 ΧΡΥ. Εκάστῳ δὲ πυθμένι χρυσοῦς κύκλους ὑπέβαλλε.

376 ΘΕΙ. Εἰς τὰ τῶν θεῶν καταλύσονται τεμένη καὶ ἀθροίσματα.

378 ΤΟΣ. Τὸ μὲν λοιπὸν παντελῶς εἶχον. ὅ ἐστι τετελείωντο.

379 ΗΡ. Κατεσκεύαζεν. ΚΟΠ. Κατεσκεύασεν, ἐχάλκευε. ΔΕΣ. Ηλους, καθ' ὃ συμβάλλουσι καὶ συνδεσμοῦσι τὰ ὦτα τοῦ τρίποδος.

382 ΠΡΟ. Προελθοῦσα. ΛΙ. Ητοι λαμπρὰ ἔχουσα περιβόλαια τῇ κεφαλῇ· ἐξ οὗ εὐσταλὴς καὶ κοσμία. ἢ λιπαρά, ἀπὸ τοῦ ἐλαίου.

385 ΤΑ. Τεταμένον ἔχουσα τὸν πέπλον, κοσμία.

386 ΟΥ. Πυκινῶς οὐ παρεγένου.

390 ΘΡΗ. Υποπόδιον.

392 ΠΡΟ. Πρόελθε. ΩΔΕ. Οὕτως ὡς ἔχεις.

394 ΔΕΙ. Νῦν ἡ θαυμαστή.

Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ·
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψόῤῥου Ὠκεανοῖο.
400 Τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Εν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
Αφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ηδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
405 Αλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν αἵ μ' ἐσάωσαν.
Η νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
Οφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
410 Η, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,

399 ΑΨΟ. Εἰς τοὐπίσω ῥέοντος, ὑποχωροῦντος, ἢ τοῦ ταχέως ῥέοντος καθ' ὃ πέριξ ἔχει τὴν γῆν.

400 ΤΗ. Παρ' αἷς. ἀναστροφὴ ὁ τρόπος.

401 ΠΟ. Αἷς αἱ χλανίδες καταβάλλονται, περόνας δηλαδή. ΓΝΑΜΠ. Επικαμπεῖς. λέγει δὲ τὰ ψέλλια καλούμενα. ΚΑ. Σωληνίσκους. λέγει δὲ τὰς λεγομένας σύριγγας, αἳ περιλαμβάνουσι τοὺς πλοκάμους, ἢ εἰς ἃς κατακλείονται αἱ περόναι. ΟΡ. Περιτραχήλια.

403 ΜΟΡ. Φοβερῶς ζέων, καὶ οἱονεὶ ἀναζέων.

405 ΕΣΑΝ. Παρεγένοντο.

407 ΖΩΑ. Τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια.

410 ΑΚ. Τόπῳ ᾧ ἁρμόζεται ὁ ἄκμων τῷ κορμῷ. ΠΕ. Μέγιστον. ΑΙ. Μέγα. πέλωρ αἴητον, πέλωρ μέγιστον. αἴητον δὲ τὸ μέγα. ἢ πελώριος ὁ μετέωρος. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ τὸ αἴητον ἀπὸ τῶν ἀετῶν. κατὰ γὰρ τὴν πτῆσιν οἱ ἀετοὶ πολύ τι ἑαυτοὺς βαστάζουσι. κακῶς οὖν ὑφ' ἓν μέρος ἀναγνόντες πελωραίητον ἀποδιδοῦσι. τὸ μέγα, ἀπὸ τοῦ μεγέθους.

411 ΥΠΟ. Αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ λεπταὶ αὐτοῦ κνῆμαι ὑπερεκινοῦντο μετὰ κακοπαθείας.

412 ΟΠΛΑ. Νῦν τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα.

413 ΛΑΡ. Κιβωτόν. ΤΟΙΣ. Οἷς εἰργάζετο, καὶ ἐνήργει.

415 Αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα.
Δῦ δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι
Χρύσειαι ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
420 Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν, ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
Πλησίον ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
425 Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα,
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
430 Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
435 Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς, γουνῷ ἀλωῆς,

415 ΛΑΧ. Τετριχωμένα.
416 ΣΚΗΠ. Τὴν βακτηρίαν.
417 ΥΠΟ. Συνεξώρμων δὲ αὐτῷ.
418 ΝΗ. Νεανίαις.
420 ΑΘΑ. Παρὰ δὲ τῶν θεῶν τὰ ἔργα εἰσὶ δεδιδαγμέναι.
421 ΥΠΑΙ. Εἰς τὸ ἔμπροσθεν. ΕΠΟΙ. Ἐνήργουν. ΕΡ. Κυρίως μὲν μετὰ κακοπαθείας καὶ φθορᾶς παραγινόμενος. νῦν δὲ μόλις, διὰ τὴν χωλότητα.
430 ΑΝΕ. Ὑπέμεινεν, ἀνεδέξατο.
435 ΑΡΗ. Παρειμένος, βεβλαμμένος. ΑΛ. Ἀπὸ κοινοῦ προσληπτέον τὸ ἔδωκε κακά.
438 ΓΟΥ. Τῷ γονίμῳ τόπῳ τῆς γῆς.

Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ιλιον εἴσω,
440 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω·
Οφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Αχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην τὴν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Αχαιῶν,
445 Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Αγαμέμνων.
Ητοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Αχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Αργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
450 Ενθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,
Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε·
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι.
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Απόλλων
455 Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Εκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Εκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
460 Καὶ θώρηχ'. ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς. ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Αμφιγυήεις,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
465 Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·

444 ΕΞ. Εξαίρετον ἔδωκαν.
446 ΑΧΕ. Λυπούμενος. ΕΦ. Αντὶ τοῦ, τέτηκεν.
447 ΕΕΙ. Συνεῖλουν, συνέκλειον.
460 Ο ΓΑΡ. Οὕτως γὰρ ἦν αὐτοῦ.
461 ΤΡΩ. Αντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθείς.

Ως οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
Ανθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ως εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
470 Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Αλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Οππως Ηφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
475 Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ραιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
480 Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Εν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ηέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν·
845 Εν δὲ τὰ τείρεα πάντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,

470 ΧΟ. Χώνοις πηλίνοις, ἐν οἷς χωνεύεται τὰ μέταλλα.

471 ΕΥ. Εὐφύσητον. ΑΥΤ. Πνοήν. ΕΞ. Αφιεῖσαι.

472 ΠΑ. Παρεῖναι.

473 ΑΝΟΙ. Ανύοιτο, τελειοῖτο.

474 ΑΤΕΙ. Ακαταπόνητον.

477 ΡΑΙ. Σφύραν σιδηρᾶν. παρὰ τὸ ῥαίζειν. ΓΕΝ. Ελαβε. ΠΥ. Τὸν χαλκευτικὸν καρκίνον, τὸν ὀξύλαβον. παρὰ τὸ τὰ ἐν τῷ πυρὶ ἀγρεύειν.

479 ΠΑΝ. Εἰς πᾶν μέρος δαίδαλα ἐνθεὶς, ὅ ἐστιν ποικίλλων αὐτό. ΑΝ. Τὸν ἔξωθεν τῆς ἀσπίδος κύκλον.

480 ΤΡΙ. Τριπλῆν, τρίπτυχον. πτύχες γὰρ, τὰ ἐλάσματα τῆς ἀσπίδος.

482 ΙΔΥΙ. Εμπείροις.

483 ΕΝ. Εγκατεσκεύασε δὲ τῇ ἀσπίδι, οὐρανὸν καὶ γῆν.

484 ΑΚΑ. Τὸν ἀκαταπόνητον, καὶ ἄοκνον. ΣΕ. Τὴν οἷον πεπληρωμένην, καὶ ἐγκύμονα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. λέγει δὲ τὴν πανσέληνον. εἴρηται δὲ σελήνη οἱονεὶ σέλας νέον.

485 ΤΕΙ. Τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ τερατώδη, καὶ σημειώδη ταῦτα εἶναι. ΤΑ. Οἷς κεκόσμηται ὁ οὐρανός.

Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό, τε σθένος Ὠρίωνος,

486 ΠΛΗ. Ἑπτὰ ἀστέρες εἰσὶ κείμεναι ἐπὶ τὴν πλευρὰν τοῦ Ταύρου· ὁ γὰρ ταῦρος σῶος οὐκ ἀνέστρηται, ἀλλ' ἕως τῶν ἰσχίων, αὗται δέ εἰσιν Ἄτλαντος, καὶ Πληϊόνης θυγατέρες. ὧν τὰ ὀνόματα, Μαῖα, Ταϋγέτη, Κελαινὼ, Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἄτλας εἷς τῶν γιγάντων, μιγεὶς Πληϊόνῃ τῇ Ὠκεανοῦ ἔσχε θυγατέρας ἑπτὰ, αἳ τὴν παρθενείαν ἀγαπήσασαι, συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. θεασάμενος δὲ Ὠρίων, ἠράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γινόμεναι, θεοῖς ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτὰς Πελειάδας ἐποίησε, καὶ δι' αὐτῶν ἄστρον κατηστέρισεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πηληϊάδες ἀπὸ Πηληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. Φασὶ δὲ Ἠλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, τὸ κλίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον ἔνθα κατηστέριστο, διόπερ οὔσας πρότερον ἑπτὰ, γενέσθαι ἕξ, ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς. ΥΑ. Τοὺς ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἑπτὰ ἀστέρας κειμένους· καλοῦνται δὲ Ὑάδες, ἤτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ υ, στοιχεῖον ὁμοιότητα, ἢ ἐπειδὴ αἴτιοι ὄμβρων, καὶ ὑετῶν καθίστανται. Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον, ταῖς Δωδωνίσι νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμβροσίᾳ, Κορωνίδι, Εὐδώρῃ, Διώνῃ, Αἰσύλῃ, Πολυξοῖ. αὗται θρέψασαι τὸν Διόνυσον, περιῄεσαν σὺν αὐτῷ, τὴν εὑρεθεῖσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαριζόμεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον. ἐκείνας δὲ ἐλεήσας ὁ Ζεὺς κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. ΠΛΗ. Τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ Ταύρου Ὑάδας φασὶν εἰρῆσθαι. τὰς δὲ ἐπὶ τῆς ἡμιτόμου πλευρᾶς, Πλειάδας καλεῖσθαι. Ἄτλαντι γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ, καὶ Αἴθρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα, καὶ υἱὸς Ὕας. τοῦτον ἐν Λιβύῃ κυνηγοῦντα, ὄφις κτείνει. καὶ αἱ μὲν πέντε τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσαι ἀπώλοντο. τὰς δὲ λοιπὰς δι' οἶκτον καταστερίσας Ζεὺς, Ὑάδας ἐπωνόμασεν, ἐπωνύμως τοῦ ἀδελφοῦ. αἱ δὲ πλείους ἑπτὰ, βραδέως μὲν πλὴν ἀποθανοῦσαι, Πληϊάδες εἴρηνται. Φερεκύδης δὲ καθάπερ εἴρηται, τὰς Ὑάδας Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι, καὶ Διονύσου τροφούς. ἃς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνοῖ διὰ τὸν τῆς Ἥρας φόβον. καθ' ὃν καιρὸν καὶ αὐτὰς Λυκοῦργος ἐδίωξε. τῶν δὲ Πληϊάδων οὐσῶν ἑπτὰ, πάνυ ἀμαυρὸς ὁ ἕβδομος ἀστήρ. ὡς μὲν Ἄρατος ἐν τῷ πρὸς Θεόπραπον ἐπικηδείῳ φησί. Τροίας πορθουμένης τὴν Δαρδάνου μητέρα Ἠλέκτραν μίαν οὖσαν τῶν Πληϊάδων, φυγεῖν τε τὴν τῶν ἀδελφῶν συνοδίαν, καὶ τὰς κόμας λύσασαν. ἐνίοτε κομήτην ἀστέρα φαίνεσθαι. Φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντικῶν, τὰς μὲν ἓξ θεοῖς συνελθεῖν, Ταϋγέτην Διὶ, ὧν γενέσθαι Λακεδαίμονα. Μαῖαν Διὶ, ἀφ' ὧν Ἑρμῆς. Ἠλέκτραν Διὶ, ὧν Δάρδανος. Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεύς. Στερόπην Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος. Κελαινὼ Ποσειδῶνι, καὶ αὐτὴν συγγενέσθαι, ὧν Λύκος. Μερόπην δὲ Σισύφῳ θνητῷ ὄντι, ὧν Γλαῦκος, ἣν καὶ ἀμαυρὰν εἶναι. Ὑάδας δὲ εἰρῆσθαι, ἤτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέσεως. τὸ γὰρ υ στοιχείῳ παραπλήσιόν ἐστιν, ἢ ἐπεὶ ἀνατελλουσῶν αὐτῶν καὶ δυνουσῶν ὕει ὁ Ζεύς. αἱ δὲ Πληϊάδες, ἤτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης. ἢ ὅτι πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγήν εἰσι, βότρυν γοῦν αὐτὰς λέγουσιν. ἢ ὅτι πλείους μὲν εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσίν. ἢ πλησιάδας, πλησίον γὰρ κεῖνται. ἢ ὅτι πλείους δι' αὐτὰς αἱ τῶν ὡρῶν ἐπισημασίαι. ἢ ὅτι πλειῶνος, ὅ ἐστιν ἐνιαυτοῦ σημαντικαί. χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσιν καθότι ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν σημειοῦνται τὰς ἑῴας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος, καὶ τὰς ἑσπερίους πρὸς

ἄροτρον

Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥτ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
490 Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων

ἄροτρον. ὡς Ἡσίοδος, Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων, Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων. ταύτας δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς, κατηστερίσθαι φησὶν Αἰσχύλος. Πληϊάδων δὲ ἀνατολὴ ἑῴα ἡλίου ὄντος ἐν διδύμοις. δύσις δὲ ἑῴα κατὰ τὴν διάμετρον ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ. Ταύρου δὲ ὄντος κατὰ τὸ εἰκὸς ἑκατέρωθεν, ἐπίφασις γίγνεται καὶ γὰρ τῶν προανατέλλοντα κελὸν ἐπὶ πέντε ἡμέρας προηγιλαλάμπει κατ' ἀρχὰς ἐγγὺς ὢν αὐτοῦ, καὶ τοὺς προανατέλλοντας διδύμους ἐπ' ἄλλας ἡμέρας πέντε, ὥσπερ τι καιόμενον πῦρ θέρμης ἀπόρροιαν, ἔχει βραχεῖαν καὶ πρὸς τοὺς ἑκατέρωθεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη. Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα Κεκρύφαται, διότι καταυγάζονται. ΤΟΤΕ. Περιφραστικῶς τὸν Ὠρίωνα. ὁ δὲ Ὠρίων ἐστὶν ἄστρον μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστερισμένον οὕτως. Υἱεῦς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης μιᾶς τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρῃ τῆς Βοιωτείας. φιλοξενώτατος δὲ ὢν ὑπεδέξατο ποτὲ καὶ θεούς. Ζεὺς δὲ καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἀποδεξάμενοι, παρῄνεσαν αἰτεῖν ὅτι ἂν βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὤν, ᾐτήσατο παῖδα. λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερουργηθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν, ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆν, καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι, ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι ὥσπερ τοὺς θεούς, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν, Ὠρίων. συγκυνηγῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς, ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον, ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν. διὸ τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλοντος, Ὠρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

487 ΑΡΚ. Ἄρκτοι δύο δείκνυνται ἐν τῷ βορείῳ κλίματι. αὕτη τε ἡ μεγάλη ἡ καλουμένη καὶ ἅμαξα, διὰ τὸ εἰς ἁμάξης τύπον κατηστερίσθαι. καὶ ἐγγὺς ἐκείνης ἡ μικρὰ ἡ Κυνόσουρα καλουμένη διὰ τὸ ὡς κυνὸς ἔχειν ἀνακεκλασμένην τὴν οὐράν. ἧς Ὅμηρος οὐ μέμνηται. ὡς ὕστερον εὑρεθείσης ὑπὸ Θάλεω τοῦ Μιλησίου ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς, ἐμίσγετο αὐτῇ λανθάνων Ἥραν. ἐπιγνοῦσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλλεν αὐτὴν εἰς ἄρκτον, καὶ ὡς θηρίον Ἀρτέμιδι προσέταξε τοξεῦσαι. Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀναγαγὼν, πρώτην κατηστέρισεν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

488 ΗΤ. Ἡ περὶ τὸν ἀρκτικὸν καὶ ἀειφανῆ καλούμενον κύκλον, ἤτοι πόλον στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὠρίωνα, νεύουσα εἰς αὐτὸν ὡς κυνηγέτην. βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. ΗΤ. Ἀντὶ τοῦ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὡς μὴ καταδυομένη.

489 ΟΙΗ. Ἀντὶ τοῦ μόνη οὐ δύνει εἰς τὸν ὠκεανόν. αἱ γὰρ ἄρκτοι οὐ δύνουσιν, οὖσαι ἐν τῷ ἀεὶ φανερῷ. αἵ εἰσιν ἀμφότεραι τοῦ ἀπ' αὐτῶν καλουμένου πόλου ἀρκτικοῦ. μόνη οὖν δηλονότι τῶν κατηστερισμένων ἄμμοιρός ἐστι τῶν ὠκεανοῦ ῥείθρων, καὶ οὐ καταδύεται. ἐπεί τοι καὶ ἄλλα τινὰ ἐστὶ ἀειφανῆ, ὅσα ὁ ἀρκτικὸς ἀποτέμνεται κύκλος. ἔστι δὲ ἥτε Κυνόσουρα καλουμένη Ἄρκτος. καὶ ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἄρκτων Δράκων, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Βοώτου, μέρη τε τοῦ Κηφέως τὰ ἀπὸ ἰξύος μέχρι ποδῶν. ΑΜΟ. Ἀμέτοχος, ἄμμοιρος. ΛΟ. Ἀντὶ τοῦ δύσεως.

491 ΕΙ.

Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
495 Αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος

491 ΕΙ. Θυσίαι, ἑορταί. τίνες εἰσὶν αἱ δύο πόλεις, ἅς φησιν ἐν τῇ Ἀσπιδοποιΐᾳ, Εν δὲ δύο ποίησε πόλεις; Ἀγαλλίας ὁ Κερκυραῖος, ὁ Ἀριστοφάνους γνώριμος εἶπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας καὶ Ἐλευσῖνα, κατασκευάζων οὕτως, τὴν μὲν προτέραν, ἐπεὶ κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρώτη πόλις Ἀθῆναι. μετὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν στοιχείων ὁ θεὸς τὴν πόλιν τειχοποιεῖ. ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους. ἐν γὰρ Ἀθήναις ταῦτα πρῶτον ἤχθη. αὐλούς τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν Ἀθηνᾶ. δίκας τε ἐν τῇ πόλει. παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο δικαστήριον ἐπὶ Ἁλιρροθίῳ τοῦ Ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσι, καὶ διὰ τοῦτο λέγει κεῖσθαι ἐν τῷ μέσῳ χρυσοῦ δύο τάλαντα. τὴν δευτέραν πόλιν οὖσαν Ἐλευσῖνα. πόλεμον δὲ Ἀθηναῖοι ἔχον πρὸς Ἐλευσινίους. ὃν ἐπολέμησεν Εὔμολπος ὁ Ποσειδῶνος. βοηθοὶ δὲ αὐτοῖς εἰσὶν Ἄρης τε καὶ Ἀθηνᾶ· ὁ μὲν χάριτας ἀποδιδοὺς, ὅτι ἀπελύθη κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. ἡ δὲ ὅτι τῆς πόλεως ὡς οἰκείας ἐκήδετο, καὶ τὰ ἐπιγενόμενα δὲ ἴδια Ἐλευσῖνος, εὑρεῖα τρίπολος. ἐπείπερ Ἐλευσῖνι πρῶτον καρποὺς Δημήτηρ ἔδωκεν. ἡ δὲ σταφυλὴ ἡ κατὰ μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν, ἐπὶ Ἰκαρίου καὶ Διονύσου πορείᾳ. ὁ δὲ ποικιλόμενος χορὸς, Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει πράξεις. ἴδιος δὲ καὶ ὁ τεχνίτης τῶν Ἀθηνῶν Ἥφαιστος. Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ υἱῷ χαριζόμενος βασιλεύοντι Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν παρήγαγε. τῷ δὲ ἱερῷ κύκλῳ τὸν Ἄρειον πάγον ἑρμηνεύει, οἵ τε δικασταὶ Ἀθηναῖοι. διὰ ποίαν δὲ αἰτίαν μόνος ὁ ὠκεανὸς ποταμὸς οὐ πάρεστι τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν. ῥητέον ὅτι ἐπεὶ συνεκτικὸν ἔχει τὸ τοῦ κόσμου ῥεῦμα, κατὰ τὸ, Ὠκεανὸς ᾧ πᾶσα περίρρυτος ἐνδέδεται χθών.

492 ΝΥΜ. Νέας τὰς γαμουμένας. ΔΑΙ. Ἀντὶ τοῦ μετὰ λαμπάδων.

493 ΗΓΙ. Ἦγον. ΠΟ. Ἐξῆπτο, διεγείρετο πλείστη γαμήλιος ᾠδή. τὸν δὲ Ὑμέναιον ἐτυμολογοῦσιν, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ναίειν ὁμοῦ τὸν νυμφίον, καὶ τὴν νύμφην. ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμήν ἐστιν ὁ ῥηγνύμενος ἐν τῇ τῶν παρθένων διακορήσει. οἱ δὲ ὅτι Ὑμέναιός τις Ἀργεῖος παραπλέων τὰς Ἀθήνας, κατέλαβεν Ἀττικὰς παρθένους, ἁρπαζομένας ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἷς ἐπιφανεὶς αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ βιασθῆναι, ἀποδιώξας τοὺς Πελασγούς. διὰ γοῦν τοῦτο νομίμως γαμούμεναι, ὥσπερ προσκαλούμεναι αὐτὸν, ὕμνον τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτὸν ὃν ἐκάλουν Ὑμέναιον.

494 ΕΔΙ. Ἀνεστρέφοντο, ἐκινοῦντο.

497 ΕΝ. Ἐφιλονείκουν, ἠμφισβήτουν. δικαστήριον εἰσάγει δύο τινῶν ἀνδρῶν. ὧν ὁ μὲν ἐγκαλούμενος, ἀποδεδωκέναι λύτρα ὑπὲρ τοῦ πεφονευμένου φησί. ὁ δὲ ἐγκαλῶν, ἔλεγε μὴ εἰληφέναι. δύο δὲ τάλαντα χρυσοῦ κατέθεντο. ὥστε τῷ ἀποδείξαντι τὸ ἀληθὲς λαβεῖν ἀμφότερα. ποινῆς οὖν λέγει τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὑποφόνια. ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ

Ὠρώρει. δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ανδρὸς ἀποφθιμένου. ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
500 Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι.
Αμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον. οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
505 Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
510 Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
Ηὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο·

ἀνελόντες. λέγεται δὲ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις ποινή.

499 ΕΥ. Νῦν διωρίζετο.

500 ΔΗ. Τῷ κοινῷ παντὶ δεικνὺς καὶ ἐμφανίζων. ΑΝΑΙ. Απηρνεῖτο.

501 ΙΕΣ. Προεθυμοῦντο, ἐβούλοντο, ἔσπευδον. ΕΠΙ. Μάρτυρι, ἢ κριτῇ. ἀμφότεροι δὲ ἐβούλοντο ἐπὶ μάρτυρι δικάσασθαι, τοῦτ' ἔστι παρέχοντες μάρτυρας. ὁ μὲν τοῦ δεδωκέναι, ὁ δὲ τοῦ μὴ εἰληφέναι τὰ ὑποφόνια. ΠΕΙ. Πέρας.

502 ΕΠΗ. Ενήργουν. τὸ δὲ πλῆθος εἰς τοὺς δικάζοντας διῃρημένως ἐβόα. ΑΜ. Χωρὶς ἑκατέρῳ οἱ ἴδιοι βοηθοί.

503 ΓΕ. Οἱ δικασταὶ δηλονότι.

504 ΙΕ. Τῷ μεγίστῳ δικαστηρίῳ, ἐπὶ τὸ δίκαιον ἀποδιδοῦσιν ἑκάστῳ ἐν ἀφιερωμένῳ.

505 ΗΕ. Μεγαλοφώνων, ἢ τῶν τὸν ἀέρα πληττόντων τῇ φωνῇ. φωνὴ γάρ ἐστι, ὡς Απολλώνιός φησιν, ἀὴρ πεπληγμένος.

506 ΤΟΙ. Αντὶ τοῦ σὺν οἷς σκήπτροις ἐπὶ τὸ δημηγορεῖν ὥρμων. ἔνιοι δὲ ἤϊσσον, καθεσίγαζον. ἢ ὅτι ἀεὶ συνδιετίθεντο τοῖς λόγοις. ΑΜΟΙ. Εν μέρει δὲ ἀκούοντες ἐδίκαζον. ὅ ἐστι κατὰ ἐναλλαγὴν ἀποφαίνων τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἕκαστος.

508 ΙΘΥΝ. Δικαιότατα, ὀρθότατα.

509 ΤΗΝ. Εν στράτευμα νοητέον εἰς δύο διῃρημένον. πολιορκία γὰρ ἦν, καὶ οὐ πεδιὰς ἡ μάχη.

510 ΔΙ. Σημειωτέον, ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλει τινὶ, καὶ μετὰ σπονδῶν ἀπαλλασσόμενοι, ἐλάμβανον παρὰ τῶν πολεμουμένων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων.

512 ΕΠΗ. Επέραστον, καλόν. ΕΕΡ. Φυλάττει, ἐπέχει.

513 ΛΟ. Εἰς ἐνέδραν παρεσκευάζοντο.

Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
515 Ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
520 Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν·
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
525 Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
530 Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν·
535 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ,

514 ΤΕΙ. Εἰς τὸ ῥύατο στικτέον. τὸ δὲ ἐφεσταότες, τῷ ἀνέρες συνυπακτέον.

517 ΕΣ. Περιβεβλημένοι ἦσαν, ὁτὲ δὲ ἐνεδέδυντο.

519 ΑΜ. Χωρὶς ἑκάτεροι διάδηλοι. ΛΑ. Οἱ δὲ ὄχλοι ἐλάττονες καὶ μικρότεροι ἦσαν.

520 ΕΙ. Ἐνεχώρει, ὥστε ἐνεδρεῦσαι.

521 ΑΡΔ. Ποτισμός. ἀρθμὸς δὲ ἡ φιλία. ΒΟ. Βοσκήμασιν.

522 ΕΙ. Περιβεβλημένοι, κεκαλυμμένοι.

526 ΟΥ. Οὐ προεσκόπησαν.

528 ΤΑΜ. Περιέτεμνον, περιήρουν, ἀπεχώριζον. ΠΩ. Τὰ ποίμνια.

529 ΜΗΛΟ. Βοσκήτορας, νομέας.

531 ΙΡΑ. Πρὸ τῶν ἀγορῶν, ὅ ἐστιν ἐκκλησιῶν, ἀπὸ τοῦ εἴρειν ἐν αὐταῖς καὶ λέγειν. ὅθεν ὁ Ἶρος.

532 ΑΕΡ. Αἰρόντων εἰς ὕψος τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ. ΜΕ. Μετήρχοντο.

535 ΟΜΙ. Ἀνεστρέφοντο.

536 ΝΕ.

Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον·
Αλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν·
Ωμίλευν δ' ὥστε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνειῶτας.
Εν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες, ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι·
Η δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει.
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Εν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
Ημων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε·
Αλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.

536 ΝΕ. Νεωστὶ τετρωμένον. ΑΟΥ. Ατρωτον.

538 ΔΑ. Ητοι φονικοῦ χρώματος πεποιημένον. ἢ αἵματι διαφόρων, πεφοινιγμένον.

539 ΩΜΙ. Αντὶ τοῦ παρετάσσοντο, συνανεστρέφοντο.

540 ΕΡΥ. Εἷλκον.

541 ΝΕΙ. Τὴν λεγομένην νεατόν. ὅ ἐστι νεωστὶ ἠροτριασμένην, ἁπαλὴν καὶ διακεχυμένην. ὡς γὰρ νέα φαίνεται, ἡ τοιαύτη γῆ. ΠΙ. Λιπαρόγεον χωρίον.

542 ΤΡΙ. Τρὶς ἐστραμμένην, καὶ ἠροτριασμένην.

543 ΔΙ. Στρέφοντες τὴν ἄνω κάτω. ΕΛΑ. Ηλαυνον.

544 ΤΕΛ. Τέλος, πέρας.

546 ΕΠΙ. Επερχόμενος. ΟΓ. Τὰς ἐπ' εὐθείας τοῦ ἔργου διεξόδους φησὶ, τὰς αὔλακας.

548 ΜΕ. Βαθεῖα ἐγίγνετο. ΑΡΗ. Ηροτριασμένη.

550 ΤΕ. Χωρίον, εἰς τιμὴν ἀποτετμημένον τινί. ΕΡΙ. Κυρίως μὲν ἐριουργοί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι.

551 ΗΜΩΝ. Εθέριζον.

552 ΔΡΑΓ. Τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. ΕΠΗ. Επάλληλα, πυκνά. ΕΡΑ. Επὶ τῆς γῆς.

553 ΑΜΑΛ. Οἱ τὰ δράγματα συνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τοὺς αὔλους τῶν ἀσταχύων. ΕΛ. Τοῖς δεσμοῖς. ΔΕ. Εδεσμοῦντο.

Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς πάρεχον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεῦκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου. μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε

555 ΔΡΑΓ. Δράγματα ἐπὶ δεσμὸν συνάγοντες. ΑΓ. Ἀγκάλαις.

556 ΑΣ. Ἀδιαλείπτως. ΒΑ. Νῦν ὁ τοῦ χωρίου δεσπότης.

557 ΓΗ. Χαίρων τῇ ψυχῇ.

558 ΠΕ. Ἐνήργουν.

559 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν εἵποντο, ἠσχολοῦντο.

560 ΠΑ. Ἐνέμισγον, ἔμασσον.

561 ΒΡΙ. Βαρουμένην τῷ καρπῷ.

563 ΕΣΤΗ. Πᾶσα δὲ ἐκεχαράκωτο ἡ ἄμπελος, κάμαξιν οὖν στύλοις, οἵ εἰσι ξύλα ὀρθὰ παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις.

564 ΚΑ. Κοῖλον ὄρυγμα, τάφρον. ΕΡ Τειχίον. ΕΛΑΣ. Ἐποίησεν εἰς μῆκος.

565 ΑΤΑΡ. Ἀτραπὸς, ὁδός.

566 ΝΙΣ. Ἐπορεύοντο. ΦΟ. Οἱ τὸν καρπὸν τῶν σταφυλῶν παραφέροντες.

567 ΠΑΡ. Τρυφερὰ, νήπια, πρᾶα, κατ' ἐπικράτησιν δὲ τοῦ ἄῤῥενος εἴρηκε φρονέοντες, καὶ οὐ φρονέουσαι. ΗΙ. Ἄγαμοι, ἀκμάζοντες, νέοι. ΑΤΑ. Τρυφερά.

570 ΙΜΕ. Ἐπέραστον, καλόν. ΛΙ. Ἤτοι λῖνον, ὃ δὲ ἐξῆπτο ἀντὶ νευρᾶς τῆς κιθάρας, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετ' ᾠδῆς ὑποκιθαρίζοντες, οὐκ ἐξ ἐντέρων κατεσκεύαζον τὰς κιθάρας· οὐχ ὅσιον οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες, διὰ τὸ ἐκ νεύρων πεποιῆσθαι, ἀλλὰ ἐκ λίνου πεποιημένα. Ἢ, λῖνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπὶ Λίνῳ τῷ Ἀπόλλωνος παιδὶ ᾠδὴν ὄντι νηπίῳ, καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι, πρώτην ᾀσθεῖσαν.

Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ,
Μολπῇ τ' ἰΰγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο·
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
575 Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε,
Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι,
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο·
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι,
580 Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν ἀναῤῥήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
Αὖτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
585 Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
Ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
590 Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

571 ΛΕΠ. Λεπτῇ, ἡδείᾳ. ΡΗΣ. Ἀντὶ τοῦ κροτοῦντες σὺν ἁρμονίᾳ, καὶ τύπτοντες τοῖς ποσὶ τὸ ἔδαφος. ΟΜΑΡ. Ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτό.

572 ΙΥΓ. Προσληπτέον τὸ σὺν ᾠδῇ καὶ διώξει. ΣΚΑΙ. Κινούμενοι, σκιρτῶντες, ἢ πυκνῶς κινούμενοι.

575 ΜΥ. Μυκήσει. ΚΟ. Τῆς ἐπαύλεως, τοῦ βουστάθμου.

576 ΡΟ. Εὐδιάσειστον, εὐκίνητον. διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ πεφυκότας καλάμους. ΔΟ. Δόνακας ἔχοντα, ἤγουν καλάμους.

578 ΠΟ. Ταχύποδες.

580 ΕΡΥΓ. Μέγα μυκώμενον, ἢ ἐρευγόμενον τὴν τροφήν.

583 ΛΑ. Ἀθρόως ἤσθιον.

584 ΕΝ. Ἐνεκελεύοντο. παρορμῶντες ἐπέσαλλον.

585 ΑΠΕ. Ἀπετρέποντο.

586 ΕΚ. Καὶ ἐξέκλινον.

588 ΑΡ. Λαμπρῶν.

589 ΚΛΙ. Νῦν τὰς τῶν ποιμνίων, καὶ ποιμένων καταγωγάς. ΚΑ. Ἐσκεπασμένας, καταστέγους. ΣΗ. Περιβόλους ἐν οἷς βοσκήματα ἵστανται.

590 ΕΝ. Καὶ τὰ ἑξῆς, ἐγκατεσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ Ἥφαιστος, καὶ χορὸν ὁμοίαν τάξιν ἔχοντα χορευόντων τῷ ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ μηχανικοῦ κατασκευασθέντι Ἀριάδνῃ ἐν Κνωσσῷ πόλει τῆς

Τῷ ἴκελον οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Αριάδνῃ.
Ενθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ωρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
595 Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον· οἱ δὲ χιτῶνας
Ειατο ἐϋνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον· οἱ δὲ μαχαίρας
Ειχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
600 Ρεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
Εζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται αἴκε θέῃσιν·
Αλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.

Κρήτης. ἱστόρηται ὅτι Θησέα παραγενόμενον ἐξ Ἀφιδνῶν εἰς Ἀθήνας νεωστὶ, καταλαβόντα δὲ τὸν δασμὸν ἀποπεμπόμενον Μίνωϊ εἰς Κρήτην, τοὺς δὶς ἑπτὰ ἠϊθέους καὶ παρθένους. ἐτέλουν δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον, ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ παναθήναια. ἑκόντα οὖν αὐτόν φασι συγκαταλέξαι τοῖς ἀπιοῦσι. καὶ παραγενόμενον εἰς Κρήτην, ἡδέως ὀφθῆναί φασιν ὑπὸ Ἀριάδνης τῆς τοῦ Μίνωος θυγατρός. καὶ διὰ τοῦ τέχνη Δαιδάλου σωθῆναι τρόπῳ τοιῷδε. μίτου ἀγαθίδος ἔδωκε Δαίδαλος τῇ Ἀριάδνῃ, εἰπὼν δοῦναι τῷ Θησεῖ. ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθίδος, οὕτως ἀνελὼν αὐτὴν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβύρινθον· καὶ περιγενόμενος τοῦ θηρίου, πάλιν ἔχοι ῥαδίαν καὶ εὐεύρετον τὴν ἔξοδον τοῦ λαβυρίνθου, ποικίλως ἐπιπεπλεγμένους ἔχοντος τὰς εἰσόδους. ἐξελθὼν δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι ὁ Θησεὺς μετὰ τῶν ἠϊθέων καὶ παρθένων χορὸν τοιοῦτον ἔπλεκεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, ὁποία καὶ ἡ τοῦ λαβυρίνθου εἴσοδός τε καὶ ἔξοδος αὐτῷ ἐγεγόνει. τῆς δὴ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Δαίδαλος αὐτοῖς ὑποδείξας ἐποίησε. ΠΟΙ. Ποικίλη τορνεύσει ἐποίει.

593 ΑΛ. Ἔντιμοι. καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὑρίσκουσαι ἕδνα. θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο περὶ τῶν γάμων δῶρα. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους. ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες. ἀλφαίνειν γοῦν τὸ εὑρίσκειν. καὶ ἀλφὴ ἡ τιμὴ, καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον ὅτι εὑρέθη πρὸ τῶν ἄλλων.

595 ΟΘΟ. Διαφανεῖς ἐσθῆτας, λαμπράς.

596 ΕΙ. Ημφιεσμέναι ἦσαν, ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες. ὀρθῶς καὶ τοῦτο κατ' ἐπικράτησιν τοῦ ἀρσενικοῦ πέφρακεν. ΕΥ. Εὐνενησμένους, καὶ εἰργασμένους, λεπτούς. ΗΚΑ. Ηρέμα πως στίλβοντας ὡς ἔλαιον.

597 ΣΤΕ. Κόσμους γυναικείους χρυσοῦς περὶ κεφαλὴν κειμένους.

598 ΤΕ. Αναφορέων.

599 ΘΡΕΞ. Εν κύκλῳ ἔτρεχον. ΕΠΙ. Επιστήμοσιν, ἐμπείροις.

600 ΑΡ. Εὖ ἡρμοσμένον πάντοθεν.

601 ΕΖΟ. Διὰ τῆς τοῦ χοροῦ παραβολῆς ἔγκυκλον αὐτῶν τὴν πορείαν ὑφίσταται. ΠΕΙ. Αποπειρώμενος ἀνακινήσει.

602 ΕΠΙ. Επ' ὀρθὴν τάξιν.

Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι. δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
605 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσους.
Εν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Αντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
610 Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε.
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας·
615 Η δ' ἴρηξ ὣς, ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

604 ΚΥ. Ορχησταί.

607 ΑΝ. Παρὰ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς ἀσπίδος, πέριξ. ΠΥ. Επιμελῶς, καὶ συνετῶς κατεσκευασμένης.

612 ΕΑ. Λαμπροῦ, εὐχύτου, ἀπυλοῦ.

615 ΙΡΗΞ. Ἱέραξ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας, ὁπλίζεται, καὶ στρατείαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

Τοῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ηὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
Η δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'. ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ως ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη

---

4 ΠΕ. Περιπεπλεγμένον.
5 ΛΙ. Περιπαθῶς, ὀδυνηρῶς, ὀξέως.
6 ΜΥ. Ἐθρήνουν.
9 ΙΟ. Βουλήσει.
10 ΤΥ. Σύ. δωρικῶς.
13 ΑΝΕΒΡΑ. Ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

15 Αντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Ως εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡσεὶ σέλας ἐξεφαάνθη·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
20 Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
Εργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
25 Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
Εκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
Τέκνον, μή τοι ταῦτα κατὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
30 Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ην περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
Αἰεὶ τῷ δ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
Αλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Αχαιοὺς,
35 Μῆνιν ἀποειπὼν Αγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.

15 ΕΤΡΕ. Εφοβήθησαν.

19 ΕΤΑΡ. Ετέρφθη.

21 ΟΙ. Οποῖα εἰκὸς θεοῦ ἔργα εἶναι. τουτέστιν οἷα ἔπρεπε θεὸν παρέχειν. ἐπιεικὲς γὰρ τὸ πρέπον.

25 ΚΑΔ. Κατελθοῦσαι. ΧΑΛ. Υπὸ σιδήρου τρωθέντας.

26 ΕΥ. Σκώληκας ἐγγεννήσωσιν. Ἴσως δὲ εἴρηνται εὐλαὶ οἱ σκώληκες, παρὰ τὴν εἴλησιν. ΑΕΙ. Αφανίσωσιν, αἰκίσωσιν.

27 ΕΚ. Ητοι ἀφήρηται ὁ βίος. ὅ ἐστι ζωῆς ἐστέρηται, ἢ ὡς οἱ γλωσσογράφοι, αἰὼν ἔφθαρται. ὅ ἐστιν ὁ νωτιαῖος μυελός. ΠΕ. Τέτρωται, ἀφήρηται, ἠφάνισται.

29 ΜΕ. Αντὶ τοῦ μελέτωσαν

30 ΠΕΙ. Πειράσομαι. ΑΛΑΛ. Αλεξῆσαι, βοηθῆσαι. ΦΥ. Εθνη, γένη.

31 ΑΡΗ. Εν πολέμοις πεφονευμένους, ἢ σιδήρῳ. καὶ γὰρ ὁ σίδηρος ἄρης.

32 ΚΕ. Αντὶ τοῦ κεῖται. ΤΕ. Τὸν πάντα τελειοῦντα. ὅ ἐστι τελείους καρποὺς φέροντα.

Ως ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Αχιλλεὺς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Αχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Αχιλλεὺς
Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Αρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Οδυσσεὺς,
Εγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά.
Κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες·
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Ελκος ἔχων. καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Αντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Αχαιοὶ,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεὺς,
Ατρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

37 ΕΝΗ. Ενέβαλεν.

38 ΑΜ. Θειότητα.

39 ΧΡΩΣ. Τὸ σῶμα ἄφθορον.

40 ΑΥ. Εζήτηται διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ χρῆται κήρυκι ὁ Αχιλλεὺς πρὸς τὸ συγκαλέσαι τοὺς ὄχλους. Ρητέον οὖν ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀρχαῖον αὐτοῦ τοῦτο. οὕτως γοῦν καὶ ἐν τῇ α. ῥαψῳδίᾳ αὐτὸς Αχιλλεὺς συγκαλεῖ. ἄλλως τε καὶ διὰ τὴν χαρὰν μετὰ σπουδῆς συνδεδραμήκασιν, οὐδὲ τοὺς κήρυκας ἀναμείναντες.

43 ΟΙ. Οἴακας, πηδάλια.

44 ΤΑ. Οἱ φύλακες τῶν πρὸς τροφήν.

47 ΤΩ. Συλληπτικῶς τέθεικε. μόνος γὰρ ὁ Διομήδης ὤφειλε σκάζειν κατὰ τοῦ ταρσοῦ τετρωμένος. ὁ μέν τοι Οδυσσεὺς τὴν πλευρὰν, εἰ μὴ κατὰ συμπάθειαν τῶν μερῶν δόξαιμεν αὐτὸν τοῦτο πεπονθέναι.

49 ΕΡΕΙ. Επερειδόμενοι, σκηριπτόμενοι.

50 ΠΡΩ. Τῇ προεδρείᾳ.

51 ΔΕΥ. Εσχατος.

56 ΤΟ. Κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἄρειον ἀμφοτέροις ὁμονοεῖν ὑπάρχει. ΑΡΕΙ. Βέλτιον.

Επλετο, σοὶ καὶ ἐμοὶ, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένω κῆρ
Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης;
Τὴν ὄφελ᾽ ἐν νήεσσι κατακτάμεν Αρτεμις ἰῷ,
Ηματι τῷ ὅτ᾽ ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
Τῷ κ᾽ οὐ τόσσοι Αχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·
Εκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον. αὐτὰρ Αχαιοὺς
Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
Αλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
Νῦν δ᾽ ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τι με χρὴ
Ασκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ᾽ ἄγε θᾶσσον,
Οτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Αχαιοὺς,
Οφρ᾽ ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴκ᾽ ἐθέλωσ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν᾽ οἴω
Ασπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ᾽ ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ως ἔφαθ᾽, οἱ δ᾽ ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Αχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ᾽ ἐν μέσσοισιν ἀναστὰς,
Ω φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Αρηος,
Εσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Υββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.

60 ΛΥΡ. Πόλις τῆς Υποπλακίου Θήβης τῆς Κιλικίας.

61 ΤΩ. Οὕτως ἂν οὐ τοσοῦτοι. ΟΔΑΞ. Εδακνον τὴν γῆν ἀναιρεθέντες.

65 ΠΡΟ. Προγεγονέναι.

68 ΑΣ. Αγαν σκληρῶς, ἀμεταστρέπτως. ΜΕ. Οργίζεσθαι.

71 ΙΑΥ. Κατευνάζεσθαι.

77 ΕΞ. Εκ τῆς καθέδρας.

79 ΕΣΤΑ. Εἰδὼς ὁ Αγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι εἰς αὐτὸν γεγονὼς φθορᾶς τῇ Ελληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκατασκευάζει λέγων, δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι. ἔνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Αγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν.

80 ΥΒ. Υποκρούειν, ἐμποδίζειν τὸν λέγοντα.

Ανδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
Η εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ' Αργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
85 Πολλάκι δή μοι τοῦτον Αχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τε με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
Αλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ερινύς,
Οἵ τε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ηματι τῷ ὅτ' Αχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
90 Αλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ,
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ατη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
95 Καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
Ανδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ηρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
Ηματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ηρακληείην
Αλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
100 Ητοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι,
Κέκλυτέ μου πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,

λέγονται. τινὲς δὲ κακῶς ἤκουσαν τῷ δι' ἑτέρου λέγειν. ΕΠΙ. Εμπειρον.

82 ΒΛΑ. Εμποδίζεται, βλάπτεται.

83 ΠΗ. Οἷον τὴν ἀπίτασιν τῶν λόγων πρὸς Αχιλλέα ποιήσομαι φανερῶς, ἢ ἀπολογήσομαι.

84 ΣΥΝ. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀκούσαντες, εἴπατε τοῖς μὴ ἀκούσασι.

87 ΗΕ. Η διὰ τοῦ σκότους φοιτῶσα, ἢ ἀόρατος, ἢ ἡ ἀπεριοράτως φοιτῶσα καὶ ἐπερχομένη, ὡς τιμωρὸς τῶν ἀδικημάτων. ἔστι δὲ καταχθονία δαίμων ἡ Ερινύς. οἷον ἡ διερευνῶσα τὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ἔργα.

90 ΘΕ. Θεὸς γὰρ πᾶσι τοῖς πραττομένοις τέλος ἐπάγει.

91 ΠΡΕΣ. Εντιμος. ΑΑ. Βλάπτει.

92 ΟΥ. Οὐ γὰρ προσπελάζει τῇ γῇ.

93 ΚΑΤ. Κατὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων κεφαλὰς ἐπιβαίνει.

94 ΚΑ. Ενα γοῦν τινὰ ἔβλαψεν ὅτι μὴ πολλούς.

95 ΑΣ. Εβλαψεν ἡ ἄτη.

97 ΘΗ. Θήλεια.

99 ΕΥ. Καταπετειχισμένη, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Αμφίονος καὶ Ζήθου αὐτὴν τετειχίσθαι.

103 ΜΟ.

Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Εκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
105 Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἵθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι·
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ηρη·
Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
Εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον Ολύμπιε καρτερὸν ὅρκον,
Η μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν
110 Ος κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ως ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Αλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
Ηρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
115 Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Αργος Αχαιϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ἤδη
Ιφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
Η δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὁ δ' ἕβδομος ἑστήκει μείς.
Εκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
Αλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.

103 ΜΟ. Η περὶ τὰς τικτούσας κοπιῶσα. ἢ ἡ τοὺς μόγους ἐπικουφίζουσα τῶν τικτουσῶν.

104 ΠΕ. Περιοίκοις.

105 ΑΙ. Αντὶ τοῦ σπέρματος, γένους.

107 ΨΕΥ. Ψεύσῃ.

110 ΠΕ. Γεννηθῇ ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.

113 ΑΑΣ. Ηπατήθη.

114 ΡΙ. Ορους ἀκρωτήριον.

116 ΙΦ. Τὴν Θεσσαλοῦ γυναῖκα. ἰφθίμην λέγει ἐπιθετικῶς ἀντὶ τοῦ ἀγαθήν. τὸ γὰρ κύριον αὐτῆς ὄνομα ἦν Λευκίππη.

117 ΕΚΥ. Κατὰ γαστρὸς εἶχεν. ΜΕΙΣ. Καὶ μὴν Αἰολικῶς, ὥσπερ ῥὶς ῥινὸς, καὶ θὶς θινός· οὕτω καὶ μεὶς μεινὸς κληθήσεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

118 ΗΛΙ. Διημαρτηκότα τοῦ τελείου ἀριθμοῦ τῶν ἐννέα μηνῶν. ἑπταμηνιαῖος γὰρ Εὐρυσθεὺς ἦν. ἀλιτεῖν οὖν τὸ ἀποτυχεῖν.

119 ΑΛΚ. Ζεὺς μιγεὶς τῇ Ηλεκτρύονος Αλκμήνῃ, ὃν τρόπον εἴρηται ἐν τῇ ξ, ἔγκυον κατέστησε. μελλούσης δὲ τίκτειν, ὤμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα, τῶν ἐξ αὐτῶν βασιλεύσειν. Ηρα δὲ ζηλοτύπως διατεθεῖσα, τὰς μὲν Αλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεν, Αντιβίαν δὲ, ἣν τινες Λευκίππην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα κυοφοροῦσαν, Εὐρυσθέα ἑπτάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν. ὅθεν καὶ τὰ ἑπτάμηνα γεννώμενα, τροφῆς μοῖραν εἴληχε. βασιλεὺς δὲ ὢν Εὐρυσθεὺς, Ηρακλεῖ τοὺς ἄθλους

120 Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα,
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
Ηδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς ὃς Αργείοισιν ἀνάξει.
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Αργείοισιν.
125 Ως φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
Αὐτίκα δ' εἷλ' Ατην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,

ἐπέπαυσε, οὓς τελειώσας κατὰ τὰς Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας, ἀθανασίας μετέλαβε. Πῶς τὰ ἑπταμηνιαῖα ζωογονεῖται, τὰ δὲ ὀκταμηνιαῖα οὔ; καὶ λέγομεν τρεῖς κινήσεις ἔχειν τὸ βρέφος ἐν τῇ γαστρί. τὴν κατὰ δ μῆνα, καθ' ἣν τὰς φυσικὰς ἐμφαίνει κινήσεις. καὶ τὴν ἔτι καθ' ἑβδόμην, καθ' ἣν ἔχει κίνησιν τῆς εἰς φῶς προόδου. ἀλλ' ἡ μήτηρ ἀδυνατεῖ καὶ ἄωρός ἐστιν ἀποβαλεῖν. διὰ τοῦτο γίγνεται καὶ ἑτέρα κίνησις κατὰ τὸν θ, καθ' ἣν ἔχει περὶ δυνάμεως καὶ ἡ μήτηρ ἀποβαλεῖν αὐτό. αἱ δὲ κινήσεις εὐτάκτως εἰς δ. εἶθ' οὕτως εἰς τρεῖς, ὡς ἀσθενέστεραι. εἶτα εἰς δύο μῆνας, ὡς ἔτι ἀσθενέστεραι. ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ ἐννεάμηνον. οὕτως ἔχουσι καὶ αἱ ὀπῶραι ἀπότριψιν, ὡριμότητα, καὶ ἀποβολὴν τῆς μητρὸς, καθ' ἣν ἀποβάλλει ἡ μήτηρ ὅταν ξηρανθῇ τὸ μεταξὺ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ὀπώρας λεγόμενον πισμάτιον, εἰς τοίνυν τὸν ἕβδομον μῆνα, ἐπεὶ ἔχει κίνησιν τῆς εἰς φῶς προόδου. εἰ γένηται τοῦτο, ἀλγεῖ μὲν ἡ μήτηρ, τὸ δὲ βρέφος σώζεται· κατὰ δὲ τὸν η ὂν, συνεχοῦς κινήσεως οὔσης περὶ τὸν θ, καὶ διακοπείσης ἐκείνης, ἀπόλλυται τὸ κυοφορούμενον καὶ πολλάκις καὶ ἡ μήτηρ, εἰς γὰρ τὴν συνεχῆ κίνησιν εἰ γένηται τμῆσις ἐπίπλεον βλάπτει, καὶ δῆλον ἐκ τῆς φλεβοτομίας. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ μαθηματικῶς ἤτοι ἀριθμητικῶς τὴν αἰτίαν ἀποδιδόασιν, λέγοντες· ἐκκείσθω τρίγωνον σκαληνὸν τὸ α, β, γ, ἔχον τὴν μὲν α, β, μονάδων δ. τὴν δὲ β, γ, μονάδων ε. τὴν δὲ α, γ, μονάδων γ. φανερὸν ὅτι κατὰ τοὺς Πυθαγορείους ὁ μὲν γ, καὶ ὁ ε, ἄῤῥενες ὡς περιττοί· ὁ δὲ δ θῆλυς, ὡς ἄρτιος. πεπολυπλασιάσθω ὁ δ, ἐπὶ τὸν ε, γίνονται κ. καὶ ὁ ε, ἐφ' ἑαυτὸν κ ε, ὁμοῦ μ ε. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τριγώνου ἤτοι τὸν ς, γίνονται σ ο, ἃ περιέχουσι χρόνον μηνῶν θ. πάλιν τὸν δ ἐπὶ τὸν ε, γίνονται κ. τὸν γ, ἐπὶ τὸν ε, γίνονται ιε, ὁμοῦ λ ε. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τριγώνου τὸν ς, ὁμοῦ σ ι. ἃ περιέχουσι χρόνον μηνῶν ζ. πάλιν τὸν γ, ἐπὶ τὸν ε, γίνονται ι ε. καὶ ὁ ε ἐφ' ἑαυτὸν γίνονται κ ε, ὁμοῦ μ. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τὸν ς γίνονται σ μ. καὶ περιέχουσι χρόνον μηνῶν η. ἐπεὶ οὖν μόνον ἐπὶ τῶν θ καὶ ζ κατὰ φυσικὴν συμπλοκὴν ἄῤῥενος, καὶ θήλεος τοῦ ε, καὶ δ, καὶ γ, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ζ καὶ θ γίνονται, εἰκότως τὰ οὕτω τικτόμενα ζωογονεῖται. ἐπὶ δὲ τῶν η μηνῶν, οὐ φαίνεται ἄῤῥενος συμπλοκὴ περὶ τὸ θῆλυ. οὔτε γὰρ ὁ ε, οὔτε ὁ γ γίνονται ἐπὶ τὸν δ, ὅς ἐστι θῆλυς· εἰκότως οὖν παρὰ φύσιν οὔσης τῆς συμπλοκῆς, οὐ ζωογονεῖται τὰ τικτόμενα.

121 ΑΡ. Λαμπρὸν ἔχων κεραυνὸν, ἢ ταχύν.

123 ΣΘΕ. Εὐρυσθέως. οὗτος γὰρ Περσέως ἔγγονος, ὅθεν Περσηϊάδην αὐτὸν φησι.

124 ΟΥ. Οὐ δεινὸν καὶ ἀεικὲς καὶ ἀπεοικὸς, καὶ οὐ χαλεπὸν αὐτῷ.

126 ΑΥ. Ἀφείλετο δὲ ἐκ τῆς αὐτοῦ βαθυπλοκάμου κεφαλῆς τὴν Ατην, οἱ δὲ ἐκ τῆς ἠλειμμένους πλοκάμους ἐχούσης.

Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
130 Ὣς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων·
Ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
135 Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
140 Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
Ἤτ' ἐχέμεν, παρά σοι· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης

127 ΚΑΡ. Τὸ Στυγὸς ὕδωρ. τὴν Στύγα Ὠκεανοῦ παῖδα οὖσαν καὶ αὐτὴν τιμιωτάτην τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν τῶν Οὐρανίων θεῶν μάχην τῶν λεγομένων Τιτάνων, εἶναι συνέβη διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. οἱ περὶ Κρόνον Οὐρανοῦ παῖδες ἀρχαῖοι Τιτᾶνες τοῖς ἀμφὶ τὸν Δία νεωτέροις θεοῖς πόλεμον ἤραντο, καὶ τοῦ Διὸς συμμάχους ἀγείροντος, ἡ Στὺξ πρώτη πάντων σὺν τοῖς παισὶν αὐτῆς παρεγένετο. δι' ὃ ἐξόχως αὐτὴν ἐτίμησαν οἱ περὶ τὸν Δία θεοί. καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τῆς ἐν ᾅδου πηγῆς θεῶν ὅρκον ἐποίησαν.

131 ΤΑ. Ταχέως.

138 ΑΡΕ. Φιλοποιήσασθαι, ἁρμόσασθαι.

147 ΔΩ. Τὰ μὲν δῶρα εἴτε θέλεις παρασχεῖν, εἴτε καὶ παρ' ἑαυτῷ ἔχειν, ἐν σοί ἐστι.

148 ΠΑ. Πάρεστί σοι.

Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
150 Οὐδὲ διατρίβειν. ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
155 Μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
160 Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
165 Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
Θαρσαλέον, νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
170 Πρὶν κάμνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

149 ΚΛΟ. Ἤτοι ὑποκλέπτειν αὐτοὺς τῆς μάχης ἐν τοῖς λόγοις, ἢ ἑτέρου τινὸς ἐπιθυμεῖν.

150 ΔΙΑ. Χρονοτριβεῖν, παρέλκειν. ΕΤΙ. Ἀτελείωτον, ἄπρακτον. ἤτοι δὲ περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως.

158 ΠΡΩ. Νῦν καθάπαξ. ΟΜΙ. Εἰς ταυτὸ συνέλθωσιν αἱ τῶν στρατιωτῶν τάξεις πολεμοῦσαι, συμπλακεῖσαι.

160 ΠΑ. Γεύσασθαι. ΑΝΩΧ. Κέλευσον.

161 ΤΟ. Τοῦτο γὰρ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως ἐστὶ παρασκευαστικὸν παντὸς τοῦ σώματος.

163 ΑΚ. Ἄγευστος.

164 ΜΕ. Προθυμεῖται.

169 ΘΑΡ. Ὑπομονητικὸν, τολμηρόν.

170 ΕΡΩ. Ὑποχωρῆσαι.

171 ΣΚΕ. Σκόρπισον.

Οπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Αχαιοὶ
Οφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς.
175 Ομνυέτω δέ τοι ὅρκον ἐν Αργείοισιν ἀναστὰς,
Μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
Η θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν·
Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐν φρεσὶν ἵλαος ἔστω·
Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
180 Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ατρείδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
Εσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ανδρ' ἀπαρέσσασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
185 Χαίρω σεῦ Λαερτιάδη τὸν μῦθον ἀκούσας·
Εν μοίρῃ γὰρ πάντα διΐκεο καὶ κατέλεξας.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
190 Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρά κε δῶρα
Εκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω,
Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας παναχαιῶν,
Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Αχιλῆϊ

174 ΙΑΝ. Διαχυθῇς, χαρῇς.

179 ΑΡΕ. Δι' ἀρέσκειαν θεραπευσάτω, φιλοφρονησάτω.

180 ΠΙ. Λιπαρᾷ, δαψιλεῖ, πολυτελεῖ. ἔστι δὲ μεταφορά. ΙΝΑ. Ινα μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλομένων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι.

181 ΕΠ. Πρὸς ἄλλους.

182 ΟΥ. Οὐ μεμπτὸς γὰρ ὑπάρχει βασιλεὺς θεραπεύων ἄνδρα ὃν προηδίκησεν.

183 ΧΑΛ. Κακῶς βλάψῃ. ὅ ἐστιν, εἰς ὀργὴν ἔλθῃ.

186 ΕΝ. Κατὰ τὸ προσῆκον, καὶ τὸ πρέπον.

188 ΠΡΟΣ. Κατὰ θεόν.

189 ΜΙΜ. Μενέτω. ΑΥ. Αὐτόθι. ΕΠΕΙ. Καίτοι σπεύδων.

193 ΚΡΙ. Επιλεξάμενος. ΚΟΥ. Κούρους, νέους.

194 ΕΝΕΙ. Ενεγκεῖν.

195 Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας·
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ' Ηελίῳ τε·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς,
Ατρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Αγάμεμνον,
200 Αλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
Οππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
Καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι.
Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
Εκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
205 Υμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον. ἦτ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας Αχαιῶν
Νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
Πρὶν δ' οὔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
210 Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
Ος μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρονται. τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Αλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς,
Ω Αχιλεῦ Πηλέως υἱὲ μέγα φέρτατ' Αχαιῶν,

195 ΧΘΙ. Χθές. ΥΠΕ. Υπεσχόμεθα.

197 ΤΑ. Διχοτομῆσαι, δι' ἐντόμων ποιήσασθαι.

200 ΑΛ. Αλλοτε ποτὲ ταῦτα δρᾷν ὀφείλετε, πεπαυμένου τοῦ πολέμου, καὶ μὴ τοσαύτης ὀργῆς κατεχούσης τὴν ψυχήν.

201 ΜΕ. Ανάπαυσις.

202 ΜΕ. Οργὴ ὑπάρχῃ.

203 ΚΕ. Κεῖνται. ΔΕ. Διακεκομμένοι.

205 ΒΡΩ. Βρῶσιν. ΗΤ. Τέως αὖ ἐγώ.

208 ΕΠΗΝ. Επειδ' ἂν τὴν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὕβριν καὶ βλάβην ἐκδικήσωμεν.

209 ΙΕΙ. Καθείη.

212 ΚΕΙ. Κεῖται ἐπὶ τὴν θύραν ὁρῶν. Ο ἐστι τετραμμένους ἔχων ἐν αὐτῇ τοὺς πόδας. οὕτω γὰρ τίθενται οἱ νεκροί. διὰ τὸ ἐξερχομένους τοῦ ἀνθρωπίνου βίου μηκέτι ἀναστρέφειν εἰς τοὺς οἴκους.

213 ΤΟ. Διό μοι.

Κρείσσων εἶς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
Εγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
220 Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ης τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
Αμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
225 Γαστέρι δ' οὔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Αχαιούς.
Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Αλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνησι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
230 Οσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Ανδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
Εσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ τις ἄλλην
Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
235 Ηδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
Νηυσὶν ἐπ' Αργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες

---

218 ΠΡΟ. Νικήσαιμι.

219 ΕΠΕΙ. Επειδὴ πρεσβύτερος ὑπάρχω.

221 ΑΙ. Ταχέως γὰρ κόρος λαμβάνει τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ μάχῃ. ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἀπολειπόμενοι ζῶντες, πολλοὶ δὲ οἱ φονευόμενοι.

222 ΚΑ. Καλάμη δὲ κυρίως τὸ ξυλῶδες τῶν ἀσταχύων, ἢ τοὺς στάχυας περιφραστικῶς. ἀλληγορικῶς οὖν καλάμην νῦν κέκληκε τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων. ἄμητον δὲ τὸν τοῦ θέρους καιρόν. θέλων δηλῶσαι, ὅτι τροπῆς ἐκ Διὸς γιγνομένης πολλοὶ πίπτουσι κατὰ πόλεμον.

223 ΑΜΗ. Προπαροξυτόνως μὲν ὁ ἀμώμενος καὶ θεριζόμενος καρπὸς τοῦ σίτου. ἀμητὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. ΟΛΙ. Ολίγος, μικρός. ΕΠΗΝ. Οπόταν τροπὴν ἐργάσηται ὁ Ζεύς.

226 ΕΠΗ. Επάλληλοι, πυκνοί.

229 ΝΗ. Ανηλεῆ, ἀσυμπαθῆ. ΕΠ. Μίαν ἡμέραν κλαύσαντας.

232 ΝΩ. Αδιαλείπτως.

233 ΕΣ. Περιβαλόμενοι ἐνδυσάμενοι. ΑΤΕΙ. Τὸν ἀκαταπόνητον, καὶ ἄτρωτον.

234 ΟΤΡΥΝ. Παρακέλευσιν, παρόρμησιν. ΙΣ. Αναμενέτω, ἀπεχέσθω.

Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
240 Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
245 Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
250 Ἵστατο. Ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν·
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
255 Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν,
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἥλιος, καὶ Ἐριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
260 Ἀνθρώπους τίννυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκα,
Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου.

---

238 ΟΠΑΣ. Προσηταιρίσατο, ἀκολούθους ἔλαβε.

247 ΣΤΗ. Ἀριθμήσας, ἢ διὰ ζυγοῦ στήσας. οὕτως γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον, ὅθεν ὀβολοστάται εἴρηνται.

255 ΕΠ. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου.

258 ΥΠΑ. Πρῶτος, μέγιστος.

260 ΤΙΝ. Τιμωροῦνται.

261 ΕΠΕ. Ἐπιβαλεῖν, ἅψασθαι.

262 ΟΥΤ. Ὡς οὔτε τῆς συνουσίας αὐτῆς χρῄζων ἀφειλόμην.

263 ΑΠΡΟ.

Αλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Ει δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
265 Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
Η, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ρίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν. αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Ανστὰς Αργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα,
270 Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
Οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ατρεΐδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
Ηγεν ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
Ηθελ' Αχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
275 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ως ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Αχιλλῆος θείοιο·
280 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ιππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηῒς δ' ἄρ' ἔπειθ' ἰκέλη χρυσῇ Αφροδίτῃ,
Ως ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
285 Στήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·

263 ΑΠΡΟ. Ανύβριστος, ἄθικτος συνουσίας, καὶ μίξεως ἀνδρός.

265 ΟΣ. Ος τις ἀμάρτῃ ἐπιορκήσας.

266 ΣΤΟ. Λαιμόν.

267 ΤΟΝ. Επιστραφείς φησιν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν τὸν κάπρον. σημαίνει ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν ὅρκων ἱερεῖα οὐκ ἤσθιον, ἀλλ' ἔρριπτουν, ἢ ἔκαιον, ὡς ἐν τῇ γ. φησί.

268 ΒΟ. Βορὰν, βρῶσιν.

270 ΔΙ. Δίδοις.

273 ΑΜΗ. Ωστε τὸν Δία ἀμήχανον δηλοῦσθαι, ὅ ἐστι κακομήχανον.

276 ΑΓΟ. Τὴν ταχέως ἀθροισθεῖσαν.

284 ΑΜΦ. Περιπλακεῖσα τῷ Πατρόκλῳ δηλονότι. ΛΙΓ. Οξέως ἐθρήνει. ΑΜΥΣ. Κατέξεε τοῖς ὄνυξιν, ἢ ἐσπάραττεν.

Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσι,
Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι ὄρχαμε λαῶν,
290 Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί·
Ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·
295 Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
300 Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
Λισσόμενοι δειπνῆσαι. ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων,
305 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.

289 ΚΙ. Καταλαμβάνω. ΟΡ. Ἡγεμών.

290 ΑΨ. Εἰς τοὐπίσω ἀνερχομένη. ΩΣ. Ὡς ἐν ἀδιαλείπτοις γίγνομαι κακοῖς.

294 ΚΗ. Εὐνουστάτους, καὶ μᾶλλον διαφέροντας τῇ συγγενείᾳ, φροντίδος ἀξίους. ΕΠΕΣ. Ἐπηκολούθησαν.

297 ΕΦΑΣ. Ἔλεγες.

298 ΚΟΥ. Τὴν παρθενικήν. ΑΞ. Ἀπάξειν.

299 ΔΑΙ. Εὐωχήσειν.

300 ΑΜΟ. Ἀμότως, ἀπληρώτως.

302 ΣΦΩΝ. Αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες σὺν τῇ Βρισηΐδι δῆθεν, ὡς ἐπὶ προφάσει Πατρόκλου ἔκλαιον. Τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ἑκάστη ἐπ' αὐτῇ ἐθρήνει τὴν ἑαυτῆς συμφοράν.

306 ΣΙ. Ἄρτου.

307 ΑΣΑΣ. Κορεσθῆναι.

308 ΔΥΝ. Ἕως ἡλίου δυσμάς.

309 ΑΠΕΣ.

Ως εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
310 Δοιὼ δ' Ατρεῖδαι μενέτην καὶ δῖος Οδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ιδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
315 Η ῥά νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ δυσάμμορε φίλταθ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Αχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
320 Ακμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος ἔνδον ἐόντων,
Σῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ος που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
325 Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ελένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ηὲ τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς,
Εἴ που ἔτι ζώει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Αργεος ἱπποβότοιο
330 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ως ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ

309 ΑΠΕΣ. Απεσκόρπισε.

312 ΤΕΡ. Αντὶ τοῦ τέρπειν βουλόμενοι, παρηγοροῦντες. ΠΥ. Συνετῶς. ΑΚΑ. Λυπούμενον.

314 ΑΔΙ. Αθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξε. ἢ οἱονεὶ ἀνεστέναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα.

315 ΔΥ. Κακόμοιρε.

316 ΛΑ. Ηδύ.

317 ΑΙΨ. Ενεργῶς, καὶ σπουδαίως, τὸ αὐτὸ εἶπεν ἐπιτάσεως χάριν. ΣΠΕΡ. Ταρασσόμενοι ἐπείγοιντο.

321 ΣΗ. Τῷ σῷ πόθῳ, τῇ σῇ ζητήσει. ΚΑ. Χεῖρον.

322 ΠΥ. Ακούσαιμι.

323 ΤΕ. Απαλὸν, ὑγρόν. ΕΙ. Κυρίως μὲν σπένδει. Αρτι δὲ προχεῖ, στάζει.

324 ΧΗ. Στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει.

325 ῬΙ. Φρικτῆς, χαλεπῆς.

328 ΕΩΛ. Ηλπιζεν.

Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ηδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀΐομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
 Ως ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἶψα δ' Αθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Τέκνον ἐμὸν δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος·
Η νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Αχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ησται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος·
Αλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.

332 ΣΚΥ. Σκύρος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Αλεξάνδρου Ελένην ἁρπάσαντος, Αγαμέμνων καὶ Μενέλαος τοὺς Ελληνας κατὰ Τρώων ἐστρατολόγησαν. Πηλεὺς δὲ προγιγνώσκων ὅτι μοιρίδιον ἦν ἐν Τροίᾳ θανεῖν Αχιλλέα, παραγενόμενος εἰς Σκύρον πρὸς Λυκομήδην τὸν βασιλέα παρέθετο τὸν Αχιλλέα, γυναικείαν ἐσθῆτα ἀμφιέσας ὡς κόρην. ὁ δὲ αὐτὸν μετὰ τῶν θυγατέρων ἀνέτρεφε. χρησμοῦ δὲ δοθέντος, μὴ ἁλώσεσθαι τὴν Ιλιον χωρὶς Αχιλλέως, πεμφθέντες ὑφ' Ελλήνων Οδυσσεύς, Φοῖνιξ, καὶ Νέστωρ, Πηλέως ἀρνουμένου παρ' αὐτῷ τὸν παῖδα τυγχάνειν. προσελθόντες εἰς Σκύρον ὑπονοήσαντες μετὰ τῶν παρθένων τὸν Αχιλλέα τρέφεσθαι, ταῖς Οδυσσέως ὑποθήκαις, ὅπλα καὶ ταλάρους ἔρριψαν σὺν ἱστουργικοῖς ἐργαλείοις ἔμπροσθεν τῶν παρθένων· αἱ μὲν οὖν κόραι ἐπὶ τοὺς ταλάρους ὥρμησαν, ὁ δ' ἐπὶ τὰ ὅπλα. πρότερον δὲ ταῖς παρθένοις συνδιατρίβων, ἔφθειρε Δηϊδάμειαν τὴν Λυκομήδους. ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἐγέννησε Πύῤῥον τὸν ὕστερον Νεοπτόλεμον κληθέντα. ὅς τις τοῖς Ελλησι νέος ὢν συνεστράτευσε μετὰ θάνατον τοῦ πατρός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

333 ΚΤΗ. Κτήματα.

335 ΑΚΑ. Λυπεῖσθαι.

337 ΠΥ. Ακούσαι.

340 ΜΥ. Κλαίοντας.

342 ΠΑΜ. Παντελῶς δή. ΑΠΟΙ. Οἴχῃ, πεπόρευσαι.

343 ΜΕΜ. Μέλει, παρακάθηται.

346 ΜΕ. Επὶ τὸ δεῖπνον.

347 ΝΕΚ. Θεῖον πόμα. ΑΜ. Θείαν τροφήν.

348 ΙΚΗ. Καθίκηται, καθάψηται.

Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
350 Ἡ δ', ἅρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ,
Οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν. ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
355 Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέαο·
Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
360 Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα·
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς, ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν. ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
365 Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην ὡσεί τε πυρὸς σέλας, ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων,
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων·
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
370 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·

---

350 ΑΡ. Εἶδος ὀρνέου. τινὲς ἴκτινον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην. λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. ΤΑ. Μακρὰς πτέρυγας ἐχούσῃ. ΛΙ. Ὀξυφώνῳ.

351 ΕΚ. Καθήλατο.

355 ΕΡΙ. Μεγαλοσθενοῦς, ἰσχυροῦ. ΠΥ. Πυκνὸν, ἀσφαλές.

357 ΕΚ. Ἐξίπτανται.

358 ΥΠΑΙ. Ὑπὸ σφοδρότητος καὶ ὁρμῆς. ΑΙ. Τοῦ αἰθρίαν ποιοῦντος.

359 ΓΑ. Λάμπουσαι.

360 ΕΚ. Ἐξεφέροντο.

361 ΚΡΑ. Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες. ἰσχυροί. Γύαλα δὲ τὰ κοιλώματα.

363 ΣΤΕ. Ἀστραπῆς, λαμπρότητος.

365 ΚΑ. Ψόφος.

366 ΣΕ. Λαμπρότης.

367 ΑΤ. Ἀνυπομόνητον, ἀκαρτέρητον.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠΰτε μήνης.
375 Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ, τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
380 Καλοῦ, δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας,
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ' ἀστὴρ ὣς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
385 Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ δῶρα.
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
390 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυον, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς

---

368 ΔΥ. Ἐνεδύσατο.

374 ΜΗ. Σελήνης.

377 ΟΙ. Ἐν ᾧ οἶες πολοῦνται, καὶ ἀναστρέφονται.

380 ΑΕΙ. Ἐπάρας.

382 ΠΕ. Περιεσείοντο. ΕΘΕΙ. Αἱ ἐξ ἔθους κεκοσμημέναι κόμαι.

383 ΙΕΙ. Ἐνεποίκιλλεν, ἐνέβαλλεν.

385 ΕΦΑΡ. Ἁρμόσσειεν. ΕΝ. Ἀκωλύτως τρέχοι, ὥστε μὴ ἐμποδίζεσθαι.

386 ΤΩ. Τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ κοῦφα καὶ ἁρμόδια τὰ ὅπλα ἐγίγνοντο ὥσπερ πτερά.

387 ΣΥ. Τῆς δορατοθήκης.

389 ΕΠΙ. Ἀντὶ τοῦ ἠδύνατο. ΠΗ. Κινῆσαι, σεῖσαι.

390 ΠΗΛΙ. Τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους Θεσσαλίας τμηθεῖσαν. λέγει δὲ τὸ δόρυ. μελία γὰρ εἶδος δένδρου ἐπιτηδείου πρὸς κατασκευὴν δοράτων.

392 ΑΛ. Ἀλκιμέδων. ὑποκοριστικῶς.

393 ΛΕ. Οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες.

Γαμφηλῇς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
395 Κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Αχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο,
400 Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Αλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Αψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο·
Μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα·
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
405 Ξάνθος, (ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὖδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ηρη)
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν ὄβριμ' Αχιλλεῦ.
Αλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
410 Αἴτιοι· ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
Αλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
Εκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Εκτορι κῦδος ἔδωκε.
415 Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ην περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ

400 ΤΗ. Πάνυ ἔνδοξα. ΠΟ. Τοῖς ποσὶν ἐπαρκούσης, ταχείας.

401 ΑΛ. Μὴ οὐχὶ οὕτως, κατὰ ἄλλην ἔννοιαν. ΦΡΑ. Σκοπεῖτε, νοεῖτε.

402 ΕΠΕΙ. Ἐπειδ' ἂν ἀναμιχθῶμεν τοῖς πολεμίοις. ἔνιοι δὲ χέωμεν, ὑποχωρήσωμεν. ΕΠΕΙ. Ἐπειδ' ἂν κορεσθῶμεν.

404 ΥΠΟ. Ὑπὸ ζυγοῦ. ΑΙΟ. Ἀντὶ τοῦ ταχύς.

405 ΗΜΥ. Παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ταχέως δὲ εἰς θάτερον ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, παρεπιστρέψας εἰς τοὐπίσω, ὡς προσβλέψων τῷ Αχιλλεῖ μέλλων αὐτῷ διαλέγεσθαι. ΚΑΙ. Θρίξ.

406 ΖΕΥ. Ζεύξεως, ζυγοῦ.

407 ΑΥ. Φωνῇ ἐνάρθρῳ χρώμενον.

410 ΚΡΑ. Ἰσχυρά.

411 ΝΩ. Βραδυτῆτι, ἀσθενείᾳ.

415 ΘΕ. Τρέχοιμεν.

Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τι σε χρή.
Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς ὅ μοι μόρος ἐνθάδ᾽ ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο·
Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

417 ΜΟΡ. Μεμοιραμένον, εἱμαρμένον. ΘΕ. Ὑπὸ θεοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. ΔΑ. Δαμασθῆναι.

418 ΩΣ. Οὕτως εἰπόντος φησὶ τοῦ ἵππου ἐπέσχον αὐτοῦ αἱ ἐριννύες τὴν φωνήν· πάντα γὰρ τὰ παράλογα καὶ τεράσια δοκεῖ ὑπὸ Ἐριννύων γίγνεσθαι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

Διὸς ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ελλησιν Ηρα τε καὶ Αθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν καὶ Ηφαιστος, καὶ Ερμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Αφροδίτη, καὶ Απόλλων. ἔτι δὲ καὶ Αρτεμις, καὶ Λητὼ, Αρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ ἀντιστάντα Αχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν νεφέλῃ καλύψας. Αχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Εκτωρ δὲ ἀντιστὰς αὐτῷ, φεύγει Απόλλωνος σώσαντος αὐτόν. τοὺς δὲ ἄλλους Αχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

Υ, μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κῦδος Αχαιοῖς.

Ως οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο.
Αμφὶ σὲ Πηλέος υἱὲ μάχης ἀκόρητοι Αχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
5 Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτέ τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ωκεανοῖο.
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,

ΘΩ. Καθωπλίζοντο.

2 ΑΜ. Περὶ σέ. ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν. ΑΚΟ. Απλήρωτοι.

3 ΘΡΩ. Υψηλῷ τόπῳ, ὅθεν ἐστὶ καταθορεῖν, καὶ πηδῆσαι. ἔστι δὲ οὗτος ἐν Ἰλίῳ, σταδίων πέντε τὴν περίμετρον μεταξὺ Σιμοῦντος ποταμοῦ, καὶ τῆς Ἰλιέων καλουμένης κώμης. ὅπου καὶ τὰς θεὰς κριθῆναι λέγουσι περὶ κάλλους. ὀνομάζεται δὲ Καλλικολώνη, ἐπεὶ τῶν πέριξ τόπων ἐπισημότατός ἐστιν. ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ.

4 ΘΕ. Αντὶ τοῦ Θέμιν, δικαιοσύνην, ἥτις ἐστὶ μία τῶν Τιτανίδων.

5 ΚΡΑ. Κορυφῆς τοῦ Ολύμπου, τῆς ἀκρωρείας. ΠΟ. Πολλὰς ἀποκλίσεις καὶ ἐξοχὰς ἔχοντος.

6 ΦΟΙ. Παραγενομένη.

7 ΑΠΕ. Απῆν. ΝΟΣ. Χωρίς. τὸν δὲ Ωκεανὸν οὐ παρέλαβεν εἰς τὸ τῶν θεῶν συνέδριον. ἵνα μὴ κωλύσῃ αὐτοὺς τῆς πρὸς ἀλλήλους μάχης, πρεσβύτατος ὑπάρχων.

8 ΟΥΤ. Αἱ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι Νύμφαι, Αλσηΐτιδες καλοῦνται. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων, Αμαδρυάδες. αἱ δὲ τὰ να-

Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
10 Ελθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ηφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ως οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ενοσίχθων
Νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
15 Ιζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν,
Τίπτ' αὖ ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
Η τι περὶ Τρώων καὶ Αχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
20 Εγνως Εννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
Ων ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ·
Αλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ημενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ερχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Αχαιούς.
25 Αμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπῃ νόος ἐστὶν ἑκάστου.
Εἰ γὰρ Αχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
Καὶ δέ τε μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
Νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
30 Δείδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.

μαται τῶν ὑδάτων, Ναίδες καὶ Υδριάδες. καὶ τούτων αἱ μὲν Κρηνίδες, αἱ δὲ Επιποταμίδες, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων, Επιμηλίδες. αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, Ορεστιάδες, καὶ ὅσαι ταύταις ὅμοιαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἑλῶν, Ελειονόμοι.

9 ΠΕΙ. Τὰ ὑδρηλὰ χωρία, τοὺς καθύγρους τόπους. ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν αὐτοῖς πεῖσαι. ὅ ἐστι ποτίσαι. ΠΟΙ. Βοτάνην ἔχοντα.

13 ΟΥΔ. Ο δὲ Ποσειδῶν οὐ παρήκουσε τῆς Θέμιδος. τοῦτο δὲ εἴρηκε διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ μικρῷ πρόσθεν πρὸς τὸν Δία φιλονεικίαν.

14 ΝΗ. Παρήκουσε. ΜΕΤ. Πρὸς αὐτούς.

18 ΔΕ. Φαίνεται, φλέγει.

21 ΞΥ. Συνήγειρα, ἤθροισα.

22 ΠΤΥ. Αποκλίσει, ἐξοχῇ.

24 ΙΚΗ. Παραγένησθε.

29 ΧΩ. Λυπεῖται.

30 ΥΠΕΡ. Παρὰ τὸ εἱμαρμένον, παρὰ τὸ δέον.

Ως ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ηρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Αθήνη,
Ηδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
35 Ερμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκαστο·
Ηφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί·
Ες δὲ Τρῶας Αρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Αρτεμις ἰοχέαιρα,
40 Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Αφροδίτη.
Εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Αχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον οὕνεκ' Αχιλλεὺς
Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
45 Δειδιότας ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Αρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ολύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ωρτο δ' ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Αθήνη,
Στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτὸς,
50 Αλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·
Αὖε δ' Αρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος
Οξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Αλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

31 ΑΛΙ. Χαλεπὸν, ἄφυκτον. ΕΓΕΙ. Ηγειρεν, ἐκίνησε.

32 ΔΙ. Διχῶς, εἰς δύο.

33 ΑΓΩ. Τὴν συναγωγὴν τῶν πλοίων.

34 ΕΡΙ. Μεγάλην ὄνησιν παρέχων, μεγαλοφελής.

35 ΠΕΥ. Δριμείαις, συνεταῖς.

36 ΒΛΕ. Επιῤῥωννύμενος, ἐπιών.

39 ΑΚΕΡ. Μὴ κειρόμενος τὴν κόμην, ἀεὶ κομῶν διὰ τὰς ἀκτῖνας. ἴσος γὰρ τῷ ἡλίῳ ὁ Απόλλων.

42 ΕΚΥ. Εδόξαζον.

50 ΕΠ. Επὶ τῶν αἰγιαλῶν. λέγω δὲ τῶν παραθαλασσίων τόπων τῶν τῆδε κἀκεῖσε τοῦ ναυσταθμοῦ περιειλημμένων. ΕΡΙ. Μεγαλοήχων. ΜΑ. Μέγα ἐβόα.

51 ΑΥ. Εφώνει, ἐβόα. ἐὰν δὲ δασύνηται, ἐξέκαιεν. ΕΡΕΜ. Σκοτεινῇ, φοβερᾷ.

52 ΟΞΥ. Χαλεπὸν, δριμύ.

53 ΘΕ. Ο ἐστι τρέχων. Αρίσταρχος

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
55 Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης,
60 Καὶ κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
65 Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος

χος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων. ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλός τόπος.

55 ΡΗΓ. Ἐῤῥησσον.

57 ΕΤΙ. Διέσεισεν.

58 ΑΠΕΙ. Μεγάλην.

59 ΠΟ. Τὰ καταλήγοντα τῶν ὀρῶν. μεταφορικῶς.

62 ΙΑ. Ἐβόα.

65 ΣΤΥ. Δεδοίκασι, φοβοῦνται.

66 ΞΥ Συνερχομένων.

67 ΗΤΟΙ. Καὶ τὰ ἑξῆς. Η τῶν θεῶν μάχη περιέχει φυσικὴν στοιχείων πρὸς στοιχεῖα ἀντίταξιν, κακιῶν πρὸς ἀρετάς. Απόλλων μὲν γὰρ ἐναντιοῦται Ποσειδῶνι. τὸ μερικὸν πῦρ, τῷ παντὶ ὑγρῷ. Αθηνᾶ δὲ Αρεϊ. ἡ φρόνησις τῇ ἀφροσύνῃ. Ηρα δὲ Αρτέμιδι. ὁ περίγειος ἀὴρ τῇ σελήνῃ. Ερμῆς δὲ Λητοῖ, ὁ λόγος τῇ λήθῃ. Ηφαιστος δὲ Ξάνθῳ. τὸ ὅλον πῦρ μέρει τοῦ ὕδατος. Διατὶ δὲ οὗτοι οἱ θεοὶ προῄρηνται βοηθεῖν τοῖς Ελλησιν, Ηρα, Αθηνᾶ, Ποσειδῶν, Ηφαιστος, Ερμῆς. τοῖς δὲ Τρωσὶν, Απόλλων, Αρτεμις, Λητῶ, Σκάμανδρος, Αφροδίτη; Ηρα μὲν οὖν Ελλησι βοηθεῖ, ὅτι γαμήλιός ἐστιν ἡ θεά. μισεῖ δὲ μοιχὸν ὄντα τὸν Αλέξανδρον. ἢ ὅτι ἐν τῷ Αργει ἐτιμᾶτο λαμπρῶς. ὅθεν φησὶν ὁ Ποιητὴς καὶ τὸ, Ηρη τ' Αργείη. ἢ καὶ ὅτι ὡς τὸ Αργος οὕτως οἰκεία ἦν αὐτῇ καὶ ἡ Σπάρτη καὶ ἡ Μυκήνη. ὡς φησιν ἐν τῇ δ. Αθηνᾶ δὲ ἤτοι διὰ τὸ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ Αλεξάνδρου. ἢ διὰ τὸ ἀλλοτρίους εἶναι τῆς συνέσεως τοὺς βαρβάρους. Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ οἱ πλείους τῶν Ελλήνων νησιῶταί εἰσι. καὶ διὰ τὸ ὀργίζεσθαι μὲν Λαομέδοντι ἐπὶ τῇ ἀποστερήσει τοῦ μισθοῦ τῆς τειχοποιΐας. Ερμῆς δὲ ὅτι ἐξ Αρκαδίας. ἢ ὅτι λόγιος. ἢ ὅτι ἐπειδὴ κήρυκας ἀποσταλέντας πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ Ελλήνων ἐπὶ διαλύσει ἠβουλήθησαν ἀνελεῖν οἱ Τρῶες. τῶν δὲ κηρύκων προστάτης ὁ Ερμῆς. Ηφαιστος δὲ, διὰ τὸ μισεῖν Αρην ὅτι ἐμοίχευσεν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Αφροδίτην. τοῖς δὲ Τρωσὶ πρόσεισι Αρης, τὸ ὅμοιον μεταδιώκων, φιλοπόλεμος γὰρ ὁ θεός. φιλοπόλεμοι δὲ καὶ

οἱ

Ιστατ' Απόλλων φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Αντα δ' Ενυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·
70 Ηρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ
Αρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Εκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ερμῆς·
Αντα δ' ἄρ' Ηφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ον Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
75 Ως οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Εκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Αρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν·
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Απόλλων

οἱ Τρῶες. καὶ τὴν μοιχείαν τοῦ Πάριδος περιέπων ὡς μοιχός. ὁ δὲ Απόλλων, καὶ ἤτοι διὰ τὸ τόξον. τοξικοὶ δὲ καὶ οἱ Τρῶες, καὶ ἐν πρώτοις Αλέξανδρος. ἢ ὅτι κιθαριστὴς, καὶ εὔμορφος ὡς Αλέξανδρος. Αρτεμις δὲ καὶ Λητὼ χαριζόμεναι τῷ Απόλλωνι, ἢ ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις τιμῶνται. Ξάνθος δὲ ὡς ὑπὲρ οἰκείας χώρας μάχεται. ἡ δὲ Αφροδίτη διὰ τὸ ὑπὸ Αλεξάνδρου προκριθῆναι, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν, αὕτη αὐθίσταται τῷ πολέμῳ, καὶ εἰκότως πάρεστι βοηθὸς τοῖς Τρωσίν.

68 ΙΑ. Βέλη, πληθυντικῶς.

69 ΑΝ. Εξεναντίας δὲ τοῦ Αρεος. ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία· ὡς ἀπὸ Ενυοῦς τῆς πολεμικῆς δαίμονος.

70 ΧΡΥ. Εργαστική. νῦν δὲ ἡ χρυσοῦν τόξον ἔχουσα. χρυσότοξος. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ κελαδεινή. αὐτὴ τοῦ κυνηγετική. κραυγάζουσι γὰρ οἱ κυνηγοί.

72 ΣΩ. Ητοι ὁ ἰσχυρός. σώκειν γὰρ τὸ ἰσχύειν. ἢ σοούμενος ὠκέως. τουτέστιν ὁρμῶν ταχέως. ἄγγελος γὰρ ὁ θεός.

74 ΟΝ. Τῶν διωνύμων, τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. διατὶ δὲ κατὰ τὸν πόλεμον οὗτοι οἱ θεοὶ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις; Ποσειδῶν μὲν Απόλλωνι. ὅτι κατὰ τὸν μῦθον συναδικηθεὶς αὐτῷ ὑπὸ Λαομέδοντος, ἐκείνῳ συνήργει. Αρης Αθηνᾷ. ἐπεὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν τὸν Ασκαλάφου θάνατον ἐκδικῆσαι. ἢ διότι ἐν ὄψει τῶν θεῶν ὕβρισεν αὐτὸν, εἰποῦσα, μαινόμενε φρένας ἠλέ· Ηρα δὲ Αρτέμιδι. ἔστι γὰρ αὐτῆς μητρυιά. Λητοῖ δὲ Ερμῆς, δικαίως. μουσικὸς γὰρ ὑπάρχων τὴν τὸν μουσικὸν Απόλλωνα γεννήσασαν, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντίζηλον μεμίσηκεν. ἢ ὡς λόγος καὶ μνήμων ἀποστρέφεται αὐτὴν ὡς λήθην. Ηφαιστος δὲ Ξάνθῳ. εἰκότως ὅτι ἡ μὲν ποταμῶν φύσις πέφυκεν ὑγρά. Ηφαιστος δέ ἐστι τοῦ πυρὸς δεσπότης. οὗ τὰ ξύλα τροφή. κατὰ δὲ τὸν φυσικὸν λόγον Απόλλων ἥλιος ὢν ἀναπίνει τὰ ὑγρὰ στοιχεῖα. Αθηνᾶ δέ ἐστι φρόνησις. Αρης δὲ ἀφροσύνη. ἐναντία δὲ καὶ πολέμιά ἐστι ταῦτα ἀλλήλων. Ηρα δέ ἐστιν ἀήρ. Αρτεμις δὲ σελήνη, ἀεροτεμίς τις οὖσα, καὶ τὸν ἀέρα τέμνουσα, ἐξ οὗ ἤρτηται, καὶ τὸ βαρῦνον αὐτὴν πολέμιον νενόμικεν. Ερμῆς δέ ἐστιν ὁ λόγος. Λητὼ δὲ ἀμνημοσύνη. οἷον Ληθώ τις τῶν λόγων. Ηφαιστος δὲ τὸ πῦρ. Ξάνθος τὸ ὑγρὸν, ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγροῦ.

80 Αντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἠΰ·
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνὴν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς ὑὸς Ἀπόλλων,
Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
85 Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε,
Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Αντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
90 Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι·
Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον. αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
Ἠκ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
95 Ἡ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
100 Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεός περ
Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥεῖα
Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς ὑὸς Ἀπόλλων,

---

78 ΑΣΑΙ. Πληρῶσαι, κορέσαι.
81 ΕΙ. Ὡμοιώθη.
83 ΑΠΕΙ. Νῦν καυχήσεις.
84 ΟΙ. Τῶν δημοσίων κρεῶν τε καὶ γερῶν ἀπολαύων καὶ συνευωχούμενος.
92 ΛΥΡ. Πόλις τῶν Ὑποπλακκίων Θηβῶν. ΠΗ. Ποταμὸς Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος.
96 ΛΕ. Τοὺς ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρόσφυτους κατοικοῦντας.
98 ΠΑ. Πάρεστιν.
59 ΑΠΟ. Ἀποπαύεται.
100 ΑΝ. Ἀνθρωπίνου.
101 ΙΣΟΝ. Ἴσον ποιήσειε τὸ τέλος τοῦ πολέμου. μὴ δ' ἑτέρῳ βοηθῇ.

Ηρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
105 Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
Εκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
Η μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Αλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
110 Ως εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Ουδ' ἔλαθ' Αγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ηρην
Αντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Η δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε,
115 Φράζεσθον δὴ σφῶϊ Ποσείδαον καὶ Αθήνη
Εν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Αντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ φοῖβος Απόλλων.
Αλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
120 Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Αχιλῆϊ
Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Αθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
125 Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσά οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δ' Αχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,

109 ΑΡΕΙ. Απειλῇ· οἱ δὲ βλάβῃ, ἀπὸ τοῦ Αρεος.

114 ΑΜΥ. Αὕτη δὲ τοὺς θεοὺς ὁμοῦ συγκαλέσασα.

122 ΔΕΥ. Προσδεέσθω.

123 ΟΙ. Νῦν οἱ ἐξαρχῆς.

128 ΕΠΕ. Επέκλωσεν.

129 ΕΙ. Εἰ δὲ Αχιλλεὺς οὐκ ἀκούσεται ἐκ τῆς θείας φωνῆς. τοῦτ' ἔστιν ὑμῶν αὐτῶν. ΟΜ. Κληδόνος.

130 Δείσετ' ἔπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Εν πολέμῳ. χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ηρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
Ουκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυμελάσαι
135 Ημέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Αλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Εκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Εἰ δέ κ' Αρης ἄρχησι μάχης, ἢ φοῖβος Απόλλων,
Η Αχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
140 Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δὲ ὦκα διακρινθέντας ὀΐω
Αψ ἴμεν Ουλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ημετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀναγκῆφι δαμέντας.
Ως ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
145 Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ηρακλῆος θείοιο,
Υψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Αθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
Οππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
Ενθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
150 Αμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·

130 ΔΕΙ. Φοβηθήσεται.

131 ΧΑ. Χαλεποὶ δὲ καὶ δεινοὶ οἱ θεοὶ φανεροὶ φαινόμενοι τοῖς ἀνθρώποις.

133 ΠΑ. Παρὰ γνώμην, ἀνοήτως.

137 ΕΚ. Εκτοθεν τῆς κοινῆς ὁδοῦ. τοῦτ' ἔστι τῆς συναναστροφῆς. ΕΚ. Εκ τῆς πεπατημένης ὁδοῦ εἰς τόπον σκοπιὰν ἔχοντα. λέγει τὸ Ηρακλέους χῶμα.

140 ΑΥ. Ιν' ἢ διακριθήσεται, ἢ κινηθήσεται. εὐθέως οὖν φησι καὶ ἡμῖν αὐτοῖς φιλονεικία καὶ μάχη γενήσεται.

142 ΟΜΗ. Αθροισιν.

145 ΤΕΙ. Τὸ πανταχόθεν περικεχυμένον κύκλῳ, παρὰ τὸ χάμαθεν ἀσεύψος τὸ καὶ χωστὸν λεγόμενον, ὃ κατεσκεύασαν οἱ Τρῶες. ΤΕΙ. Ποσειδῶν καὶ Απόλλων προστάξαντος Διὸς, Λαομέδοντι θητεύσαντες ἐπὶ μισθῷ πεπαγμένῳ, τὸ τεῖχος κατασκευάζουσι. Λαομέδων δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, μὴ δοὺς τὸν μισθὸν, ἀπήλασεν αὐτούς. ἀγανακτήσας δὲ Ποσειδῶν ἔπεμψε τῇ χώρᾳ κῆτος, ὃ τοὺς παρατυγχάνοντας ἀνθρώπους καὶ τοὺς γινομένους καρποὺς, διέφθειρε. μαντευομένῳ δὲ τῷ Λαομέδοντι χρησμὸς ἐδόθη,

Οἱ δ' ἑτέρωσε καθῖζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Αμφὶ σὲ, ἤιε Φοῖβε, καὶ Αρηα πτολιπόρθον.
Ως οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
155 Ωκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ανδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ορνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ες μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
160 Αἰνείας τ' Αγχισιάδης καὶ δῖος Αχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς
165 Σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,
Αγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ερχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν

θη, Ησιόνην τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος βορὰν ἐκδοῦναι, καὶ οὕτως ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ δεινοῦ. προθεὶς δὲ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα, μισθὸν ἐκήρυξε τῷ τὸ κῆτος ἀνελόντι τοὺς ἀθανάτους ἵππους δώσειν, οὓς Τρωὶ Ζεὺς ἀντὶ Γανυμήδους ἔδωκεν. Ηρακλῆς δὲ παραγενόμενος, ὑπέσχετο τὸν ἆθλον κατορθώσειν, καὶ Αθηνᾶς αὐτῷ πρόβλημα ποιησάσης τὸ καλούμενον ἀμφίχυτον τεῖχος εἰσδὺς διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τὰς λαγόνας διέφθειρεν. ὁ δὲ Λαομέδων ὑπαλλάξας, θνητοὺς δίδωσιν ἵππους. μαθὼν δὲ Ηρακλῆς ἐστράτευσε, καὶ Ιλιον ἐπόρθησε, καὶ οὕτως ἔλαβε τοὺς ἵππους. ἡ ἱστορία παρὰ Ελλανίκῳ.

147 ΑΛΕ Εκκλίνοι, φυλάξοιτο.

148 ΣΕΥ. Κατεπείγοιτο διωκόμενος. ΑΠ. Από τοῦ αἰγιαλοῦ.

150 ΑΡ. Απρακτον.

151 ΟΦΡΥ. Εξοχαῖς, μεταφορικῶς.

152 ΗΙΕ. Απολλον τοξικὲ, ἀπὸ τοῦ ἱέναι.

153 ΕΚΑ. Κεχωρισμένως. ΚΑ. Εκαθέζοντο. ΜΗ. Βουλευόμενοι.

154 ΔΥ. Δεινοῦ, χαλεποῦ, δυσκόλου.

155 ΩΚ. Ωκνουν.

156 ΕΠΛΗΣ. Επληρώθη.

157 ΚΑΡ. Εκινεῖτο, ἤχει. ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

162 ΝΕΥ. Επινεύων τῇ περικεφαλαίᾳ. ΒΡΙ. Στιβαρῇ, ἀσφαλεῖ. ΘΟΥ. Πολεμικήν.

165 ΣΙΝ. Βλαπτικὸς, κακοῦργος.

166 ΑΓΡΟ. Εν σχήματι περιφραστικῷ, αὐτὶ τοῦ οἱ δημόται. ΑΤΙ. Ατιμάζων.

167 ΑΡΗ. Εν τῷ πολέμῳ εὐκινήτων.

Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
170 Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἑὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὡς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
175 Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
Ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
180 Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
Οὔτοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων·
Η νύ τι τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
185 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μὲν σέ γε (φημὶ) καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι·
Η οὐ μέμνῃ ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι

---

168 ΕΑ. Συνεστράφη, εἰλήθη.

169 ΣΤΕ. Στενάζει, ἢ στενοχωρεῖται.

170 ΟΥ. Τῇ οὐρᾷ μαστίζει ἑαυτὸν φησιν ὁ λέων, οὕτως εἰωθώς. ἔχει δέ τι ἐν τῇ οὐρᾷ ἀναμέσον τῶν τριχῶν κεντρίον μέλαν, ὡς κεράτιον, ὑφ' οὗ νυττόμενος, πλέον ἀγριοῦται ἐκ τῆς ὀδύνης.

171 ΕΕ. Ἀντὶ τοῦ αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἀγριοῦσθαι ποιεῖ.

172 ΓΛΑΥ. Πυῤῥῶδες καὶ φοβερὸν βλέπων, ὑφ' οὗ ἀγριούμενος.

173 ΦΘΙ. Φθείρεται.

181 ΤΙ. Ἕνεκεν τῆς βασιλείας. ἀναφέρει γὰρ οὕτως τοὔνεκα Πρίαμος γέρας.

183 ΟΥ. Οὐ δὲ κοῦφος, καὶ ματαιόφρων τὸ φρόνημα.

186 ΧΑ. Δυσκόλως. ΕΟΛ. Ἐλπίζω.

189 ΣΕΥ. Ἐδίωξα.

190 Καρπαλίμως· τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
Ενθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ἐπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Αθήνῃ καὶ Διῒ πατρί.
Ληϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ηγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐῤῥύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
195 Αλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ες πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν. ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
200 Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὣς,
Ελπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ημὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Ιδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
205 Οψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Αγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Αφροδίτη.
210 Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
Σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
Ωδε διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι·

---

190 ΟΥ. Οὐδὲ ἐπιστρέφου.

193 ΛΗΙ. Τὰς ἐκ τῆς λείας αἰχμαλώτους.

195 ΩΣ. Ως κατὰ διάνοιαν ἐννοῇ.

200 ΝΗ. Νήπιον, ἄφρονα.

201 ΕΛ. Ελπιζε. ΔΕΙ. Εἰς δέος ἄξειν, φοβηθῆναι.

202 ΚΕΡ. Ερεθιστικοὺς καὶ χλευαστικοὺς λόγους.

204 ΠΡΟ. Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά.

205 ΟΨΕΙ. Οφθαλμοῖς.

207 ΑΛΟ. Εναλίας θεοῦ, ἐν θαλάσσῃ κατοικούσης.

209 ΕΚ. Γεγονέναι.

210 ΤΩΝ. Υπερβολικῶς εἴρηκε τὸ σήμερον. Πῶς γὰρ ἔμελλεν ὁ ἐν Φθίᾳ ὢν ἀκούσεσθαι. ἢ λείπει τὸ ἀναιρεθέντα.

212 ΩΔΕ. Οὕτως νῦν.

Ει δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ημετέρην γενεήν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
Κτίσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ιλιος ἱρὴ
Εν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων·
Αλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ιδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Εριχθόνιον βασιλῆα,
220 Ος δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·
Τάων καὶ Βορέης ἠράσατο βοσκομενάων,
Ιππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ.
225 Αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ακρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
Αλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ακρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
230 Τρῶα δ' Εριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα.
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ιλος τ', Ασσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,

215 ΔΑΡ. Τὸ Δαρδάνου γένος δηλονότι πρῶτον ἐποιήσατο ὁ Ζεύς. ΔΑΡ. Δάρδανος ὁ Διὸς καὶ Ηλέκτρας τῆς Ατλαντος θυγατρὸς διϊὼν τὴν Σαμοθράκην ἐπομβρίας γενομένης, κατασκευάσας σχεδίαν καὶ ἀσκὸν ἑαυτῷ περιθεὶς, διεκομίσθη εἰς τὴν Ιδην τῆς Τρῳάδος. καὶ ἀποβὰς Διὸς ὑποθεμένου, κτίζει πόλιν· ἣν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Δαρδανίαν ἐκάλεσεν. ἱστορεῖ Λυκόφρων.

216 ΔΑΓ. Πόλιν Τροίας.

217 ΠΕ. Εκτιστο.

218 ΥΠΩ. Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν.

222 ΑΤΑ. Απαλαῖς, νέαις.

223 ΤΑ. Λείπει ἡ ἐκ πρόθεσις, ἵν' ᾖ, ἐκ τούτων, οὐ γὰρ πασῶν ἠράσθη.

224 ΚΥΑ. Μελαίνας τρίχας ἐχούσῃ.

225 ΥΠΟ. Εγκυοι γενόμεναι.

227 ΑΚΡΟΝ. Νῶν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων. Ελαφρῶς οὖν φησιν ἄνωθεν αὐτῶν διέτρεχον. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς τῶν κυμάτων ἐπιφανείας, μὴ βαπτιζόμεναι τῷ ὕδατι. κυρίως δὲ ἀνθέρικος καλεῖται, ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καυλός. ἔστι δὲ φυτὸν λαχανῶδες.

Ος δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
235 Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Ιλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ικετάονά τ' ὄζον Αρηος·
Ασσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Αγχίσην τέκε παῖδα·
240 Αὐτὰρ ἔμ' Αγχίσης· Πρίαμος δ' ἔτεχ' Εκτορα δῖον·
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι·
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
Οπως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
Αλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
245 Εσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Εστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο·
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
250 Οπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Αλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,
255 Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.

234 ΑΝΗ. Ανήρπασαν.

235 ΚΑΛ. Διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ κάλλος.

242 ΑΡΕ. Εὐδαιμονίαν, ἀνδρείαν. ΜΙ. Φθείρει.

244 ΛΕ. Διαλεγώμεθα. ΝΗ. Ως νήπιοι, καὶ ἄφρονες.

247 ΕΚΑ. Υπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη. Ζυγαὶ γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. ΑΧ. Φορτίον, βάρος. ΑΡΟΙ. Λάβοι, κινήσαιτο.

248 ΣΤΡΕΠ. Εὐκίνητος, μεταβολὰς πολλὰς ἔχουσα.

249 ΝΟ. Νομή, διάταξις.

251 ΕΡΙ. Φιλονεικίας. ΝΕΙ. Νείκη, ὀνείδη λέγειν.

253 ΧΟ. Οργισθεῖσαι.

254 ΝΕΙ. Φιλονεικοῦσι, λοιδοροῦσι. ΜΕ. Εἰς μέσον τὸ ἄμφοδον παρελθοῦσαι.

255 ΠΟΛ. Πολλὰ καὶ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ.

Αλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Η ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
260 Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ·
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Εσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ρεῖα δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
265 Ως οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ανδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ρῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Αλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
270 Ησαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν, τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος,
Δεύτερος αὖτ' Αχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
275 Αντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός. ἡ δὲ διὰ πρὸ

258 ΓΕΥ. Αντὶ τοῦ ἁψώμεθα. ὅ ἐστιν ἀπόπειραν ληψώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς.

260 ΜΥ. Εψόφησεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φωνῆς.

269 ΑΛ. Εως τοῦ τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος. Ατρώτων ὑπαρχόντων παρ' Ομήρῳ τῶν Αχιλλέως ὅπλων, ἔξωθεν κατ' ἐνίους τεταγμένης διὰ πλείονα κόσμον τῆς χρυσῆς πτυχὸς, οὕτως ἀποδοτέον τὸν λόγον· ἀλλὰ μέχρι μὲν δύω πτυχῶν παρῆλθεν ἡ τοῦ ἔγχους ἐνέργεια, ἕξεως καὶ οἱονεὶ συνιζήσεως γενομένης. ἐπὶ δὲ τῇ τρίτῃ ἐπεσχέθη, πῶς φησιν ἄτρωτον ὑποστησάμενος τὴν ἀσπίδα νῦν τοῦτο λέγει. ῥητέον οὖν, ὅτι ὁ χρυσὸς ἅτε μαλθακώτερος χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἐνέδωκε τῷ δόρατι καὶ ἐνκοιλάνθη, καὶ ἐγένετο κοίτη καὶ οὐ τρῶσις.

270 ΠΤΥ. Τὰ ἐλάσματα τῆς ἀσπίδος. ΗΛΑ. Επληξεν, ἔτρωσεν. ΚΥΛ. Χωλός. λέγει δὲ τὸν Ηφαιστον.

272 ΕΣ. Επεσχέθη.

275 ΑΝ. Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. ΛΕΠ. Καθ' ὃ μέρος τῇ ἀσπίδι λεπτότατος περιέκειτο χαλκός.

Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
280 Ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης. ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,
Ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
285 Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'. ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.
290 Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν,
Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς ἄϊδόσδε κάτεισι,
295 Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τι οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
300 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε κατακτείνῃ. μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,

---

277 ΛΑ. Ἐψόφησεν, ἤχησεν, ἢ διεκόπη ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις, λακίδες λέγονται αἱ διακοπαί.
278. ΕΑ. Συνεστάλη.
280 ΙΕ. Προθυμουμένη, ἐπειγομένη. ΕΛΕ. Διεῖλεν, ἔκοψεν.
282 ΧΥ. Περιεχύθη.
289 ΗΡ. Ἐβοήθησεν, ὠφέλησεν.
294 ΠΗ. Ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθείς.
302 ΜΟΡ. Εἱμαρμένον, μεμοιραμένον. ΑΛΕ. Ἐκκλῖναι, διασωθῆναι.

Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
305 Οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.
Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσεις
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα.
Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
315 Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
320 Ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
325 Αἰνείαν δ' ἐπέσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων

303 ΑΣ. Ἄτεκνος, ἄγονος.

304 ΦΙ. Ἐφίλησε.

307 ΝΥΝ. Ἀφροδίτη χρησμοῦ ἐκπεσόντος, ὅτι τῆς Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης, οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρώων βασιλεύσουσιν, Ἀγχίσῃ ἤδη παρηκμακότι συνῆλθεν. τεκοῦσα δ' Αἰνείαν, καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευάσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως. Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσί· ταῖς δὲ ἀληθείαις, παρηγόρει τὴν ἧτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες, ἀποδῶσι τὴν Ἑλένην. ἱστορεῖ Ἀκουσίλαος.

311 ΕΡΥΣ. Ῥύσῃ, σώσῃς.

313 ΠΟ. Πολλούς.

325 ΕΠΕ. Ὥρμησεν, ἐδίωξε.

329 ΚΑΥ.

Αἰνείας ὑπεράλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἶξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μετὰ θωρήσσοντο.
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι·
Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δ' ἤπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν, ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
Ἐρρέτω· οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,

---

329 ΚΑΥ. Οἱ μὲν Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τοὺς ἐπίκλην Καυκωνίας. ἡ δὲ Καύκωνος πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. ἐζήτηται δὲ, πῶς τὸν Αἰνείαν οὐκ Ἀπόλλων ἐρύσατο, ἀλλὰ Ποσειδῶν. καὶ φασιν, ὅτι ἡ μεγάλη περὶ θεοὺς εὐσέβεια δυσωπεῖσα τυγχάνει καὶ τοὺς δι' ἔχθρας ὄντας.

332 ΑΤΕ. Ἐν ἄτῃ ὄντα, ὅ ἐστι βλαπτόμενον καὶ ἀφροντιστοῦντα σαυτοῦ.

340 ΔΙΕ. Διεσήμανεν, εἶπε.

341 ΣΚΕ. Ἐσκόρπισε.

347 Η ΡΑ. Ὄντως δή.

349 ΕΡ. Φθειρέσθω.

350 ΑΣ. Χαίρων.

Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Η, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ,
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕστατε δῖοι Αχαιοὶ,
355 Αλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
Αργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Τοσσοὺς δ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
Οὐδέ κ' Αρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Αθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
360 Αλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε,
Καὶ σθένει, οὔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν·
Αλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ως φάτ' ἐποτρύνων. Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Εκτωρ
365 Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Αχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι μὴ δείδιτε Πηλείωνα·
Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Εγχει δ' ἀργαλέον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
Οὐδ' Αχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει·
370 Αλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ως φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή·
375 Καὶ τότ' ἄρ' Εκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Απόλλων,
Εκτορ, μηκέτι πάμπαν Αχιλλῆϊ προμάχιζε,

---

357 ΤΟΣ. Ο Ασκαλωνίτης περισπᾷ κατὰ δεῖξιν, ὡς τοσῆσδ' ὑσμίνης. ὁ δὲ Αρίσταρχος κατὰ παρολκὴν ἐδέξατο τὸν δε.

359 ΕΦΕ. Επέρχοιτο, ἐπιδιώκοι. ΣΤΟ. Τὴν σύστασιν.

361 ΗΒΑΙ. Ουτως μικρόν.

362 ΣΤΙ. Διὰ τῆς τάξεως ἐλεύσομαι.

365 ΦΑ. Ελεγε δὲ ἄντικρυς ἐλεύσεσθαι τοῦ Αχιλλέως.

370 ΚΟ. Ακέφαλον, καὶ ἀτελῆ ποιήσει. τοῦτ' ἔστιν, ἀποτεύξεται περὶ τοῦ ποιῆσαι.

Αλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ως ἔφαθ'. Εκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
380 Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Εν δ' Αχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἱμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ἰάχων. πρῶτον δ' ἕλεν Ιφιτίωνα
Εσθλὸν, Οτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ον Νύμφη τέκε Νηῒς Οτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
385 Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Υδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Αχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Αχιλλεὺς,
Κεῖσαι Οτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
390 Ενθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
Υλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ερμῳ δινήεντι.
Ως φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Αχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
395 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Εσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Αντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
400 Ενδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

---

381 ΕΙ. Περικείμενος δύναμιν.

385 ΤΜΩ. Ορος Λυδίας. ΥΔΗΣ. Ενιοι, Ιδης. Υδη διὰ τοῦ δ πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. Διὰ δὲ τοῦ λ Υλη, πόλις Βοιωτίας. ΠΙ. Τῷ εὐδαίμονι.

387 ΚΕ. Εσχίσθη.

388 ΕΠΕΥΞ. Επεκαυχήσατο.

390 ΛΙΜ. Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαίη, ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν· ἢ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγου καλουμένου.

394 ΕΠΙ. Κανθοῖς. ΔΑ. Διέκοπτον.

396 ΑΛΕΞ. Μάχης ἀποτρεπτικὸν, βοηθόν.

398 ΕΣ. Επίσχεν, ἐκώλυσε.

400 ΠΕ. Επεμόλυντο.

403 ΑΙΣ.

Ιπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐσσοντα,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί.
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ηρυγεν ἑλκόμενος Ελικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
405 Κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ενοσίχθων·
Ως ἄρα τόν γ' ἐρύγοντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην, τὸν δ' ἔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
410 Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Νῶτα παραΐσσοντος ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
415 Χρύσειοι συνέχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Αντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς·
Εκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
420 Εντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,

403 ΑΙΣ. Εξέπνευσεν. ΗΡ. Εμυκήσατο. ἀνερύγγανε. πνεῦμα σφοδρὸν ἀφῆκεν.

404 ΕΛΙ. Τὸν Ποσειδῶνα. ἤτοι ὅτι ἐν Ελικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν Ελίκῃ. μᾶλλον οὖν παρὰ τὴν ἐν Ελίκῃ θεόν. διαφέρει γὰρ Ελικὼν καὶ Ελίκη· ὅτι Ελικὼν μὲν, ὄρος Βοιωτίας. Ελίκη δὲ, νῆσος Αχαΐας. ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. ἡ δὲ ἱστορία αὕτη· Νηλεὺς ὁ Κόδρου χρησμὸν λαβὼν, ἀποικίαν ἔστελλεν εἰς Μίλητον, καὶ Καρίαν, ἔνθα ἱερὸν Ποσειδῶνος ἱδρύσατο. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Ελίκῃ τεμένους, Ελικώνιον τὸν θεὸν προσηγόρευσε. δοκεῖ δὲ ἐπειδ' ἂν θύωσι, βοησάντων μὲν τῶν βοῶν, προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν. σιγώντων δὲ, λυπεῖσθαι καὶ μηνιᾶν νομίζεσθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Κλειτοφῶντι.

405 ΓΑ. Ηδεται, χαίρει.

411 ΝΗ. Αφροσύναις, ἀνοίαις.

414 ΟΧΗ. Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες.

416 ΔΙ. Διῆλθε.

417 ΓΝΥΞ. Επὶ γόνυ. ΟΙ. Στενάξας.

418 ΠΡΟ. Πρὸς ἑαυτόν. ΛΙ. Εκκλίνας.

420 ΛΙ. Πρὸς τῇ γῇ κεκλιμένον, ὅ ἐστι κείμενον.

Κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ ἴκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὣς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
425 Ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐπεμάσσατο θυμὸν
Ὃς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον,
Ἆσσον ἴθ' ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
430 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Πηλείδη μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὥς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι. ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
435 Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Αἴκέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Δουρὶ βαλών· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
440 Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων. τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων,
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
445 Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς

---

425 ΕΠΕ. Καθίκετο, ἐλύπησε.

426 ΤΕ. Τετιμημένον.

427 ΠΤΩ. Φοβοίμεθα. ΠΤΟ. Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμούντων διαστήματα.

433 ΑΙ. Τὰ παρὰ τὸ καθῆκον γιγνόμενα, ἄδικα.

437 ΟΞΥ. Ἐξυστο τοῦ ἔμπροσθεν μέρους, μετὰ τὴν ἀκμήν.

439 ΠΝΟΙ. Πνεύματι. ΑΧΙ. Ἐπὶ τὸ ἕτερον μέρος Ἀχιλλέως, ὅ ἐστι τὸ ἐναντίον.

440 ΗΚΑ. Πάνυ ἠρέμα καὶ πρᾴως καταπνεύσασα καὶ ὑποκλάσασα τῆς ὁρμῆς· ἢ κοῦφον ποιήσασα.

Εγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦτε τοι ἄγχι
450 Ηλθε κακὸν, νῦν αὖτε σ' ἐρύσατο Φοῖβος Απόλλων,
Ω μέλλεις εὔχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων·
Η θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
455 Ως εἰπὼν, Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι.
Ηριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
460 Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
Αμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Αλαστορίδην, ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
Εἴπως εὖ πεφίδοιτο λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
465 Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας,
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὁ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
Αλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
Ιέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
470 Εκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε

448 ΟΜΟ. Απειλήσας.
450 ΕΡΥ. Εσωσε.
451 ΜΕΛ. Εοικας. ΕΣ. Επὶ τὴν ἄφιξιν τῶν δοράτων, ἐπὶ τὴν μάχην.
454 ΕΠΙ. Επελεύσομαι.
459 ΕΞ. Αφῃρεῖτο, ἐλάμβανε.
464 ΕΙ. Εἴπως αὐτοῦ φείδοιτο.
467 ΓΛΥ. Ανειμένος, καὶ προσηνὴς τῇ ψυχῇ. ΑΓΑ. Πρᾶος τὸ φρόνημα.
470 ΟΛΙ. Επεσεν.
471 ΕΝΕ. Επλήρωσεν.

Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μέλιον οὖτα παραστὰς
Δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
475 Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ' ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
480 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον. ὁ δὲ, φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν
485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα
Ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
490 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὡς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
495 Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους

478 ΙΝΑ. Ὅπου. ΤΕ. Τὰ τεινόμενα νεῦρα.

479 ΕΠΕΙ. Ἐπέρασε.

481 ΠΡΟΣΘ. Ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν θάνατον.

483 ΣΦΟΝ. Σφονδύλων, οἵ εἰσιν. κδ. ἐν τῇ ῥάχει. ΕΚ. Ἐξεπήδησε.

486 ΝΗ. Γαστρί.

490 ΑΝΑ. Ἀναφέρεται, ἢ ἐνθουσιᾷ. ΘΕΣ. Ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον, θεῖον.

491 ΑΖΑ. Ξηροῦ.

492 ΚΛΟ. Ταράσσων. ΕΙ. Εἰλεῖ, συστρέφει.

494 ΚΤΕΙ. Ἔδει εἰπεῖν ἔφεσπε κτείνων.

495 ΕΥ. Πλατυμετώπους.

Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ ποσσ' ἐριμύκων·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
500 Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵτ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

495 ΤΡΙ. Ἀλοᾶν.

497 ΕΡΙ. Μεγάλως μυκωμένων.

499 ΣΤΕΙ. Ἐπάτουν τοὺς νεκρούς.

501 ΑΣ. Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνύχων αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. ΡΑ. Ῥανίδες.

503 ΛΥ. Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός, ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. ΑΑΠ. Ἀπροσπελάστους, χαλεπούς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Αχιλλεὺς διώκει, καὶ δώδεκα νεανίας ζωγρεῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα τὸν Πριάμου καὶ Αστεροπαῖον ἀναιρεῖ. ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμύροντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ηφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Αχιλλέα δὲ Απόλλων εἴργει Αγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Φῖ, μόγος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ενθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίον δ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο
5 Ηματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Εκτωρ.
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ηρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ

ΠΟ. Ητοι τὸν ποταμὸν περιφραστικῶς, ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτόν. διότι δὲ πάντων τῶν ποταμῶν ἐξ ὠκεανοῦ ῥεόντων, μόνου τοῦ Ξάνθου ὁ Ποιητής φησιν· ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς. πῶς οὖν καὶ Ωκεανοῦ καὶ Διὸς παῖς; καὶ ῥητέον, ὅτι εἰκότως ἂν καὶ Διὸς καλοῖτο παῖς. εἴγε οἱ ὄμβροι μὲν ἐκ Διός. ὄμβρῳ δὲ οὗτος αὐξάνεται. φαίνεται δὲ καὶ ἄλλη τις ἱστορία, ὅτι ὁ Ηρακλῆς ποτε δίψει κατασχεθεὶς, ηὔξατο τῷ πατρὶ Διῒ, ἐπιδεῖξαι αὐτῷ νᾶμα. ὁ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τρύχεσθαι, ῥίψας κεραυνὸν, ἀνέδωκε μικρὰν λιβάδα. ἣν θεασάμενος Ηρακλῆς, καὶ σκάψας ὡς εἰς τὸ πλουσιώτερον μετεισφέρεσθαι, μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἱονεὶ Κάμανδρον γενόμενον καμάτου ἄκος ἑαυτῷ. Ξάνθος δὲ ἐκλήθη, ὅτι λουσάμεναι τοῦ ὕδατος αἱ Τρωάδες ξανθὰς κόμας ἔχον.

3 ΔΙ. Διατεμὼν, εἰς δύο χωρίσας.

4 ΑΤΥ. Ταρασσόμενοι, φοβούμενοι.

6 ΠΡΟ. Αθρόως ἔφευγον. ΠΕ. Πεφευγότες, πεφοβημένοι. ΗΕ. Αέρα, σκότος.

7 ΠΙΤ. Εξέτεινεν, ἐπέβαλεν.

Ες ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον ἀργυροδίνην·
Εν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Οχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ
Εννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι περὶ δίνας.
Ως δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ορμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ως ὑπ' Αχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος.
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Αορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ως δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· (μάλα γάρ τε κατεσθίει ὅν κε λάβῃσιν)
Ως Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος.

8 ΑΡ. Λαμπρὰν.

9 ΠΑ. Ψόφῳ, ἤχῳ. ΒΡΑ. Εψόφησεν. ἤχησε, μεταφορικῶς. ΑΙ. Νῦν βαθέα.

10 ΟΧ. Τὰ τῶν ποταμῶν χείλη, οἱ κρημνοί. ΑΜ. Μέγα περιήχουν.

11 ΕΝ. Ενήχοντο. ΕΛΙΣ. Στρεφόμενοι.

12 ΡΙ. Ορμῆς. ΗΕ. Ητοι ἐρεθίζονται, ἢ εἰς ἀέρα αἴρονται, καὶ ἀποκρύπτονται.

13 ΑΚΑ. Ακοπίαστον, πολύ.

14 ΟΡΜΕ. Διεγερθὲν, κινούμενον. ΠΤΩΣ. Καταδύονται, κρύπτονται.

16 ΠΛΗ. Επληρώθη. ΚΕ. Ηχῶν, παροξυτόνως.

18 ΚΕ. Υπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. ΕΚ. Ενήλατο, ἐπήδησε. ΔΑΙ. Θεῷ ὅμοιος.

20 ΕΠΙ. Επιστρεφόμενος πυκνῶς. ΑΕΙ. Απεοικὼς, χαλεπός.

21 ΑΟ. Ξίφει.

23 ΠΙΜ. Πληροῦσι. ΜΥ. Φωλεοὺς. λέγει δὲ τοὺς ἐσωτάτω τόπους καὶ ἀποκρύφους. ΕΥ. Καλοὺς ὅρμους ἔχοντος.

26 ΠΤΩΣ. Εφοβοῦντο, ἐκρύπτοντο. ΚΡΗΜ. Τὰς τῶν ποταμῶν ὄχθας.

Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠύτε νεβρούς·
30 Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Ἔνθ' υἷι Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
35 Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
40 Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε.
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
45 Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
50 Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
(Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε. τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γοῦνατ' ἐδάμνα)
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,

---

29 ΤΕ. Ἐκπεπληγμένους.
31 ΣΤΡ. Ἤτοι εὐκλώστοις.
36 ΑΛΩ. Γῆς, κήπου νῦν.
37 ΕΝ. Διὰ νυκτός. ΠΡΟ. Προελθών. ΕΡΙ. Συκῆν ἀγρίαν.
38 ΟΡ. Κλάδους.
39 ΑΝΩ. Ἀνυπονόητον, ἀπροσδόκητον.
40 ΕΠΕ. Πέραν θαλάσσης ἐπώλησεν.
41 ΥΙ. Ὁ Εὔνηος. ΩΝΟΝ. Ὠνήν, τιμήν.
42 ΕΛΥ. Ἐλυτρώσατο.
43 ΑΡΙΣ. Πόλιν Θρᾴκης ὑφ' Ἑλλήσποντον.

Ω πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
55 Η μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕσπερ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
60 Αλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω,
Η ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ως ὥρμαινε μένων. ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
65 Γούνων ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Εκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ητοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Αχιλλεύς,
Ουτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
Κύψας. ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
70 Εστη, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλίσσετο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ' Αχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
75 Αντί τοι εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο.
Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτήν,
Ηματι τῷ ὅτε μ' εἷλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε,

---

57 ΝΗ. Ανηλεῆ ἡμέραν, λέγει δὲ τὸν θάνατον.

58 ΠΕ. Πεπερασμένος, πεπραμένος.

64 ΩΡ. Διενοεῖτο, ἐλογίζετο. ΤΕ. Εκπεπληγμένος.

70 ΑΜ. Πληρωθῆναι, κορεσθῆναι.

72 ΜΕ. Οὐκ εἴα.

74 ΓΟΥ. Γονάτων ἅπτομαι, ἱκετεύω.

75 ΑΝ. Αντὶ ἱκέτου σοι εἰμί. ΑΙ. Αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἀξίου.

76 ΠΑ. Εγευσάμην. ΔΗ. Τὸν ἄρτον, περιφραστικῶς.

78 ΕΠΕ. Πωλήσας.

Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
80 Νῦν δὲ λύμην τρὶς τόσσα πορών. ἠὼς δέ μοί ἐστιν
Ηδε δυωδεκάτη ὅτ' ἐς Ιλιον εἰλήλουθα,
Πολλὰ παθών, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διῒ πατρὶ,
Ος με σοὶ αὖτις ἔδωκε. μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
85 Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Αλταο γέροντος,
Αλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·
Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆσδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις,
90 Ητοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας
Αντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Αλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
95 Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Εκτορός εἰμι,
Ος τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε·
Ως ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν. ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε,
Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε.

79 ΕΚΑ. Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. οἱ παλαιοὶ πρὶν ἐπινοηθῆ τὰ νομίσματα, τὰς συναλλαγὰς ἐποιοῦντο διὰ τῶν τετραπόδων, ὅθεν ὕστερον ἐφευρεθέντων τῶν νομισμάτων, βοῦν ἐπ' αὐτῶν ἐξετύπουν, ἐνδεικνύμενοι τὸ ἀρχαῖον ἔθος. καὶ παροιμία, βοῦς ἐπὶ γλώσσης, ὅ ἐστι νόμισμα. ἁρμόζει δὲ ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ κατασυνηγορῆσαί τινι, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ΗΛ. Εὗρον.

80 ΛΥΜ. Λυτρωσίμην.

82 ΤΕ. Ταῖς σαῖς.

83 ΑΠΕΧ. Μισεῖσθαι.

87 ΣΑΤ. Ποταμὸς Τροίας.

89 ΔΕΙ. Τὸν τράχηλον κόψεις. δειρὴ γὰρ ὁ τράχηλος.

90 ΠΡΥ. Πεζοῖς. ΔΑ. Απέκτεινας.

95 ΟΜΟ. Ο ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός.

98 ΑΜΕΙ. Απηνῆ, σκληράν.

99 ΜΗ. Περὶ λύτρων μὴ δι' ὅλως μοι διαλέγου.

100 Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,
Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
Ιλίου προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
105 Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
Αλλὰ φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
Οὐχ ὁράας οἷος κἀγώ, καλός τε μέγας τε;
Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
110 Αλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
Εσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ,
Οππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
Η ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Ως φάτο. τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
115 Εγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Αμφοτέρας. Αχιλλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῗδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
120 Τὸν δ' Αχιλλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ενταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
Αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ενθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
125 Οἴσει δινήεις, εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον·

100 ΕΠΙΣ. Επιδιῶξαι, πληρῶσαι. ΜΟΡ. Τὸν θάνατον.
110 ΑΛΛ. Τὸ ἑξῆς, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ ἐπελεύσεται θάνατος.
112 ΑΡΕΙ. Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφέληται.
119 ΔΕΥΕ. Εὔβρεχεν.
122 ΕΝ. Ενταῦθα ἀρτίως κατάκεισο.
123 ΑΠΟ. Απολείξουσιν. ΑΚΗ. Αφρόντιστοι.
124 ΓΟΗ. Θρηνήσεται.

126 ΘΡΩ.

Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
Ἰχθύς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτι δημόν.
Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
130 Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος ἀργυροδίνης
Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθειέτε μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
135 Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
140 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
145 Ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.

126 ΘΡΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. ἐφαλλόμενος καὶ νηχόμενός τις τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐμπλησθεὶς τοῦ Λυκάονος πιμελῆς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρίκα κατελεύσεται. Φρὶξ δέ ἐστι ἡ ἠρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. ΥΠΑΙΞ. Ὁ δὲ νοῦς, ὁ ἰχθὺς οὐκ ἐπιπολῆς γενήσεται, ἀλλ' ἐπὶ τὴν φρίκα ἀΐξει. τὰ γὰρ νεοσφαγῆ τῶν σωμάτων ἄνωθεν ἐπιπλεῖ.

127 ΙΧ. Οὐ δεῖ τὸ, ὅς κε φάγῃσιν, ἄρθρον ὑποτακτικὸν λαμβάνειν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὥς κεν ἐπίῤῥημα. ΑΡ. Τὸν λευκὸν ἐπίπλουν, τὸ λίπος.

129 ΚΕ. Διαφθείρων.

131 ΑΡ. Ἐπαρκέσει, βοηθήσει. ΔΗ. Πολλὰ καὶ πολλούς. ΙΕ. Θύετε.

136 ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς.

137 ΩΡ. Διενοεῖτο.

138 ΑΛΑ. Ἀποστρέψει, βοηθήσει.

140 ΕΠΑΛ. Ἐφήλατο, ὥρμησε.

146 ΔΑΙΚ. Τῶν ἐν πολέμοις ἀναιρουμένων.

147 ΕΔΑΙ. Ἔνιοι, Ἐδάϊζε. Διέφθειρεν, ἐφόνευε.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός,
Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου τηλόθ' ἐούσης,
155 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
Ἠὼς ἐνδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξίου ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμὲ φασὶ
160 Γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας. ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
Ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε.
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
165 Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι,
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
170 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·

151 ΔΥ. Κακοδαιμόνων, δυστυχῶν.

154 ΕΡΙ. Μεγαλοβώλου, εὐγείου.

155 ΔΟ. Μακρὰ δόρατα ἔχοντας.

157 ΑΞΙ. Ποταμὸς Παιονίας. ἡ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης.

161 ΑΠΕΙ. Νῦν αὐχήσας, ἢ ὀργισθείς.

162 ΟΜΑΡ. Ὁ δὲ ἀμφότερα τὰ δόρατα ὁμοῦ ἀφῆκε.

163 ΠΕ. Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιῶς χρώμενος.

165 ΕΡΥ. Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν.

166 ΕΠΙ. Ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα.

167 ΣΥ. Ἀνεώχθη, ἐῤῥύη.

168 ΕΝΕ. Ἐνεπάγη. ΧΡΟ. Τοῦ σώματος κορεσθῆναι.

169 ΙΘΥΠ. Ἐπ' εὐθείας φερομένην, καὶ οἱονεὶ ἱπταμένην.

Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
175 Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ.
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἆξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
180 Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
Κεῖσ' οὕτω· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
185 Παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι·
Φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
Τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
190 Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ, ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,

172 ΜΕΣ. Μέχρι τοῦ ἡμίσεος καταπεπηγὸς τῇ γῇ. ἐὰν δὲ μεσοπαλὲς, ἐκ μέσου σειόμενον.

174 ΕΠΙ. Ἐπὶ αὐτῷ.

177 ΜΕ. Ἀπέλιπεν, εἴασεν.

178 ΕΠΙΓ. Ἐπικάμψας.

181 ΧΥΝ. Ἀπεχύθησαν ἀθρόως. ΧΟ. Τὰ ἔντερα.

182 ΟΡΟΥ. Ὁρμῶν.

190 ΑΛΙ. Εἰς τὴν θάλασσαν ῥεόντων.

194 ΤΩ. Ἡρακλῆς εἰς ᾅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως. οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν ἐπανελθὼν εἰς φῶς, ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα. καταλαβὼν δὲ μνηστευομένην τὴν κόρην Ἀχελῷον τὸν πλησίον

195 Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Εξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
Αλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
200 Η ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος·
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ·
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
205 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ως εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ενθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Αστύπυλόν τε,
210 Μνῆσόν τε, Θρασίον τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Οφελέστην.
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Αχιλλεὺς
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
Ανέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐφθέγξατο δίνης,
Ω Αχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
215 Ανδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Εξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζειν·

σιον ποταμὸν, διεπάλεσεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι. οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον. φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Αχελῷον παρ' Αμαλθείας τῆς Ωκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ηρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ελλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Αχελῷος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. ἱστορεῖ Πίνδαρος. ΑΧΕ. Ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ακαρνανίας. κοινῶς δὲ πᾶν ὕδωρ Αχελῷος καλεῖται. ΙΣΟ. Ισός ἐστιν, ἐξισοῦται.

197 ΦΡΕΙ. Φρέατα. ΜΑ. Νῦν βαθέα. ΝΑ. Ρέουσι.

199 ΣΜΑ. Ηχήσῃ.

204 ΔΗ. Τὸ ἐρεπτόμενοι καὶ κείροντες, διλογεῖται. δεῖ συνάπτειν δημὸν ἐπινεφρίδιον. ἐπὶ τῶν νεφρῶν γὰρ ἐπίκειται ἡ πιμελή. ΕΡΕΠ. Εσθίοντες. ΕΠΙ. Τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς λίπος.

213 ΕΙ. Ομοιωθείς. ΡΕ. Πράττεις.

220 ΣΤΕΙ.

Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
Οὐδέ τι πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.
Αλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον, ἄγη μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς,
Εσται ταῦτα Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Εκτορι πειρηθῆναι
Αντιβίην, ἤ κέν με δαμάσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν.
Ως εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Απόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
Ω πόποι ἀργυρότοξε Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Η, καὶ Αχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων.
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Αχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν, μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Αχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
Ωθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν

220 ΣΤΕΙ. Στενούμενος. ΑΙ. Αφανιστικῶς, ὀλεθρίως.

221 ΑΓΗ. Εκπληξις, θαῦμα.

225 ΕΛ. Συνελάσαι, συγκλεῖσαι.

230 ΕΙ Εφύλαξας.

232 ΔΕΙ. Η ὀψινὴ κατάστασις τοῦ ἡλίου παρ' Αττικοῖς δείελος λεγομένη.

234 ΟΙΔ. Οἰδήματι, κύματι. ΘΥ. Πληθύων καὶ ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶν.

235 ΚΥ. Ταρασσόμενος.

237 ΘΥ. Εξω. ΜΕ. Εντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ομηρον ποιηταὶ, ταυρομόρφους λέγουσιν εἶναι τοὺς ποταμούς.

238 ΧΕΡ. Εἰς τὴν γῆν.

241 ΟΥ. Οὐ δὲ ἠδύνατο στῆναι τοῖς ποσίν.

Εἶχε στηρίξασθαι, ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
245 Ὄζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'. ὁ δ' ἄρ', ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
250 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤϊξεν. ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
255 Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·
260 Τοῦ μέν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει

243 ΕΥ. Εὐπεφυκυῖαν, μεγάλην.

244 ΔΙΩ. Συνεμόχλευσεν, ἀπεώσατο.

245 ΓΕ. Διαβατὸν ἐποίησεν.

246 ΕΡΙ. Πεσοῦσα.

249 ΑΚΡΟ. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ κύματος ἐξ ἐπιπολῆς μελαινόμενος. τοιοῦτοι δὲ εἰσὶ πάντες οἱ ὀξεῖς ποταμοί.

252 ΟΙ. Ὁρμήματα. ΜΕ. Μέλανος ὄντος. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τοῦ θηρητῆρος. τινὲς δὲ μέλανός του, ἤγουν μέλανός τινος. μελανόσσου Ἀριστοτέλης, συνθέτως κατὰ βαρεῖαν τάσιν ὡς Ὀρέστου. Φησὶ γὰρ τοὺς ἀετοὺς μέλανα ὀστέα ἔχειν. τινὲς δὲ γράφουσι μελανόσσου, παρὰ τὸ μέλανας ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

253 ΩΚΙ. Τάχιστος.

254 ΕΙ. Ὁμοιωθείς.

255 ΥΠΑΙ. Ἐκ πλαγίου, ἢ ἔμπροσθεν. ΛΙΑΣ. Χωρισθεὶς, ἐκκλίνας.

257 ΟΧΕ. Ὑδραγωγός. ὁ τὸν τοῦ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων.

259 ΜΑ. Μακέλλαν. ἔστι δὲ εἶδος ἐργαλείου. ΑΜΑ. Τῆς ὑδρορρόης τοῦ ὀχετοῦ. ΕΧ. Ἐμφράγματα.

261 ΚΑ. Καταφερόμενον, καταρρέον. ΚΕ. Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ.

Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα.
Ως αἰεὶ Αχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα. θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
265 Οσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι εἴ μιν ἅπαντες
Αθάνατοι φοβέουσι τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν. ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
270 Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν·
Πηλεΐδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν, ἐς οὐρανὸν εὐρὺν,
Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
Εκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
275 Αλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος οὐρανιώνων,
Αλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
Η μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Απόλλωνος βελέεσσιν.
Ως μ' ὄφελ' Εκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος,
280 Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
Ερχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβὸν,
Ον ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ χειμῶνι περῶντα.
Ως φάτο. τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Αθήνη

---

262 ΠΡΟ. Κατωφερεῖ.

269 ΠΛΑ. Απέκρουεν, ἐπλάνα, ἢ προσεπέλαζεν.

270 ΑΝΙ. Ανιώμενος, λυπούμενος.

271 ΛΑ. Αθρόος, σφοδρός. ΚΟ. Κόνιν, τέφραν. ΥΠΕ. Υπέσυρεν, ὑφήρπαζε, ὄπισθεν ὑπεδύετο.

274 ΕΠΕΙ. Σωθείην ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμί τι. κατὰ τὸ, ἐν φάει δὲ καὶ ὄλεσον.

276 ΕΘΕΛ. Εξηπάτα.

278 ΛΑΙ. Ταχέσι.

281 ΛΕΥ. Χαλεπῷ, ἀδόξῳ.

282 ΕΡΧ. Εν τῷ ὕδατι ἀποπνιγέντα. ΣΥ. Χοιροβοσκόν.

283 ΕΝΑΥ. Χείμαῤῥος, ποταμὸς διὰ στενοῦ ῥέων.

285 Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην.
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πηλεΐδη μήτ' ἄρτι λίην τρέε, μήτέ τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταῤῥόθω εἰμὲν,
290 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος· ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο
295 Πρὶν κατ' Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
Τὼ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
Αὐτὰρ ὁ βῆ (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ)
300 Ἐς πεδίον. τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἴσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
305 Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας,
Φίλε κασίγνητε σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ

285 ΕΙ. Ὡμοιοῦντο.
286 ΕΠΙ. Πίστιν τῆς σωτηρίας ἔδωκαν.
288 ΤΡΕΕ. Φοβοῦ. τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ τάρβει.
289 ΕΠΙ. Ἐπιταῤῥόθοι. δυϊκῶς. σημαίνει δὲ βοηθούς.
290 ΕΠΑΙ. Συγκατατεθειμένου.
291 ΔΑ. Ἀναιρεθῆναι.
292 ΛΩ. Λήξει, παύσεται. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποτιθεμένων τοῦ λόφου ὑποζυγίων.
296 ΕΚ. Ἀντὶ τοῦ Ἕκτορος.
301 ΔΑΙΚ. Διακοπτομένων.
303 ΑΝ. Ἐπ' εὐθείας κατὰ τὴν ὁρμὴν τοῦ ποταμοῦ. ΕΣ. Ἐπέχε.
306 ΚΟ. Ὕψωσεν.

Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
310 Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
Ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
Ἵστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
315 Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά που μάλα νειόθι λίμνης
Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χεράδος περιχεύας
320 Μυρίον, οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τι μιν χρεὼ
Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
325 Μορμύρων ἀφρῷ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλείωνα.

---

309 ΣΧΩ. Ἐπίσχωμεν.

310 ΚΑ. Κατὰ τὴν μάχην.

312 ΟΓΟ. Ἐρέθισον, διέγειρον. ΕΝΑΥ. Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας. ἢ τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμούς.

313 ΙΣΤΗ. Ἀνίστα.

315 ΜΕ. Προθυμεῖται.

317 ΝΕΙ. Κάτωθεν.

318 ΥΠ. Ὑπὸ τῆς ἰλύος τοῦ ποταμοῦ, ὅ ἐστι τοῦ πλήθους τοῦ πηλοῦ.

319 ΧΕ. Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀθροιζομένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς. Ἀρίσταρχος δέ φησι, χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους. εἶναι δὲ τὸ νῦν τοιοῦτον, πολλῇ ἰλύϊ οὐκ ὀλίγον πλῆθος τῶν ποταμίων λίθων ἐπισωρεύσας χώσω. χεράδος οὖν, λιθάδος.

320 ΕΠΙ. Γνῶναι δυνήσονται.

321 ΑΛ. Ἀναλέξαι, συλλέξαι. ΑΣΙΝ. Ἰλύν. ὅ ἐστι γῆν ψαμμώδη, ὅθεν ἀσιογεῖαι αἱ αἱμασιαί.

323 ΤΥΜ. Χωστοῦ τάφου. τύμβος γὰρ ὁ τάφος, τὸ πλῆρες τυμβοχοῆσαι. οὕτως Ἀρίσταρχος, καὶ Ἀσκαλωνίτης, καὶ οἱ πλείους. ἄμεινον γὰρ ἐν τῷ ῥήματι τὸ πρᾶγμα λαμβάνειν, ἢ τῷ ὀνόματι.

324 ΘΥ. Πληθύων καὶ ὁρμῶν.

325 ΜΟΡ. Ἀναζέων, πληθύων.

326 ΠΟΡ. Νῦν βαθύ. ΔΙ. Τοῦ ἐκ τῶν ὄμβρων τοῦ Διὸς γεγονότος.

327 ΑΕΙ. Ἐπαιρόμενον, ὑψούμενον. ΚΑ. Κατελάμβανεν. δέ.

Ηρη δὲ μέγ᾽ ἄϋσε, περιδείσασ᾽ Αχιλῆϊ,
Μή μιν ἀπόερσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
330 Αὐτίκα δ᾽ Ηφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
Ορσεο Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι.
Αλλ᾽ ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο
335 Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
Η κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ᾽ ὄχθας
Δένδρεα καῖ᾽, ἐν δ᾽ αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω, καὶ ἀρειῇ·
340 Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ᾽ ὁπόταν δὴ
Φθέγξομ᾽ ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
Ως ἔφαθ᾽· Ηφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ·
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ᾽ αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν᾽ Αχιλλεύς·
345 Πᾶν δ᾽ ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ᾽ ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ως δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ᾽ ἀλωὴν
Αἶψ᾽ ἂν ξηράνῃ, χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθείρει·
Ως ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ᾽ ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ᾽ ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν·
350 Καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,

331 ΚΥΛ. Χωλέ. λέγει δὲ τὸν Ηφαιστον. ΑΝ. Κατὰ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον.

333 ΠΙ. Ενδείκνυσο δὲ καὶ διέγειρε πολλὴν φλόγα ἐμφαίνων, ἵνα γνῷ τὴν τοῦ πυρὸς δύναμιν.

335 ΕΙ. Ορμήσω, πορεύσομαι.

336 ΚΗ. Καύσει.

337 ΦΛΕΓ. Φλόγωσιν, πύρωσιν.

338 ΕΝ. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ξάνθον περιέλαυνε πολλῇ φλογί.

341 ΣΧΕΙΝ. Επισχεῖν. ΑΚΑ. Ακατάπαυστον, πολύ. ἢ παρ᾽ ὅσον τὸ πῦρ ἀκμητὶ ἐκβόσκεται τὴν ὕλην.

342 ΤΙΤΥΣ. Κατεσκεύαζεν, ἡτρέπιζεν.

346 ΟΠΩ. Ο κατὰ τὴν ὀπώραν πνέων. ΝΕΟ. Νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν.

347 ΕΘΕΙ. Εξ ἔθους ἐπιμελοῖτο.

Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
355 Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἶς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἥφαιστ', οὔ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
360 Ἄστεος ἐξελάσειε. τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσση μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
365 Ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
370 Ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
Παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,

351 ΘΡΥ. Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. ΚΥ. Ἔνιοί φασι κήβελον.

355 ΠΝΟΙ. Θέρμῃ. ΠΟ. Πολυτέχνου.

356 ΙΣ. Δυνάμεις.

361 ΑΝΕ. Ἀνέζει.

363 ΚΝΙΣ. Ἀντὶ τοῦ τὰ λίπη τήκων. παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ τὸ μέλδων. ΣΙΑ. Εὐτραφοῦς, λιπαροῦ.

364 ΑΜ. Ἀναβάλλων. ΚΑΤ. Κατάξηρα, παρὰ τὸ κῆαι.

366 ΟΥΔ. Νῦν οὐκ ἠδύνατο. ΑΛΛ. Ἀλλ' ἐπίσχετο.

369 ΕΧΡΑ. Ἐπεὶ ἐξ ἀρχῆς ἐπηνέχθη σφοδρῶς. ΚΗ. Λυπεῖν, κακοῦν.

370 ΕΞ. Ὑπὲρ τοὺς ἄλλους.

375 Μηδ' ὁπότην Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Καιομένη, καίωσι δ' Αρήϊοι υἷες Αχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ηφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱὸν,
Ηφαιστε, σχέο τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
380 Αθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.
Ως ἔφαθ'. Ηφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Αψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ηρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
385 Εν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Αργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθὼν·
Αμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς, ἄϊε δὲ Ζεὺς
Ημενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
390 Γηθοσύνη, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
Ενθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Αρης
Ρινοτόρος, καὶ πρῶτος Αθηναίη ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον,
Τίπτ' αὖ ὦ κυνάμυια θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
395 Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
Η οὐ μέμνῃ ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας

375 ΜΑ. Τῷ πάντα μαραίνοντι. ΔΑ. Καίηται.

379 ΣΧΕ. Επίσχες.

380 ΣΤΥ. Ταράσσειν, θλίβειν, κακοῦν.

382 ΚΑ. Γράφεται καὶ κατέσσυτο, οὗ ἦν τὰ καλὰ ῥέεθρα ὥρμησε.

385 ΒΕ. Βαρεῖα, δεινή.

386 ΔΙ. Διχῶς δὲ αὐτῶν ὡρμήθη ἡ ψυχὴ, τουτέστι διάφορον ἔχον τὴν γνώμην. ΑΗ. Εκινεῖτο, ὥρμα.

388 ΑΜ. Περιήχησεν δὲ ἡ σάλπιγξ, ἐξ ὧν παρείρηται, ὅτι τῶν ἰδίων χρόνων ὠνόμασε τὴν σάλπιγγα ὁ Ποιητής.

392 ΡΙ. Ο τιτρώσκων καὶ διακόπτων τοὺς ῥινούς. ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα.

393 ΟΝΕΙ. Ονειδιστικόν.

394 ΚΥ. Αναιδὴς ὡς μυῖα. ἐκ δύο ἀναιδῶν πλείων ἐστί τι κυνὸς καὶ τῆς μυίας διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. ΣΥ. Συμβάλλεις εἰς μάχην.

395 ΘΑΡ. Μέγιστον θάρσος.

Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
Ιθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας.
Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν ὅσσα μ' ἔοργας.
Ως εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός,
Τῇ μιν Αρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
Ηδ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Αρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
Επτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσὼν, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε. γέλασσε δὲ Παλλὰς Αθήνη
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νηπύτι', οὐδὲ νύ πω περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
Ητοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Αχαιοὺς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ως ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ηρη,
Αὐτίκ' Αθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ω πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ατρυτώνη,
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Αρηα

---

397 ΠΑ. Εν τῇ πάντων ὄψει ὁρώμενον. πᾶσιν ὁρώμενον. Οἱονεὶ πανόρατον.

398 ΕΔΑ. Εκοψας.

403 ΑΝΑ. Υποχωρήσασα.

405 ΟΥ. Ορον χώρας.

408 ΑΜ. Περιήχησεν.

410 ΕΠΕ. Επέγνως, ἐνόησας. ΑΡΕΙ. Βελτίων.

412 ΟΥ. Οὕτως ἄν σε αἱ τῆς μητρὸς ἐριννύες μετέλθοιεν.

413 ΧΩ. Νῦν ὀργιζομένη.

Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ᾽. Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ᾽ ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
425 Ἤλασε (τῆς δ᾽ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.)
Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευε,
Τοιοῦτοι νῦν πάντες ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ
Εἶεν, ὅτ᾽ Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσιν,
430 Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
435 Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Φοῖβε τί ἢ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον αἴ κ᾽ ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὔλυμπόνδε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος. οὐ γὰρ ἔμοιγε
440 Καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
Νηπύτι᾽, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνηαι ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ᾽ ἀγήνορι Λαομέδοντι
Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
445 Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;

422 ΜΕ, Ἐπ᾽ αὐτὴν παραγενοῦ, τιμώρησον.
423 ΜΕ. Ὥρμησεν.
424 ΕΠΙ. Ἐφορμήσασα.
430 ΘΑΡ. Εὐθαρσεῖς.
437 ΑΙ. Ὀνειδιστικόν.
438 ΧΑ. Ἰσχυρόν.
443 ΑΓΗ. Ἀνδρείῳ.
444 ΘΗ. Ἐπὶ μισθῷ ἐδουλεύσαμεν.

445 ΕΠΙ. Ἐπὶ ὡμολογημένῳ καὶ ὡρισμένῳ μισθῷ. πῶς δέ φησιν Ἀπόλλων μὲν, οὐ μέμνηται τῆς παρὰ Λαομέδοντος θητείας, Ποσειδῶν δὲ μνείαν ταύτης ποιεῖται; καὶ ῥητέον, ὅτι Ποσειδῶν μὲν εἰκότως τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ ὥσπερ παροξύνεται τῇ μνήμῃ. Ἀπόλλων δὲ οὐ μνησικακεῖ, διότι μᾶλλον τιμᾶται παρ᾽ αὐτῶν. ἡ δὲ τελευταία χάρις κἂν ἐλάσσων

Ητοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Ευρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ιδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
450 Αλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ωραι
Εξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα;
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
455 Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ.
Νῶϊ δὲ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
460 Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Απόλλων,
Εννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
Εμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω

λάστων ἢ διώκτης μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι.

446 ΕΔΕΙ. Ὠκοδόμησα.

448 ΦΟΙ. Φασὶ τὸν Απόλλωνα κεκλῆσθαι νόμιον, διὰ τοιαύτην αἰτίαν. οἱ παλαιοὶ τοὺς λοιμοὺς ἐξ Απόλλωνος ἐνόμιζον. πᾶς δὲ λοιμὸς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἔρχεται, ὡς φησι καὶ Ομηρος· Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς. βουλόμενοι οὖν τὸν θεὸν δυσωπεῖν, ἵνα τοὺς λοιμοὺς ἀποτρέψῃ, νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκημάτων ἐκάλεσαν. ὅθεν ἠδύνατο Ομηρος εἰπεῖν ἐβουκόλησε παρὰ Λαομέδοντι καὶ Αδμήτῳ ἱπποφόρβησεν. οὕτως ἱστορεῖ Απολλόδωρος. ΕΛΙ. Ενεμες, ἐβόσκες. ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φησιν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται, ἢ τὰς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ.

449 ΚΝΗ. Ταῖς προβάσεσι τῶν ὀρῶν. ΠΟ. Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀποκλίσεις ἔχοντος.

450 ΠΟ. Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι.

451 ΒΙ. Μετὰ βίας ἀφείλετο.

454 ΠΕ. Περάσαι. ΤΗ. Πόρρω οὐσῶν.

455 ΣΤΕΥ. Διεβεβαιοῦτο, ὑπισχνεῖτο. ΑΠΟ. Απολεπίσαι. ΟΥ. Ὦτα.

456 ΚΕ. Οργίλῳ.

458 ΤΟΥ. Διὰ οὖν τὰς τοιαύτας αἰτίας, τοῖς τούτου ὄχλοις φέρεις χάριν. ΚΕ. Οργισμένῃ τῇ ψυχῇ.

460 ΠΡΟΧ. Παντελῶς προρρίζοι.

462 ΣΑΟ. Σώφρονα, φρόνιμον.

Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι, ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεθα μάχης, οἱ δ', αὐτοὶ δηριαάσθων.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον,
Φεύγεις δὴ Ἑκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
Νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι,
Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας κύον ἀδεὲς ἀντί' ἐμεῖο
Στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
Τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἥν κ' ἐθέλῃσθα.
Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.

464 ΔΕΙ. Δειλέων, ἀθλίων. ΟΙ. Ἀντὶ τοῦ φύλλοις ὅμοιοι, διὰ τὸ καὶ αὐτὰ ἀπορρέοντα ἀφανίζεσθαι.

465 ΖΑ. Μεγάλως ἔνθερμοι ἐνεργεῖς, δραστήριοι, ἢ λαμπροὶ καὶ αὐξανόμενοι. ΤΕ. Γίγνονται.

467 ΔΗ. Φιλονεικείτωσαν.

468 ΑΙ. Ἠδεῖτο.

469 ΠΑ. Εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τοῦ πατρὸς ἀδελφοῦ.

471 ΑΓΡΟ. Κυνηγετική, θηρευτική. λέγει δὲ τὴν Ἄρτεμιν.

473 ΜΕ. Μάταιον.

481 ΑΔ. Μὴ δεδοικυῖα, θρασεῖα.

482 ΜΕ. Ἐναντιῶσαι τὴν δύναμιν.

483 ΛΕ. Ἐπίφοβον ὡς λέοντα.

485 ΒΕΛ. Βέλτιον, κρεῖσσον.

486 ΑΓΡΟ. Ἀγρίας.

487 ΔΑ.

Ει δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Οσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Η ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
490 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Εντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Η ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
495 Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ως ἣ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος Αργειφόντης,
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
500 Αλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφι.
Ως ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
Η μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
505 Η δ' ἄρ' Ολυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Αμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσσας,
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος οὐρανιώνων

487 ΔΑ. Μαθεῖν.
489 ΑΜ. Αμφοτέρας τὰς χεῖρας συνέλαβε τῶν καρπῶν. ΕΜΑΡΠ. Κατέλαβεν.
490 ΑΙ. Αμφηρεῖτο.
491 ΕΘΕΙ. Ετυπτεν.
493 ΠΕ. Περιστερά.
494 ΙΡΗ. Ιέρακος. Προσληπτέον τὸ διωκομένη.
495 ΧΗΡΑ. Χώρημα, κατάδυσιν. ΑΛΩ. Ληφθῆναι εἱμαρμένον ἦν.
499 ΠΛΗΚ. Διαπληκτίζεσθαι, στασιάζειν.
502 ΣΥ. Συνελάμβανε.
503 ΠΕΠ. Πεπτωκότα. ΣΤΡΟ. Συστροφῇ.
507 ΕΑ. Πέπλος. ΠΡΟ. Πρὸς ἑαυτήν.

510 Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινὴ,
Σή μ' ἄλοχος στυφέλιξε πάτηρ λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
515 Αὐτὰρ Ἀπόλλων φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν.
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες·
520 Κὰδ δ' ἷζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους·
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε,
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
525 Ὣς Ἀχιλλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἱστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον. αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
530 Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωροὺς,
Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες. ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
535 Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας.

511 ΕΥ. Καλὴν στεφάνην ἔχουσα. στεφάνη δ' ἐστὶ κόσμος γυναικεῖος, ἢ περικεφαλαίας εἶδος.
516 ΜΕΜ. Ἔμελεν.
521 ΟΛΕ. Ἀνῄρει.
530 ΑΓΑ. Ἐνδόξους. ΠΥ. Πυλωρούς.
531 ΠΕΠ. Ἀνεωγμένας.
534 ΑΛΕΝ. Συστραφέντες.
535 ΑΥ. Πάλιν ἐπικλεῖσαι, καὶ ἐπιθεῖναι. ΣΑ. Θύρας.

Δείδια γὰρ μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Απόλλων
Αντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
540 Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερὴ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι·
Ενθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Αχαιῶν,
545 Εἰ μὴ Απόλλων φοῖβος Αγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ' Αντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
Εν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Εστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
550 Αὐτὰρ ὅγ' ὡς ἐνόησεν Αχιλλῆα πτολίπορθον,
Εστη· πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ωμοι ἐγών, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Αχιλῆος
Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
555 Αἱρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Αχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον Ιλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ιδης τε κνημοὺς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,

537 ΑΝΕ. Ανέστειλαν, ἀνέῳξαν. ΟΧΗ. Νῦν μοχλούς.

538 ΠΕΤ. Εξαπλωθεῖσαι, ἀνοιχθεῖσαι.

541 ΔΙ. Ξηροὶ ὑπὸ δίψης. ΚΑΡ. Ξηροί. Ενιοι, καρφαλέοι.

542 ΣΦΕ. Αντὶ τοῦ σφεδανῶς, ἐσπουδασμένως, ἢ καταπληκτικῶς.

549 ΚΕ. Αντὶ τοῦ προσεχόμενος ὑπὸ φηγοῦ. καὶ προσκεκλιμένος αὐτῇ.

551 ΠΟΡ. Κατὰ βάθος ἐμερίμνα, καὶ διενοεῖτο.

556 ΥΠΟ. Υπὸ Αχιλλέως συγχωρήσω ταράσσεσθαι.

558 ΠΕ. Τόπος ἐν τῷ Ιλίῳ πέφος ἐστί.

559 ΡΩ. Ιμαντώδη φυτὰ ἀφ' οὗ τὰ δάσεα τῆς ὕλης.

560 Εσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
Ιδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ιλιον ἀπονεοίμην.
Αλλά τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
565 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων·
Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,
Εν δὲ ἴα ψυχή· θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
570 Εμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ως εἰπὼν, Αχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Αλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ηΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ανδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
575 Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Αλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Αλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
Ως Αντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ δῖος Αγήνωρ
580 Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Αχιλῆος.
Αλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Εγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀΰτει,
Η δή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' Αχιλλεῦ,
Ηματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·

562 ΔΙΕ. Διελογίσατο.
563 ΑΠΑ. Απαίροντα.
564 ΜΑΡ. Καταλάβῃ.
567 ΕΙ. Εὰν δὲ αὐτῷ ἔμπροσθεν τῆς πόλεως.
570 ΟΠΑ. Κατόπιν διώκει.
571 ΑΛΕΙΣ. Συστραφείς.
573 ΞΥ. Υλώδους τόπου συνδένδρου.
578 ΑΛ. Νῦν ἀλεξήσεως, βοηθείας.
582 ΑΥ. Εβόα.
583 ΗΔΗ. Οὕτως δὴ πάνυ ἤλπισας.
584 ΑΓΕ. Αὐθαδῶν.

585 Νηπύτι', ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
590 Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
595 Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι·
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
600 Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν·
Ἕως ὃς τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
605 Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι ὅς τε πεφεύγοι,
610 Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὅντινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

588 ΕΙ. Φυλάττομεν. ΠΟΤ. Τεθνήξῃ, ἐπὶ θάνατον ἔλθῃς,
594 ΗΡΥ. Κατέχειν.
599 ΑΠΟ. Ἀπεῖργεν, ἀπεχώριζεν.
604 ΕΘΕΛ. Νοῦν ἠπάτα.
610 ΕΣΕ. Ἀθρόως ἐπῆλθον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΩν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Εκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ αὐθίσταται, Αθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης καὶ ἀναιρεῖται. Ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ζῶντα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένον.

Χῖ δ' ἄρα τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Εκτορ' Ἀχιλλεύς.

ΩΣ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠΰτε νεβροὶ,
Ιδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆϲιν ἐπάλξεϲιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοιϲι κλίναντες·
5 Εκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοὴ μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ιλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα φοῖβος Απόλλων,
Τίπτε με Πηλέος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νυ πώ με
10 Εγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Η νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβηϲας,
Οἳ δήτοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης;

ΚΑ. Κατὰ τὴν πόλιν. ΠΕ. Δεδειλιακότες, ἐκπεπληγμένοι, ἢ μετὰ δέους πεφευγότες.

2 ΑΠΕ. Πρὸς ἄνεμον ἐξηραίνοντο, ἀνεκτῶντο ἑαυτούς. ΑΚΕ. Ἐθεραπεύοντο. κυρίως ἀκεῖσθαι, τὸ ἄκος ἰᾶσθαι. καὶ τὸ ὅπως δήποτε θεραπεύειν, ὅθεν Φρύγες ἀκεστὴν τὸν ἰατρὸν, καὶ Αθηναῖοι ἀκέστριαν φασί.

3 ΚΕ. Προκεκλιμένοι, ὅ ἐστι προσεχόμενοι ὑπὸ τῶν τειχῶν. ἐπάλξεις γὰρ οἱ τῶν τειχῶν καλούμενοι προμαχῶνες.

4 ΙΣΑΝ. Παρεγένοντο. ΣΑ. Τοὺς ὤμους ταῖς ἀσπίσι καλύψαντες.

5 ΟΛΟ. Ολεθρία.

11 ΤΡΩ. Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον.

12 ΑΛΕΝ. Συνεστράφησαν, ἔφυγον. ΛΙ. Ἐξέφυγες, ἐξέκλινας, ἢ ἐπλανήθης.

Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Εβλαψάς μ' Εκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ενθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος. ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ιλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
Ρηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω.
Η σ' ἂν τισαίμην εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ως εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν,
Ος ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο·
Ως Αχιλλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ος ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ον τε κύν' Ωρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·

13 ΜΟΡ. Μοίρᾳ ὑποκείμενος, θνητός.

15 ΟΛΟ. Ολεθριώτατε.

17 ΟΔΑΞ. Τοῖς ὀδοῦσιν.

19 ΟΠΙΣ. Υστερον, χρονικῶς.

20 ΑΝ. Επιμωρησαίμην ἄν σε.

22 ΣΕΥ. Ορμήσας. ΑΕΘ. Αγωνιστής.

23 ΘΕ. Τρέχῃ. ΤΙ. Τείνων, ἕλκων.

24 ΛΑΙ. Ταχέα. ΕΝΩ. Κατέφερεν, ἐκίνει.

27 ΟΠΩ. Κατὰ τὸ φθινόπωρον. ΕΙ. Ανατέλλει, ἄνεισι τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν δηλονότι. ΑΡΙ. Λαμπραί, δισιώπιοι.

29 ΟΝ. Τὸν ἀστρῷον κύνα οὕτως ἔφη. ἔνιοι δέ φασι τόνδε τὸν κατηστερισμένον κύνα, οὐκ Ωρίωνος, ἀλλὰ Ηριγόνης ὑπάρχειν, ὃν κατηστερίσθαι διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ικάριος γένος μὲν ἦν Αθηναῖος. εἶχε δὲ θυγατέρα Ηριγόνην, ἥτις κύνα νήπιον ἔτρεφε. ξενίσας δέ ποτε ὁ Ικάριος Διόνυσον, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ οἶνόν τε καὶ ἀμπέλου κλῆμα. κατὰ δὲ τὰς τοῦ θεοῦ ὑποθήκας, περιῄει τὴν γῆν, περιφαίνων ὡς τοῦ Διονύσου χάριν ἔχων σὺν ἑαυτῷ καὶ τὸν κύνα. γενόμενος δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως, βουκόλοις οἶνον παρέσχε. οἱ δὲ ἀθρόως ἐμφορησάμενοι, οἱ μὲν εἰς βαθὺν ὕπνον ἐτράπησαν. ὀψέ τε ἐγερθέντες, καὶ νομίσαντες πεφαρμάχθαι, τὸν Ικάριον ἀπέκτειναν. ὁ δὲ κύων ὑποστρέψας πρὸς τὴν Ηριγόνην, δι' ὠρυγμοῦ ἐμήνυσεν αὐτῇ τὰ γενόμενα. ἡ δὲ μαθοῦσα τὸ ἀληθὲς, ἑαυτὴν ἀνήρτησε. νόσου δὲ ἐν Αθήναις γενομένης, κατὰ χρησμὸν Αθηναῖοι τόν τε Ικάριον καὶ τὴν Ηριγόνην ἐνιαυσιαίαις ἐγέραιρον τιμαῖς. οἱ καὶ κατηστερισθέντες, Ικάριος μὲν Βοώτης ἐκλήθη,

30 Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τι σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ως τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ωμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
Υψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,
35 Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἱστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Αχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνὺς,
Εκτορ, μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τοῦτον
Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς,
40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
Οσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
Ος μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
45 Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
Τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο κρείουσα γυναικῶν.
Αλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
50 Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· (ἔστι γὰρ ἔνδον·
Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Αλτης·)

θη, Ηριγόνη δὲ παρθένος, ὁ δὲ κύων τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἔχειν. ἱστορεῖ Ερατοσθένης.

30 ΣΗ. Σημεῖον.

31 ΠΥ. Ητοι κυρίως ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἢ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκκαυσιν.

39 ΑΝΕΥ. Χωρὶς τῶν λοιπῶν.

40 ΠΗ. Υπὸ Αχιλλέως ἀναιρεθείς.

41 ΤΟΣ. Τοσοῦτον.

43 ΑΧΟΣ. Οὕτως ἂν ἀπέλθοι μου τὰ κακὰ τῶν φρενῶν.

44 ΕΥ. Ερημον, χῆρον, ἐστερημένον. εὖνιν ὅ ἐστιν εὐναζόμενον, ἐξ οὗ τὸ ἡσυχάζοντα, ἐξ οὗ ἠρημωμένον, ἐξ οὗ ἐστερημένον, ἢ παρὰ τὸ εἷς ἑνὸς ἔνις, καὶ εὖνις ὁ μεμονωμένος.

45 ΠΕΡ. Πιπράσκων. ΤΗ. Πόρρω οὐσῶν.

47 ΑΛΕΝ. Συστραφέντων, συγκλεισθέντων, φυγόντων.

48 ΚΡΕΙ. Κρατιστευούσα.

50 ΑΠΟ. Απολυτρωσόμεθα.

51 ΟΝΟ. Ενιοι, ὀνομάκλυτος. Αδοξος. ἀναγνωστέον δὲ ὑφ' ἕν.

Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Αΐδαο δόμοισιν,
Αλγος ἐμῷ θυμῷ τε καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος.
55 Εσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Αχιλῆϊ δαμασθείς.
Αλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
Πρὸς δέ με τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
60 Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
65 Ελκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Αχαιῶν.
Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
Ωμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
Τύψας ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας πυλαωρούς,
70 Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,

54 ΜΙ. Ὀλιγοχρονιώτερον.
58 ΑΙ. Βίου, ζωῆς. ΑΜΕΡ. Στερηθῇς, ἀφαιρεθῇς.
59 ΕΤΙ. Ἔτι σωφρονοῦντα, πρὶν ἐπιστῆναί σου τοὺς πολεμίους. ἤγουν ἕως τοῦ φρονεῖν εἰμὶ κύριος.
60 ΕΠΙ. Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ, ἐπὶ τῷ τέρματι.
61 ΕΠΙ. Θεασάμενον.
62 ΕΛ. Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισθείσας.
63 ΚΕ. Πορθουμένους.
64 ΒΑΛ. Προσρηγνύμενα τῇ γῇ.
65 ΝΥ. Νύμφας.
66 ΠΥ. Τελευταῖον, ἔσχατον. ΠΡΩ. Ταῖς προθύροις θύραις, τοῖς προαυλίοις.
67 ΩΜΗ. Ὠμοφάγοι. ΕΡΥ. Ἑλκύσουσι.
68 ΤΥ. Ἐκ χειρὸς πλήξας. ΡΕ. Τῶν τοῦ σώματος μελῶν, ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικόν ἐστι. ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ ῥεθομαλίδας τὰς εὐπροσώπους.
69 ΤΡΑ. Τοὺς ἐν τραπέζῃ τρεφομένους. ΠΥ. Πυλαωρούς. φύλακας
70 ΑΛΥΣ. Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες. οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες δυσφοροῦντες, οἱ δὲ εἶπον ἄγαν λυττῶντες.

Κείσοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Αρηΐ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι, πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅ, ττι φανείη·
Αλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Εκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εκτορ τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον
Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ,
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Αργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ως τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν,
Πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Εκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Αλλ' ὅγε μίμν' Αχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.

71 ΚΕΙ. Κείσονται ἐν τοῖς προθύροις.

74 ΠΟ. Η τὸ πεπολιωμένον, ἢ τὸ ἔντιμον καὶ αἰδοῦς ἄξιον τοῦ σώματος.

75 ΑΙΣ. Καταισχύνωσιν, ἐνυβρίζωσιν.

76 ΟΙΚ. Ελεεινὸν, οἰκτρόν. ΔΕΙ. Δειλαίοις, ἀθλίοις.

80 ΚΟΛ. Γυμνοῦσα τὸν κόλπον. λέγεται δὲ τὸ κατὰ στῆθος μέρος. ΑΝΕΣ. Ανέτεινεν.

82 ΑΙ. Αἰδοῦ, ἐντράπου.

83 ΛΑ. Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων.

84 ΑΜΥ. Αμῦνου. ΔΗΙ. Πολεμικὸν, ἐχθρόν.

87 ΘΑ. Βλάστημα, φυτὸν πᾶν τὸ νέον, ἀπὸ τοῦ θάλλειν τῇ αὐξήσει.

88 ΠΟ. Πολλὰ δωρουμένη ἀγαθὴ, ἢ ἡ μετὰ πολλῶν δώρων καὶ ἕδνων γεγαμημένη.

93 ΧΕΙ.

Ως δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τε μιν χόλος αἰνὸς,
95 Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ως Εκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐκ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ωμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ος μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοὴν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Αχιλλεύς.
Αλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
105 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Εκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ως ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
Αντην ἢ Αχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
110 Ηέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Αχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ελένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
115 Πάντα μάλ' ὅσσα τ' Αλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
Ηγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,

93 ΧΕΙ. Σχισμῇ. λέγει δὲ, τῇ τοῦ δράκοντος καταδύσει. ΟΡΕ. Εν ὄρει διατρίβων. ὄρειος. ἐξ οὗ ἄγριος.

94 ΒΕ. Φαγὼν τὰ κακωτικὰ καὶ ἰοῦ ποιητικὰ φάρμακα. λέγει δὲ μύρμηκας καὶ κανθάρους.

95 ΔΕ. Βλέπει. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ δράκων εἴρηται, διὰ τὸ ὀξέως δεδορκέναι. ΕΛΙΣ. Συστρεφόμενος, εἰλούμενος.

97 ΠΡΟΥ. Προέχοντι.

100 ΕΛΕΓ. Ονειδος.

102 ΩΡΕ. Ωρμησεν.

104 ΑΤΑΣ. Αμαρτίαις, βλάβαις.

106 ΕΙ. Περὶ ἐμοῦ εἴπῃ.

110 ΕΥ. Ενδόξως.

Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
120 Μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα,
125 Αὔτως ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀπὸ πέτρης
Τῷ ὀαριζέμεναι ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιϊν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
130 Εἴδομεν ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο ἴκελος αὐγῇ
135 Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ' ὡς ἐνόησεν ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

---

118 ΚΕΚΕΥ. Κέκρυφεν, ἐν αὑτῇ ἔχει.

119 ΓΕ. Τὸν ἐπὶ τῶν ἐντίμων ὅρκον, ὃν ἐν τοῖς ἐντίμοις ἐξῆν ὀμόσαι.

123 ΙΚΩ. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσω.

124 ΑΙ. Προσδέξεται, ὡς ἱκέτην. οἱ γὰρ ἱκέται αἰδοῖοι.

126 ΟΥ. Οὐκ ἔστι φησὶν ἄντικρυς Ἀχιλλέως μύθους διηγεῖσθαι, ὁποίους αἱ παρθένοι καὶ ἠΐθεοι. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτιθέμενα βρέφη παρὰ δρυσὶ ἢ πέτραις εὑρίσκοντες, ἐνόμιζον ἐκ τούτων γεγονέναι. ἐκ τοιούτου δὲ ἐγένετο ἡ ὑπόληψις. οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι. αἱ οὖν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν ἀνέστρεφον. εὑρίσκοντες δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγονέναι. ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ.

127 ΟΑ. Γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι λόγους. ὄαροι γὰρ, γυναῖκες.

128 ΗΙ. Ἀκμάζων νέος.

129 ΞΥ. Συμβάλλειν.

130 ΕΙ. Μάθωμεν.

132 ΚΟ. Πολεμικῷ, κινοῦντι τὴν περικεφαλαίαν καταπλήξεως ἕνεκα καὶ φόβου τῶν ἐναντίων.

140 ΟΙ.

Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς·
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ηὔτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
140 Ρηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Η δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ως ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο. τρέσε δ' Εκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
145 Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος·
Η μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
150 Γίνεται ἐξ αὐτῆς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Η δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ,
Η χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ·
Ενθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοί, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
155 Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Αχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοείην
160 Αρνύσθην, ἅ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,

140 ΟΙ. Ὥρμησε. ΠΕ. Περιστεράν.

141 ΦΟ. Φεύγει δεῖ. ΛΕ. Κεκραγὼς, νῦν δὲ ἦχον διὰ τῆς πλήσεως ἀποτελῶν.

145 ΗΝΕ. Καταπνεόμενα. ὑψηλά. τὰ γὰρ ὑψηλότερα μέρη μᾶλλον καταφυσᾶται τῶν κοίλων.

146 ΑΜΑΞ. Ἁμαξήλατον ὁδόν. ΕΣ. Ὥρμων.

147 ΚΡΟΥ. Κρουνοὺς μὲν αἱ ἀρχαὶ τῶν ῥευμάτων. νῦν δὲ οἱ τόποι ὅπου πλύνουσι.

148 ΑΝΑΙΣ. Ἀνορμῶσι.

154 ΛΑΙ. Λίθινοι.

159 ΙΕ. Ἱερεῖον ζῶον. ΒΟ. Βύρσαν. ΕΦΕ. Ἐδίωκεν.

160 ΑΡ. Ὑπὲρ ἀγῶνος ἐσπούδαζον λαβεῖν. ΑΕΘ. Ἀγωνίσματα.

162 ΑΕΘ.

Αλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Εκτορος ἱπποδάμοιο.
Ως δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
Ρίμφα μάλα τρωχῶσι, τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Η τρίπος, ἠὲ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ως τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ω πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Οφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Εκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ιδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Αχιλλεὺς
Αστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
Αλλ' ἄγετε, φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάασθε,
Ηέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἠέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Αχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη,
Ω πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ανδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Αψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ερδ'· ἀτὰρ οὔ τι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ερξον ὅπη δή τοι νόος ἔπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.
Ως εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Αθήνην.
Βῆ δὲ κατ' Ουλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
Εκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Αχιλλεύς.

162 ΑΕΘ. Αγωνισταὶ, ἀθληταί. ΤΕΡ. Τέλη, καμπτῆρας.
163 ΤΡΩ. Τρέχουσι.
165 ΠΕΡΙ. Εκύκλωσαν, περιῆλθον.
172 ΠΟ. Ακροπόλει.

Ως δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
190 Ορσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας,
Τὸν δ' εἴπερ τε λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Αλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
Ως Εκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Οσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
195 Αντίον ἀΐξασθαι ἐϋδμήτους ἐπὶ πύργους,
Εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι.
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
Ως δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
200 Ουτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·
Ως ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Εκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Απόλλων
Εγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα·
205 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Αχιλλεύς,
Οὐδ' εἴα ἱέμεναι ἐπὶ Εκτορι πικρὰ βέλεμνα,
Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,

189 ΔΙΗ. Διώκει.

190 ΟΡ. Εκ τῆς κοίτης ἀγείρας ὥρμησε. ΔΙΑ. Αντὶ τοῦ δι' ἀγκέων καὶ βησσῶν. οὕτω δὲ καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι.

191 ΚΑ. Δειλιάσας. ΘΑΜ. Θάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν.

192 ΑΝΙ. Εξ ἴχνους διώκων.

194 ΟΡ. Ως ἐπὶ τὰς Δαρδάνους πύλας ὁρμήσει.

201 ΩΣ. Πῶς τάχιστος ὢν ὁ Αχιλλεὺς οὐ καταλαμβάνει τὸν Εκτορα; καί φασιν οἱ μὲν ἐξεπίτηδες αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ κατὰ τὸ πεπονηκὸς πολλοὺς πόνους πρότερον, ἵν' ὥσπερ ἐν θεάτρῳ νῦν μείζονα κινήσῃ πάθη. οἱ δὲ, ὅτι τὸν ἐνδοτέρω καὶ πρὸς τῷ τείχει δρόμον Εκτορος ποιουμένου, Αχιλλεὺς διπλάσιον ἔκαμνεν ἔξωθεν περιθέων.

202 ΥΠΕΞ. Υπεξέφερεν, ὠλίσθηνε. ΠΩΣ. Καὶ τὰ ἑξῆς. πῶς δὲ, φησιν, Εκτωρ ἠδύνατο διαφυγεῖν τὸν Αχιλλέα, εἰ μὴ ὑστάτην βοήθειαν παρέχων αὐτῷ ὁ Απόλλων ποδώκη ἐποίησεν.

205 ΚΑ. Κεφαλῇ.

209 ΤΑ. Ζυγά.

210 Εν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Αχιλλῆος, τὴν δ', Εκτορος ἱπποδάμοιο·
Ελκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Εκτορος αἴσιμον ἦμαρ·
Ωχετο δ' εἰς ἀΐδαο, λίπεν δέ ἑ φοῖβος Απόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη,
215 Αγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διῒ φίλε φαίδιμ' Αχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Αχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Εκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
220 Οὐδ' εἰ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Απόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Αλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ως φάτ' Αθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
225 Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
Η δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Εκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Αγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ηθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Αχιλλεὺς,
230 Αστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
Αλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Εκτωρ,
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Εκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
235 Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,

---

218 ΔΗ. Ανελόντες.
219 ΟΥ. Αδύνατόν φησιν ἐστιν αὐτῷ διαφυγεῖν ἡμᾶς.
221 ΠΡΟ. Πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Διὸς κυλινδούμενος, ὅ ἐστιν ἱκετεύων.
222 ΑΜΠ. Ανάπαυσο.
225 ΧΑΛ. Χαλκοῦς ἐχούσης γωνίας.
235 ΝΥΝ. Νῦν δ' ἔτι μᾶλλον σε τιμήσω.

Ως ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη,
Ηθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
240 Λίσσονθ' ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες)
Αλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ·
Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δούρων
Εστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν εἴκεν Αχιλλεὺς
245 Νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἤ κεν σῷ δουρὶ δαμείη.
Ως φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Αθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Εκτωρ,
250 Οὔ σ' ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν ἤ κεν ἁλοίην.
Αλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
255 Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Αλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε' Αχιλλεῦ,
Νεκρὸν Αχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς,

241 ΤΟΙ. Τοίως, οὕτως.

244 ΦΕΙ. Φειδώ.

247 ΚΕΡ. Εντρεχεία, πονηρία, ἀπάτη.

250 ΦΟ. Φεύξομαι.

251 ΔΙ. Εδίωξα, ἐδιωκόμην, ἔφυγον.

254 ΘΕ. Ομόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα.

255 ΕΠΙΣ. Εφοροι, φύλακες. ΑΡ. Τῶν συνθηκῶν.

257 ΚΑΜ. Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην, ὅ ἐστιν ἐκ μονομεροῦς.

Ἕκτορ, μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
265 Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊ
Ὅρκια ἔσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
270 Οὔ τοι ἔθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
Ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
275 Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα,
Ἤμβροτες, οὐ ἄρα πώ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
280 Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε.
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

261 ΑΛΑ. Ἀλάθητε, δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰργασμένε. ΣΥ. Ἀντὶ τοῦ μή μοι περὶ συνθηκῶν διαλέγου.

263 ΟΜΟ. Ὁμονοοῦσι.

265 ΦΙ. Εἰς φιλίαν ἐλθεῖν.

266 ΠΕ. Ἀναιρεθέντα.

270 ΥΠΑ. Ἔκκλισις, φυγή.

271 ΑΠΟ. Ἐκτίσεις, ἀποδώσεις.

280 ΗΕΙ. Ἀκριβῶς ἠπίστασο, καὶ τὸ ἐπίτασιν τοῦ η. ΜΟ. Εἱμαρμένην. ΗΤΟΙ. Καί τοι ἔλεγες.

281 ΑΡ. Ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐσκευασμένος, δεινός. ΕΠΙ. Παραλογιστικὸς, ἀπατεὼν, διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς.

285 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο·
Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Η ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
290 Καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χώσατο δ' Εκτωρ
Οττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
295 Ητεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Εκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,
Ω πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
Αλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Αθήνη.
300 Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός· οὐδ' ἔτ' ἄνευθεν,
Οὐδ' ἀλέη. ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸς υἷει Εκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
305 Αλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ως ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην, τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ος τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
310 Αρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν·

285 ΑΛΕΥ. Ενιοι, Αλευαι. Εκκλινε, φυλάσσου.

291 ΧΩ. Συνεχύθη, ἐλυπήθη.

293 ΚΑ. Στυγνάσας. ΟΥΔ. Ο δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. οὐ γὰρ εἶχεν ἄλλο.

301 ΑΛΕ. Εκκλισις, φυλακή. ΦΙΛ. Ηδιον.

303 ΕΙ. Εἰρύοντο, ἔσωζον.

304 ΑΣ. Χωρὶς κακοπαθείας.

305 ΠΥ. Γνῶναι, μαθεῖν.

310 ΑΜΑ. Απαλὴν, τρυφερὰν, νηπίαν.

Ως Εκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ·
Ωρμήθη δ' Αχιλλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Αγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
315 Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ηφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ
Εσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ως αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, τὴν ἄρ' Αχιλλεὺς
320 Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Εκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
Φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
325 Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Αχιλλεύς·
Αντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Οφρά τι μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.

νηπίαν. ΠΤΩ. Λαγωόν. παρὰ τὸ πτήσσειν. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον.

313 ΑΓΡΙ. Χαλεποῦ.

319 ΕΥ. Καλῶς ἠκονημένης.

322 ΤΟΥ. Τοῦ δὲ Εκτορός φησι τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα ὑπὸ τῶν ὅπλων κατεκάλυπτο.

323 ΠΑ. Περιφραστικῶς τὸν Πάτροκλον.

324 ΚΛΗ. Καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλεῖδες συνάπτουσι διείργουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων.

325 ΛΑΥ. Στόμαχος, λαιμός. ΙΝΑ. Οπου τρώσεως γινομένης, ταχεῖα γίνεται τῆς ψυχῆς ἡ ἀπώλεια, καίτοι ἀθάνατον οἶδε τὴν ψυχήν. νῦν οὖν τὴν ἀφάνειάν φησιν αὐτῆς καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν. Πραξαγόρας δὲ ἐν τῇ ἀνατομῇ οὕτως φησί· μετὰ δὲ τὴν τῆς γλώττης θέσιν ὑπέρκειται κατὰ τὸ ἔσχατον τοῦ οὐρανοῦ ἡ κιονίς. μετὰ δὲ ταύτην φάρυγξ καὶ στόμαχος. ἔστι δὲ ὁ μὲν φάρυγξ ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν, ὁ δὲ στόμαχος ἐκ τοῦ ὄπισθεν, προσπεφυκὼς τοῖς τοῦ τραχήλου σπονδύλοις. καὶ ὁ μὲν φάρυγξ ἐμφύεται εἰς τὸν πνεύμονα. ὁ δὲ στόμαχος εἰς τὴν κοιλίαν. καὶ μεταξὺ δὲ φάρυγγος καὶ γλώσσης ἐπιγλωσσὶς ἐπιπωματίζουσα τοῦ φάρυγγος τὸ στόμα. Ποσειδώνιος δέ φησι κατὰ ῥιπὴν τῆς τροφῆς σκέπεσθαι ὑπὸ τῆς ἐπιγλωττίδος τὸν βρόγχον.

326 ΕΛΑ. Επληξεν, ἔτρωσεν.

328 ΑΣ. φάρυγγα, βρόγχον.

332 ΣΩΣ.

330 Ηριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Αχιλλεύς,
Εκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελειμμένος,
335 Ος τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ελκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Αχαιοί.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Εκτωρ,
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Αχαιῶν.
340 Αλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς,
345 Μή με κύον γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ωμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
Ως οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
350 Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
Ενθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,

---

332 ΣΩΣ. Σωθήσεσθαι. ΟΠΙ. Εντροπὴν ἐποίου.

333 ΑΟΣ. Βοηθός.

336 ΑΙ. Αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς.

337 ΟΛΙ. Ολιγοδυναμῶν, ὀλίγον ἰσχύων.

339 ΚΑ. Καταδαπανῆσαι, κατακόψαι.

345 ΜΗ. Μή με περὶ τῶν γονάτων καὶ γονέων λιτάνευε.

348 ΑΠΑ. Αποδιώξοι.

349 ΕΙ. Εἰκοσιπλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῇ τοῦ σώματός σου σωτηρίᾳ. τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαί ἐστιν.

351 ΟΥΔ. Οὐδ' εἰ χρυσῷ σταθμίσασθαι θελήσει τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος. ΕΡΥ. Ερύσασθαι γὰρ νῦν τὸ ζυγοστατῆσαι.

Αλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Εκτωρ,
Η σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ηματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Απόλλων
Εσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει,
Ον πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Αχιλλεύς,
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Η ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Αχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Εκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
Ωδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Εκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ως ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς·
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Στὰς ἐν Αχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ω φίλοι Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

354 ΔΑ. Μερίσονται.

356 ΠΡΟ. Καλῶς γιγνώσκων καὶ προορῶν ταῦτά σοι λέγω. μάτην δέ, οὐ γάρ σε πείθω.

358 ΜΗ. Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἴτιός σοι καταστῶ.

370 ΘΗ. Εθεάσαντο, ἐθαύμασαν. ΑΓΗ. Θαυμαστόν.

371 ΑΝΟΥ. Οὐδαμῶς γάρ τις χωρὶς τοῦ ἐπιτιτρώσκειν τὸν Εκτορα παρέστη.

373 ΑΜ. Καθάπαξ ψηλαφᾶσθαι.

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
380 Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον ὅν τιν' ἔχουσιν,
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
Ἦε μένειν μεμάασι καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
385 Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο·
390 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
Νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες Παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
Ὧ Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῷ ὣς εὐχετόωντο.
395 Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·

---

379 ΕΠΕΙ. Σημειωτέον, ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής. ὥς τι οὐ δεῖ περισπᾶν, φίλε κασίγνητε. ΔΑΜ. Δαμασθῆναι ἢ ἀναιρεθῆναι παρέχον.

383 ΠΕ. Νῦν ἀποθανόντος.

393 ΗΡΑ. Ἐκτησάμεθα. ΕΚΤ. Ἀντὶ τοῦ κατὰ Ἕκτορος τοῦ δίου καὶ ἐνδόξου.

396 ΤΕ. Διέκοψεν.

397 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης.

398 ΕΚ. Διατί Ἀχιλλεὺς θανόντα διασύρει τὸν Ἕκτορα; καὶ λέγομεν, οὐ δι' ὠμότητα, Ὅς γε καὶ Ἠετίωνα φονεύσας οὐκ ἐσύλησεν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἔθαψε. ἀλλ' ὅτι πρότερον ὁ Ἕκτωρ εἰς τὸν Πάτροκλον ἀεικέα μήσατο ἔργα, οἷα καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ, κεφαλὴν δὲ θυμὸς ἄνωγε Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς. παρανομοῦσι δὲ οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι, ἀλλ' οἱ ἄρξαντες. ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν, ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς, τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. Σίμωνα γάρ φησι Θεσσαλὸν τὸ γένος Εὐρυδάμαντα, τὸν Μειδίου, σύρας φασὶν ἀποκτείναντα Θρασύλλον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἅψασθαί τε τοῦ νόμου πρῶτον· τοῦτον γὰρ ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν φονέα, καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον ἕλκειν. ὡς Θεσσα-

Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
400 Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
405 Ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
410 Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον ὡσεὶ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
415 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
Σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργὸν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
420 Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·

λὸν οὖν καὶ τὸν Ἀχιλλέα πατεῖν ἔθελε καὶ τοῦτο ποιῆσαι.

402 ΠΙΛ. Τῇ γῇ προσεπελάζετο.

406 ΛΙ. Λαμπρὰν.

407 ΚΩ. Θρηνῶδες ἀνεβόησεν.

409 ΟΙ. Ὀδυρμῷ.

411 ΟΦΡΥ. Ἐν ὕψει πεπολισμένη, μεταφορᾷ ὁ τρόπος. ΣΜΥ. Ἄλλοι, Σμύχοιτο. Καταφλέγοιτο. ὁ δὲ λόγος· τοιοῦτος φησὶ θρῆνος διεγήγερτο, ὡς τῆς Ἰλίου πάσης ὑπὸ πυρὸς καταφλεγομένης.

412 ΑΣ. Δυσαναχετοῦντα, λυπούμενον.

415 ΕΞ. Ἐξ ὀνόματος καλῶν.

416 ΣΧΕΣ. Ἐπίσχετε.

418 ΑΤΑΣ. Ἁμαρτωλὸν, ἄδικον.

Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
425 Ως ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται ἄϊδος εἴσω,
Εκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
Μήτηρ θ' ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
  Ως ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
430 Τρωῇσιν δ' Εκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
  Τέκνον, ἐγὼ δειλή τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα,
Σεῦ ἀποτεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε θεὸν ὣς
435 Δειδέχατ'· ἦ γὰρ κέ σφε μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
  Ως ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Εκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ηγγειλ' ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
440 Αλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Αμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Εκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι.
445 Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Αχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Αθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

---

423 ΤΗ. Πάνυ θάλλοντας, ἀκμάζοντας.

425 ΚΑ. Κατοίσει, ἀποκομίσει.

430 ΑΔΙ. Νεοῦ ἐλεεινοῦ, οἰκτροῦ.

433 ΠΕ. Ὑπῆρχες, ἐγίνου. ΟΝΕΙ. Ὠφέλεια.

441 ΘΡΟ. Ποικίλματα, ἄνθη. ΕΠΑΣ. Ἐποίκιλλεν, ἐξ οὗ καὶ παστός.

447 ΚΩ. Ἀντὶ τοῦ θρήνου ἤκουσεν. ἐζήτηται δὲ, πῶς τοσούτου γινομένου θορύβου, μόλις Ἀνδρομάχη προσῆλθε. φασὶ δὲ, ὅτι ἡ προτέρα τοῦ ἀνδρὸς ἐπίπληξις ἐν τῇ ζ. σωφρονεῖν αὐτὴν ἠνάγκαζεν.

Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
Η δ' αὖτις δμῳῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
450 Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ἅτιν' ἔργα τέτυκται·
Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
455 Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Η μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
Αλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
460 Ως φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
Εστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχει· τὸν δ' ἐνόησεν
Ελκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
465 Ελκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ηριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Αμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,

---

448 ΕΛΕ. Κλονοειδῶς ἐσείσθη ὑπὸ τρόμου.

451 ΟΠΟΣ. Φωνῆς· Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν τί νυ βέομαι; αὐτὴ δὲ, εἰς τί ἔτι βιώσω, ὅ ἐστι ζήσομαι; πῶς Ἑκάβη μὲν οὐ πίπτει, Ἀνδρομάχη δὲ τοῦτο πάσχει; ῥητέον, ὅτι ἐκείνη μὲν ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καὶ ἐν προσαγωγῇ δεξαμένη τὸ πάθος, οὐχ ἡττήθη τῶν κακῶν τοσοῦτον. Ἀνδρομάχη δὲ ἀπροσδοκήτως εἰσπεσοῦσα, εἰκότως τοῦτο πάσχει.

452 ΠΑΛ. Πάλλει, ἀγωνιᾷ.

454 ΑΙ. Εἴθε γὰρ μὴ ἤκουσα ποτὲ τοῦ λόγου τούτου.

457 ΑΓΗ. Νῦν ἀνδρείας.

459 ΤΟ. Τὴν ἰδίαν δύναμιν.

465 ΑΚΗ. Ἀφροντίστως, ἀμελῶς.

467 ΑΠΟ. Ἀνέπνευσε δὲ τὴν ψυχήν. κάπος γὰρ καλεῖται τὸ πνεῦμα, κατὰ διάλεκτον, ἐξ οὗ καὶ κῆπος.

469 ΑΜ. Κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. ΚΕ. Τὸν παρ' ἡμῖν λεγόμενον κροκύφαντον.

470 Κρήδεμνόν τε, ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ηματι τῷ ὅτε μιν κορυθαιόλος ἠγάγεθ' Εκτωρ
Εκ δόμου Ηετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Αμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔσταν,
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι·
475 Ηδ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Αμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν,
Εκτορ, ἐγὼ δύστηνος ἰῇ ἄρα γινόμεθ' αἴσῃ
Αμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
480 Εν δόμῳ Ηετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
Ερχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι. παῖς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
485 Ον τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
Εσσεαι Εκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοι οὗτος.
Ην περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
Εσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
490 Ημαρ δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.

470 ΚΡΗ. Κεφαλόδεσμον.

472 ΕΔ. Τὰ ὑπὸ τοῦ νυμφίου διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις.

473 ΕΙ. Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες.

475 ΑΜΠ. Ανέπνευσεν. ΑΓΕΡ. Συνηθροίσθη.

476 ΑΜ. Αναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα.

477 ΙΗ. Μιᾷ.

481 ΑΙ. Κακόμορον.

489 ΑΠΟΥ. Παρασυρόμενοι ἀφαιρήσουσιν.

490 ΠΑ. Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον, τουτέστι ἐλαυνόμενον τοῦ ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς.

491 ΥΠΕΜ. Καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτω βλέπει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τοῦ κατανένευκε ἐκδέχεται. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός.

Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
495 Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔῤῥ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
505 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
510 Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,

492 ΔΕΥ. Ἐνδεὴς ὤν.

494 ΕΠΕΣ. Τῷ στόματι προσήνεγκε. ΚΟ. Νῦν εἶδος ποτηρίου. οὕτω λέγουσι καὶ τὸ τοῦ ἰσχίου ὀστοῦν, καὶ πᾶν τὸ κοῖλον.

495 ΥΠΕ. Τὸν καλούμενον οὐρανίσκον.

496 ΑΜ. Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων, ὅ ἐστιν ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. ΕΣ. Μετὰ πληγῶν ὕβρισεν.

497 ΕΝΙΣ. Ἐπιπλήσσων, κακολογῶν.

498 ΟΥ. Ὡς ἔχεις. ΜΕ. Μεθ' ἡμῶν εὐωχεῖται.

501 ΜΥ. Τὸ νοσιμώτατον τῆς τροφῆς. ΠΙ. Τὸν ἐπίπλουν, τὸ λίπος. ΕΔΕΣ. Ἤσθιεν.

502 ΝΗ. Νήπια φρονῶν, νηπιευόμενος.

504 ΘΑ. Πάντων τῶν ἀγαθῶν· τὸ θάλλειν ἐμπληθείς.

505 ΑΠΟ. Χωρισθείς. ὅ ἐστι τοῦ πατρὸς ἀστοχήσας.

507 ΕΡΥ. Ἐφύλαττες.

509 ΑΙ. Ποικίλαι, εὐκίνητοι. ΕΥ. Σκώληκες. παρὰ τὸ αἰολεῖσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι. τῷ δὲ τόνῳ ὡς εὐναί.

510 ΚΕ. Κεῖνται.

Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
515 Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

511 ΚΑ. Εὐχάριστα, καλά. ἤτοι ὡς αὖ πλουσίων, ἢ διὰ τὴν ἐκ τοῦ
514 ΑΛ. Ομοίως αὖ φιλεργῶν, πλήθους δόξαν.

ΥΠΟ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Αχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα. ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ψῖ, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν Αχιλλεύς.

ΩΣ οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Αχαιοὶ
Επειδὴ νῆάς τε καὶ Ελλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Αχιλλεὺς,
5 Αλλ' ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα,
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
Αλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
10 Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
Ιππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Αχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε.

2 ΕΠΕΙ. Ακέφαλον καλεῖται τοῦτο τὸ μέτρον, πέπονθε γὰρ κατ' ἀρχὰς ὁ στίχος. Ελλήσποντον δὲ καλεῖ, τὴν περὶ Ιλίου θάλασσαν.

5 ΟΓΕ. Οὗτός γε.

8 ΑΥ. Κατὰ Αττικὸν ἔθος πίφερκε χωρὶς τοῦ σιώ.

9 Ο ΓΑΡ. Τοῦτο γάρ.

10 ΤΕ. Τερφθῶμεν.

11 ΔΟΡ. Δειπνήσομεν.

14 ΙΜΕ. Επιθυμίαν.

15 ΔΕΥ.

15 Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
20 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
25 Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους.
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
30 Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα·

15 ΔΕΥ. Ἐβρέχοντο. ΨΑ. Αἱ παραθαλάσσιοι ἄμμοι.

17 ΑΔΙ. Νῦν πυκνοῦ, συνεχοῦς. ΓΟ. Θρήνου.

22 ΑΠΟ. Ἀποτεμεῖν τοὺς τραχήλους.

24 ΕΚ. Κατὰ Ἕκτορος δίου, ἤγουν ἐνδόξου.

25 ΠΑΡ. Παρὰ τῷ φερέτρῳ. ἤγουν τῇ κλίνῃ.

26 ΑΦΩ. Ἀφῃροῦντο τὰ ὅπλα.

29 ΤΑ. Τάφον τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν παρασκευαζόμενον. οἱ Κύπριοι καὶ τὸν φόνον τάφον καλοῦσι. ΜΕ. Θυμήρες. αὐτάρκες. ΔΑΙ. Εὐώχει.

30 ΟΡ. Ἀπετείνοντο ἀναιρούμενοι. ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέστενον. μεμίμηται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὃ ποιοῦσιν ἀναιρούμενοι οἱ βοῦς. οἱ δὲ ἐκόπτοντο, ἀπὸ τούτου καὶ ἐρεγμὸς, ἀποκεκομμένος κύαμος.

31 ΜΗ. Μηκυτικαί. ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

32 ΘΑ. Θάλλοντες, λιπαροί.

33 ΕΥΘ. Φλογιζόμενοι. ΤΑΝΥ. Ἐξετείνοντο φλογιζόμενοι τῷ πυρί.

34 ΚΟ. Τοσοῦτον τῷ πλήθει ὥς τι καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. κοτύλην δὲ πᾶν τὸ κοῖλον ἔλεγον, ὥς τε καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλην λέγεσθαι.

35 Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
40 Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλείδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν,
Οὐ μὰ Ζῆν' ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι,
45 Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξετ' ἄχος κραδίην ὄφρα ζωοῖσι μετείω·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
50 Ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
55 Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·

36 ΕΙΣ. Ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

37 ΣΠΟΥ. Μόλις καὶ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας πείσαντες.

40 ΤΡΙΠΟ. Λέβητα, βάσιν ἔχοντα τριῶν ποδῶν.

41 ΒΡΟ. Τὸν φόνον.

43 ΟΥ. Οὐ μὰ τὸν Δία. ΥΠΑ. Ἤτοι ὁ μέγιστος, ἢ ὁ ἄριστος.

44 ΟΥ. Οὐ δίκαιον, οὐ προσῆκον.

45 ΧΕΥ. Χῶσαι.

46 ΕΠΕΙ. Οὐκ αὖ μοι ἄλλο τοιοῦτο συμβήσεται κακόν. ΔΕΥ. Ἔσχατον.

47 ΜΕ. Μετῶ.

51 ΖΟ. Σκότος, ὃν ἡμεῖς ἅδην λέγομεν. ΗΕ. Ἀερώδη, σκοτεινὸν, ἢ πλατύν.

Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
60 Κεῖτο βαρυστενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
65 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ;
70 Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
Θάπτέ με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ με πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
75 Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι. οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ.
80 Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

---

61 ΕΝ. Ὅπου ἐπικλύζουσα ἡ θάλασσα ἐποίει καθαρὸν τὸν αἰγιαλόν.

62 ΕΥ. Ἡνίκα. ΕΜΑΡΠ. Ἐλάμβανεν. ΜΕ. Φροντίδας.

64 ΕΚ. Ἐπὶ Ἕκτορα ὁρμῶν.

69 ΕΠΛΕΥ. Ἐγένου.

70 ΑΚΗ. Ἀφροντίζεις.

72 ΕΙ. Ἀπεικονίσματα. ΚΑ. Τῶν τεθνηκότων.

74 ΑΛΑ. Πλανῶμαι. ΕΥ. Πλατείας πύλας ἔχον.

75 ΟΛΟ. Οἰκτίζομαι, θρηνῶ· ἐλλείπει δὲ τὸ ἵνα.

76 ΝΙΣ. Παραγενήσομαι. ΛΕ. Λαχεῖν καὶ τυχεῖν ποιήσετε.

77 ΦΙ. Τῶν ἑταίρων ἄποθεν τῶν ἡμετέρων. τοῦτο γὰρ προσυπακουστέον.

79 ΑΜ. Περιέχανε, κατέπιεν.

81 ΕΥΗ. Εὖ διαγόντων, εὐγενῶν.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι,
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ' Ἀχιλλεῦ.
Ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόν δ', ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
Ἤματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς.
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεύς,
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
Χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τίπτε μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας,
Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
Ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἠΰτε καπνὸς
Ὤχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,

82 ΕΦΗ. Ἐπισκέψομαι, ἐντελοῦμαι.

85 ΟΠΟ. Ὀποῦντος· ἡ δὲ Ὀποῦς πόλις τῆς Λοκρίδος.

86 ΥΜΕ. Προσληπτέον οἶκον. ΑΝ. Διὰ τὴν χαλεπὴν ἀνδροφονίαν.

87 ΠΑΙ. Κλυσώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεθείς. ἡ δὲ ἱστορία εἴρηται ἐν τῇ μ.

89 ΔΕΞ. Ὑποδεξάμενος.

90 ΕΝ. Ἐπιμελῶς.

91 ΩΣ. Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ τῶν Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα. διωχθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου, καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα. ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. ἱστορεῖ Στησίχορος. ΟΜΗ. Ὁμοία καὶ ἡ αὐτή.

92 ΑΜ. Νῦν σορός. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ μέγα κεράμιον.

93 ΤΕ. Οὕτω γὰρ ὁ θρῆνος ἀπερπής ἐστι καὶ παραμυθεῖται δὲ τοὺς ἀνιωμένους.

99 ΩΡΕΞ. Νῦν προετείνατο.

101 ΤΕ. Τρίζουσα, καὶ ἦχον ἀποτελοῦσα.

Χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν,
Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἦλθον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
Πῖπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ,
Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· (ὣς γὰρ ἀνώγει

---

102 ΣΥΜ. Ψόφον ἐποίησε, συνεκρότησεν. ΟΛΟ. Ἐλεεινὸν, οἰκτρὸν, θρηνῶδες.

104 ΦΡΕ. Νοῦ ὅλον τὸ σῶμα.

107 ΕΙΚ. Ὡμοίωτο. ΘΕΣ. Ἀντὶ τοῦ θεσκέλως, ὅ ἐστι θείως καὶ θαυμαστῶς.

111 ΑΞΕ. Κόπτειν ὕλην, παρὰ τὸ ἄξαι, ἢ φέρειν. ἄγεται γὰρ τὸ ξύλον.

113 ΑΓΑ. Ἀνδρείου.

114 ΥΛΟ. Ξυλοτόμους.

115 ΣΕΙ. Ὑστριχίδας.

116 ΑΝΑ. Προσάντη, ἀνωφερῆ. ΚΑ. Κατωφερῆ. ΠΑ. Τὰ κρημνώδη καὶ γήλοφα. ΔΟΧ. Πλάγια.

117 ΑΛΛ. Ἀλλαχοῦ τῶν ποδῶν τιθεμένων. ΚΝΗ. Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν νῦν.

120 ΔΙΑ. Διακόπτοντες.

121 ΕΚ. Ἐξεδέσμευον. ΠΟΣ. Ἐμετεωρίζοντο βαδίζουσαι. μετεωρισμῷ γάρ τινι ὅμοιον γίνεται κατὰ τὴν πορείαν.

122 ΡΩ. Διὰ τῶν δασέων καὶ θαμνωδῶν τόπων.

123 ΦΙ. Κορμούς.

Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ιδομενῆος)
125 Κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερὼ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἷ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
130 Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἳ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι·
135 Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι. ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
140 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Οχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς,

125 ΕΠ. Ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. ΕΠΙΣ. Ἐφεξῆς.

126 ΦΡΑΣ. Ἐκελεύσατο, ἐνόησε. ΗΡΙ. Κατὰ γλῶσσαν μνῆμα, τάφον.

130 ΖΩΝ. Καθοπλίζεσθαι.

132 ΠΑ. Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες, τουτέστι κύριοι τῶν ἁρμάτων.

133 ΝΕ. Πλῆθος νεῶ.

135 ΘΡΙΞ. Κατεκάλυπτον, ἐσκέπαζον. τουτέστι πολλὰς τρίχας κατέβαλλον, ὥστε καλύπτειν τὸν νεκρόν· τοῦτο δὲ πρὸς τιμὴν ἐγίγνετο τῷ θνήσκοντι. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων, Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

139 ΜΕ. Πολλήν. ΝΗ. Ἐσώρευον.

142 ΣΠΕΡ. Ποταμὸς Θετταλίας.

143 ΟΙ. Νιῶ βαθιώ.

144 ΑΛ. Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις μετὰ τὸ παρακμάσαι τῆς νεότητος τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς. τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀνατροφῶν αἰτίους εἶναι. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν, καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ὕδωρ ἐκόμιζον, τέκνων τε γενέσεως καὶ παιδοτροφίας οἰωνὸν τιθέμενοι.

145 Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ες πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ως ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
150 Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
155 Εἰ μὴ Αχιλλεὺς αἶψ' Αγαμέμνονι εἶπε παραστάς,
Ατρείδη (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Αχαιῶν
Πείσονται μύθοισι) γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι·
Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Οπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
160 Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα.
165 Εν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων

θέμενοι. διόπερ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τούτῳ καθιέρωσεν. ἦν γὰρ ἐκ Φαρσάλου τῆς Θετταλίας. ΑΛ. Μάτην.

147 ΕΝΟΡ. Ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς.

151 ΟΠΑ. Παράσχοιμι.

158 ΠΥΡ. Πυρᾶς.

159 ΟΠΛΕΣ. Ἑτοιμάζεσθαι. ΤΑ. Ταῦτα ἀσχολησόμεθα.

160 ΚΗ. Φροντίδος ἄξιος, κηδεύσιμος. κηδεμόνες γὰρ οἱ κύριοι οἷς μάλιστα προσήκει τὸ φροντίζειν. ΠΑ. Παραμενέτωσαν δὲ ἡμῖν οἱ ἡγεμόνες.

164 ΕΚΑ. Τετράγωνον· ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. ΕΝ. Τῇ δὲ κἀκεῖσε κατὰ μῆκος καὶ πλάτος.

165 ΠΥ. Νῦν ἐν μέσῳ καὶ ἐξέχοντι μέρει τῆς πυρᾶς.

Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Αχιλλεὺς
Ες πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
170 Εν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Εσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
Εννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
175 Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Εν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο,
Ωμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
Χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αΐδαο δόμοισι·
180 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐσθίει· Εκτορα δ' ἔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ως φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο.
185 Αλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Αφροδίτη
Ηματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Αμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Απόλλων
Ουρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα
190 Οσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο

168 ΔΗ. Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι τοῦτο ποιεῖ Αχιλλεύς.

169 ΠΕ. Εσώρευε δὲ τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων ἀνδρῶν. ΔΡΑ. Εκδεδαρμένα.

170 ΑΛΕΙ. Αλείμματος, ἐλαίου.

171 ΠΙ. Τέσσαρας. ΕΡΙ. Μακροτραχήλους, μεγάλους ἀπὸ μέρους.

176 ΟΦΡΑ. Οπως ἐσθίῃ, τουτέστι καταδαπανᾷ.

177 ΠΥ. Περιφραστικῶς τὸ πῦρ. ΣΙ. Νῦν ἰσχυρόν.

179 ΧΑΙ. Αντὶ τοῦ χαῖρε, τέρπου, ὅ ἐστιν ἥδου.

183 ΔΑΠ. Εσθίειν, διαμάρπτειν.

186 ΡΟ. Τῷ ῥοδίνῳ.

187 ΑΠΟ. Αποσπᾷ; ἀποσύρῃ. ΕΛ. Ελκων.

188 ΗΓΑ. Επήγαγε.

190 ΜΕ Περιφραστικῶς ὁ ἥλιος.

Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσιν·
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου καίετο τεθνειῶτος.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
195 Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγέθοιατο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσύοιτο κεήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις
Ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν·
200 Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἔπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον,
205 Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖτις ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
210 Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε κεήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
  Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
215 Πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ. Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,

191 ΣΚΗ. Σκληρυνθῇ, ξηρανθῇ, ὅθεν καὶ σκελετὸς ὁ ξηρός. ΑΜ. Τὸν περὶ τοῖς νεύροις χρῶτα.

193 ΣΕΥ. Ὁρμηθῇ λάβρως, ἐπιχυθῇ.

199 ΑΙ. Ἀκούουσα.

200 ΔΥ. Σφοδρὸν πνεῦμα ἔχοντος.

202 ΒΗ. Τῇ φλιᾷ, ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι.

203 ΕΙΣ. Πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλουν.

207 ΜΕ. Μεταλάβω αὐτῶν, εὐωχηθῶ. ΙΡΩΝ. Ἱερῶν, θυσιῶν.

210 ΟΡ. Ὁρμήσητε.

212 ΟΡΕ. Ὥρμων.

214 ΑΥ. Πνεῖν.

215 ΛΙ. Ὀξείῃ.

Εν δὲ πυρὶ πρεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως. ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Αχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
220 Οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ως δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ως Αχιλλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
225 Ερπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ στεναχίζων.
Ημος δ' ἑωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ον τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠὼς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ·
Οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
230 Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν·
Οἱ δ' ἀμφ' Ατρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
235 Εζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ατρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Οστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
240 Εὖ διαγινώσκοντες· (ἀριφραδέα δὲ τέτυκται)·
Εν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν

218 ΛΙ. Οξέως.

223 ΝΥΜ. Ητοι νεογάμου ἡλικίαν ἔχοντος. ΑΚΑ. Ελύπησεν.

225 ΕΡ. Συγκεκυφὼς καὶ ἠρέμα παραγενόμενος.

226 ΕΩΣ. Ο κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνατέλλων, λαμπρότατος ἀστὴρ, ὃς Εωσφόρος καλεῖται. οὗτος δ' ἐστὶν ὁ τῆς Αφροδίτης. ΕΡΕ. Απαγγέλλων.

239 ΛΕ. Αναλέξωμεν.

240 ΑΡΙ. Εὐεπίσημα, εὔγνωστα.

242 Σ.

Εσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες)
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼ ἄϊδι κεύθωμαι·
245 Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
Αλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Αχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκληῖσι λίπησθε·
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
250 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Οσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Αλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
Εν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
255 Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Αμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
260 Ιππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
Ηδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον·
Ιππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω καὶ εἰκοσίμετρον,

242 ΕΣ. Τῷ κοιλωτάτῳ μέρει. ΕΠΙ. Ἀναμεμιγμένως.

243 ΦΙΑ. Αγγείῳ κοίλῳ.

244 ΑΙ. Εἰς ᾅδου τὴν κέλευσιν, ὅ ἐστι τὴν ὁδὸν ποιήσομαι. συγκέκοπται δὲ ἀπὸ τοῦ κελεύθομαι, καὶ σημαίνει τὸ πορεύομαι.

245 ΠΟ. Πονεῖν, ἐνεργεῖν.

252 ΕΝΗ. Προσηνοῦς.

254 ΕΑ. Απαλῷ καὶ λιτῷ ἱματίῳ.

255 ΤΟΡ. Κύκλῳ περιέγραψαν.

256 ΧΥ. Χωστὴν οὐ πᾶσαν δὲ, ἀλλὰ τὴν ἰδίως τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην.

257 ΧΕΥ. Χώσαντες.

259 ΑΕΘ. Νικητήρια, ἔπαθλα.

260 ΒΟ. Περιφραστικῶς βοῦς.

261 ΕΥΖΩ. Καλάς, ἀπὸ μέρους.

264 ΩΤΩ. Ὦτα ἔχοντα. ΔΥ. Δύο καὶ εἴκοσι μέτρα χωροῦντα.

265 Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Εξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔθ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
270 Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν,
Ατρείδη τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Αχαιοὶ,
Ιππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι,
Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Αχαιοί·
275 Η τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ιστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
Αθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
Αλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
280 Τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ηπίου, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
285 Αλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Αχαιῶν
Ιπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.

266 ΕΞ. Ἐξαέτη. ΒΡΕ. Ὃ ἡμεῖς ἔμβρυον λέγομεν ἐν τῇ γαστρὶ ὄν. ΑΔ. Ἀδάμαστον. ΚΥ. Ἔγκυον καὶ κατὰ γαστρὸς ἔχουσαν.

267 ΑΠΥ. Καινὸν, οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλὰ ἀναθηματικόν.

268 ΚΕ. Χωροῦντα.

270 ΑΜ. Διπλῆν, οἱονεὶ ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ στόμα, καὶ ἐπὶ τὸν πυθμένα θέσιν.

273 ΔΕ. Αναμένοντα, προσδεχόμενα. ΑΓΩ. Νῦν τόπῳ.

276 ΠΕ. Ὑπερβάλλουσιν.

281 ΥΓΡΟΝ. Ἤτοι σωμάτων χαλαστικὸν, ἢ τὸ ἐν ὑγρότητι διαφυλάττον, καὶ μὴ ἐῶν ξηραίνεσθαι, ἢ ὅτι τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται πολὺ ἔχον ἐν αὐτῷ τὸ θερμόν.

284 ΕΡΗ. Ἐρηρεισμέναι εἰσὶ, τῇ γῇ προσπελάζονται.

285 ΣΤΕΛ. Παρασκευάζεσθε, ὁρμᾶτε.

Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
290 Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
Διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγον ὠκέας ἵππους,
295 Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
300 Τὴν ὅ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν.
Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τοῦ Νηληϊάδαο, Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
305 Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ,
Ἀντίλοχ', ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔ τι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
310 Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ

295 ΑΙ. Ὄνομα τῆς ἵππου πεποιημένον ἴσως ἀπὸ τοῦ θερμῶς καὶ ταχέως τρέχειν.

296 ΑΓ. Ὁ Ἀγχίσου παῖς Ἐχέπωλος.

300 ΙΣ. Ἐξεχομένην, ἐκτεινομένην, ἢ ἐπιθυμοῦσαν, αὖ ἢ ἄνευ τοῦ σ.

301 ΕΥ. Καλοὺς, ἀπὸ μέρους.

305 ΜΥ. Ἔλεγεν. ΕΙΣ. Εἰς ἀγαθὰ σωφρονίζων.

309 ΤΕΡ. Τέλη, καμπτῆρας. ΕΛΙΣ. Εἱλεῖν, κάμπτειν.

310 ΒΑΡ. Βραδύτατοι.

311 ΑΦΑΡ. Ἀμείνους, ταχύτατοι.

Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
Αλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
315 Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι,
Μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.
Αλλ' ὃς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
320 Αφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ιπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει
Ος δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει
Οππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
325 Αλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
Εστηκε ξύλον αὖον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης,
Η δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,
330 Εν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
Η τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνειῶτος,
Η τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς·
Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·

312 ΜΗ. Κατεργάσασθαι, βουλεύσασθαι.
315 ΜΗ. Συνέσει, τέχνῃ.
317 ΕΡΕΧ. Βαρυνομένην.
320 ΑΦΡΑ. Ανοήτως.
322 ΚΕΡ. Η συνετὸς, ἢ πανοῦργος. ΗΣ. Ελάττονας.
324 ΤΑ. Εκτείνῃ. ΒΟΕ. Ηνίαις.
325 ΠΡΟΥ. Προέχοντα, προάγοντα, ὑψηλόν. ΔΟ. Ενεδρεύει, ἐπιτηρεῖ.
326 ΣΗ. Νῦν σημεῖον.
327 ΑΥ. Ξηρόν. ΟΡ. Η τῶν δύο χειρῶν εἰς πλάτος ἔκτασις.
328 ΚΑ. Σήπεται, φθείρεται.
329 ΛΑΕ. Λίθοι.
330 ΕΝ. Εν ταῖς ξυμβολαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐστένωται ἡ ὁδός. ΛΕΙ. Ομαλὸς δέ ἐστιν ὁ μετ' αὐτὸ ἱππόδρομος.
332 ΝΥΣ. Καμπτήρ.

335 Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ηκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Εν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
340 Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Εσσεται· ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
345 Οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·
Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Αρείονα δῖον ἐλαύνοι
Αδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
Η τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
350 Εζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
Αν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·

335 ΚΛΙΝ. Συγκαμφθῆναι.

337 ΚΕΝ. Τῷ κέντρῳ πλῆξον, καὶ τῇ φωνῇ ἐπιπλήξας. ΕΙΞ. Αντὶ τοῦ ἐπιδοῦναι, χαλάσαι. ΕΙ. Αντὶ τοῦ εἶξον.

339 ΩΣ. Επὶ τῷ καμπτῆρι σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τῆς χοινικίδος. τοῦτο δὲ πάσχειν δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν καμπτῆρα τροχός. ΠΛΗΜ. Χοινικίς, ἀπὸ τοῦ πληροῦν τὸν ἄξονα. ΔΟ. Δόξειεν.

340 ΚΥ. Τροχοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ποιητοῖο. ΕΠΑΥ. Νεῶ ψαῦσαι.

341 ΑΞ. Καταξῃς, κλάσῃς.

342 ΧΑΡ. Χαρά.

343 ΠΕ. Αντὶ τοῦ πεφύλαξο.

346 ΟΥΔ. Ποσειδῶν ἐρασθεὶς Ερινύος, μεταβαλὼν τὴν αὑτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν παρὰ τῇ Τιλφούσῃ κρήνῃ. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἵππον ἐγέννησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν, Αρείων ἐκλήθη. Κοπρεὺς δὲ Αλιάρτου βασιλεύων πόλεως Βοιωτίας, ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος. οὗτος δὲ αὐτὸν Ηρακλεῖ ἐχαρίσατο, γενομένῳ παρ' αὐτῷ. τούτῳ δὲ διαγωνισάμενος Ηρακλῆς, πρὸς Κύκνον Αρεος υἱὸν καθ' ἱπποδρομίαν, ἐνίκησεν ἐν τῷ τοῦ Παγασαίου Απόλλωνος ἱερῷ, ὅ ἐστι πρὸς Τροιζῆνι. εἶθ' ὕστερον αὖθις ὁ Ηρακλῆς, Αδράστῳ τὸν πῶλον παρέσχεν, ἐφ' οὗ μόνος ὁ Αδραστος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου διεσώθη τῶν ἄλλων ἀπολομένων. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

Πάλλ' Αχιλλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Αντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
355 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ατρείδης δουρικλυτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεναι· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης ὄχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Αχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
360 Αντίθεον Φοίνικα ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ως μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Εσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
365 Νόσφι νεῶν ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ισατ' ἀειρομένη ὥστε νέφος ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο·
Αρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
Αλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
370 Εστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ιπποις· οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
τ Αλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Αψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
375 Φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

358 ΜΕ. Κατὰ στοῖχον, ἐφεξῆς.

359 ΣΚΟ. Ἐπίσκοπον, παρατηρητήν.

361 ΩΣ. Ὅπως ἐπιμελοῖτο καὶ ἐπισκοποῖτο τοῦ δρόμου. μή τις περὶ τὸ καμπτῆρα πανουργήσῃ.

363 ΟΜΟ. Ἠπείλησαν, ἐνεκέλευσαν.

366 ΑΕΙ. Ἀναφερομένη, ἐπαιρομένη εἰς ὕψος.

367 ΕΡ. Ἐκινοῦντο, ἐσείοντο. ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνέμου δίκην.

368 ΠΙΛ. Προσεπέλαζεν, προσήγγιζεν.

369 ΜΕ. Ὑψηλά. ΕΛΑ. Ἡνίοχοι.

370 ΠΑ. Ἐπάλλετο, ἠγωνία.

372 ΚΟ. Κονιορτὸν ποιοῦντες.

375 ΤΑ. Συντόνως ἐγένετο. ἐκτείνονται γὰρ ἐν τῷ δρόμῳ οἱ ἵπποι.

Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἐΐκτην.
380 Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
Καί νυ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἷϊ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
385 Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
390 Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
Ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
395 Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

---

382 ΑΜ. Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον.

383 ΕΙ. Δεόντως τῶν τοῦ Εὐμήλου ἵππων προνοεῖται ὁ Ἀπόλλων. ἐπεὶ αὐτὸς ἀνεθρέψατο αὐτὰς, κατὰ τὸν Ποιητὴν λέγοντα· Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων. Ἄμφω θηλείας φόβον Ἄρηος φορεούσας. δοκεῖ γὰρ κατὰ τὸν μῦθον Ἀπόλλων θητεῦσαι Ἀδμήτῳ τῷ Εὐμήλου πατρί.

388 ΕΛΕ. Δι' ἀπάτης βλάψας.

389 ΜΕ. Μετῄει.

392 ΗΞΕ. Συνέτριψεν.

393 ΑΜ. Χωρὶς καὶ ἔξωθεν τῆς ὁδοῦ. ΡΥ. Τὸ διῆκον ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἕως τοῦ ζυγοῦ ξύλον.

394 ΕΞΕ. Συνετρίβη, ἢ ἐξεβλήθη. οἱ δὲ παρεκυλίσθη, συνεστράφη.

396 ΘΡΥΛ. Συνετρίβη, ἐθραύσθη.

397 ΔΑ. Δακρύων ἐπληρώθησαν. ΘΑ. Ἱλαρὰ, ἀκμαία. ΕΣΧΕ. Ἐπεσχέθη.

Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Αθήνη
400 Ιπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ατρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Αντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Εμβητον; καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττι τάχιστα·
Ητοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω
405 Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Αθήνη
Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ιππους δ' Ατρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη θῆλυς ἐοῦσα. τίη λείπεσθε φέριστοι;
410 Ωδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
Αλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
415 Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· οὐδέ με λήσει.
Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Αντίλοχος μενεχάρμης·
420 Ρωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Εξέῤῥηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·

403 ΣΦΩ. Υμεῖς αὐτοὺς ἐπείγετε πρὸς τὸν δρόμον, καὶ μὴ ἀπολιμπάνεσθε.
408 ΕΛΕΓ. Ονειδος ἐπιβάλη.
409 ΦΕ. Βέλτιστοι, ἢ κάλλιστοι.
411 ΟΥ. Οὐκ ἔτι ὑμῶν οὕτως ἐπιμελήσεται ὁ Νέστωρ. ΚΟ. Επιμέλεια.
413 ΑΠΟ. Αφροντιστήσαντε, ἀμελήσαντε.
414 ΕΦΟΜ. Επιδιώκετε.
419 ΣΤΕΙ. Στένωμα τόπου.
420 ΡΩΧ. Ρῆξις. ἔστι δὲ τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος.
Η ΑΛΕΝ. Οπου συνειλέφθη, ὃ ἐστι συνεχύθη.
421 ΟΔΟΙ. Οδοῦ.

Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Αντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Εκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
425 Ατρείδης δ' ἔδδεισε, καὶ Αντιλόχῳ ἐγεγώνει·
Αντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσεις,
Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας.
Ως ἔφατ'· Αντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
430 Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.
Οσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Οντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ατρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
435 Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Εν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Αντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
440 Ερρ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Αχαιοί.
Αλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε,
Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,

---

422 ΤΗ. Κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἤλαυνεν. ΑΜΑ. Τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις, τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων.

426 ΑΝΕ. Ανάκοπτε, κράτει.

428 ΚΥΡ. Συμπεσών.

430 ΕΠΙΣ. Επισπουδάζων, ἀναγκάζων.

431 ΔΙΣ. Δίσκου ὁρμή. ὅ ἐστιν ἄφεσις. ΚΑ. Ον ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες.

432 ΗΒΗΣ. Νεῶ ἀκμῆς.

433 ΗΡΩ. Εκτὸς ἔδραμον, ἢ εἰς τοὔμπροσθεν ὑπεχώρησαν.

434 ΜΕ. Ημέλησεν.

435 ΣΥΓ. Συγκρούσειαν, ὅμοιον δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συντύχωσιν.

440 ΕΤΥ. Αληθές. ΠΕΠ. Σώφρονα, καὶ συνετὸν εἶναι.

443 ΕΡΥ. Κατέχεσθε.

444 ΦΘΗ. Φθαρήσονται.

445 Η ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.
Αργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ιππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
450 Πρῶτος δ' Ιδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' ἵππους·
Ηστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Εγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
Ος τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
455 Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠΰτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν·
Ω φίλοι Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἠὲ καὶ ὑμεῖς;
Αλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
460 Αλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ
Εβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
Ητοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
Νῦν οὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι·
465 Ηὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
Εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίξας·
Ενθά μιν ἐκπεσέειν ὀΐω, σύν θ' ἅρματα ἆξαι·

445 ΑΤΕΜ. Στέρονται.

451 ΕΚ. Εξω. ΥΠΕΡ. Ανώτατος. ΠΕ. Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' οὗ ἔστι περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα.

454 ΑΛ. Τὸ ἄλλο ὅλον σῶμα. ΦΟΙ. Φοινικοῦς τὸ χρῶμα, ὅ ἐστι πυῤῥός.

455 ΠΕ. Περιφερές. ΜΗ. Σελήνη.

458 ΑΥ. Θεωρῶ.

459 ΠΑ. Μᾶλλον ἔμπροσθεν.

460 ΙΝ. Φαίνεται, ἢ ὁμοιοῦται.

461 ΕΒΛΑ. Εβλάβησαν.

462 ΠΕ. Περιελθούσας τὸν καμπτῆρα.

463 ΝΥΝ. Νῦν δ' οὐδαμῶς.

464 ΠΑΠ. Περιβλέπουσιν.

465 ΗΝΙ. Τὰ λῶρα.

466 ΣΧΕ. Επισχεῖν. ΕΛΙΞ. Συστρέψας περὶ τὴν καμψιν τοὺς ἵππους.

469 ΑΝΑ.

Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
470 Εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
Τυδέος ἱπποδάμου υἱὸς κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
475 Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
Οὔτέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι·
480 Ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἳ τὸ πάρος περ
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν νείκει ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλά τε πάντα
Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
485 Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
Ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνοίης ἀποτίνων·
Ὣς ἔφατ'. ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσι·
490 Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

469 ΑΝΑ. Ἀναστάντες.
473 ΑΙΣ. Χαλεπῶς.
474 ΛΑ. Προπετεύεις.
475 ΔΙ. Ἐνδεεῖς ὑπάρχουσιν.
479 ΛΑ. Προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις, τουτέστι λάβρον, καὶ θρασύν.
481 ΕΥ. Τὰ ἡνία.
483 ΝΕΙ. Κακόβουλε, κακολόγε.
ΛΑ. Καὶ τοῖς λοιποῖς ἔργοις ἀπολείπῃ τῶν Ἑλλήνων, σκαιὸς τὸν τρόπον ὑπάρχων.
485 Η ΤΡΙ. Περὶ τρίποδος συνθήκας ποιησώμεθα.
486 ΙΣΤΟ. Ἐπιστήμονα, καὶ μάρτυρα τῆς συνθήκης.
487 ΑΠΟ. Ἀποδούς.

500 ΚΑ.

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν
Αἶαν Ἰδομενεῦ τι κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
495 Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
500 Μάστιγι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τε πολλὴ
505 Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
510 Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν
Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
515 Κέρδεσιν, ἔπι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα

---

500 ΚΑ. Κατὰ τῶν ὤμων.
503 ΠΕ. Κεκοσμημένα.
504 ΟΥ. Οὐδὲ βαθεῖα ἐγένετο ἡ τῶν τροχῶν ἐγχάραξις ἐπὶ τῆς γῆς.
508 ΛΟ. Τῶν αὐχένων, τραχήλων.
510 ΕΜΑ. Ἀργὸς καὶ ἄπρακτος ἔμεινε.
513 ΩΤΩ. Καλὰς λαβὰς ἔχοντα.
515 ΚΕΡ. Δόλοις, πανουργίαις.
517 ΤΡΟ. Τῶν τοῦ ἁρματίου.

520 ΟΥ.

Ελκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν,
Τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
520 Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Αντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
Αλλά μιν αἶψα κίχανεν. ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠῢ
525 Ιππου τῆς Αγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης·
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐῢς Ιδομενῆος.
Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
530 Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ηκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι·
Υἱὸς δ' Αδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
Ελκων ἅρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους·
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς·
535 Στὰς δ' ἄρ' ἐν Αργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
Αλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευε·
540 Καί νύ κεν οἱ πόρεν ἵππον (ἐπήνησαν γὰρ Αχαιοὶ)
Εἰ μὴ ἄρ' Αντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Πηλείδην Αχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς·

---

520 ΟΥ. Αἱ τῆς οὐρᾶς τρίχες.

523 ΑΤΑΡ. Καί τοι πρότερον δίσκου βολῆς διάστημα ἀπολελειμμένος.

526 ΠΡΟ. Εξωτέρω, προσωτέρω. τοῦ ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

529 ΑΓΑ. Αγαν ἐνδόξου.

530 ΒΑΡ. Βραδύτατοι.

531 ΗΚΙ. Πάντων ἡττώμενος, ἀσθενὴς, ἢ ἄτεχνος.

532 ΠΑ. Πάντων τελευταῖος.

533 ΠΡΟΣ. Εμπροσθεν.

536 ΛΟΙ. Εσχατος, ὕστατος.

542 ΔΙ. Δικαίως ἀπεκρίθη.

552 ΑΙ.

Ω Αχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴ κε τελέσῃς
Τοῦτο ἔπος. μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
Τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων·
Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
Εστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
Ηὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Αχαιοί.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ανδρῶν ὅς κε θέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ως φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
Χαίρων Αντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ θώρηκα τὸν Αστεροπαῖον ἀπηύρων,
Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
Αμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
Η ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ,
Οἰσέμεναι κλισίηθεν. ὁ δ' ᾤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων·
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
Αντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Αργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς·

---

552 AI. Ἐπαινέσωσιν.
561 ΠΕ. Περίχυμα.
562 AM. Ὦ κύκλῳ περικέχυται ὁ κασσίτερος.
567 EN. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγοροῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν.

571 ΗΣ.

570 Αντίλοχε πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
Ησχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
Αλλ' ἄγετ' Αργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ες μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
575 Μήποτέ τις εἴπῃσιν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Αντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος,
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ιπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔ τινα φημὶ
580 Αλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
Αντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς, ἣ θέμις ἐστὶ,
Στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ᾗ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
Ιππων ἁψάμενος, γαιήοχον Εννοσίγαιον
585 Ομνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
Τὸν δ' αὖτ' Αντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ανσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι.
Σεῖο ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων·
Οἶσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
590 Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι

571 ΗΣ. Ὕβρισας.
572 ΠΡΟΣ. Προδραμών.
574 ΕΣ. Οἱονεὶ μεσολαβήσατε τὴν δίκην, καὶ ἴσως δικάσατε. ΜΗΔ. Μηδ' ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθεῖτε.
576 ΨΕΥ. Απάταις.
580 ΙΘΕΙ. Δικαία· ὀρθῶς γὰρ δικάσω.
583 ΡΑ. Εὐκίνητον, ἰσχνήν.
584 ΓΑΙ. Γαιήοχος ὁ τοῖς ὀχήμασι γαίων, ὅ ἐστι γαυριῶν. ἱππικὸς γὰρ ὁ θεός.
585 ΠΕ. Αντὶ τοῦ ἐμπεποδικέναι.
587 ΑΝ. Ανάσχου.
590. ΚΡΑΙΠ. Οξύτερος. ΛΕΠ. Ασθενής.
593 ΕΠΑΙ. Εἰ ἐπαιτήσῃς ἐπὶ τῷ ἵππῳ.

Βουλοίμην, ἢ σοί γε διοτρεφὲς ἤματα πάντα
595 Εκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Η ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Εν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ιάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
600 Ως ἄρα σοι Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων
Ησθα πάρος, νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
605 Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Αχαιῶν,
Αλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο.
Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
610 Δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Ως ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
Η ῥα, καὶ Αντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ιππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα·
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
615 Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
Αμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Αχιλλεὺς,
Αργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων· καὶ ἔειπε παραστάς,

---

595 ΕΚ. Αποπεσεῖν τῆς ψυχῆς, ὅ ἐστι μισηθῆναι. ΑΛΙ. Αμαρτωλὸς εἰς θεούς.

598 ΙΑΝ. Διεχύθη, ἐχάρη. ΕΕΡ. Δρόσος.

599 ΑΛ. Αὐξομένου. ΟΤΕ. Οτε πεπύκνωνται διανεστηκότες ταῖς χώραις οἱ στάχυες.

603 ΕΠΕΙ. Οὐ κεχαλασμένος τὸν λογισμὸν, παράφρων. ΑΕ. Κοῦφος ταῖς φρεσὶν ἄνθρωπος.

604 ΝΕ. Νεότης. ὁ δὲ λόγος· νῦν δὲ τὸν νοῦν σου ἐξενίκησεν ἡ νεότης.

Τῆ νῦν, καί σοι τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
620 Ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
Αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
625 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τι χεῖρες
Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
630 Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
Ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἤνοπος υἱόν·
635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα·
Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
640 Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα·
Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·

618 ΚΕΙ. Ἀπόθετον κτῆμα.

619 ΤΑ. Εἰς ἐπιτάφιον ἀγῶνα.

622 ΟΥ. Οὐδ' εἰς ἀκοντίου ἀγῶνα καταδύσῃ.

623 ΘΕΥ. Δράμῃς.

639 ΠΛΗ. Ἤτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἁρμάτων, ἢ τῶν συναιρουμένων αὐτοῖς θεατῶν τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντες. διφυεῖς γὰρ ἦσαν ἀνὰ τέσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἱστοροῦνται. ΝΙ. Φθονήσαντές μου τῇ νίκῃ.

640 ΠΑΡ. Παρ' αὐτοῖς τοῖς ἵπποις ἔκειντο τὰ ἄθλα.

641 ΔΙ. Δύο.

Ως ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
Εργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν·
Αλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτέρεϊζε.
Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
Ως μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος· οὐδέ σε λήθω
Τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Αχαιοῖς.
Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ως φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Αχαιῶν
Ωχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
Αὐτὰρ ὃ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
Ημίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Εξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν,
Ατρείδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Αχαιοί,
Ανδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν ὥσπερ ἀρίστω
Πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Απόλλων
Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Αχαιοί,
Ημίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ως ἔφατ'· ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Επειός·

646 ΚΤΕ. Τίμα, θάπτε.

648 ΕΝΗ. Επιεικοῦς, προσηνοῦς.

649 ΤΙ. Τοῦ συνήθους ἐν τοῖς Ελλησι.

652 ΠΑΝΤ. Ολον τὸν ἐπαίνου λόγον.

661 ΚΑΜ. Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην.

660 Ω ΔΕΚ. Φόρβας ἀνδρειότατος τῶν καθ' αὑτὸν γενόμενος πυγμῇ ἐνίκα. καὶ τοὺς μὲν παρόντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνῄρει. ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς ὑπερηφανείας ἐβούλετο καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς τὸ τοιοῦτο φρόνημα ἔχειν. διὸ Απόλλων παραγενόμενος, καὶ συστὰς αὐτῷ, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὅθεν ἐξ ἐκείνου τῆς πυκτικῆς ἔφορος ἐνομίσθη ὁ θεός. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

662 ΤΑΛ. Υπομονητικὸν περὶ τὰ ἔργα.

Ἅψατο δ᾽ ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε,
Ἆσσον ἴτω ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,
Ἡμίονον δ᾽ οὔ φημί τιν᾽ ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
Πυγμῇ νικήσαντ᾽· ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος·
670 Ἦ οὐχ ἅλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ᾽ ἄρα πως ἦν
Ἐν πάντεσσ᾽ ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σύν τ᾽ ὀστέ᾽ ἀράξω·
Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ᾽ ἀολλέες αὖθι μενόντων,
675 Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε, δεδουπότος Οἰδιπόδαο
680 Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ᾽ αὐτῷ βούλετο νίκην.
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
685 Τὼ δὲ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ᾽ ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ᾽ ἄμφω,
Σύν ῥ᾽ ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ᾽, ἔρρεε δ᾽ ἱδρὼς

671 ΔΑ. Ἐμπειρον.
673 ΑΡΑΞ. Συντρίψω.
674 ΚΗ. Ἐπιμεληταί. ἢ προσήκοντες κατὰ γένος.
679 ΔΕ. Ἐν πολέμῳ τεθνηκότος.
683 ΖΩ. Νῦν περίζωμα. πρῶτον ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι. κατὰ δὲ τὴν λ. καὶ δευτέραν ὀλυμπιάδα, Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν. ΠΑ. Παρεκατέθηκεν.
684 ΑΓΡΑΥ. Ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου.
688 ΧΡΟ. Ποιὸς ἦχος τοῦ χρωτὸς τῶν σιαγόνων.

Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειὸς,
690 Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἱστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
Ως δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἐπὶ φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ως, πληγεὶς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
695 Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε. φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
Κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον·
700 Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί.
Ανδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
705 Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ορνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Αν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς·
710 Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Αγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·
Ως δ' ὅτ' ἀμείβοντες τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,

689 ΕΠΙ. Ἐφώρμα δέ.

691 ΥΠΗ. Κατηνέχθη. ΦΑΙΔΙ. Λαμπρά.

692 ΦΡΙ. Φρικός. ἡ ἐπιπόλαιος τοῦ κύματος κίνησις. ἡ λεπτοκυμία. ΑΝΑ. Ανασπᾶται.

693 ΕΝ. Φυκία ἔχοντι. φῦκος δέ ἐστιν ἤτοι ἡ ἄχνη τῆς θαλάσσης, ἢ πόα παραθαλασσία οὕτω καλουμένη.

697 ΕΤΕ. Εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

698 ΑΛ. Οὐκ ἐν αὑτῷ ὄντα, ἀλλ' ἐξιστάμενον τῇ διανοίᾳ.

703 ΔΥ. Δώδεκα βοῶν ἄξιον.

705 ΤΕΣ. Τὸ τεσσάρων βοῶν.

712 ΑΜΕΙ. Δοκοὶ μεγάλαι ἀλλήλαις περιπίπτουσαι, ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφήν. αἵ τινες καὶ συστάται καλοῦνται.

Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
715 Ελκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμοις
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Οδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
720 Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἲς Οδυσῆος.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες Αχαιοί,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Οδυσσεῦ,
Η μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διῒ πάντα μελήσει.
725 Ως εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Οδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Οδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Οδυσσεὺς,
730 Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδέ τ' ἄειρε·
Εν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.
Καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Αχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε,
735 Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
Ερχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Αχαιοί.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·

714 ΤΕ. Ετριζεν.

717 ΦΟΙ. Πελιώδεις, ἐρυθραί.

719 ΣΦΗ. Καταβαλεῖν, νικῆσαι.

720 ΕΧΕ. Κατεῖχε.

726 ΚΟΨ. Εκρουσεν αὐτοῦ, φησιν, ἐπιτυχὼν τὴν ἰγνύαν ὄπισθεν. ἥτις καὶ ἀγκύλη καλεῖται· ὡς τῶν μέσων ἐρρωμένων περιπλέκεται.

729 ΑΝΑ. Ηρεν, ἐβάστασεν.

742 ΚΑΛ.

Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Αργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἷος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ιησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Αχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
Οστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ημιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ' ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν,
Ορνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ως ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αν δ' Οδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Αντίλοχος. (ὃ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα)
Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Αχιλλεύς.
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος, ὦκα δ' ἔπειτα
Εκφερ' Οϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Οδυσσεὺς
Αγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει

742 ΚΑΛ. Τέχνῃ.

743 ΣΙ. Οἱ Φοίνικες. Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης.

744 ΗΕ. Σκοτεινὸν μέγαν, ἢ ἀναπεπταμένον, ἐν ᾧ ἀὴρ μόνος ὁρᾶται.

745 ΘΟ. Τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ.

751 ΛΟ. Τῷ ἐσχάτῳ. ἀπὸ εὐθείας ὁ λοισθεύς.

757 ΜΕ. Επὶ στοῖχον, ἐπὶ τάξιν.

758 ΤΕ. Μετὰ προθυμίας ἐξετείνετο αὐτοῖς ὁ δρόμος.

761 ΚΑ. Ο κάλαμος περὶ ὃν εἰλεῖται ὁ μίτος ὁ ἱστουργικός. ΤΑ. Επιτείνῃ.

762 ΠΗ. Εἴλημμα κρόκης. πάντα τὰ ἔργα ἐν παραβολαῖς εἰπὼν, νῦν καὶ περὶ γυναικανίτιδος ἔφη.

764 ΙΧ.

Στήθεος· ὡς Οδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
Ιχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
765 Καδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' αὐτμένα δῖος Οδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Αχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
Αλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Οδυσσεὺς
Εὔχετ' Αθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμὸν,
770 Κλῦθι θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Αθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Ενθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων· βλάψεν γὰρ Αθήνη,
775 Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Αχιλλεύς·
Ενθ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥινάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Οδυσσεὺς,
Ως ἦλθε φθάμενος, ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας·
780 Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ονθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Αργείοισιν ἔειπεν,
Ω πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
Μήτηρ ὥς, Οδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν·
785 Αντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν,
Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
Αθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν.

764 ΙΧ. Επάτανε αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσι πρὶν ἢ κονιορτωθῆναι.
765 ΑΥΤ. Αναπνοὴν, ἄσθμα.
774 ΟΛΙΣ. Επεσεν.
775 ΟΝ. Η τῶν βοῶν κόπρος. ΕΡΙ. Μεγαλοφώνων. μυκηθμὸς γὰρ, ἡ τῶν βοῶν φωνή.

790 Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
Ωμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ως φάτο. κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
795 Αντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
Αλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
Ως εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
800 Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ανδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν ὥπερ ἀρίστω,
Τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
Αλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·
805 Οππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,
Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων,
810 Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
Ως ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Αν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,

791 ΩΜΟ. Οὕτω λέγουσιν ἤτοι τοὺς ἔτι συνεστῶτας, καὶ μή πω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γήρως. ἢ τοὺς πρὸ ὥρας καὶ παρ' ἡλικίαν γεγηρακότας.

792 ΕΡΙΔ. Ἐξισωθῆναι, ἁμιλληθῆναι.

793 ΚΥ. Ἐδόξασεν.

795 ΑΙ. Νῦν λόγος.

805 ΟΡΕΞ. Ἐφαψάμενος τοῦ χρωτός.

806 ΕΝ. Τῶν ἐντὸς ὅπλων μελῶν. ἀπὸ τοῦ ἐντείνεσθαι θώραξι καὶ τοῖς λοιποῖς ὅπλοις. οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων ἀγνοοῦσιν. οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μονομαχοῦσιν.

821 ΚΥ.

Ες μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
815 Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Αχαιούς·
Αλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ενθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
820 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Αχαιοὶ
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
825 Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ον πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ηετίωνος,
Αλλ' ἤτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Αχιλλεύς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
830 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Αργείοισιν ἔειπεν,
Ορνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
Εξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου

821 ΚΥ. Ηγγιζεν, ἐπετύγχανεν. ΑΙ. Ιστόρηται ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἔτυχεν Ηρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατά τινα χρείαν προσπλεύσας. Τελαμῶνι δὲ ἄρτι γενέσθαι τὸν παῖδα Αἴαντα. ἐπιστὰς οὖν ὁ Ηρακλῆς, καὶ ἀναλαβὼν τὸν παῖδα, περιέβαλε τῇ λεοντῇ. ἐφ' ᾧ ηὔξατο αὐτὸν γενέσθαι ἄτρωτον. ὁ δὲ ηὐξήθη, καὶ τὸ πᾶν τοῦ σώματος ἐγένετο ἄτρωτον, πλὴν τοῦ αὐχένος. τοῦτο γὰρ ἐδόκει τότε κατὰ τύχην τὸ μέρος μὴ περιβεβλῆσθαι τῇ λεοντῇ.

826 ΣΟ. Δίσκον. διαφέρει δὲ σόλος καὶ δίσκος· ὅτι ὁ μὲν δίσκος, πλατύς ἐστι καὶ κοιλότερος· ὁ δὲ σόλος, στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. ΑΥ. Εκ χεομένης ὕλης εἰκῇ κεχωνευμένον, αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχοντα κατασκευὴν περιττὴν, ἤτοι οὖν τεχνικὴν, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα.

827 ΡΙΠ. Ερριπτε μακρόν.

829 ΑΓΕΤ. Αντὶ τοῦ ἐκόμισε.

832 ΠΙ. Νῦν εὐδαίμονες.

834 ΧΡΕ. Χρώμενος, ἢ χρήζων. ΑΤΕΜ. Στερόμενος.

835 Ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Αν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Αν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Επειός·
Εξείης δ' ἵσταντο. σόλον δ' ἕλε δῖος Επειός,
840 Ηκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Αχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς ὄζος Αρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·
Αλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
845 Οσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ·
Ηδὲ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας,
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν·
Ανστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτῇσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
Κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα.
Ιστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
855 Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·

843 ΥΠΕΡ. Ὑπερέβαλε.

845 ΚΑ. Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον. ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὅ ἐστι βάρος.

816 ΕΛΙΣ. Συστρεφομένη. ΔΙΑ. Αντὶ τοῦ διὰ ἀγελαίων βοῶν.

850 ΤΟΞ. Τοξόταις. ΙΟ. Ητοι ἰὸν γεννῶντα, ἢ μέλανα. ἄμεινον δὲ τὸ πρὸς ἰῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον. ὅ ἐστι βελῶν.

854 ΜΗ. Σπάρτῳ, χοινίῳ.

856 ΠΑΝ. Τοὺς ὅλους πελέκεας. ΑΕΙ. Επάρας. ΠΕ. Αξίνας διστόμους. ἔστι δὲ καὶ σταθμὸς σιδήρου ἔχων μνᾶς δέκα. τὸ δὲ ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως. τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμὴν, ὃ καὶ δισφάλιον καλοῦσιν. οὓς τινας ἐφεξῆς ἱστῶντες ἐπί τινα βαθμὸν, ἐγυμνάζοντο οἱ τοξόται, πέμποντες διὰ τῶν τρηίων αὐτῶν τὸ βέλος, δι' οὗ ἐμβάλλεται αὐτοῖς ὁ στειλειός.

Ος δὲ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών,
(Ησσων γὰρ δὴ κεῖνος) ὁ δ᾽ οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ως ἔφατ᾽· ὦρτο δ᾽ ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
860 Αν δ᾽ ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ιδομενῆος·
Κλήρους δ᾽ ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ᾽ ἰὸν
Ηκεν ἐπικρατέως, οὐδ᾽ ἠπείλησεν ἄνακτι
Αρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
865 Ορνιθος μὲν ἅμαρτε, (μέγηρε γάρ οἱ τόγ᾽ Απόλλων)
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα τῇ δέδετ᾽ ὄρνις·
Αντικρὺ δ᾽ ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
Η μὲν ἔπειτ᾽ ἤϊξε πρὸς οὐρανόν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Αχαιοί·
870 Σπερχόμενος δ᾽ ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ᾽ ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Απόλλωνι
Αρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Υψι δ᾽ ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
875 Τὴν ῥ᾽ ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην.
Αντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος. τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ιστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
Αὐχέν᾽ ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
880 Ωκὺς δ᾽ ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ
Κάππεσε· λαοὶ δ᾽ αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.

---

857 ΜΗ. Καὶ μὴν τοῦτο ἐμπείρου. ἀλλὰ προὔκειτο ἡ τοῦ ζώου τύχη· τύχης δὲ προσδεῖται πλουμένης τοῦ ὄρνιθος, καὶ οὐκ ἐν αὐτῷ μενούσης.

863 ΟΥΔ. Οὐδὲ ηὔξατο.

865 ΑΜΑΡ. Απέτυχεν. ΜΕ. Εφθόνησεν.

870 ΕΞ. Δηλονότι τοῦ Τεύκρου. τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο.

875 ΔΙ. Συστρεφομένην, σφοδρῶς ἱπταμένην.

879 ΣΥΝ. Συνεκρότησε δὲ τὰ πτερά. ΛΙ. Διεχωρίσθησαν.

880 ΠΤΑ. Επετάσθη.

Αν δ' ἄρα Μηριόνης, πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
885 Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
Αν μὲν ἄρ' Ατρείδης εὐρυκρείων Αγαμέμνων,
Αν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ιδομενῆος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
890 Ατρείδη, ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
Ηδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
Αλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
Ερχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
895 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

885 ΑΝ. Ητοι οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθεματικὸν, ἢ ἀνθεμώδη.

886 ΗΜΟ. Ακοντισταί.

890 ΠΡΟ. Υπερβέβηκας, περιελήλυθας.

891 ΗΜΑ. Ακοντίσμασιν. ἀπὸ τοῦ ἱέναι. ΕΠΛΕΥ. Εγένου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΖΕὺς κηδόμενος Εκτορος Θέτιν πρὸς Αχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδοῖ τοῦ Ηρωος τὸ σῶμα· Ιριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Αχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ερμοῦ, κοιμίσαντος τοὺς Ελληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Αχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ω, Πρίαμος νέκυν ἦρα λαβὼν, γέρα δῶκεν Αχιλλεῖ.

ΛΥτο δ' ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Εσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Υπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Αχιλλεὺς
Κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
5 Ηρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ·
Ηδ' ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ανδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
10 Αλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Υπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς,
Δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠιόνας τε.

ΛΥΤΟ. Νῦν τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν.
2 ΔΟΡ. Επεμελοῦντο τροφῆς καὶ ὕπνου.
8 ΠΕΙ. Διαπερῶν.
11 ΤΟ. Οτε δή.
12 ΔΙΝ. Ανεστρέφετο. ΑΛΥ. Καταστένων, ἀλώμενος, καὶ λύσιν μὴ εὑρίσκων τῶν κακῶν.

Αλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
15 Εκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
Εν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' Απόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων
20 Καὶ τεθνειότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Ως ὁ μὲν Εκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Αργειφόντην.
25 Ενθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ηρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ·
Αλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ιλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Αλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
Ος νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
30 Τὴν δ' ᾔνησ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Απόλλων,
Σχέτλιοι ἐστὲ θεοὶ, δηλήμονες, οὔ νύ ποθ' ὑμῖν
Εκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
35 Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
Η τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,

---

22 ΜΕ. Μηνιῶν, ὀργιζόμενος.

24 ΚΛΕ. Ζεὺς ἐρασθεὶς Μαίας τῆς Ατλαντίδος λαθὼν Ηραν, ἐμίγη. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἐν Κυλλήνῃ τῆς Αρκαδίας, Ερμῆν ἐγέννησεν. ὃς τὰς ἐπιθυμίας ἔχε τοῦ κλέπτειν· ὅτι καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν Ηραν, ἐμίγη Μαίᾳ, καὶ δήποτε τῆς μητρὸς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λουομένης λαθὼν ὑφείλετο τὰς ἐσθῆτας· γυμναὶ δὲ ἐκεῖναι, ἠπόρουν τί πράξωσι. γέλωτα δὲ διὰ τοῦτο Ερμῆς κινήσας, ἀπέδωκε αὐταῖς τὰς ἐσθῆτας. ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς Απόλλωνος βοῦς. ἡ ἱστορία παρ' Ερατοσθένει.

29 ΝΕΙ. Νῦν ἔκρινε. ΜΕΣ. Επαυλιν.

30 ΗΝΗ. Επήνεσε. ΜΑ. Τὴν περὶ συνουσίαν καταφέρειαν.

33 ΔΗ. Βλαπτικοί.

40 ΕΝΑΙ·

Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
Ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν·
Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βέλεσθ' ἐπαρήγειν,
40 Ω οὔτ' ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδεν,
Ος τ' ἐπὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
Ὣς Ἀχιλλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
45 Γίνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Μέλλει γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε.
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
50 Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
Μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
55 Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη,
Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
60 Θρέψά τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·

40 ΕΝΑΙ. Καθήκουσαι. δίκαιαι.
41 ΓΝΑΜΠ. Εὔκαμπτον, εὔπιστον.
45 ΣΙ. Βλάπτει.
46 ΟΛΕΣ. Ἀντὶ τοῦ ὀλωλέναι. ἀόριστον ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ.
47 ΗΕ. Φαίνεται Ὅμηρος προτιμῶν τὴν μητρὸς ἀδελφότητα.
48 ΜΕ. Ἀπέλιπε.
54 ΚΩ. Ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητον σῶμα ὑβρίζει.
57 ΟΜΗΝ. Ὁμοίαν.
60 ΑΤΙ. Νήπιον ὄντα ἔθρεψα.

Πάντες δ' ἀντιάασθε θεοὶ γάμου, ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
65 Ηρη μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Εκτωρ
Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν Ιλίῳ εἰσίν·
Ως γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
70 Λοιβῆς τε κνίσης τε. τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Αλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν· οὐδέ πη ἐστὶ
Λάθρη Αχιλλῆος θρασὺν Εκτορα. ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Αλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,
75 Οφρά τι οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Αχιλλεὺς
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Εκτορα λύσῃ.
Ως ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ιρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ιμβρου παιπαλοέσσης
Ενθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
80 Η δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
Ητε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
Ερχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς

65 ΑΠΟΣ. Ὀργίζου.

68 ΕΠΕΙ. Ἐπεὶ οὐχ' ἁμαρτάνων ἐγιγνώσκετο παρὰ τοῖς θεοῖς.

71 ΚΛΕ. Κλέψαι συγχωρήσωμεν.

73 ΜΗ. Ἔξωθεν ἡ μήτηρ παραμένει φυλάττουσα.

75 ΠΥ. Ὅτι συμφέρει αὐτῷ δοῦναι. ἵνα μὴ κλαίῃ.

79 ΜΕΙ. Μέλανι, τῷ καὶ ἔτι νῦν καλουμένῳ μέλανι πόντῳ. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παρένθεσις.

80 ΜΟ. Μολυβδίνῃ, ὁρμιᾷ. μόλυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω.

81 ΒΟ. Οἱ μὲν κυρίως, οἱ δὲ τὴν τρίχα. ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι προσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποδιορώσκωσι τὴν ὁρμιάν.

85 Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης·
Αγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ιρις,
Ορσο Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
90 Τίπτέ με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
Εἶμι μέν· οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται ὅ, τι κεν εἴποι.
Ως ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος·
95 Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ιρις
Ηγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης,
Ακτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν ἀΐχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
100 Ηδ' ἄρα πὰρ Διῒ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Αθήνη·
Ηρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ηλυθες Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
105 Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
Αλλὰ καὶ ὡς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
Εννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Εκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Αχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
Κλέψαι δ' ὀτρυνέσκον ἐΰσκοπον Αργειφόντην,
110 Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Αχιλλῆϊ προτιάπτω,
Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.

91 ΑΚΡΙ. Αδιαχώριστα, ἢ πολλά.

96 ΛΙ. Αντὶ τοῦ διΐστατο.

102 ΩΡΕΞ. Ενεχείρησεν.

105 ΑΛΑ. Ανεπίληστον, χαλεπόν.

Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱέϊ σῷ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
Αἴ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἷξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἁδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου,
Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
Μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή·
Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεοὺς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

124 ΕΝ. Παρεσκευάζοντο. εὐτρεπίζοντο. ἄριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον, ὁ Ποιητὴς φησὶ δεῖπνον, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν· τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον.

125 ΛΑ. Δασὺς, τετριχωμένος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνετός. ΙΕ. Ἱερουργεῖτο, ἐσφάζετο.

129 ΕΔΕ. Ἀναλώσῃς, φάγῃς.

137 ΝΕΚΡΟΙ. Ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ δέξαι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Τῇδ' εἴη ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
140 Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὡς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρὴν,
Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
145 Ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κῆρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
150 Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
Μηδέ τι οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος.
Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην
Ὃς ἄξει εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
155 Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
Οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὡς ἔφατ'. ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
160 Ἷξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε·
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,

139 ΤΗ. Ἐνταῦθα ἔστω, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα.

141 ΝΗ. Ὅμοιον τῷ, νεῶν ἐν ἀγῶνι. ὅ ἐστιν ἀθροίσματι.

147 ΙΗ. Διαχέῃ, ὅ ἐστι χαρίεσσαν ποιήσῃ τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ψυχήν.

151 ΑΓΟΙ. Ἀπάγοι.

153 ΠΟΜ. Συνοδὸν, ὁδηγόν. ΟΠΑΣ. Παρέχωμεν.

157 ΑΣ. Ἄστοχος τῇ γνώμῃ, καὶ ἀπρονόητος τοῦ μέλλοντος, ἐξ οὗ ἀνόητος. ΑΛΙ. Ἁμαρτωλός.

158 ΕΝ. Ἐπιμελῶς. ΙΚΕ. Ἱκέτου. ΠΕ. Φείσεται, ἀπὸ μέσου παρακειμένου.

Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Εντυπὰς ἐν χλαίνη κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
165 Τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι·
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὑπ' Αργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
170 Τυτθὸν φθεγξαμένη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα)
Θάρσει Δαρδανίδη Πρίαμε φρεσί, μηδέ τι τάρβει.
Ου μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
Αλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ος σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
175 Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ολύμπιος Εκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Αχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη,
Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κῆρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ημιόνους καὶ ἄμαξαν εὔτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
180 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ τὸν ἔκτανε δῖος Αχιλλεύς·
Μηδέ τι τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος.
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Αργειφόντης,
Ος σ' ἄξει εἵως κεν ἄγων Αχιλῆϊ πελάσσῃ·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Αχιλῆος,
185 Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει.
Οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·

162 ΕΦΥ. Εδευον, ἔβρεχον.

163 ΕΝ. Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλανίδι ἐντετυπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι.

164 ΚΟ. Κοινῶς μὲν τὰ κόπρια, νῦν δὲ ἡ κόνις.

165 ΚΑ. Κατεχέατο, καθεπάσατο.

168 ΚΕ. Εκειντο.

185 ΕΡΥΞ. Εφέξει, κωλύσει.

189 ΗΜΙ.

Αλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Η μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ιρις·
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
190 Οπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ες δ' ἄλοχον Εκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε,
Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ολύμπιος ἄγγελος ἦλθε
195 Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Αχαιῶν,
Δῶρα δ' Αχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτός γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Αχαιῶν.
200 Ως φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Ω μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ' ἧς τὸ πάρος περ
Εκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Αχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ανδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
205 Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ωμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τι σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν

189 ΗΜΙ. Πρὸς ἡμιόνων ζεῦξιν ἐπιτηδείαν.

190 ΟΠΛΙ. Κατασκευάσαι, ἑτοιμάσαι. ΠΕΙ. Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' οὗ φέρουσι τὰ φορτία. ὃ καὶ ὑπερτερίαν καλοῦσιν.

191 ΚΗ. Τεθυμιαμένον, εὐώδη.

192 ΚΕ. Εκ κεδρίνων ξύλων ἔχοντα τὴν ὀροφὴν ὑψηλήν. ΓΛΗΝ. Πολλῆς θέας ἄξια, κόσμια ἢ χρήματα, κατὰ Ηλείους. οἱ δὲ ἀξιοθέατα. γλήνη δὲ παρὰ τὸ γλαμυρὸν ἤτοι δίυγρον. ὅθεν Αρχέδημος ὁ γλάμων. καὶ παροιμία· Εν τυφλῶν πόλει γλάμυρος βασιλεύει. ἢ ἀπὸ μέρους εἴρηκε· γλήνας γὰρ κυρίως τὰ ἀκροκόσμια λέγουσι.

194 ΔΙΟ. Παρὰ τοῦ Διός.

198 ΑΙ. Λίαν, πάνυ.

202 ΕΚΛΕ. Ενδόξως ἐφημίζου.

205 ΣΙ. Ισχυρὰ ψυχὴ, ἐξ οὗ ἀπηνὴς καὶ σκληρά.

206 ΑΙ. Λήψεται.

207 ΩΜΗ. Ωμὸς τὸν τρόπον. οἷα τὰ ὠμοφάγα θηρία.

211 ΑΡ.

Ημενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
210 Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
Αργίποδας κύνας ἆσαι ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
Ανδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
Εσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
215 Αλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Εσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ορνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ, οὐδέ με πείσεις.
220 Εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
Η οἳ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
Εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα
225 Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Αχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βούλομαι, αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Αχιλλεὺς,
Αγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Η, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν·
Ενθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
230 Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·

211 ΑΡ. Ταχύποδας.

213 ΠΡΟΣ. Προσελθοῦσα. ΑΝ. Αντιτιμώρητα, ἐν μέρει τινὶ τιμωρίαν λαμβάνοντα.

214 ΟΥ. Οὐ δειλιῶντα αὐτόν.

219 ΟΡ. Κακὸς οἰωνὸς, καὶ μάντις.

221 ΘΥΟ. Οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες, καὶ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι. ἢ οἱ λιβανομάντεις. ΙΗ. Θῦται.

222 ΝΟΣ. Αποστρεποίμεθα.

227 ΕΞ. Τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαιμι.

228 ΦΩ. Κιβωτίων. ΕΠΙ. Πώματα. ΑΝΕ. Ηνοιξεν, ἀνέῳγνυεν.

230 ΑΠΛΟ. Απλᾶς.

232 ΤΑ. Νῦν χρυσοῦ.

Εκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Εκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῇκες πόρον ἄνδρες
235 Εξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων,
Ερρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
240 Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
Η οὔνεσθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες.
Ρηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Αχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνου τεθνειῶτος ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
245 Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Αΐδος εἴσω.
Η, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα
Νεικείων, Ελενόν τε, Πάριν τ', Αγάθωνά τε δῖον,
250 Πάμμονά τ', Αντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ιππόθοον, καὶ δῖον Αγαυόν·
Εννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε,
Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Εκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

235 ΕΞΕ. Κατὰ δημοσίας ἔξοδον πρεσβείας.
238 ΑΙΣ. Χαλεποῖς.
239 ΕΡ. Φθείρεσθε. ΛΩ. Υβρισταί. ΕΛΕΓ. Επονείδιστοι.
240 ΚΗ. Πενθήσοντες.
241 Η ΟΥ. Η ἐφήδεσθέ μοι, καὶ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς εὐφραίνεσθε. ἀπὸ τοῦ ὄνοσθαι. ἢ ἐκφαυλίζετε καὶ μικρὸν ἡγεῖσθε.
245 ΚΕ. Πορθουμένην.
247 ΔΙ. Διώκει, ἢ διεξῄει.
248 ΣΠΕΡ. Επειγομένου. ΟΜΟ. Διεκελεύετο μετ' ὀνείδους.
250 ΠΟ. Νέου ὄνομα κύριον.
251 ΔΗΙ. Αλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ελένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην. Δηΐφοβος δὲ γενναῖος ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν. ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.
253 ΚΑ. Αξιοι καταφονευθῆναι.
254 ΠΕ. Αναιρεῖσθαι.

255 Ωμοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖφθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
Εκτορά θ' ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
Ανδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
260 Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Αρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
Ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
Αρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
265 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Εκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον,
Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.
270 Εκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ,
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον.
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Εξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν·
275 Εκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Εκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.

---

255 ΠΑ. Παντελῶς δυστυχής.

257 ΙΠ. Ητοι ἀφ' ἵππων μαχόμενον, ἢ ἵπποις χαίροντα.

261 ΧΟ. Εἰς χορὺς ἐπιτήδειοι.

262 ΕΠΙ. Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες, καὶ οὐ τὰ τῶν πολεμίων.

267 ΠΡΩ. Πρῶτον παγεῖσαν, ὅ ἐστιν ἐξόχως. πρόσφατον πεπηγυῖαν, ὅ ἐστι καινήν. ἔστι γὰρ τὸ μὲν πήξεως, τὸ δὲ ποιότητος.

269 ΟΜ Νῦν κεκοσμημένον.

272 ΕΠΙ. Αντὶ τοῦ, τῷ δὲ ἀκροτάτῳ τὸν ἕστορα ἔβαλλον. ΕΣΤΟ. Τῷ ἀνειμένῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ. τινὲς δὲ γράφουσιν ἕκτορι, οἷον ἐχέτορι.

273 ΕΠ. Επὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ.

274 ΓΛΩ. Τὴν γωνίαν, λέγει δὲ τὸ τέλος τοῦ ἱμάντος. ΕΓ. Εδησαν, καθῆψαν.

275 ΕΠ. Επὶ τῆς ἁμάξης.

Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργοὺς,
Τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραιὸς
280 Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
285 Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τῆ, σπεῖσον Διῒ πατρὶ, καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
Αψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
290 Ἀλλ' εὔχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
295 Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδὴς,
300 Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω
Ἐσθλὸν γὰρ Διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ·

277 ΕΝ. Τοὺς ὑποζυγίους, μὴ ψιλῶς νωτοφόρους ἀλλὰ τήν τε ἄμαξαν καὶ τὴν πείρινθον ἕλκοντας. ἅπαξ καὶ ἔντεα φησί.

278 ΜΥ. Ἔθνος βάρβαρον.

279 ΥΠΑ. Ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἦγον.

283 ΑΓ. Νῦν μετ' ὀλίγον.

287 ΤΗ. Δέξαι, λάβε.

292 ΟΙ. Ὄρνιν.

293 ΚΑΙ. Ος ἰσχυρότατός ἐστι τῶν λοιπῶν ὀρνίθων.

296 ΕΟΝ. Ἀγαθὸν, ἴδιον.

300 ΕΦΙ. Ἐντελλομένῃ, ἢ ὑποτιθεμένῃ.

Η ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη
Χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα,
Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν·
Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο ἐϋκλήϊς ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά. εἴσατο δέ σφιν
Δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ, ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσετο δίφρου·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.

302 ΤΑ. Προστάτιν.

303 ΑΚΗ. Ἀδιάφθορον.

304 ΧΕΡ. Νῦν τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιχεόμενον ὕδωρ, ὃ καὶ λέβητα φησι. ΠΡΟ. Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον ξέστην.

306 ΕΡ. Νῦν περιβολαίῳ, περιφράγματι.

309 ΕΛΕ. Ἐλέου ἄξιον.

315 ΤΕ. Νῦν ἐπιτελεστικώτατον.

316 ΜΟΡ. Ἤτοι περὶ φόνους μεμορηκότα τὸν φόνιον ἢ μέλανα, ἢ ἅρπαγα. οἱ δὲ ἀετοῦ εἶδος. ΠΕΡΚ. Τὸν αὐτὸν τῷ προειρημένῳ, μέλανα, ἀφ' οὗ καὶ τὸν μελαινόμενον καρπὸν περκάζειν λέγομεν.

317 ΥΨ. Ὑψηλοστέγου, ὑψηλοῦ.

318 ΕΥ. Εὖ ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμένη, ἀσφαλής. δύναται καὶ ὑφ' ἕν. ἵν' ᾖ εὔκλειστος.

319 ΕΙ. Ἐφάνη. ὥρμησε.

322 ΣΠΕΡ. Σπεύδων.

323 ΕΡΙ. Μεγαλοήχου.

Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
325 Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
330 Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι ποτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν,
Ἐς πεδίον προφανέντε. ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
335 Ἀνδρὶ ἑταιρίσαι, καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα)
Βάσκ' ἴθι καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὣς ἄγαγ' ὡς μή τ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλείωνάδ' ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
340 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
345 Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυμνητῆρι ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.

324 ΤΕ. Τετράτροχον. ΑΠΗ. Ἅμαξαν.
326 ΕΦΕ. Ἐπακολουθῶν, ἐπιδιώκων.
335 ΕΤΑΙ. Ἑταίρῳ βοηθῆσαι.
342 ΑΠΕΙ. Μεγάλην, ἢ κυκλοτερῆ.
343 ΘΕΛ. Πρὸς ὃ θέλει ἀμαυροῖ.
347 ΑΙ. Βασιλικῷ νέῳ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐντίμῳ τηροῦντι τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια.
348 ΠΡΩ. Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπήνας δὲ καλοῦσι αἱ τρίχες, αἱ περὶ τὰ χείλη, ὁ μύσταξ ἄρτι φυόμενος, οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον. ΧΑ. Ὡραία ἀκμή.

Οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
350 Στῆσαν ἄρ᾽ ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
Τὸν δ᾽ ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε,
Φράζεο Δαρδανίδη, φραδέος νόου ἔργα τέτυκται·
355 Ἄνδρ᾽ ὁρόω, τάχα δ᾽ ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ᾽ ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
Γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴ κ᾽ ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ᾽ αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
360 Στῆ δὲ ταφών. αὐτὸς δ᾽ Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε,
Πῆ πάτερ ὧδ᾽ ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
Νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην, ὅτε θ᾽ εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Οὐδὲ σύ γ᾽ ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
365 Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
Τοσσάδ᾽ ὀνείατ᾽ ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
Οὔτ᾽ αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
Ἄνδρ᾽ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
370 Ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.

349 ΜΕ. Παρήλασαν τὸν Ἴλου τόπον, ἢ τάφον.

352 ΕΞ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

354 ΦΡΑ. Συνετοῦ νοῦ καὶ ἄριστα βουλεύεσθαι δυναμένου ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται.

355 ΔΙ. Διαφθαρήσεσθαι.

358 ΣΥΝ. Τὸ ἑξῆς· συνεχύθη αὐτοῦ ὁ νοῦς

359 ΟΡ. Ἀντὶ τοῦ ἔφριξαν.

360 ΤΑ. Ἐκπλαγείς. ΕΡΙ. Μεγαλωφελής.

362 ΙΘΥ. Ἐπ᾽ εὐθείας ἐλαύνεις.

365 ΑΝΑΡ. Ἄδικοι, ἐχθροί.

369 ΑΠΑ. Ἀποκωλύσαι, ἀποδιῶξαι. ΧΑ. Κακώσῃ, ἢ ἀδικήσῃ.

370 ΟΥ. Νῦν οὐδαμῶς.

371 ΑΠΑ. Ἀποστρέψαιμι, βοηθήσαιμι.

375 ΟΔΟΙ.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς,
Οὔτω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις,
Αλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
375 Ος μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Αργεϊφόντης,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπας.
380 Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ηέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ανδρας ἐς ἀλλοδαποὺς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
Η ἤδη πάντες καταλείπετε Ιλιον ἱρὴν
Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε
385 Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Αχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς,
Τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε; τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
Ος μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Αργεϊφόντης·
390 Πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Εκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
Οφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσας
Αργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ημεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Αχιλλεὺς
395 Εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ατρείωνι.
Τοῦ γὰρ ἐγὼν θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·

---

375 ΟΔΟΙ. Συνοδὸν.

376 ΑΙ. Δεξιὸν, δίκαιον. ΑΓΗ. Θαυμαστός.

377 ΠΕΠ. Συνετὸς εἶ, πεπαίδευσαι.

387 ΤΕ. Τίνων.

388 ΟΙ. Μόρον. ΑΠΟΤ. Πολυπότμου, δυστυχοῦς.

390 ΠΕΙ. Πειράζεις με ὦ γέρον.

391 ΚΥ. Εν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες.

396 ΜΙ. Εταῖρον καὶ φίλον ἑαυτὸν βούλεται συστῆσαι Αχιλλεῖ ὁ Ερμῆς ὡς πλείονα πίστιν. οἱ γὰρ τοιοῦτοι μιᾶς νεὼς ἐπιβαίνουσιν.

400 ΜΕ

Μυρμιδόνων δ' ἒξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ.
Αφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὡς σὺ περ ὧδε·
Εξ δὲ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δὲ τοι ἕβδομός εἰμι·
400 Τῶν, μεταπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι·
Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Αχαιοί.
Ασχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
Ισχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Αχαιῶν.
405 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Αχιλῆος.
Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
Η ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
Ησι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προὔθηκεν Αχιλλεύς·
410 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Αργειφόντης,
Ω γέρον, οὔπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
Αλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Αχιλλῆος παρὰ νηῒ
Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
Κειμένῳ, οὐδέ τι οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
415 Εσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Η μὲν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
Ελκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνει. θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
420 Οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,

400 ΜΕ. Μετ' αὐτῶν κληρούμενος. πάλοι γὰρ, οἱ κλῆροι.

403 ΑΣ. Δυσανασχετοῦσι, λυποῦνται.

404 ΙΣ. Επέχειν, κωλύσαι.

409 ΜΕ. Κατὰ μέλος.

413 ΑΥ. Ματαίως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ.

414 ΕΥ. Σκώληκες.

415 ΑΡΗ. Τοὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους, ἢ ὑπὸ ξίφους. ἄρης γὰρ ὁ σίδηρος.

417 ΑΚΗ. Αφροντίστως. οὐ κηδεμονικῶς, ἀλλ' ὑβριστικῶς.

418 ΑΙΣ. Αἰκίζει. ΘΕΙ. Θαυμάσαις ἄν.

419 ΕΕΡ. Κάθυγρος, νεαρός.

420 ΜΙΑ. Μεμιασμένος. ΜΕ. Συμμέμυκεν.

Οσσ' ἐτύπη. πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
Ως τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
Καὶ νέκυός περ ἐόντος. ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι.
Ως φάτο. γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Ω τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
Αθανάτοις· ἐπεὶ οὔποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἳ Ολυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
Αλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν,
Οφρά κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Αργειφόντης,
Πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ νεωτέρου· οὐδέ με πείσεις,
Ος με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ Αχιλῆα δέχεσθαι·
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Αργος ἱκοίμην,
Ενδυκέως ἐν νηῒ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
Οὐκ ἄν τις τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Η, καὶ ἐπαΐξας Εριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Εν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Αλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,

421 ΕΤΥ. Ἐκ χειρὸς ἐτρώθη.

425 ΕΝΑΙ. Καθήκοντα. ΔΙ. Δοῦναι.

426 ΕΙ. Ἕως περ ἦν.

428 ΕΠΕΜ. Ἐπεμνημόνευσαν. ΑΙ. Εἱμαρμένῃ.

429 ΑΛΕΙ. Ποτήριον. κυρίως δὲ τὸ τετορνευμένον.

430 ΣΥΝ. Εἰ οἱ θεοὶ μὴ αὐτῷ προστάττοιεν, ἀλλὰ βοηθεῖεν.

433 ΠΕΙ. Πειράζεις.

434 ΚΕ. Κελεύεις.

436 ΣΥ. Συλᾶν, γυμνοῦν.

438 ΟΜΑΡ. Συντυχὼν, ἀκολουθῶν,

439 ΟΥΚ. Οὐκ ἀναμαχεσθῇ καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ παραπέμποντος. ΟΝΟΣ. Καταφρονήσας.

444 ΔΟΡ. Δεῖπνα.

445 Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Αργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ες δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
Αλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Υψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
450 Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν,
Λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες.
Αμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Αχαιοὶ,
455 Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῗδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Αχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ερμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ες δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι.
Εξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε,
460 Ω γέρον, ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
Ερμείας. σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
Αλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Αχιλῆος
Οφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
Αθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
465 Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλείωνος,
Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
Λίσσεο, καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

446 ΑΠΩ. Απώσατο. ΟΧΗ. Μοχλοὺς.

450 ΔΟΥ. Νεῶ ξύλα. ΚΕΡ. Περικόψαντες, σχίσαντες. ΕΡΕ. Εστέγασαν.

451 ΛΑΧ. Τὸν δασύν. λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τούτων κόμης. ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμου πρὸς ὀροφὴν ἐπιτηδείου. ΛΕΙ. Εκ λειμῶνος θερίσαντες.

453 ΣΤΑΥ. Οξέσι ξύλοις, σκόλοψι. ΘΥ. Αὐτὸ τὸ σῶμά φησιν, ὃ ἐπεῖχεν ὁ ἐπιβλὴς μοχλός. τὴν δὲ θύραν μονόθυρον χρὴ νοεῖν. ΕΠΙ. Ο τῇ θύρα ἐπιβαλλόμενος μοχλός.

454 ΕΙ. Ελάτη εἶδος δένδρου.

456 ΕΠΙΡ. Επέβαλλεν. ἐπέκρουεν, ἢ μετετίθετο.

460 ΑΜ. Ο μὴ βροτὸς, οἷον θεῖος, ἄφθαρτος.

463 ΟΦ. Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰσέρχομαι.

464 ΑΓΑ. Αγαπᾷν.

Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ολυμπον
Ερμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
470 Ιδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ιππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου
Τῇ ῥ' Αχιλεὺς ἵζεσκε Διῒ φίλος, ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω
Ηρως Αὐτομέδων τε καὶ Αλκιμος ὄζος Αρηος
475 Ποίπνυον παρεόντε· (νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
Εσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα·)
Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς,
Χερσὶν Αχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας·
480 Ως δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον
Ανδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
Ως Αχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
485 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε,
Μνῆσαι πατρὸς σεῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Αχιλλεῦ,
Τηλίκου ὥσπερ ἐγὼν ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ·
Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
490 Αλλ' ἤτοι κεῖνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων,
Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα

---

475 ΕΔΩ. Τροφῆς.

476 ΕΤΙ. Φασὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς μὴ ὅλως αἴρεσθαι τὴν τράπεζαν, χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τοῦ Πατρόκλου λύπην.

478 ΚΥ. Ἐφίλησεν.

480 ΩΣ. Καὶ τὸ ἑξῆς. Εθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκούσιον φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος καὶ παραγίγνεσθαι ἔς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκεκαλυμμένον καθαρσίων δεόμενον.

487 ΤΗ. Τοιαύτην ἡλικίαν ἔχοντος.

488 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν οἰκοῦντες.

489 ΑΡΗΝ. Βλάβην νῦν.

491 ΕΠΙ. Επεὶ ἐλπίζεται.

Οψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἷες Αχαιῶν·
Εννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες·
Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Αρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ος δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,
Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης
Εκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Αχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Αλλ' αἰδεῖο θεοὺς Αχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ετλην δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ανδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
  Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Αψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Εκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἁδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Αχιλῆος ἐλυσθείς·
Αὐτὰρ Αχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Αχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
  Α δεῖλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν·

496 ΙΗΣ. Μιᾶς. ΝΗ. Γαστρός.
500 ΑΜΥ. Βοηθοῦντα.
503 ΑΙ. Αἰδοῦ.
506 ΑΝ. Τοῦ φονέως μου τῶν παίδων τὰς χεῖρας προσάγειν τῷ στόματι καὶ φιλεῖν.
507 ΥΦ. Επιθυμίαν θρήνου ἐνέβαλεν.
510 ΕΛΥ. Εἰλυθείς.
513 ΤΕ. Ετέρφθη.

Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Αχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
520 Ανδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
Αλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
Εν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·
Ου γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
525 Ως γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·
Ω μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
530 Αλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
Ω δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
Καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
Ως μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
535 Εκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο·
Ολβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,

524 ΚΡΥ. Δεινοῦ, φρικτοῦ.

526 ΑΚΗ. Αλυποι.

527 ΔΟΙ. Εἰς παραμυθίαν Πριάμου ὁ ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Αχιλλέα λέγοντα ταῦτα. ἐπεί τοι μόνων ἀγαθῶν δωρητικοὺς ἐπίσταται Ομηρος τοὺς θεοὺς λέγων· θεοὶ δωτῆρες ἐάων. ἴδιον γὰρ θεῖον δῶρον τὸ ἀγαθόν. ζητοῦσι δέ τινες ἀπὸ τούτων τῶν ἐπῶν, πῶς ἐνταῦθα μέν φησιν ὁ ποιητὴς ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἐν δὲ τῇ α τῆς Οδυσσείας καὶ αὐτοὺς φησιν ἐπισπᾶσθαι τὰ κακὰ τοὺς ἀνθρώπους· Εξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι. ῥητέον οὖν, ὅτι ἐνταῦθα Αχιλλεύς ἐστιν ὁ λέγων ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακά, ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν. ἐν δὲ τῇ Οδυσσείᾳ Ζεύς, ὃς σαφῶς ἐπιστάμενος λέγει τὴν ἀλήθειαν. λύεται οὖν τὸ ζήτημα προσώπῳ.

528 ΕΑ. Αγαθῶν.

529 ΚΑΜ. Συμμίξας.

530 ΑΛ. Αντὶ τοῦ, ὁτὲ μὲν ἐν κακοῖς γίγνεται, ὁτὲ δὲ ἐν ἀγαθοῖς. ΚΥ. Εντυγχάνει, κυρεύει.

531 ΛΥ. Χαλεπῶν, φαύλων. ΛΩ. Επονείδιστον, κακόν.

532 ΒΟΥ. Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. ἔνιοι δὲ βούβρωστιν τὸν οἶκτον ἐξεδέξαντο.

533 ΦΟΙ. Επιπορεύεται, ἐπέρχεται. ΤΕ. Τετιμημένος.

535 ΕΚ. Απὸ γενεᾶς.

536 ΟΛ. Εὐδαιμονία.

Καὶ οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὔτι
Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
540 Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
Καὶ σε γέρον τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
545 Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
Τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,
Αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
550 Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος.
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Μή με πω ἐς θρόνον ἵζε διοτρεφὲς, ὄφρά κεν Ἕκτωρ
Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
555 Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
Πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
Αὐτόν τε ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

---

539 ΓΟ. Γέννησις. ΚΡΕΙ. Κρατίστων.

540 ΠΑ. Παντελῶς ἄωρον. ἀποθανούμενον, καὶ νέον κομιδῇ δύσμορον.

541 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξιῶ.

542 ΚΗ. Λυπῶν.

544 ΛΕΣ. Ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον. ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. ΕΕΡ. Ἀποχωρίζει, διορίζει.

546 ΚΕ. Κεκοσμῆσθαι. ΑΠΕΙ. Μέγας.

551 ΟΥ. Οὐδαμῶς ἀναστήσεις, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. ΠΡΙΝ. Πρὶν ἄλλο γένηταί σοι κακόν. οἷον, πολλὰ καὶ ἄλλα κακὰ πάθοις.

556 ΑΠΟ. Ἀπολαύσειας.

557 ΕΑ. Εὔφρανας.

559 ΤΟΝ. Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος, ἐπεὶ δώρων ὑπέμνησε.

560 Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Εκτορά τοι λῦσαι, διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
Μήτηρ ἥ μ' ἔτικεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Καὶ δέ σε γινώσκω Πρίαμε φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
Οττι θεῶν τις ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Αχαιῶν·
565 Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Ες στρατὸν, οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
Ρεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων·
Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς
Μή σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
570 Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ως ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο λέων ὡς ἆλτο θύραζε·
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ηρως Αὐτομέδων τε καὶ Αλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
575 Τῖ' Αχιλεὺς ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
Ες δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ηρεον Εκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
580 Κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Οφρα νέκυν πυκάσας δῴη οἶκόν δὲ φέρεσθαι.
Δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
585 Παῖδα ἰδὼν, Αχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,

566 ΦΥ. Φύλακας. τῇ πτώσει δὲ ἀναγνωστέον ὡς ἀγαθούς.

567 ΜΕ. Μετακινήσει.

569 ΜΗ. Λείπει τὸ ζῶντα.

572 ΘΥ. Εξω.

577 ΚΑ. Επιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ βοᾶν καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄχλον.

579 ΗΡΕ. Ηρουν, ἐβάσταζον.

580 ΕΥ. Καλῶς νενησμένον.

584 ΧΟ. Οὐ κατάσχῃ ἐπὶ τοῦ παιδὸς τὴν ὀργήν.

Καί ἑ κατακλίνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Αμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Αχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
590 Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
Ωμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
Μή μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι
Εἰν Αΐδος περ ἐών, ὅτι Εκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
595 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν.
Η ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Αχιλλεύς·
Εζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται γέρον, ὡς ἐκέλευες,
600 Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Οψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Εξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες,
605 Τοὺς μὲν Απόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Αρτεμις ἰοχέαιρα,

592 ΣΚΥΔ. Σκύζεσθαι, ὀργίζεσθαι.

594 ΕΠΕΙ. Ἐπεὶ οὐκ εὐτελῆ μοι παρέχει λύτρα, ἀλλὰ τοὐναντίον πολυτελῆ.

595 ΑΠΟ. Απομερίσω.

597 ΚΛΙ. Θρόνῳ.

602 ΚΑΙ. Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Αμφίονος. συνοικοῦσα δὲ αὐτῷ, παῖδας ἔσχε δυοκαίδεκα. ἓξ μὲν θηλείας, ἓξ δὲ ἄρρενας. ἐπαρθεῖσά τε τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ, ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ, ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Απόλλωνα καὶ Αρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνοτέρα αὐτῆς ἐστίν. ἀγανακτήσαντες δὲ οἱ θεοί, ἔπεμψαν τοῖς παισὶν αὐτοῖς θάνατον· Καὶ Απόλλων μὲν τοὺς ἄρρενας ἀναιρεῖ κυνηγετοῦντας ἐν Κιθαιρῶνι. Αρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὔσας. Θρηνοῦσαν οὖν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον δυστύχημα, Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν, ὃς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ·
Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
Τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
610 Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ' ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
615 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
Ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δῖε γεραιὲ
Σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
620 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ'. ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως. πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἤτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,

607 ΙΣΑ. Ἐξισοῦτο.

611. ΛΑ. Ἀντὶ τοῦ λιθίνους τὰς ψυχάς, καὶ ἀσυμπαθεῖς ἐποίησε, πρὸς τὸ μὴ θάψαι.

614 ΟΙ. Ἐρήμοις.

615 ΕΝ. Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας, καὶ Μαγνησίας.

616 ΝΥΜ. Νεῶν θεῶν. ΑΙΤ. Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν. ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ, τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ, ὃς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη λύειν, ἢ ὅτι Ἀχελῷος κοινῶς καλεῖται πᾶν ὕδωρ. ἢ διὰ τοῦ η Ἀχελήϊον. Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν.

617 ΘΕ. Τὰς ἐκ θεῶν αὐτῇ ἐπιφερομένας συμφορὰς ἐν ἑαυτῇ ἔχει.

618 ΜΕ. Φροντίσωμεν.

621 ΑΡ. Λαμπρὸν, ἢ λευκόν.

622 ΑΜ. Περιεῖπον, περὶ αὐτὸν ἠσχολοῦντο.

625 ΕΠΕ. Ἐπεμέριζεν.

630 Οσσος ἔην, οἷός τε. θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Αχιλλεὺς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδὴς,
635 Λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
Υπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
Εξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
Αλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
640 Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.
Η ῥ'· Αχιλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
645 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Αχιλλεὺς,
650 Εκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μήτις Αχαιῶν
Ενθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τε μοι αἰεὶ
Βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστί·
Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Αγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
655 Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.

630 ΟΣ. Ηλίκος.
632 ΑΓΑ. Νῦν ἐπὶ τοῦ εἴδους.
633 ΤΑΡ. Εκορέσθησαν, ἐτέρφθησαν.
635 ΛΕΞ. Νῦν κοίμισον.
640 ΑΥ. Εν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστιν ὑπαιθρίοις.
641 ΠΑ. Εγευσάμην.
642 ΛΑΥ. Λαιμοῦ. ΟΥ. Οὐκ ἐγευσάμην.
644 ΔΕ. Τὰς κοίτας. ΡΗ. Τὰ βαπτὰ στρώματα.
648 ΕΓ. Ενεργοῦσαι, σπεύδουσαι.

Αλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Εκτορα δῖον,
Οφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
660 Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Εκτορι δίῳ,
Ωδέ κέ μοι ῥέζων Αχιλεῦ κεχαρισμένα θείης.
Οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Αξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Εννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
665 Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαίνυτό τε λαός·
Ενδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Αχιλλεὺς,
Εσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ' ὡς σὺ κελεύεις.
670 Σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον ὅσον ἄνωγας.
Ως ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ελλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
675 Αὐτὰρ Αχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ Βρισηῒς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
Αλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Αλλ' οὐχ Ερμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
680 Ορμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.

---

657 ΠΟΣ. Πόσαις ἡμέραις. ΚΤΕ. Ενταφιάζειν.

661 ΘΕΙ. Ποιήσῃς.

665 ΔΑΙ. Τὸ περίδειπνον λέγει.

671 ΕΠΙ. Εδεξιώσατο τὸν γέροντα. ζητεῖται δὲ, πῶς Αχιλλεὺς χωρὶς τῶν βασιλέων ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ [illegible], ἅπερ ὑπισχνεῖται. ῥητέον οὖν, ὅτι Αχιλλεῖ τὰ τῶν πολέμων ἐπιτέτραπτο πάντα, καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν τοῦ πολέμου ἀνοχῶν τε καὶ συμβολῶν.

• 673 ΕΝ. Τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου οἴκῳ.

Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ω γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν. οἷον ἔθ᾽ εὕδεις
Ανδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ᾽ εἴασεν Αχιλλεύς·
685 Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ᾽ ἔδωκας·
Σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ᾽ Αγαμέμνων
Γνοίη σ᾽ Ατρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Αχαιοί.
Ως ἔφατ᾽· ἔδδεισεν δ᾽ ὁ γέρων, κήρυκα δ᾽ ἀνίστη·
690 Τοῖσι δ᾽ ἄρ᾽ Ερμείας ζεῦξ᾽ ἵππους ἡμιόνους τε.
Ρίμφα δ᾽ ἄρ᾽ αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
Αλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ερμείας μὲν ἔπειτ᾽ ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ολυμπον·
695 Ηὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν.
Οἱ δ᾽ εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ιππους· ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον, οὐδέ τις ἄλλος
Εγνω πρόσθ᾽ ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
Αλλ᾽ ἄρα Κασσάνδρη ἰκέλη χρυσῇ Αφροδίτῃ,
700 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ᾽ εἰσενόησεν
Εσταότ᾽ ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἐφ᾽ ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατ᾽ ἄστυ,
Οψεσθε Τρῶες καὶ Τρωάδες Εκτορ᾽ ἰόντες,
705 Εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
Χαίρετ᾽. ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ᾽ ἦν παντί τε δήμῳ.
Ως ἔφατ᾽. οὐδέ τις αὐτόθι εἰνὶ πόλει λίπετ᾽ ἀνήρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος.
Αγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

696 ΕΛ. Ελαυνον. ΟΙ. Οδυρμῷ.
701 ΑΣΤΥ. Επιθετικῶς τὸν κήρυκα· ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄστει βοᾶν.
704 ΟΨ. Θεάσεσθε.
708 ΑΑΣ. Ανυπομόνητον, ἀκατάσχετον.
709 ΞΥΜ. Συνέτυχον, ἀπήντησαν.

710 Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐφ' ἄμαξαν ἐΰτροχον ἀΐξασαι,
Απτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.
Καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Εκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
715 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα,
Εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ασεσθε κλαυθμοῖο ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
720 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ανδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Εκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
725 Ανερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ον τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
Ηβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν
730 Ρύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα·
Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
Εψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
Αεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Αχαιῶν

---

716 ΟΥ. Ἡμιόνοις.

720 ΤΡΗ. Καλῶς κατεσκευασμένοις, τετρημένοις. ΑΟΙ. Νῦν τοὺς θρηνῳδούς. ἦσαν δὲ οὗτοι Κλεῖτος καὶ Ἐπιμήδης.

725 ΑΠ. Ἀπὸ τοῦ βίου, ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ τῶν ἀνθρώπων ζωῆς.

728 ΗΒΗΝ. Νεότητος ἀκμήν. ΙΞ. Ἀφικέσθαι.

729 ΕΠΙΣ. Φύλαξ.

730 ΡΥΣ. Συνεῖχες, ἔσωζες, ἐρρύου. ΕΧΕΣ. Εἶχες, ἐφύλαττες. ΚΕΔ. Κηδεμονικάς, σώφρονας.

731 ΟΧΗ. Ἐποχήσονται.

733 ΑΕΙ. Χαλεπά.

734 ΑΕΘ. Κακοπαθῶν, πονῶν. ΠΡΟ. Ὑπὲρ δεσπότου. ΑΜΕΙ. Ἀπηνοῦς, χαλεποῦ.

735 Ρίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον,
Χωόμενος· ᾧ τινι δήπου ἀδελφεὸν ἔκτανεν Εκτωρ,
Η πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Αχαιῶν
Εκτορος ἐν παλάμησιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ.
740 Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατ' ἄστυ·
Αρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
Εκτορ; ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά·
Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τι μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
745 Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ως ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Εκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Εκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
Η μέν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
750 Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
Αλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Αχιλλεὺς
Πέρνασχ', ὅντιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ες Σάμον, ἐς τ' Ιμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναηκέϊ χαλκῷ,
755 Πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες, ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἴκελος ὅντ' ἀργυρότοξος Απόλλων

χαλεποῦ. ΗΤΙΣ. Εντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ομηρον ποιηταὶ, ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ελλήνων εἰσάγουσι τὸν Αστυάνακτα.

741 ΑΡΗ. Απάρατον, χαλεπόν.

747 ΑΔΙ. Συνεχοῦς, οἰκτροῦ.

753 ΑΜΙΧ. Ητοι ἀπρόσμικτον, ἢ ῥαδίως οὐ μίγνυται. ἢ ἀπὸ τῆς θαλάσσης οὖσαν, καθ' ὃ ἁλίμυρός ἐστιν. ἢ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀγρίους καὶ θηριώδεις, καὶ ληστρικὸν βίον ἐπανηρημένους. ἔνιοι δὲ οὐχ' οὕτως, ἀλλὰ τὴν ὁμιχλώδη ἀπέδωκαν.

754 ΤΑ. Μακρῷ, ἀποξυμμένῳ.

755 ΡΥ. Εἷλκεν, ἔρυσεν.

757 ΕΡ. Ανθηρός. ΠΡΟ. Νεωστὶ πεφονευμένος.

758 ΟΝΤ. Αντὶ τοῦ, ὃν συνέβη αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι.

759 ΑΓΑ.

Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
760 Ως ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ελένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο.
Εκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
Η μέν μοι πόσις ἐστὶν Αλέξανδρος θεοειδὴς,
Ος μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
765 Ηδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν
Εξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης.
Αλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
Αλλ' εἴ τις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
770 Η ἑκυρὴ, (ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί·)
Αλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
Τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
Οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ ἐυρείῃ
775 Ηπιος, οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ως ἔφατο κλαίουσ'. ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν,
Αξετε νῦν Τρῶες ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσητ' Αργείων πυκινὸν λόχον. ἦ γὰρ Αχιλλεὺς
780 Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ως ἔφαθ'. οἱ δ' ὑφ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε

759 ΑΓΑ. Πραέσιν, ἀνώδυνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάνατοι.

765 ΗΔΗ. Δεκαετίᾳ γὰρ ἠθροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ελλήνων, δεκαετίᾳ δὲ ἄλλῃ ἐπορθήθη ἡ Ιλιος.

767 ΑΣΥ. Μετὰ ἀπάτης, βλαπτικὸν, ὑβριστικόν.

768 ΕΝΙ. Επιπλήττοι.

770 ΕΚΥ. Ανδρὸς μήτηρ, πενθερά.

771 ΠΑ. Παρέπων, παραμυθησάμενος.

772 ΑΓΑ. Πραότητι, φρενῶν προσηνείᾳ.

773 ΑΜ. Κακόμοιρον.

775 ΠΑΝ. Νῦν βδελύττονται, ὅ ἐστι μισοῦσι.

776 ΑΠΕΙ. Μέγας, πολύς.

781 ΠΗ. Βλάψειν, κακώσειν.

784 ΑΓΙ.

Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Εννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
785 Αλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Εκτορα δάκρυ χέοντες·
Εν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Εκτορος ἔγρετο λαός.
790 Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Οστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι ἕταροί τε
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
795 Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.
Ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντῃ,
800 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Αχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ως οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Εκτορος ἱπποδάμοιο.

784 ΑΓΙ. Ηγον.
785 ΦΑ. Η φαίνουσα καὶ παρέχουσα τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις.
787 ΥΠΑ. Τῇ ἀνωτάτῳ.
793 ΛΕ. Συνέλεγον.
794 ΚΑ. Κατεφέρετο, κατέρρει.
795 ΛΑ. Κιβωτόν.
796 ΜΑ. Νεοῖς ἁπαλοῖς.
797 ΚΑ. Τάφον, ὄρυγμα.
799 ΣΚΟ. Κατάσκοποι. ΕΙΑ. Εκάθηντο.
801 ΧΕΥ. Χώσαντες.
804 ΑΜ. Περιεῖπον, ἠσχολοῦντο.

Τέλος τῆς Ιλιάδος.